Regeringens proposition 2019/20:138

Vissa frågor om försäkring och tjänstepension

Prop. 2019/20:138

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 26 mars 2020

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen behandlas flera olika frågor på försäkrings- och tjänstepensionsområdena. Frågorna rör i huvudsak pensionsstiftelser, tjänstepensionsföretag och försäkringsföretag.

De lagändringar som föreslås i propositionen föranleds huvudsakligen av genomförandet i svensk rätt av andra tjänstepensionsdirektivet. Det direktivet genomfördes i övrigt genom lagen om tjänstepensionsföretag och andra lagändringar som trädde i kraft den 15 december 2019. Genom de nu föreslagna lagändringarna förtydligas och kompletteras det genomförandet på några punkter.

Riksdagen gjorde vissa tillkännagivanden i samband med sin behandling av regeringens förslag till ny reglering för tjänstepensionsföretag (bet. 2019/20:FiU12 punkterna 1–4, rskr. 2019/20:27). Förslagen i denna proposition är inte föranledda av de tillkännagivandena. Förslag och överväganden med anledning av tillkännagivandena kommer att behandlas i ett annat lagstiftningsärende.

I propositionen föreslås också vissa ändringar i försäkringsrörelselagen som delvis är föranledda av Solvens II-direktivet. Det direktivet är i svensk rätt genomfört huvudsakligen i försäkringsrörelselagen (se prop. 2015/16:9). Genom de föreslagna lagändringarna kompletteras och förtydligas genomförandet på några punkter. Därutöver förtydligas och justeras den associationsrättsliga regleringen i försäkringsrörelselagen i några avseenden.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2020.

Innehållsförteckning

1 Förslag till riksdagsbeslut 5

2 Lagtext 6
2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. 6
2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer 16
2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige 17
2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:575) om europabolag 27
2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ 30
2.6 Förslag till lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932) 34
2.7 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043) 35
2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud 47
2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag 49
2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud 54

3 Ärendet och dess beredning 56

4 Vissa ändringar i tryggandelagen 58
4.1 Bestämmelser om en pensionsstiftelses placeringar 58
4.2 Ytterligare information från arbetsgivare och pensionsstiftelser 60
4.3 Ytterligare bestämmelser om lämplighetskrav för dem som är verksamma i en pensionsstiftelse 63
4.4 Tillsyn över pensionsstiftelser 65

5 Vissa ändringar för utländska försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut 70
5.1 Särregleringen av EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet 70
5.2 Ingripanden mot utländska tjänstepensionsinstitut 73

6 Vissa ändringar i försäkringsrörelselagen och i de associationsrättsliga bestämmelserna för tjänstepensionsföretag 75
6.1 Associationsrättsliga bestämmelser för försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag och vissa bestämmelser om ingripanden 75
6.2 Överenskommelse om att utse grupptillsynsmyndighet 81
6.3 Samordningsöverenskommelse 82
6.4 Möte i tillsynskollegiet 84

6.5 Samråd med behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium ... 86
6.6 Inhämtande av information med hjälp av en behörig myndighet ... 88
6.7 Lägesrapport ... 89

7 Vissa ändringar i reglerna om grupptillsyn för tjänstepensionsföretag ... 90
7.1 Nivån för grupptillsyn ... 90
7.2 Beslut om undantag från rapportering av väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp ... 93
7.3 Beräkning och rapportering av den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ... 102
7.4 Upplysningar till Finansinspektionen om transaktioner som ska rapporteras vid begränsad grupptillsyn ... 104
7.5 Uppgifter till brottsutredande myndigheter ... 105

8 Ändringar i vissa andra lagar ... 106

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser ... 109

10 Förslagens konsekvenser ... 110

11 Författningskommentar ... 112
11.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. ... 112
11.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer ... 121
11.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige ... 122
11.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:575) om europabolag ... 129
11.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ ... 131
11.6 Förslaget till lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932) ... 134
11.7 Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043) ... 135
11.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud ... 149
11.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag ... 150
11.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud ... 157

Bilaga 1 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.....158

Bilaga 2 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II).....207

Bilaga 3 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).....362

Bilaga 4 Sammanfattning av promemorian 423

Bilaga 5 Promemorians lagförslag.....424

Bilaga 6 Förteckning över remissinstanser 467

Bilaga 7 Lagrådsremissens lagförslag 468

Bilaga 8 Lagrådets yttrande 517

Bilaga 9 Jämförelsetabell över kompletterande genomförande av andra tjänstepensionsdirektivet.....518

Bilaga 10 Jämförelsetabell över kompletterande genomförande av Solvens II-direktivet 519

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 mars 2020 521

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2004:575) om europabolag.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932).
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud.
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

dels att nuvarande 36 § ska betecknas 39 §,

dels att 9 a, 10 d, 10 e, 10 h–10 j, 10 m, 16 g, 16 i, 31 och 35 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 31 a–31 d och 36–38 §§, och närmast före 36 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	9 a §[2]
	För en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 16 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen gäller 10 a § andra stycket, 10 b–10 d och 16 b §§.
	Om pensionsstiftelsen tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen, gäller dessutom 10 e–10 l och 10 n §§, 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 d, 16 a, 16 c–16 j och 16 l §§.
Även för en pensionsstiftelse som har gjort en anmälan i enlighet med *31 § fjärde stycket andra meningen* gäller bestämmelserna som anges i första och andra styckena, dock inte beträffande egenföretagares tryggande i stiftelse för egen räkning.	Även för en pensionsstiftelse som har gjort en anmälan i enlighet med *31 c § andra stycket* gäller bestämmelserna som anges i första och andra styckena, dock inte beträffande egenföretagares tryggande i stiftelse för egen räkning.
	10 d §[3]
	Sådana pensionsstiftelser som avses i 9 a § får använda optioner och terminskontrakt och andra liknande finansiella instrument för att sänka den finansiella risken i stiftelsen eller för att i övrigt effektivisera förvaltningen av stiftelsens tillgångar.
Pensionsstiftelsen ska tillämpa föreskrifter som har meddelats med stöd av bestämmelserna om användning av derivatinstrument *i*	*Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter* om använd-

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen.
[2] Senaste lydelse 2019:825.
[3] Senaste lydelse 2019:825.

6 kap. 14 § 3 försäkringsrörelselagen (2010:2043), utom när föreskrifterna gäller effektivisering av förvaltningen av skulderna.

ning av derivatinstrument *enligt första stycket*.

10 e §[4]

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *investerar* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), ska anta principer för sitt aktieägarengagemang i fråga om sådana aktier. Av principerna ska det framgå hur stiftelsen integrerar aktieägarengagemanget i sin *investeringsstrategi*.

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *placerar medel* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), ska anta principer för sitt aktieägarengagemang i fråga om sådana aktier. Av principerna ska det framgå hur stiftelsen integrerar aktieägarengagemanget i sin *placeringsstrategi*.

Principerna ska beskriva hur stiftelsen

1. övervakar relevanta frågor om bolag som den *investerar* i (portföljbolag), däribland bolagens strategi, finansiella och icke-finansiella resultat och risker, kapitalstruktur, sociala och miljömässiga påverkan och bolagsstyrning,

1. övervakar relevanta frågor om bolag som den *placerar medel* i (portföljbolag), däribland bolagens strategi, finansiella och icke-finansiella resultat och risker, kapitalstruktur, sociala och miljömässiga påverkan och bolagsstyrning,

2. för dialoger med företrädare för portföljbolag,
3. utövar rösträtt och andra rättigheter som är knutna till aktieinnehavet,
4. samarbetar med andra aktieägare,
5. kommunicerar med relevanta intressenter i portföljbolag, och
6. hanterar faktiska och potentiella intressekonflikter.

10 h §[5]

Principerna för aktieägarengagemang enligt 10 e §, den årliga redogörelsen enligt 10 f § och uppgifter enligt 10 g § ska hållas tillgängliga på pensionsstiftelsens webbplats. Om stiftelsen inte har en egen webbplats får informationen hållas tillgänglig på en annan webbplats som enkelt kan nås.

Om pensionsstiftelsen inte redovisar omröstningar i den årliga redogörelsen på grund av att stiftelsen har gett en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börs-

Om pensionsstiftelsen inte redovisar omröstningar i den årliga redogörelsen på grund av att stiftelsen har gett en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börs-

[4] Senaste lydelse 2019:825.
[5] Senaste lydelse 2019:285.

noterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, i uppdrag att ansvara för *investeringarna*, ska stiftelsen på webbplatsen uppge var kapitalförvaltaren har offentliggjort informationen om omröstningarna.	noterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, i uppdrag att ansvara för *placeringarna*, ska stiftelsen på webbplatsen uppge var kapitalförvaltaren har offentliggjort informationen om omröstningarna.

Informationen ska tillhandahållas utan kostnad.

10 i §[6]

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *investerar* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska i fråga om sådana aktier redogöra för hur de viktigaste inslagen i *investeringsstrategin* bidrar till tillgångarnas utveckling på medellång till lång sikt.	En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *placerar medel* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska i fråga om sådana aktier redogöra för hur de viktigaste inslagen i *placeringsstrategin* bidrar till tillgångarnas utveckling på medellång till lång sikt.

10 j §[7]

Om en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, *investerar* för en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och *investeringarna* avser aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska pensionsstiftelsen i fråga om sådana aktier redogöra för	Om en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, *placerar medel* för en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och *placeringarna* avser aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska pensionsstiftelsen i fråga om sådana aktier redogöra för
1. hur överenskommelsen med kapitalförvaltaren främjar *investeringsbeslut* som grundas på bedömningar av portföljbolagens finansiella och icke-finansiella resultat på medellång till lång sikt och främjar ett engagemang i portföljbolagen i syfte att förbättra deras resultat på medellång till lång sikt,	1. hur överenskommelsen med kapitalförvaltaren främjar *placeringsbeslut* som grundas på bedömningar av portföljbolagens finansiella och icke-finansiella resultat på medellång till lång sikt och främjar ett engagemang i portföljbolagen i syfte att förbättra deras resultat på medellång till lång sikt,

[6] Senaste lydelse 2019:825.
[7] Senaste lydelse 2019:825.

2. hur dels metoden och tiden för utvärdering av kapitalförvaltarens prestationer, dels ersättningen för kapitalförvaltningstjänsterna beaktar det långsiktiga resultatet i absoluta tal,

3. hur pensionsstiftelsen bevakar dels kapitalförvaltarens kostnader för portföljens omsättning, dels portföljens avsedda omsättningshastighet eller gränser för omsättningshastigheten, och

4. hur lång tid som överenskommelsen med kapitalförvaltaren gäller.

Om överenskommelsen med kapitalförvaltaren saknar en eller flera av de delar som redogörelsen ska omfatta, ska pensionsstiftelsen tydligt ange skälen för det.

10 m §[8]

En arbetsgivare vars utfästelser om pension tryggas av en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket ska till de personer som omfattas av utfästelsen lämna den information som de behöver om

1. villkoren för pensionerna och deras värdeutveckling,
2. de överenskommelser som ligger till grund för pensionerna, och
3. utbetalningsalternativ inför pensioneringen.

Arbetsgivaren ska också årligen ge de personerna ett pensionsbesked som innehåller den information som de behöver om de individuella förmånerna och en upplysning om var ytterligare information finns tillgänglig.

Arbetsgivaren ska på begäran av den som omfattas av utfästelsen lämna information om de antaganden som ligger till grund för prognoser i pensionsbeskedet.

16 g §[9]

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket ska upprätta och följa riktlinjer för

1. riskhantering,
2. internrevision, och
3. verksamhet som omfattas av uppdragsavtal.

Pensionsstiftelsen ska upprätta och vid behov följa en beredskapsplan som säkerställer att verksamheten kan bedrivas kontinuerligt.

Pensionsstiftelsen ska upprätta och följa en sund ersättningspolicy för personer som leder eller övervakar verksamheten eller på annat sätt kan påverka riskerna i verksamheten.

Pensionsstiftelsen ska upprätta och följa en sund ersättningspolicy för personer som leder eller övervakar verksamheten eller på annat sätt kan påverka riskerna i verksamheten. *Stiftelsen ska regelbundet offentliggöra relevant information om ersättningspolicyn.*

[8] Senaste lydelse 2019:825.
[9] Senaste lydelse 2019:825.

16 i §[10]

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad placeringsriktlinjerna och redogörelsen enligt 16 f § ska innehålla, och

2. vad de styrdokument som anges i 16 g § ska innehålla.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur information om ersättningspolicyn ska offentliggöras enligt 16 g §.

31 §[11]

En pensions- eller personalstiftelse står under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sin hemvist. *Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilken länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i ett län.*

Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. En sådan pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra stycket ska dock anmälas för tillsyn genast efter det att uppdraget har tagits emot.

En anmälan enligt andra stycket ska innehålla uppgift om stiftelsens postadress och telefonnummer samt om styrelseledamöternas namn, personnummer, bostadsadress, postadress och telefonnummer. Till anmälan ska fogas en bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgift om storleken och arten av stiftelsens förmögenhet. När en ändring har inträtt i något förhållande som tidigare har anmälts,

En pensions- eller personalstiftelse står under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sin hemvist.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilken länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i ett län.

[10] Senaste lydelse 2019:825.

[11] Senaste lydelse 2019:825.

ska detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § andra stycket, ska dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när en pensionsstiftelse har beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i 9 a § första och andra styckena.

Efter ansökan från en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § andra stycket får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre ska tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § andra stycket.

Efter ansökan från en pensionsstiftelse som i enlighet med fjärde stycket andra meningen har anmält att den beslutat att tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § första och andra styckena får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre är skyldig att tillämpa de bestämmelserna på grund av sin anmälan.

Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över anmälda stiftelser.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt andra eller fjärde stycket. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt femte stycket och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare före-

skrifter om ingivning av anmälningar i registreringsärenden.

31 a §

Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn. En pensionsstiftelse ska anmälas för tillsyn genast efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. En personalstiftelse ska anmälas för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag.

31 b §

En anmälan enligt 31 a § ska innehålla uppgifter om stiftelsens postadress och telefonnummer samt om styrelseledamöternas namn, personnummer, bostadsadress, postadress och telefonnummer. Tillsammans med anmälan ska det lämnas en bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren har upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgifter om storleken och arten av stiftelsens förmögenhet.

En anmälan från en pensionsstiftelse ska även innehålla uppgifter om det antal personer som stiftelsen tryggar utfästelser om pension till och för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen.

När en ändring har inträtt i något förhållande som anges i första stycket och som tidigare har anmälts, ska detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

31 c §

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § första eller andra stycket, ska dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när stiftelsens verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § första stycket.

Styrelsen för en pensionsstiftelse ska också genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten när stiftelsen har beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i 9 a § första och andra styckena.

31 d §

Efter ansökan från en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § andra stycket får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre ska tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § andra stycket.

Efter ansökan från en pensionsstiftelse som i enlighet med 31 c § andra stycket har anmält att den beslutat att tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § första och andra styckena får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre är skyldig att tillämpa de bestämmelserna på grund av sin anmälan.

35 §[12]

Finansinspektionen får meddela de anmärkningar i fråga om en pensionsstiftelses förvaltning som inspektionen anser behövs.

Finansinspektionen ska förelägga pensionsstiftelsen eller styrelsen att vidta rättelse, om inspektionen bedömer att

1. avvikelse skett från någon av de bestämmelser som anges i 34 § första eller andra stycket,
2. placeringsriktlinjerna inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning,
3. stiftelsen använder olämpliga kreditvärderingsförfaranden eller hänvisningar i placeringsriktlinjerna till kreditbetyg som har utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut, eller
4. styrdokumenten eller den egna riskbedömningen inte är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning.

Om Finansinspektionen bedömer att en stiftelse förvaltar medel som avsatts till stiftelsen för personer som den tryggar utfästelser om pension till på ett sådant sätt som innebär att dessa personers intressen hotas, får

[12] Senaste lydelse 2019:1216.

inspektionen besluta om att utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av stiftelsen.

Finansinspektionen får även begränsa pensionsstiftelsens förfoganderätt eller förbjuda stiftelsen att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om det bedöms vara nödvändigt för att skydda de personer som anges i tredje stycket. Finansinspektionen får besluta hur pensionsstiftelsen ska förvaltas efter ett sådant beslut.

I fråga om styrelsens skyldighet att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning och beträffande tillsynen i övrigt ska *17 kap.* 5 och *7 §§, 8 § 1, 13 § första stycket första meningen och andra stycket och 29 § samt 18 kap. 9, 15 och 27 §§* försäkringsrörelselagen (2010:2043) *samt föreskrifter som meddelats med stöd av 17 kap. 30 § samma lag tillämpas på motsvarande sätt.*

I fråga om styrelsens skyldighet att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning och beträffande tillsynen i övrigt ska *14 kap.* 5 och *6 §§, 7 § 1 och 17 § samt 15 kap. 1 § andra stycket, 15 och 25 §§ lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och 17 kap. 13 § första stycket första meningen och andra stycket* försäkringsrörelselagen (2010:2043) *gälla för pensionsstiftelser. Vid tillämpningen av bestämmelserna ska det som sägs om tjänstepensionsföretag och försäkringsföretag i stället gälla pensionsstiftelser.*

Registrering m.m.

36 §

Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över stiftelser som anmälts för tillsyn enligt 31 a §.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt 31 a eller 31 c §. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt 31 d § och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

37 §[13]

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan

[13] Tidigare 37 § upphävd genom 2013:428.

med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om ingivning av anmälningar i registreringsärenden.

38 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar styrelsen i en pensionsstiftelse ska lämna till Finansinspektionen enligt 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och när de ska lämnas.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter för pensionsstiftelser som ska bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet enligt 14 kap. 17 § lagen om tjänstepensionsföretag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur upplysningar ska lämnas av styrelsen för en pensionsstiftelse enligt 14 kap. 5 § lagen om tjänstepensionsföretag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer

Härigenom föreskrivs att 4 och 5 a §§ lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 §[1]	
En ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras hos Kronofogdemyndigheten. Om gäldenären är ett aktiebolag *eller* en ekonomisk förening, ska dock ansökan göras hos Bolagsverket.	En ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras hos Kronofogdemyndigheten. Om gäldenären är ett aktiebolag, en ekonomisk förening, *ett ömsesidigt försäkringsbolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening*, ska dock ansökan göras hos Bolagsverket.
Sökanden ska bifoga en förteckning över gäldenärens kända borgenärer och, *såvitt* möjligt, ange deras adress.	Sökanden ska bifoga en förteckning över gäldenärens kända borgenärer och, *om det är* möjligt, ange deras adress.
5 a §[2]	
Vid överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut tillämpas 18 kap. utsökningsbalken.	
Ett beslut av Bolagsverket överklagas till tingsrätten på den ort där *bolaget* har sitt säte. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden.	Ett beslut av Bolagsverket överklagas till tingsrätten på den ort där *bolagets eller föreningens styrelse* har sitt säte. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2. En ansökan om kallelse på okända borgenärer vid likvidation som rör ett ömsesidigt försäkringsbolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening ska överlämnas från Kronofogdemyndigheten till Bolagsverket, om någon kallelse på okända borgenärer inte har utfärdats före ikraftträdandet.

[1] Senaste lydelse 2018:712.
[2] Senaste lydelse 2007:1280.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige[2]

dels att 1 kap. 6 och 7 §§, 2 kap. 1–3 §§, 3 kap. 2 och 6 §§ och 8 kap. 1 a § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 kap. 6 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	
6 §[3]	
Med *skadeförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).	
Med *livförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 12 § försäkringsrörelselagen.	
Med <u>tjänstepensionsförsäkring</u> förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 4 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.	
Med *återförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen.	
Med *tjänstepension* förstås i denna lag sådana avtal som ett utländskt tjänstepensionsinstitut ingår med arbetsgivare och som syftar till att trygga förmåner som har samband med yrkesutövning och som	
1. betalas ut i form av engångsbelopp eller periodiska utbetalningar och beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder, eller	
2. kompletterar förmåner enligt 1 och tillhandahålls sekundärt i form av utbetalningar vid dödsfall, invaliditet eller upphörande av anställning eller i form av bidrag eller tjänster vid sjukdom, medellöshet eller dödsfall.	
Femte stycket gäller inte sådana avtal om tjänstepension som tecknas för egen räkning av egenföretagare.	*Fjärde* stycket gäller inte sådana avtal om tjänstepension som tecknas för egen räkning av egenföretagare.
Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta tillhör livförsäkring, om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring, om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag, ska den dock i detta företag höra till livförsäkring.	

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen.
[2] Senaste lydelse av lagens rubrik 2005:1123.
[3] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 5 kap. 2, 5 och 11 §§ samt 7 kap. 4–12 §§.

7 §[4]

Med *skadeförsäkringsrisk som är belägen i Sverige* avses

1. risk som är hänförlig till egendom som finns i Sverige, när försäkringen avser antingen en byggnad eller en byggnad och dess lösöre, till den del byggnaden och lösöret täcks av samma försäkring,

2. risk som är hänförlig till ett fordon som är registrerat i Sverige utom, när fordonet köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i ett annat EES-land, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning,

3. risk som är hänförlig till ett fordon som är registrerat i ett annat EES-land än Sverige och som köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i Sverige, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning,

4. risk i samband med resa eller semester, när försäkringen har ingåtts för högst fyra månader och försäkringstagaren har tecknat den i Sverige.

När försäkringen inte avser försäkringsobjekt som avses i första stycket eller motsvarande försäkringsobjekt i utlandet anses skadeförsäkringsrisken vara belägen i Sverige, om försäkringstagaren är en fysisk person som har sin vanliga vistelseort här eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det etableringsställe som försäkringen gäller finns i Sverige.

När det gäller livförsäkring anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras om, i det fall då försäkringstagaren är en fysisk person, denne har sin vistelseort här eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det etableringsställe som försäkringen gäller finns i Sverige.

När det gäller tjänstepensionsförsäkring anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras, om det uppdragsgivande företag som åtagandet avser och som i egenskap av arbetsgivare ska göra inbetalningar till EES-försäkringsgivaren, har sitt etableringsställe i Sverige.

När det gäller tjänstepension anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras, om förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och den som har eller kommer att få rätt till ersättning regleras av svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet.

[4] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär att fjärde stycket tas bort.

2 kap.

1 §[5]

En EES-försäkringsgivare som inte är ett återförsäkringsföretag och som i sitt hemland har tillstånd att driva försäkringsrörelse, får bedriva verksamhet i Sverige

1. från en sekundäretablering här i landet med början två månader efter det att Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § eller dessförinnan, om Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar att verksamheten får påbörjas,

2. genom gränsöverskridande verksamhet, så snart Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 3 §.

Utöver det som anges i första stycket ska följande gälla för en EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring. Verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får inledas så snart försäkringsgivaren tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § tredje stycket, eller i varje fall två månader efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § andra stycket eller 3 § tredje stycket.

1 a §[6]

Ett utländskt tjänstepensionsinstitut som i sitt hemland har tillstånd eller är registrerat för att bedriva verksamhet avseende tjänstepension får bedriva sådan verksamhet i Sverige

1. från en sekundäretablering här i landet,

2. genom gränsöverskridande verksamhet.

Tjänstepensionsverksamheten får inledas så snart tjänstepensionsinstitutet tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § *fjärde* stycket, eller i varje fall sex veckor efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll

Tjänstepensionsverksamheten får inledas så snart tjänstepensionsinstitutet tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § *tredje* stycket, eller i varje fall sex veckor efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll

[5] Senaste lydelse 2008:101. Ändringen innebär att andra stycket tas bort.
[6] Senaste lydelse 2019:751.

som anges i 2 § *tredje* stycket eller 3 § *fjärde* stycket.	som anges i 2 § *andra* stycket eller 3 § *tredje* stycket.

2 §[7]

En underrättelse enligt 1 § 1 om sekundäretablering ska innehålla

1. uppgifter om sekundäretableringens adress och om vem som ska vara dess företrädare,

2. en plan över den tilltänkta verksamheten där det framgår hur etableringen är organiserad och vilket slags försäkringsrörelse som ska drivas där, och

3. ett intyg utfärdat av hemlandsmyndigheten om EES-försäkringsgivarens kapitalbas.

Varje gång en EES-försäkringsgivare åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering här i landet meddela tjänstepensionsförsäkring ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala försäkringspremierna, och

2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Varje gång ett utländskt tjänstepensionsinstitut åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering ingå avtal om tjänstepension som ska fullgöras här i landet ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland. Underrättelsen ska innehålla uppgift om

1. det uppdragsgivande företagets namn och hemvist,

2. i vilket land tjänstepensionsavtalen ska fullgöras, och

3. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för tjänstepensionsavtalen.

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klass 10 försäkringsrörelselagen (2010:2043) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförares ansvar ska underrättelsen enligt första stycket dessutom innehålla en försäkran att EES-försäkringsgivaren är medlem i Trafikförsäkringsföreningen.

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första stycket 1 och 2, får ändringen göras tidigast en månad efter det att försäkringsgivaren underrättat Finansinspektionen om ändringen.	Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första stycket 1 och 2, får ändringen göras tidigast en månad efter det att försäkringsgivaren underrättat Finansinspektionen om ändringen.

[7] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

Om ändringen innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska inledas, ska dock bestämmelserna i 1 § andra stycket samt andra stycket i denna paragraf tillämpas.

Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut avser att ändra sin verksamhet på ett sådant sätt som innebär att verksamhet avseende tjänstepension ska inledas, ska bestämmelserna i 1 a § andra stycket samt *tredje* stycket i denna paragraf tillämpas.

Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut avser att ändra sin verksamhet på ett sådant sätt som innebär att verksamhet avseende tjänstepension ska inledas, ska bestämmelserna i 1 a § andra stycket samt *andra* stycket i denna paragraf tillämpas.

3 §[8]

En underrättelse enligt 1 § 2 om gränsöverskridande verksamhet ska innehålla

1. uppgifter om vilket eller vilka slag av risker eller åtaganden försäkringarna ska täcka, och

2. ett intyg utfärdat av hemlandsmyndigheten om

a) försäkringsgivarens kapitalbas, och

b) de försäkringsklasser försäkringsgivarens koncession omfattar.

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klass 10 *i* försäkringsrörelselagen (2010:2043) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförares ansvar ska underrättelsen dessutom innehålla

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klass 10 försäkringsrörelselagen (2010:2043) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförares ansvar ska underrättelsen dessutom innehålla

1. uppgifter om vem som är försäkringsgivarens representant enligt 5 § trafikskadelagen (1975:1410), och

2. en försäkran att försäkringsgivaren är medlem i Trafikförsäkringsföreningen.

Varje gång en EES-försäkringsgivare åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet meddela tjänstepensionsförsäkring ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala försäkringspremierna, och

[8] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Varje gång ett utländskt tjänstepensionsinstitut åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet ingå avtal om tjänstepension ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland. Underrättelsen ska innehålla uppgift om

1. det uppdragsgivande företagets namn och hemvist,
2. i vilket land tjänstepensionsavtalen ska fullgöras, och
3. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för tjänstepensionsavtalen.

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första och andra styckena, får ändringen göras tidigast en månad efter det att Finansinspektionen underrättats om ändringen av den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. *Om ändringen innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska inledas, ska dock bestämmelserna i 1 § andra stycket samt tredje stycket i denna paragraf tillämpas.*

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första och andra styckena, får ändringen göras tidigast en månad efter det att Finansinspektionen underrättats om ändringen av den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

3 kap.

2 §[9]

Finansinspektionen ska, i samarbete med den behöriga myndigheten i hemlandet, utöva tillsyn över att en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut bedriver sin verksamhet i Sverige i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar deras näringsverksamhet.

Finansinspektionen ska lämna uppgifter till de behöriga myndigheterna i hemländerna, om dessa myndigheter behöver uppgifterna för sin tillsyn över försäkringsgivares och utländska tjänstepensionsinstituts verksamheter, samt i övrigt ha ett nära samarbete med dessa myndigheter och Europeiska kommissionen.

När det gäller EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring ska Finansinspektionen, om det behövs, senast två månader efter det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 2 kap. 2 § andra stycket eller 3 § tredje stycket till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens

[9] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

hemland lämna uppgifter om tillämplig svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepensionsförsäkring, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

När det gäller utländska tjänstepensionsinstitut ska Finansinspektionen senast sex veckor efter det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 2 kap. 2 § *tredje* stycket eller 3 § *fjärde* stycket till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland lämna uppgifter om tillämplig svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepension, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

Finansinspektionen ska, när *försäkringsgivaren eller* tjänstepensionsinstitutet påbörjat sin verksamhet här i landet, underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om väsentliga ändringar i social- och arbetsmarknadslagstiftningen och i de bestämmelser om information som gäller här i landet.

När det gäller utländska tjänstepensionsinstitut ska Finansinspektionen senast sex veckor efter det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 2 kap. 2 § *andra* stycket eller 3 § *tredje* stycket till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland lämna uppgifter om tillämplig svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepension, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

Finansinspektionen ska, när tjänstepensionsinstitutet påbörjat sin verksamhet här i landet, underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om väsentliga ändringar i social- och arbetsmarknadslagstiftningen och i de bestämmelser om information som gäller här i landet.

6 §[10]

Om en EES-försäkringsgivare överträder denna lag eller en föreskrift som har meddelats med stöd av denna lag eller på annat sätt visar sig olämplig att driva verksamhet här, får Finansinspektionen förelägga försäkringsgivaren att vidta rättelse. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland när den förelägger

[10] Senaste lydelse 2019:751.

om sådan rättelse. Om försäkringsgivaren inte följer föreläggandet, ska hemlandsmyndigheten också underrättas.

Om rättelse ändå inte sker, får Finansinspektionen förbjuda försäkringsgivaren att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya försäkringsavtal om risker som är belägna här i landet eller, när det gäller livförsäkring, om försäkringsåtaganden som ska fullgöras här i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

I brådskande fall får Finansinspektionen, utan att den behöriga myndigheten underrättats, vidta åtgärder som anges i andra stycket för att hindra ytterligare överträdelser.

Finansinspektionen får i brådskande fall, och utan att den utländska behöriga myndigheten underrättats, även förordna ett ombud att på försäkringsgivarens vägnar ta emot stämning och i övrigt företräda denne när det gäller redan meddelade försäkringar. Inspektionen ska genast införa kungörelse enligt 10 kap. 1 § 1 om förordnandet. Till dess att en sådan kungörelse har införts får en försäkringstagare, om försäkringsgivaren inte är en försäkringssammanslutning, sätta in förfallna försäkringspremier hos inspektionen med samma verkan som om de har betalats till försäkringsgivaren.

Om en EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring överträder sådana bestämmelser som anges i 2 § tredje stycket, ska Finansinspektionen genast underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

Om en EES-försäkringsgivare, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda den i Sverige tillämpliga arbetsrätten på tjänstepensionsområdet, får Finansinspektionen förbjuda försäkringsgivaren att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya avtal om tjänstepensionsförsäkring som ska fullgöras här i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den be-

Finansinspektionen får i brådskande fall, och utan att den utländska behöriga myndigheten underrättats, även förordna ett ombud att på försäkringsgivarens vägnar ta emot stämning och i övrigt företräda denne när det gäller redan meddelade försäkringar. Inspektionen ska genast införa kungörelse enligt 10 kap. 1 § *första stycket* 1 om förordnandet. Till dess att en sådan kungörelse har införts får en försäkringstagare, om försäkringsgivaren inte är en försäkringssammanslutning, sätta in förfallna försäkringspremier hos inspektionen med samma verkan som om de har betalats till försäkringsgivaren.

höriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

Ett förbud enligt sjätte stycket får meddelas först sedan Finansinspektionen har förelagt EES-försäkringsgivaren att vidta rättelse, om inte motsvarande åtgärd har vidtagits av den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

Det som sägs i femte–sjunde styckena om EES-försäkringsgivare ska tillämpas på motsvarande sätt för utländska tjänstepensionsinstitut.

6 a §

Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut överträder den i Sverige tillämpliga social- och arbetsmarknadslagstiftningen på tjänstepensionsområdet eller de bestämmelser om information som gäller för tjänstepensionsinstitut här i landet, ska Finansinspektionen genast underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland.

Om det utländska tjänstepensionsinstitutet, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda sådana bestämmelser som anges i första stycket, får Finansinspektionen förbjuda institutet att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya avtal om tjänstepension som ska fullgöras här i landet.

Finansinspektionen ska, innan inspektionen meddelar ett förbud, underrätta den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland.

Ett förbud får meddelas först sedan Finansinspektionen har förelagt tjänstepensionsinstitutet att vidta rättelse, om inte motsvarande åtgärd har vidtagits av den behöriga myndigheten i institutets hemland.

8 kap.

1 a §[11]

Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring *skall* vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar *skall* ges den information de behöver. *I fråga om tjänstepensionsförsäkring skall informationen innehålla uppgifter om försäkringsgivaren och dennes verksamhet samt om de överenskommelser som ligger till grund för försäkringarna.*	Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring *ska* vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar *ska* ges den information de behöver.
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela *närmare* föreskrifter om vilken information *som* en försäkringsgivare *skall* lämna till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna och till dem som erbjuds att teckna en försäkring hos försäkringsgivaren.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilken information en försäkringsgivare *ska* lämna till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna och till dem som erbjuds att teckna en försäkring hos försäkringsgivaren.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[11] Senaste lydelse 2005:1123.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:575) om europabolag

Härigenom föreskrivs att 7, 9 a, 15 och 26 a §§ och rubriken närmast före 9 a § lagen (2004:575) om europabolag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §[1]	
Bolagsverket ska föra ett register över europabolag (europabolagsregistret). I fråga om registrering i europabolagsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europabolaget driver bankrörelse *eller försäkringsrörelse*, bankregistret *respektive försäkringsregistret*. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2004:559) om arbetstagarinflytande i europabolag, ska även detta registreras.	Bolagsverket ska föra ett register över europabolag (europabolagsregistret). I fråga om registrering i europabolagsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europabolaget driver bankrörelse, bankregistret. *Om europabolaget är ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag, tillämpas i stället bestämmelserna i aktiebolagslagen och andra författningar om registrering i försäkringsregistret.* Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2004:559) om arbetstagarinflytande i europabolag, ska även detta registreras.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. avgifter i ärenden om registrering enligt denna lag, och
2. handläggningen av registreringsärenden.

Särskilt om europabolag som driver försäkringsrörelse	*Särskilt om europabolag som är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag*[2]
9 a §[3]	
När ett europabolag som *driver försäkringsrörelse* avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 10 §, 11 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 12–14 §§. Sådana bolag ska, om bolagsstämman med stöd av artikel 8 i SE-förordningen	När ett europabolag som *är ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag* avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 10 §, 11 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 12–14 §§. Sådana bolag ska, om bolagsstämman med

[1] Senaste lydelse 2010:2068.
[2] Senaste lydelse 2010:2068.
[3] Senaste lydelse 2010:2068.

har beslutat att bolagets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.	stöd av artikel 8 i SE-förordningen har beslutat att bolagets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.

Tillstånd till flyttningen av säte ska meddelas om

1. försäkringstagarna och andra borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till bolagets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,

2. bolagets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med försäkringstagares och andra borgenärers intressen, och

3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel 8.15 i SE-förordningen.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om *lagakraftvunna* beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*.

Det som anges om Bolagsverket i 11 § tredje stycket och 11 a § första stycket ska i stället gälla Finansinspektionen eller regeringen.

15 §[4]

Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 13 eller 14 § har meddelats och beslutet har *vunnit* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 9 b § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 8.15 i SE-förordningen.	Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 13 eller 14 § har meddelats och beslutet har *fått* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 9 b § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 8.15 i SE-förordningen.
När det gäller europabolag som *driver försäkringsrörelse* ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 9 a § andra stycket och beslutet har *vunnit* laga kraft.	När det gäller europabolag som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 9 a §

[4] Senaste lydelse 2010:2068.

andra stycket och beslutet har *fått* laga kraft.

26 a §[5]

Om ett europabolag flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då flyttningen av säte har blivit gällande enligt artikel 8.10 i SE-förordningen.

Om ett aktiebolag deltar i bildandet av ett europabolag genom fusion enligt artikel 17 i SE-förordningen och europabolaget får säte i en annan stat än Sverige, ska styrelsen för aktiebolaget upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då europabolaget registreras enligt artikel 12 i SE-förordningen.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). När det gäller europabolag som *driver försäkringsrörelse* ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). När det gäller europabolag som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[5] Senaste lydelse 2010:2068.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ

Härigenom föreskrivs att 8, 10, 12 a, 20, 31 och 32 §§ och rubriken närmast före 12 a § lagen (2006:595) om europakooperativ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §[1]	
Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 29.2 i SCE-förordningen, när beslut om tillstånd har meddelats enligt 23 kap. 23 eller 24 § aktiebolagslagen (2005:551) och beslutet har fått laga kraft. När det gäller föreningar som driver finansieringsrörelse tillämpas i stället 12 kap. 22 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.	
När det gäller europakooperativ som *driver försäkringsrörelse* ska Bolagsverket utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 13 kap. 33 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller 10 kap. 62 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och beslutet har fått laga kraft.	När det gäller europakooperativ som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 13 kap. 33 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller 10 kap. 62 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och beslutet har fått laga kraft.
10 §[2]	
Bolagsverket ska föra ett register över europakooperativ (europakooperativsregistret). I fråga om registrering i europakooperativsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europakooperativet *driver försäkringsrörelse*, försäkringsregistret. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ, ska även detta registreras.	Bolagsverket ska föra ett register över europakooperativ (europakooperativsregistret). I fråga om registrering i europakooperativsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europakooperativet *är ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag*, försäkringsregistret. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ, ska även detta registreras.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. avgifter i ärenden om registrering enligt denna lag, och
2. handläggningen av registreringsärenden.

[1] Senaste lydelse 2019:761.
[2] Senaste lydelse 2010:2074.

Särskilt om europakooperativ som driver försäkringsrörelse	*Särskilt om europakooperativ som är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag*[3]

12 a §[4]

När ett europakooperativ som *driver försäkringsrörelse* avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 14 och 15 §§, 16 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 17–19 §§. Sådana kooperativ ska, om föreningsstämman med stöd av artikel 7 i SCE-förordningen har beslutat att europakooperativets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.	När ett europakooperativ som *är ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag* avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 14 och 15 §§, 16 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 17–19 §§. Sådana kooperativ ska, om föreningsstämman med stöd av artikel 7 i SCE-förordningen har beslutat att europakooperativets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.

Tillstånd till flyttningen av säte ska meddelas om

1. försäkringstagarna och andra borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till kooperativets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,

2. kooperativets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med försäkringstagares och andra borgenärers intressen, och

3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel *8.15* i *SE-förordningen*.	3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel *7.15* i *SCE-förordningen*.
Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om *lagakraftvunna* beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*.

Det som anges om Bolagsverket i 16 § tredje stycket och 16 a § första stycket ska i stället gälla Finansinspektionen eller regeringen.

[3] Senaste lydelse 2010:2074.
[4] Senaste lydelse 2011:919.

20 §[5]

Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 18 eller 19 § har meddelats och beslutet har *vunnit* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 13 § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 7.15 i SCE-förordningen.	Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 18 eller 19 § har meddelats och beslutet har *fått* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 13 § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 7.15 i SCE-förordningen.
När det gäller europakooperativ som *driver försäkringsrörelse* ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 12 a § andra stycket och beslutet har *vunnit* laga kraft.	När det gäller europakooperativ som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 12 a § andra stycket och beslutet har *fått* laga kraft.

31 §[6]

Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) som är tillämpliga på ekonomiska föreningar. När det gäller europakooperativ som *driver försäkringsrörelse* tillämpas i stället de bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag som är tillämpliga på försäkringsföreningar.	Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) som är tillämpliga på ekonomiska föreningar. När det gäller europakooperativ som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* tillämpas i stället de bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag som är tillämpliga på försäkringsföreningar.

När det gäller europakooperativ som ger ut elektroniska pengar eller driver finansieringsrörelse tillämpas 12 kap. 28 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse respektive 3 kap. 10 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar i stället för första stycket.

32 §[7]

Om ett europakooperativ flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då flyttningen av säte har fått verkan enligt artikel 7.10 i SCE-förordningen.

[5] Senaste lydelse 2010:2074.
[6] Senaste lydelse 2018:173.
[7] Senaste lydelse 2010:2074.

Om en ekonomisk förening deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion enligt artikel 19 i SCE-förordningen och europakooperativet får säte i en annan stat än Sverige, ska styrelsen för den ekonomiska föreningen upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då europakooperativet registreras enligt artikel 11.1 i SCE-förordningen.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. När det gäller europakooperativ som *driver försäkringsrörelse* ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. När det gäller europakooperativ som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2.6 Förslag till lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932)

Härigenom föreskrivs att 29 § delgivningslagen (2010:1932) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
29 §[1]	
Särskild delgivning med juridisk person får användas av en myndighet om ett försök till vanlig delgivning eller förenklad delgivning har misslyckats i samma delgivningsärende eller ett sådant delgivningsförsök bedöms som utsiktslöst vid delgivning med	
1. aktiebolag som är registrerade i aktiebolagsregistret,	
2. ekonomiska föreningar, bostadsrättsföreningar, kooperativa hyresrättsföreningar och sambruksföreningar som är registrerade i föreningsregistret,	
3. handelsbolag, kommanditbolag, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är registrerade i handelsregistret,	
4. bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker som är registrerade i bankregistret,	
5. försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, tjänstepensionsaktiebolag *och* ömsesidiga tjänstepensionsbolag som är registrerade i försäkringsregistret,	5. försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, *försäkringsföreningar*, tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag *och tjänstepensionsföreningar* som är registrerade i försäkringsregistret,
6. europabolag som är registrerade i europabolagsregistret, och	
7. europakooperativ som är registrerade i europakooperativsregistret.	

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[1] Senaste lydelse 2019:765.

2.7 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)[2]

dels att 19 kap. 64 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 19 kap. 64 § ska utgå,

dels att 10 kap. 5 §, 11 kap. 37, 45 och 48 §§, 12 kap. 3, 81, 82, 85, 86 och 90 §§, 13 kap. 2 och 32 §§, 18 kap. 6 och 24 §§ och 19 kap. 8 och 63 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 13 kap. 40 § ska lyda ”Straff”,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 19 kap. 10 a–10 c och 50 a §§, och närmast före 19 kap. 10 a–10 c och 50 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
10 kap.	
5 §[3]	
Ett försäkringsföretag ska säkerställa att den som ingår i styrelsen för företaget eller är verkställande direktör i det, eller är ersättare för någon av dem, eller den som ansvarar för eller utför arbete i en central funktion i företaget uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4.	Ett försäkringsföretag ska säkerställa att den som ingår i styrelsen för företaget eller är verkställande direktör i det, eller är ersättare för någon av dem, eller den som ansvarar för eller utför arbete i en central funktion i företaget uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § *första stycket* 4.

Försäkringsföretaget ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket eller som ansvarar för en central funktion i företaget.

Försäkringsföretaget ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller lämplighetskraven.

11 kap.

37 §[4]

Vid absorption av ett helägt dotterbolag gäller inte 23 kap. 32 och 33 §§ aktiebolagslagen (2005:551). I stället gäller följande.

Moderbolaget ska ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen hos Finansinspektionen. Ansökan ska ges in senast en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europarlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843.

[2] Senaste lydelse av
19 kap. 64 § 2015:700
rubriken närmast före 19 kap. 64 § 2015:700.

[3] Senaste lydelse 2015:700.

[4] Senaste lydelse 2013:456.

har registrerats enligt 23 kap. 30 § aktiebolagslagen, senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

I fråga om ett ärende enligt första stycket gäller 34 och 35 §§ i tillämpliga delar. Det som anges om överlåtande bolag ska avse dotterbolag och det som anges om övertagande bolag ska avse moderbolag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om ansökningar enligt andra stycket *och* om *lagakraftvunna* beslut som meddelats med anledning av sådana ansökningar. Bolagsverket ska efter en *sådan* underrättelse registrera tillståndet enligt 23 kap. 34 § aktiebolagslagen.	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om ansökningar enligt andra stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som *har* meddelats med anledning av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*. Bolagsverket ska efter en underrättelse *om ett sådant beslut* registrera tillståndet enligt 23 kap. 34 § aktiebolagslagen.

45 §[5]

Utöver det som föreskrivs i 25 kap. *11 §* aktiebolagslagen (2005:551) om *i vilka fall allmän domstol eller Bolagsverket ska besluta att ett bolag ska gå i likvidation* gäller *för försäkringsaktiebolag* att Bolagsverket ska besluta att bolaget ska gå i likvidation om	Utöver det som föreskrivs i 25 kap. aktiebolagslagen (2005:551) om *likvidation* gäller att Bolagsverket ska besluta att bolaget ska gå i likvidation om

1. ett tillstånd att driva försäkringsrörelse för bestämd tid har gått ut utan att något nytt tillstånd har beviljats, eller

2. tillståndet att driva försäkringsrörelse har återkallats utan att bolaget i stället har fått ett tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag eller någon annan tillståndspliktig finansiell rörelse.

Beslutet enligt första stycket 2 ska fattas så snart det är praktiskt möjligt, dock senast dagen efter det att ansökan eller anmälan om likvidation kom in till Bolagsverket. Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

I ärenden om likvidation av försäkringsaktiebolag vars tillstånd att driva försäkringsrörelse har återkallats utan att bolaget i stället har fått ett tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen om tjänstepensionsföretag eller någon annan tillståndspliktig finansiell rörelse, ska 25 kap. 24 § aktiebolagslagen inte tillämpas.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en aktieägare eller på anmälan av Finansinspektionen.

[5] Senaste lydelse 2019:766.

48 §[6]

Utöver det som föreskrivs i 25 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551) om kontrollbalansräkningens innehåll gäller för försäkringsaktiebolag följande.

Vid beräkningen av det egna kapitalets storlek ska det lämnas uppgift om den ökning av tillgångarnas sammanlagda värde som skulle följa om de redovisades till försäljningsvärdet med avdrag för de förväntade försäljningskostnaderna. I fråga om sådana tillgångar som anges i 4 kap. 2 § 4 och 5 lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag gäller att de tas upp till anskaffningsvärdet minskat med nödvändiga avskrivningar och nedskrivningar, om ett högre värde fås genom detta.

Värdehandlingar som används för skuldtäckning enligt 6 kap. 3 § 1–4, 9–11, 16 och 17 får tas upp till högre värde än det som följer av lagen om årsredovisning i försäkringsföretag. *Detta gäller bara om värdehandlingarna* kan avyttras till detta högre värde vid sådana tidpunkter att förutsättningarna att infria de försäkringsåtaganden som värdehandlingarna säkerställer kan anses tillfredsställande.

Följande värdehandlingar får tas upp till högre värde än det som följer av lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, *om de motsvarar försäkringstekniska avsättningar enligt 6 kap. 11 § första stycket och* kan avyttras till detta högre värde vid sådana tidpunkter att förutsättningarna att infria de försäkringsåtaganden som värdehandlingarna säkerställer kan anses tillfredsställande*:*

1. obligationer eller andra skuldförbindelser som svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet svarar för,

2. obligationer eller andra skuldförbindelser som Europeiska unionen eller en utländsk stat eller centralbank svarar för,

3. obligationer eller andra skuldförbindelser som en utländsk kommun eller därmed jämförlig utländsk samfällighet med befogenhet att kräva in skatter eller avgifter svarar för,

4. obligationer eller andra skuldförbindelser som en internationell organisation svarar för,

5. obligationer och andra skuldförbindelser som en bank, ett kreditmarknadsföretag, Svenska skeppshypotekskassan eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden svarar för,

[6] Senaste lydelse 2015:826.

6. obligationer och andra skuldförbindelser som ett utländskt kreditinstitut svarar för,

7. obligationer och andra skuldförbindelser som ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag svarar för,

8. skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–7 svarar för och för vilka panträtt i fastighet eller tomträtt har lämnats som säkerhet, och

9. skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–7 svarar för och för vilka en annan betryggande säkerhet än panträtt i fastighet eller tomträtt har lämnats.

Andra värdehandlingar än de som avses i tredje stycket *och som utgörs av reversfordringar som ska betalas eller kan sägas upp till betalning av försäkringsaktiebolaget först efter längre tid än ett år får, om det finns särskilda skäl för det, tas upp över det verkliga värdet, dock högst till anskaffningsvärdet.*

Om det finns särskilda skäl för det får andra värdehandlingar än de som avses i tredje stycket *tas upp över det verkliga värdet, dock högst till anskaffningsvärdet. Detta gäller dock bara värdehandlingar som utgörs av reversfordringar som ska betalas eller kan sägas upp till betalning av försäkringsaktiebolaget först efter längre tid än ett år.*

12 kap.

3 §[7]

När det i detta kapitel hänvisas till lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som *där* sägs om

1. ekonomisk förening i stället avse ömsesidigt försäkringsbolag,
2. medlem i stället avse delägare,
3. stadgar i stället avse bolagsordning, *och*
4. föreningsstämma i stället avse bolagsstämma.

När det i detta kapitel hänvisas till lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som sägs om

1. ekonomisk förening i stället avse ömsesidigt försäkringsbolag,
2. medlem i stället avse delägare,
3. stadgar i stället avse bolagsordning,
4. föreningsstämma i stället avse bolagsstämma, *och*
5. *föreningsregistret i stället avse försäkringsregistret.*

Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar.

[7] Senaste lydelse 2018:731.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt försäkrings–bolag ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

81 §[8]

Vid fusion med ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 16 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar med de undantag och tillägg som följer av andra stycket.

I stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas 82–84 och 86 §§ i detta kapitel. I 85 § i detta kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. *12 och* 24 §§ lagen om ekonomiska föreningar. I 86 § i detta kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. 28 och 29 §§ samma lag.

I stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas 82–84 och 86 §§ i detta kapitel. I 85 § i detta kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar. I 86 § i detta kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. 28 och 29 §§ samma lag.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt försäkringsbolag ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

82 §[9]

När fusionsplanen gäller i samtliga försäkringsbolag, ska såväl det eller de överlåtande bolagen som det övertagande bolaget ansöka om tillstånd att verkställa planen. Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan göras av det eller de svenska bolag som deltar i fusionen. Ansökan ska göras hos Finansinspektionen.

Vid fusion genom kombination ska försäkringsbolagen dessutom ansöka om tillstånd enligt 2 kap. 4 § och godkännande av bolagsordningen enligt 2 kap. 8 § för det övertagande bolaget. Vid gränsöverskridande fusion gäller detta bara om det övertagande bolaget ska ha sin hemvist i Sverige.

En ansökan enligt första stycket ska lämnas in inom en månad efter det att fusionsplanen gäller i samtliga bolag och, om fusionsplanen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar, senast två år efter det att fusionsplanen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket *och* om beslut som har *fått*

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. *Finansinspektionen ska*

[8] Senaste lydelse 2018:731.
[9] Senaste lydelse 2018:731.

laga kraft och som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.	*också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och fått laga kraft*.

85 §[10]

Det som sägs om föreningsregistret i 16 kap. 12 § och 24 § första stycket lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska i stället avse försäkringsregistret.	
I stället för det som föreskrivs om tidpunkten för anmälan för registrering i 16 kap. 24 § andra stycket lagen om ekonomiska föreningar, ska en sådan anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd till verkställande av fusionsplanen har fått laga kraft.	I stället för det som föreskrivs om tidpunkten för anmälan för registrering i 16 kap. 24 § andra stycket lagen *(2018:672)* om ekonomiska föreningar, ska en sådan anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd till verkställande av fusionsplanen har fått laga kraft.

86 §[11]

Bestämmelserna om fusion genom absorption i 16 kap. 28 och 29 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska bara gälla vid fusion mellan bolag enligt 80 § i detta kapitel.

Moderbolaget ska ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen hos Finansinspektionen. Ansökan ska lämnas in senast en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen om ekonomiska föreningar, senast två år efter det att en uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

I fråga om ett sådant ärende gäller 83 och 84 §§ i tillämpliga delar. Det som sägs om överlåtande bolag ska då avse dotterbolag och det som sägs om övertagande bolag ska avse moderbolag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om ansökningar enligt andra stycket *och* om beslut som har *fått laga kraft och som har* meddelats med anledning av sådana ansökningar.	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om ansökningar enligt andra stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och fått laga kraft. Bolagsverket ska efter en underrättelse om ett sådant beslut registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar.*

[10] Senaste lydelse 2018:731. Ändringen innebär bl.a. att första stycket tas bort.
[11] Senaste lydelse 2018:731. Ändringen innebär bl.a. att sjätte stycket tas bort.

Bolagsverket ska efter en sådan underrättelse registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar.

Det som sägs om föreningsregistret i 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar ska i stället avse försäkringsregistret.

90 §[12]

För registrering av ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 19 kap. 2–9 §§ och 23 kap. 1 och 2 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. *Det som sägs där om föreningsregistret ska i stället avse försäkringsregistret.*	För registrering av ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 19 kap. 2–9 §§ och 23 kap. 1 och 2 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

För överklagande av beslut av Finansinspektionen gäller 21 kap. 1–3 §§ i denna lag i stället för 23 kap. 1 och 2 §§ lagen om ekonomiska föreningar.

13 kap.

2 §[13]

Lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för försäkringsföreningar om inte något annat följer av denna lag. Vid tillämpning av lagen om ekonomiska föreningar på försäkringsföreningar ska det som *där* sägs om	Lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för försäkringsföreningar om inte något annat följer av denna lag. Vid tillämpning av lagen om ekonomiska föreningar på försäkringsföreningar ska det som sägs om

1. ekonomisk förening avse försäkringsförening, och
2. föreningsregistret avse försäkringsregistret.

Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag som gäller i stället för eller utöver lagen om ekonomiska föreningar.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

32 §[14]

Vid fusion med en försäkringsförening gäller inte 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. I stället gäller 33–35 §§ i detta kapitel. I 36 § i detta kapitel finns särskilda bestämmelser om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar. När fusionen avser en försäkringsförening och ett helägt dotterbolag, gäller

[12] Senaste lydelse 2018:731.
[13] Senaste lydelse 2018:731.
[14] Senaste lydelse 2018:731.

33–35 §§ i tillämpliga delar. Det som sägs där om överlåtande förening ska i stället avse dotterbolaget.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

18 kap.

6 §[15]

Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 § senast den 1 januari 2032 och att inom två månader från dagen då bristen konstaterades överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Företaget ska lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

Företaget ska *varje år* lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

24 §[16]

Om någon i ledningen för ett försäkringsholdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 19 kap. 63 § första stycket, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet.

Om någon i ledningen för ett försäkringsholdingföretag *eller ett blandat finansiellt holdingföretag* inte uppfyller de krav som anges i 19 kap. 63 § första stycket, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet.

Detsamma gäller om ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som ställs på det enligt EU-förordningar som antagits med stöd av Solvens II-direktivet, 19 kap. eller föreskrifter som meddelats med stöd av det kapitlet.

19 kap.

8 §[17]

När Finansinspektionen enligt 7 § ska vara grupptillsynsmyndighet, får inspektionen tillsammans med berörda behöriga myndigheter komma överens om att en annan myndighet inom EES än inspektionen ska utses till grupptillsynsmyndighet. Finansinspektionen får träffa en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen utses till grupp-

[15] Senaste lydelse 2015:700.
[16] Senaste lydelse 2017:233.
[17] Senaste lydelse 2015:700.

tillsynsmyndighet med hänsyn till gruppens struktur och den relativa betydelsen av gruppens verksamhet i olika länder.

Om det i ett annat fall än det som avses i första stycket skulle vara olämpligt med hänsyn till en grupps struktur och den relativa betydelsen av dess verksamhet i olika länder att grupptillsynsmyndigheten utses enligt de grunder som anges i artikel 247.2 i Solvens II-direktivet, får Finansinspektionen träffa en överenskommelse om att inspektionen eller en behörig myndighet ska vara grupptillsynsmyndighet för gruppen.

En överenskommelse enligt första eller andra stycket får träffas inom tre månader från den dag då frågan om en sådan överenskommelse väcktes av en berörd myndighet. Den berörda gruppen ska ges tillfälle att yttra sig.

En överenskommelse enligt första eller andra stycket får träffas inom tre månader från den dag då frågan om en sådan överenskommelse väcktes av en berörd myndighet. Den berörda gruppen ska ges tillfälle att yttra sig. *Finansinspektionen får högst en gång om året väcka frågan om en sådan överenskommelse.*

Samordningsöverenskommelse

10 a §

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet eller utövar tillsyn över ett enskilt försäkringsföretag som omfattas av grupptillsyn, ska inspektionen ingå en samordningsöverenskommelse med de berörda behöriga myndigheterna. En sådan överenskommelse ska avse inrättandet av ett tillsynskollegium och reglera verksamheten i det. Överenskommelsen ska undertecknas av inspektionen.

Samordningsöverenskommelsen ska åtminstone innehålla förfaranden för

1. beslutsprocessen vid de beslut som avses i artiklarna 231, 232 och 247 i Solvens II-direktivet, och

2. det samråd som avses i artiklarna 218.5 och 248.4 i Solvens II-direktivet.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett beslut om upprättande av en samordningsöverenskommelse ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, fatta sitt slutliga beslut

i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Finansinspektionen ska överlämna sitt beslut till de berörda behöriga myndigheterna.

Möte i tillsynskollegiet

10 b §

Finansinspektionen ska omedelbart kalla till möte i tillsynskollegiet, om

1. inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag i den aktuella gruppen eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett försäkringsföretag i gruppen,

2. inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av det gruppbaserade solvenskapitalkravet för den aktuella gruppen, beräknat enligt den metod som används i gruppen, eller

3. andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat.

Samråd med behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium

10 c §

Om ett beslut är av betydelse för behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium, ska Finansinspektionen samråda med dem innan inspektionen fattar beslut i fråga om

1. en förändring i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur för ett försäkringsföretag i den aktuella gruppen, om förändringen kräver inspektionens tillstånd,

2. en förlängning av tidsfristerna för upprättande och överlämnande av en återhämtningsplan enligt 18 kap. 4 § 1 eller för att vidta åt-

gärder enligt en åtgärdsplan enligt 18 kap. 4 § 2 eller 5 §, eller

3. betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som ska vidtas.

Om Finansinspektionen inte är grupptillsynsmyndighet, ska samråd ske med grupptillsynsmyndigheten innan inspektionen fattar sådana beslut som avses i första stycket 2 och 3.

Finansinspektionen ska också samråda med en behörig myndighet innan inspektionen fattar ett beslut som bygger på information från den behöriga myndigheten.

Samråd enligt första–tredje styckena behöver inte ske om ett beslut är brådskande eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. I så fall ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta de berörda behöriga myndigheterna om beslutet.

Inhämtande av information med hjälp av en behörig myndighet

50 a §

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet får inspektionen begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES, från ett moderföretag som har sitt huvudkontor i samma land som den myndigheten, inhämtar information som rör grupptillsynsmyndighetens uppgifter och vidarebefordrar informationen till inspektionen.

Om Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, behöver sådan information som avses i artikel 254.2 i Solvens II-direktivet och den informationen redan har lämnats till en behörig myndighet, ska inspektionen begära att få informationen från den myndigheten.

63 §[18]

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4.	Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § *första stycket* 4.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller lämplighetskraven.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[18] Senaste lydelse 2015:700.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud

Härigenom föreskrivs att 11 § lagen (2014:836) om näringsförbud ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

11 §[1]

Den som har näringsförbud får inte

1. driva näringsverksamhet,

2. faktiskt utöva ledningen av en näringsverksamhet eller av en sådan juridisk person som är bokföringspliktig även om den inte driver näring,

3. vara bolagsman i ett annat handelsbolag än ett kommanditbolag eller komplementär i ett kommanditbolag eller medlem i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,

4. vara stiftare av ett aktiebolag eller en sparbank,

5. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för

– ett aktiebolag,

– en ekonomisk förening,

– en sparbank,

– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,

– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,

– en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,

– en pensionsstiftelse, eller

– en sådan ideell förening eller stiftelse som driver näringsverksamhet,

6. vara ledamot eller suppleant i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,

7. vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i

– ett aktiebolag,

– en ekonomisk förening,

– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,

– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,

– ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,

– en sparbank,

– en medlemsbank, eller

– en filial enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,

8. vara företagsledare i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige eller föreståndare enligt 2 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m.,

9. vara firmatecknare eller i annan egenskap vara ställföreträdare för en sådan juridisk person som anges i 3–5 eller vara firmatecknare för ett utländskt bankföretags filial,

[1] Senaste lydelse 2019:770.

10. äga så många aktier i ett aktiebolag eller ett europabolag med säte i Sverige att hans eller hennes andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget överstiger femtio procent,

11. inneha fullmakt att företräda en enskild näringsidkare i dennes näringsverksamhet eller en juridisk person som anges i 3–5,

12. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i en näringsverksamhet som drivs av en närstående till honom eller henne eller där en närstående har en sådan ställning som anges i 3 §, eller

13. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i den näringsverksamhet där han eller hon har åsidosatt sina skyldigheter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

dels att 10 kap. 15, 20, 40, 41, 45, 48 och 61 §§ och 16 kap. 8, 26, 37 och 41 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 3 kap. 3 § ska lyda ”Godkännande av den planerade verksamheten”.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
10 kap.	
15 §	
Vid absorption av ett helägt dotterbolag ska ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen göras av moderbolaget. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att planen har blivit gällande hos moderbolaget. Om planen har registrerats enligt 23 kap. 30 § aktiebolagslagen (2005:551) ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 27 kap. 3 § samma lag.	
Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om en ansökan *och* om beslut som har *fått laga kraft som har* meddelats med anledning av ansökningen.	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om en ansökan. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av ansökningen *och fått laga kraft*.
Vid behandlingen av en ansökan tillämpas 12 och 13 §§.	
20 §	
Vid tillämpning av sådana bestämmelser i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar som det hänvisas till i 22–46 §§ eller i de bestämmelser som anges i 21 § ska det som sägs om 1. ekonomisk förening avse ömsesidigt tjänstepensionsbolag, 2. medlem avse delägare, 3. stadgar avse bolagsordning, och 4. föreningsstämma avse bolagsstämma. Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag eller i försäkringsrörelselagen (2010:2043) som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar.	
	När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska det som sägs om Bolags-

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828.

verket i stället avse Finansinspektionen.

40 §

Vid fusion med ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag tillämpas 16 kap. 1–16, 20, 24–40 och 42–51 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar med de ändringar och tillägg som föreskrivs i 41–45 §§ i detta kapitel.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

41 §

Ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan ska göras av såväl överlåtande som övertagande bolag. Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan dock göras av det eller de svenska bolag som deltar i fusionen. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att fusionsplanen blivit gällande i samtliga bolag. Om planen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar, ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Vid fusion genom kombination ska bolagen också ansöka om tillstånd enligt 2 kap. 4 § och godkännande av bolagsordningen enligt 2 kap. 9 § för det övertagande bolaget. Vid gränsöverskridande fusion gäller detta bara om det övertagande bolaget ska ha hemvist i Sverige.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket *och* om beslut som har *fått laga kraft och som har* meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och fått laga kraft.*

45 §

Bestämmelserna om fusion genom absorption i 16 kap. 28 och 29 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska bara gälla vid fusion mellan bolag enligt 39 § i detta kapitel. Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen ska göras av moderbolaget och ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att planen har blivit gällande hos det bolaget. Om planen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen om ekonomiska föreningar, ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om en ansökan *och* om beslut som har meddelats med anledning av ansökan och som fått laga kraft. Bolagsverket ska registrera tillståndet enligt 16 kap.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om en ansökan. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av

29 § lagen om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om föreningsregistret ska i stället avse försäkringsregistret.	ansökan och som fått laga kraft. Bolagsverket ska registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om föreningsregistret ska i stället avse försäkringsregistret.

Vid behandlingen av en ansökan tillämpas 42 och 43 §§.

48 §

Lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska tillämpas på tjänstepensionsföreningar, om inte något annat följer av denna lag eller av sådana bestämmelser i försäkringsrörelselagen (2010:2043) som det hänvisas till i denna lag. Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag eller i försäkringsrörelselagen som gäller i stället för eller utöver lagen om ekonomiska föreningar. Vid tillämpningen av lagen om ekonomiska föreningar på tjänstepensionsföreningar ska det som sägs om

1. ekonomisk förening avse tjänstepensionsförening, och
2. föreningsregistret avse försäkringsregistret.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en tjänstepensionsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

61 §

Vid fusion med en tjänstepensionsförening tillämpas 62–64 §§ i detta kapitel i stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Bestämmelser om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar finns i 13 kap. 36 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). När fusionen avser en tjänstepensionsförening och ett helägt dotterbolag ska det som sägs i 62–64 §§ om överlåtande förening avse dotterbolaget.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

16 kap.

8 §

Om det i toppen av en grupp finns ett tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som är moderföretag till ett sådant moderföretag som avses i 2 § 3 *b eller c*, ska bestämmelserna om grupptillsyn i	Om det i toppen av en grupp finns ett tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som är moderföretag till ett sådant moderföretag som avses i 2 § 3, ska bestämmelserna om grupptillsyn i detta kapitel

detta kapitel tillämpas bara på nivån för detta yttersta moderföretag.	tillämpas bara på nivån för detta yttersta moderföretag. *Första stycket gäller även om* *1. det yttersta moderföretaget är ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget som är dotterföretag i stället var ett försäkringsföretag, eller* *2. det yttersta moderföretaget är ett blandat finansiellt holdingföretag.*
26 §	
Finansinspektionen får besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 23 och 24 §§ inte ska utövas på nivån för ett sådant tjänstepensionsföretag som avses i 2 § 1 eller 2 eller på nivån för det moderföretag som avses i 2 § 3 *b eller c* och som är ett anknutet företag till ett reglerat företag eller självt är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.	Finansinspektionen får besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 23 och 24 §§ inte ska utövas på nivån för ett sådant tjänstepensionsföretag som avses i 2 § 1 eller 2 eller på nivån för det moderföretag som avses i 2 § 3 och som är ett anknutet företag till ett reglerat företag eller självt är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.
37 §	
Ett företag som vid fullgörandet av skyldigheter enligt detta kapitel får sådan kunskap som avses i 36 §, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder.	Ett företag som vid fullgörandet av skyldigheter enligt detta kapitel får sådan kunskap som avses i 36 §, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. *Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.*

41 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas enligt 15–17, 20 och 22 §§,	1. hur *och när* den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas enligt 15–17, 20 och 22 §§,
2. innehållet i samt omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 18 §,	
3. innehållet i en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan enligt 21 § andra stycket,	
4. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 23 och 33 §§,	4. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 23, *27* och 33 §§,
5. företagsstyrningssystem inom en grupp enligt 29 §, *och*	5. företagsstyrningssystem inom en grupp enligt 29 §,
6. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 31 §.	6. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 31 §, *och*
	7. hur uppgifter enligt 37 § ska lämnas.
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur och när ett företag ska lämna upplysningar enligt 23 och 33 §§.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur och när ett företag ska lämna upplysningar enligt 23, *27* och 33 §§.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud

Härigenom föreskrivs att 11 § lagen (2014:836) om näringsförbud i stället för lydelsen enligt lagen (2020:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2019/20:97	*Föreslagen lydelse*
	11 §
Den som har näringsförbud får inte	
1. driva näringsverksamhet,	
2. faktiskt utöva ledningen av en näringsverksamhet eller av en sådan juridisk person som är bokföringspliktig även om den inte driver näring,	
3. vara bolagsman i ett annat handelsbolag än ett kommanditbolag eller komplementär i ett kommanditbolag eller medlem i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,	
4. vara stiftare av ett aktiebolag eller en sparbank,	
5. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för	
– ett aktiebolag,	
– en ekonomisk förening,	
– en sparbank,	
– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,	
– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,	
– en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,	
– en pensionsstiftelse, eller	
– en sådan ideell förening eller stiftelse som driver näringsverksamhet,	
6. vara ledamot eller suppleant i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,	
7. vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i	
– ett aktiebolag,	
– en ekonomisk förening,	
– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,	
	– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,
– ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,	
– en sparbank, eller	
– en filial enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,	
8. vara företagsledare i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige eller föreståndare enligt 2 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m.,	
9. vara firmatecknare eller i annan egenskap vara ställföreträdare för en sådan juridisk person som anges i 3–5 eller vara firmatecknare för ett utländskt bankföretags filial,	
10. äga så många aktier i ett aktiebolag eller ett europabolag med säte i Sverige att hans eller hennes andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget överstiger femtio procent,	

11. inneha fullmakt att företräda en enskild näringsidkare i dennes näringsverksamhet eller en juridisk person som anges i 3–5,

12. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i en näringsverksamhet som drivs av en närstående till honom eller henne eller där en närstående har en sådan ställning som anges i 3 §, eller

13. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i den näringsverksamhet där han eller hon har åsidosatt sina skyldigheter.

3 Ärendet och dess beredning

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i det följande benämnt andra tjänstepensionsdirektivet, se *bilaga 1*, antogs i december 2016. Det direktivet innehåller regler för tjänstepensionsinstitut som delvis överförs från Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i det följande benämnt första tjänstepensionsdirektivet. I andra tjänstepensionsdirektivet finns även nya regler för tjänstepensionsinstitut inom vissa områden, bl.a. gränsöverskridande överlåtelser av pensionsåtaganden och företagsstyrning. Direktivet har i svensk rätt genomförts i två olika regelverk. Det ena gäller för tjänstepensionsföretag, lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag. Tjänstepensionsföretag är en ny institutskategori som driver tjänstepensionsverksamhet på försäkringsområdet (se prop. 2018/19:158). Det andra utgörs av vissa nya regler för pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m., i det följande benämnd tryggandelagen (se prop. 2018/19:159).

Finansdepartementet har därefter tagit fram promemorian Vissa frågor om försäkring och tjänstepension. I promemorian görs ytterligare överväganden med anledning av genomförandet av andra tjänstepensionsdirektivet. Det lämnas bl.a. förslag till kompletterande bestämmelser för att fullt ut genomföra direktivet i svensk rätt. När det gäller tryggandelagen behandlas frågor om vilken information som ska tillhandahållas till dem som en pensionsstiftelse tryggar pension till, vilken information som ska offentliggöras av en pensionsstiftelse, i vilka situationer en pensionsstiftelse ska göra en anmälan till den länsstyrelse som är stiftelsens tillsynsmyndighet och vilka bemyndiganden att meddela föreskrifter om informationslämnande som ska finnas. När det gäller lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige görs överväganden om hur regleringen ska se ut för utländska försäkringsgivare som driver verksamhet i Sverige med avseende på tjänstepensionsförsäkringar. Detta görs mot bakgrund av att Sverige tidigare utnyttjade valmöjligheten i första tjänstepensionsdirektivet att särbehandla tjänstepensionsverksamhet hos utländska försäkringsgivare som driver rörelse i Sverige. Beträffande lagen (2004:575) om europabolag och lagen (2006:595) om europakooperativ föreslås vissa justeringar av de begrepp som beskriver verksamheten hos ett europabolag eller ett europakooperativ som är ett tjänstepensionsföretag. I lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer, delgivningslagen (2010:1932) och lagen (2014:836) om näringsförbud föreslås justeringar för att behandla försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag lika, oavsett associationsrättslig form. I lagen om tjänstepensionsföretag föreslås vissa justeringar i den associationsrättsliga regleringen och bestämmelserna om grupptillsyn över tjänstepensionsföretag.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i det följande benämnt Solvens II-direktivet, se *bilaga 2*, antogs i november 2009. Det direktivet ändrades genom

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), i det följande benämnt Omnibus II-direktivet, se *bilaga 3*. Solvens II-direktivet är en del av ett grundläggande regelverk på EU-nivå för försäkringsföretag. Det direktivet innehåller bestämmelser om bl.a. kapitalkrav, krav på företagsstyrning, regler för tillsynsprocesserna samt omfattande krav på försäkringsföretagens rapportering och offentliggörande av information. I direktivet finns även bestämmelser om grupptillsyn. Solvens II-direktivet, i dess lydelse enligt Omnibus II-direktivet, genomfördes i svensk rätt genom omfattande ändringar bl.a. i försäkringsrörelselagen (prop. 2015/16:9).

I promemorian Vissa frågor om försäkring och tjänstepension görs även överväganden om utformningen av vissa bestämmelser i försäkringsrörelselagen som genomför Solvens II-direktivet i svensk rätt. Det föreslås bl.a. nya bestämmelser för att fullt ut genomföra direktivet. Vidare övervägs behovet av vissa justeringar i den associationsrättsliga regleringen och tillsynsbestämmelserna i försäkringsrörelselagen, med anledning bl.a. av de ändringar som gjordes i den lagen när Solvens II-direktivet genomfördes i svensk rätt.

En sammanfattning av promemorian och promemorians lagförslag finns i *bilagorna 4* och *5*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (www.regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2019/03851/FPM).

I denna proposition behandlas förslagen i promemorian Vissa frågor om försäkring och tjänstepension.

I *bilagorna 9* och *10* finns jämförelsetabeller. Tabellerna visar de kompletterande bestämmelser som föreslås i denna proposition för att fullt ut genomföra andra tjänstepensionsdirektivet och Solvens II-direktivet i svensk rätt.

Riksdagen gjorde vissa tillkännagivanden i samband med behandlingen av regeringens förslag till en ny reglering för tjänstepensionsföretag (bet. 2019/20:FiU12 punkterna 1–4, rskr. 2019/20:27). Förslagen i denna proposition är inte föranledda av de tillkännagivandena. Förslag och överväganden med anledning av de tillkännagivandena behandlas i ett annat lagstiftningsärende. Se vidare avsnitt 4.2 för tillkännagivandet som rör informationslämnande (bet. 2019/20:FiU12 punkt 2, rskr. 2019/20:27).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 20 februari 2020 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 7*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 8*. Lagrådet har lämnat förslagen utan erinran. I förhållande till lagrådsremissen görs vissa språkliga och redaktionella ändringar. Vidare görs ändringar av rättelsekaraktär i 11 kap. 48 § tredje stycket 8 och 12 kap. 81 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

I fråga om försäkringsrörelselagen tas det i lagförslaget (avsnitt 2.7) in ändringar i två ytterligare paragrafer, 10 kap. 5 § och 19 kap. 63 §. Genom ändringarna förtydligas hänvisningarna i de bestämmelserna. En motsvarande ändring görs i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige (3 kap. 6 §). De ändringarna är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte hämtats in beträffande dessa förslag.

4 Vissa ändringar i tryggandelagen

4.1 Bestämmelser om en pensionsstiftelses placeringar

Regeringens förslag: Termen placeringar ska användas även i de bestämmelser i tryggandelagen som följer av direktivet om aktieägares rättigheter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om användning av derivatinstrument.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. Såväl *Sveriges advokatsamfund* som *Svenska Pensionsstiftelsers Förening (SPFA)*, med vilka *Svenskt Näringsliv* och *Försäkringsbolaget PRI Pensionsgaranti, ömsesidigt (PRI Pensionsgaranti)* instämmer, framför särskilt att termen placeringar bör användas genomgående. SPFA, med vilka Svenskt Näringsliv och PRI Pensionsgaranti instämmer, avstyrker förslaget att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om användning av derivatinstrument, och anför att optioner och terminskontrakt eller andra liknande finansiella instrument underlättar och effektiviserar portföljförvaltningen, samt betonar att ytterligare begränsningar i användningen av dessa instrument kan leda till dyrare och sämre förvaltning för stiftelserna med en högre risk och lägre avkastning som följd.

Skälen för regeringens förslag

Termen placeringar bör genomgående användas i tryggandelagen

I tryggandelagen används huvudsakligen termen placeringar för att beteckna hanteringen av de medel som tillförs en pensionsstiftelse från arbetsgivare för tryggande av pensioner. I vissa bestämmelser används dock i stället termen investeringar (10 e och 10 h–10 j §§). De bestämmelser där termen investeringar används genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828 av den 17 maj 2017 om ändring av direktiv 2007/36/EG vad gäller uppmuntrande av aktieägares

långsiktiga engagemang, i det följande benämnt direktivet om aktieägares rättigheter (se prop. 2018/19:56).

Det är, som *Sveriges advokatsamfund* och *SPFA* framför, lämpligt att använda en enhetlig terminologi i tryggandelagen när det gäller den centrala delen av en pensionsstiftelses verksamhet (jfr prop. 2018/19:159 s. 53). Placeringar får i dag anses vara den term som är mest inarbetad när det gäller den särskilda verksamhet som drivs av pensionsstiftelser. Termen placeringar bör därmed användas konsekvent i den lagstiftning som gäller för pensionsstiftelser. Således bör termen investeringar ersättas med termen placeringar i de bestämmelser i tryggandelagen som genomför direktivet om aktieägares rättigheter.

Ytterligare bestämmelser om pensionsstiftelsers användning av derivatinstrument

Tryggandelagen innehåller bestämmelser om användningen av derivatinstrument i en pensionsstiftelses placeringsverksamhet (10 d § första stycket). Fram tills nyligen har gällt att en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer får använda optioner och terminskontrakt eller andra liknande finansiella instrument för att sänka den finansiella risken i stiftelsen eller för att i övrigt effektivisera förvaltningen av stiftelsens tillgångar. Pensionsstiftelsen ska även tillämpa föreskrifter om användning av derivatinstrument som meddelats med stöd av bemyndigande i försäkringsrörelselagen.

Genom ändringar i tryggandelagen med anledning av propositionen Nya regler för pensionsstiftelser med anledning av andra tjänstepensionsdirektivet har tillämpningsområdet för bestämmelserna om derivatinstrument utvidgats till att gälla även för pensionsstiftelser som tryggar utfästelser om pension till 16–99 personer (10 d § tillsammans med 9 a § tryggandelagen, se även prop. 2018/19:159 s. 142 f.). Som anges i den propositionen har det ännu inte meddelats några föreskrifter om derivatinstrument med stöd av bemyndigandet i försäkringsrörelselagen (samma prop. s. 55).

I promemorian anförs att det kan finnas behov av ytterligare och mer detaljerade bestämmelser om användningen av dessa finansiella instrument som är särskilt anpassade för pensionsstiftelsernas verksamhet (jfr prop. 2018/19:158 s. 271 f.) och att sådana bestämmelser lämpligen bör meddelas i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Regeringen instämmer dock med *SPFA*, *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti* att användningen av derivatinstrument underlättar och effektiviserar portföljförvaltningen hos en pensionsstiftelse. Ytterligare föreskrifter bör därför inte utan starka skäl begränsa en pensionsstiftelses användning av derivatinstrument.

Det syftet främjas dock, enligt regeringens uppfattning, av att det införs en fristående föreskriftsrätt som uttryckligen tar sikte på en pensionsstiftelses användning av derivatinstrument. Då riskeras inte att pensionsstiftelserna kommer att omfattas av föreskrifter om användning av derivatinstrument som meddelas för försäkringsföretag med stöd av försäkringsrörelselagens bestämmelser, vilket kan bli fallet enligt det nuvarande bemyndigandet i tryggandelagen (10 d § andra stycket). Av det skälet bör

regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer få meddela föreskrifter om en pensionsstiftelses användning av derivatinstrument.

4.2 Ytterligare information från arbetsgivare och pensionsstiftelser

Regeringens förslag: En arbetsgivare vars utfästelser om pension tryggas i en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer ska på begäran av den som omfattas av en utfästelse lämna information om de antaganden som ligger till grund för prognoser i pensionsbeskedet.

En pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer ska regelbundet offentliggöra relevant information om sin ersättningspolicy. Det ska införas en upplysningsbestämmelse i tryggandelagen om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om hur informationen ska offentliggöras.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sveriges advokatsamfund och Svenska Pensionsstiftelsers Förening (SPFA)*, med vilka *Svenskt Näringsliv* och *Försäkringsbolaget PRI Pensionsgaranti, ömsesidigt (PRI Pensionsgaranti)* instämmer, påpekar att avtalsfrihet bör utredas även för den information som ska lämnas vid kollektivavtalad tjänstepension som tryggas i en pensionsstiftelse. *SPFA*, med vilken *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti* instämmer, framför även att det bör förtydligas vad som avses med relevant information om ersättningspolicyn (se artikel 23.2 i andra tjänstepensionsdirektivet). *Förhandlings- och samverkansrådet PTK (PTK)* anser att frågor om vilken information som ska tillhandahållas till dem som en pensionsstiftelse tryggar pension till, och vilken information som ska offentliggöras av en sådan stiftelse, måste avgöras utifrån den funktion en pensionsstiftelse har och inte utifrån de krav som ställs i tjänstepensionsdirektivet. *PTK*, och till viss del även *Sveriges advokatsamfund*, framför även övergripande synpunkter om att pensionsstiftelser inte alls bör omfattas av bestämmelserna i andra tjänstepensionsdirektivet, varvid de särskilt berör arbetsgivares informationslämnande.

Skälen för regeringens förslag

Information om antaganden som ligger till grund för prognoser i pensionsbeskedet

I andra tjänstepensionsdirektivet finns det bestämmelser om pensionsbesked (artiklarna 38 och 39) och om kompletterande information som ska lämnas till medlemmar och förmånstagare på begäran (artikel 44). De bestämmelserna innebär att ett tjänstepensionsinstitut ska upprätta ett kostnadsfritt årligt pensionsbesked i kortfattad form för varje medlem (artikel 38.1 och 38.3). Pensionsbeskedet ska innehålla vissa basfakta om medlemmens pensionsförmåner, bl.a. prognoser för det slutliga värdet

(artikel 39.1 d). På begäran av medlemmar och förmånstagare ska tjänstepensionsinstitutet lämna eventuell övrig information om de antaganden som använts som underlag för prognoserna i pensionsbeskedet (artikel 44 c).

Vid genomförandet av andra tjänstepensionsdirektivet infördes det bestämmelser i tryggandelagen om årligt pensionsbesked (10 m § andra stycket, se prop. 2018/19:159 s. 108–110). Enligt dessa bestämmelser ska en arbetsgivare, vars utfästelser om pension tryggas i en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer, årligen ge de personer som omfattas av utfästelsen ett pensionsbesked som innehåller den information som de behöver om de individuella förmånerna. Det finns dock inte någon bestämmelse i tryggandelagen om att en arbetsgivare, på begäran av en medlem eller förmånstagare, ska lämna information om de antaganden som använts för prognoserna i pensionsbeskedet (artikel 44 c i andra tjänstepensionsdirektivet). För att fullt ut genomföra andra tjänstepensionsdirektivet bör det införas en bestämmelse i tryggandelagen om att en arbetsgivare, på begäran av den som omfattas av en utfästelse, ska lämna information om de antaganden som ligger till grund för prognoser i pensionsbeskedet.

Information om en pensionsstiftelses ersättningspolicy

Enligt andra tjänstepensionsdirektivet ska tjänstepensionsinstitut upprätta och tillämpa en sund ersättningspolicy för alla personer som leder verksamheten, utövar nyckelfunktioner eller har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil (artikel 23.1). Ett tjänstepensionsinstitut ska också regelbundet offentliggöra relevant information om ersättningspolicyn, om inte annat föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (artikel 23.2).

Vid genomförandet av andra tjänstepensionsdirektivet infördes det bestämmelser i tryggandelagen om ersättningspolicy (16 g § tredje stycket, se även prop. 2018/19:159 s. 83–87). Enligt dessa bestämmelser ska en pensionsstiftelse, som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer, upprätta och följa en sund ersättningspolicy för personer som leder eller övervakar verksamheten eller på annat sätt kan påverka riskerna i verksamheten. Det finns dock inte någon bestämmelse i tryggandelagen om att ett tjänstepensionsinstitut regelbundet ska offentliggöra information om ersättningspolicyn (artikel 23.2 andra tjänstepensionsdirektivet). För att fullt ut genomföra andra tjänstepensionsdirektivet bör det införas en bestämmelse i tryggandelagen om att en pensionsstiftelse regelbundet ska offentliggöra information om ersättningspolicyn.

Som *SPFA*, *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti* anför, anges det i andra tjänstepensionsdirektivet att relevant information om ersättningspolicyn ska offentliggöras (artikel 23.2). I direktivet anges vidare att principer och krav på offentliggörande rörande ersättningspolicyn som är tillämpliga på andra finansiella institut i unionen bör göras tillämpliga även på tjänstepensionsinstitut, dock med hänsyn till tjänstepensionsinstitutens specifika företagsstyrningsstruktur jämfört med andra finansi-

ella institut och behovet av att ta hänsyn till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos tjänstepensionsinstitutens verksamhet (skäl 53).

Vägledning i frågan om vad som är relevant information som ska offentliggöras, torde därmed kunna hämtas i motsvarande bestämmelser om offentliggörande av ersättningspolicyer inom finansmarknadsområdet och då särskilt i det som gäller för tjänstepensionsföretag. Inom ramen för detta bör det särskilt beaktas att en pensionsstiftelse driver en förhållandevis begränsad verksamhet som i huvudsak rör placeringar av medel och att en pensionsstiftelse inte själv står för några pensionsåtaganden. Vad som är relevant information bör avgöras från fall till fall och utifrån den enskilda pensionsstiftelsen och dess verksamhet. Det är därför inte lämpligt att, som *SPFA*, *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti* efterfrågar, mera detaljerat i lag ange vilken information som ska offentliggöras av en pensionsstiftelse om dess ersättningspolicy.

Hur information om ersättningspolicyn ska offentliggöras kan regleras genom verkställighetsföreskrifter. Det bör dock, på motsvarande sätt som i lagen om tjänstepensionsföretag (9 kap. 27 § andra stycket), införas en upplysningsbestämmelse i tryggandelagen om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om hur informationen ska offentliggöras.

Allmänt om pensionsstiftelser och andra tjänstepensionsdirektivet

PTK anser att pensionsstiftelser över huvud taget inte ska omfattas av andra tjänstepensionsdirektivet. Denna synpunkt har även förts fram och behandlats i tidigare lagstiftningsärenden. Vid genomförandet av första tjänstepensionsdirektivet gjordes bedömningen att pensionsstiftelser omfattas av det direktivet (prop. 2004/05:165 s. 107 och 109 f.). Vid genomförandet av andra tjänstepensionsdirektivet gjordes bedömningen att pensionsstiftelser är tjänstepensionsinstitut som även omfattas av det direktivet (prop. 2018/19:159 s. 32–34). Det finns inte anledning att göra en annan bedömning i detta lagstiftningsärende. Pensionsstiftelser är således att anse som tjänstepensionsinstitut och ska som utgångspunkt omfattas av andra tjänstepensionsdirektivet.

Delat ansvar för informationslämnande

Vid sidan av en pensionsstiftelses ansvar att lämna information (10 l § tryggandelagen), ska en arbetsgivare lämna information om villkoren för pensionerna och deras värdeutveckling, de överenskommelser som ligger till grund för pensionerna och utbetalningsalternativ inför pensioneringen (10 m § första stycket samma lag). Denna modell med delat ansvar för informationslämnande infördes vid genomförandet av första tjänstepensionsdirektivet (se finansutskottets betänkande 2005/06:FiU7 s. 14 f.). Vid genomförandet av andra tjänstepensionsdirektivet anfördes att det delade ansvaret för informationslämnande fortsatt var det mest ändamålsenliga och att den gällande uppdelningen skulle behållas (se prop. 2018/19:159 s. 103 och 105).

Det finns inte skäl att, som *Sveriges advokatsamfund* och *PTK* efterfrågar, inom ramen för detta lagstiftningsärende ändra den grundläggande modellen för informationslämnande vid den tjänstepension som tryggas i

pensionsstiftelser. En pensionsstiftelses och en arbetsgivares delade ansvar för informationslämnande bör därför behållas.

Avtalsfrihet för informationslämnande vid kollektivavtalad tjänstepension

Vid riksdagsbehandlingen av propositionen En ny reglering för tjänstepensionsföretag gjorde riksdagen flera tillkännagivanden till regeringen (bet. 2019/20:FiU12 punkt 2, rskr. 2019/20:27). Ett av tillkännagivandena avser att regeringen skyndsamt bör återkomma till riksdagen med förslag till lagbestämmelser så att det införs en avtalsfrihet för kollektivavtalsparterna i fråga om information till företag och anställda om tjänstepensioner.

Arbetsgivare har enligt ITP-planen, som *PTK* framför, en möjlighet att trygga utfästelser om tjänstepension i en pensionsstiftelse. Det är således möjligt att trygga kollektivavtalad tjänstepension i en pensionsstiftelse. En avtalsfrihet för informationslämnande vid kollektivavtalad tjänstepension är därmed, som *Sveriges advokatsamfund* och *PTK* lyfter fram, även av intresse för sådan tjänstepension som tryggas i pensionsstiftelser. Denna fråga bör dock behandlas i det lagstiftningsärende som behandlar riksdagens tillkännagivanden som rör tjänstepensionsföretag.

4.3 Ytterligare bestämmelser om lämplighetskrav för dem som är verksamma i en pensionsstiftelse

Regeringens bedömning: Det bör inte införas någon rätt för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om de krav som ska gälla för ledamöter och suppleanter i styrelsen för en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer, eller för dem som utför arbete i en sådan stiftelses riskhanteringsfunktion och internrevisionsfunktion.

Promemorians förslag överensstämmer inte med regeringens bedömning. I promemorian föreslås att det ska införas en rätt för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om de krav som ska gälla för ledamöter och suppleanter i styrelsen för en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer, eller för dem som utför arbete i en sådan stiftelses riskhanteringsfunktion och internrevisionsfunktion.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Svenska Pensionsstiftelsers Förening (SPFA)*, *Svenskt Näringsliv* och *Försäkringsbolaget PRI Pensionsgaranti, ömsesidigt (PRI Pensionsgaranti)* framför att de allmänna krav på erfarenhet och lämplighet som anges i lagtexten är fullt tillräckliga, och att en pensionsstiftelses styrelse är den som är bäst lämpad att utforma krav för de personer som arbetar i pensionsstiftelsen.

Skälen för regeringens bedömning: Andra tjänstepensionsdirektivet innehåller bestämmelser om krav på lämplighet och redbarhet för de personer som i praktiken leder ett tjänstepensionsinstitut eller utför nyckel-

funktioner (artikel 22). När det gäller ledningen av pensionsstiftelser anges i tryggandelagen att en styrelseledamot eller suppleant i en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer ska ha de insikter och den erfarenhet som måste krävas för att delta i ledningen av en sådan stiftelse och även i övrigt vara lämplig för uppgiften (16 a § första stycket). I propositionen Nya regler för pensionsstiftelser med anledning av andra tjänstepensionsdirektivet gjordes bedömningen att bestämmelsen i tryggandelagen uppfyller de nu aktuella kraven i andra tjänstepensionsdirektivet (prop. 2018/19:159 s. 87–89).

Vid genomförandet av andra tjänstepensionsdirektivet infördes det bestämmelser om nyckelfunktioner (centrala funktioner) för pensionsstiftelser (samma prop. s. 69–79). En pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer ska ha en riskhanteringsfunktion (16 c § första stycket tryggandelagen) och en internrevisionsfunktion (16 d § första stycket samma lag). Dessutom gäller att den som utför arbete i någon av funktionerna ska ha de insikter och den erfarenhet som krävs för att utföra funktionens uppgifter och i övrigt vara lämplig för uppgiften (16 e § första stycket samma lag).

Bestämmelserna i tryggandelagen för de som är verksamma i en pensionsstiftelse (16 a § första stycket och 16 e § första stycket) motsvarar bestämmelsen med motsvarande lämplighetskrav i den nya lagen om tjänstepensionsföretag, förkortad LTF (9 kap. 3 § första stycket, jfr även prop. 2018/19:158 s. 363 och 366–369). För tjänstepensionsföretag har det ansetts att det kan finnas ett behov av ytterligare bestämmelser inom detta område (samma prop. s. 370 f.). Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer har därmed möjlighet att meddela föreskrifter om de krav som ska gälla för dem som är verksamma i ett tjänstepensionsföretag (se 9 kap. 27 § första stycket 1 LTF och 5 kap. 2 § 15 förordningen [2019:809] om tjänstepensionsföretag). Finansinspektionen har också meddelat föreskrifter om vilka krav som ska gälla för de som är verksamma i ett tjänstpensionsföretag (8 kap. 3, 4, 6 och 7 §§ Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd [FFFS 2019:21] om tjänstepensionsföretag).

De krav som anges i tryggandelagen är generella och allmänt hållna. Det kan dock sägas även om det krav på insikt, erfarenhet och lämplighet som redan i dag gäller enligt tryggandelagen för styrelseledamöterna i en pensionsstiftelse, ersättarna för dessa och för dem som innehar vissa centrala funktioner (se 16 a § första stycket och 16 e § första stycket). Det har inte framkommit att den regleringen skulle vara otillräcklig. Regeringen anser därför, i likhet med *SPFA*, *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti* och till skillnad från det som föreslås i promemorian, att det inte finns skäl att införa något bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om de krav som ska gälla för befattningshavare i en pensionsstiftelse.

4.4 Tillsyn över pensionsstiftelser

Regeringens förslag: En pensionsstiftelse ska anmälas för tillsyn genast efter det att stiftelsens styrelse har tagit emot sitt uppdrag, oavsett hur många personer som stiftelsen tryggar utfästelser om pension till. Anmälan ska innehålla uppgift om hur många personer stiftelsen tryggar utfästelser om pension till och för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen.

När en pensionsstiftelses verksamhet når en sådan omfattning att tryggandet av utfästelser om pension avser minst 16 personer, ska styrelsen genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. En sådan anmälan ska också göras när en pensionsstiftelse inte längre tryggar utfästelser om pension till minst 16 personer.

Vid tillsyn över pensionsstiftelser ska vissa bestämmelser om tillsyn över tjänstepensionsföretag i lagen om tjänstepensionsföretag tillämpas: bestämmelserna om upplysningar som ska lämnas till Finansinspektionen, platsundersökning, upplysningar från vissa andra företag än det som står under tillsyn, avgifter, tillsynsbefogenheter vid gränsöverskridande verksamhet, anmälan av beslut till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vite.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vilka upplysningar styrelsen för en pensionsstiftelse ska lämna till Finansinspektionen och när de ska lämnas. Det ska också införas en upplysningsbestämmelse i tryggandelagen om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om hur upplysningarna ska lämnas.

Regeringen ska få meddela föreskrifter om sådana avgifter som pensionsstiftelser ska betala för att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sveriges advokatsamfund* och *Svenska Pensionsstiftelsers förening (SPFA)*, med vilka *Svenskt Näringsliv* och *Försäkringsbolaget PRI pensionsgaranti, ömsesidigt (PRI Pensionsgaranti)* instämmer, framför synpunkter på kravet att en anmälan från en pensionsstiftelse ska innehålla en uppgift om hur många personer stiftelsen tryggar utfästelser om pension till och för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen. Dessa remissinstanser framhåller även att en pensionsstiftelse inte känner till hur många personer stiftelsen tryggar tjänstepension till. *Sveriges advokatsamfund* anser att kravet i en anmälan för tillsyn bör ändras till att om avsättning till stiftelsen gjorts, ska en stiftelse anmäla för hur många anställda eller före detta anställda avsättningen avser. *SPFA*, *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti* anför att det oftast inte sker några avsättningar till en pensionsstiftelse direkt vid bildandet och att det därför inte bör införas något krav alls om att en anmälan för tillsyn ska innehålla en uppgift om hur många personer som stiftelsen tryggar pension till. Vidare motsätter sig dessa remissinstanser att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om rapportering till Finansinspektionen. För det fall ett sådant bemyndigande

ändå ges måste hänsyn tas till pensionsstiftelsernas särart. Detta bör även framgå av bemyndigandet.

Skälen för regeringens förslag

När ska en pensionsstiftelse anmälas för tillsyn?

En pensionsstiftelse står under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sin hemvist (31 § första stycket tryggandelagen). I tryggandelagen används uttrycket tillsynsmyndighet för den behöriga länsstyrelsen. Pensionsstiftelser som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer står även under tillsyn av Finansinspektionen (34 § första stycket tryggandelagen). Detsamma gäller för sådana mindre pensionsstiftelser som valt att tillämpa de bestämmelser i tryggandelagen som genomför andra tjänstepensionsdirektivet. Finansinspektionens tillsyn gäller endast de bestämmelser i tryggandelagen som följer av det direktivet och de föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser.

Styrelsen för en pensionsstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn till tillsynsmyndigheten senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag (31 § andra stycket tryggandelagen). En pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer ska dock anmälas för tillsyn genast efter det att uppdraget har tagits emot. Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över anmälda stiftelser och underrätta Finansinspektionen om anmälningar från sådana stiftelser som även ska stå under inspektionens tillsyn (31 § sjunde och åttonde styckena tryggandelagen).

Tillsynen över pensionsstiftelser som omfattas av den EU-rättsliga regleringen för tjänstepensionsinstitut är alltså delad mellan länsstyrelserna och Finansinspektionen. Detta gäller även efter genomförandet av andra tjänstepensionsdirektivet (prop. 2018/19:159 s. 115–118). Finansinspektionen ska alltså utöva tillsyn över att de bestämmelser i tryggandelagen som har sin grund i andra tjänstepensionsdirektivet följs. Till skillnad från det som har gällt tidigare ska dock Finansinspektionens tillsyn efter genomförandet av direktivet omfatta samtliga pensionsstiftelser. Detta eftersom även stiftelser som tryggar utfästelser om pension till färre än 100 personer ska tillämpa vissa bestämmelser som direkt följer av det direktivet (jfr samma prop. s. 36 f.).

Som anges ovan är det i dag bara pensionsstiftelser som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer som ska anmälas för tillsyn genast efter det att styrelsen för stiftelsen har tagit emot sitt uppdrag. Andra pensionsstiftelser ska anmälas för tillsyn inom sex månader (31 § andra stycket tryggandelagen). I denna del framför *Sveriges advokatsamfund* att anmälningskravet bör knytas till när en avsättning till stiftelsen görs och betonar, vilket även *SPFA*, *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti* gör, att det oftast inte sker några avsättningar till en pensionsstiftelse direkt vid bildandet.

Kravet på omedelbar anmälan infördes i samband med genomförandet av första tjänstepensionsdirektivet. I det sammanhanget gjordes bedömningen att tryggandelagens då gällande bestämmelser om anmälan inom sex månader inte uppfyllde direktivets krav på registrering (artikel 9.1 a, se även prop. 2004/05:165 s. 137–140 och 250). Bestämmelsen om registrering i andra tjänstepensionsdirektivet (artikel 9.1) överensstämmer

med motsvarande bestämmelse i första tjänstepensionsdirektivet. Som remissinstanserna för fram är det inte alltid så, och inte heller något krav i tryggandelagen, att avsättningar ska ske redan när en pensionsstiftelse bildas. En stiftelse bör dock redan vid denna tidpunkt ha kännedom om hur många personer som den ska trygga utfästelser om pension till. Detta är även en förutsättning för att stiftelsen ska kunna avgöra vilka bestämmelser som ska gälla för dess verksamhet och i sin tur hur verksamheten ska organiseras, t.ex. om stiftelsen omfattas av de särskilda placeringskraven i tryggandelagen (10 b–10 d §§) och dessutom ska ha ett riskhanteringssystem och en riskhanteringsfunktion (16 c §). Därmed bör en anmälan för tillsyn fortfarande göras genast efter det att styrelsen för stiftelsen har tagit emot sitt uppdrag. Eftersom samtliga pensionsstiftelser nu, om än i varierande omfattning, omfattas av bestämmelser i tryggandelagen som är föranledda av andra tjänstepensionsdirektivet bör en anmälan för tillsyn ske vid en och samma tidpunkt oavsett hur många personer pensionsstiftelsen tryggar utfästelser om pension till. Kravet på anmälan för tillsyn genast efter det att styrelsen tagit emot sitt uppdrag bör därför gälla också för de pensionsstiftelser som tryggar utfästelser om pension till färre än 100 personer. En sådan ändring bör göras i tryggandelagen. Denna ändring, tillsammans med länsstyrelsernas skyldighet att underrätta Finansinspektionen om anmälda pensionsstiftelser, ger inspektionen förutsättningar att utöva tillsyn över pensionsstiftelser i den omfattning som krävs enligt andra tjänstepensionsdirektivet.

Uppgift om hur många personer som en pensionsstiftelse tryggar utfästelser om pension till

Som utvecklas ovan har tryggandelagen nyligen ändrats så att samtliga pensionsstiftelser, om än i varierande omfattning, ska omfattas av bestämmelser i den lagen som har sin grund i andra tjänstepensionsdirektivet (prop. 2018/19:159 s. 36 f.). Vilka bestämmelser som är tillämpliga avgörs av hur många personer en pensionsstiftelse tryggar utfästelser om pension till. De minsta pensionsstiftelserna, som tryggar utfästelser om pension till färre än 16 personer, ska bara tillämpa de grundläggande bestämmelserna om förvaring av tillgångar och uppdragsavtal som följer av direktivet. Pensionsstiftelser som tryggar pensionsutfästelser till 16–99 personer ska därutöver tillämpa vissa bestämmelser om aktsamhetsprincipen för placeringar och företagsstyrning. Pensionsstiftelser som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer ska omfattas fullt ut av de bestämmelser i tryggandelagen som har sin grund i andra tjänstepensionsdirektivet. Detta innebär att det i tillsynen kommer vara nödvändigt att hålla reda på vilken storlekskategori som en pensionsstiftelse tillhör och i förlängningen vilka bestämmelser som ska gälla för den enskilda stiftelsen. En grundläggande förutsättning för en sådan tillsyn är att Finansinspektionen, som ansvarar för tillsynen över att de bestämmelser som har sin grund i andra tjänstepensionsdirektivet följs, informeras om hur många personer som pensionsstiftelsen tryggar utfästelse om pension till.

Flera remissinstanser – *Sveriges advokatsamfund*, *SPFA*, *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti* – har synpunkter på de uppgifter som en anmälan för tillsyn ska innehålla. Vid denna form för tryggande av tjänstepension är det arbetsgivarens pensionsutfästelser som tryggas i stiftelsen.

Pensionsstiftelsen får inte själv utfästa pension (12 § tryggandelagen). Som flera remissinstanser, bl.a. *Sveriges advokatsamfund*, *SPFA*, *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti*, framför är det i första hand arbetsgivaren som har kunskap om dels hur många, dels till vilka personer som pensionsstiftelsen tryggar tjänstepension. Även den enskilda pensionsstiftelsen behöver dock veta hur många som den tryggar utfästelser till. Detta krävs bl.a. för att arbetstagarna ska kunna utöva sin rätt enligt tryggandelagen att välja ledamöter och suppleanter i pensionsstiftelsens styrelse (se prop. 2004/05:165 s. 152 f.). En anmälan för tillsyn bör därför, utöver de uppgifter som redan krävs enligt tryggandelagen (31 § tredje stycket), även innehålla uppgift om hur många personer som stiftelsen tryggar utfästelser om pension till och för vilka avsättningar har gjorts.

När en pensionsstiftelses verksamhet ändrar omfattning

Enligt tryggandelagen ska styrelsen för en pensionsstiftelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten när stiftelsens verksamhet når en sådan omfattning att tryggandet av utfästelser om pension avser minst 100 personer (31 § fjärde stycket). Vid genomförandet av andra tjänstepensionsdirektivet infördes ytterligare en gräns för en pensionsstiftelses verksamhet. Pensionsstiftelser som tryggar pensionsutfästelser till 16–99 personer ska numera tillämpa vissa bestämmelser om aktsamhetsprincipen för placeringar och företagsstyrning som har sin grund i andra tjänstepensionsdirektivet (se prop. 2018/19:159 s. 34–37).

För att möjliggöra en effektiv tillsyn bör en anmälan till tillsynsmyndigheten också göras när tryggandet i en mindre stiftelse, dvs. i en stiftelse som tryggar pension till färre än 16 personer, har ökat till att avse minst 16 personer. En anmälan till tillsynsmyndigheten bör även göras när tryggandet i en pensionsstiftelse inte längre har en sådan omfattning. Detta eftersom stiftelsen då bara ska omfattas av vissa grundläggande bestämmelser om förvaring av tillgångar och uppdragsavtal som har sin grund i andra tjänstepensionsdirektivet. Tryggandelagen bör därför ändras i enlighet med dessa överväganden.

Tillämpliga bestämmelser om tillsyn över pensionsstiftelser

I tryggandelagen anges att vissa bestämmelser om tillsyn i försäkringsrörelselagen, förkortad FRL, ska tillämpas på motsvarande sätt i fråga om tillsynen över pensionsstiftelser (35 § femte stycket tryggandelagen). Detta gäller bestämmelser om upplysningar från ett försäkringsföretag (17 kap. 5 § FRL), om platsundersökning (17 kap. 7 § FRL), om upplysningar från och undersökningar hos vissa andra företag (17 kap. 8 § 1 FRL), om sammankallande av styrelsen (17 kap. 13 § första stycket första meningen och andra stycket FRL), om avgifter (17 kap. 29 § FRL), om tillsynsbefogenheter vid gränsöverskridande verksamhet (18 kap. 9 § FRL), om anmälan av beslut till utländska myndigheter och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (18 kap. 15 § FRL) och om vite (18 kap. 27 § FRL). Även föreskrifter om försäkringsföretags upplysningsskyldighet och avgifter som meddelats med stöd av försäkringsrörelselagen ska tillämpas.

I lagen om tjänstepensionsföretag finns det bestämmelser som överensstämmer med flertalet av de nyss nämnda bestämmelserna i försäkrings-

rörelselagen (se prop. 2018/19:158 s. 482–497). De bestämmelserna genomför andra tjänstepensionsdirektivet. Pensionsstiftelser är, i likhet med tjänstepensionsföretag och till skillnad från försäkringsföretag, tjänstepensionsinstitut enligt EU-rätten. Det är därmed lämpligt att bestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag, i stället för bestämmelserna i försäkringsrörelselagen, tillämpas även vid tillsyn enligt tryggandelagen. Hänvisningarna i tryggandelagen till bestämmelser i försäkringsrörelselagen bör därför ersättas med hänvisningar till motsvarande bestämmelser i lagen om tjänstepensionsföretag. En sådan lagteknisk ändring bör inte innebära någon ändring i sak.

När det gäller Finansinspektionens befogenhet att sammankalla styrelsen i ett tjänstepensionsföretag gäller bestämmelsen om detta i försäkringsrörelselagen, genom hänvisning, också enligt lagen om tjänstepensionsföretag (14 kap. 1 § LTF, se även samma prop. s. 491 f.). Hänvisningen i tryggandelagen till den bestämmelsen bör därför inte ändras.

Särskilt om vilka uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen

Som anges ovan tillämpas föreskrifter om upplysningsskyldighet och avgifter som meddelats med stöd av bemyndiganden i försäkringsrörelselagen också vid tillsyn enligt tryggandelagen. Motsvarande bemyndiganden finns i lagen om tjänstepensionsföretag (14 kap. 18 § 1 och 2, se även prop. 2018/19:158 s. 482 f. och 492). Ett alternativ skulle kunna vara att tillämpa de föreskrifter som meddelats med stöd av bemyndigandena i lagen om tjänstpensionsföretag även vid Finansinspektionens tillsyn över pensionsstiftelser. Det kan dock, som *SPFA*, *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti* framför, finnas behov av bestämmelser som är särskilt anpassade till pensionsstiftelsernas verksamhet. Det torde därmed vara mer lämpligt med särskilda bemyndiganden i tryggandelagen som endast gäller för tillsynen över pensionsstiftelser. I tryggandelagen bör det därför uttryckligen anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar styrelsen för en pensionsstiftelse ska lämna till Finansinspektionen och när de ska lämnas.

Inom ramen för ett sådant bemyndigande kan det t.ex. meddelas föreskrifter om skyldigheten att lämna sådana upplysningar som behövs för att Finansinspektionen ska kunna bedöma om styrelseledamöter eller styrelsesuppleanter uppfyller de krav som gäller enligt tryggandelagen (16 a § första stycket, se även prop. 2018/19:159 s. 89 f.).

Regeringen anser dock, i likhet med *SPFA*, *Svenskt Näringsliv* och *PRI Pensionsgaranti*, att det inte har framkommit tillräckliga skäl för att ställa krav på periodisk rapportering från pensionsstiftelsernas sida. Föreskrifter om sådan rapportering torde därför, i motsats till det som anförs i promemorian, knappast bli aktuella för pensionsstiftelsernas del.

Vidare bör det i tryggandelagen tydligt framgå att regeringen får meddela föreskrifter om de avgifter som pensionsstiftelser ska betala för att bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet. En motsvarande bestämmelse finns i lagen om tjänstepensionsföretag (14 kap. 18 § andra stycket).

Det bör även införas en upplysningsbestämmelse i tryggandelagen om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med-

dela föreskrifter med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen om hur upplysningar ska lämnas.

5 Vissa ändringar för utländska försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut

5.1 Särregleringen av EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet

Regeringens förslag: De särskilda bestämmelser i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige som bygger på första tjänstepensionsdirektivet och som Sverige tillämpar på EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet ska utmönstras.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

Utländska försäkringsgivare får driva verksamhet i Sverige. Bestämmelser om sådan gränsöverskridande verksamhet finns i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, förkortad LUFT. I lagen finns det bl.a. bestämmelser om rätt att driva verksamhet i Sverige (2 och 4 kap.), om solvenskrav (5 kap.), tillsyn (3 och 6 kap.), avslutande av verksamhet (7 kap.), marknadsföring (8 kap.) och överlåtelse av försäkringsbestånd (9 kap.).

I lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige delas utländska försäkringsgivare upp i dels EES-försäkringsgivare, dels försäkringsgivare från tredjeland och delvis gäller olika bestämmelser för dessa institut. Med EES-försäkringsgivare avses en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och vars verksamhet inom EES står under finansiell tillsyn endast av den behöriga myndigheten i hemlandet (1 kap. 5 § första stycket 1). En försäkringsgivare från tredjeland är annan utländsk försäkringsgivare än EES-försäkringsgivare som enligt sitt hemlands lag är en juridisk person (1 kap. 5 § första stycket 2).

För EES-försäkringsgivare bygger regleringen i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige till största delen på Solvens II-direktivets bestämmelser om det som ska gälla om ett försäkringsföretag har för avsikt att driva verksamhet utomlands, dvs. i en annan medlemsstat än den där företaget är registrerat. I lagen finns det även vissa särskilda bestämmelser om EES-försäkringsgivares tjänste-

pensionsverksamhet. Dessa bestämmelser har sin grund i första tjänstepensionsdirektivet och utgör i huvudsak tillägg till det som generellt gäller för EES-försäkringsgivare. Denna särskilda reglering omfattar bl.a. bestämmelser om när verksamheten får inledas (2 kap. 1 §), om skyldigheten att lämna en underrättelse om sekundäretablering eller gränsöverskridande verksamhet (2 kap. 2 och 3 §§), om Finansinspektionens roll som behörig myndighet i värdlandet (3 kap. 2 och 6 §§) och om viss information till enskilda (8 kap. 1 a §).

EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet

Som anges ovan finns det i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige särskilda bestämmelser för EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkringar. Dessa bestämmelser infördes i samband med genomförandet av första tjänstepensionsdirektivet. I det sammanhanget infördes det också motsvarande bestämmelser i försäkringsrörelselagen för svenska försäkringsbolag för deras verksamhet avseende tjänstepension i andra EES-länder (prop. 2004/05:165 s. 187–195). Den samlade regleringen som infördes när första tjänstepensionsdirektivet genomfördes, både den som nu gäller för EES-försäkringsgivare och den som tidigare gällde för svenska försäkringsföretag, bör ses mot bakgrund av den möjlighet som fanns i det direktivet för medlemsstaterna att tillämpa vissa av reglerna i direktivet på tjänstepensionsverksamheten hos livförsäkringsföretag (artikel 4). För försäkringsföretag, dvs. svenska företag, fanns det tidigare flera särskilda bestämmelser i försäkringsrörelselagen om livförsäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet. Dessa bestämmelser innebar bl.a. att alla tillgångar och skulder som hänförde sig till den del av livförsäkringsföretagets verksamhet som avsåg tjänstepensionsförsäkring skulle hållas fullständigt åtskilda från livförsäkringsföretagets övriga verksamhet (samma prop. s. 126 och 130–134). Särskilda bestämmelser, som hade sin grund i första tjänstepensionsdirektivet, skulle då tillämpas på den verksamheten. För den verksamhet som inte avsåg tjänstepension, skulle de allmänna bestämmelserna i försäkringsrörelselagen tillämpas.

Vid genomförandet av Solvens II-direktivet valde Sverige att inte längre använda den möjlighet som första tjänstepensionsdirektivet gav att tillämpa bestämmelserna i första tjänstepensionsdirektivet på livförsäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet (prop. 2015/16:9 s. 201 f.). Särregleringen i försäkringsrörelselagen för den verksamheten upphävdes därför. Det lämnades ingen särskild motivering till varför motsvarande särreglering för tjänstepensionsverksamhet i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige behölls.

I andra tjänstepensionsdirektivet har medlemsstaterna, på motsvarande sätt som i första tjänstepensionsdirektivet, en möjlighet att tillämpa det direktivets bestämmelser på livförsäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet (artikel 4). I samband med genomförandet av andra tjänstepensionsdirektivet uttalades att Sverige inte bör utnyttja möjligheten att tillämpa delar av det direktivet på livförsäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet (prop. 2018/19:158 s. 188 och 193 f.).

Finansinspektionen framförde i sitt remissvar till promemorian En ny reglering för tjänstepensionsföretag (Fi2018/02661/FPM) att myndigheten

ställer sig frågande till om samtliga EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring ska omfattas av bestämmelser i svensk rätt som genomför andra tjänstepensionsdirektivet i stället för av de bestämmelser som genomför Solvens II-direktivet, dvs. oavsett om EES-försäkringsgivaren i sitt hemland omfattas av bestämmelser som genomför andra tjänstepensionsdirektivet eller enbart bestämmelser som genomför Solvens II-direktivet (Fi dnr 18-12577). Som Finansinspektionen antyder är de bestämmelser i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige som har sin grund i första tjänstepensionsdirektivet inte ändamålsenliga för EES-försäkringsgivare som inte omfattas av bestämmelser som genomför andra tjänstepensionsdirektivet i sitt hemland. Detta gäller i synnerhet bestämmelserna om förfarandet vid gränsöverskridande verksamhet, t.ex. skyldigheten att lämna en underrättelse med visst innehåll till den behöriga myndigheten i hemlandet och om när verksamheten får inledas. Detta talar starkt för att särregleringen för EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkringar bör upphävas eller ges ett annat tillämpningsområde. Även *Svensk Försäkring* berörde särregleringen i sitt remissvar till samma promemoria och anförde att föreningen ställer sig frågande till varför EES-försäkringsgivares gränsöverskridande verksamhet med tjänstepensioner över huvud taget regleras på annat sätt än deras övriga verksamhet.

Ovan nämnda valmöjlighet i såväl första som andra tjänstepensionsdirektivet är formulerad som en möjlighet för hemmedlemsstaten att välja att tillämpa vissa bestämmelser i direktivet på tjänstepensionsverksamheten hos livförsäkringsföretag (se artikel 4 första stycket i andra tjänstepensionsdirektivet). I sådana fall, och bara när det gäller tjänstepensionsverksamheten, ska livförsäkringsföretag inte omfattas av vissa särskilt angivna bestämmelser i Solvens II-direktivet (artikel 4 andra stycket i andra tjänstepensionsdirektivet). Eftersom Sverige har valt att inte använda sig av valmöjligheten i andra tjänstepensionsdirektivet kan det inte heller finnas någon skyldighet att, som värdland, ha särskilda bestämmelser för EES-försäkringsgivare som driver tjänstepensionsverksamhet.

Det kan även ifrågasättas om det i svensk rätt bör ställas andra krav på EES-försäkringsgivare än de krav som ställs på de svenska försäkringsföretag som endast följer försäkringsrörelselagen. Som anges ovan infördes det vid genomförandet av första tjänstepensionsdirektivet särskilda bestämmelser för tjänstepensionsverksamhet vid gränsöverskridande verksamhet dels i försäkringsrörelselagen för försäkringsföretag, dels i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige för EES-försäkringsgivare. Bestämmelserna i försäkringsrörelselagen har nu utmönstrats.

Till detta kommer att Solvens II-direktivet får anses ge ett fullgott skydd för verksamhet som drivs av såväl EES-försäkringsgivare som försäkringsföretag som följer försäkringsrörelselagen. Utöver högt ställda kapitalkrav och andra skyddsbestämmelser omfattar Solvens II-direktivet en heltäckande reglering av frågor som rör gränsöverskridande verksamhet. Dessutom är Solvens II-direktivet, till skillnad från andra tjänstepensionsdirektivet, i huvudsak ett fullharmoniseringsdirektiv.

Om särregleringen för EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet utmönstras kommer svensk rätt inte att innehålla några särskilda bestämmelser som bygger på andra tjänstepensionsdirektivet, eller, som

nu är fallet, första tjänstepensionsdirektivet, om informationsutbyte mellan Finansinspektionen och andra behöriga myndigheter i länder som använder sig av möjligheten att tillämpa vissa artiklar andra tjänstepensionsdirektivet på sådana försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet. EES-försäkringsgivare kommer dock fortsatt att omfattas av bestämmelser som följer av Solvens II-direktivet. För det fall ett informationsutbyte inte kan hanteras inom Solvens II-regelverkets bestämmelser om samarbete mellan behöriga myndigheter, bör sådana frågor kunna hanteras genom samarbete och överenskommelser mellan de enskilda behöriga myndigheterna. Ett sådant informationsutbyte förutsätter inte att det i svensk rätt finns särskilda bestämmelser som genomför andra tjänstepensionsdirektivet i fråga om EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet. I sammanhanget kan det nämnas att, vilket *Svensk Försäkring* även poängterade, det är få länder som använder sig av möjligheten att tillämpa andra tjänstepensionsdirektivet på EES-försäkringsgivarnas tjänstepensionsverksamhet.

Mot bakgrund av att Sverige inte längre använder sig av den möjlighet som andra tjänstepensionsdirektivet ger att tillämpa vissa artiklar i det direktivet på livförsäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet, bör de särskilda bestämmelserna om sådan verksamhet hos EES-försäkringsgivare i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige utmönstras.

5.2 Ingripanden mot utländska tjänstepensionsinstitut

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få förbjuda ett utländskt tjänstepensionsinstitut att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya avtal om tjänstepension som ska fullgöras här i landet, om ett utländskt tjänstepensionsinstitut, trots åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda de bestämmelser om skyldighet att lämna information till enskilda som gäller enligt svensk rätt.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Andra tjänstepensionsdirektivet

I andra tjänstepensionsdirektivet finns det bestämmelser om tillsyn och ingripanden mot tjänstepensionsinstitut som driver gränsöverskridande verksamhet. Som utgångspunkt är det den behöriga myndigheten i hemlandet, hemlandsmyndigheten, som ska ansvara för tillsyn och ingripanden mot de institut som driver gränsöverskridande verksamhet (se t.ex. artikel 11.3 och 11.10).

Viss tillsyn ska dock ske i värdlandet. Tjänstepensionsinstitut ska enligt andra tjänstepensionsdirektivet vara föremål för löpande tillsyn av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, värdlandsmyndigheten, i fråga

om verksamhetens förenlighet med de krav i social- och arbetsmarknadslagstiftningen i värdlandet som är relevanta på området för tjänstepensionsplaner och med värdmedlemsstatens krav för information till enskilda. Om oriktigheter upptäcks vid denna tillsyn ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten (artikel 11.10). I vissa fall får värdlandsmyndigheten även vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller beivra oriktigheter eller, om det är strikt nödvändigt, hindra tjänstepensionsinstitutet från att driva verksamhet i värdmedlemsstaten. Värdlandsmyndigheten får ingripa i de fall som institutet fortsätter att överträda lagstiftning som rör värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning och som är relevant för tjänstepensionsområdet. Värdlandsmyndigheten får även ingripa vid överträdelser som rör den medlemsstatens krav på information till enskilda (artikel 11.11).

Finansinspektionens möjlighet att ingripa mot utländska tjänstepensionsinstitut

I lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige finns det bestämmelser om hur Finansinspektionen ska agera om ett utländskt tjänstepensionsinstitut inte följer den svenska social- och arbetsmarknadslagstiftning som gäller på tjänstepensionsområdet eller de bestämmelser om information som gäller gentemot enskilda. Finansinspektionen ska i sådana fall genast underrätta den behöriga myndigheten i det utländska tjänstepensionsinstitutets hemland. Finansinspektionen har i särskilt angivna fall även rätt att ingripa mot utländska tjänstepensionsinstitut (3 kap. 6 §). Bestämmelserna i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige överensstämmer i huvudsak med motsvarande bestämmelser i andra tjänstepensionsdirektivet (artikel 11.11). Finansinspektionen har dock bara möjlighet att ingripa i de fall ett utländskt tjänstepensionsinstitut, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda den i Sverige tillämpliga arbetsrätten på tjänstepensionsområdet (3 kap. 6 § sjunde och nionde styckena jämförda med artikel 11.11 i andra tjänstepensionsdirektivet). För att fullt ut genomföra andra tjänstepensionsdirektivet i svensk rätt bör det införas en bestämmelse om att Finansinspektionen också ska få ingripa mot utländska tjänstepensionsinstitut vid överträdelse av de bestämmelser om information till enskilda som gäller i Sverige.

6 Vissa ändringar i försäkringsrörelselagen och i de associationsrättsliga bestämmelserna för tjänstepensionsföretag

6.1 Associationsrättsliga bestämmelser för försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag och vissa bestämmelser om ingripanden

Regeringens förslag: Bestämmelserna i försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag om underrättelser till Bolagsverket och Skatteverket vid fusion ska ändras så att samma regler gäller för samtliga försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag oavsett associationsform.

Bestämmelsen i försäkringsrörelselagen om kontrollbalansräkningens innehåll i ett försäkringsaktiebolag ska moderniseras språkligt och en felaktig hänvisning ska rättas. Det ska även göras en språklig ändring i förtydligande syfte i bestämmelserna om tvångslikvidation för försäkringsaktiebolag.

Det ska införas en bestämmelse i försäkringsrörelselagen för ömsesidiga försäkringsbolag om att det som sägs om föreningsregistret i lagen om ekonomiska föreningar i stället ska avse försäkringsregistret.

Finansinspektionen ska vara den myndighet som prövar om det finns skäl att besluta om undantag från kravet på att styrelseledamöter och den verkställande direktören ska vara bosatta inom EES även i ömsesidiga försäkringsbolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag, försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar.

Redaktionella ändringar ska göras i försäkringsrörelselagen så att bestämmelserna om ingripande av Finansinspektionen samlas i samma kapitel.

Promemorians förslag överensstämmer i allt väsentligt med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Associationsrättsliga bestämmelser för försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag

Det finns tre olika associationsformer för att driva verksamhet som försäkringsföretag. Dessa är försäkringsaktiebolag (11 kap. FRL), ömsesidigt försäkringsbolag (12 kap. FRL) och försäkringsförening (13 kap. FRL). Som utgångspunkt gäller bestämmelserna i aktiebolagslagen, förkortad ABL, och lagen om ekonomiska föreningar, förkortad FL, också för försäkringsföretag, dvs. aktiebolagslagen för försäkringsaktiebolag och lagen om ekonomiska föreningar för försäkringsföreningar (se prop. 2009/10:246 s. 225–227 och 343). I försäkringsrörelselagen finns dock

särskilda associationsrättsliga bestämmelser för försäkringsaktiebolag och försäkringsföreningar. De särskilda bestämmelserna i försäkringsrörelselagen gäller då i stället för det som annars skulle gälla enligt aktiebolagslagen eller lagen om ekonomiska föreningar (se t.ex. 11 kap. 1 § och 13 kap. 2 § FRL).

I stor utsträckning är bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar tillämpliga även på ömsesidiga försäkringsbolag (se samma prop. s. 280–285).

Även för tjänstepensionsföretag finns det tre olika associationsformer: tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidigt tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsförening. På motsvarande sätt som för försäkringsföretag är utgångspunkten att bestämmelserna i aktiebolagslagen eller lagen om ekonomiska föreningar också ska gälla för tjänstepensionsföretagen, aktiebolagslagen för tjänstepensionsaktiebolag och lagen om ekonomiska föreningar för tjänstepensionsföreningar. Lagen om ekonomiska föreningar är även i stor utsträckning tillämplig på ömsesidiga tjänstepensionsbolag. För tjänstepensionsföretag finns det, som för försäkringsföretag, särskilda associationsrättsliga bestämmelser som ska gälla i stället för det som annars skulle gälla enligt aktiebolagslagen eller lagen om ekonomiska föreningar. De särskilda associationsrättsliga bestämmelserna för tjänstepensionsföretag finns i 10 kap. lagen om tjänstepensionsföretag. Dessa bestämmelser överensstämmer i huvudsak med motsvarande bestämmelser för försäkringsföretag (10 kap. LTF jämfört med 11–13 kap. FRL, se även prop. 2018/19:158 s. 456–476).

Fusion och absorption

För såväl försäkringsföretag som tjänstepensionsföretag finns det associationsrättsliga bestämmelser om fusion. En fusion innebär att två eller flera aktiebolag kan gå samman genom att samtliga tillgångar och skulder i ett eller flera av bolagen övertas av ett annat aktiebolag mot vederlag till aktieägarna i det eller de överlåtande bolagen (fusion). Vid fusionen upplöses det eller de överlåtande bolagen utan likvidation (23 kap. 1 § första stycket ABL). Motsvarande gäller för ekonomiska föreningar (16 kap. 1 § första stycket FL).

Absorption är en särskild form av fusion (23 kap. 1 § andra stycket 1 ABL och 16 kap. 1 § andra stycket 1 FL). En absorption innebär att ett bolag, det överlåtande bolaget, går upp i ett annat bolag, det övertagande bolaget. Det överlåtande bolaget upplöses och dess tillgångar och skulder övertas av det övertagande bolaget. Ett särskilt slag av absorption och i praktiken den vanligaste typen av fusion är när ett helägt dotterbolag går upp i moderbolaget (se prop. 2004/05:85 s. 478 f.). I försäkringsrörelselagen finns det särskilda bestämmelser om absorption av helägt dotterbolag för försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag (11 kap. 37 § och 12 kap. 86 § FRL). Motsvarande bestämmelser finns för tjänstepensionsaktiebolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag (10 kap. 15 och 45 §§ LTF).

Underrättelser vid fusion

I de särskilda bestämmelserna för försäkringsföretag anges att en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan ska ges in till Finansinspektionen

(för försäkringsaktiebolag 11 kap. 33 § första stycket FRL, för ömsesidiga försäkringsbolag 12 kap. 82 § första stycket FRL och för försäkringsföreningar 13 kap. 33 § första stycket FRL). Motsvarande gäller för tjänstepensionsföretag enligt lagen om tjänstepensionsföretag (för tjänstepensionsaktiebolag 10 kap. 11 § första stycket, för ömsesidiga tjänstepensionsbolag 10 kap. 41 § första stycket och för tjänstepensionsföreningar 10 kap. 62 § första stycket).

Vidare gäller att Finansinspektionen enligt såväl försäkringsrörelselagen som lagen om tjänstepensionsföretag ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan (se för försäkringsföretag 11 kap. 33 § fjärde stycket, 12 kap. 82 § fjärde stycket och 13 kap. 33 § fjärde stycket FRL och för tjänstepensionsföretag 10 kap. 11 § tredje stycket, 11 kap. 41 § tredje stycket och 11 kap. 62 § tredje stycket LTF). För försäkringsaktiebolag och försäkringsföreningar gäller att Bolagsverket ska underrättas om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar och fått laga kraft (11 kap. 33 § fjärde stycket och 13 kap. 33 § fjärde stycket FRL). För ömsesidiga försäkringsbolag gäller att även Skatteverket ska underrättas om de slutliga besluten (12 kap. 82 § FRL). Motsvarande gäller för tjänstepensionsföretag enligt lagen om tjänstepensionsföretag. Bolagsverket ska underrättas oavsett associationsform (10 kap. 11 § tredje stycket, 41 § tredje stycket och 62 § tredje stycket LTF). Om det rör sig om ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska även Skatteverket underrättas (10 kap. 41 § tredje stycket LTF).

Underrättelsen till Bolagsverket om slutliga beslut som har fått laga kraft hänger ihop med tidpunkten för styrelsens skyldighet att anmäla fusionen för registrering (se t.ex. 11 kap. 36 §, 12 kap. 85 § och 13 kap. 36 § FRL). Det har inte motiverats särskilt varför också Skatteverket ska underrättas om slutliga beslut i dessa frågor när det rör sig om ömsesidiga försäkrings- och tjänstpensionsbolag (jfr för försäkringsföretag prop. 2009/10:246 s. 496 och för tjänstepensionsföretag prop. 2018/19:158 s. 464 och 468 f.). Denna tidpunkt när beslutet har fått laga kraft har bara betydelse för tidpunkten för Bolagsverkets registrering av fusionen. Det bör därmed inte krävas att Finansinspektionen också ska underrätta Skatteverket om detta. Särskilt inte som de nu gällande bestämmelserna endast avser de beslut som rör ömsesidiga försäkringsbolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag. Bestämmelserna i försäkringsrörelselagen och i lagen om tjänstepensionsföretag för ömsesidiga försäkringsbolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag bör därför ändras så att Finansinspektionen bara ska underrätta Bolagsverket om beslut som har fått laga kraft.

Underrättelser vid absorption av helägda dotterbolag

Som anges ovan ska Skatteverket underrättas om en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan. Syftet med denna underrättelse är att Skatteverket ska uppmärksammas på att en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan är under handläggning och därmed ha möjlighet att ingripa och besluta att fusionsplanen inte får verkställas (se bl.a. prop. 2018/19:158 s. 496). Bestämmelser om sådana ingripanden från Skatteverket finns när det gäller försäkringsaktiebolag i aktiebolagslagen (23 kap. 21 a §). För ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsför-

eningar finns en motsvarande bestämmelse i lagen om ekonomiska föreningar (16 kap. 20 §, se 12 kap. 81 § respektive 13 kap. 2 § FRL).

Skatteverket har möjlighet att ingripa även vid absorption av ett helägt dotterbolag. Dessa bestämmelser avviker delvis från det som annars gäller vid fusion. Som närmare utvecklas ovan ska Finansinspektionen enligt försäkringsrörelselagen underrätta Skatteverket om en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan (för försäkringsföretag 11 kap. 33 § fjärde stycket, 12 kap. 82 § fjärde stycket och 13 kap. 33 § fjärde stycket). Vid absorption av ett helägt dotterbolag finns det dock inte någon skyldighet för Finansinspektionen att underrätta Skatteverket om en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan. En sådan skyldighet gäller emellertid vid absorption av helägt dotterbolag enligt bestämmelserna i aktiebolagslagen (23 kap. 22 § tredje stycket och 33 § tredje stycket) och vid fusion mellan en ekonomisk förening och ett helägt dotteraktiebolag enligt lagen om ekonomiska föreningar (16 kap. 21 § tredje stycket och 28 § andra stycket). Dessa bestämmelser i de båda lagarna gäller dock inte för försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag (se 11 kap. 32 § och 12 kap. 81 § andra stycket FRL).

Motsvarande skillnader finns för tjänstepensionsaktiebolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag vid fusion respektive absorption av helägt dotterbolag (10 kap. 11 och 41 §§ jämförda med 10 kap. 15 och 45 §§ LTF). Bestämmelserna i aktiebolagslagen respektive lagen om ekonomiska föreningar om underrättelse till Skatteverket vid absorption gäller inte heller för tjänstepensionsaktiebolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag (se 10 kap. 10 § LTF för tjänstepensionsaktiebolag, jfr 10 kap. 40 § samma lag för ömsesidiga tjänstepensionsbolag).

Samma förfarande bör gälla vid absorption av helägt dotterbolag för försäkringsaktiebolag och för ömsesidiga försäkringsbolag som vid annan typ av fusion för dessa associationsformer. Detta gäller även för motsvarande förfaranden för tjänstepensionsaktiebolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag. Bestämmelserna om absorption av helägda dotterbolag i försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag bör därför ändras så att även Skatteverket ska underrättas om ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan.

Förtydliganden vid tillämpningen av bestämmelser i andra lagar än försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag

Det finns flera bestämmelser i försäkringsrörelselagen som innebär att bestämmelser i andra lagar också ska gälla för försäkringsföretag. Vanligtvis är det självklart hur dessa bestämmelser ska tillämpas på försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag. Ibland krävs dock bestämmelser som förtydligar hur en viss bestämmelse ska tillämpas i ett särskilt fall. I såväl försäkringsrörelselagen som lagen om tjänstepensionsföretag finns det bestämmelser som anger att vissa begrepp i andra lagar i stället ska avse andra begrepp. Ett sådant exempel är att när det gäller försäkringsaktiebolag så ska det som sägs i aktiebolagslagen om Bolagsverket, i vissa bestämmelser, i stället avse Finansinspektionen (se bl.a. 11 kap. 1 § andra stycket FRL). Ytterligare ett exempel är bestämmelsen för försäkringsföreningar som anger att det som sägs om föreningsregistret i lagen om

ekonomiska föreningar, i stället ska avse försäkringsregistret (13 kap. 2 § första stycket 2 FRL).

Sådana förtydliganden har dock inte införts på ett enhetligt och konsekvent sätt i de associationsrättsliga bestämmelserna för försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag. För att det inte ska råda några tveksamheter om vad som gäller vid tillämpningen av bestämmelser i andra lagar, bör det göras vissa förtydliganden i försäkringsrörelselagen och i lagen om tjänstepensionsföretag. Detta handlar dels om att införa en bestämmelse för ömsesidiga tjänstepensionsbolag om att när det i det kapitlet (12 kap. FRL) anges att lagen om ekonomiska föreningar ska tillämpas på ömsesidiga försäkringsbolag ska det som sägs om föreningsregistret i stället avse försäkringsregistret. Dels gäller det ändringar i 12 och 13 kap. försäkringsrörelselagen och 10 kap. lagen om tjänstepensionsföretag som innebär att när bestämmelser i lagen om ekonomiska föreningar om Skatteverkets ingripande vid fusion tillämpas på ömsesidiga försäkringsbolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag, försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar ska det som sägs i den lagen om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen (se 16 kap. 20 § FL).

Finansinspektionen ska få medge dispens från bosättningskravet för styrelseledamöter och den verkställande direktören oavsett associationsform

I försäkringsrörelselagen finns det bestämmelser om bosättningskrav för ledningen i ett försäkringsföretag. För försäkringsaktiebolag gäller att minst hälften av styrelseledamöterna ska vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta om undantag från bosättningskravet (11 kap. 1 § första och andra styckena FRL och 8 kap. 9 § ABL). Ett bosättningskrav, med möjlighet till dispens, gäller även för den verkställande direktören (11 kap. 1 § första och andra styckena och 8 kap. 30 § ABL). Motsvarande bosättningskrav gäller för styrelseledamöter och den verkställande direktören i ett tjänstepensionsaktiebolag. Även i dessa fall får Finansinspektionen medge dispens från dessa krav (se 10 kap. 1 § första och andra styckena LTF och 8 kap. 9 och 30 §§ ABL).

Även i lagen om ekonomiska föreningar finns det bestämmelser om bosättningskrav för styrelseledamöter och den verkställande direktören (7 kap. 8 och 30 §§). Bestämmelserna i den lagen gäller för ömsesidiga försäkringsbolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag, försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar (se för ömsesidiga försäkringsbolag 12 kap. 24 § FRL, för försäkringsföreningar 13 kap. 2 § FRL, för ömsesidiga tjänstepensionsbolag 10 kap. 26 § LTF och för tjänstepensionsföreningar 10 kap. 48 § LTF). Till skillnad från det som gäller för försäkringsaktiebolag och tjänstepensionsaktiebolag ska dispensprövningen för dessa associationsformer göras av Bolagsverket.

Beslut om undantag från bosättningskravet för styrelseledamöter och den verkställande direktören i försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag bör göras av en och samma myndighet, oavsett associationsform. Finansinspektionen är i dag den myndighet som ansvarar för lämplighetsprövningen av dessa funktionärer i såväl försäkringsföretag som tjänstepensionsföretag. Detta gäller samtliga associationsformer för försäkrings-

företag och tjänstepensionsföretag. Även undantag från bosättningskravet bör prövas av Finansinspektionen. Bestämmelserna i försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag bör ändras så att Finansinspektionen ska vara den myndighet som får medge undantag från bosättningskravet även för ömsesidiga försäkringsbolag, försäkringsföreningar, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.

Finansinspektionens möjligheter att ingripa mot vissa typer av holdingföretag

I samband med genomförandet av Solvens II-direktivet infördes det flera bestämmelser i försäkringsrörelselagen som rör försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Det infördes bl.a. en bestämmelse om att ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem uppfyller de lämplighetskrav som anges i 2 kap. 4 § (19 kap. 63 § första stycket FRL). De krav som avses är de generella lämplighetskraven för sådana funktionärer, dvs. att de ska ha de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i styrningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift (se 2 kap. 4 § första stycket 4 FRL). Det infördes även en särskild ingripandebestämmelse i kapitlet om grupptillsyn (19 kap. FRL). I denna anges att om någon i ledningen i ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet (19 kap. 64 § första stycket FRL). I samma bestämmelse ges Finansinspektionen även möjlighet att förelägga ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag att vidta rättelse om företaget inte uppfyller krav som ställs på det enligt EU-förordningar som antagits med stöd av Solvens II-direktivet, 19 kap. försäkringsrörelselagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av kapitlet (19 kap. 64 § andra stycket FRL).

I försäkringsrörelselagen finns det ett särskilt kapitel som rör ingripanden (18 kap. FRL). Förutom flera bestämmelser om ingripanden mot försäkringsföretag finns det en särskild bestämmelse om ingripanden mot försäkringsholdingföretag. I denna anges att om någon i ledningen för ett försäkringsholdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 19 kap. 63 § första stycket, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet (18 kap. 24 § FRL).

Bestämmelsen om ingripande mot vissa typer av holdingföretag i kapitlet om grupptillsyn har delvis samma tillämpningsområde som ingripandebestämmelsen i kapitlet om ingripanden (19 kap. 64 § första stycket FRL jämförd med 18 kap. 24 § FRL). Dessa bestämmelser bör ändras så att det inte uppkommer fall där en och samma situation regleras av mer än en bestämmelse. Bestämmelserna bör samordnas så att Finansinspektionens möjlighet att ingripa om någon i ledningen av ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de generella lämplighetskraven regleras i en och samma paragraf. Detta bör lämpligen ske genom att bestämmelsen om ingripande mot vissa typer av holdingföretag i kapitlet om grupptillsyn (19 kap. 64 §) flyttas till kapitlet om ingripanden (18 kap.). På så sätt samlas bestäm-

melserna om ingripanden i försäkringsrörelselagen i ett och samma kapitel. Det är den ordning som i dag gäller enligt lagen om tjänstepensionsföretag (se 15 kap. i den lagen). Finansinspektionens möjlighet att ingripa mot försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag påverkas inte av en sådan lagändring.

6.2 Överenskommelse om att utse grupptillsynsmyndighet

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska högst en gång om året få väcka frågan om en överenskommelse om att utse grupptillsynsmyndighet.

Regeringens bedömning: Solvens II-direktivets övriga bestämmelser om att utse grupptillsynsmyndighet tillgodoses av de nu gällande bestämmelserna i försäkringsrörelselagen om överenskommelse och beslut om att utse grupptillsynsmyndighet.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I Solvens II-direktivet finns flera bestämmelser om grupptillsynsmyndighet. Detta gäller dels vilken tillsynsmyndighet som också ska vara grupptillsynsmyndighet, dels vilken tillsyn som grupptillsynsmyndigheten ska ansvara för. Av direktivet följer att en enda myndighet ska ansvara för samordningen och utförandet av grupptillsynen. Detta ska vara en av tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna (artikel 247.1). I direktivet finns bestämmelser om vilken tillsynsmyndighet som ska utses till grupptillsynsmyndighet (artikel 247.2). De berörda tillsynsmyndigheterna har möjlighet att komma överens om att en viss tillsynsmyndighet ska utses till grupptillsynsmyndighet för en enskild grupp. För detta krävs att det sett till den enskilda gruppen är olämpligt att den tillsynsmyndighet som enligt direktivet ska vara grupptillsynsmyndighet är grupptillsynsmyndighet för just den gruppen (artikel 247.3).

Bestämmelserna i Solvens II-direktivet som rör grupptillsynsmyndighet har i svensk rätt genomförts genom bestämmelser i försäkringsrörelselagen. Bestämmelser om grupptillsynsmyndighet och dess ansvar finns i 19 kap. 6 § FRL. I 19 kap. 7 § FRL finns bestämmelser om när Finansinspektionen ska vara grupptillsynsmyndighet. Bestämmelser om överenskommelse och beslut om utseende av grupptillsynsmyndighet finns i 19 kap. 8 § FRL.

Bestämmelsen i 19 kap. 8 § FRL överensstämmer i huvudsak med motsvarande bestämmelse i Solvens II-direktivet (artikel 247.3). Bestämmelsen i försäkringsrörelselagen innehåller dock inte, till skillnad från den i direktivet, någon begränsning i fråga om hur ofta Finansinspektionen får väcka en fråga om överenskommelse om att utse grupptillsynsmyndighet. För att fullt ut genomföra Solvens II-direktivet bör det införas en bestämmelse om detta i försäkringsrörelselagen. I försäkringsrörelselagen

ska det alltså anges att Finansinspektionen högst en gång om året ska få väcka en fråga om överenskommelse om att utse grupptillsynsmyndighet.

De övriga kraven i Solvens II-direktivet om de villkor och det förfarande som ska följas för att nå fram till ett gemensamt beslut inom tillsynskollegiet om att utse en alternativ grupptillsynsmyndighet tillgodoses av nu gällande bestämmelser i försäkringsrörelselagen.

6.3 Samordningsöverenskommelse

Regeringens förslag: När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet eller utövar tillsyn över ett enskilt försäkringsföretag som omfattas av grupptillsyn, ska inspektionen ingå en samordningsöverenskommelse med de berörda behöriga myndigheterna. En sådan överenskommelse ska avse inrättandet av ett tillsynskollegium och reglera verksamheten i det. Överenskommelsen ska undertecknas av Finansinspektionen.

En samordningsöverenskommelse ska åtminstone innehålla beslutsprocessen vid de beslut som avses i artiklarna 231, 232 och 247 i Solvens II-direktivet och det samråd som avses i artiklarna 218.5 och 248.4 i det direktivet.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett beslut om upprättande av en samordningsöverenskommelse ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Finansinspektionen ska därefter överlämna sitt beslut till de berörda behöriga myndigheterna.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Samordningsöverenskommelse – när ska den ingås och vad ska den innehålla?

För att underlätta grupptillsynen ska ett tillsynskollegium, under ordförandeskap av grupptillsynsmyndigheten, inrättas (artikel 248.2 i Solvens II-direktivet). Ett sådant kollegium ska bestå av grupptillsynsmyndigheten, tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater där något dotterföretag har sitt huvudkontor och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) (artikel 248.3 första stycket). Tillsynsmyndigheter för betydande filialer och anknutna företag ska också ha rätt att delta i tillsynskollegiet (artikel 248.3 andra stycket). Inrättandet av och verksamheten vid ett tillsynskollegium ska baseras på en samordningsöverenskommelse mellan grupptillsynsmyndigheten och de övriga berörda tillsynsmyndigheterna (artikel 248.4 första stycket). Om det uppstår delade meningar mellan medlemmarna i tillsynskollegiet vid upprättandet av en samordningsöverenskommelse, får de hänskjuta en sådan fråga till Eiopa (artikel 248.4 andra stycket).

Det finns i dag inte några bestämmelser i svensk rätt om de samordningsöverenskommelser som avses i Solvens II-direktivet. För att fullt ut genomföra direktivet bör det införas bestämmelser om samordningsöverenskommelser i försäkringsrörelselagen.

Inledningsvis bör det införas en bestämmelse om när Finansinspektionen ska ingå en samordningsöverenskommelse. Detta ska ske när Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet eller när inspektionen utövar tillsyn över ett enskilt försäkringsföretag som omfattas av grupptillsyn. En samordningsöverenskommelse ska ingås med de berörda behöriga myndigheterna. Förutom grupptillsynsmyndigheten, i de fall Finansinspektionen inte ska vara grupptillsynsmyndighet, är det de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater där något dotterföretags huvudkontor är beläget samt Eiopa (artikel 248.3 första stycket). Vidare finns det därutöver myndigheter som har rätt att delta i tillsynskollegiet: behöriga myndigheter för betydande filialer och anknutna företag. Även sådana myndigheter bör anses som berörda behöriga myndigheter för en enskild grupp (artikel 248.3 andra stycket i Solvens II-direktivet och artikel 354 i Solvens II-förordningen).

I försäkringsrörelselagen bör det anges att en samordningsöverenskommelse, i överensstämmelse med direktivet, ska avse inrättandet av ett tillsynskollegium och verksamheten i det (artikel 248.4 första stycket). Det bör även, i enlighet med direktivet, införas en bestämmelse om att en samordningsöverenskommelse ska undertecknas av Finansinspektionen. Av förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen följer att Finansinspektionen får ingå sådana internationella överenskommelser som följer av Solvens II-direktivet, förutsatt att de inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan (4 b §). Denna bestämmelse gör det möjligt för Finansinspektionen att ingå en samordningsöverenskommelse med berörda behöriga myndigheter (se prop. 2015/16:9 s. 414).

I Solvens II-direktivet finns en bestämmelse med materiella krav för en samordningsöverenskommelse (artikel 248.5 första stycket). Dessa krav bör framgå av lag och därför bör det införas en bestämmelse i försäkringsrörelselagen med de krav som anges i direktivet. En samordningsöverenskommelse som Finansinspektionen ingår med berörda behöriga myndigheter bör alltså, i enlighet med direktivet, åtminstone innehålla förfaranden för beslutsprocessen bland berörda tillsynsmyndigheter vid de beslut som avses i artiklarna 231, 232 och 247 i Solvens II-direktivet och det samråd som avses i artiklarna 218.5 och 248.4 i det direktivet.

Solvens II-direktivet innehåller även en bestämmelse om vad en samordningsöverenskommelse får respektive kan innehålla. Detta handlar då om ytterligare uppgifter för grupptillsynsmyndigheten, tillsynsmyndigheter eller Eiopa (artikel 248.5 andra stycket) och förfaranden för samråd mellan berörda tillsynsmyndigheter, särskilt enligt artiklarna 213–217, 219–221, 227, 244–246, 250, 256, 260 och 262 eller samarbete med övriga tillsynsmyndigheter (artikel 248.5 tredje stycket). Dessa ytterligare krav har som sitt huvudsakliga syfte att förbättra samarbetet i tillsynskollegiet och på så sätt bidra till en effektiv grupptillsyn, under förutsättning att den enskilda tillsynen inte försämras. Det har inte framkommit att det finns något särskilt behov av att införa ytterligare krav för grupptillsynen, och då särskilt beträffande tillsynskollegierna, för att samarbetet vid grupptillsynen ska fungera tillfredsställande. Eiopa har även tagit fram riktlinjer

för kollegiernas operativa funktion med tillhörande mall för samordningsöverenskommelse (EIOPA-BoS-14/146), i det följande benämnda Eiopas riktlinjer. Sammantaget finns det inte anledning att införa ytterligare krav i lag på vad en samordningsöverenskommelse ska innehålla.

Hänskjutande av frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning

Enligt Solvens II-direktivet får en medlem av tillsynskollegiet, om det uppstår delade meningar om upprättandet av en samordningsöverenskommelse, hänskjuta frågan till Eiopa och begära dess hjälp. Grupptillsynsmyndigheten ska därefter fatta sitt slutgiltiga beslut i enlighet med Eiopas beslut och vidarebefordra beslutet till de berörda tillsynsmyndigheterna (artikel 248.4 andra stycket).

I försäkringsrörelselagen finns det i dag en bestämmelse om att Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Eiopa för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 248, 249, 255 och 260 i Solvens II-direktivet (19 kap. 53 §). Denna bestämmelse tillgodoser direktivets krav att Finansinspektionen, om inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om en samordningsöverenskommelse, får hänskjuta en sådan fråga till Eiopa för tvistlösning.

Det finns dock inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen som motsvarar det som anges i Solvens II-direktivet om det som ska gälla om Eiopa har fattat ett beslut om upprättande av en samordningsöverenskommelse (artikel 248.4 andra stycket tredje och fjärde meningarna). För att fullt ut genomföra direktivet bör det införas en bestämmelse i försäkringsrörelselagen om att Finansinspektionen, när Eiopa har fattat ett beslut om upprättande av en samordningsöverenskommelse och Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Finansinspektionen ska därefter vidarebefordra sitt beslut till de berörda behöriga myndigheterna.

6.4 Möte i tillsynskollegiet

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska omedelbart kalla till möte i tillsynskollegiet om

1. inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag i den aktuella gruppen eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett försäkringsföretag i gruppen,
2. inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av det gruppbaserade solvenskapitalkravet, beräknat enligt den metod som används i den aktuella gruppen, eller
3. andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I Solvens II-direktivet anges att de myndigheter som ansvarar för tillsynen över enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp, liksom grupptillsynsmyndigheten, i vissa särskilt angivna fall omedelbart ska kalla till möte med samtliga tillsynsmyndigheter som medverkar i grupptillsynen. Det första fallet när detta enligt direktivet ska ske är om tillsynsmyndigheten blir medveten om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett enskilt försäkrings- eller återförsäkringsföretag (artikel 249.2 a). En tillsynsmyndighet ska också kalla till ett möte om den blir medveten om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet på gruppnivå beräknat med utgångspunkt i sammanställda uppgifter eller det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt den beräkningsmetod som använts (artikel 249.2 b). En tillsynsmyndighet ska även kalla till ett möte om andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat (artikel 249.2 c).

Det finns inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen om att Finansinspektionen ska kalla till ett möte med behöriga myndigheter som deltar i grupptillsynen. I lagen finns däremot en allmän bestämmelse om samarbete och utbyte av information (17 kap. 3 §). Enligt den bestämmelsen ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Detta omfattar direktivets krav att Finansinspektionen i vissa fall ska kalla till möte med behöriga myndigheter (se prop. 2015/16:9 s. 438). Det kan dock finnas skäl att i lag förtydliga i vilka fall Finansinspektionen ska kalla till ett möte med de behöriga myndigheterna som deltar i grupptillsynen.

I enlighet med det som anges i Solvens II-direktivet bör det därför anges i försäkringsrörelselagen att Finansinspektionen i vissa fall ska kalla till ett möte med behöriga myndigheter. De myndigheter som enligt direktivet ska kallas till möte är de som medverkar i grupptillsynen, vilket får anses vara de som ingår i ett visst tillsynskollegium.

I direktivet anges tre fall då en tillsynsmyndighet ska kalla till möte (artikel 249.2). Dessa fall bör särskilt anges i försäkringsrörelselagen. Inledningsvis bör Finansinspektionen kalla till möte om inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag i den aktuella gruppen eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett försäkringsföretag i gruppen. Det bör även, i enlighet med direktivet, anges att Finansinspektionen ska kalla till möte om inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av det gruppbaserade solvenskapitalkravet för den aktuella gruppen, beräknat enligt den metod som används i gruppen. Slutligen bör Finansinspektionen, också det i enlighet med direktivet, kalla till ett möte om andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat.

De fall som anges i Solvens II-direktivet (artikel 249.2 a–c) är en minimireglering av de fall då en myndighet åtminstone ska kalla till möte. Det innebär att det skulle vara möjligt att i den svenska regleringen gå längre och ställa upp krav på att Finansinspektionen ska kalla till möten i fler situationer än de som anges i direktivet. Det har dock hittills inte framkommit skäl att i lag ställa sådana längre gående krav.

Trots detta kan det även i andra fall än de som uttryckligen anges i direktivet finnas skäl att hålla möte mellan de behöriga myndigheterna. I upp-

räkningen i försäkringsrörelselagen bör det därför, i likhet med i motsvarande bestämmelse i direktivet, inte uttömmande anges de fall då Finansinspektionen ska kalla till möte med de behöriga myndigheterna i ett tillsynskollegium.

6.5 Samråd med behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium

Regeringens förslag: Om ett beslut är av betydelse för behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium, ska Finansinspektionen samråda med dem innan inspektionen fattar beslut i fråga om

1. en förändring i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur för ett försäkringsföretag i den aktuella gruppen, om förändringen kräver inspektionens tillstånd,
2. en förlängning av tidsfristerna för upprättande och överlämnande av en återhämtningsplan eller för att vidta åtgärder enligt en åtgärdsplan, eller
3. betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som ska vidtas.

Om Finansinspektionen inte är grupptillsynsmyndighet, ska samråd ske med grupptillsynsmyndigheten innan inspektionen fattar sådana beslut om förändring i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur eller om förlängning av tidsfristerna knutna till en åtgärdsplan.

Finansinspektionen ska också samråda med en behörig myndighet innan inspektionen fattar ett beslut som bygger på information från den behöriga myndigheten.

Samråd ska inte behöva ske om ett beslut är brådskande eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. I så fall ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta de berörda behöriga myndigheterna om beslutet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt Solvens II-direktivet ska berörda tillsynsmyndigheter, före de fattar beslut som är av betydelse för tillsynsmyndigheters tillsynsuppgifter, samråda med varandra inom tillsynskollegiet. De beslut som ska föregås av samråd är beslut om förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp som kräver tillsynsmyndigheternas godkännande eller auktorisation (artikel 250.1 första stycket a). Samråd ska även ske före ett beslut om en förlängning av återhämtningsplan (artikel 250.1 första stycket b). En tillsynsmyndighet ska dessutom samråda med andra myndigheter före ett beslut om betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som vidtagits av tillsynsmyndigheterna, däribland fastställande av kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet och införande av begränsningar av användningen av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet (artikel 250.1 första stycket c). Vid vissa typer av beslut ska samråd alltid ske med grupptillsynsmyndigheten (artikel 250.1 andra stycket). De berörda tillsynsmyndigheterna

ska också samråda med varandra innan beslut fattas som bygger på information från andra tillsynsmyndigheter (artikel 250.1 tredje stycket). En tillsynsmyndighet får avstå från samråd med andra tillsynsmyndigheter i brådskande fall eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta de övriga berörda tillsynsmyndigheterna (artikel 250.2).

Det finns inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen som uttryckligen anger att Finansinspektionen ska samråda med behöriga myndigheter innan inspektionen fattar beslut i de frågor som särskilt anges i direktivet. I lagen finns i och för sig en allmän bestämmelse om samarbete och utbyte av information (17 kap. 3 §). Enligt den bestämmelsen ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Detta omfattar direktivets krav om att Finansinspektionen ska samråda med behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium innan inspektionen fattar vissa typer av beslut (se prop. 2015/16:9 s. 438). En liknande bedömning har gjorts tidigare när det gäller lagstiftningen om finansiella konglomerat (se prop. 2005/06:45 s. 151–156).

Det kan dock finnas skäl för att i lag förtydliga vilka typer av beslut som ska föregås av samråd inom tillsynskollegiet. Därmed bör det införas en bestämmelse i försäkringsrörelselagen som uttryckligen anger att Finansinspektionen i de fall ett beslut är av betydelse för behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium, ska samråda med dem innan inspektionen fattar sitt beslut.

Samrådsskyldigheten bör bara gälla inför vissa typer av beslut. De beslut som ska föregås av samråd är, i enlighet med det som anges i direktivet, beslut om förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkringsföretag inom en grupp som kräver inspektionens tillstånd.

I direktivet anges dock inte närmare vad som avses med beslut om förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkringsföretag. Finansinspektionen fattar regelbundet ett flertal beslut som anknyter till dessa områden. Syftet med kravet i direktivet torde inte vara att alla dessa beslut ska föregås av samråd med behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium. I stället bör utgångspunkten vara att samråd inom grupptillsynen ska ske om det rör sig om beslut där Finansinspektionen inom tillsynen över enskilda försäkringsföretag ska samråda med behöriga myndigheter. Samråd bör därmed bl.a. ske med behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium innan Finansinspektionen fattar beslut i frågor om beståndsöverlåtelser och förvärvstillstånd (se 14 kap. 7 och 10 §§ och 15 kap. 9 § FRL). Samråd bör även ske före beslut som leder till en förändring av försäkringsföretagets verksamhet. Detta torde kunna vara ändringar av bolagsordningen respektive stadgarna som särskilt rör försäkringsrörelsen, t.ex. ändring av bolagsformen, tillståndet att driva försäkringsrörelse eller övergång från icke-vinstutdelande till vinstutdelande livförsäkringsrörelse.

Finansinspektionen ska också, i enlighet med direktivet, samråda med behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium före beslut som rör en förlängning av tidsfristerna för upprättande och överlämnande av en återhämtningsplan vid bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet eller av tidsfristen för att vidta åtgärder enligt en sådan åtgärdsplan. Slutligen bör

inspektionen samråda med behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium före beslut om betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder.

I enlighet med direktivet bör samråd alltid ske med grupptillsynsmyndigheten om beslutet rör tidsfristerna som är knutna till en återhämtningsplan med anledning av bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet eller om det rör betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som ska vidtas. Finansinspektionen bör, också detta i enlighet med direktivet, samråda med en behörig myndighet innan inspektionen fattar ett beslut som bygger på information från den behöriga myndigheten.

Ett beslut bör i vissa särskilda fall inte föregås av samråd. Som anges i direktivet bör det inte ställas något krav på samråd före ett beslut, om beslutet är brådskande eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. Om ett beslut har fattats utan att ha föregåtts av samråd bör Finansinspektionen, i enlighet med direktivet, utan dröjsmål underrätta de berörda behöriga myndigheterna om beslutet.

6.6 Inhämtande av information med hjälp av en behörig myndighet

Regeringens förslag: När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet får inspektionen begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES, från ett moderföretag som har sitt huvudkontor i samma land som den myndigheten, inhämtar information som rör grupptillsynsmyndighetens uppgifter och vidarebefordrar informationen till inspektionen.

Om Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, behöver sådan information som är relevant för grupptillsynen och den informationen redan har lämnats till en behörig myndighet, ska inspektionen begära att få informationen från den myndigheten.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I Solvens II-direktivet finns flera bestämmelser om informationsinhämtning. Grupptillsynsmyndigheten får t.ex. uppmana tillsynsmyndigheter i en medlemsstat där ett moderföretag har sitt huvudkontor att av detta moderföretag begära viss information och vidarebefordra denna information till grupptillsynsmyndigheten (artikel 251 första stycket). För att undvika dubbelrapportering ska grupptillsynsmyndigheten i vissa fall vända sig direkt till en tillsynsmyndighet. Detta är fallet om grupptillsynsmyndigheten behöver sådan information som är relevant för grupptillsynen och den informationen redan har lämnats till en tillsynsmyndighet (artikel 251 andra stycket).

Det finns inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen som uttryckligen anger att Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, får begära in information med hjälp av en behörig myndighet i ett annat land inom EES. I lagen finns i och för sig en allmän bestämmelse om samarbete och utbyte av information (17 kap. 3 §). Enligt den bestämmelsen ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och

utbyta information med behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Detta omfattar att Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, får begära att en behörig myndighet hämtar in information som rör grupptillsynsmyndighetens uppgifter och därefter vidarebefordrar informationen till inspektionen (se prop. 2015/16:9 s. 438).

Det kan dock, på samma sätt som när det gäller Solvens II-direktivets regler om möte och samråd (se avsnitten 6.4 och 6.5), finnas skäl för att i lag förtydliga när Finansinspektionen får begära att en behörig myndighet hämtar in viss information. Därmed bör det införas en bestämmelse i försäkringsrörelselagen där det uttryckligen anges att Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, får begära in information från moderföretag i andra länder inom EES med hjälp av en behörig myndighet i samma land som moderföretaget. Den information som Finansinspektionen på detta sätt får begära in är sådan information som rör grupptillsynsmyndighetens uppgifter enligt direktivet.

I vissa fall kan den information som grupptillsynsmyndigheten behöver redan ha lämnats till en behörig myndighet. För att undvika dubbelrapportering bör det också för denna situation införas en bestämmelse i försäkringsrörelselagen som uttryckligen anger att Finansinspektionen, i ett sådant fall ska vända sig direkt till den myndigheten.

6.7 Lägesrapport

Regeringens förslag: Försäkringsföretag som får använda en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningarna av de försäkringstekniska avsättningarna, ska varje år lämna in en lägesrapport till Finansinspektionen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Försäkrings- och återförsäkringsföretag får enligt Solvens II-direktivet, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa en tillfällig justering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i fråga om godkända försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser (artikel 308c.1). Försäkrings- och återförsäkringsföretag får även, också det med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa ett tillfälligt avdrag för försäkringstekniska avsättningar (artikel 308d.1). Företag som har fått sådana förhandsgodkännanden ska varje år till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för de åtgärder som har vidtagits för att vid utgången av övergångsperioden uppfylla solvenskapitalkravet (artikel 308e tredje stycket).

Bestämmelserna i direktivet om en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen och ett tillfälligt avdrag vid beräkningarna av de försäkringstekniska avsättningarna har i svensk rätt genomförts dels genom bestämmelser i försäkringsrörelselagen (5 kap. 10 och 12 §§ och 18 kap. 6 §), dels genom bestämmelser i Finansinspek-

tionens föreskrifter (5 kap. 1–14 §§ Finansinspektionens föreskrifter [FFFS 2015:21] om övergångsreglering för försäkringsrörelse).

I försäkringsrörelselagen anges att ett försäkringsföretag som använder en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen, eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningarna av de försäkringstekniska avsättningarna, ska lämna in en lägesrapport till Finansinspektionen (18 kap. 6 § andra stycket). En sådan rapport ska innehålla en redogörelse för företagets åtgärder och framsteg för att upprätta en tillräcklig kapitalbas eller reducera företagets riskprofil, för att senast den 1 januari 2032 uppfylla solvenskapitalkravet (5 kap. 14 § Finansinspektionens föreskrifter om övergångsreglering för försäkringsrörelse). Det finns dock inte, varken i försäkringsrörelselagen eller i Finansinspektionens föreskrifter, någon bestämmelse som uttryckligen anger att lägesrapporten ska lämnas in varje år. För att fullt ut genomföra denna del av direktivet bör det införas en bestämmelse i försäkringsrörelselagen om detta.

7 Vissa ändringar i reglerna om grupptillsyn för tjänstepensionsföretag

7.1 Nivån för grupptillsyn

Regeringens förslag: Om det i toppen av en grupp finns ett tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som är moderföretag till ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland, som i sin tur ska omfattas av bestämmelserna om grupptillsyn i lagen om tjänstepensionsföretag, ska bestämmelserna om grupptillsyn i den lagen tillämpas bara på nivån för företaget som är det yttersta moderföretaget i gruppen. Detta ska gälla även om det yttersta moderföretaget är ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget som är dotterföretag i stället var ett försäkringsföretag och om det yttersta moderföretaget är ett blandat finansiellt holdingföretag.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I lagen om tjänstepensionsföretag finns det bestämmelser om nivån för grupptillsyn (16 kap. 7 och 8 §§, se även prop. 2018/19:158 s. 558–566). Bestämmelser om nivån för grupptillsyn blir aktuella när det i en grupp finns flera företag på olika nivåer som det ska utövas grupptillsyn över. Så är t.ex. fallet om det i en grupp finns ett tjänstepensionsföretag som är både dotterföretag till ett tjänstepensionsföretag och moderföretag till ett annat tjänstepensionsföretag, se figur 7.1. Utgångspunkten är då att grupptillsyn ska utövas dels över tjänstepensionsföretag A, dels över tjänstepensionsföretag B. Detta följer av att tjänstepensionsföretag A och B var för sig är moderföretag till ett

annat tjänstepensionsföretag, tjänstepensionsföretag B respektive C, och därmed ska grupptillsyn utövas över båda dessa moderföretag (16 kap. 2 § 1 LTF).

Figur 7.1 Ett tjänstepensionsföretag i toppen av en grupp med andra tjänstepensionsföretag

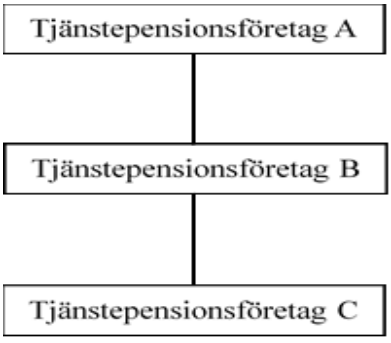

Enligt lagen om tjänstepensionsföretag ska bestämmelserna om grupptillsyn tillämpas bara på nivån för det yttersta moderföretaget i en sådan grupp som den i figur 7.1, i denna grupp tjänstepensionsföretag A (16 kap. 7 § första stycket). Detta innebär en lättnad för företag på lägre nivåer, i figur 7.1 tjänstepensionsföretag B, och begränsar grupptillsynen så att denna tillsyn bara ska utövas på den högsta nivån i en grupp, om det i gruppen finns företag på olika nivåer som det var för sig ska utövas grupptillsyn över.

Lagen om tjänstepensionsföretag innehåller bestämmelser om nivån för grupptillsyn för grupper där det i toppen av gruppen finns ett tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som är moderföretag till a) ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget var ett försäkringsföretag eller b) ett blandat finansiellt holdingföretag, och som i sin tur ska omfattas av bestämmelserna om grupptillsyn i den lagen, se exemplet i figur 7.2.

Figur 7.2 Ett tjänstepensionsföretag i toppen av en grupp med ett blandat finansiellt holdingföretag och ett annat tjänstepensionsföretag

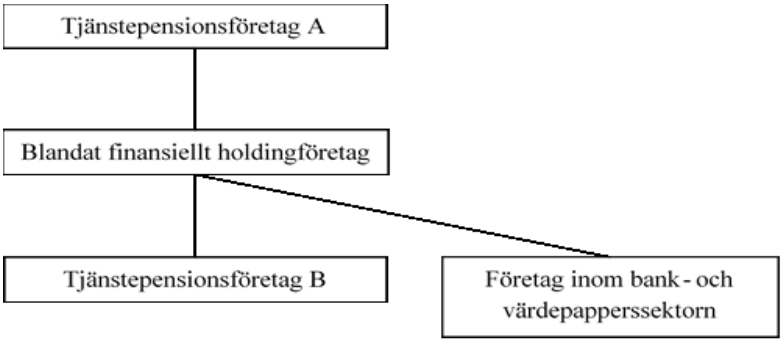

Detta svarar mot de fall då grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag ska utövas på nivån under det yttersta moderföretaget och detta företag är någon form av holdingföretag (se 16 kap. 2 § 3 b och c). För en sådan grupp som i figur 7.2 ska bestämmelserna om grupptillsyn tillämpas bara på nivån för det yttersta moderföretaget, dvs. tjänstepensionsföretag A (16 kap. 8 § samma lag).

Tjänstepensionsföretag kan dock ingå i grupper med flera nivåer där det finns både tjänstepensionsföretag och andra typer av företag, men där inget av företagen är ett sådant holdingföretag som avses ovan. Som exempel kan nämnas att en grupp kan bestå av ett tjänstepensionsföretag som är moderföretag till ett försäkringsföretag som i sin tur är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag och därmed ska omfattas av bestämmelserna om grupptillsyn i lagen om tjänstepensionsföretag, se figur 7.3.

Figur 7.3 Ett tjänstepensionsföretag i toppen av en grupp med ett försäkringsföretag och ett annat tjänstepensionsföretag

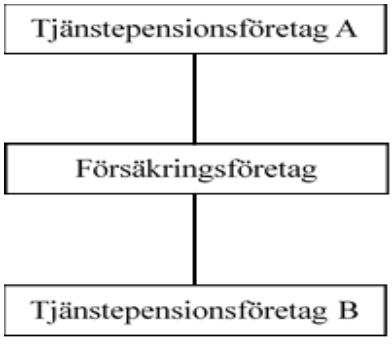

En grupp som den i figur 7.3 omfattas inte av bestämmelserna om nivån för grupptillsyn i lagen om tjänstepensionsföretag. Det saknas skäl för att behandla en sådan grupp på annat sätt än en sådan grupp som den i figur 7.1 eller 7.2. Det bör därför införas en bestämmelse i lagen om tjänstepensionsföretag för den situationen att det i toppen av en grupp finns ett tjänstepensionsföretag som är moderföretag till ett försäkringsföretag som i sin egenskap av moderföretag till ett tjänstepensionsföretag ska omfattas av bestämmelserna om grupptillsyn i den lagen.

I den situationen bör, enligt den nya bestämmelsen, det som föreskrivs om grupptillsyn i den lagen tillämpas bara på nivån för det yttersta moderföretaget. Detta innebär att när ett tjänstepensionsföretag är moderföretag till ett försäkringsföretag och det företaget i sin tur är moderföretag till ett annat tjänstepensionsföretag som ska omfattas av bestämmelserna om grupptillsyn i lagen om tjänstepensionsföretag, ska bestämmelserna om grupptillsyn i den lagen tillämpas bara på tjänstepensionsföretaget i toppen av gruppen. Motsvarande bör gälla om dels företaget i toppen av gruppen i stället för ett tjänstepensionsföretag är ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare, dels företaget under moderföretaget i toppen av gruppen, i stället för ett försäkringsföretag, är ett utländskt tjänstepensionsinstitut, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland.

Om det i en grupp finns flera tjänstepensionsföretag gäller bestämmelserna om nivån för grupptillsyn även när det yttersta moderföretaget är ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget som är dotterföretag i stället var ett försäkringsföretag, eller om det yttersta moderföretaget är ett blandat finansiellt holdingföretag (16 kap. 7 § andra stycket LTF). Det torde kunna uppkomma flera fall av grupptillsyn även i grupper med endast ett tjänstepensionsföretag och där det yttersta moderföretaget är någon form av holdingföretag, se exemplet i figur 7.4.

Figur 7.4 **Ett blandat finansiellt holdingföretag i toppen av en grupp med ett utländskt tjänstepensionsinstitut och ett företag inom bank- och värdepapperssektorn där det utländska tjänstepensionsinstitutet i sin tur är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag**

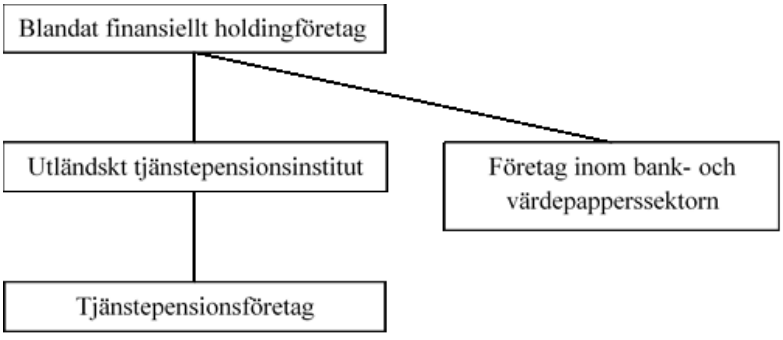

Även för en sådan grupp som den i figur 7.4 finns ett behov av bestämmelser om nivån för grupptillsyn. I lagen om tjänstepensionsföretag bör det därför införas en bestämmelse om att det som föreskrivs om grupptillsyn i den lagen ska tillämpas bara på nivån för det yttersta moderföretaget om det företaget är a) ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om ett tjänstepensionsföretag som är dotterföretag i stället var ett försäkringsföretag eller b) ett blandat finansiellt holdingföretag, och det yttersta moderföretaget har ett dotterföretag som ska omfattas av bestämmelserna om grupptillsyn i den lagen i egenskap av utländskt tjänstepensionsinstitut, försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland.

7.2 Beslut om undantag från rapportering av väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska i vissa fall få besluta att ett tjänstepensionsföretag inte ska behöva rapportera väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp till inspektionen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Bestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag

Tjänstepensionsföretag omfattas av grupptillsyn (prop. 2018/19:158 s. 532 och 534–536). Ett av områdena för grupptillsyn i lagen om tjänstepensionsföretag är rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp (16 kap. 1 § tredje stycket). Vid fullständig grupptillsyn ska väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp rapporteras till Finansinspektionen minst en gång per år (samma prop. s. 593 och 595–598).

En grupp som ska omfattas av grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag kan också komma att omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt något annat regelverk, t.ex. särskild tillsyn enligt lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, i det följande benämnd konglomeratlagen och förkortad KL. En sådan situation med flera fall av gruppbaserad tillsyn kan uppkomma även för förhållandevis enkla gruppstrukturer. Så är fallet om det i en grupp finns ett tjänstepensionsföretag som är moderföretag till dels ett annat tjänstepensionsföretag, dels ett företag inom bank- och värdepapperssektorn, se figur 7.5.

Figur 7.5 Ett tjänstepensionsföretag som är moderföretag till ett annat tjänstepensionsföretag och ett företag inom bank- och värdepapperssektorn

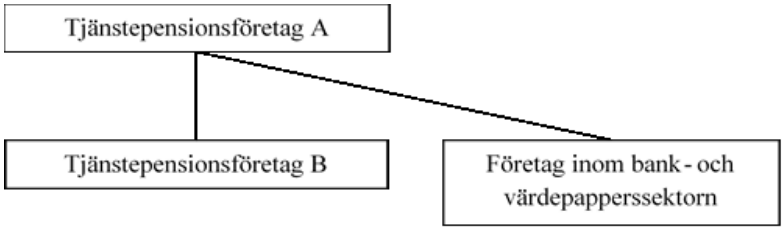

I denna grupp är tjänstepensionsföretag A moderföretag till ett annat tjänstepensionsföretag, tjänstepensionsföretag B, och fullständig grupptillsyn ska då utövas över tjänstepensionsföretag A (16 kap. 2 § 1 LTF). Den fullständiga grupptillsynen omfattar bl.a. krav på rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen. Denna rapportering ska skötas av tjänstepensionsföretag A (16 kap. 23 § LTF).

Särskild tillsyn över finansiella konglomerat är en gruppbaserad tillsyn över grupper med företag som driver verksamhet i både försäkringssektorn och bank- och värdepapperssektorn. Denna tillsyn har sin grund i EU-rätten (Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i det följande benämnt konglomeratdirektivet).

Konglomeratdirektivet har i svensk rätt genomförts genom konglomeratlagen (prop. 2005/06:45). I konglomeratlagen finns definitioner av ett blandat finansiellt holdingföretag, ett försäkringsholdingföretag och ett reglerat företag (1 kap. 3 § 4, 10 och 14, se även 1 kap. 5 § 2 och 8 LTF). Den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat omfattar bl.a. krav på rapportering av riskkoncentrationer och interna transaktioner till Finansinspektionen (5 kap. 11 § KL).

Ett tjänstepensionsföretag är ett reglerat företag som tillhör försäkringssektorn enligt konglomeratlagen (prop. 2018/19:158 s. 619 och 622–624). Om gruppens verksamhet i såväl försäkringssektorn som bank- och värdepapperssektorn är betydande utgör gruppen i figur 7.5 ett finansiellt konglomerat (2 kap. 1 § KL). Detta innebär att gruppen ska omfattas av särskild tillsyn över finansiella konglomerat. Denna särskilda tillsyn omfattar krav på att riskkoncentrationer och interna transaktioner som är betydande och av visst slag, regelbundet ska rapporteras till Finansinspektionen (5 kap. 11 § KL). I en grupp som den i figur 7.5 är utgångspunkten att det är tjänstepensionsföretag A som ska sköta denna rapportering (5 kap. 12 § KL).

Den förhållandevis enkla gruppstrukturen i figur 7.5 kan därmed komma att omfattas av åtminstone två regelverk för gruppbaserad tillsyn. Detta gäller dels grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag, dels särskild tillsyn över finansiella konglomerat enligt konglomeratlagen. Som anges ovan finns det i båda dessa regelverk bestämmelser om att riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen ska rapporteras. Detta kan leda till att en grupp kan bli tvungen att rapportera samma uppgifter mer än en gång till tillsynsmyndigheten. Ofta är det dessutom samma företag i gruppen som mer än en gång ska rapportera uppgifterna till Finansinspektionen.

För att undvika en sådan dubbelrapportering får Finansinspektionen enligt lagen om tjänstepensionsföretag besluta om undantag från kraven på rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp (samma prop. s. 593 och 596). Ett sådant beslut innebär för en grupp som den i figur 7.5 att tjänstepensionsföretag A inte behöver rapportera väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom gruppen till Finansinspektionen enligt den lagen. Tjänstepensionsföretag A ska dock fortfarande rapportera riskkoncentrationer och interna transaktioner som är betydande och av visst slag till Finansinspektionen enligt det som gäller enligt den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat.

Samma risk för dubbelrapportering uppkommer om ett tjänstepensionsföretag, tjänstepensionsföretag A, är moderföretag till ett annat tjänstepensionsföretag, tjänstepensionsföretag B, samtidigt som det är dotterföretag till ett företag inom bank- och värdepapperssektorn, se figur 7.6.

Figur 7.6 Ett tjänstepensionsföretag som både är moderföretag till ett annat tjänstepensionsföretag och dotterföretag till ett företag inom bank- och värdepapperssektorn

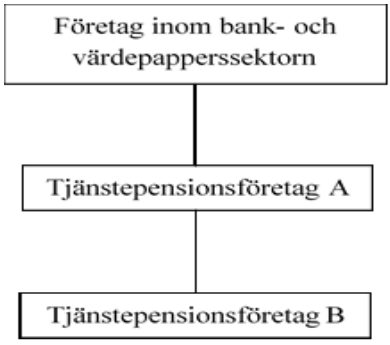

Tjänstepensionsföretagen i figur 7.6 omfattas på samma sätt som tjänstepensionsföretagen i figur 7.5 av dels grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag, dels särskild tillsyn över finansiella konglomerat enligt konglomeratlagen. För dessa grupper uppkommer en viss skillnad för företaget inom bank- och värdepapperssektorn. Enligt lagen om tjänstepensionsföretag kommer tjänstepensionsföretag A såväl i gruppen i figur 7.5 som i gruppen i figur 7.6 att vara det yttersta moderföretaget som ska omfattas av grupptillsyn enligt den lagen. Som anges ovan kommer företaget inom bank- och värdepapperssektorn i figur 7.5 att omfattas av fullständig grupptillsyn och krav på rapportering och tillsyn av väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp enligt lagen om tjänstepensionsföretag (16 kap. 2 § 1, 23 och 24 §§). När företaget inom bank- och värdepapperssektorn i stället, som i figur 7.6, är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag kommer det inte att omfattas av fullständig grupptillsyn enligt den lagen och därmed inte heller av några krav på rapportering och tillsyn av väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp enligt lagen. Det kan dock vara så att företaget inom bank- och värdepapperssektorn i en sådan grupp som i figur 7.6 anses vara ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet om tjänstepensionsföretaget var ett försäkringsföretag. Detta leder till att det företaget omfattas av begränsad grupptillsyn med krav på god kontroll över och rapportering av transaktioner inom grupper med vissa typer av moderföretag (16 kap. 3 § 2, 27 och 28 §§ LTF).

Företaget inom bank- och värdepapperssektorn i figur 7.6 kommer, på motsvarande sätt som i figur 7.5, att omfattas av särskild tillsyn över finansiella konglomerat. För gruppen i figur 7.6 är det företaget inom bank- och värdepapperssektorn som är det reglerade företaget i toppen av det finansiella konglomeratet. Det är därför det företaget som ska rapportera riskkoncentrationer och interna transaktioner till Finansinspektionen enligt den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat (5 kap. 12 § KL).

På motsvarande sätt som för gruppen i figur 7.5, får Finansinspektionen besluta att tjänstepensionsföretag A i figur 7.6 inte ska behöva rapportera riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen till inspektionen. Detta eftersom dessa riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen redan ska rapporteras till Finansinspektionen enligt den särskilda tillsynen

över finansiella konglomerat, om än att detta ska göras av ett annat företag, företaget inom bank- och värdepapperssektorn.

Vissa grupper ska omfattas av grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag även om det bara finns ett tjänstepensionsföretag i gruppen. Så är t.ex. fallet om ett tjänstepensionsföretag är dotterföretag till ett blandat finansiellt holdingföretag, se figur 7.7.

Figur 7.7 Ett blandat finansiellt holdingföretag som är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag och ett företag inom bank- och värdepapperssektorn

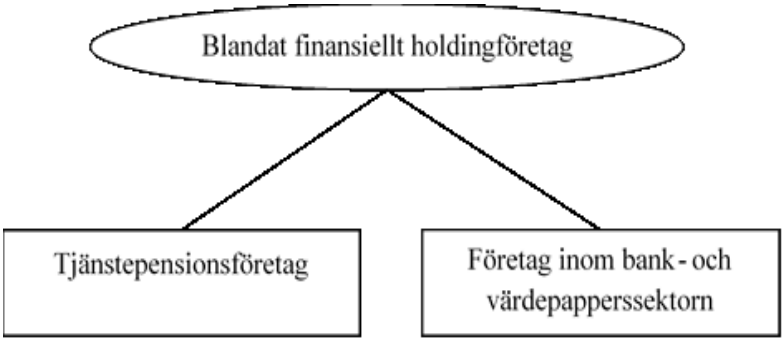

Grupptillsyn ska då utövas över tjänstepensionsföretaget vars moderföretag är ett blandat finansiellt holdingföretag (16 kap. 2 § 3 c LTF). Denna grupptillsyn omfattar krav på rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen (16 kap. 23 § LTF).

Ett blandat finansiellt holdingföretag är ett moderföretag som inte är ett reglerat företag och som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är ett reglerat företag med huvudkontor inom EES, och andra företag utgör ett finansiellt konglomerat (1 kap. 3 § 4 KL). Som anges ovan är ett tjänstepensionsföretag att anse som ett reglerat företag som tillhör försäkringssektorn (prop. 2018/19:158 s. 619 och 622–624). För att företaget i toppen av gruppen i figur 7.7 ska kunna anses vara ett blandat finansiellt holdingföretag krävs dock att det förutom tjänstepensionsföretaget också finns ett företag inom bank- och värdepapperssektorn i gruppen (se definitionen av finansiellt konglomerat i 2 kap. 1 § KL). En grupp som den i figur 7.7 utgör därmed ett finansiellt konglomerat som ska omfattas av särskild tillsyn över finansiella konglomerat. Denna särskilda tillsyn innefattar krav på rapportering av riskkoncentrationer och interna transaktioner (5 kap. 11 § KL). Som utgångspunkt ska rapporteringen skötas av det blandade finansiella holdingföretaget (5 kap. 12 § KL).

Gruppen i figur 7.7 kommer därmed, på samma sätt som grupperna i figurerna 7.5 och 7.6, att omfattas av krav på rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen dels enligt lagen om tjänstepensionsföretag, dels enligt konglomeratlagen. Även om det för gruppen i figur 7.7, på samma sätt som för gruppen i figur 7.6, inte är samma företag som ska sköta rapporteringen enligt de olika regelverken torde det finnas en risk för att samma uppgifter rapporteras mer än en gång till Finansinspektionen. För att undvika detta får Finansinspektionen besluta att tillsyn över riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp inte ska

utövas på nivån för moderföretaget, vilket i figur 7.7 är det blandade finansiella holdingföretaget (16 kap. 26 § LTF). Ett sådant beslut innebär att tjänstepensionsföretaget i figur 7.7 inte behöver rapportera riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen enligt den grupptillsyn som ska utövas enligt lagen om tjänstepensionsföretag. I stället ska sådana uppgifter rapporteras av det blandade finansiella holdingföretaget inom den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat.

Tjänstepensionsföretag kan komma att omfattas av grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag även när tjänstepensionsföretaget är dotterföretag till ett holdingföretag som inte är att anse som ett blandat finansiellt holdingföretag. En sådan situation kan uppkomma om ett företag inom bank- och värdepapperssektorn är moderföretag till ett holdingföretag samtidigt som holdingföretaget är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag, se figur 7.8.

Figur 7.8 Ett företag inom bank- och värdepapperssektorn som är moderföretag till ett holdingföretag som i sin tur är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag

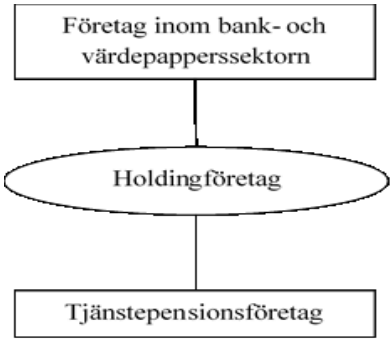

Med holdingföretag avses ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget var ett försäkringsföretag.

Enligt lagen om tjänstepensionsföretag ska fullständig grupptillsyn utövas över tjänstepensionsföretag vars moderföretag är ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget var ett försäkringsföretag (16 kap. 2 § 3 b). Grupptillsyn ska därmed utövas över tjänstepensionsföretaget i figur 7.8 om holdingföretaget skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget, i stället för ett tjänstepensionsföretag, var ett försäkringsföretag. I så fall ska riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen ska rapporteras till Finansinspektionen (16 kap. 23 § LTF).

I gruppen i figur 7.8 finns det också ett företag inom bank- och värdepapperssektorn och gruppen torde därmed kunna utgöra ett finansiellt konglomerat (2 kap. 1 § KL). En skillnad uppkommer dock i förhållande till gruppen i figur 7.7. I gruppen i figur 7.7 är det holdingföretaget som är moderföretag och i toppen av det finansiella konglomeratet. Detta medför att holdingföretaget anses vara ett blandat finansiellt holdingföretag. Holdingföretaget i figur 7.8 är däremot bara moderföretag till ett reglerat företag i försäkringssektorn, tjänstepensionsföretaget, och därmed kan detta holdingföretag inte anses vara ett blandat finansiellt holdingföretag

enligt konglomeratlagen (1 kap. 3 § 4). I denna grupp är det i stället företaget inom bank- och värdepapperssektorn som är moderföretag i ett finansiellt konglomerat. Likväl kan det vara så att gruppen i figur 7.8 omfattas av särskild tillsyn över finansiella konglomerat. Detta eftersom det i gruppen finns reglerade företag inom såväl försäkringssektorn – tjänstepensionsföretaget – som bank- och värdepapperssektorn – det yttersta moderföretaget. Gruppen omfattas då av krav på rapportering av riskkoncentrationer och interna transaktioner enligt den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat (5 kap. 11 § KL). Denna rapportering ska skötas av företaget inom bank- och värdepapperssektorn (5 kap. 12 § KL).

På motsvarande sätt som gäller för gruppen i figur 7.6 kommer företaget inom bank- och värdepapperssektorn i gruppen i figur 7.8 inte att omfattas av bestämmelserna om fullständig grupptillsyn i lagen om tjänstepensionsföretag. Trots det finns det även inom denna grupp en risk för dubbelrapportering. Detta eftersom både tjänstepensionsföretaget och holdingföretaget i figur 7.8 kan komma att omfattas av krav på rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen dels enligt lagen om tjänstepensionsföretag, dels enligt konglomeratlagen. För att undvika detta får Finansinspektionen för en grupp som den i figur 7.8 besluta om undantag från den tillsyn som avser rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp på nivån för holdingföretaget (16 kap. 26 § LTF). Ett sådant beslut innebär att tjänstepensionsföretaget i figur 7.8 inte behöver rapportera riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom gruppen till Finansinspektionen enligt den grupptillsyn som utövas med stöd av lagen om tjänstepensionsföretag. Sådana uppgifter ska fortfarande rapporteras av företaget inom bank- och värdepapperssektorn inom den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat enligt konglomeratlagen.

Grupper med tjänstepensionsföretag vars moderföretag är försäkringsföretag, utländska tjänstepensionsinstitut, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland

Som närmare utvecklas ovan får Finansinspektionen besluta om undantag från kraven på rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp. Detta omfattar dock inte alla fall av grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag. Ett tjänstepensionsföretag kan ingå i en grupp med mer än ett annat reglerat företag, dvs. att det i gruppen finns mer än två reglerade företag. Detta är fallet om ett tjänstepensionsföretag är dotterföretag till ett försäkringsföretag samtidigt som försäkringsföretaget är moderföretag till ett företag inom bank- och värdepapperssektorn, se figur 7.9.

Figur 7.9 Ett försäkringsföretag som är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag och ett företag inom bank- och värdepapperssektorn

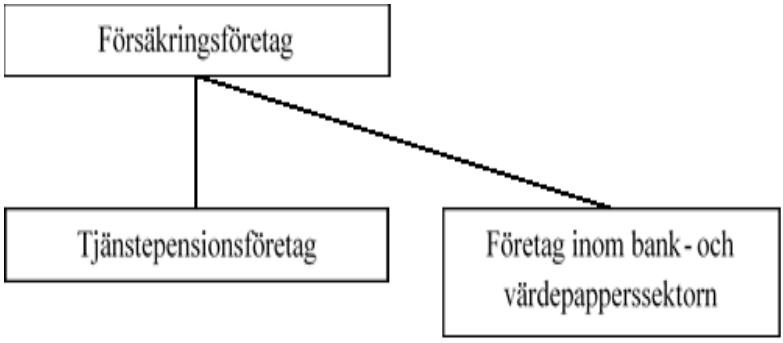

Grupptillsyn ska då utövas över tjänstepensionsföretaget i figur 7.9. Detta följer av att tjänstepensionsföretagets moderföretag är ett försäkringsföretag (16 kap. 2 § 3 a LTF). Denna grupptillsyn omfattar krav på rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen. I denna grupp ska rapporteringen göras av tjänstepensionsföretaget (16 kap. 23 § LTF).

Om försäkringsföretaget som i gruppen i figur 7.9 även är moderföretag till ett företag inom bank- och värdepapperssektorn består gruppen av reglerade företag inom såväl försäkringssektorn som bank- och värdepapperssektorn. Gruppen kan då utgöra ett finansiellt konglomerat som ska omfattas av särskild tillsyn över finansiella konglomerat (1 kap. 1 § och 2 kap. 1 § KL). Detta innebär att försäkringsföretaget inom denna särskilda tillsyn ska rapportera riskkoncentrationer och interna transaktioner till Finansinspektionen (5 kap. 11 och 12 §§ KL).

För gruppen i figur 7.9 finns det således en risk för att samma uppgifter om riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen kommer att rapporteras mer än en gång till Finansinspektionen. På motsvarande sätt som för grupperna i figurerna 7.5 och 7.7, bör en grupp som den i figur 7.9 kunna undantas från den rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen som ska ske vid fullständig grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag. Detta torde vara aktuellt även om moderföretaget i toppen av gruppen, i stället för att vara ett försäkringsföretag, tillhör någon av de andra typer av moderföretag som kan ge upphov till fullständig grupptillsyn över ett tjänstepensionsföretag och som även kan vara ett reglerat företag, dvs. en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland.

Det bör därför införas en ny bestämmelse i lagen om tjänstepensionsföretag som ger Finansinspektionen möjlighet att besluta att tillsyn över riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp inte ska utövas på nivån för det moderföretag som avses i 16 kap. 2 § 3 a den lagen och som självt är ett reglerat företag och omfattas av särskild tillsyn över finansiella konglomerat. Detta innebär att tjänstepensionsföretaget i figur 7.9 inte behöver rapportera om riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen till Finansinspektionen enligt den lagen. Försäkringsföretagets skyldighet att rapportera om riskkoncentrationer och interna transaktioner inom

ramen för den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat bör inte påverkas av en sådan bestämmelse.

Flera fall av gruppbaserad tillsyn kan uppkomma även för andra gruppstrukturer än den i figur 7.9 om det i gruppen finns ett tjänstepensionsföretag och andra reglerade företag. Så är fallet om ett försäkringsföretag är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag samtidigt som försäkringsföretaget är dotterföretag till ett företag inom bank- och värdepapperssektorn, se figur 7.10.

Figur 7.10 Ett företag inom bank- och värdepapperssektion som är moderföretag till ett försäkringsföretag som i sin tur är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag

I denna grupp finns det ett tjänstepensionsföretag vars moderföretag är ett försäkringsföretag. Grupptillsyn ska då utövas över det tjänstepensionsföretaget (16 kap. 2 § 3 a LTF). Denna grupptillsyn ska omfatta rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen. Rapporteringen ska göras av tjänstepensionsföretaget (16 kap. 23 § LTF).

Om försäkringsföretaget i sin tur är dotterföretag till ett företag inom bank- och värdepapperssektorn finns det i gruppen reglerade företag inom såväl försäkringssektorn som bank- och värdepapperssektorn. Gruppen i figur 7.10 kan då utgöra ett finansiellt konglomerat som ska omfattas av särskild tillsyn över finansiella konglomerat (1 kap. 1 § och 2 kap. 1 § KL). Denna särskilda tillsyn innebär krav på rapportering av riskkoncentrationer och interna transaktioner (5 kap. 11 § KL). Rapporteringen ska skötas av företaget inom bank- och värdepapperssektorn (1 kap. 12 § KL).

Även inom en sådan grupp som den i figur 7.10 kan samma uppgifter om riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen komma att rapporteras mer än en gång till Finansinspektionen. Detta trots att det yttersta moderföretaget, företaget inom bank- och värdepapperssektorn, på motsvarande sätt som för grupperna i figurerna 7.6 och 7.8 inte omfattas av fullständig grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag. På motsvarande sätt som för gruppen i figur 7.9, bör en sådan grupp som den i figur 7.10 kunna undantas från den rapportering av riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen som ska ske vid fullständig grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag. Detta blir även aktuellt om företaget som både är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag och dotterföretag till ett företag inom bank- och värdepapperssektorn, i stället för ett försäkringsföretag, är ett utländskt tjänstepensionsinstitut, en EES-försäk-

ringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland (se 16 kap. 2 § 3 a LTF). Samma risk för dubbelrapportering kan också i särskilda fall uppkomma om det yttersta moderföretaget, som i gruppen i figur 7.10 är ett reglerat företag, i stället är ett blandat finansiellt holdingföretag.

Det bör därför införas en ny bestämmelse i lagen om tjänstepensionsföretag som ger Finansinspektionen möjlighet att besluta att tillsyn över riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp inte ska utövas på nivån för det moderföretag som avses i 16 kap. 2 § 3 a den lagen och som är anknutet företag till ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag. Detta innebär att tjänstepensionsföretaget i figur 7.10 inte ska behöva rapportera om riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen till Finansinspektionen enligt den lagen. Skyldigheten för företaget inom bank- och värdepapperssektorn att rapportera om riskkoncentrationer och interna transaktioner inom ramen för den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat bör inte påverkas av en sådan bestämmelse.

7.3 Beräkning och rapportering av den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om när den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Genom Solvens II-direktivet infördes ett nytt regelverk för tillsynsrapportering för försäkringsföretag. Detta regelverk består dels av nationella bestämmelser i försäkringsrörelselagen och i Finansinspektionens föreskrifter (Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd [FFFS 2015:13] om tillsynsrapportering för försäkringsrörelse), dels av EU-rättsliga bestämmelser i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II), i det följande benämnd Solvens II-förordningen, och i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2450 av den 2 december 2015 om fastställande av tekniska genomförandestandarder med avseende på blanketter för inlämning av uppgifter till tillsynsmyndigheterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG, i det följande benämnd genomförandeakten.

Regelverket är förhållandevis omfattande och det finns bestämmelser om rapportering av såväl kvantitativa som kvalitativa uppgifter där vissa uppgifter ska rapporteras varje kvartal medan det är tillräckligt att andra uppgifter rapporteras årsvis. I särskilda fall får Finansinspektionen besluta om begränsningar av och undantag från denna tillsynsrapportering (se prop. 2015/16:9 s. 355).

Solvens II-direktivet har även inneburit att det införts nya bestämmelser om grupptillsyn (se samma prop. s. 394–491). Som en del av Solvens II-regelverket infördes det även nya bestämmelser om rapportering vid grupptillsyn. Dessa bestämmelser finns i huvudsak i Solvens II-förordningen (artiklarna 372–377) och i genomförandeakten (artiklarna 22–36). Bestämmelserna för rapportering vid grupptillsyn överensstämmer i stort med det som gäller för rapportering vid tillsyn över enskilda försäkringsföretag. Som utgångspunkt vid grupptillsyn enligt försäkringsrörelselagen gäller att uppgifter om solvens och finansiell ställning ska rapporteras varje kvartal.

I propositionen En ny reglering för tjänstepensionsföretag görs bedömningen att utgångspunkten bör vara att ett tjänstepensionsföretag ska omfattas av bestämmelser om grupptillsyn på samma sätt som om företaget skulle ha omfattats av sådana bestämmelser om det var ett försäkringsföretag (prop. 2018/19:158 s. 536). Grupptillsynen ska således inte upphöra eller minska i sin omfattning om ett försäkringsföretag omvandlas till ett tjänstepensionsföretag. Skyldigheten att beräkna gruppbaserad kapitalbas och kapitalkrav och sedan rapportera resultaten bör därmed i huvudsak vara densamma oavsett om skyldigheten följer av grupptillsyn som utövas enligt försäkringsrörelselagen eller lagen om tjänstepensionsföretag.

Som utgångspunkt gäller enligt såväl försäkringsrörelselagen som lagen om tjänstepensionsföretag att ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag ska säkerställa att det inom gruppen sammantaget finns en gruppbaserad kapitalbas som alltid är minst lika med antingen ett gruppbaserat kapitalkrav eller det högre belopp som Finansinspektionen kan besluta om. Därutöver gäller som huvudregel vid grupptillsyn enligt försäkringsrörelselagen att gruppsolvens ska rapporteras kvartalsvis. De risker som uppkommer när företag ingår i grupper med andra företag torde vara desamma, oberoende av om det rör sig om försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag. För grupper som står under grupptillsyn enligt försäkringsrörelselagen finns det behov av att kunna agera proaktivt och på ett tidigt stadium identifiera såväl enskilda företag som grupper med finansiella problem. Ett sådant behov bör också finnas för grupper som står under grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag. På motsvarande sätt som gäller vid grupptillsyn enligt försäkringsrörelselagen, bör det därför vid grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag gälla att den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas kvartalsvis. Om det finns särskilda skäl bör beräkningen kunna ske mer sällan, dock minst årligen. För tjänstepensionsföretag gäller därutöver, på motsvarande sätt som för försäkringsföretag, att resultatet av beräkningen ska rapporteras till Finansinspektionen (samma prop. s. 582 och 585 f.).

De närmare bestämmelserna om beräkning och rapportering av gruppsolvens bör meddelas genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om när den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet enligt lagen om tjänstepensionsföretag ska beräknas.

7.4 Upplysningar till Finansinspektionen om transaktioner som ska rapporteras vid begränsad grupptillsyn

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vilka upplysningar som ett tjänstepensionsföretag ska lämna till Finansinspektionen när det gäller de transaktioner som ska rapporteras vid begränsad grupptillsyn.

I lagen om tjänstepensionsföretag ska det tas in en upplysningsbestämmelse om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om hur och när ett företag ska lämna sådana upplysningar.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt lagen om tjänstepensionsföretag ska transaktioner inom en grupp rapporteras till Finansinspektionen. Detta gäller såväl vid fullständig som vid begränsad grupptillsyn. Vid fullständig grupptillsyn ska betydande transaktioner inom en grupp minst en gång per år rapporteras till Finansinspektionen. Om en transaktion har en mycket betydande omfattning, ska den rapporteras snarast möjligt (16 kap. 23 § LTF). Vid begränsad grupptillsyn ska tjänstepensionsföretag dels rapportera transaktioner med moderföretaget, dels med företag som är anknutna till tjänstepensionsföretagets moderföretag. Det är bara sådana transaktioner som är betydande som ska rapporteras och tjänstepensionsföretaget ska göra detta minst en gång per år. Om en transaktion har en mycket betydande omfattning, ska företaget rapportera den snarast möjligt (16 kap. 27 § LTF).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar som ett tjänstepensionsföretag vid fullständig grupptillsyn ska lämna till Finansinspektionen när det gäller betydande transaktioner inom en grupp. I lagen om tjänstepensionsföretag finns en upplysningsbestämmelse där det anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om hur och när ett företag ska lämna sådana upplysningar (16 kap. 41 § andra stycket).

Även vid begränsad grupptillsyn ska vissa typer av transaktioner inom en grupp rapporteras till Finansinspektionen. På motsvarande sätt som vid rapportering av transaktioner inom en grupp vid fullständig grupptillsyn, finns det också för den rapportering av transaktioner som ska ske vid begränsad grupptillsyn ett behov av ytterligare föreskrifter på lägre nivå än lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett tjänstepensionsföretag ska lämna till Finansinspektionen när det gäller de transaktioner som ska rapporteras vid begränsad grupptillsyn enligt lagen om tjänstepensionsföretag.

Hur och när ett tjänstepensionsföretag ska lämna upplysningar om sådana transaktioner inom en grupp som ska rapporteras vid begränsad grupptillsyn kan regleras genom verkställighetsföreskrifter. I lagen om tjänste-

pensionsföretag bör det därför tas in en upplysningsbestämmelse om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om hur och när ett företag ska lämna sådana upplysningar.

7.5 Uppgifter till brottsutredande myndigheter

Regeringens förslag: De uppgifter som ett företag ska lämna till brottsutredande myndigheter enligt lagen om tjänstepensionsföretag ska lämnas utan dröjsmål och i elektronisk form.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur uppgifterna ska lämnas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I lagen om tjänstepensionsföretag finns det bestämmelser om tystnadsplikt för vissa befattningshavare, uppgiftsskyldighet i samband med utredningar om brott, meddelandeförbud och straffrättsligt ansvar för den som bryter mot ett meddelandeförbud (16 kap. 36–39 §§, se även prop. 2018/19:158 s. 604 f. och 609).

Ett företag som vid fullgörandet av skyldigheter enligt bestämmelserna om grupptillsyn i lagen om tjänstepensionsföretag får kunskap om affärsförhållanden i ett företag eller hos vissa fysiska personer, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder (16 kap. 37 §).

Bestämmelsen om uppgiftsskyldighet i samband med utredningar om brott i lagen om tjänstepensionsföretag är utformad efter förebild av motsvarande bestämmelse i försäkringsrörelselagen (se samma prop. s. 609). Bestämmelsen i försäkringsrörelselagen (19 kap. 46 §) är dock numera ändrad och det har införts dels ett skyndsamhetskrav, dels ett krav på att uppgifterna ska lämnas ut i elektronisk form (prop. 2017/18:291 s. 35–38).

Vid den ändringen anförde regeringen bl.a. följande (samma prop. s. 36). Uppgifter från finansiella företag om enskildas förhållanden till företagen är ofta av stor betydelse för utredningar om brottslighet i allmänhet och om ekonomisk brottslighet i synnerhet. Företag har en skyldighet enligt försäkringsrörelselagen, och flera andra regelverk inom det finansiella området, att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller mellanfolklig domstol begärs av åklagare, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. För att de brottsutredande myndigheterna ska kunna genomföra utredningar på ett effektivt sätt, är det viktigt att uppgifterna lämnas utan dröjsmål och i elektronisk form.

Detta bör gälla även vid uppgiftsskyldighet i samband med utredningar om brott enligt lagen om tjänstepensionsföretag. Det bör därmed, i över-

ensstämmelse med det som gäller enligt försäkringsrörelselagen, införas en bestämmelse i lagen om tjänstepensionsföretag om att de uppgifter som ett företag ska lämna till brottsutredande myndigheter enligt den lagen, ska lämnas utan dröjsmål och i elektronisk form.

Bestämmelsen i försäkringsrörelselagen om uppgiftsskyldighet till brottsutredande myndigheter kompletteras med en bestämmelse om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur uppgifterna ska lämnas (19 kap. 104 § 8). Även en bestämmelse om uppgiftsskyldighet till brottsutredande myndigheter i lagen om tjänstepensionsföretag bör kompletteras med föreskrifter på en lägre nivå än lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om hur sådana uppgifter ska lämnas enligt den lagen.

8 Ändringar i vissa andra lagar

Regeringens förslag: En ansökan om kallelse på okända borgenärer ska för ömsesidiga försäkringsbolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag, försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar göras hos Bolagsverket. Ett beslut av Bolagsverket i ett sådant ärende ska överklagas till tingsrätten på den ort där företagets styrelse har sitt säte. Detta ska även gälla sådana beslut som rör en ekonomisk förening. Vid ett överklagande ska lagen om domstolsärenden gälla.

Det ska förtydligas vilka bestämmelser i lagen om europabolag och lagen om europakooperativ som ska gälla för europabolag och europakooperativ som är försäkringsföretag respektive tjänstepensionsföretag.

Särskild delgivning med juridisk person ska få användas vid delgivning med försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar som är registrerade i försäkringsregistret.

Den som har näringsförbud ska inte få vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorians förslag avviker från regeringens förslag genom att det i promemorian inte föreslås någon ändring i fråga om det som gäller för överklagande av Bolagsverkets beslut.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Ansökan om kallelse på okända borgenärer

Om ett ömsesidigt försäkringsbolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening försätts i likvidation ska likvidatorn ansöka om kallelse på okända borgenärer (se 12 kap. 75 § och 13 kap. 2 § FRL, 10 kap. 38 och 48 §§ LTF och 17 kap. 30 § FL). En sådan ansökan ska göras hos Kronofogdemyndigheten (4 § lagen

[1981:131] om kallelse på okända borgenärer). Om det i stället rör sig om ett aktiebolag eller en ekonomisk förening ska en motsvarande ansökan göras hos Bolagsverket (se 25 kap. 34 § ABL, 17 kap. 30 § FL och 4 § lagen om kallelse på okända borgenärer).

Den nu gällande ordningen innebär att en ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras till olika myndigheter utifrån försäkrings- eller tjänstepensionsföretagets associationsform. Detta trots att det i samtliga fall rör sig om försäkrings- och tjänstepensionsföretag. Om det rör sig om ett försäkrings- eller tjänstepensionsaktiebolag ska ansökan göras hos Bolagsverket. Rör det sig om ett ömsesidigt försäkringsbolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening ska ansökan i stället ges in till Kronofogdemyndigheten. Det framstår som mer ändamålsenligt att samma ordning gäller för alla försäkrings- och tjänstepensionsföretag, oavsett associationsform. Bestämmelserna om kallelse på okända borgenärer vid likvidation bör därför ändras så att en ansökan för samtliga försäkrings- och tjänstepensionsföretag ska göras hos Bolagsverket. Lagen om kallelse på okända borgenärer bör därmed ändras i enlighet med detta.

Ett beslut av Bolagsverket överklagas till tingsrätten på den ort där bolaget har sitt säte (5 a § andra stycket lagen om kallelse på okända borgenärer). Detta bör gälla i samtliga fall då en ansökan om kallelse på okända borgenärer ska ges in till Bolagsverket och inte bara då en ansökan rör ett aktiebolag. Ett beslut av Bolagsverket med anledning av en ansökan om kallelse på okända borgenärer ska därför, oavsett vilken associationsform som företaget har, överklagas till tingsrätten på den ort där företagets styrelse har sitt säte (jfr SOU 2009:37 s. 307).

Förtydliganden i lagen om europabolag och lagen om europakooperativ

Europabolag och europakooperativ är europeiska associationsformer för gränsöverskridande samverkan. Dessa associationsformer regleras i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag (SE-förordningen) respektive rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-förordningen). För europabolag och europakooperativ med säte i Sverige finns kompletterande bestämmelser i lagen (2004:575) om europabolag och lagen (2006:595) om europakooperativ. Vissa av dessa bestämmelser gäller särskilt för europabolag och europakooperativ som driver försäkringsrörelse som försäkringsföretag.

Lagen om europabolag och lagen om europakooperativ gäller också för europabolag och europakooperativ med säte i Sverige som fått tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag. Eftersom tjänstepensionsverksamhet är en form av försäkringsrörelse är det inte nödvändigt med några författningsändringar för att europabolag och europakooperativ som fått tillstånd att driva verksamhet som tjänstepensionsföretag ska omfattas av dessa lagar.

I vissa bestämmelser i de två lagarna anges dock uttryckligen att de gäller för europabolag respektive europakooperativ som driver försäkringsrörelse som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag (se t.ex. 6 § lagen om europabolag och 7 § lagen om europakooperativ). För att uppnå en enhetlig lagstiftning bör liknande

förtydliganden införas i samtliga bestämmelser i lagen om europabolag och lagen om europakooperativ som gäller särskilt för europabolag respektive europakooperativ som driver försäkringsrörelse. Dessa lagar bör således justeras så att det uttryckligen anges att de gäller för europabolag och europakooperativ som är försäkringsföretag respektive tjänstepensionsföretag.

Särskild delgivning med juridisk person

Särskild delgivning med juridisk person får användas av en myndighet om ett försök till vanlig delgivning eller förenklad delgivning har misslyckats i samma delgivningsärende eller ett sådant delgivningsförsök bedöms som utsiktslöst vid delgivning med bl.a. försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som är registrerade i försäkringsregistret (29 § 5 delgivningslagen [2010:1932]). Denna form för delgivning får även användas vid delgivning med tjänstepensionsaktiebolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag (se prop. 2018/19:158 s. 655).

Den nu gällande ordningen innebär att särskild delgivning med juridisk person inte får användas med samtliga försäkrings- och tjänstepensionsföretag. Särskild delgivning med juridisk person får användas med försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, tjänstepensionsaktiebolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag, men inte med försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar. Försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar ska båda registreras i försäkringsregistret (se 4 kap. 1 § försäkringsrörelseförordningen [2011:257]). Detta överensstämmer med det som gäller för övriga försäkrings- och tjänstepensionsföretag. Särskild delgivning med juridisk person bör därmed få användas även vid delgivning med sådana företag. Delgivningslagen bör därför ändras så att särskild delgivning med juridisk person också får användas vid delgivning med försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar som är registrerade i försäkringsregistret.

Bestämmelser om näringsförbud

Bestämmelser om näringsförbud finns i lagen (2014:836) om näringsförbud. Den som har näringsförbud får inte vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i ett försäkringsaktiebolag, ett tjänstepensionsaktiebolag, ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag (11 § 7).

De nu gällande bestämmelserna om näringsförbud omfattar inte verkställande direktör eller vice verkställande direktör i en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening. En försäkringsförening ska ha en verkställande direktör (se 13 kap. 10 § FRL). Detta överensstämmer med det som gäller försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag (11 kap. 9 § och 12 kap. 27 § FRL). Motsvarande gäller för tjänstepensionsföretag där såväl tjänstepensionsföreningar som tjänstepensionsaktiebolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag ska ha en verkställande direktör (se 10 kap. 2, 21 och 49 §§ LTF som hänvisar till motsvarande bestämmelser i FRL).

En person som har näringsförbud bör, i likhet med det som gäller för andra typer av försäkringsföretag, inte få vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i en försäkringsförening. Inte heller bör en per-

son med näringsförbud kunna inneha en sådan ställning i en tjänstepensionsförening. Bestämmelserna om näringsförbud bör därför utökas så att den som har näringsförbud inte heller ska få vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening.

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2020.
En övergångsbestämmelse ska införas för ansökningar om kallelse på okända borgenärer vid likvidation.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås inte någon övergångsbestämmelse.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Ikraftträdandebestämmelser

Vissa av de lagändringar som föreslås i denna proposition har till syfte att i svensk rätt fullt ut genomföra Solvens II-direktivet och andra tjänstepensionsdirektivet. Detta är helt i enlighet med Sveriges förpliktelser som medlemsstat i EU. Båda dessa direktiv har trätt i kraft. Det är därför angeläget att lagändringarna träder i kraft så snart som möjligt. Det tidigaste datumet för detta torde vara den 1 juli 2020. Även de lagändringar som inte direkt föranleds av Solvens II-direktivet eller andra tjänstepensionsdirektivet bör träda i kraft vid denna tidpunkt.

Övergångsbestämmelser

I lagen om kallelse på okända borgenärer föreslås att vissa ansökningar ska ges in till Bolagsverket, se förslaget i avsnitt 8. De aktuella ansökningarna ska i dag ges in till Kronofogdemyndigheten.

Ansökningar som vid ikraftträdandet redan har getts in till Kronofogdemyndigheten bör som utgångspunkt lämnas över till Bolagsverket i samband detta. En övergångsbestämmelse med sådant innehåll bör gälla för förslaget till ändring i lagen om kallelse på okända borgenärer. Om Kronofogdemyndigheten redan har fattat beslut i ärendet, bör dock en ansökan fortsätta att handläggas av den myndigheten (jfr punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2018:712] om ändring i lagen [1981:131] om kallelse på okända borgenärer).

10 Förslagens konsekvenser

Offentligfinansiella konsekvenser

Förslagen bedöms inte ha några offentligfinansiella konsekvenser.

Konsekvenser för företag och andra berörda aktörer

Förslagen i avsnitt 4 till ändringar i tryggandelagen leder enligt bedömningen i denna proposition bara till begränsade konsekvenser för enskilda. Arbetsgivare åläggs att på begäran tillhandahålla viss ytterligare information. En stiftelse ska offentliggöra information om sin ersättningspolicy. Något fler anmälningar ska göras till länsstyrelserna. Dessa och övriga ändringar som föreslås kan ge upphov till en något ökad administrativ börda för arbetsgivare och pensionsstiftelser. Förslagen kan därmed leda till något ökade kostnader. Någon alternativ lösning till att införa bestämmelserna torde dock knappast finnas eftersom det handlar om regler som i flera delar krävs för att genomföra unionsrätt. *Regelrådet* efterfrågar en analys av dessa och övriga förslags eventuella påverkan på konkurrensförhållandena inom tjänstepensionssektorn. I den delen gör regeringen bedömningen att de föreslagna ändringarna i tryggandelagen inte på något märkbart sätt kommer att försämra attraktiviteten hos tryggande av tjänstepension genom överföring till pensionsstiftelse i förhållande till andra tryggandeformer.

Förslagen i avsnitt 5 till ändringar i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige bedöms inte leda till några nämnvärda konsekvenser för enskilda. Ändringarna är en följd av att Sverige har valt att inte längre använda sig av den möjlighet som finns enligt såväl första tjänstepensionsdirektivet som andra tjänstepensionsdirektivet (artikel 4) att tillämpa reglerna i tjänstepensionsdirektivet om bl.a. gränsöverskridande verksamhet på tjänstepensionsverksamheten hos livförsäkringsföretag. Som berörs i avsnitt 5.1 torde inte heller utmönstrandet av de särskilda bestämmelserna om tjänstepensionsverksamhet hos försäkringsgivare inom EES leda till att gränsöverskridande verksamhet in i Sverige inom ramen för sådan verksamhet hanteras på något annat sätt hos Finansinspektionen. Inte heller påverkas möjligheterna att driva sådan gränsöverskridande verksamhet. Förslagen torde alltså inte påverka konkurrensförhållandena inom tjänstepensionssektorn.

Regelrådet efterlyser en tydligare redogörelse för vilka alternativa lösningar som finns till de föreslagna lagändringarna. Regeringen konstaterar att utmönstrandet av de särskilda reglerna är en närmast formell följd av att en valmöjlighet för medlemsstaterna som finns i andra tjänstepensionsdirektivet, enligt ett tidigare ställningstagande av regeringen, inte ska utnyttjas. Att låta de aktuella bestämmelserna vara kvar blir därför missvisande och kan inte ses som något alternativ.

Förslagen i avsnitt 6 till ändringar i försäkringsrörelselagen har även de mestadels karaktär av förtydliganden och bedöms inte föranleda några kostnader eller andra negativa konsekvenser för enskilda. Genom förtydligandena förmodas tvärtom tillämpningen av de aktuella bestämmelserna kunna underlättas.

Förslagen i avsnitten 6.1 och 7 till ändringar i lagen om tjänstepensionsföretag innebär bara mindre justeringar i den associationsrättsliga regleringen och i fråga om grupptillsyn enligt den lagen. Dessa ändringar väntas inte medföra några kostnader eller andra negativa konsekvenser för enskilda. Inte heller väntas någon påverkan uppkomma för konkurrensförhållandena inom tjänstepensionssektorn.

Förslagen i avsnitt 8 till ändringar i lagen om europabolag och lagen om europakooperativ utgör bara förtydliganden som gör de båda lagarna lättare att tillämpa, och bedöms inte föranleda några kostnader eller andra negativa konsekvenser för enskilda.

Förslagen i avsnitt 8 till ändringar i delgivningslagen och lagen om näringsförbud innebär bara att försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar i de lagarna behandlas på samma sätt som övriga försäkringsföretag respektive tjänstepensionsföretag. Detta torde inte leda till ökade kostnader eller andra negativa konsekvenser för enskilda.

Inte heller ändringarna i lagen om kallelse på okända borgenärer bedöms medföra några kostnader för enskilda.

Konsekvenser för berörda myndigheter

Förslagen i avsnitt 4 till ändringar i tryggandelagen leder enligt bedömningen i denna proposition bara till begränsade konsekvenser för det allmänna. Något fler anmälningar ska göras till länsstyrelserna som sedan ska underrätta Finansinspektionen om anmälningarna. Dessa och de övriga ändringar som föreslås kan ge upphov till en något ökad administrativ börda för berörda myndigheter. Förslagen kan därmed leda till något ökade kostnader. Någon alternativ lösning till att införa bestämmelserna torde dock knappast finnas eftersom det handlar om regler som i flera delar krävs för att genomföra unionsrätt och i övrigt om bestämmelser som behövs för att Finansinspektionen ska kunna utöva tillsyn över de berörda pensionsstiftelserna. Eventuella ökade kostnader ska finansieras inom myndigheternas befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen i avsnitt 5 till ändringar i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige bedöms inte leda till några nämnvärda konsekvenser för det allmänna. Som anges ovan är ändringarna en följd av att Sverige har valt att inte längre använda sig av den möjlighet som finns enligt såväl första tjänstepensionsdirektivet som andra tjänstepensionsdirektivet (artikel 4) att tillämpa reglerna i tjänstepensionsdirektivet om bl.a. gränsöverskridande verksamhet på tjänstepensionsverksamheten hos livförsäkringsföretag. Som berörs i avsnitt 5.1 torde inte heller utmönstrandet av de särskilda bestämmelserna om tjänstepensionsverksamhet hos försäkringsgivare inom EES leda till att gränsöverskridande verksamhet in i Sverige inom ramen för sådan verksamhet hanteras på något annat sätt hos Finansinspektionen.

Förslagen i avsnitt 6 till ändringar i försäkringsrörelselagen har även de mestadels karaktär av förtydliganden och bedöms inte föranleda några kostnader eller andra negativa konsekvenser för det allmänna. Genom förtydligandena förmodas tvärtom tillämpningen av de aktuella bestämmelserna kunna underlättas. Att dispensprövningen när det gäller bosättningskravet för styrelseledamöter och verkställande direktör för samtliga försäkrings- och tjänstepensionsföretag kommer att göras av Finans-

inspektionen, som berörs i avsnitt 6.1, bedöms inte föranleda några ökade kostnader för myndigheten. Detsamma gäller den utökade skyldigheten för Finansinspektionen att skicka underrättelser till Skatteverket även vid absorption av helägda dotterbolag.

Förslagen i avsnitten 6.1 och 7 till ändringar i lagen om tjänstepensionsföretag innebär bara mindre justeringar i den associationsrättsliga regleringen och i fråga om grupptillsyn enligt den lagen. Ändringarna kan leda till marginellt högre kostnader för Finansinspektionen och Skatteverket på grund av att det tillkommer vissa ytterligare krav på underrättelser mellan dessa två myndigheter. Eventuella ökade kostnader ska hanteras inom de båda myndigheternas befintliga ekonomiska ramar. I övrigt väntas inte dessa ändringar medföra några kostnader eller andra negativa konsekvenser för det allmänna.

Förslagen i avsnitt 8 till ändringar i lagen om europabolag och lagen om europakooperativ utgör bara förtydliganden som gör de båda lagarna lättare att tillämpa, och bedöms inte föranleda några kostnader eller andra negativa konsekvenser för det allmänna.

Förslagen i avsnitt 8 till ändringar i delgivningslagen och lagen om näringsförbud innebär bara att försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar i de lagarna behandlas på samma sätt som övriga försäkringsföretag respektive tjänstepensionsföretag. Detta torde inte leda till ökade kostnader eller andra negativa konsekvenser för det allmänna.

Inte heller ändringarna i lagen om kallelse på okända borgenärer bedöms i praktiken leda till ökade eller minskade kostnader för de berörda myndigheterna. Eventuella ökade kostnader ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

11 Författningskommentar

11.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

9 a § För en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 16 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen gäller 10 a § andra stycket, 10 b–10 d och 16 b §§.

Om pensionsstiftelsen tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen, gäller dessutom 10 e–10 l och 10 n §§, 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 d, 16 a, 16 c–16 j och 16 l §§.

Även för en pensionsstiftelse som har gjort en anmälan i enlighet med *31 c § andra stycket* gäller bestämmelserna som anges i första och andra styckena, dock inte beträffande egenföretagares tryggande i stiftelse för egen räkning.

I paragrafen anges vilka bestämmelser som är tillämpliga på olika pensionsstiftelser.

I *tredje stycket* görs en följdändring.

10 d § Sådana pensionsstiftelser som avses i 9 a § får använda optioner och terminskontrakt och andra liknande finansiella instrument för att sänka den finansi-

ella risken i stiftelsen eller för att i övrigt effektivisera förvaltningen av stiftelsens tillgångar.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om användning av derivatinstrument enligt första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en pensionsstiftelses användning av optioner och terminskontrakt och andra liknande finansiella instrument (s.k. derivatinstrument) i sin placeringsverksamhet. Övervägandena finns i avsnitt 4.1.

I *första stycket* anges att vissa pensionsstiftelser får använda optioner och terminskontrakt och andra liknande finansiella instrument, s.k. derivatinstrument, för att sänka den finansiella risken i stiftelsen eller för att i övrigt effektivisera förvaltningen av stiftelsens tillgångar. De pensionsstiftelser som på detta sätt får använda sig av derivatinstrument är dels de stiftelser som tryggar utfästelser till minst 16 personer, dels de stiftelser som själva valt att omfattas av de bestämmelser i denna lag som har sin grund i andra tjänstepensionsdirektivet.

I *andra stycket* finns en bestämmelse om ytterligare bestämmelser om en pensionsstiftelses användning av derivatinstrument. Stycket ändras på så sätt att den hittillsvarande hänvisningen till föreskrifter som har meddelats med stöd av försäkringsrörelselagen (2010:2043), förkortad FRL, ersätts med ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om användning av derivatinstrument enligt denna lag.

10 e § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *placerar medel* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), ska anta principer för sitt aktieägarengagemang i fråga om sådana aktier. Av principerna ska det framgå hur stiftelsen integrerar aktieägarengagemanget i sin *placeringsstrategi*.

Principerna ska beskriva hur stiftelsen

1. övervakar relevanta frågor om bolag som den *placerar medel* i (portföljbolag), däribland bolagens strategi, finansiella och icke-finansiella resultat och risker, kapitalstruktur, sociala och miljömässiga påverkan och bolagsstyrning,
2. för dialoger med företrädare för portföljbolag,
3. utövar rösträtt och andra rättigheter som är knutna till aktieinnehavet,
4. samarbetar med andra aktieägare,
5. kommunicerar med relevanta intressenter i portföljbolag, och
6. hanterar faktiska och potentiella intressekonflikter.

10 h § Principerna för aktieägarengagemang enligt 10 e §, den årliga redogörelsen enligt 10 f § och uppgifter enligt 10 g § ska hållas tillgängliga på pensionsstiftelsens webbplats. Om stiftelsen inte har en egen webbplats får informationen hållas tillgänglig på en annan webbplats som enkelt kan nås.

Om pensionsstiftelsen inte redovisar omröstningar i den årliga redogörelsen på grund av att stiftelsen har gett en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, i uppdrag att ansvara för *placeringarna*, ska stiftelsen på webbplatsen uppge var kapitalförvaltaren har offentliggjort informationen om omröstningarna.

Informationen ska tillhandahållas utan kostnad.

10 i § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *placerar medel* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska i fråga om sådana aktier redogöra för hur de viktigaste inslagen i *placeringsstrategin* bidrar till tillgångarnas utveckling på medellång till lång sikt.

10 j § Om en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, *placerar medel* för en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och *placeringarna* avser aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska pensionsstiftelsen i fråga om sådana aktier redogöra för

1. hur överenskommelsen med kapitalförvaltaren främjar *placeringsbeslut* som grundas på bedömningar av portföljbolagens finansiella och icke-finansiella resultat på medellång till lång sikt och främjar ett engagemang i portföljbolagen i syfte att förbättra deras resultat på medellång till lång sikt,
2. hur dels metoden och tiden för utvärdering av kapitalförvaltarens prestationer, dels ersättningen för kapitalförvaltningstjänsterna beaktar det långsiktiga resultatet i absoluta tal,
3. hur pensionsstiftelsen bevakar dels kapitalförvaltarens kostnader för portföljens omsättning, dels portföljens avsedda omsättningshastighet eller gränser för omsättningshastigheten, och
4. hur lång tid som överenskommelsen med kapitalförvaltaren gäller.

Om överenskommelsen med kapitalförvaltaren saknar en eller flera av de delar som redogörelsen ska omfatta, ska pensionsstiftelsen tydligt ange skälen för det.

Paragraferna, 10 e och 10 h–10 j §§, innehåller bestämmelser om skyldighet för en pensionsstiftelse att anta principer för sitt aktieägarengagemang (*10 e §*), att offentliggöra viss information (*10 h §*) samt att redogöra för inslag i sin aktieinvesteringsstrategi och i sina överenskommelser med kapitalförvaltare (*10 i* och *10 j §§*). Övervägandena finns i avsnitt 4.1.

I paragraferna görs språkliga ändringar på så sätt att termen investeringar ersätts med termen placeringar, som används i övrigt i lagen. Det innebär ingen ändring i sak. I 10 e, 10 i och 10 j §§ läggs även begreppet medel till. Inte heller detta utgör någon ändring i sak.

10 m § En arbetsgivare vars utfästelser om pension tryggas av en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket ska till de personer som omfattas av utfästelsen lämna den information som de behöver om

1. villkoren för pensionerna och deras värdeutveckling,
2. de överenskommelser som ligger till grund för pensionerna, och
3. utbetalningsalternativ inför pensioneringen.

Arbetsgivaren ska också årligen ge de personerna ett pensionsbesked som innehåller den information som de behöver om de individuella förmånerna och en upplysning om var ytterligare information finns tillgänglig.

Arbetsgivaren ska på begäran av den som omfattas av utfästelsen lämna information om de antaganden som ligger till grund för prognoser i pensionsbeskedet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilken information som en arbetsgivare ska lämna till de personer som den tryggar utfästelser om pension till i en pensionsstiftelse och om pensionsbesked. Ändringen i paragrafen genomför artikel 44 c i andra tjänstepensionsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

I *första stycket* anges att en arbetsgivare ska lämna den information som behövs om villkoren för pensionerna och deras värdeutveckling, de överenskommelser som ligger till grund för pensionerna, och utbetalningsalternativ inför pensioneringen. En arbetsgivare ska, enligt *andra stycket*, ge samma personer ett pensionsbesked med viss grundläggande information om de individuella förmånerna och en upplysning om var ytterligare information finns tillgänglig.

Som en del av den grundläggande informationen i pensionsbeskedet ska det finnas information om prognoser för pensionsförmåner grundade på den pensionsålder som gäller för personen i fråga och en varning om att dessa prognoser kan avvika från det slutliga värdet av mottagna förmåner. Om prognosen för pensionsförmånerna grundas på ekonomiska scenarier ska det i pensionsbeskedet också finnas information om ett bästa scenario och ett oförmånligt scenario, med beaktande av pensionsplanens särskilda karaktär (artikel 39.1 d i andra tjänstepensionsdirektivet).

Enligt *tredje stycket*, som är nytt, ska arbetsgivaren på begäran av den som omfattas av en utfästelse om pension lämna information om de antaganden som ligger till grund för dessa prognoser i pensionsbeskedet.

16 g § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket ska upprätta och följa riktlinjer för

1. riskhantering,
2. internrevision, och
3. verksamhet som omfattas av uppdragsavtal.

Pensionsstiftelsen ska upprätta och vid behov följa en beredskapsplan som säkerställer att verksamheten kan bedrivas kontinuerligt.

Pensionsstiftelsen ska upprätta och följa en sund ersättningspolicy för personer som leder eller övervakar verksamheten eller på annat sätt kan påverka riskerna i verksamheten. *Stiftelsen ska regelbundet offentliggöra relevant information om ersättningspolicyn.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om styrdokument (riktlinjer). Ändringen i paragrafen genomför artikel 23.2 i andra tjänstepensionsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

I *tredje stycket* anges att en pensionsstiftelse ska upprätta och följa en sund ersättningspolicy för personer som leder eller övervakar verksamheten eller på annat sätt kan påverka riskerna i verksamheten. I stycket införs en skyldighet för en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer att regelbundet offentliggöra information om sin ersättningspolicy. Det är inte hela ersättningspolicyn som behöver offentliggöras, utan det är tillräckligt med relevant information om denna (se även artikel 23.2 i andra tjänstepensionsdirektivet). Vilken information som är relevant och ska offentliggöras får avgöras utifrån en pensionsstiftelses enskilda ersättningspolicy och den verksamhet som stiftelsen faktiskt driver. I 16 i § andra stycket införs en upplysningsbestämmelse om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om hur information om ersättningspolicyn ska offentliggöras.

16 i § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad placeringsriktlinjerna och redogörelsen enligt 16 f § ska innehålla, och

2. vad de styrdokument som anges i 16 g § ska innehålla.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur information om ersättningspolicyn ska offentliggöras enligt 16 g §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om att meddela föreskrifter inom de angivna områdena. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en upplysningsbestämmelse om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om hur information om ersättningspolicyn ska offentliggöras enligt 16 g §. Detta motsvarar det som gäller för tjänstepensionsföretag enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, förkortad LTF (9 kap. 27 § andra stycket).

31 § En pensions- eller personalstiftelse står under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sin hemvist.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilken länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i ett län.

I paragrafen finns bestämmelser om tillsyn över pensionsstiftelser.

Första stycket delas upp i två stycken genom att den hittillsvarande andra meningen i första stycket blir ett nytt *andra stycke*. Ingen ändring i sak är avsedd.

De hittillsvarande *andra–tionde styckena* flyttas till de nya 31 a–31 d, 36 och 37 §§.

31 a § *Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn. En pensionsstiftelse ska anmälas för tillsyn genast efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. En personalstiftelse ska anmälas för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om anmälan för tillsyn. Paragrafen motsvarar delvis hittillsvarande 31 § andra stycket. Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

I paragrafen anges att styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 31 § andra stycket. Ändringen rör endast pensionsstiftelser och innebär att kravet på att en sådan stiftelse ska anmälas för tillsyn genast efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag utvidgas. Detta krav gäller nu för samtliga pensionsstiftelser och inte som hittills bara sådana pensionsstiftelser som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer (andra meningen). En personalstiftelse ska anmälas för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. Detta överensstämmer med det som hittills gällt för dessa stiftelser.

31 b § *En anmälan enligt 31 a § ska innehålla uppgifter om stiftelsens postadress och telefonnummer samt om styrelseledamöternas namn, personnummer, bostadsadress, postadress och telefonnummer. Tillsammans med anmälan ska det lämnas en bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren har upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgifter om storleken och arten av stiftelsens förmögenhet.*

En anmälan från en pensionsstiftelse ska även innehålla uppgifter om det antal personer som stiftelsen tryggar utfästelser om pension till och för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen.

När en ändring har inträtt i något förhållande som anges i första stycket och som tidigare har anmälts, ska detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om vad en anmälan för tillsyn ska innehålla och om att en stiftelse i vissa fall är skyldig att anmäla ändrade förhållanden. Paragrafen motsvarar delvis hittillsvarande 31 § tredje stycket. Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

I *första stycket* anges vad en anmälan om tillsyn ska innehålla och de handlingar som ska lämnas in tillsammans med en sådan anmälan. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 31 § tredje stycket första och andra meningarna. I stycket görs även språkliga ändringar.

I *andra stycket* införs ett nytt krav för en anmälan för tillsyn. En sådan anmälan från en pensionsstiftelse ska också innehålla uppgift om omfattningen av tryggandet i stiftelsen. Kravet gäller endast för pensionsstiftelser. Det som ska anges är det antal personer som stiftelsen tryggar utfästelser om pension till och för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen.

Tredje stycket motsvarar det som hittills gällt enligt 31 § tredje stycket tredje meningen. Om det inträffar en ändring i något förhållande som anges i första stycket och som tidigare har anmälts, ska detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten. Uppgifter om hur många personer som en pensionsstiftelse tryggar utfästelser om pension till (andra stycket) omfattas inte av skyldigheten att enligt detta stycke anmäla ändrade förhållanden till tillsynsmyndigheten.

31 c § *När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § första eller andra stycket, ska dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när stiftelsens verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § första stycket.*

Styrelsen för en pensionsstiftelse ska också genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten när stiftelsen har beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i 9 a § första och andra styckena.

I paragrafen, som är ny, finns bl.a. bestämmelser om att en pensionsstiftelse ska anmäla när dess verksamhet ändrar omfattning. Paragrafen motsvarar delvis hittillsvarande 31 § fjärde stycket. Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

En pensionsstiftelses styrelse ska enligt *första stycket* göra en anmälan till tillsynsmyndigheten när verksamheten når den omfattning som anges i 9 a § första eller andra stycket, dvs. minst 16 eller 100 personer. En sådan anmälan ska göras genast. Skyldigheten att anmäla när verksamheten blir mer omfattande har hittills bara gällt när tryggandet nått upp till minst 100 personer (se hittillsvarande 31 § fjärde stycket första meningen). I stycket anges även att styrelsen för en pensionsstiftelse också ska göra en anmälan till tillsynsmyndigheten genast efter det att tryggandet i stiftelsen inte längre omfattar minst 16 personer. I en sådan situation har det hittills inte funnits något krav på anmälan.

Enligt *andra stycket* ska styrelsen för en pensionsstiftelse anmäla när en stiftelse har beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i 9 a § första och andra styckena. Också en sådan anmälan ska göras genast. Detta

överensstämmer med det som hittills gällt enligt 31 § fjärde stycket andra meningen.

31 d § *Efter ansökan från en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § andra stycket får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre ska tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § andra stycket.*

Efter ansökan från en pensionsstiftelse som i enlighet med 31 c § andra stycket har anmält att den beslutat att tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § första och andra styckena får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre är skyldig att tillämpa de bestämmelserna på grund av sin anmälan.

I paragrafen, som är ny, finns bl.a. bestämmelser om förfarandet när en pensionsstiftelses verksamhet har ändrat omfattning. Paragrafen motsvarar hittillsvarande 31 § femte och sjätte styckena.

I *första stycket* anges att en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § andra stycket, dvs. att den inte längre tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer för vilka avsättningar gjorts i stiftelsen, kan ansöka hos Finansinspektionen om att inte längre behöva tillämpa de bestämmelser som anges i 9 a § andra stycket. För ett sådant beslut krävs att det föreligger särskilda skäl. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 31 § femte stycket.

I *andra stycket* finns bestämmelser för en pensionsstiftelse som frivilligt valt att tillämpa de bestämmelser som anges i 9 a § första och andra styckena. Även en sådan stiftelse kan ansöka om att inte längre behöva tillämpa de bestämmelser som särskilt anges i 9 a § första och andra styckena. Finansinspektionen får i ett sådant fall, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre är skyldig att tillämpa de bestämmelserna på grund av sin tidigare anmälan. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 31 § sjätte stycket.

Frågan om vad som kan utgöra särskilda skäl behandlas i prop. 2004/05:165 s. 250 och prop. 2018/19:159 s. 154.

35 § Finansinspektionen får meddela de anmärkningar i fråga om en pensionsstiftelses förvaltning som inspektionen anser behövs.

Finansinspektionen ska förelägga pensionsstiftelsen eller styrelsen att vidta rättelse, om inspektionen bedömer att

1. avvikelse skett från någon av de bestämmelser som anges i 34 § första eller andra stycket,
2. placeringsriktlinjerna inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning,
3. stiftelsen använder olämpliga kreditvärderingsförfaranden eller hänvisningar i placeringsriktlinjerna till kreditbetyg som har utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut, eller
4. styrdokumenten eller den egna riskbedömningen inte är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning.

Om Finansinspektionen bedömer att en stiftelse förvaltar medel som avsatts till stiftelsen för personer som den tryggar utfästelser om pension till på ett sådant sätt som innebär att dessa personers intressen hotas, får inspektionen besluta om att utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av stiftelsen.

Finansinspektionen får även begränsa pensionsstiftelsens förfoganderätt eller förbjuda stiftelsen att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om det bedöms vara

nödvändigt för att skydda de personer som anges i tredje stycket. Finansinspektionen får besluta hur pensionsstiftelsen ska förvaltas efter ett sådant beslut.

I fråga om styrelsens skyldighet att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning och beträffande tillsynen i övrigt ska *14 kap.* 5 och *6 §§, 7 § 1 och 17 § samt 15 kap. 1 § andra stycket, 15 och 25 §§ lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och 17 kap. 13 § första stycket första meningen och andra stycket* försäkringsrörelselagen (2010:2043) *gälla för pensionsstiftelser. Vid tillämpningen av bestämmelserna ska det som sägs om tjänstepensionsföretag och försäkringsföretag i stället gälla pensionsstiftelser.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens möjligheter att vidta åtgärder mot en pensionsstiftelse och om vissa skyldigheter för styrelsen i en pensionsstiftelse. Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

Femte stycket ändras på så sätt att vissa hänvisningar till tillämpliga bestämmelser i 17 och 18 kap. försäkringsrörelselagen ersätts med hänvisningar till motsvarande bestämmelser i lagen om tjänstepensionsföretag. Detta gäller bestämmelser om upplysningsskyldighet, platsundersökning, avgifter, ingripande vid gränsöverskridande verksamhet, information till Eiopa och vite. I stycket tas även hänvisningen till föreskrifter som meddelats med stöd av 17 kap. 30 § försäkringsrörelselagen bort. Den ändringen innebär att föreskrifter om försäkringsföretagens upplysningsskyldighet och avgifter inte längre ska tillämpas vid Finansinspektionens tillsyn över pensionsstiftelser. I lagen införs i stället bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela sådana föreskrifter med avseende på pensionsstiftelserna (se författningskommentaren till 38 §). I bestämmelsen har hittills angetts att bestämmelserna i försäkringsrörelselagen ska tillämpas på motsvarande sätt för pensionsstiftelser. Detta ändras så att bestämmelserna i lagen om tjänstepensionsföretag och försäkringsrörelselagen i stället ska gälla för pensionsstiftelser. Vid tillämpningen av bestämmelserna i de lagarna på pensionsstiftelser ska det som sägs om tjänstepensionsföretag och försäkringsföretag i stället gälla pensionsstiftelser. Detta innebär inte någon ändring i sak.

36 § *Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över stiftelser som anmälts för tillsyn enligt 31 a §.*

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt 31 a eller 31 c §. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt 31 d § och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om register och underrättelser om en anmälan för registrering. Paragrafen motsvarar hittillsvarande 31 § sjunde och åttonde styckena.

I *första stycket* anges att tillsynsmyndigheten ska föra ett register över de stiftelser som anmälts för tillsyn. Med tillsynsmyndigheten avses den länsstyrelse som i det enskilda fallet utövar tillsyn över en viss stiftelse. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 31 § sjunde stycket. I bestämmelsen görs en språklig ändring till följd av att kravet att föra register över de stiftelser som anmälts för tillsyn nu anges i en egen paragraf. Av 31 a § följer att pensions- och personalstiftelser ska anmälas för tillsyn (se författningskommentaren till den paragrafen).

I *andra stycket* anges att tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt 31 a eller 31 c §. På motsvarande sätt ska Finansinspektionen underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt 31 d § och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 31 § åttonde stycket.

37 § *Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.*

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om ingivning av anmälningar i registreringsärenden.

Paragrafen, som är ny, innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter och en upplysningsbestämmelse om verkställighetsföreskrifter. Paragrafen motsvarar hittillsvarande 31 § nionde och tionde styckena.

I *första stycket* finns ett bemyndigande som avser avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 31 § nionde stycket.

I *andra stycket* finns en upplysningsbestämmelse om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen kan meddela närmare föreskrifter om ingivning av anmälningar i registreringsärenden. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 31 § tionde stycket.

38 § *Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar styrelsen i en pensionsstiftelse ska lämna till Finansinspektionen enligt 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och när de ska lämnas.*

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter för pensionsstiftelser som ska bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet enligt 14 kap. 17 § lagen om tjänstepensionsföretag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur upplysningar ska lämnas av styrelsen för en pensionsstiftelse enligt 14 kap. 5 § lagen om tjänstepensionsföretag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter och en upplysningsbestämmelse angående verkställighetsföreskrifter. Överväganden finns i avsnitt 4.4.

Bemyndigandet i *första stycket* avser en pensionsstiftelses upplysningsskyldighet enligt 14 kap. 5 § lagen om tjänstepensionsföretag. Den bestämmelsen gäller enligt 35 § femte stycket även för pensionsstiftelser. Med stöd av bemyndigandet kan artikel 50 a–d och f i andra tjänstepensionsdirektivet delvis genomföras.

Bemyndigandet i *andra stycket* ger regeringen rätt att meddela föreskrifter om sådana avgifter som får tas ut av pensionsstiftelser för att täcka kostnader för Finansinspektionens verksamhet enligt 14 kap. 17 § lagen om tjänstepensionsföretag. Den bestämmelsen gäller enligt 35 § femte stycket även för pensionsstiftelser.

I *tredje stycket* finns en upplysning om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om hur upplysningar ska lämnas enligt 14 kap. 5 § lagen om tjänstepensionsföretag. Den bestämmelsen gäller enligt 35 § femte stycket även för pensionsstiftelser.

11.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer

4 § En ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras hos Kronofogdemyndigheten. Om gäldenären är ett aktiebolag, en ekonomisk förening, *ett ömsesidigt försäkringsbolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening*, ska dock ansökan göras hos Bolagsverket.

Sökanden ska bifoga en förteckning över gäldenärens kända borgenärer och, *om det är* möjligt, ange deras adress.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hos vilken myndighet en ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras och om den förteckning som ska bifogas ansökan. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Om gäldenären är ett aktiebolag eller en ekonomisk förening ska, enligt *första stycket*, en ansökan om kallelse på okända borgenärer göras hos Bolagsverket. Stycket ändras så att även sådana ansökningar som rör ömsesidiga försäkringsbolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag, försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar ska göras hos Bolagsverket. Detta innebär att samtliga ansökningar som rör försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag, oavsett associationsform, ska göras hos Bolagsverket.

I *andra stycket* görs en språklig ändring.

5 a § Vid överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut tillämpas 18 kap. utsökningsbalken.

Ett beslut av Bolagsverket överklagas till tingsrätten på den ort där *bolagets eller föreningens styrelse* har sitt säte. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden.

Paragrafen behandlar överklagande av beslut enligt lagen om kallelse på okända borgenärer. Övervägandena finns i avsnitt 8.

I 4 § anges de fall som en ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras hos Bolagsverket (se författningskommentaren till den paragrafen). Enligt *andra stycket* ska Bolagsverkets beslut överklagas till tingsrätten på den ort där bolagets eller föreningens styrelse har sitt säte. Det innebär att bestämmelsen är tillämplig i samtliga fall då en ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras hos Bolagsverket. Ändringen är en följd av den ändring som görs i 4 § om de fall då en ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras hos Bolagsverket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2. En ansökan om kallelse på okända borgenärer vid likvidation som rör ett ömsesidigt försäkringsbolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, en försäkrings-

förening eller en tjänstepensionsförening ska överlämnas från Kronofogdemyndigheten till Bolagsverket, om någon kallelse på okända borgenärer inte har utfärdats före ikraftträdandet.

Överväganden finns i avsnitt 9.

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Enligt *punkt 2* ska en ansökan om kallelse på okända borgenärer i ett likvidationsförfarande som rör ett ömsesidigt försäkringsbolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening och som handläggs vid ikraftträdandet överlämnas av Kronofogdemyndigheten till Bolagsverket om Kronofogdemyndigheten inte före ikraftträdandet har fattat beslut om kallelse på okända borgenärer.

11.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

1 kap.

6 § Med *skadeförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Med *livförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 12 § försäkringsrörelselagen.

Med *återförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen.

Med *tjänstepension* förstås i denna lag sådana avtal som ett utländskt tjänstepensionsinstitut ingår med arbetsgivare och som syftar till att trygga förmåner som har samband med yrkesutövning och som

1. betalas ut i form av engångsbelopp eller periodiska utbetalningar och beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder, eller

2. kompletterar förmåner enligt 1 och tillhandahålls sekundärt i form av utbetalningar vid dödsfall, invaliditet eller upphörande av anställning eller i form av bidrag eller tjänster vid sjukdom, medellöshet eller dödsfall.

Fjärde stycket gäller inte sådana avtal om tjänstepension som tecknas för egen räkning av egenföretagare.

Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta tillhör livförsäkring, om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring, om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag, ska den dock i detta företag höra till livförsäkring.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 5 kap. 2, 5 och 11 §§ samt 7 kap. 4–12 §§.

Paragrafen innehåller vissa definitioner m.m. Överväganden finns i avsnitt 5.1.

Ändringen innebär att det hittillsvarande *tredje stycket* tas bort. I det stycket har det funnits en definition av tjänstepensionsförsäkring. Ändringen är en följd av att de särskilda bestämmelserna i denna lag om EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet, som bygger på andra tjänstepensionsdirektivet, utmönstras. Samma bestämmelser ska därmed gälla för EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet som för annan livförsäkringsverksamhet hos sådana försäkringsgivare

I paragrafen görs även en följdändring med anledning av att tredje stycket tas bort.

7 § Med *skadeförsäkringsrisk som är belägen i Sverige* avses

1. risk som är hänförlig till egendom som finns i Sverige, när försäkringen avser antingen en byggnad eller en byggnad och dess lösöre, till den del byggnaden och lösöret täcks av samma försäkring,
2. risk som är hänförlig till ett fordon som är registrerat i Sverige utom, när fordonet köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i ett annat EES-land, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning,
3. risk som är hänförlig till ett fordon som är registrerat i ett annat EES-land än Sverige och som köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i Sverige, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning,
4. risk i samband med resa eller semester, när försäkringen har ingåtts för högst fyra månader och försäkringstagaren har tecknat den i Sverige.

När försäkringen inte avser försäkringsobjekt som avses i första stycket eller motsvarande försäkringsobjekt i utlandet anses skadeförsäkringsrisken vara belägen i Sverige, om försäkringstagaren är en fysisk person som har sin vanliga vistelseort här eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det etableringsställe som försäkringen gäller finns i Sverige.

När det gäller livförsäkring anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras om, i det fall då försäkringstagaren är en fysisk person, denne har sin vistelseort här eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det etableringsställe som försäkringen gäller finns i Sverige.

När det gäller tjänstepension anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras, om förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och den som har eller kommer att få rätt till ersättning regleras av svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet.

Paragrafen innehåller vissa definitioner som bl.a. har betydelse för vad som är att anse som gränsöverskridande verksamhet. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Ändringen innebär att det hittillsvarande *fjärde stycket* tas bort. Genom ändringen utmönstras den särskilda bestämmelsen om i vilka fall Sverige anses vara det land där åtagandet ska fullgöras när det gäller tjänstepensionsförsäkring som meddelas av EES-försäkringsgivare. Detta är en följd av att de särskilda bestämmelserna för EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet utmönstras ur lagen. Sådan verksamhet omfattas i stället av bestämmelserna om livförsäkring i *tredje stycket*.

2 kap.

1 § En EES-försäkringsgivare som inte är ett återförsäkringsföretag och som i sitt hemland har tillstånd att driva försäkringsrörelse, får bedriva verksamhet i Sverige

1. från en sekundäretablering här i landet med början två månader efter det att Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § eller dessförinnan, om Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar att verksamheten får påbörjas,
2. genom gränsöverskridande verksamhet, så snart Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 3 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om EES-försäkringsgivares rätt att driva verksamhet i Sverige. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Ändringen innebär att det hittillsvarande *andra stycket* tas bort. Detta är en följd av att de särskilda bestämmelserna för EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet nu utmönstras. Sådan verksamhet ska i stället omfattas av bestämmelserna i första stycket och behandlas på samma sätt som annan livförsäkring hos EES-försäkringsgivare.

1 a § Ett utländskt tjänstepensionsinstitut som i sitt hemland har tillstånd eller är registrerat för att bedriva verksamhet avseende tjänstepension får bedriva sådan verksamhet i Sverige

1. från en sekundäretablering här i landet,
2. genom gränsöverskridande verksamhet.

Tjänstepensionsverksamheten får inledas så snart tjänstepensionsinstitutet tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § *tredje* stycket, eller i varje fall sex veckor efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § *andra* stycket eller 3 § *tredje* stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om utländska tjänstepensionsinstituts rätt att driva verksamhet i Sverige. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

I paragrafen görs följdändringar.

2 § En underrättelse enligt 1 § 1 om sekundäretablering ska innehålla

1. uppgifter om sekundäretableringens adress och om vem som ska vara dess företrädare,
2. en plan över den tilltänkta verksamheten där det framgår hur etableringen är organiserad och vilket slags försäkringsrörelse som ska drivas där, och
3. ett intyg utfärdat av hemlandsmyndigheten om EES-försäkringsgivarens kapitalbas.

Varje gång ett utländskt tjänstepensionsinstitut åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering ingå avtal om tjänstepension som ska fullgöras här i landet ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland. Underrättelsen ska innehålla uppgift om

1. det uppdragsgivande företagets namn och hemvist,
2. i vilket land tjänstepensionsavtalen ska fullgöras, och
3. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för tjänstepensionsavtalen.

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klass 10 försäkringsrörelselagen (2010:2043) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförares ansvar ska underrättelsen enligt första stycket dessutom innehålla en försäkran att EES-försäkringsgivaren är medlem i Trafikförsäkringsföreningen.

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första stycket 1 och 2, får ändringen göras tidigast en månad efter det att försäkringsgivaren underrättat Finansinspektionen om ändringen.

Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut avser att ändra sin verksamhet på ett sådant sätt som innebär att verksamhet avseende tjänstepension ska inledas, ska bestämmelserna i 1 a § andra stycket samt *andra* stycket i denna paragraf tillämpas.

I paragrafen finns bestämmelser om underrättelse avseende verksamhet från en sekundäretablering. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Ändringen innebär att det hittillsvarande *andra stycket* tas bort. Detsamma gäller den särskilda bestämmelsen i det hittillsvarande *femte stycket* om ändrade förhållanden som innebär att verksamhet avseende

tjänstepensionsförsäkring ska inledas. Dessa ändringar är en följd av att de särskilda bestämmelserna för EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet nu utmönstras. EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet ska i stället regleras på samma sätt som annan livförsäkring hos EES-försäkringsgivare.

3 § En underrättelse enligt 1 § 2 om gränsöverskridande verksamhet ska innehålla

1. uppgifter om vilket eller vilka slag av risker eller åtaganden försäkringarna ska täcka, och
2. ett intyg utfärdat av hemlandsmyndigheten om
a) försäkringsgivarens kapitalbas, och
b) de försäkringsklasser försäkringsgivarens koncession omfattar.

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klass 10 försäkringsrörelselagen (2010:2043) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförares ansvar ska underrättelsen dessutom innehålla

1. uppgifter om vem som är försäkringsgivarens representant enligt 5 § trafikskadelagen (1975:1410), och
2. en försäkran att försäkringsgivaren är medlem i Trafikförsäkringsföreningen.

Varje gång ett utländskt tjänstepensionsinstitut åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet ingå avtal om tjänstepension ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland. Underrättelsen ska innehålla uppgift om

1. det uppdragsgivande företagets namn och hemvist,
2. i vilket land tjänstepensionsavtalen ska fullgöras, och
3. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för tjänstepensionsavtalen.

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första och andra styckena, får ändringen göras tidigast en månad efter det att Finansinspektionen underrättats om ändringen av den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

I paragrafen finns bestämmelser för underrättelser om gränsöverskridande verksamhet. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

I *andra stycket* görs en redaktionell ändring.

Paragrafen ändras även genom att det hittillsvarande *tredje stycket* tas bort. Detsamma gäller den särskilda bestämmelsen i det hittillsvarande *femte stycket* om ändrade förhållanden som innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska inledas. Dessa ändringar är en följd av att de särskilda bestämmelserna för EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet nu utmönstras. EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet ska i stället regleras på samma sätt som annan livförsäkring hos EES-försäkringsgivare.

3 kap.

2 § Finansinspektionen ska, i samarbete med den behöriga myndigheten i hemlandet, utöva tillsyn över att en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut bedriver sin verksamhet i Sverige i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar deras näringsverksamhet.

Finansinspektionen ska lämna uppgifter till de behöriga myndigheterna i hemländerna, om dessa myndigheter behöver uppgifterna för sin tillsyn över försäkringsgivares och utländska tjänstepensionsinstituts verksamheter, samt i övrigt ha ett nära samarbete med dessa myndigheter och Europeiska kommissionen.

När det gäller utländska tjänstepensionsinstitut ska Finansinspektionen senast sex veckor efter det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 2 kap. 2 § *andra* stycket eller 3 § *tredje* stycket till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland lämna uppgifter om tillämplig svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepension, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

Finansinspektionen ska, när tjänstepensionsinstitutet påbörjat sin verksamhet här i landet, underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om väsentliga ändringar i social- och arbetsmarknadslagstiftningen och i de bestämmelser om information som gäller här i landet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om de uppgifter som Finansinspektionen har som värdlandsmyndighet. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Ändringen innebär att det hittillsvarande *tredje stycket* tas bort. I *fjärde stycket*, det hittillsvarande *femte stycket*, inskränks Finansinspektionens skyldighet att underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om väsentliga ändringar i social- och arbetsmarknadslagstiftningen och i de bestämmelser om information som gäller här i landet. Denna skyldighet ska endast gälla när ett tjänstepensionsinstitut påbörjat sin verksamhet. Finansinspektionen har hittills varit skyldig att underrätta behöriga myndigheter också när en försäkringsgivare påbörjat sin verksamhet. Dessa ändringar är en följd av att de särskilda bestämmelserna för EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet nu utmönstras, i detta fall att hittillsvarande 2 kap. 2 § andra stycket och 3 § tredje stycket tas bort (se författningskommentarerna till de bestämmelserna).

I *tredje stycket*, det hittillsvarande *fjärde stycket*, görs följdändringar.

6 § Om en EES-försäkringsgivare överträder denna lag eller en föreskrift som har meddelats med stöd av denna lag eller på annat sätt visar sig olämplig att driva verksamhet här, får Finansinspektionen förelägga försäkringsgivaren att vidta rättelse. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland när den förelägger om sådan rättelse. Om försäkringsgivaren inte följer föreläggandet, ska hemlandsmyndigheten också underrättas.

Om rättelse ändå inte sker, får Finansinspektionen förbjuda försäkringsgivaren att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya försäkringsavtal om risker som är belägna här i landet eller, när det gäller livförsäkring, om försäkringsåtaganden som ska fullgöras här i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

I brådskande fall får Finansinspektionen, utan att den behöriga myndigheten underrättats, vidta åtgärder som anges i andra stycket för att hindra ytterligare överträdelser.

Finansinspektionen får i brådskande fall, och utan att den utländska behöriga myndigheten underrättats, även förordna ett ombud att på försäkringsgivarens vägnar ta emot stämning och i övrigt företräda denne när det gäller redan meddelade försäkringar. Inspektionen ska genast införa kungörelse enligt 10 kap. 1 § *första stycket* 1 om förordnandet. Till dess att en sådan kungörelse har införts får en försäkringstagare, om försäkringsgivaren inte är en försäkringssammanslutning, sätta in förfallna försäkringspremier hos inspektionen med samma verkan som om de har betalats till försäkringsgivaren.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när och hur Finansinspektionen får ingripa mot EES-försäkringsgivare. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

I *fjärde stycket* görs ett tillägg i hänvisningen till bestämmelsen i 10 kap. 1 § (bestämmelser om kungörelse).

Paragrafen ändras även genom att bestämmelserna i hittillsvarande *femte–sjunde styckena* tas bort när det gäller EES-försäkringsgivare och flyttas till nya 6 a § när det gäller utländska tjänstepensionsinstitut.

För EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring innebär det att de inte längre omfattas av de särskilda ingripandebestämmelserna i lagen som gäller för tjänstepensionsverksamhet, dvs. de bestämmelser om ingripande som har sin grund i andra tjänstepensionsdirektivet. Detta är en följd av att de särskilda bestämmelserna för EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet utmönstras ur lagen. Bestämmelserna i *första–fjärde styckena* gäller fortsatt för ingripanden mot EES-försäkringsgivare och oavsett vilken typ av försäkringar som en sådan försäkringsgivare meddelar.

6 a § *Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut överträder den i Sverige tillämpliga social- och arbetsmarknadslagstiftningen på tjänstepensionsområdet eller de bestämmelser om information som gäller för tjänstepensionsinstitut här i landet, ska Finansinspektionen genast underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland.*

Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda sådana bestämmelser som anges i första stycket, får Finansinspektionen förbjuda institutet att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya avtal om tjänstepension som ska fullgöras här i landet.

Finansinspektionen ska, innan inspektionen meddelar ett förbud, underrätta den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland.

Ett förbud får meddelas först sedan Finansinspektionen har förelagt tjänstepensionsinstitutet att vidta rättelse, om inte motsvarande åtgärd har vidtagits av den behöriga myndigheten i institutets hemland.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när och hur Finansinspektionen får ingripa mot utländska tjänstepensionsinstitut. Paragrafen motsvarar delvis hittillsvarande 6 § femte–åttonde styckena. Paragrafen genomför även delar av artikel 11.11 i andra tjänstepensionsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

I *första stycket* anges att Finansinspektionen genast ska underrätta den behöriga myndigheten i det utländska tjänstepensionsinstitutets hemland om institutet överträder den i Sverige tillämpliga social- och arbetsmarknadslagstiftningen på tjänstepensionsområdet eller de bestämmelser om information som gäller för tjänstepensionsinstitut här i landet. Det i hittillsvarande *6 § sjätte stycket första meningen* använda uttrycket ”tillämplig arbetsrätt” ändras till ”tillämplig social- och arbetsmarknadslagstiftning”. Någon ändring i sak är inte avsedd. Bestämmelsen överensstämmer således med det som hittills gällt enligt *6 § femte* och *åttonde styckena*.

I *andra stycket* finns bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa fall får ingripa direkt mot det utländska tjänstepensionsinstitutet. Ett sådant ingripande får, som hittills gällt enligt *6 § sjätte stycket första meningen* och *åttonde stycket*, ske om ett utländskt tjänstepensionsinstitut, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda den social- och arbetsmarknadslagstiftning som gäller för

tjänstepensionsområdet. Genom den nya bestämmelsen utvidgas Finansinspektionens möjligheter att ingripa mot utländska tjänstepensionsinstitut. I enlighet med andra tjänstepensionsdirektivet (artikel 11.11) får inspektionen nu också ingripa mot ett institut som fortsätter att överträda de bestämmelser om information som gäller här i landet. Finansinspektionen får, som hittills gällt enligt *6 § sjätte stycket första meningen* och *åttonde stycket*, ingripa genom att förbjuda institutet att fortsätta med sin marknadsföring. Inspektionen får även ingripa genom att förbjuda institutet att ingå nya avtal om tjänstepension som ska fullgöras här i landet. Även detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt *6 § sjätte stycket första meningen* och *åttonde stycket*.

Innan ett förbud meddelas ska inspektionen, enligt *tredje stycket*, underrätta den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt *6 § sjätte stycket andra meningen* och *åttonde stycket*.

Ett förbud får, enligt *fjärde stycket*, meddelas först sedan Finansinspektionen har förelagt tjänstepensionsinstitutet att vidta rättelse, om inte motsvarande åtgärd har vidtagits av den behöriga myndigheten i institutets hemland. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt *6 § sjunde* och *åttonde styckena*.

Det görs även språkliga och redaktionella ändringar i förhållande till hittillsvarande lydelse av 6 § femte–åttonde styckena.

8 kap.

1 a § Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring *ska* vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar *ska* ges den information de behöver.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilken information en försäkringsgivare *ska* lämna till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna och till dem som erbjuds att teckna en försäkring hos försäkringsgivaren.

Paragrafen innehåller bestämmelser om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts skyldighet att lämna information till enskilda och ett bemyndigande att meddela föreskrifter om sådan information. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

Ändringen innebär att den särskilda bestämmelsen i *första stycket* om en EES-försäkringsgivares skyldighet att lämna information om tjänstepensionsförsäkring utmönstras. Detta är en följd av att de särskilda bestämmelserna för EES-försäkringsgivares tjänstepensionsverksamhet nu utmönstras.

Övriga ändringar i paragrafen, i *första* och *andra styckena*, är språkliga eller redaktionella.

11.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:575) om europabolag

7 § Bolagsverket ska föra ett register över europabolag (europabolagsregistret). I fråga om registrering i europabolagsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europabolaget driver bankrörelse, bankregistret. *Om europabolaget är ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag tillämpas i stället bestämmelserna i aktiebolagslagen och andra författningar om registrering i* försäkringsregistret. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2004:559) om arbetstagarinflytande i europabolag, ska även detta registreras.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. avgifter i ärenden om registrering enligt denna lag, och
2. handläggningen av registreringsärenden.

Paragrafen innehåller bestämmelser om registrering av europabolag i ett europabolagsregister. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Bolagsverket ska föra ett register över europabolag (europabolagsregistret). Som utgångspunkt ska bestämmelserna om registrering i aktiebolagsregistret tillämpas även för detta register. För europabolag som driver en särskild typ av rörelse ska dock andra bestämmelser tillämpas i fråga om registrering.

I *första stycket* förtydligas att i fråga om registrering i europabolagsregistret av ett europabolag som är ett tjänstepensionsföretag ska bestämmelserna i aktiebolagslagen och andra författningar om registrering i försäkringsregistret tillämpas. Detta överensstämmer med det som gäller för europabolag som är försäkringsföretag. Ingen ändring i sak är avsedd.

9 a § När ett europabolag som *är ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag* avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 10 §, 11 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 12–14 §§. Sådana bolag ska, om bolagsstämman med stöd av artikel 8 i SE-förordningen har beslutat att bolagets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.

Tillstånd till flyttningen av säte ska meddelas om

1. försäkringstagarna och andra borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till bolagets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,
2. bolagets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med försäkringstagares och andra borgenärers intressen, och
3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel 8.15 i SE-förordningen.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*.

Det som anges om Bolagsverket i 11 § tredje stycket och 11 a § första stycket ska i stället gälla Finansinspektionen eller regeringen.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om flyttning av säte för europabolag som är ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Genom ändringen i *första stycket* förtydligas att paragrafen gäller även för europabolag som är tjänstepensionsföretag. För europabolag som är försäkringsföretag gäller särskilda bestämmelser om de avser att flytta sitt säte från Sverige. I ett sådant fall gäller inte bestämmelserna i lagen om underrättelse till bolagets borgenärer (10 §), ansökan om tillstånd (11 § första stycket första meningen och andra stycket 4) och bestämmelserna om handläggning hos Bolagsverket respektive allmän domstol (12–14 §§). Om europabolaget är ett försäkringsföretag ska en ansökan om tillstånd i stället ges in till Finansinspektionen. I *andra stycket* finns vissa krav för att tillstånd ska meddelas. De särskilda bestämmelserna som gäller för europabolag som är försäkringsföretag ska därmed även gälla för europabolag som är tjänstepensionsföretag. Ingen ändring i sak är avsedd. I 12 a § lagen (2006:595) om europakooperativ görs en motsvarande ändring (se författningskommentaren till den paragrafen).

I *tredje stycket* görs en språklig ändring.

15 § Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 13 eller 14 § har meddelats och beslutet har *fått* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 9 b § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 8.15 i SE-förordningen.

När det gäller europabolag som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 9 a § andra stycket och beslutet har *fått* laga kraft.

Paragrafen innehåller bestämmelser om utfärdande av ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 8.

I *första stycket* finns bestämmelser om när Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen. Genom ändringen i *andra stycket* förtydligas att de särskilda förutsättningarna för utfärdande av intyg som anges i stycket även gäller i fråga om europabolag som är tjänstepensionsföretag. Detta överensstämmer med det som gäller för europabolag som är försäkringsföretag. Ingen ändring i sak är avsedd.

Övriga ändringar i paragrafen, i *första* och *andra styckena*, är språkliga.

26 a § Om ett europabolag flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då flyttningen av säte har blivit gällande enligt artikel 8.10 i SE-förordningen.

Om ett aktiebolag deltar i bildandet av ett europabolag genom fusion enligt artikel 17 i SE-förordningen och europabolaget får säte i en annan stat än Sverige, ska styrelsen för aktiebolaget upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då europabolaget registreras enligt artikel 12 i SE-förordningen.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). När det gäller europabolag som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om upprättande av särskilt bokslut. Övervägandena finns i avsnitt 8.

I *första stycket* anges att om ett europabolag flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. I bestämmelsen anges även det som ska gälla för detta särskilda bokslut. Som utgångspunkt ska, enligt *tredje stycket*, bestämmelserna om årsbokslut i bokföringslagen tillämpas för det särskilda bokslutet. Genom ändringen i tredje stycket förtydligas att bestämmelser i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag ska tillämpas, i stället för bestämmelser i årsredovisningslagen, när det gäller europabolag som är tjänstepensionsföretag. Detta överensstämmer med det som gäller för europabolag som är försäkringsföretag. Ingen ändring i sak är avsedd.

11.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ

8 § Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 29.2 i SCE-förordningen, när beslut om tillstånd har meddelats enligt 23 kap. 23 eller 24 § aktiebolagslagen (2005:551) och beslutet har fått laga kraft. När det gäller föreningar som driver finansieringsrörelse tillämpas i stället 12 kap. 22 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

När det gäller europakooperativ som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 13 kap. 33 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller 10 kap. 62 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och beslutet har fått laga kraft.

Paragrafen innehåller bestämmelser om utfärdande av intyg vid bildandet av ett europakooperativ genom fusion. Övervägandena finns i avsnitt 8.

I *första stycket* finns bestämmelser om när Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 29.2 i SCE-förordningen. Genom ändringen i *andra stycket* förtydligas att de särskilda bestämmelserna i stycket för utfärdande av intyg även gäller i fråga om europakooperativ som är tjänstepensionsföretag. Detta överensstämmer med det som gäller för europakooperativ som är försäkringsföretag. Ingen ändring i sak är avsedd.

10 § Bolagsverket ska föra ett register över europakooperativ (europakooperativsregistret). I fråga om registrering i europakooperativsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europakooperativet *är ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag*, försäkringsregistret. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ, ska även detta registreras.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. avgifter i ärenden om registrering enligt denna lag, och
2. handläggningen av registreringsärenden.

Paragrafen innehåller bestämmelser om registrering av europakooperativ i ett europakooperativsregister. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Bolagsverket ska föra ett register över europakooperativ (europakooperativsregistret). Som utgångspunkt ska bestämmelserna om registre-

ring i aktiebolagsregistret tillämpas även för detta register. För europakooperativ som driver en särskild typ av rörelse ska dock andra bestämmelser tillämpas i fråga om registrering.

I *första stycket* förtydligas att om det rör sig om ett europakooperativ som är ett tjänstepensionsföretag ska bestämmelserna i aktiebolagslagen och andra författningar om registrering i försäkringsregistret tillämpas. Detta överensstämmer med det som gäller för europakooperativ som är försäkringsföretag. Ingen ändring i sak är avsedd.

12 a § När ett europakooperativ som *är ett försäkringsföretag eller ett tjänstepensionsföretag* avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 14 och 15 §§, 16 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 17–19 §§. Sådana kooperativ ska, om föreningsstämman med stöd av artikel 7 i SCE-förordningen har beslutat att europakooperativets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.

Tillstånd till flyttningen av säte ska meddelas om

1. försäkringstagarna och andra borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till kooperativets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,

2. kooperativets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med försäkringstagares och andra borgenärers intressen, och

3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel *7.15* i *SCE-förordningen*.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*.

Det som anges om Bolagsverket i 16 § tredje stycket och 16 a § första stycket ska i stället gälla Finansinspektionen eller regeringen.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om flyttning av säte för europakooperativ som driver försäkringsrörelse. Överväganden finns i avsnitt 8.

Genom ändringen i *första stycket* förtydligas att paragrafen gäller även för europakooperativ som är tjänstepensionsföretag. För europakooperativ som är försäkringsföretag gäller särskilda bestämmelser om de avser att flytta sitt säte från Sverige. I ett sådant fall gäller inte bestämmelserna om underrättelse till och skydd för borgenärer (14 och 15 §§), ansökan om tillstånd (16 § första stycket första meningen och andra stycket 4) och bestämmelserna om handläggning hos Bolagsverket och allmän domstol (17–19 §§). Om europakooperativet är ett försäkringsföretag ska en ansökan om tillstånd ges in till Finansinspektionen. I *andra stycket* finns vissa krav för att tillstånd ska meddelas. De särskilda bestämmelserna som gäller för europakooperativ som är försäkringsföretag ska därmed även gälla för de europakooperativ som är tjänstepensionsföretag. Ingen ändring i sak är avsedd. I 9 a § lagen (2004:575) om europabolag görs en motsvarande ändring (se författningskommentaren till den paragrafen).

Andra stycket 3 ändras på så sätt att den felaktiga hänvisningen till artikel 8.15 i SE-förordningen ersätts med en hänvisning till artikel 7.15 i SCE-förordningen.

I *tredje stycket* görs en språklig ändring.

20 § Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 18 eller 19 § har meddelats och beslutet har *fått* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 13 § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 7.15 i SCE-förordningen.

När det gäller europakooperativ som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 12 a § andra stycket och beslutet har *fått* laga kraft.

Paragrafen innehåller bestämmelser om utfärdande av ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen. Övervägandena finns i avsnitt 8.

I *första stycket* finns bestämmelser om när Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses artikel 7.8 i SCE-förordningen. Genom ändringen i *andra stycket* förtydligas att de särskilda förutsättningarna för utfärdande av intyg som anges i stycket även gäller i fråga om europakooperativ som är tjänstepensionsföretag. Detta överensstämmer med det som gäller för europakooperativ som är försäkringsföretag. Ingen ändring i sak är avsedd.

Övriga ändringar i paragrafen, i *första* och *andra styckena*, är språkliga.

31 § Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) som är tillämpliga på ekonomiska föreningar. När det gäller europakooperativ som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* tillämpas i stället de bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag som är tillämpliga på försäkringsföreningar.

När det gäller europakooperativ som ger ut elektroniska pengar eller driver finansieringsrörelse tillämpas 12 kap. 28 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse respektive 3 kap. 10 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar i stället för första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om upprättande av årsredovisning och koncernredovisning. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Som utgångspunkt gäller att ett europakooperativ ska upprätta en årsredovisning och vissa fall även en koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen som är tillämpliga på ekonomiska föreningar. För europakooperativ som driver viss typ av verksamhet gäller dock andra bestämmelser. Genom ändringen i *första stycket* förtydligas att de bestämmelser i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag som är tillämpliga på försäkringsföreningar ska tillämpas när det gäller europakooperativ som är tjänstepensionsföretag. Detta överensstämmer med det som gäller för europakooperativ som är försäkringsföretag. Ingen ändring i sak är avsedd.

32 § Om ett europakooperativ flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då flyttningen av säte har fått verkan enligt artikel 7.10 i SCE-förordningen.

Om en ekonomisk förening deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion enligt artikel 19 i SCE-förordningen och europakooperativet får säte i en annan stat än Sverige, ska styrelsen för den ekonomiska föreningen upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då europakooperativet registreras enligt artikel 11.1 i SCE-förordningen.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. När det gäller europakooperativ som *är försäkringsföretag eller tjänstepensionsföretag* ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om upprättande av särskilt bokslut. Övervägandena finns i avsnitt 8.

I *första stycket* anges att om ett europakooperativ flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. I bestämmelsen anges även det som ska gälla för detta särskilda bokslut. Som utgångspunkt ska, enligt *tredje stycket*, bestämmelserna om årsbokslut i bokföringslagen tillämpas för det särskilda bokslutet. Genom ändringen i tredje stycket förtydligas att bestämmelser i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag ska tillämpas, i stället för bestämmelser i årsredovisningslagen, när det gäller europakooperativ som är tjänstepensionsföretag. Detta överensstämmer med det som gäller för europakooperativ som är försäkringsföretag. Ingen ändring i sak är avsedd.

11.6 Förslaget till lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932)

29 § Särskild delgivning med juridisk person får användas av en myndighet om ett försök till vanlig delgivning eller förenklad delgivning har misslyckats i samma delgivningsärende eller ett sådant delgivningsförsök bedöms som utsiktslöst vid delgivning med

1. aktiebolag som är registrerade i aktiebolagsregistret,
2. ekonomiska föreningar, bostadsrättsföreningar, kooperativa hyresrättsföreningar och sambruksföreningar som är registrerade i föreningsregistret,
3. handelsbolag, kommanditbolag, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är registrerade i handelsregistret,
4. bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker som är registrerade i bankregistret,
5. försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, *försäkringsföreningar*, tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag *och tjänstepensionsföreningar* som är registrerade i försäkringsregistret,
6. europabolag som är registrerade i europabolagsregistret, och
7. europakooperativ som är registrerade i europakooperativsregistret.

I paragrafen anges när särskild delgivning med juridisk person får användas. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Särskild delgivning med juridisk person får användas av en myndighet med vissa typer av företag. För detta krävs att ett försök till vanlig delgivning eller förenklad delgivning har misslyckats i samma delgivningsärende eller ett sådant delgivningsförsök bedöms som utsiktslöst.

I *punkt 5* görs ett tillägg för försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar som är registrerade i försäkringsregistret. Särskild delgivning med juridisk person ska även få användas vid delgivning med sådana företag. Att sådana föreningar ska vara registrerade i försäkringsregistret fram-

går av 17 kap. 1 § FRL respektive 14 kap. 2 § lagen om tjänstepensionsföretag (se prop. 2018/19:158 s. 143). Detta motsvarar det som gäller för övriga försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag, dvs. försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, tjänstepensionsaktiebolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag.

11.7 Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

10 kap.

5 § Ett försäkringsföretag ska säkerställa att den som ingår i styrelsen för företaget eller är verkställande direktör i det, eller är ersättare för någon av dem, eller den som ansvarar för eller utför arbete i en central funktion i företaget uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § *första stycket* 4.

Försäkringsföretaget ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket eller som ansvarar för en central funktion i företaget.

Försäkringsföretaget ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller lämplighetskraven.

Paragrafen innehåller bl.a. bestämmelser om lämplighetskrav för de som har ledande funktioner i ett försäkringsföretag.

I *första stycket* görs ett tillägg i hänvisningen till bestämmelsen i 2 kap. 4 § (de generella lämplighetskraven).

11 kap.

37 § Vid absorption av ett helägt dotterbolag gäller inte 23 kap. 32 och 33 §§ aktiebolagslagen (2005:551). I stället gäller följande.

Moderbolaget ska ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen hos Finansinspektionen. Ansökan ska ges in senast en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen har registrerats enligt 23 kap. 30 § aktiebolagslagen, senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

I fråga om ett ärende enligt första stycket gäller 34 och 35 §§ i tillämpliga delar. Det som anges om överlåtande bolag ska avse dotterbolag och det som anges om övertagande bolag ska avse moderbolag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om ansökningar enligt andra stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som *har* meddelats med anledning av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*. Bolagsverket ska efter en underrättelse *om ett sådant beslut* registrera tillståndet enligt 23 kap. 34 § aktiebolagslagen.

Paragrafen innehåller bestämmelser för försäkringsaktiebolag om absorption av ett helägt dotterbolag. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser för förfarandet vid absorption. Absorption är en särskild form av fusion där det överlåtande bolaget uppgår i det övertagande bolaget. Det överlåtande bolaget upplöses och dess tillgångar och skulder övertas av det övertagande bolaget.

I *fjärde stycket* finns bl.a. bestämmelser om att Finansinspektionen ska underrätta andra myndigheter om en ansökan om att verkställa en fusions-

plan och beslut som meddelas med anledning av en sådan ansökan. Ändringarna i fjärde stycket innebär att Finansinspektionen även ska underrätta Skatteverket om ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan. Därigenom uppmärksammas Skatteverket om ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan och har möjlighet att ingripa med stöd av 23 kap. 21 a § aktiebolagslagen när det finns skäl för det. Genom ändringen överensstämmer Finansinspektionens underrättelseskyldighet med det som gäller vid ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan enligt 33 §, dvs. vid annan form av fusion än absorption av helägt dotterbolag. Ändringarna innebär även ett förtydligande av att det bara är Finansinspektionens underrättelser till Bolagsverket om beslut som har fått laga kraft, som ska föranleda registrering enligt 23 kap. 34 § aktiebolagslagen. Övriga ändringar är språkliga eller redaktionella.

45 § Utöver det som föreskrivs i 25 kap. aktiebolagslagen (2005:551) *om likvidation* gäller att Bolagsverket ska besluta att bolaget ska gå i likvidation om

1. ett tillstånd att driva försäkringsrörelse för bestämd tid har gått ut utan att något nytt tillstånd har beviljats, eller

2. tillståndet att driva försäkringsrörelse har återkallats utan att bolaget i stället har fått ett tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag eller någon annan tillståndspliktig finansiell rörelse.

Beslutet enligt första stycket 2 ska fattas så snart det är praktiskt möjligt, dock senast dagen efter det att ansökan eller anmälan om likvidation kom in till Bolagsverket. Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

I ärenden om likvidation av försäkringsaktiebolag vars tillstånd att driva försäkringsrörelse har återkallats utan att bolaget i stället har fått ett tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen om tjänstepensionsföretag eller någon annan tillståndspliktig finansiell rörelse, ska 25 kap. 24 § aktiebolagslagen inte tillämpas.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en aktieägare eller på anmälan av Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser för försäkringsaktiebolag om Bolagsverkets beslut om tvångslikvidation. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

För försäkringsaktiebolag gäller som utgångspunkt aktiebolagslagens bestämmelser om likvidation (se 1 §). I paragrafen anges under vilka förutsättningar som Bolagsverket, utöver det som följer av aktiebolagslagens bestämmelser (25 kap. 11 §), ska besluta att ett försäkringsaktiebolag ska gå i likvidation. Ändringen i *första stycket* tydliggör att även övriga bestämmelser om likvidation i 25 kap. aktiebolagslagen gäller för försäkringsaktiebolag. Ingen ändring i sak är avsedd.

48 § Utöver det som föreskrivs i 25 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551) om kontrollbalansräkningens innehåll gäller för försäkringsaktiebolag följande.

Vid beräkningen av det egna kapitalets storlek ska det lämnas uppgift om den ökning av tillgångarnas sammanlagda värde som skulle följa om de redovisades till försäljningsvärdet med avdrag för de förväntade försäljningskostnaderna. I fråga om sådana tillgångar som anges i 4 kap. 2 § 4 och 5 lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag gäller att de tas upp till anskaffningsvärdet minskat med nödvändiga avskrivningar och nedskrivningar, om ett högre värde fås genom detta.

Följande värdehandlingar får tas upp till högre värde än det som följer av lagen om årsredovisning i försäkringsföretag*, om de motsvarar försäkringstekniska avsättningar enligt 6 kap. 11 § första stycket och* kan avyttras till detta högre värde vid sådana tidpunkter att förutsättningarna att infria de försäkringsåtaganden som värdehandlingarna säkerställer kan anses tillfredsställande*:*

1. obligationer eller andra skuldförbindelser som svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet svarar för,

2. obligationer eller andra skuldförbindelser som Europeiska unionen eller en utländsk stat eller centralbank svarar för,

3. obligationer eller andra skuldförbindelser som en utländsk kommun eller därmed jämförlig utländsk samfällighet med befogenhet att kräva in skatter eller avgifter svarar för,

4. obligationer eller andra skuldförbindelser som en internationell organisation svarar för,

5. obligationer och andra skuldförbindelser som en bank, ett kreditmarknadsföretag, Svenska skeppshypotekskassan eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden svarar för,

6. obligationer och andra skuldförbindelser som ett utländskt kreditinstitut svarar för,

7. obligationer och andra skuldförbindelser som ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag svarar för,

8. skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–7 svarar för och för vilka panträtt i fastighet eller tomträtt har lämnats som säkerhet, och

9. skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–7 svarar för och för vilka en annan betryggande säkerhet än panträtt i fastighet eller tomträtt har lämnats.

Om det finns särskilda skäl för det får andra värdehandlingar än de som avses i tredje stycket *tas upp över det verkliga värdet, dock högst till anskaffningsvärdet. Detta gäller dock bara värdehandlingar som utgörs av reversfordringar som ska betalas eller kan sägas upp till betalning av försäkringsaktiebolaget först efter längre tid än ett år.*

Paragrafen innehåller bestämmelser för försäkringsaktiebolag om kontrollbalansräkningens innehåll. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *tredje stycket* finns bestämmelser om att vissa värdehandlingar under särskilt angivna förutsättningar får tas upp till ett högre värde än det som följer av lagen om årsredovisning i försäkringsföretag. Ändringen innebär att de olika värdehandlingar som får tas upp till högre värde nu uttryckligen anges i paragrafen. I den hittillsvarande lydelsen av stycket hänvisas till 6 kap. 3 § 1–4, 9–11, 16 och 17. Den paragrafen, 6 kap. 3 §, ändrades i samband med genomförandet av Solvens II-direktivet och innehåller inte längre, sedan den 1 januari 2016, någon uppräkning av de värdehandlingar som får användas för skuldtäckning (se SFS 2015:700).

Ändringen innebär inte någon ändring när det gäller vilka värdehandlingar som får tas upp till ett högre värde i kontrollbalansräkningen i förhållande till försäkringsrörelselagen i dess lydelse före den 1 januari 2016.

Punkt 8 justeras dock i förhållande till 6 kap. 3 § 16 i dess lydelse före den 1 januari 2016. I punkten anges inte den tidigare begränsningen att panträtten ska ligga inom en viss andel av fastighetens eller tomträttens värde. Hur stor denna andel skulle vara bestämdes tidigare i föreskrifter på lägre nivå än lag med stöd av ett bemyndigande i 6 kap. 34 § 5, ett bemyndigande som är upphävt sedan den 1 januari 2016. Det är alltså inte längre

möjligt att i föreskrifter på lägre nivå än lag precisera den begränsningen. Begränsningen skulle därför, om den, som i promemorians och lagrådsremissens förslag, infördes i punkten, inte få någon betydelse för tillämpningen av bestämmelsen.

I punkterna görs även språkliga ändringar i förhållande till den tidigare lydelsen av 6 kap. 3 §. Detta gäller *punkterna 3*, *8* och *9*.

Ändringarna i *fjärde stycket* är språkliga.

12 kap.

3 § När det i detta kapitel hänvisas till lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som sägs om

1. ekonomisk förening i stället avse ömsesidigt försäkringsbolag,
2. medlem i stället avse delägare,
3. stadgar i stället avse bolagsordning,
4. föreningsstämma i stället avse bolagsstämma, *och*
5. *föreningsregistret i stället avse försäkringsregistret*.

Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt försäkrings–bolag ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser för ömsesidiga försäkringsbolag om att vissa begrepp i lagen om ekonomiska föreningar i stället ska avse andra begrepp enligt denna lag. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *första stycket* införs en ny punkt, *punkt 5*. Detta innebär att det som i lagen om ekonomiska föreningar sägs om föreningsregistret i stället ska avse försäkringsregistret. Att Bolagsverket är registreringsmyndighet och ska föra ett försäkringsregister framgår av 17 kap. 1 §. Den nya bestämmelsen ersätter motsvarande bestämmelser i hittillsvarande 85 § första stycket, 86 § sjätte stycket och 90 § första stycket andra meningen. I stycket görs även en språklig ändring.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att vid tillämpningen av bestämmelserna om bosättningskrav för styrelseledamöter och verkställande direktör i 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar för ömsesidiga försäkringsbolag, ska det som i den lagen sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen. Detta innebär att det i fortsättningen är Finansinspektionen som ska pröva om det finns skäl för undantag från bosättningskravet för styrelseledamöter och verkställande direktör i ett ömsesidigt försäkringsbolag. Detta överensstämmer med det som gäller för en motsvarande prövning för försäkringsaktiebolag (se 11 kap. 1 § andra stycket 1).

81 § Vid fusion med ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 16 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar med de undantag och tillägg som följer av andra stycket.

I stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas 82–84 och 86 §§ i detta kapitel. I 85 § i detta kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar. I 86 § i detta kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. 28 och 29 §§ samma lag.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt försäkringsbolag ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka bestämmelser i 16 kap. lagen om ekonomiska föreningar som gäller för ömsesidiga försäkringsbolag vid fusion. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *andra stycket* görs en följdändring med anledning av ändringen i 85 § (se författningskommentaren till den paragrafen).

I *tredje stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse om att det som sägs i 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar om Bolagsverket i stället ska avse Finansinspektionen när den bestämmelsen tillämpas på ömsesidiga försäkringsbolag. Detta motsvarar i sak det som gäller för försäkringsaktiebolag (11 kap. 1 § andra stycket 2). Det innebär att den möjlighet som Skatteverket har att besluta om att en fusionsplan inte får verkställas gäller under den tid som Finansinspektionen handlägger en ansökan om tillstånd att verkställa en sådan plan. Det är sedan tidigare Finansinspektionen som handlägger sådana ansökningar och ändringen utgör bara ett förtydligande och inte någon ändring i sak. Ändringen motsvarar ändringen för försäkringsföreningar (se 13 kap. 32 §).

82 § När fusionsplanen gäller i samtliga försäkringsbolag, ska såväl det eller de överlåtande bolagen som det övertagande bolaget ansöka om tillstånd att verkställa planen. Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan göras av det eller de svenska bolag som deltar i fusionen. Ansökan ska göras hos Finansinspektionen.

Vid fusion genom kombination ska försäkringsbolagen dessutom ansöka om tillstånd enligt 2 kap. 4 § och godkännande av bolagsordningen enligt 2 kap. 8 § för det övertagande bolaget. Vid gränsöverskridande fusion gäller detta bara om det övertagande bolaget ska ha sin hemvist i Sverige.

En ansökan enligt första stycket ska lämnas in inom en månad efter det att fusionsplanen gäller i samtliga bolag och, om fusionsplanen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar, senast två år efter det att fusionsplanen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och fått laga kraft*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fusion för ömsesidiga försäkringsbolag. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *fjärde stycket* finns bestämmelser om att Finansinspektion ska underrätta vissa myndigheter om dels en ansökan om att verkställa en fusionsplan, dels beslut som har meddelats med anledning av en sådan ansökan. Ändringen innebär att det bara är Bolagsverket som ska underrättas om slutliga beslut som har meddelats med anledning av ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan och som har fått laga kraft. Genom ändringen överensstämmer bestämmelserna för ömsesidiga försäkringsbolag om Finansinspektionens underrättelseskyldighet med det som gäller vid ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan enligt 11 kap. 33 § och 13 kap. 33 §, dvs. det som gäller vid motsvarande förfarande för försäkringsaktiebolag och försäkringsföreningar. Övriga ändringar är redaktionella.

85 § I stället för det som föreskrivs om tidpunkten för anmälan för registrering i 16 kap. 24 § andra stycket lagen *(2018:672)* om ekonomiska föreningar, ska en sådan anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd till verkställande av fusionsplanen har fått laga kraft.

Paragrafen innehåller bestämmelser om registrering av fusion. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Ändringen innebär att det hittillsvarande *första stycket*, om att det som sägs om föreningsregistret enligt vissa bestämmelser i lagen om ekonomiska föreningar i stället ska avse försäkringsregistret, tas bort. Att det som sägs om föreningsregistret i stället ska avse försäkringsregistret för de ömsesidiga försäkringsbolagens del anges nu i 3 § första stycket 5 (se författningskommentaren till den bestämmelsen).

I paragrafen, det hittillsvarande *andra stycket*, görs en följdändring med anledning av att det hittillsvarande *första stycket* tas bort.

86 § Bestämmelserna om fusion genom absorption i 16 kap. 28 och 29 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska bara gälla vid fusion mellan bolag enligt 80 § i detta kapitel.

Moderbolaget ska ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen hos Finansinspektionen. Ansökan ska lämnas in senast en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen om ekonomiska föreningar, senast två år efter det att en uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

I fråga om ett sådant ärende gäller 83 och 84 §§ i tillämpliga delar. Det som sägs om överlåtande bolag ska då avse dotterbolag och det som sägs om övertagande bolag ska avse moderbolag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om ansökningar enligt andra stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och fått laga kraft. Bolagsverket ska efter en underrättelse om ett sådant beslut registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar.*

Paragrafen innehåller bestämmelser för ömsesidiga försäkringsbolag om absorption av ett helägt dotterbolag. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *fjärde stycket* anges att Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket dels om ansökningar tillstånd att verkställa en fusionsplan av ett helägt dotterbolag, dels om beslut som har meddelats med anledning av en sådan ansökan och har fått laga kraft. Ändringen innebär att Finansinspektionen även ska underrätta Skatteverket om en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan. Därigenom uppmärksammas Skatteverket om ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan och har möjlighet att ingripa med stöd av 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar när det finns skäl för det. Genom ändringen överensstämmer Finansinspektionens underrättelseskyldighet vid absorption av ett helägt dotterbolag med det som gäller vid ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan enligt 82 §, dvs. vid annan fusion än absorption av ett helägt dotterbolag. I stycket görs även redaktionella ändringar.

Bestämmelsen i det hittillsvarande *femte stycket* överförs till fjärde stycket. Det förtydligas även att det bara är underrättelser till Bolagsverket om beslut som har fått laga kraft som ska föranleda registrering enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar.

Bestämmelsen i det hittillsvarande *sjätte stycket* om att det som sägs om föreningsregistret i 16 kap. 29 § i stället ska avse försäkringsregistret tas bort. Detta följer i stället nu av 3 § första stycket 5 (se författningskommentaren till den bestämmelsen).

90 § För registrering av ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 19 kap. 2–9 §§ och 23 kap. 1 och 2 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

För överklagande av beslut av Finansinspektionen gäller 21 kap. 1–3 §§ i denna lag i stället för 23 kap. 1 och 2 §§ lagen om ekonomiska föreningar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om registrering av ömsesidiga försäkringsbolag. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *första stycket* tas bestämmelsen om att det som sägs i 19 kap. 2–9 §§ och 23 kap. 1 och 2 §§ lagen om ekonomiska föreningar om föreningsregistret i stället ska avse försäkringsregistret i hittillsvarande andra meningen bort. Detta följer i stället nu av 3 § första stycket 5 (se författningskommentaren till den bestämmelsen).

13 kap.

2 § Lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för försäkringsföreningar om inte något annat följer av denna lag. Vid tillämpning av lagen om ekonomiska föreningar på försäkringsföreningar ska det som sägs om

1. ekonomisk förening avse försäkringsförening, och
2. föreningsregistret avse försäkringsregistret.

Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag som gäller i stället för eller utöver lagen om ekonomiska föreningar.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att lagen om ekonomiska föreningar ska tillämpas på försäkringsföreningar och om hur den ska tillämpas. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *första stycket* görs en språklig ändring.

I *tredje stycket*, som är nytt, anges att vid tillämpningen av bestämmelserna om bosättningskrav för styrelseledamöter och verkställande direktör i 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar på en försäkringsförening ska det som i den lagen sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen. Genom ändringen flyttas prövningen av om det finns skäl för undantag från bosättningskravet från Bolagsverket till Finansinspektionen. Detta överensstämmer med det som gäller för en motsvarande prövning för försäkringsaktiebolag (se 11 kap. 1 § andra stycket 1). Motsvarande ändring görs för ömsesidiga försäkringsbolag (se författningskommentaren till 12 kap. 3 §).

32 § Vid fusion med en försäkringsförening gäller inte 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. I stället gäller 33–35 §§ i detta kapitel. I 36 § i detta kapitel finns särskilda bestämmelser om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar. När fusionen avser en försäkringsförening och ett helägt dotterbolag, gäller 33–35 §§ i tillämpliga delar. Det som sägs där om överlåtande förening ska i stället avse dotterbolaget.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

Paragrafen anger vilka bestämmelser i 16 kap. lagen om ekonomiska föreningar som inte gäller för försäkringsföreningar vid fusion och om vilka bestämmelser i försäkringsrörelselagen som i stället ska tillämpas. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse om att det som sägs i 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar om Bolagsverket i stället ska avse Finansinspektionen när bestämmelsen tillämpas på en försäkringsförening. Detta motsvarar i sak bestämmelsen i 11 kap. 1 § andra stycket 2 som gäller för försäkringsaktiebolag. Det innebär att den möjlighet som Skatteverket har att besluta om att en fusionsplan inte får verkställas, gäller under den tid som Finansinspektionen handlägger en ansökan om tillstånd att verkställa en sådan plan. Det är sedan tidigare Finansinspektionen som handlägger sådana ansökningar. Ändringen utgör bara ett förtydligande och inte någon ändring i sak. Ändringen motsvarar ändringen för ömsesidiga försäkringsbolag (se 12 kap. 81 § och författningskommentaren till den paragrafen).

18 kap.

6 § Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 § senast den 1 januari 2032 och att inom två månader från dagen då bristen konstaterades överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Företaget ska *varje år* lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om särskilda krav för försäkringsföretag som har fått tillstånd att använda en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna. Paragrafen genomför artiklarna 308d.5 b och 308e tredje stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.80 i Omnibus II-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen (5 kap. 10 §) eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna (5 kap. 12 §). De närmare villkoren för en justering eller ett avdrag och hur dessa ska beräknas anges i Finansinspektionens föreskrifter (5 kap. 1–13 §§ Finansinspektionens föreskrifter [FFFS 2015:21] om övergångsreglering för försäkringsrörelse). Om ett försäkringsföretag har fått tillstånd att använda sig av en justering eller ett avdrag ska Finansinspektionen enligt *första stycket* förelägga företaget att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av justeringen eller avdraget senast den 1 januari 2032. Finansinspektionen ska också förelägga företaget att inom två månader från dagen för bristens konstaterande överlämna en plan för infasning. Ett försäkringsföretag som får använda sig av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa

skattningen eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska enligt andra stycket lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

I *andra stycket* görs ett tillägg för att fullt ut genomföra artiklarna 308d.5 b och 308e tredje stycket i Solvens II-direktivet. Detta innebär att en lägesrapport ska lämnas in varje år.

24 § Om någon i ledningen för ett försäkringsholdingföretag *eller ett blandat finansiellt holdingföretag* inte uppfyller de krav som anges i 19 kap. 63 § första stycket, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet.

Detsamma gäller om ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som ställs på det enligt EU-förordningar som antagits med stöd av Solvens II-direktivet, 19 kap. eller föreskrifter som meddelats med stöd av det kapitlet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot vissa holdingföretag. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I 19 kap. 63 § första stycket anges att ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem uppfyller de krav som gäller för dem enligt lagen. De krav som avses är de generella lämplighetskraven, dvs. att dessa funktionärer ska ha de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i styrningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift (2 kap. 4 § första stycket 4). Om någon i ledningen i ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller dessa generella lämplighetskrav har Finansinspektionen med stöd av hittillsvarande 19 kap. 64 § första stycket kunnat förelägga företaget att rätta till förhållandet. Finansinspektionen har således med stöd av två olika bestämmelser kunnat förelägga ett försäkringsholdingföretag att rätta till förhållandet om någon i dess ledning inte uppfyller de allmänna lämplighetskraven. Genom att 19 kap. 64 § upphävs undanröjs denna dubbelreglering när det gäller försäkringsholdingföretag.

Första stycket ändras så att Finansinspektionen även får förelägga ett blandat finansiellt holdingföretag att rätta till förhållandet om någon i dess ledning inte uppfyller de allmänna lämplighetskraven. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 19 kap. 64 § första stycket i fråga om sådana företag. Ingen ändring i sak är avsedd.

I *andra stycket*, som är nytt, anges att om ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som ställs på det enligt EU-förordningar som antagits med stöd av Solvens II-direktivet, 19 kap. eller föreskrifter som meddelats med stöd av det kapitlet får Finansinspektionen även i ett sådant fall förelägga företaget att rätta till förhållandet. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 19 kap. 64 § andra stycket. Ingen ändring i sak är avsedd.

19 kap.

8 § När Finansinspektionen enligt 7 § ska vara grupptillsynsmyndighet, får inspektionen tillsammans med berörda behöriga myndigheter komma överens om att en annan myndighet inom EES än inspektionen ska utses till grupptillsynsmyndighet. Finansinspektionen får träffa en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att

inspektionen utses till grupptillsynsmyndighet med hänsyn till gruppens struktur och den relativa betydelsen av gruppens verksamhet i olika länder.

Om det i ett annat fall än det som avses i första stycket skulle vara olämpligt med hänsyn till en grupps struktur och den relativa betydelsen av dess verksamhet i olika länder att grupptillsynsmyndigheten utses enligt de grunder som anges i artikel 247.2 i Solvens II-direktivet, får Finansinspektionen träffa en överenskommelse om att inspektionen eller en behörig myndighet ska vara grupptillsynsmyndighet för gruppen.

Om en överenskommelse enligt andra stycket innebär att Finansinspektionen utses till grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen fatta ett beslut om detta och överlämna beslutet till gruppen.

En överenskommelse enligt första eller andra stycket får träffas inom tre månader från den dag då frågan om en sådan överenskommelse väcktes av en berörd myndighet. Den berörda gruppen ska ges tillfälle att yttra sig. *Finansinspektionen får högst en gång om året väcka frågan om en sådan överenskommelse.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om överenskommelse och beslut om utseende av grupptillsynsmyndighet. Ändringen i paragrafen genomför artikel 247.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.65 i Omnibus II-direktivet, fullständigt. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

I Solvens II-direktivet finns bestämmelser om vilken tillsynsmyndighet som också ska vara grupptillsynsmyndighet och ansvara för samordningen och utförandet av grupptillsynen (artikel 247.2). Om det i en grupp finns flera försäkringsföretag som auktoriserats i olika medlemsstater är utgångspunkten att den myndighet som utövar tillsyn över det ledande företaget, vanligtvis moderföretaget, också ska vara grupptillsynsmyndighet (artikel 247.2 a). I direktivet regleras också vilken tillsynsmyndighet som ska vara grupptillsynsmyndighet när det ledande företaget är ett försäkringsholdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller när det inte finns något moderföretag alls i gruppen (artikel 247.2 b). I lagen anges de fall när Finansinspektionen ska vara grupptillsynsmyndighet (se 7 §). Utöver detta gäller att Finansinspektionen, tillsammans med de behöriga myndigheterna, får komma överens om att en annan tillsynsmyndighet än den som pekas ut i artikel 247.2, ska vara grupptillsynsmyndighet för en viss grupp.

I *första stycket* anges att Finansinspektionen, när inspektionen enligt 7 § ska vara grupptillsynsmyndighet, i vissa fall får komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om att en annan myndighet inom EES ska utses till grupptillsynsmyndighet. I *andra stycket* finns bestämmelser om att Finansinspektionen, i de fall inspektionen inte ska vara grupptillsynsmyndighet enligt 7 §, får komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen ska vara grupptillsynsmyndighet. I *tredje* och *fjärde styckena* finns bestämmelser om förfarandet för och beslut om sådana överenskommelser om utseende av grupptillsynsmyndighet som anges i första och andra styckena.

I *fjärde stycket* görs ett tillägg för att genomföra artikel 247.3 andra stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.65 i Omnibus II-direktivet. Genom bestämmelsen begränsas Finansinspektionens möjligheter att väcka frågan om en överenskommelse om att en annan tillsynsmyndighet än den som anges i artikel 247.2 i Solvens II-direktivet ska utses till grupptillsynsmyndighet. Finansinspektionen får väcka en sådan fråga högst en gång om året. Bestämmelsen gäller både om Finansinspek-

tionen ska vara grupptillsynsmyndighet och om en behörig myndighet i ett annat land inom EES ska vara grupptillsynsmyndighet.

10 a § *När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet eller utövar tillsyn över ett enskilt försäkringsföretag som omfattas av grupptillsyn, ska inspektionen ingå en samordningsöverenskommelse med de berörda behöriga myndigheterna. En sådan överenskommelse ska avse inrättandet av ett tillsynskollegium och reglera verksamheten i det. Överenskommelsen ska undertecknas av inspektionen.*

Samordningsöverenskommelsen ska åtminstone innehålla förfaranden för

1. beslutsprocessen vid de beslut som avses i artiklarna 231, 232 och 247 i Solvens II-direktivet, och

2. det samråd som avses i artiklarna 218.5 och 248.4 i Solvens II-direktivet.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett beslut om upprättande av en samordningsöverenskommelse ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Finansinspektionen ska överlämna sitt beslut till de berörda behöriga myndigheterna.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om samordningsöverenskommelser. Paragrafen genomför artikel 248.4 första och andra styckena och 248.5 första stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.66 i Omnibus II-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

I en grupp som ska omfattas av grupptillsyn kan det finnas företag som står under tillsyn som enskilda företag i olika länder inom EES. För en sådan grupp ska det inrättas ett tillsynskollegium (artikel 248.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.66 i Omnibus II-direktivet). Tillsynskollegiet ska bestå av grupptillsynsmyndigheten, tillsynsmyndigheter i alla länder inom EES där något dotterföretags huvudkontor är beläget och Eiopa (artikel 248.3 första stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.66 i Omnibus II-direktivet). Även tillsynsmyndigheter för betydande filialer och anknutna företag ska ha rätt att delta i tillsynskollegiet (artikel 248.3 andra stycket i Solvens II-direktivet).

I *första stycket* anges grundläggande och formella krav för en samordningsöverenskommelse. Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet eller utövar tillsyn över ett enskilt försäkringsföretag som omfattas av grupptillsyn, ingå en samordningsöverenskommelse. Samordningsöverenskommelsen ska ingås med de berörda behöriga myndigheterna, inbegripet grupptillsynsmyndigheten i de fall Finansinspektionen inte är grupptillsynsmyndighet.

Förutom grupptillsynsmyndigheten avses med de berörda behöriga myndigheterna i första hand de tillsynsmyndigheter som anges i artikel 248.3 första stycket i Solvens II-direktivet, dvs. tillsynsmyndigheterna i alla länder inom EES där något dotterföretags huvudkontor är beläget. En sådan tillsynsmyndighet ska delta i tillsynskollegiet (artikel 248.3 första stycket). Med de berörda behöriga myndigheterna avses även de tillsynsmyndigheter som anges i artikel 248.3 andra stycket, dvs. tillsynsmyndigheter för betydande filialer och anknutna företag. För sådana tillsynsmyndigheter gäller att de har rätt att delta i tillsynskollegiet (artikel 248.3 andra stycket). I kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings-

verksamhet (Solvens II), i det följande benämnd Solvens II-förordningen, finns ytterligare bestämmelser om när tillsynsmyndigheter för betydande filialer och anknutna företag ska ha rätt att delta i tillsynskollegiet (artikel 354.2).

Samordningsöverenskommelsen ska avse inrättandet av ett tillsynskollegium och reglera verksamheten i det. Det ska finnas en samordningsöverenskommelse för varje enskild grupp där flera berörda myndigheter i olika länder inom EES ska delta i grupptillsynen över gruppen. En samordningsöverenskommelse ska undertecknas av Finansinspektionen. I Solvens II-förordningen anges att en samordningsöverenskommelse ska vara skriftlig (artikel 355).

I *andra stycket* anges krav på innehållet i en samordningsöverenskommelse. En samordningsöverenskommelse ska åtminstone innehålla förfaranden för beslutsprocessen vid beslut enligt artiklarna 231, 232 och 247 i Solvens II-direktivet och för det samråd som avses i artiklarna 218.5 och 248.4 i direktivet. Ytterligare krav på innehållet i en samordningsöverenskommelse finns i Solvens II-förordningen (artikel 355). Detta gäller bl.a. formerna för informationsutbyte och en krisplan.

Om Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan komma överens om upprättandet av en samordningsöverenskommelse får Finansinspektionen hänskjuta frågan till Eiopa för tvistlösning (se 53 §). I *tredje stycket* anges att om Eiopa har fattat ett beslut om upprättande av en samordningsöverenskommelse ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Finansinspektionen ska därefter överlämna sitt beslut till de berörda behöriga myndigheterna. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG finns bestämmelser om förfarandet hos Eiopa (se bl.a. artiklarna 19, 38 och 39).

10 b § *Finansinspektionen ska omedelbart kalla till möte i tillsynskollegiet, om*

1. inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag i den aktuella gruppen eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett försäkringsföretag i gruppen,

2. inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av det gruppbaserade solvenskapitalkravet för den aktuella gruppen, beräknat enligt den metod som används i gruppen, eller

3. andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om möte med behöriga myndigheter. Paragrafen genomför artikel 249.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.67 i Omnibus II-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

I paragrafen anges att Finansinspektionen, i vissa särskilda fall, omedelbart ska kalla till möte med de behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet. Det första fallet då Finansinspektionen ska kalla till ett möte är om inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag i den aktuella gruppen eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett försäkringsföretag i gruppen,

punkt 1. Det andra fallet är då inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av det gruppbaserade solvenskapitalkravet för den aktuella gruppen, beräknat enligt den metod som används, *punkt 2*. Det tredje fallet då Finansinspektionen ska kalla till ett möte är om andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat, *punkt 3*. Det innebär att uppräkningen inte är uttömmande (se artikel 249.2 i Solvens II-direktivet).

10 c § *Om ett beslut är av betydelse för behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium, ska Finansinspektionen samråda med dem innan inspektionen fattar beslut i fråga om*

1. en förändring i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur för ett försäkringsföretag i den aktuella gruppen, om förändringen kräver inspektionens tillstånd,

2. en förlängning av tidsfristerna för upprättande och överlämnande av en återhämtningsplan enligt 18 kap. 4 § 1 eller för att vidta åtgärder enligt en åtgärdsplan enligt 18 kap. 4 § 2 eller 5 §, eller

3. betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som ska vidtas.

Om Finansinspektionen inte är grupptillsynsmyndighet, ska samråd ske med grupptillsynsmyndigheten innan inspektionen fattar sådana beslut som avses i första stycket 2 och 3.

Finansinspektionen ska också samråda med en behörig myndighet innan inspektionen fattar ett beslut som bygger på information från den behöriga myndigheten.

Samråd enligt första–tredje styckena behöver inte ske om ett beslut är brådskande eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. I så fall ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta de berörda behöriga myndigheterna om beslutet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om samråd med behöriga myndigheter inom tillsynskollegiet. Paragrafen genomför artikel 250 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.68 i Omnibus II-direktivet. Överväganden finns i avsnitt 6.5.

I *första stycket* anges att Finansinspektionen ska samråda med de berörda behöriga myndigheterna inom tillsynskollegiet innan inspektionen fattar beslut i vissa frågor. Detta krav på samråd gäller bara om ett beslut är av betydelse för de andra behöriga myndigheterna. De beslut som ska föregås av samråd är enligt *första stycket 1* beslut som rör förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkringsföretag inom en grupp som kräver Finansinspektionens tillstånd. De beslut som avses torde främst vara beslut om beståndsöverlåtelser, förvärvstillstånd eller sådana beslut som leder till en betydande förändring av försäkringsföretagets verksamhet. Samråd ska enligt *första stycket 2* också ske innan beslut fattas i fråga om en förlängning av en tidsfrist för upprättande och överlämnande av en återhämtningsplan enligt 18 kap. 4 § 1 eller för att vidta åtgärder enligt en åtgärdsplan enligt 18 kap. 4 § 2 eller 5 §. I *första stycket 3* anges att samråd dessutom ska ske före beslut som rör betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som ska vidtas. Inom detta ryms bl.a. beslut om fastställande av kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet enligt 17 kap. 24–28 §§ och införande av begränsningar av användningen av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet enligt 17 kap. 18–21 §§. I samtliga fall gäller att samråd ska ske före Finansinspektionens beslut, oavsett om beslutet innebär bifall eller avslag.

Finansinspektionen ska, om inspektionen inte själv är grupptillsynsmyndighet, enligt *andra stycket* alltid samråda med grupptillsynsmyndig-

heten innan inspektionen fattar ett beslut rörande en återhämtningsplan, *första stycket 2*, eller ett beslut om betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder, *första stycket 3*.

Enligt *tredje stycket* ska Finansinspektionen också samråda med de berörda behöriga myndigheterna innan inspektionen fattar ett beslut som bygger på information från behöriga myndigheter.

I *fjärde stycket* anges att Finansinspektionen, med undantag från det som anges i första–tredje styckena, inte behöver samråda med andra tillsynsmyndigheter om ett beslut är brådskande eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. Om ett beslut har fattats utan att ha föregåtts av samråd ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta de övriga berörda behöriga myndigheterna om beslutet.

50 a § *När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet får inspektionen begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES, från ett moderföretag som har sitt huvudkontor i samma land som den myndigheten, inhämtar information som rör grupptillsynsmyndighetens uppgifter och vidarebefordrar informationen till inspektionen.*

Om Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, behöver sådan information som avses i artikel 254.2 i Solvens II-direktivet och den informationen redan har lämnats till en behörig myndighet, ska inspektionen begära att få informationen från den myndigheten.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om inhämtande av information med hjälp av en behörig myndighet. Paragrafen genomför artikel 251 i Solvens II-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.6.

I *första stycket* anges att Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, får begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES, från ett moderföretag som har sitt huvudkontor i samma land som den myndigheten, inhämtar information som rör grupptillsynsmyndighetens uppgifter och vidarebefordrar informationen till inspektionen. Den information som Finansinspektionen på detta sätt får begära in är sådan information som skulle kunna vara relevant för utövandet av grupptillsynsmyndighetens rättigheter och skyldigheter i fråga om samordning enligt artikel 248 i Solvens II-direktivet. Finansinspektionen ska därutöver även, i enlighet med det som hittills gällt, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen (17 kap. 3 §).

I *andra stycket* införs en bestämmelse för att undvika dubbelrapportering. I vissa fall kan den information som behövs för grupptillsynen redan ha lämnats till en behörig myndighet i ett annan land. I ett sådant fall får Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, begära att få informationen från den myndigheten. Detta gäller dock bara sådan information som avses i artikel 254.2 i Solvens II-direktivet, dvs. den information som behövs för grupptillsynen (jfr 49 §).

63 § Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § *första stycket* 4.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller lämplighetskraven.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lämplighetskrav för styrelseledamöter och den verkställande direktören i ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

I *första stycket* görs ett tillägg i hänvisningen till bestämmelsen i 2 kap. 4 § (de generella lämplighetskraven).

11.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud

11 § Den som har näringsförbud får inte

1. driva näringsverksamhet,
2. faktiskt utöva ledningen av en näringsverksamhet eller av en sådan juridisk person som är bokföringspliktig även om den inte driver näring,
3. vara bolagsman i ett annat handelsbolag än ett kommanditbolag eller komplementär i ett kommanditbolag eller medlem i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,
4. vara stiftare av ett aktiebolag eller en sparbank,
5. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för
   – ett aktiebolag,
   – en ekonomisk förening,
   – en sparbank,
   – ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,
   – en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,
   – en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,
   – en pensionsstiftelse, eller
   – en sådan ideell förening eller stiftelse som driver näringsverksamhet,
6. vara ledamot eller suppleant i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,
7. vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i
   – ett aktiebolag,
   – en ekonomisk förening,
   – ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,
   – *en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,*
   – ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,
   – en sparbank,
   – en medlemsbank, eller
   – en filial enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
8. vara företagsledare i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige eller föreståndare enligt 2 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m.,
9. vara firmatecknare eller i annan egenskap vara ställföreträdare för en sådan juridisk person som anges i 3–5 eller vara firmatecknare för ett utländskt bankföretags filial,
10. äga så många aktier i ett aktiebolag eller ett europabolag med säte i Sverige att hans eller hennes andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget överstiger femtio procent,
11. inneha fullmakt att företräda en enskild näringsidkare i dennes näringsverksamhet eller en juridisk person som anges i 3–5,

12. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i en näringsverksamhet som drivs av en närstående till honom eller henne eller där en närstående har en sådan ställning som anges i 3 §, eller

13. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i den näringsverksamhet där han eller hon har åsidosatt sina skyldigheter.

I paragrafen anges vad en person som har näringsförbud inte får göra. Övervägandena finns i avsnitt 8.

I *punkt 7* görs tillägg för försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar. Detta innebär att en person med näringsförbud inte får vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening. Detta överensstämmer med det som gäller för andra former av försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag, dvs. försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, tjänstepensionsaktiebolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag.

11.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

10 kap.

15 § Vid absorption av ett helägt dotterbolag ska ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen göras av moderbolaget. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att planen har blivit gällande hos moderbolaget. Om planen har registrerats enligt 23 kap. 30 § aktiebolagslagen (2005:551) ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 27 kap. 3 § samma lag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om en ansökan. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av ansökningen *och fått laga kraft*.

Vid behandlingen av en ansökan tillämpas 12 och 13 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser för tjänstepensionsaktiebolag om absorption av ett helägt dotterbolag. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Ändringen i *andra stycket* innebär att Finansinspektionen även ska underrätta Skatteverket om ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan. Därigenom uppmärksammas Skatteverket på ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan och har möjlighet att ingripa med stöd av 23 kap. 21 a § aktiebolagslagen när det finns skäl för det. Genom ändringen överensstämmer Finansinspektionens underrättelseskyldighet med det som gäller vid ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan enligt 11 §, dvs. vid annan fusion än absorption av ett helägt dotterbolag. Ändringen motsvarar ändringen för försäkringsaktiebolag (se författningskommentaren till 11 kap. 37 § FRL). I stycket görs även redaktionella ändringar.

20 § Vid tillämpning av sådana bestämmelser i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar som det hänvisas till i 22–46 §§ eller i de bestämmelser som anges i 21 § ska det som sägs om

1. ekonomisk förening avse ömsesidigt tjänstepensionsbolag,
2. medlem avse delägare,
3. stadgar avse bolagsordning, och

4. föreningsstämma avse bolagsstämma.

Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag eller i försäkringsrörelselagen (2010:2043) som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser för ömsesidiga tjänstepensionsbolag om att vissa begrepp i lagen om ekonomiska föreningar i stället ska avse andra begrepp i denna lag. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att vid tillämpningen enligt 26 § denna lag av bestämmelserna om bosättningskrav för styrelseledamöter och verkställande direktör i 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar för ömsesidiga tjänstepensionsbolag, ska det som i den lagen sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen. Genom ändringen flyttas prövningen av om det finns skäl för undantag från bosättningskravet från Bolagsverket till Finansinspektionen. Detta överensstämmer med det som gäller vid en motsvarande prövning för tjänstepensionsaktiebolag (10 kap. 1 § första och andra styckena och 8 kap. 9 och 30 §§ aktiebolagslagen).

40 § Vid fusion med ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag tillämpas 16 kap. 1–16, 20, 24–40 och 42–51 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar med de ändringar och tillägg som föreskrivs i 41–45 §§ i detta kapitel.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka bestämmelser i 16 kap. lagen om ekonomiska föreningar som gäller för ömsesidiga tjänstepensionsbolag vid fusion. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse om att det som sägs i 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar om Bolagsverket i stället ska avse Finansinspektionen när bestämmelsen tillämpas på ömsesidiga tjänstepensionsbolag. Detta motsvarar bestämmelsen i 11 kap. 1 § andra stycket 2 FRL, som gäller för försäkringsaktiebolag. Det innebär att den möjlighet som Skatteverket har att besluta om att en fusionsplan inte får verkställas gäller under den tid som Finansinspektionen handlägger en ansökan om tillstånd att verkställa en sådan plan. Det är sedan tidigare Finansinspektionen som handlägger sådana ansökningar och ändringen utgör bara ett förtydligande, inte någon ändring i sak. Ändringen motsvarar ändringarna i 12 kap. 81 § och 13 kap. 32 § FRL (se författningskommentarerna till de paragraferna).

41 § Ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan ska göras av såväl överlåtande som övertagande bolag. Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan dock göras av det eller de svenska bolag som deltar i fusionen. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att fusionsplanen blivit gällande i samtliga bolag. Om planen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar, ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Vid fusion genom kombination ska bolagen också ansöka om tillstånd enligt 2 kap. 4 § och godkännande av bolagsordningen enligt 2 kap. 9 § för det övertagande bolaget. Vid gränsöverskridande fusion gäller detta bara om det övertagande bolaget ska ha hemvist i Sverige.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och fått laga kraft*.

Paragrafen innehåller bestämmelser för ömsesidiga tjänstepensionsbolag om fusion. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att det bara är Bolagsverket som ska informeras om slutliga beslut som har fått laga kraft och som meddelats med anledning av en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan. Genom ändringen överensstämmer Finansinspektionens underrättelseskyldighet med det som gäller vid ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan enligt 11 och 62 §§. Ändringen överensstämmer med ändringen i 12 kap. 82 § FRL (se författningskommentaren till den paragrafen). I stycket görs även redaktionella ändringar.

45 § Bestämmelserna om fusion genom absorption i 16 kap. 28 och 29 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska bara gälla vid fusion mellan bolag enligt 39 § i detta kapitel. Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen ska göras av moderbolaget och ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att planen har blivit gällande hos det bolaget. Om planen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen om ekonomiska föreningar, ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om en ansökan. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av ansökan och som fått laga kraft. Bolagsverket ska registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om föreningsregistret ska i stället avse försäkringsregistret.

Vid behandlingen av en ansökan tillämpas 42 och 43 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser för ömsesidiga tjänstepensionsbolag om absorption av ett helägt dotterbolag. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Ändringen i *andra stycket* innebär att Finansinspektionen även ska underrätta Skatteverket om ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan. Därigenom uppmärksammas Skatteverket på ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan och har möjlighet att ingripa med stöd av 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar när det finns skäl för det. Genom ändringen överensstämmer Finansinspektionens underrättelseskyldighet vid absorption med det som gäller vid ansökningar om tillstånd att verkställa en fusionsplan enligt 11 och 41 §§, dvs. vid annan fusion än absorption. Ändringen motsvarar ändringen i 12 kap. 86 § FRL (se författningskommentaren till den paragrafen).

48 § Lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska tillämpas på tjänstepensionsföreningar, om inte något annat följer av denna lag eller av sådana bestämmelser i försäkringsrörelselagen (2010:2043) som det hänvisas till i denna lag. Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag eller i försäkrings-

rörelselagen som gäller i stället för eller utöver lagen om ekonomiska föreningar. Vid tillämpningen av lagen om ekonomiska föreningar på tjänstepensionsföreningar ska det som sägs om

1. ekonomisk förening avse tjänstepensionsförening, och
2. föreningsregistret avse försäkringsregistret.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en tjänstepensionsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att lagen om ekonomiska föreningar ska tillämpas på tjänstepensionsföreningar och om hur den ska tillämpas. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Andra stycket, som är nytt, innebär att vid tillämpningen av bestämmelserna om bosättningskrav för styrelseledamöter och verkställande direktör i 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar på tjänstepensionsföreningar, ska det som i den lagen sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen. Genom ändringen flyttas prövningen av om det finns skäl för undantag från bosättningskravet från Bolagsverket till Finansinspektionen. Detta överensstämmer med det som gäller vid en motsvarande prövning för tjänstepensionsaktiebolag (10 kap. 1 § första och andra styckena och 8 kap. 9 och 30 §§ aktiebolagslagen). Ändringen motsvarar ändringen för ömsesidiga tjänstepensionsbolag (se författningskommentaren till 20 §).

61 § Vid fusion med en tjänstepensionsförening tillämpas 62–64 §§ i detta kapitel i stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Bestämmelser om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar finns i 13 kap. 36 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). När fusionen avser en tjänstepensionsförening och ett helägt dotterbolag ska det som sägs i 62–64 §§ om överlåtande förening avse dotterbolaget.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser för tjänstepensionsföreningar om vilka bestämmelser i denna lag som gäller i stället för lagen om ekonomiska föreningar vid fusion. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse om att det som sägs i 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar om Bolagsverket i stället ska avse Finansinspektionen när den bestämmelsen tillämpas på tjänstepensionsföreningar. Detta motsvarar bestämmelsen i 11 kap. 1 § andra stycket 2 FRL, som gäller för försäkringsaktiebolag. Det innebär att den möjlighet som Skatteverket har att besluta om att en fusionsplan inte får verkställas gäller under den tid som Finansinspektionen handlägger en ansökan om tillstånd att verkställa en sådan plan. Det är sedan tidigare Finansinspektionen som handlägger sådana ansökningar och ändringen utgör bara ett förtydligande, inte någon ändring i sak. Ändringen motsvarar ändringarna i 12 kap. 81 § och 13 kap. 32 § FRL (se författningskommentarerna till de paragraferna).

16 kap.

8 § Om det i toppen av en grupp finns ett tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som är moderföretag till ett sådant moderföretag som avses i 2 § 3, ska bestämmelserna om grupptillsyn i detta kapitel tillämpas bara på nivån för detta yttersta moderföretag.

Första stycket gäller även om

1. det yttersta moderföretaget är ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget som är dotterföretag i stället var ett försäkringsföretag, eller

2. det yttersta moderföretaget är ett blandat finansiellt holdingföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om nivån för grupptillsyn. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

I paragrafen anges hur grupptillsyn ska utövas när det i en grupp finns flera företag på olika nivåer som det ska utövas grupptillsyn över. I den hittillsvarande lydelsen är den tillämplig om det direkt under företaget i toppen av gruppen, dvs. på den näst högsta nivån, finns ett sådant moderföretag som anges i 2 § 3 b eller c, dvs. ett företag som är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag och som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget var ett försäkringsföretag, eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag. Om det på denna nivå direkt under företaget i toppen av gruppen i stället finns ett sådant tjänstepensionsföretag som anges i 2 § 1 eller 2, dvs. 1) ett tjänstepensionsföretag som är moderföretag till eller har ägarintresse i åtminstone ett annat tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland eller 2) ett tjänstepensionsföretag som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med ett annat tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland, gäller i stället bestämmelserna i 7 §.

I *första stycket* tas hänvisningarna till leden b och c i 2 § 3 bort. Det innebär att bestämmelsen även omfattar grupper med undergrupper med tjänstepensionsföretag vars moderföretag är ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland, dvs. de moderföretag som anges i 2 § 3 a. Bestämmelserna om nivån för grupptillsyn (7 § och denna paragraf) omfattar därmed samtliga fall då fullständig grupptillsyn ska utövas enligt 2 § på nivån under det yttersta moderföretaget, dvs. företaget i toppen av en grupp. Om det i toppen av en grupp finns ett tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som är moderföretag till ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland som i sin tur ska omfattas av bestämmelserna om grupptillsyn i denna lag, ska bestämmelserna om grupptillsyn i lagen tillämpas bara på nivån för detta yttersta moderföretag.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse för grupper där det yttersta moderföretaget är ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget som är dotterföretag i stället var ett försäkringsföretag och grupper där det yttersta moderföretaget är

ett blandat finansiellt holdingföretag. Om det i en sådan grupp uppkommer flera fall av grupptillsyn på olika nivåer, ska bestämmelserna om grupptillsyn i lagen tillämpas bara på nivån för det yttersta moderföretaget. Detta motsvarar det som gäller enligt 7 § andra stycket.

26 § Finansinspektionen får besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 23 och 24 §§ inte ska utövas på nivån för ett sådant tjänstepensionsföretag som avses i 2 § 1 eller 2 eller på nivån för det moderföretag som avses i 2 § 3 och som är ett anknutet företag till ett reglerat företag eller självt är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om undantag från kravet på tillsyn över riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Fullständig grupptillsyn enligt denna lag omfattar krav på rapportering och tillsyn av väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp (se 2 § som hänvisar till 23 och 24 §§). Rapporteringen ska fullgöras av ett sådant tjänstepensionsföretag som avses i 2 § (se även prop. 2018/19:158 s. 786 f.). Finansinspektionen får i särskilda fall besluta att tillsyn över väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp inte ska utövas på en viss nivå i gruppen. Ett sådant beslut innebär att det tjänstepensionsföretag som ska omfattas av fullständig grupptillsyn inte behöver rapportera riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen till Finansinspektionen.

Paragrafen har hittills, förutom de grupper där tjänstepensionsföretag är moderföretag (2 § 1 eller 2), bara omfattat grupper med sådana företag som anges som moderföretag i 2 § 3 b eller c. I paragrafen tas hänvisningarna till leden b och c i 2 § 3 bort. Det innebär att bestämmelsen även omfattar grupper med utländska tjänstepensionsinstitut, försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare och försäkringsgivare från tredjeland, dvs. de företag som anges som moderföretag i 2 § 3 a. Om ett sådant företag är moderföretag till ett tjänstepensionsföretag och därmed ska omfattas av grupptillsyn enligt denna lag och dessutom självt omfattas av särskild tillsyn över finansiella konglomerat, antingen som anknutet företag till ett reglerat företag eller självt är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, får Finansinspektionen besluta om undantag från tillsyn över riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp på nivån för det företaget.

37 § Ett företag som vid fullgörandet av skyldigheter enligt detta kapitel får sådan kunskap som avses i 36 §, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. *Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppgiftsskyldighet i samband med utredningar om brott. Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

Ett företag som när det fullgör sina skyldigheter enligt bestämmelserna om grupptillsyn får kunskap om affärsförhållanden i ett företag eller hos vissa fysiska personer, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder.

Ändringen innebär att det införs dels ett skyndsamhetskrav, dels ett krav på att uppgifterna ska lämnas ut i elektronisk form. Detta överensstämmer med det som gäller enligt motsvarande bestämmelse i försäkringsrörelselagen (19 kap. 46 §, se även prop. 2017/18:291).

41 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur *och när* den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas enligt 15–17, 20 och 22 §§,
2. innehållet i samt omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 18 §,
3. innehållet i en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan enligt 21 § andra stycket,
4. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 23, *27* och 33 §§,
5. företagsstyrningssystem inom en grupp enligt 29 §,
6. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 31 §, *och*
7. hur uppgifter enligt 37 § ska lämnas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur och när ett företag ska lämna upplysningar enligt 23, *27* och 33 §§.

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter inom vissa områden och en upplysningsbestämmelse angående verkställighetsföreskrifter. Övervägandena finns i avsnitten 7.3–7.5.

I *första stycket 1* görs ett tillägg så att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer även får meddela föreskrifter om när den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas.

I *första stycket 4* görs ett tillägg så att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer även får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett tjänstepensionsföretag ska lämna till Finansinspektionen när det gäller de transaktioner inom en grupp som ska rapporteras vid begränsad grupptillsyn.

I *första stycket 7* införs ett nytt bemyndigande som innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur uppgifter i samband med utredningar om brott ska lämnas. Detta överensstämmer med det som gäller enligt motsvarande bestämmelse i försäkringsrörelselagen (19 kap. 104 § 8).

I *andra stycket* görs ett tillägg så att upplysningsbestämmelsen även omfattar hur och när ett företag ska lämna upplysningar om de transaktioner inom en grupp som ska rapporteras vid begränsad grupptillsyn.

11.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud

11 § Den som har näringsförbud får inte

1. driva näringsverksamhet,

2. faktiskt utöva ledningen av en näringsverksamhet eller av en sådan juridisk person som är bokföringspliktig även om den inte driver näring,

3. vara bolagsman i ett annat handelsbolag än ett kommanditbolag eller komplementär i ett kommanditbolag eller medlem i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,

4. vara stiftare av ett aktiebolag eller en sparbank,

5. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för
– ett aktiebolag,
– en ekonomisk förening,
– en sparbank,
– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,
– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,
– en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,
– en pensionsstiftelse, eller
– en sådan ideell förening eller stiftelse som driver näringsverksamhet,

6. vara ledamot eller suppleant i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,

7. vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i
– ett aktiebolag,
– en ekonomisk förening,
– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,
– *en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening*,
– ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,
– en sparbank, eller
– en filial enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,

8. vara företagsledare i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige eller föreståndare enligt 2 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m.,

9. vara firmatecknare eller i annan egenskap vara ställföreträdare för en sådan juridisk person som anges i 3–5 eller vara firmatecknare för ett utländskt bankföretags filial,

10. äga så många aktier i ett aktiebolag eller ett europabolag med säte i Sverige att hans eller hennes andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget överstiger femtio procent,

11. inneha fullmakt att företräda en enskild näringsidkare i dennes näringsverksamhet eller en juridisk person som anges i 3–5,

12. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i en näringsverksamhet som drivs av en närstående till honom eller henne eller där en närstående har en sådan ställning som anges i 3 §, eller

13. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i den näringsverksamhet där han eller hon har åsidosatt sina skyldigheter.

Ändringen i paragrafen motsvarar den ändring som görs i samma paragraf i förslaget i avsnitt 2.8 (se författningskommentaren till den paragrafen i avsnitt 11.8).

23.12.2016 SV Europeiska unionens officiella tidning L 354/37

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/2341

av den 14 december 2016

om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53, 62 och 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG ([3]) har ändrats väsentligt flera gånger ([4]). Eftersom ytterligare ändringar ska göras, bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) På den inre marknaden bör tjänstepensionsinstitut ha möjlighet att bedriva verksamhet i andra medlemsstater, samtidigt som en hög skydds- och säkerhetsnivå säkerställs för tjänstepensionsplaners medlemmar och förmånstagare.

(3) Detta direktiv syftar till minimiharmonisering och bör därför inte hindra medlemsstaterna från att behålla eller införa ytterligare bestämmelser för att skydda tjänstepensionsplaners medlemmar och förmånstagare, förutsatt att sådana bestämmelser står i överensstämmelse med medlemsstaternas förpliktelser enligt unionsrätten. Detta direktiv gäller inte frågor som rör nationell social-, arbets-, skatte- eller avtalsrätt, eller huruvida pensionsavsättningarna i medlemsstaterna är tillräckliga.

(4) För att ytterligare underlätta arbetstagarnas rörlighet mellan medlemsstaterna är syftet med detta direktiv att säkerställa god företagsstyrning, tillhandahållande av information till pensionsplanernas medlemmar samt att skapa transparens och trygghet på tjänstepensionsområdet.

(5) Det finns betydande skillnader mellan medlemsstaternas utformning och reglering av tjänstepensionsinstituten. Både tjänstepensionsinstitut och livförsäkringsföretag förvaltar tjänstepensionsplaner. Därför är det inte lämpligt med en standardmodell för alla tjänstepensionsinstitut. Kommissionen och Europeiska tillsynsmyndigheten

([1]) EUT C 451, 16.12.2014, s. 109.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 november 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 december 2016.
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).
([4]) Se bilaga I, del A.

(Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ([1]), bör i sin verksamhet ta hänsyn till medlemsstaters olika traditioner och fastställa utformningen av tjänstepensionsinstitut utan att det påverkar nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning.

(6) Direktiv 2003/41/EG utgjorde ett första steg på lagstiftningsområdet på vägen mot en inre marknad för tjänstepensioner organiserad på unionsnivå. En verklig inre marknad för tjänstepensioner är avgörande för ekonomisk tillväxt och nya arbetstillfällen i unionen och för att det ska vara möjligt att ta itu med den utmaning som det åldrande samhället innebär. Det direktivet, från 2003, har inte ändrats i materiellt hänseende för att införa ett modernt riskbaserat företagsstyrningssystem för tjänstepensionsinstitut. Lämplig reglering och tillsyn på unionsnivå och nationell nivå är avgörande för utvecklingen av säkra och trygga tjänstepensioner i alla medlemsstater.

(7) Som allmän princip bör tjänstepensionsinstitut där så är relevant beakta målet att säkerställa balans mellan generationerna i tjänstepensionsplaner genom att sträva efter att skapa en rättvis fördelning av risker och förmåner mellan generationerna i tjänstepensioner.

(8) Lämpliga åtgärder behövs för att ytterligare förbättra kompletterande privat pensionssparande, såsom tjänstepensionsplaner. Detta är viktigt eftersom de sociala trygghetssystemen utsätts för allt större tryck, vilket innebär att tjänstepensioner i allt högre utsträckning används som ett komplement till andra pensioner. Tjänstepensionsinstitut spelar en viktig roll för den långsiktiga finansieringen av unionens ekonomi och för att erbjuda säkra pensionsförmåner. Tjänstepensionsinstituten är en central del av unionens ekonomi och har tillgångar som är värda 2 500 miljarder EUR på cirka 75 miljoner medlemmars och förmånstagares vägnar. Tjänstepensioner bör förbättras, dock utan att de offentliga pensionssystemens stora betydelse ifrågasätts när det gäller ett tryggt, varaktigt och effektivt socialt skydd, som bör garantera en rimlig levnadsstandard på ålderdomen och som därför bör stå i fokus för målet att förstärka de europeiska sociala modellerna.

(9) Mot bakgrund av den demografiska utvecklingen i unionen och situationen när det gäller nationella budgetar är tjänstepensioner ett värdefullt tillägg till offentliga pensionssystem. Ett motståndskraftigt pensionssystem förutsätter ett varierat produktutbud, mångfald bland instituten och ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis.

(10) Medlemsstaterna bör skydda arbetstagarna från äldrefattigdom och främja kompletterande pensionsplaner som är kopplade till anställningskontrakt såsom kompletterande skydd till allmänna pensioner.

(11) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, näringsfriheten, rätten till egendom, förhandlingsrätten och rätten till kollektiva åtgärder samt rätten till en hög konsumentskyddsnivå, särskilt genom att säkerställa en större transparens kring pensioner, en väl underbyggd personlig finansiell planering och pensionsplanering samt genom att underlätta tjänstepensionsinstituts gränsöverskridande verksamhet och gränsöverskridande överlåtelser av pensionsplaner. Detta direktiv bör tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.

(12) Att underlätta tjänstepensionsinstituts gränsöverskridande verksamhet och gränsöverskridande överlåtelser av pensionsplaner genom att klarlägga de relevanta förfarandena och undanröja onödiga hinder skulle kunna få positiva effekter på de berörda företagen och deras anställda, oavsett i vilken medlemsstat de verkar, genom att förvaltningen av tjänstepensionstjänsterna centraliseras.

(13) Tjänstepensionsinstituts gränsöverskridande verksamhet bör inte påverka nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevant på området för tjänstepensionsplaner i värdmedlemsstaten och som är tillämplig på förhållandet mellan det företag som erbjuder tjänstepensionsplanen (nedan kallat *det uppdragsgivande företaget*) och medlemmar och förmånstagare. Gränsöverskridande verksamhet och gränsöverskridande överlåtelser av pensionsplaner är skilda saker och bör styras av olika bestämmelser. Om en gränsöverskridande överlåtelse av en pensionsplan leder till gränsöverskridande verksamhet bör bestämmelserna om gränsöverskridande verksamhet tillämpas.

(14) Om det uppdragsgivande företaget och tjänstepensionsinstitutet är belägna i samma medlemsstat utgör inte det faktum att en pensionsplans medlemmar eller förmånstagare är bosatta i en annan medlemsstat i sig att gränsöverskridande verksamhet föreligger.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

(15) Medlemsstaterna bör ta hänsyn till behovet av att skydda pensionsrättigheter för arbetstagare som tillfälligt utstationeras till en annan medlemsstat för att arbeta.

(16) Trots att direktiv 2003/41/EG har trätt i kraft har den gränsöverskridande verksamheten förblivit begränsad på grund av skillnaderna i nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning. Vidare återstår viktiga tillsynsrelaterade hinder som gör det dyrare för tjänstepensionsinstitut att förvalta pensionsplaner över gränserna. Dessutom måste det nuvarande minimiskyddet för medlemmar och förmånstagare förbättras. Detta är desto viktigare på grund av att livslängds- och marknadsrisker allt oftare bärs av medlemmar och förmånstagare i stället för av tjänstepensionsinstitutet eller det uppdragsgivande företaget. Dessutom måste den nuvarande miniminivån för den mängd information som lämnas till medlemmar och förmånstagare höjas.

(17) Syftet med de aktsamhetsregler som fastställs i detta direktiv är dels att garantera en hög grad av trygghet för alla framtida pensionärer genom att införa strikta tillsynskrav, dels att möjliggöra en sund, aktsam och effektiv förvaltning av tjänstepensionsplaner.

(18) Tjänstepensionsinstitut bör vara helt åtskilda från uppdragsgivande företag och förvalta fonderade medel utifrån syftet att tillhandahålla pensionsförmåner. Tjänstepensionsinstitut som drivs enbart utifrån det syftet bör ha frihet att tillhandahålla tjänster och frihet att investera utan begränsningar, med förbehåll endast för samordnade aktsamhetskrav, oavsett om sådana tjänstepensionsinstitut anses vara juridiska personer eller inte.

(19) I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna ha det fulla ansvaret för tjänstepensionssystemens uppbyggnad, liksom för beslut om vilken roll var och en av de tre pelarna i pensionssystemet ska spela i enskilda medlemsstater. När det gäller den andra pelaren bör de också ha det fulla ansvaret för den roll och funktion som de olika institut som tillhandahåller tjänstepensionsförmåner har, t.ex. branschtäckande pensionsfonder, företagspensionsfonder och livförsäkringsföretag. Detta direktiv är inte ägnat att ifrågasätta detta medlemsstaternas prerogativ, utan syftar snarare till att uppmuntra dem att bygga upp tillräckliga, trygga och bärkraftiga tjänstepensioner och underlätta gränsöverskridande verksamhet.

(20) Eftersom tjänstepensionerna behöver förbättras ytterligare bör kommissionen tillföra ett stort mervärde på unionsnivå genom att vidta ytterligare åtgärder för att stödja medlemsstaternas samarbete med arbetsmarknadens parter vid förbättrandet av pensionsplaner inom andra pelaren och genom att inrätta en högnivågrupp med experter för att förbättra pensionssparandet inom den andra pelaren i medlemsstaterna, inklusive främjandet av medlemsstaternas utbyte av bästa praxis, i synnerhet när det gäller gränsöverskridande verksamhet.

(21) De nationella reglerna för egenföretagares deltagande i tjänstepensionsinstitut skiljer sig åt. I vissa medlemsstater kan tjänstepensionsinstitut drivas på grundval av överenskommelser med branschorganisationer vars medlemmar uppträder i egenskap av egenföretagare, eller direkt med egenföretagare och anställda. I vissa medlemsstater kan en egenföretagare även bli medlem i ett tjänstepensionsinstitut när egenföretagaren uppträder i egenskap av arbetsgivare eller tillhandahåller yrkesmässiga tjänster åt ett företag. I vissa medlemsstater kan inte egenföretagare bli medlemmar i ett tjänstepensionsinstitut om inte vissa villkor, inbegripet sådana som följer av social- och arbetsmarknadslagstiftning, är uppfyllda.

(22) Institut som förvaltar sociala trygghetssystem, vilka redan har samordnats på unionsnivå, bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Hänsyn bör dock tas till de specifika förutsättningar som gäller för de tjänstepensionsinstitut som i en enskild medlemsstat förvaltar såväl sociala trygghetssystem som tjänstepensionsplaner.

(23) Institut som drivs enligt principen om kapitalfinansiering som en del av ett obligatoriskt socialt trygghetssystem omfattas inte av detta direktiv.

(24) Finansiella institut som redan omfattas av ramlagstiftning på unionsnivå bör generellt undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Eftersom sådana institut i vissa fall även erbjuder tjänster på tjänstepensionsområdet, är det dock viktigt att säkerställa att detta direktiv inte ger upphov till någon snedvridning av konkurrensen. Sådan snedvridning kan undvikas om aktsamhetskraven i detta direktiv tillämpas på tjänstepensionsverksamhet som bedrivs av livförsäkringsföretag i enlighet med artikel 2.3 a i–iii och artikel 2.3 b ii–iv i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ([1]). Kommissionen bör även noggrant övervaka situationen på marknaden för tjänstepensionsplaner och beakta möjligheten att utvidga den frivilliga tillämpningen av detta direktiv till andra reglerade finansiella institut.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

(25) Eftersom tjänstepensionsinstitut har som mål att säkra ekonomisk trygghet under pensionstiden bör tjänstepensionsinstituten kunna betala ut pensionsförmånerna som livslånga utbetalningar, som betalningar som ska göras under en viss tid, i form av engångsbelopp eller genom en kombination av dessa alternativ.

(26) Det är viktigt att säkerställa att äldre och personer med funktionsnedsättning inte riskerar fattigdom utan kan åtnjuta en rimlig levnadsstandard. Tillräcklig täckning för biometriska risker i tjänstepensionsprogram är en viktig aspekt i kampen mot fattigdom och osäkerhet bland äldre personer. När en pensionsplan inrättas bör arbetsgivare och arbetstagare, eller deras respektive företrädare, beakta möjligheten att pensionsplanen inbegriper täckning för risker kopplade till lång levnad och invaliditet samt efterlevandeskydd.

(27) Om medlemsstaterna ges möjlighet att från tillämpningsområdet för nationell genomförandelagstiftning undanta tjänstepensionsinstitut som förvaltar pensionsplaner som tillsammans har färre än 100 medlemmar, kan tillsynen underlättas i sådana medlemsstater utan att detta hindrar att den inre marknaden på detta område fungerar väl. Detta bör emellertid inte undergräva sådana tjänstepensionsinstituts rätt att utse kapitalförvaltare som är etablerade och vederbörligen auktoriserade i en annan medlemsstat för förvaltningen av sin investeringsportfölj, samt förvaringsinstitut som är etablerade och vederbörligen auktoriserade i en annan medlemsstat för förvaringen av sina tillgångar. Under alla omständigheter bör medlemsstaterna tillämpa särskilda bestämmelser avseende investeringsregler och företagsstyrningssystemet på tjänstepensionsinstitut som förvaltar pensionsplaner som tillsammans har mer än totalt 15 medlemmar.

(28) Institut som Unterstützungskassen i Tyskland, där medlemmarna inte har någon laglig rätt till förmåner med visst belopp och där deras intressen skyddas av en obligatorisk lagstadgad obeståndsförsäkring, bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde.

(29) För att skydda medlemmarna och förmånstagarna bör tjänstepensionsinstituten begränsa sina verksamheter till sådana som avses i detta direktiv och till verksamheter som direkt föranleds av dessa.

(30) Om ett uppdragsgivande företag går i konkurs riskerar medlemmar att förlora både sitt arbete och sina intjänade pensionsrättigheter. Detta gör det nödvändigt att säkerställa en tydlig åtskillnad mellan det uppdragsgivande företaget och tjänstepensionsinstitutet samt att minimikrav på aktsamhet fastställs för att skydda medlemmarna. När aktsamhetskraven fastställs bör hänsyn tas till tjänstepensionsinstitutens möjligheter att få tillgång till pensionsgarantisystem eller liknande mekanismer som skyddar intjänade individuella rättigheter för medlemmar och förmånstagare mot risken att det uppdragsgivande företaget inte kan fullgöra sina förpliktelser.

(31) Driften av tjänstepensionsinstitut och tillsynen över dessa uppvisar betydande skillnader i de olika medlemsstaterna. I vissa medlemsstater kan tillsynen utövas inte bara över själva tjänstepensionsinstituten utan också över de enheter eller företag som har auktoriserats för att förvalta dessa tjänstepensionsinstitut. Medlemsstaterna bör kunna ta hänsyn till sådana särdrag så länge som alla krav i detta direktiv uppfylls på ett korrekt sätt. Medlemsstaterna bör även kunna tillåta försäkringsföretag och andra finansiella företag att förvalta tjänstepensionsinstitut.

(32) Tjänstepensionsinstitut är pensionsinstitut som har ett socialt syfte och som tillhandahåller finansiella tjänster. De har ansvar för tillhandahållandet av tjänstepensionsförmåner, och de bör därför när det gäller deras verksamhet och villkoren för att bedriva denna verksamhet uppfylla vissa minimikrav på aktsamhet, med beaktande av nationella regler och traditioner. Dessa institut bör emellertid inte behandlas som rena finansiella tjänsteleverantörer. Deras sociala funktion och trepartsförhållandet mellan arbetstagaren, arbetsgivaren och tjänstepensionsinstitutet bör beaktas på ett korrekt sätt och stödjas som vägledande principer för detta direktiv.

(33) Om tjänstepensionsinstitut i enlighet med nationell rätt förvaltar pensionsfonder som inte är någon juridisk person och består av enskilda medlemmars pensionsplaner och vars tillgångar är separerade från tjänstepensionsinstitutens tillgångar, bör det vara möjligt för medlemsstaterna att betrakta varje pensionsfond som en egen pensionsplan enligt detta direktiv.

(34) Det stora antalet tjänstepensionsinstitut i vissa medlemsstater kräver en pragmatisk lösning när det gäller kravet på förhandsgodkännande av tjänstepensionsinstitut. Om ett tjänstepensionsinstitut önskar förvalta en plan i en annan medlemsstat bör det dock krävas ett förhandsgodkännande av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

(35) Utan att det påverkar tillämpningen av nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning om pensionssystemens uppbyggnad, inbegripet obligatoriskt medlemskap och utfallen av kollektivavtal, bör tjänstepensionsinstituten

kunna erbjuda sina tjänster i andra medlemsstater efter erhållande av tillstånd från den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat. Tjänstepensionsinstituten bör tillåtas att åta sig uppdrag för företag som är belägna i någon av medlemsstaterna och att förvalta pensionsplaner med medlemmar i fler än en medlemsstat. Detta skulle kunna medföra betydande stordriftsfördelar för sådana tjänstepensionsinstitut, förbättra konkurrenskraften hos unionens näringsliv och underlätta arbetskraftens rörlighet.

(36) Rätten för ett tjänstepensionsinstitut som är etablerat i en medlemsstat att förvalta en tjänstepensionsplan som avtalats i en annan medlemsstat bör utövas med fullständigt iakttagande av bestämmelserna i gällande social- och arbetsmarknadslagstiftning i värdmedlemsstaten i den mån den är relevant för tjänstepensionsplaner, exempelvis definitionen och utbetalningen av pensionsförmåner och villkoren för överlåtelse av pensionsrättigheter. Tillsynsreglernas omfattning bör klargöras för att säkerställa rättslig säkerhet för tjänstepensionsinstituts gränsöverskridande verksamhet.

(37) Tjänstepensionsinstitut bör kunna överlåta pensionsplaner till andra tjänstepensionsinstitut över gränserna inom unionen i syfte att underlätta organisationen av tjänstepensioner på unionsnivå. Överlåtelser bör bli föremål för ett godkännande av den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat efter det att den behöriga myndigheten har erhållit godkännande från den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för det tjänstepensionsinstitut som överlåter pensionsplanen. Överlåtelsen och villkoren för denna bör vara beroende av ett förhandsgodkännande av en majoritet av medlemmarna och en majoritet av berörda förmånstagare eller, i förekommande fall, en majoritet av deras företrädare, till exempel en ”trustee” i en trustbaserad plan.

(38) Vid överlåtelse av en del av en pensionsplan bör bärkraften hos både den överlåtna och den återstående delen av pensionsplanen säkerställas och alla medlemmars och förmånstagares rättigheter bör skyddas på ett fullgott sätt efter överlåtelsen, genom krav på att både det överlåtande och det mottagande tjänstepensionsinstitutet har tillräckliga och lämpliga tillgångar för att täcka de tekniska avsättningarna för den överlåtna delen och den återstående delen av planen.

(39) För att underlätta samordningen av tillsynspraxis kan Eiopa begära information från de behöriga myndigheterna i enlighet med de befogenheter som Eiopa tilldelats genom förordning (EU) nr 1094/2010. Om det vid en fullständig eller partiell gränsöverskridande överlåtelse av en pensionsplan råder oenighet mellan de berörda behöriga myndigheterna bör det vidare vara möjligt för Eiopa att utföra medling.

(40) Aktsamhet vid beräkningen av de tekniska avsättningarna är en grundläggande förutsättning för att det ska kunna säkerställas att pensionsåtagandena kan uppfyllas både på kort och lång sikt. Tekniska avsättningar bör beräknas enligt erkända aktuariella metoder och bestyrkas av en aktuarie eller en annan expert på området. Maximiräntesatserna bör väljas på ett aktsamt sätt enligt relevanta nationella bestämmelser. De tekniska avsättningarna bör motsvara ett minimibelopp som är tillräckligt både för den fortsatta utbetalningen av de förmåner som redan är under utbetalning till förmånstagarna och för att återspegla de åtaganden som följer av medlemmarnas intjänade pensionsrättigheter. Aktuariefunktionen bör utövas av personer som har kunskaper i försäkrings- och finansmatematik på en nivå som motiveras av storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i tjänstepensionsinstitutets verksamhet, och som kan styrka sina erfarenheter på området enligt tillämpliga yrkeskvalifikationer eller andra normer.

(41) Det finns betydande skillnader mellan tjänstepensionsinstituten i olika medlemsstater beträffande vilka risker som täcks. Hemmedlemsstaterna bör därför ha möjlighet att fastställa ytterligare, mer detaljerade bestämmelser för beräkningen av de tekniska avsättningarna förutom bestämmelserna i detta direktiv.

(42) Tillräckliga och lämpliga tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna bör krävas för att skydda intressena för pensionsplanens medlemmar och förmånstagare i händelse av det uppdragsgivande företagets insolvens.

(43) För att främja lika spelregler mellan inhemska och gränsöverskridande tjänstepensionsinstitut bör medlemsstaterna beakta skuldtäckningskraven för både inhemska och gränsöverskridande tjänstepensionsinstitut.

(44) I många fall kan det vara det uppdragsgivande företaget och inte tjänstepensionsinstitutet självt som står för de biometriska riskerna eller som garanterar vissa förmåner eller viss avkastning. Det förekommer dock även att tjänstepensionsinstitutet självt står för sådana risker eller lämnar sådana garantier, varvid det uppdragsgivande företaget i allmänhet har uppfyllt sina förpliktelser i och med de nödvändiga inbetalningarna. I dessa fall bör de berörda tjänstepensionsinstituten ha ett kapital som grundas på värdet av de tekniska avsättningarna och riskkapitalet.

(45) Tjänstepensionsinstitut är mycket långsiktiga investerare. De tillgångar som tjänstepensionsinstitut förfogar över får i regel inte lösas in annat än för tillhandahållande av pensionsförmåner. För att medlemmarnas och förmånstagarnas rättigheter ska skyddas på ett fullgott sätt bör tjänstepensionsinstituten även ha möjlighet att välja placeringar som passar deras åtagandens specifika typ och varaktighet. Därför krävs en effektiv tillsyn liksom en inriktning på investeringsregler som ger tjänstepensionsinstituten det handlingsutrymme som behövs för att de ska kunna besluta om den säkraste och mest effektiva investeringspolicyn och som ålägger dem att agera på ett aktsamt sätt. Iakttagandet av aktsamhetsprincipen kräver därför en investeringspolicy som är anpassad till medlemsstrukturen i det enskilda tjänstepensionsinstitutet.

(46) Genom att det fastställs att aktsamhetsprincipen (*the prudent person rule*) ska vara den grundläggande principen för kapitalinvesteringar och genom att det görs möjligt för tjänstepensionsinstitut att bedriva verksamhet över gränserna främjas en överflyttning av sparandet till tjänstepensionsområdet, vilket bidrar till ekonomiska och sociala framsteg.

(47) Tillsynsmetoder och tillsynspraxis skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Dessa bör därför ges visst utrymme att efter eget skön i detalj utforma de investeringsregler som de önskar kräva att tjänstepensionsinstitut som är belägna inom deras territorium ska följa. Dessa regler får dock inte inskränka den fria rörligheten för kapital, såvida det inte är motiverat av aktsamhetsskäl.

(48) Detta direktiv bör säkerställa en lämplig investeringsfrihet för tjänstepensionsinstitut. Eftersom tjänstepensionsinstituten är mycket långsiktiga investerare med låga likviditetsrisker, har de förutsättningar att inom aktsamma gränser investera i icke-likvida tillgångar, t.ex. aktier, och i andra instrument som har en långsiktig ekonomisk profil och inte är föremål för handel på reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar) eller organiserade handelsplattformar (OTF-plattformar). De kan också utnyttja fördelarna med en internationell diversifiering. Det bör därför inte, annat än av aktsamhetsskäl i linje med aktsamhetsprincipen för att skydda medlemmarnas och förmånstagarnas intressen, finnas några begränsningar för investeringar i aktier i valutor andra än dem som åtagandena är uttryckta i eller i andra instrument som har en långsiktig ekonomisk profil och inte är föremål för handel på reglerade marknader, MTF-plattformar eller OTF-plattformar.

(49) Tolkningen av vad som utgör instrument med en långsiktig ekonomisk profil är vid. Dessa instrument är ej överförbara värdepapper och har därför inte tillgång till likviditeten på andrahandsmarknader. De kräver ofta åtaganden med fast tidsfrist, vilket begränsar deras säljbarhet och bör tolkas så att de inbegriper andelar och skuldinstrument i och lån som tillhandahålls icke börsnoterade företag. Onoterade företag omfattar infrastrukturprojekt, icke-börsnoterade tillväxtföretag, fastigheter eller andra tillgångar som skulle kunna vara lämpliga för långsiktiga investeringsändamål. Koldioxidsnåla och klimattåliga infrastrukturprojekt är ofta onoterade tillgångar och är beroende av långfristiga krediter för finansiering av projekt.

(50) Tjänstepensionsinstituten bör ha rätt att investera i andra medlemsstater i enlighet med reglerna i deras hemmedlemsstat för att minska kostnaderna för gränsöverskridande verksamhet. Värdmedlemsstaterna bör därför inte tillåtas ålägga tjänstepensionsinstitut belägna i andra medlemsstater ytterligare investeringskrav.

(51) Enskilda måste kunna få en klar överblick över sina intjänade pensionsrättigheter enligt lagstadgade pensionsplaner och tjänstepensionsplaner, särskilt när sådana rättigheter har tjänats in i fler än en medlemsstat. Detta kan möjliggöras genom pensionsövervakningstjänster som omfattar hela unionen av det slag som redan har införts i vissa medlemsstater till följd av kommissionens vitbok av den 16 februari 2012 med en agenda för tillräckliga, trygga och långsiktigt bärkraftiga pensioner, som förespråkar utvecklingen av sådana tjänster.

(52) Vissa risker kan inte minskas genom kvantitativa krav, återspeglade i tekniska avsättningar och skuldtäckningskrav, utan kan hanteras på rätt sätt endast genom att man ställer krav på företagsstyrningen. Att säkerställa ett effektivt företagsstyrningssystem är därför av central betydelse för en fullgod riskhantering och för skyddet av medlemmar och förmånstagare. Dessa system bör stå i proportion till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos tjänstepensionsinstitutets verksamhet.

(53) En ersättningspolicy som uppmuntrar till ett överdrivet risktagande kan undergräva en sund och effektiv riskhantering i tjänstepensionsinstitut. Principer och krav på offentliggörande rörande ersättningspolicyn som är tillämpliga på andra finansiella institut i unionen bör göras tillämpliga även på tjänstepensionsinstitut, dock med hänsyn till tjänstepensionsinstitutens specifika företagsstyrningsstruktur jämfört med andra finansiella institut och behovet av att ta hänsyn till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos tjänstepensionsinstitutens verksamhet.

(54) En nyckelfunktion är kapaciteten att utföra vissa företagsstyrningsuppgifter. Tjänstepensionsinstituten bör ha tillräcklig kapacitet för en riskhanteringsfunktion, en internrevisionsfunktion samt, i tillämpliga fall, en aktuariefunktion. Fastställandet av en viss nyckelfunktion bör inte hindra ett tjänstepensionsinstitut från att fritt besluta hur det vill organisera denna nyckelfunktion i praktiken, om inte annat anges i detta direktiv. Detta bör inte leda till onödigt betungande krav eftersom hänsyn bör tas till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos tjänstepensionsinstitutets verksamhet.

(55) De personer som i praktiken leder ett tjänstepensionsinstitut bör kollektivt vara lämpliga för sin uppgift och personer som utför nyckelfunktioner bör ha adekvata kunskaper och erfarenheter och, i tillämpliga fall, adekvata yrkeskvalifikationer. Dock bör endast personer som innehar nyckelfunktioner omfattas av kraven på anmälan till den behöriga myndigheten.

(56) Med undantag av den interna revisionsfunktionen, bör det vara möjligt för en enda person eller organisatorisk enhet att utföra fler än en nyckelfunktion. Den person eller organisatoriska enhet som utövar en nyckelfunktion bör dock vara en annan än den som utövar en liknande nyckelfunktion i det uppdragsgivande företaget. Medlemsstaterna bör kunna ge tjänstepensionsinstitutet tillstånd att låta samma person eller organisatoriska enhet utföra nyckelfunktioner under förutsättning att tjänstepensionsinstitutet förklarar hur det undviker eller hanterar en intressekonflikt med det uppdragsgivande företaget.

(57) Det är viktigt att tjänstepensionsinstitut förbättrar sin riskhantering, med beaktande av målet att ha en rättvis spridning av risker och förmåner mellan generationerna i tjänstepensioner, så att potentiella sårbarheter med avseende på pensionsplanernas långsiktiga bärkraft kan förstås på rätt sätt och diskuteras med de berörda behöriga myndigheterna. Tjänstepensionsinstituten bör som ett led i sina riskhanteringssystem göra en riskbedömning för sina verksamheter som rör pensioner. Den riskbedömningen bör också göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna och bör, om så är relevant, bland annat inkludera risker i samband med klimatförändring, resursanvändning, miljön, sociala risker och risker som är relaterade till avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar (strandade tillgångar).

(58) Miljöfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer enligt av Förenta nationerna stödda principer för ansvarsfulla investeringar är viktiga för tjänstepensionsinstituts investeringspolicy och riskhanteringssystem. Medlemsstaterna bör ålägga tjänstepensionsinstitut att uttryckligen redovisa när dessa faktorer beaktas vid investeringsbeslut och hur de ingår i deras riskhanteringssystem. Uppgifter om hur relevanta och väsentliga miljöfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer är för en pensionsplans investeringar och hur de beaktas bör ingå i den information som ett tjänstepensionsinstitut tillhandahåller enligt detta direktiv. Detta utesluter inte att ett tjänstepensionsinstitut fullgör kravet genom att i sådan information ange att miljöfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer inte beaktas i dess investeringspolicy eller att kostnaderna för ett system för att övervaka relevansen och väsentligheten i sådana faktorer och hur de beaktas är oproportionella i förhållande till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos dess verksamhet.

(59) Varje medlemsstat bör kräva att varje tjänstepensionsinstitut som är beläget inom dess territorium upprättar årsbokslut och förvaltningsberättelser i vilka hänsyn tas till varje pensionsplan som tjänstepensionsinstitutet hanterar, och, vid behov, årsbokslut och förvaltningsberättelser för varje pensionsplan. Årsbokslut och förvaltningsberättelser som ger en rättvisande och korrekt bild av tjänstepensionsinstitutets tillgångar, skulder och finansiella ställning, i vilka hänsyn tas till varje pensionsplan som tjänstepensionsinstitutet hanterar, och som vederbörligen godkänts av en auktoriserad person, är en mycket betydelsefull informationskälla för planens medlemmar och förmånstagare samt för de behöriga myndigheterna. I synnerhet gör de det möjligt för de behöriga myndigheterna att övervaka tjänstepensionsinstitutets finansiella sundhet och att bedöma om det kan uppfylla alla sina avtalsmässiga förpliktelser. Årsbokslut och förvaltningsberättelser bör offentliggöras på en webbplats, om möjligt, eller på andra sätt såsom att tryckta exemplar tillhandahålls på begäran.

(60) Ett tjänstepensionsinstituts investeringspolicy är en avgörande faktor både vad avser tjänstepensionsplanernas säkerhet och ekonomiska hållbarhet på lång sikt. Tjänstepensionsinstituten bör därför upprätta och minst vart tredje år se över riktlinjer för investeringsverksamheten. Dessa riktlinjer bör göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna och på begäran även för varje pensionsplans medlemmar och förmånstagare.

(61) Tjänstepensionsinstituten bör ha rätt att helt eller delvis utkontraktera samtliga verksamheter, inbegripet nyckelfunktioner, till tjänsteleverantörer som arbetar för deras räkning. Tjänstepensionsinstituten bör fortfarande ha det fulla ansvaret för att uppfylla alla sina förpliktelser enligt detta direktiv när de utkontrakterar

nyckelfunktioner eller annan verksamhet. Tjänstepensionsinstitut bör ingå ett skriftligt avtal med tjänsteleverantören när en verksamhet utkontrakteras. Vid tillämpningen av detta direktiv omfattas inte avtal för operativa tjänster, till exempel säkerhets- eller underhållspersonal.

(62) Det bör vara möjligt för medlemsstater att kräva att förvaringsinstitut utses för förvaring av ett tjänstepensionsinstituts tillgångar.

(63) Med beaktande av pensionsplanens karaktär och den administrativa bördan bör tjänstepensionsinstituten ge tydlig och lämplig information till presumtiva medlemmar, medlemmar och förmånstagare till stöd för deras beslut om sin pensionering och säkerställa en hög grad av transparens under de olika faserna i en pensionsplan, vilka omfattar tiden före anslutningen, medlemskapet (inbegripet tiden före pensioneringen) och tiden efter pensioneringen. Särskilt bör lämnas information om intjänade pensionsrättigheter, beräknad nivå på pensionsförmånerna, risker och garantier samt kostnader. När de beräknade pensionsförmånerna grundas på ekonomiska scenarier bör informationen också inkludera ett oförmånligt scenario som bör vara extremt men trovärdigt. Om medlemmarna står för en investeringsrisk är det också mycket viktigt med ytterligare information om investeringsprofilen, tillgängliga alternativ och historisk avkastning. Informationen bör motsvara användarens behov och bör beakta Förenta Nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, i synnerhet vad beträffar tillgänglighet och tillgång till information, i enlighet med artiklarna 3 respektive 21 i konventionen. Medlemsstater kan välja att närmare specificera vem som får lämna informationen till presumtiva medlemmar, medlemmar och förmånstagare, inbegripet genom insamling av pensionsuppgifter (*pension tracking services*).

(64) På grund av särdragen i de pensionsplaner som ger en viss förmånsnivå påverkas dessa förmåner inte av den historiska avkastningen eller av kostnadsstrukturen, förutom i extrema fall. Information om detta bör därför endast lämnas för pensionsplaner där medlemmarna står för en investeringsrisk eller kan fatta investeringsbeslut.

(65) Innan presumtiva medlemmar ansluter sig till en pensionsplan bör de ges all den information de behöver för att kunna göra ett välgrundat val. Om presumtiva medlemmar inte har ett val utan automatiskt ansluts till en pensionsplan bör tjänstepensionsinstitutet förse dem med grundläggande relevant information om deras medlemskap direkt efter anslutningen.

(66) Tjänstepensionsinstitut bör för medlemmar utarbeta ett pensionsbesked som innehåller viktig personlig och allmän information om pensionsplanen. Pensionsbeskedet bör vara tydligt och fullständigt och innehålla relevant och lämplig information för att underlätta förståelsen av pensionsrättigheter över tiden och inom olika pensionsplaner och för att främja arbetskraftens rörlighet.

(67) Tjänstepensionsinstituten bör underrätta sina medlemmar i tillräckligt god tid före pensioneringen om de utbetalningsalternativ de kan välja mellan. Om pensionen inte betalas ut som en livslång utbetalning, bör medlemmar som närmar sig pensionering underrättas om tillgängliga förmånsutbetalningsprodukter för att underlätta finansiell planering inför pensionen.

(68) Under den fas när pensionsförmåner utbetalas bör förmånstagarna fortsätta att få information om sina förmåner och motsvarande utbetalningsalternativ. Detta är särskilt viktigt när förmånstagare står för en betydande del av investeringsrisken under utbetalningsfasen. Förmånstagare bör även informeras om eventuella sänkningar av förmånsnivåer innan någon sådan sänkning tillämpas, efter det att ett beslut som leder till en sänkning har fattats. I enlighet med god praxis rekommenderas tjänstepensionsinstituten att samråda med förmånstagarna innan ett sådant beslut fattas.

(69) Den behöriga myndigheten bör utöva sina befogenheter i de huvudsakliga syftena att skydda rättigheterna för medlemmar och förmånstagare och tjänstepensionsinstitutens stabilitet och sundhet.

(70) Tillsynens omfattning varierar mellan medlemsstaterna. Detta kan orsaka problem om ett tjänstepensionsinstitut måste följa rörelsereglerna i sin hemmedlemsstat och samtidigt följa social- och arbetsmarknadslagstiftningen i sin värdmedlemsstat. Klargörandet av vilka områden som ska anses vara en del av tillsynen enligt detta direktiv minskar den rättsliga osäkerheten och tillhörande transaktionskostnader.

(71) En inre marknad för tjänstepensionsinstitut kräver ett ömsesidigt erkännande av aktsamhetskraven. Ett tjänstepensionsinstituts efterlevnad av dessa krav bör övervakas av de behöriga myndigheterna i tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat. Medlemsstaterna bör ge de behöriga myndigheterna nödvändiga befogenheter för att använda förebyggande eller korrigerande åtgärder om ett tjänstepensionsinstitut bryter mot något av kraven i detta direktiv.

(72) För att säkerställa en effektiv tillsyn över verksamheter som utkontrakterats, inklusive all verksamhet som senare utkontrakteras på nytt, är det viktigt att de behöriga myndigheterna har tillgång till alla relevanta uppgifter som innehas av tjänsteleverantörer till vilka verksamheter har utkontrakterats, oavsett om den senare är en reglerad eller oreglerad enhet, och har rätt att genomföra inspektioner på plats. För att myndigheterna ska kunna ta hänsyn till marknadsutvecklingen och säkerställa att villkoren i uppdragsavtalet fortlöpande efterlevs bör behöriga myndigheter ha nödvändiga befogenheter att begära information från tjänstepensionsinstituten och tjänsteleverantörer om utkontrakterade verksamheter.

(73) Det bör införas bestämmelser om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, andra myndigheter och organ som arbetar med ansvar för att stärka den finansiella stabiliteten och uppsägning av pensionsplaner. Det är därför nödvändigt att närmare ange under vilka förhållanden sådant informationsutbyte bör vara möjligt. När information får offentliggöras endast med de behöriga myndigheternas uttryckliga samtycke bör dessa myndigheter, när så är lämpligt, få ställa stränga krav som villkor för samtycket.

(74) Behandling av personuppgifter enligt detta direktiv, såsom de behöriga myndigheternas utbyte eller överföring av personuppgifter, bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([1]), och de europeiska tillsynsmyndigheternas utbyte eller överföring av information enligt detta direktiv bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ([2]).

(75) För att säkerställa en väl fungerande inre marknad för tjänstepensioner som organiseras på unionsnivå bör kommissionen, efter samråd med Eiopa, se över och rapportera om tillämpningen av detta direktiv och bör lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet senast den 13 januari 2023.

(76) För att säkerställa en sund konkurrens mellan instituten bör den övergångsperiod som ger försäkringsföretag som omfattas av direktiv 2009/138/EG möjlighet att bedriva sin tjänstepensionsverksamhet enligt de regler som avses i artikel 4 i det här direktivet förlängas till och med den 31 december 2022. Direktiv 2009/138/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(77) Vidareutvecklingen på unionsnivå av solvensmodeller, exempelvis HBS-modeller (*holistic balance sheet*), är inte realistisk i praktiken och inte effektiv när det gäller kostnader och förmåner, särskilt med tanke på mångfalden hos tjänstepensionsinstitut inom och mellan medlemsstaterna. Inga kvantitativa kapitalkrav, såsom Solvens II eller HBS-modeller som anknyter till Solvens II, bör därför utvecklas på unionsnivå när det gäller tjänstepensionsinstitut, eftersom de potentiellt skulle kunna minska arbetsgivarnas beredvillighet att tillhandahålla tjänstepensionsplaner.

(78) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skapa en rättslig ram på unionsnivå som omfattar tjänstepensionsinstitut, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(79) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är motiverat.

(80) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.

(81) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt och tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga I.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs bestämmelser för inledande och utövande av verksamhet som bedrivs av tjänstepensionsinstitut.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på tjänstepensionsinstitut. Om tjänstepensionsinstitut i enlighet med nationell rätt inte är juridiska personer ska medlemsstaterna tillämpa direktivet antingen på dessa tjänstepensionsinstitut eller, om inte annat föreskrivs i punkt 2, på de auktoriserade enheter som ansvarar för driften av dessa institut och agerar för deras räkning.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på

a) institut som förvaltar sociala trygghetssystem som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 883/2004 ([1]) och (EG) nr 987/2009 ([2]),

b) institut som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([3]), 2009/138/EG, 2011/61/EU ([4]), 2013/36/EU ([5]) och 2014/65/EU ([6]),

c) institut vars verksamhet bygger på fördelningsprincipen (*pay as you go*),

d) institut där det uppdragsgivande företagets anställda inte har någon laglig rätt till förmåner och där det uppdragsgivande företaget när som helst kan lösa in tillgångarna och inte nödvändigtvis fullgöra sina skyldigheter att utbetala pensionsförmåner,

e) företag som gör bokföringsmässiga avsättningar för att kunna betala ut pensionsförmåner till sina anställda.

Artikel 3

Tillämpning på tjänstepensionsinstitut som förvaltar sociala trygghetssystem

Tjänstepensionsinstitut som också förvaltar obligatoriska anställningsrelaterade pensionsplaner som betraktas som sociala trygghetssystem som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 ska omfattas av detta direktiv när det gäller den del av deras verksamheter som avser tillhandahållande av icke-obligatoriska tjänstepensioner. I sådana fall ska skulder och motsvarande tillgångar hållas fullständigt åtskilda och de ska inte kunna överlåtas till de obligatoriska pensionsplaner som betraktas som sociala trygghetssystem eller omvänt.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).
(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).
(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).
(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).
(5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).
(6) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

Artikel 4

Frivillig tillämpning på institut som omfattas av direktiv 2009/138/EG

Hemmedlemsstater får välja att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 9–14, 19–22, 23.1, 23.2 och 24–58 i detta direktiv på tjänstepensionsverksamheten hos livförsäkringsföretag i enlighet med artikel 2.3 a i–iii och artikel 2.3 b ii–iv i direktiv 2009/138/EG. I sådana fall ska alla tillgångar och skulder som hänför sig till tjänstepensionsverksamheten hållas fullständigt åtskilda från, förvaltas och hanteras skilt från livförsäkringsföretagens övriga verksamheter, utan någon möjlighet till överlåtelse.

I fall som avses i första stycket i den här artikeln, och endast när det gäller deras tjänstepensionsverksamhet, ska livförsäkringsföretag inte omfattas av artiklarna 76–86, 132, 134.2, 173, 185.5, 185.7, 185.8 och 209 i direktiv 2009/138/EG.

Hemmedlemsstaten ska säkerställa att antingen de behöriga myndigheterna eller de myndigheter som ansvarar för tillsynen av livförsäkringsföretag som omfattas av direktiv 2009/138/EG, som en del av sin tillsynsverksamhet kontrollerar att den verksamhet som rör tjänstepensioner hålls strikt åtskild från övrig verksamhet.

Artikel 5

Små tjänstepensionsinstitut och pensionsplaner som följer av lag

Med undantag för vad som föreskrivs i artiklarna 32–35 får medlemsstaterna välja att helt eller delvis underlåta att tillämpa detta direktiv på tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium och som förvaltar pensionsplaner som sammanlagt har färre än 100 medlemmar. Om inte annat föreskrivs i artikel 2.2 ska sådana tjänstepensionsinstitut dock ha rätt att tillämpa direktivet på frivillig grund. Artikel 11 får tillämpas endast om alla övriga bestämmelser i detta direktiv är tillämpliga. Medlemsstaterna ska tillämpa artiklarna 19.1, 21.1 och 21.2 på alla tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium och som förvaltar pensionsplaner som sammanlagt har fler än 15 medlemmar.

Medlemsstaterna får välja att tillämpa någon av artiklarna 1–8, artikel 19 och artiklarna 32–35 på institut som tillhandahåller tjänstepensioner enligt lag, enligt nationell rätt, och vilka pensioner garanteras av en offentlig myndighet.

Artikel 6

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *tjänstepensionsinstitut*: ett institut som, oavsett sin rättsliga form, förvaltar fonderade medel och som är etablerat oberoende av uppdragsgivande företag eller branschorganisation utifrån syftet att tillhandahålla pensionsförmåner i samband med yrkesutövning på grundval av en överenskommelse eller ett avtal som slutits

   a) enskilt eller kollektivt mellan arbetsgivare och arbetstagare eller deras respektive företrädare, eller

   b) med egenföretagare, enskilt eller kollektivt, i enlighet med rätten i hem- och värdmedlemsstaten,

   och som bedriver verksamheter som direkt föranleds av dessa,

2. *pensionsplan*: ett avtal, en överenskommelse, en stiftandeurkund (*trust deed*) eller bestämmelser vari anges vilka pensionsförmåner som ska lämnas och på vilka villkor,

3. *uppdragsgivande företag*: varje företag eller annat organ, oavsett om det omfattar eller består av en eller flera juridiska eller fysiska personer, vilket handlar i egenskap av arbetsgivare eller egenföretagare eller en kombination av dessa, och som erbjuder en pensionsplan eller gör inbetalningar till ett tjänstepensionsinstitut,

4. *pensionsförmåner*: förmåner som betalas ut med anledning av uppnådd pensionsålder eller förväntat uppnående av pensionsålder eller, om de kompletterar dessa förmåner och tillhandahålls sekundärt, i form av utbetalningar vid dödsfall, invaliditet eller upphörande av anställning eller i form av bidrag eller tjänster som tillhandahålls vid sjukdom, medellöshet eller dödsfall. För att den ekonomiska tryggheten under pensionstiden ska stärkas får pensionsförmånerna betalas ut som en livslång utbetalning, under en viss tid, i form av ett engångsbelopp eller genom en kombination av dessa alternativ,

5. *medlem*: en person som inte är förmånstagare eller presumtiv medlem och vars tidigare eller nuvarande yrkesverksamhet ger, eller kommer att ge honom eller henne, rätt till pensionsförmåner enligt bestämmelserna i en pensionsplan,

6. *förmånstagare*: en person som uppbär pensionsförmåner,

7. *presumtiv medlem*: en person som har rätt att ansluta sig till en pensionsplan,

8. *behörig myndighet*: en nationell myndighet som har utsetts för att utföra de uppgifter som anges i detta direktiv,

9. *biometriska risker*: risker kopplade till dödsfall, invaliditet och lång levnad,

10. *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där tjänstepensionsinstitutet har registrerats eller auktoriserats och där det har sin huvudsakliga förvaltningsort i enlighet med artikel 9,

11. *värdmedlemsstat*: den medlemsstat vars social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevant på området för tjänstepensionsplaner är tillämplig på förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och medlemmarna eller förmånstagarna,

12. *överlåtande tjänstepensionsinstitut*: ett tjänstepensionsinstitut som överlåter alla eller delar av en pensionsplans skulder, tekniska avsättningar och andra skyldigheter och rättigheter, samt motsvarande tillgångar eller likvärdiga likvida tillgångar till ett tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat i en annan medlemsstat,

13. *mottagande tjänstepensionsinstitut*: ett tjänstepensionsinstitut som tar emot alla eller delar av en pensionsplans skulder, tekniska avsättningar och andra skyldigheter och rättigheter, samt motsvarande tillgångar eller likvärdiga likvida tillgångar från ett tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat i en annan medlemsstat,

14. *reglerad marknad*: en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU,

15. *multilateral handelsplattform eller MTF-plattform*: en multilateral handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.1.22 i direktiv 2014/65/EU,

16. *organiserad handelsplattform eller OTF-plattform*: en organiserad handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.1.23 i direktiv 2014/65/EU,

17. *varaktigt medium*: ett instrument som gör det möjligt för en medlem eller förmånstagare att lagra information som riktas till den medlemmen eller förmånstagaren personligen, på ett sätt som möjliggör framtida åtkomst och under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den lagrade informationen,

18. *nyckelfunktion*: inom ett företagsstyrningssystem, en intern kapacitet att utföra praktiska uppgifter som omfattar riskhanteringsfunktionen, internrevisionsfunktionen och aktuariefunktionen,

19. *gränsöverskridande verksamhet*: förvaltning av en pensionsplan där förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och berörda medlemmar och förmånstagare styrs av social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevant på området för tjänstepensionsplaner i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten.

Artikel 7

Ett tjänstepensionsinstituts verksamhet

Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium begränsar sin verksamhet till sådan verksamhet som avser pensionsförmåner inbegripet verksamheter som föranleds av dessa.

Om ett livförsäkringsföretag, i enlighet med artikel 4, driver sin tjänstepensionsverksamhet genom att hålla tillgångarna och skulderna fullständigt åtskilda, ska de fullständigt åtskilda tillgångarna och skulderna hanteras endast inom ramen för sådan verksamhet som avser pensionsförmåner och därav direkt föranledd verksamhet.

Som allmän princip ska tjänstepensionsinstitut i sin verksamhet, där så är relevant, beakta målet att skapa en rättvis fördelning av risker och förmåner mellan generationerna.

Artikel 8

Juridisk åtskillnad mellan uppdragsgivande företag och tjänstepensionsinstitut

Medlemsstaterna ska säkerställa att uppdragsgivande företag är juridiskt åtskilda från ett tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat inom deras territorium, så att tjänstepensionsinstitutets tillgångar skyddas i medlemmarnas och förmånstagarnas intresse om det uppdragsgivande företaget går i konkurs.

Artikel 9

Registrering eller auktorisering

1. Medlemsstaterna ska med avseende på alla tjänstepensionsinstitut som har sin huvudsakliga förvaltningsort inom deras territorium, säkerställa att tjänstepensionsinstitutet registreras i ett nationellt register av den behöriga myndigheten eller är auktoriserat av denna.

Med huvudsaklig förvaltningsort avses den plats där tjänstepensionsinstitutet fattar sina viktigaste strategiska beslut.

2. Vid sådan gränsöverskridande verksamhet som bedrivs i enlighet med artikel 11 ska även de medlemsstater där tjänstepensionsinstitutet är verksamt framgå av registret.

3. Informationen från registret ska meddelas Eiopa, som ska offentliggöra den på sin webbplats.

Artikel 10

Operativa krav

1. Medlemsstaterna ska för varje tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat inom deras territorium säkerställa att

a) tjänstepensionsinstitutet har genomfört korrekt upprättade regler för förvaltningen av pensionsplaner,

b) det uppdragsgivande företaget, om det garanterar pensionsförmånerna, är skyldigt att regelbundet finansiera detta åtagande.

2. I enlighet med subsidiaritetsprincipen och med vederbörligt beaktande av storleken på pensionsförmånerna från socialförsäkringssystemen får medlemsstaterna föreskriva att kompletterande förmåner såsom täckning av risker kopplade till lång levnad och invaliditet, efterlevandeskydd samt en garanti för återbetalning av inbetalade belopp erbjuds till medlemmarna om arbetsgivarna och arbetstagarna, eller deras respektive företrädare, kommer överens om detta.

Artikel 11

Gränsöverskridande verksamhet och förfaranden

1. Utan att det påverkar tillämpningen av nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning avseende pensionssystemens uppbyggnad, inbegripet obligatoriskt medlemskap och utfallen av kollektivavtal, ska medlemsstaterna tillåta tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium att bedriva gränsöverskridande verksamhet. Medlemsstaterna ska också tillåta företag som är belägna inom deras territorier att stödja tjänstepensionsinstitut som erbjuder sig att bedriva eller faktiskt bedriver gränsöverskridande verksamhet.

2. Ett tjänstepensionsinstitut som erbjuder sig att bedriva gränsöverskridande verksamhet och att åta sig uppdrag för ett uppdragsgivande företag måste godkännas i förväg av den relevanta behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

3. Ett tjänstepensionsinstitut ska till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anmäla att det avser att bedriva gränsöverskridande verksamhet. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstitut lämnar följande uppgifter när de gör denna anmälan:

a) Namnet på den eller de värdmedlemsstater, vilka i förekommande fall ska anges av det uppdragsgivande företaget.

b) Det uppdragsgivande företagets namn och huvudsakliga förvaltningsort.

c) De viktigaste särdragen i den pensionsplan som ska förvaltas för det uppdragsgivande företagets räkning.

4. När den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten mottar en anmälan enligt punkt 3 ska denna – under förutsättning att den inte har utfärdat ett motiverat beslut om att tjänstepensionsinstitutets administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning eller dess lednings anseende eller yrkeskvalifikationer eller erfarenhet på området inte är förenliga med den föreslagna gränsöverskridande verksamheten – inom tre månader från mottagandet av alla de uppgifter som anges i punkt 3 vidarebefordra dessa till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten och informera tjänstepensionsinstitutet om detta.

Det motiverade beslut som avses i första stycket ska utfärdas inom tre månader från mottagandet av alla de uppgifter som anges i punkt 3.

5. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte översänder de uppgifter som anges i punkt 3 till värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska den informera det berörda tjänstepensionsinstitutet om skälen för detta inom tre månader från det att den har mottagit uppgifterna. Underlåtenhet att översända uppgifter ska kunna överklagas till domstol i hemmedlemsstaten.

6. Tjänstepensionsinstitut som bedriver gränsöverskridande verksamhet ska omfattas av de informationskrav som anges i avdelning IV och som värdmedlemsstaten uppställer med avseende på de presumtiva medlemmar, medlemmar och förmånstagare som berörs av den gränsöverskridande verksamheten.

7. Innan tjänstepensionsinstitutet börjar bedriva gränsöverskridande verksamhet, ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten inom sex veckor efter mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 3 informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om de krav i social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på området för tjänstepensionsplaner och som ska uppfyllas när pensionsplanen förvaltas på uppdrag av ett företag i värdmedlemsstaten och om värdmedlemsstatens informationskrav enligt avdelning IV som ska tillämpas på den gränsöverskridande verksamheten. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska lämna denna information till tjänstepensionsinstitutet.

8. Tjänstepensionsinstitutet får börja bedriva gränsöverskridande verksamhet i enlighet med de krav i värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på området för tjänstepensionsplaner och med värdmedlemsstatens informationskrav enligt punkt 7 så snart som det har mottagit den information som avses i punkt 7 eller, om ingen information från den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inkommer, efter utgången av den tidsfrist som anges i punkt 7.

9. Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om alla väsentliga ändringar av de krav i värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på området för tjänstepensionsplaner som kan påverka pensionsplanens särdrag i den mån det gäller den gränsöverskridande verksamheten samt om alla väsentliga ändringar i värdmedlemsstatens informationskrav enligt punkt 7. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska lämna denna information till tjänstepensionsinstitutet.

10. Tjänstepensionsinstitutet ska vara föremål för löpande tillsyn av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten i fråga om verksamhetens förenlighet med de krav i social- och arbetsmarknadslagstiftningen i värdlandet som är relevanta på området för tjänstepensionsplaner och med värdmedlemsstatens informationskrav enligt punkt 7. Om oriktigheter upptäcks vid denna tillsyn ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska i samordning med den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att tjänstepensionsinstitutet upphör med de upptäckta överträdelserna.

11. Om tjänstepensionsinstitutet, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller på grund av att lämpliga åtgärder saknas i hemmedlemsstaten, fortsätter att överträda de tillämpliga

bestämmelserna i de krav i värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på området för tjänstepensionsplaner eller värdmedlemsstatens informationskrav enligt punkt 7, får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller beivra ytterligare oriktigheter och, i den mån det är strikt nödvändigt, hindra tjänstepensionsinstitutet från att bedriva verksamhet i värdmedlemsstaten för det uppdragsgivande företagets räkning.

Artikel 12

Gränsöverskridande överlåtelser

1. Medlemsstaterna ska godkänna att tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium överlåter alla eller en del av en pensionsplans skulder, tekniska avsättningar och andra skyldigheter och rättigheter, samt motsvarande tillgångar eller likvärdiga likvida tillgångar till ett mottagande tjänstepensionsinstitut.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kostnaderna för överlåtelsen inte belastar de kvarvarande medlemmarna och förmånstagarna i det överlåtande tjänstepensionsinstitutet eller de befintliga medlemmarna och förmånstagarna i det mottagande tjänstepensionsinstitutet.

3. Överlåtelsen måste förhandsgodkännas

a) av en majoritet av berörda medlemmar och en majoritet av berörda förmånstagare eller, i förekommande fall, av en majoritet av deras företrädare. Vad som utgör en majoritet ska definieras i enlighet med nationell rätt. Informationen om villkoren för överlåtelsen ska göras tillgänglig för berörda medlemmar och förmånstagare och, i förekommande fall, för deras företrädare, av det överlåtande tjänstepensionsinstitutet i god tid innan den ansökan som avses i punkt 4 lämnas in, och

b) i förekommande fall, av det uppdragsgivande företaget.

4. Överlåtelsen av alla eller en del av en pensionsplans skulder, tekniska avsättningar och andra skyldigheter och rättigheter, samt motsvarande tillgångar eller likvärdiga likvida tillgångar mellan överlåtande och mottagande tjänstepensionsinstitut ska kräva godkännande från den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat, efter förhandsgodkännandet av den behöriga myndigheten i det överlåtande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat. Ansökan om godkännande av överlåtelsen ska lämnas in av det mottagande tjänstepensionsinstitutet. Den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat ska bevilja eller avslå ansökan om godkännande och meddela sitt beslut till det mottagande tjänstepensionsinstitutet inom tre månader från det att ansökan mottagits.

5. Ansökan om det godkännande av överlåtelsen som avses i punkt 4 ska innehålla följande upplysningar:

a) Det skriftliga avtalet mellan det överlåtande och det mottagande tjänstepensionsinstitutet, i vilket ska anges överlåtelsens villkor.

b) En beskrivning av pensionsplanens viktigaste särdrag.

c) En beskrivning av de skulder eller tekniska avsättningar som ska överlåtas och andra skyldigheter och rättigheter, samt motsvarande tillgångar eller likvärdiga likvida tillgångar.

d) Det överlåtande och det mottagande pensionsinstitutets namn och huvudsakliga förvaltningsort, samt den medlemsstat i vilken vart och ett av tjänstepensionsinstituten är registrerat eller auktoriserat.

e) Det uppdragsgivande företagets huvudsakliga förvaltningsort och namn.

f) Belägg för förhandsgodkännandet i enlighet med punkt 3.

g) I förekommande fall, namnet på de medlemsstater vars social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevant på området för tjänstepensionsplaner är tillämplig på den berörda pensionsplanen.

6. Den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål efter mottagandet vidarebefordra ansökan enligt punkt 4 till den behöriga myndigheten för det överlåtande tjänstepensionsinstitutet.

7. Den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat ska endast bedöma om

a) all information enligt punkt 5 har lämnats av det mottagande tjänstepensionsinstitutet,

b) det mottagande tjänstepensionsinstitutets administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning och dess lednings anseende eller yrkeskvalifikationer eller erfarenhet på området är förenliga med den föreslagna överlåtelsen,

c) de långsiktiga intressena hos det mottagande tjänstepensionsinstitutets medlemmar och förmånstagare och den överlåtna delen av pensionsplanen är tillräckligt skyddade under och efter överlåtelsen,

d) det mottagande tjänstepensionsinstitutets tekniska avsättningar är fullt skuldtäckta vid tidpunkten för överlåtelsen, när överlåtelsen utmynnar i gränsöverskridande verksamhet, och

e) tillgångarna som ska överlåtas är tillräckliga och lämpliga för att täcka de skulder, tekniska avsättningar och andra skyldigheter och rättigheter som ska överlåtas, i enlighet med tillämpliga regler i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat.

8. Den behöriga myndigheten i det överlåtande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat ska endast bedöma

a) vid en partiell överlåtelse av till pensionsplanen hänförliga skulder, tekniska avsättningar och andra skyldigheter och rättigheter samt motsvarande tillgångar eller likvärdiga likvida tillgångar, om medlemmarnas och förmånstagarnas långsiktiga intressen i den kvarvarande delen av pensionsplanen är tillräckligt skyddade,

b) om medlemmarnas och förmånstagarnas individuella rättigheter försämras på grund av överlåtelsen,

c) om de tillgångar som hör till pensionsplanen och som ska överlåtas är tillräckliga och lämpliga för att täcka de skulder, tekniska avsättningar och andra skyldigheter och rättigheter som ska överlåtas, i enlighet med tillämpliga regler i det överlåtande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat.

9. Den behöriga myndigheten i det överlåtande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat ska översända resultaten av bedömningen enligt punkt 8 inom åtta veckor från det att ansökan enligt punkt 6 erhållits så att den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat kan fatta ett beslut i enlighet med punkt 4.

10. Om ansökan om godkännande avslås ska den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat ange skälen till ett sådant avslag inom den tremånadersperiod som anges i punkt 4. Det avslaget, eller underlåtenhet att handla från den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat, ska kunna överklagas till domstol i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat.

11. Den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat ska informera den behöriga myndigheten i det överlåtande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat om beslutet enligt punkt 4 inom två veckor efter att ha fattat det beslutet.

När överlåtelsen utmynnar i gränsöverskridande verksamhet ska den behöriga myndigheten i det överlåtande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat också informera den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat om de krav i social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på området för tjänstepensionsplaner och i enlighet med vilka pensionsplanen måste förvaltas samt om de informationskrav i värdmedlemsstaten enligt avdelning IV som ska tillämpas på den gränsöverskridande verksamheten. Detta ska meddelas inom ytterligare fyra veckor.

Den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat ska översända denna information till det mottagande tjänstepensionsinstitutet inom en vecka efter mottagandet.

12. Efter att ha mottagit ett beslut om godkännande enligt punkt 4 eller, om ingen information om beslutet mottagits från den behöriga myndigheten i det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat, vid utgången av den period som anges i punkt 11 tredje stycket, får det mottagande tjänstepensionsinstitutet börja förvalta pensionsplanen.

13. Om det råder oenighet om förfarandet eller innehållet i en åtgärd eller utebliven åtgärd från den behöriga myndigheten i det överlåtande eller det mottagande tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat, inbegripet ett beslut att godkänna eller avslå ansökan om en gränsöverskridande överlåtelse, får Eiopa genomföra icke-bindande medling i enlighet med artikel 31 andra stycket c i förordning (EU) nr 1094/2010 på begäran av någon av de behöriga myndigheterna eller på eget initiativ.

14. Om det mottagande tjänstepensionsinstitutet bedriver gränsöverskridande verksamhet ska artikel 11.9, 11.10 och 11.11 tillämpas.

AVDELNING II

KVANTITATIVA KRAV

Artikel 13

Tekniska avsättningar

1. Hemmedlemsstaten ska säkerställa att tjänstepensionsinstitut som förvaltar tjänstepensionsplaner för samtliga pensionsplaner alltid innehar tillräckliga tekniska avsättningar motsvarande deras finansiella åtaganden till följd av gällande pensionsavtal.

2. Hemmedlemsstaten ska säkerställa att tjänstepensionsinstitut som förvaltar tjänstepensionsplaner, där tjänstepensionsinstitutets åtagande täcker biometriska risker eller garanterar antingen en viss avkastning eller en viss förmånsnivå, gör tekniska avsättningar som är tillräckliga i förhållande till samtliga åtaganden enligt dessa planer.

3. Dessa tekniska avsättningar ska beräknas varje år. Hemmedlemsstaten får dock tillåta att beräkningarna utförs vart tredje år, om tjänstepensionsinstitutet till medlemmarna eller de behöriga myndigheterna överlämnar ett intyg eller en rapport om justeringar avseende de mellanliggande åren. Intyget eller rapporten ska ge en klar bild av den justerade utvecklingen av de tekniska avsättningarna och av förändringarna av de risker som täcks.

4. Beräkningen av de tekniska avsättningarna ska utföras och bestyrkas av en aktuarie eller någon annan expert på det området, till exempel en revisor, när så är tillåtet enligt nationell rätt, på grundval av aktuariella metoder som erkänns av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och enligt följande principer:

a) Minimibeloppet för de tekniska avsättningarna ska beräknas genom en tillräckligt aktsam aktuariell värdering, i vilken hänsyn tas till alla åtaganden avseende förmåner och inbetalningar, i enlighet med tjänstepensionsinstitutets pensionsarrangemang. Det ska vara tillräckligt både för den fortsatta utbetalningen av de pensioner och andra förmåner som redan är under betalning till förmånstagare och för att återspegla de åtaganden som följer av medlemmarnas intjänade pensionsrättigheter. De ekonomiska och aktuariella antaganden som valts för värderingen av åtagandena måste också väljas på ett aktsamt sätt, vid behov med beaktande av en tillräcklig säkerhetsmarginal.

b) Maximiräntesatserna ska väljas på ett aktsamt sätt och fastställas i enlighet med alla relevanta regler i hemmedlemsstaten. Dessa aktsamt valda räntesatser ska fastställas med beaktande av

   i) avkastningen på de motsvarande tillgångar som tjänstepensionsinstitutet har och den förväntade avkastningen på framtida investeringar,

   ii) den aktuella marknadsavkastningen på obligationer av hög kvalitet, statsobligationer, obligationer från Europeiska stabilitetsmekanismen, Europeiska investeringsbanken (EIB) eller Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, eller

   iii) en kombination av leden i och ii.

c) De biometriska tabeller som används för att beräkna de tekniska avsättningarna ska grunda sig på aktsamma antaganden med beaktande av de viktigaste särdragen hos medlemsgruppen och pensionsplanerna, i synnerhet förväntade förändringar i de relevanta riskerna.

d) Metoden och underlaget för beräkningen av de tekniska avsättningarna ska i regel förbli desamma från ett räkenskapsår till ett annat. Ändringar kan dock vara motiverade till följd av förändringar i de rättsliga, demografiska eller ekonomiska förutsättningar som ligger till grund för antagandena.

5. Hemmedlemsstaten får, för att säkerställa att medlemmarnas och förmånstagarnas intressen skyddas på ett fullgott sätt, fastställa ytterligare, mer detaljerade krav för beräkningen av de tekniska avsättningarna.

Artikel 14

Skuldtäckning av tekniska avsättningar

1. Hemmedlemsstaten ska kräva att varje tjänstepensionsinstitut alltid ska inneha tillräckliga och lämpliga tillgångar som täcker de tekniska avsättningarna för alla pensionsplaner som det förvaltar.

2. Hemmedlemsstaten får tillåta ett tjänstepensionsinstitut att under en begränsad tid inneha otillräckliga tillgångar för att täcka de tekniska avsättningarna. I detta fall ska de behöriga myndigheterna kräva att tjänstepensionsinstitutet antar en konkret och genomförbar återhämtningsplan med tidsangivelser så att kraven i punkt 1 blir uppfyllda igen. Planen ska vara förenad med följande villkor:

a) Tjänstepensionsinstitutet ska upprätta en konkret och genomförbar plan för hur det inom rimlig tid ska kunna återställa tillgångarnas storlek till den nivå som krävs för att helt täcka de tekniska avsättningarna. Planen ska göras tillgänglig för medlemmarna eller, i förekommande fall, deras företrädare och/eller godkännas av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

b) När planen upprättas ska hänsyn tas till tjänstepensionsinstitutets specifika situation, särskilt vad gäller dess matchning av tillgångar och skulder (*asset-liability structure*), riskprofil, likviditetsplan, åldersprofilen hos de medlemmar som är berättigade till pensionsförmåner samt till om planerna befinner sig i uppbyggnadsskedet eller ska övergå till full fondering från att inte eller endast delvis ha varit fonderade.

c) Om en tjänstepensionsplan avvecklas under den period som avses i första meningen i denna punkt ska tjänstepensionsinstitutet underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten. Tjänstepensionsinstitutet ska inrätta ett förfarande för hur tillgångarna och motsvarande åtaganden i den planen ska överlåtas till ett annat tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsbolag eller annat lämpligt organ. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska underrättas om detta förfarande, och förfarandets huvuddrag ska göras tillgängliga för medlemmarna eller, i förekommande fall, deras företrädare i enlighet med konfidentialitetsprincipen.

3. När det gäller gränsöverskridande verksamhet ska de tekniska avsättningarna alltid täckas av tillgångar som är tillräckliga i förhållande till samtliga planer som förvaltas. Om detta villkor inte är uppfyllt ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten direkt ingripa och kräva att tjänstepensionsinstitutet omedelbart utformar lämpliga åtgärder och genomför dem utan dröjsmål på ett sådant sätt att medlemmar och förmånstagare har ett adekvat skydd.

Artikel 15

Lagstadgat kapitalkrav

1. Hemmedlemsstaten ska säkerställa att tjänstepensionsinstitut som förvaltar pensionsplaner där tjänstepensionsinstitutet och inte det uppdragsgivande företaget står för åtagandet att täcka biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning eller en viss förmånsnivå ständigt, som en buffert, innehar kompletterande tillgångar utöver de tekniska avsättningarna. Dess storlek ska återspegla typen av risk och tillgångsportföljen avseende samtliga de pensionsplaner som förvaltas. Dessa tillgångar ska vara fria från alla förutsebara åtaganden och fungera som en buffert för att kompensera skillnader mellan förväntade och verkliga kostnader och intäkter.

2. För beräkning av den lägsta storleken på de kompletterande tillgångarna ska bestämmelserna i artiklarna 16, 17 och 18 tillämpas.

3. Punkt 1 ska dock inte hindra medlemsstaterna från att kräva att tjänstepensionsinstitut som är belägna inom deras territorium ska uppfylla lagstadgade kapitalkrav eller från att fastställa mer detaljerade regler, om sådana är berättigade av aktsamhetsskäl.

Artikel 16

Disponibel solvensmarginal

1. För att säkerställa att tjänstepensionerna är långsiktigt hållbara ska medlemsstaterna kräva att alla tjänstepensionsinstitut som avses i artikel 15.1 och som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium vid varje tidpunkt, i förhållande till sin samlade verksamhet, ska ha en tillräcklig disponibel solvensmarginal som åtminstone motsvaras av kraven i detta direktiv.

2. Den disponibla solvensmarginalen ska motsvaras av tillgångar i tjänstepensionsinstitutet som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden, inklusive följande:

a) Det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett tjänstepensionsinstitut i form av ett ömsesidigt bolag, det faktiska garantikapitalet med tillägg för eventuella medlemskonton, förutsatt att samtliga följande kriterier är uppfyllda:

   i) I stiftelseurkund och bolagsordning ska föreskrivas att betalningar från dessa konton till medlemmar endast får ske i den utsträckning detta inte medför att den disponibla solvensmarginalen understiger den föreskrivna nivån eller, efter det att företaget har upplösts, om samtliga andra skulder i företaget har lösts.

ii) I stiftelseurkund och bolagsordning ska föreskrivas att, om sådana betalningar som avses i led i sker av annan anledning än att ett enskilt medlemskap i det ömsesidiga bolaget ska upphöra, de behöriga myndigheterna ska underrättas minst en månad i förväg och att de under denna period får förbjuda utbetalningen.

iii) De berörda bestämmelserna i stiftelseurkund och bolagsordning får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot ändringen, utan att det påverkar tillämpningen av de kriterier som anges i leden i och ii.

b) Reserver (lagstadgade och fria) som inte motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser.

c) Vinsten eller förlusten efter avdrag för utdelning.

d) I den utsträckning som detta medges i nationell rätt: de vinstreserver som redovisas i balansräkningen, om dessa kan användas för att täcka eventuella förluster och inte har avsatts för utdelning till medlemmar och förmånstagare.

Den disponibla solvensmarginalen ska minskas med beloppet för de egna aktier som tjänstepensionsinstitutet självt innehar.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att den disponibla solvensmarginalen också får utgöras av:

a) Kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital upp till högst 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen, varav högst 25 % får bestå av förlagslån med fast löptid eller kumulativa preferensaktier med fast löptid, förutsatt att det finns bindande avtal om att förlagslåne- eller preferensaktiekapitalet, i händelse av att tjänstepensionsinstitutet går i konkurs eller försätts i likvidation, ska ha prioritet efter alla övriga borgenärers fordringar och inte får betalas ut förrän alla andra vid tillfället utestående skulder har lösts.

b) Värdepapper utan fast löptid samt andra instrument, inbegripet andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i led a, upp till högst 50 % av den disponibla solvensmarginalen eller den föreskrivna solvensmarginalen, beroende på vilken som är lägst, för det sammanlagda beloppet av de värdepapper och förlagslån som avses i led a, om de uppfyller följande villkor:

i) De får inte återbetalas på innehavarens initiativ eller utan den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.

ii) Utställandeavtalet ska ge tjänstepensionsinstitutet möjlighet att uppskjuta räntebetalningar på lånet.

iii) Långivarens fordran på tjänstepensionsinstitutet ska i sin helhet ha förmånsrätt efter samtliga icke-efterställda borgenärer.

iv) Handlingarna som reglerar utställandet av värdepapperen ska innehålla bestämmelser om att lånekapital och obetalda räntor får användas till förlusttäckning och möjliggöra för tjänstepensionsinstitutet att fortsätta sin verksamhet.

v) Endast till fullo inbetalda belopp ska beaktas.

Vid tillämpning av led a ska förlagslånekapital även uppfylla följande villkor:

i) Endast till fullo inbetalda medel ska beaktas.

ii) För lån med fast löptid ska den ursprungliga löptiden vara minst fem år. Senast ett år före förfallodatum ska tjänstepensionsinstitutet till de behöriga myndigheterna för godkännande lämna en plan för hur den disponibla solvensmarginalen ska kunna behållas på, eller ökas till, den föreskrivna nivån då lånet löper ut, såvida inte den andel av den disponibla solvensmarginalen som motsvaras av lånet gradvis har minskat under minst de senaste fem åren före förfallodatum. De behöriga myndigheterna får tillåta förtidsinlösen av sådana lån, om det utfärdande tjänstepensionsinstitutet ansöker om detta och förutsatt att dess disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

iii) Lån utan fast löptid ska ha minst fem års uppsägningstid, med undantag av de fall då de inte längre kan anses ingå i den disponibla solvensmarginalen eller då ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna särskilt krävs för förtidsinlösen. I det senare fallet ska tjänstepensionsinstitutet underrätta de behöriga myndigheterna senast sex månader före det datum då det avser att göra förtidsinlösen, och ska därvid ange den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, såväl före som efter återbetalningen. De behöriga myndigheterna ska endast godkänna återbetalningen om tjänstepensionsinstitutets disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

iv) I låneavtalet får det inte ingå någon klausul om att skulden, under vissa särskilt angivna omständigheter, utöver likvidation av tjänstepensionsinstitutet, ska förfalla till betalning före de avtalade förfallodagarna.

v) Låneavtalet får ändras endast om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot den föreslagna ändringen.

4. På tjänstepensionsinstitutets ansökan, med åtföljande bevis, hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med den myndighetens godkännande får den disponibla solvensmarginalen också utgöras av:

a) Om zillmering inte tillämpas eller, om zillmering tillämpas och denna inte uppgår till de tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien: skillnaden mellan en ej zillmerad eller delvis zillmerad försäkringsmatematisk avsättning och en försäkringsmatematisk avsättning zillmerad med en faktor som motsvarar det tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien.

b) Dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar, i den mån sådana dolda nettoreserver inte är av exceptionell natur.

c) Hälften av ännu ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen uppgår till 25 % av nämnda kapital, upp till 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen.

Beloppet som avses i led a får inte överstiga 3,5 % av summan av skillnaderna mellan kapitalbeloppen för livförsäkringar och tjänstepensioner och de försäkringsmatematiska avsättningarna för samtliga försäkringsavtal där zillmering är möjlig. Denna skillnad ska minskas med beloppet för varje ej avskriven anskaffningskostnad som redovisas som tillgång.

Artikel 17

Föreskriven solvensmarginal

1. Den föreskrivna solvensmarginalen ska fastställas så som anges i punkterna 2–6 beroende på ingångna försäkringsavtal.

2. Den föreskrivna solvensmarginalen ska vara lika med summan av följande resultat:

a) Första resultatet:

Ett tal som motsvarar 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna avseende mottagen återförsäkring utan avdrag för retrocession ska multipliceras med ett procenttal, som inte får vara mindre än 85 %, som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan de totala försäkringsmatematiska avsättningarna, beräknade efter avdrag för retrocession, och de försäkringsmatematiska avsättningarna brutto.

b) Andra resultatet:

För försäkringsavtal där risksumman inte är negativ multipliceras ett tal motsvarande 0,3 % av det totala beloppet för sådan risksumma, som tjänstepensionsinstitutet iklätt sig ansvar för, med ett procenttal, som inte får vara mindre än 50 %, som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan det totala beloppet för den risksumma som tjänstepensionsinstitutet förblir ansvarigt för efter avgiven återförsäkring och retrocession, och det totala beloppet för risksumman för återförsäkring.

När det gäller temporär dödsfallsförsäkring med en längsta löptid av tre år ska denna multiplikationsfaktor vara 0,1 %. För sådana försäkringar med en löptid på mer än tre år men högst fem år ska denna faktor vara 0,15 %.

3. När det gäller sådan tilläggsförsäkring som avses i artikel 2.3 a iii i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för tjänstepensionsinstitut enligt artikel 18.

4. När det gäller sådan verksamhet avseende inlösning som avses i artikel 2.3 b ii i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a.

5. När det gäller sådan verksamhet som avses i artikel 2.3 b i i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med 1 % av tillgångarna.

6. När det gäller försäkringar som är kopplade till investeringsfonder och omfattas av artikel 2.3 a i och ii i direktiv 2009/138/EG och när det gäller de verksamheter som avses i artikel 2.3 b iii–v i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med summan av följande:

a) 4 % av de tekniska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a, i den utsträckning tjänstepensionsinstitutet står för en investeringsrisk.

b) 1 % av de tekniska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a, i den utsträckning tjänstepensionsinstitutet inte står för någon investeringsrisk, men det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna fastställts för en period som överstiger fem år.

c) 25 % av de administrationskostnader som netto kan hänföras till sådana försäkringar och sådan verksamhet för det senaste räkenskapsåret, i den utsträckning tjänstepensionsinstitutet inte står för någon investeringsrisk, och det belopp som avsatts till täckande av administrationskostnaderna inte fastställts för en period som överstiger fem år.

d) 0,3 % av risksumman beräknad enligt punkt 2 b, i den utsträckning tjänstepensionsinstitutet försäkrar dödsfallsrisk.

Artikel 18

Föreskriven solvensmarginal i artikel 17.3

1. Den föreskrivna solvensmarginalen ska fastställas på grundval av antingen det årliga premie- eller bidragsbeloppet eller genomsnittet av försäkringsersättningarna för de tre senaste räkenskapsåren.

2. Den föreskrivna solvensmarginalen ska vara lika med det högsta av de två resultaten enligt punkterna 3 och 4.

3. Premiebasen ska beräknas på grundval av det högsta av följande värden: bruttovärdet av de tecknade premierna eller bidragen beräknat enligt nedan och bruttovärdet av de intjänade premierna eller bidragen.

De premier eller bidrag (tilläggsavgifter inräknade) som hänför sig till direkt försäkringsverksamhet under det närmast föregående räkenskapsåret ska läggas ihop.

Till denna summa läggs premierna för all mottagen återförsäkring under närmast föregående räkenskapsår.

Från detta belopp ska dras det totala beloppet för under det senaste räkenskapsåret annullerade premier eller bidrag, liksom det sammanlagda beloppet för skatter och avgifter på premier eller bidrag som ingår i totalbeloppet.

Det sålunda erhållna beloppet ska delas i två delar, av vilka den första ska uppgå till högst 50 000 000 EUR medan den andra ska utgöra restbeloppet; 18 % av den första beloppsandelen och 16 % av den andra ska läggas ihop.

Denna summa ska multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som tjänstepensionsinstitutet fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får inte vara lägre än 50 %.

4. Ersättningsbasen ska beräknas enligt följande:

De ersättningar som utbetalats från direkt försäkring (utan avdrag för anspråk för vilka återförsäkrare och retrocessionärer svarar) som betalats ut under de i punkt 1 angivna perioderna läggs ihop.

Till denna summa läggs summan av ersättningar som utbetalats för förpliktelser som under samma tidsperioder övertagits genom återförsäkring eller retrocession och beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid utgången av närmast föregående räkenskapsår, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

Detta belopp ska minskas med summan av de belopp som återvunnits under de perioder som anges i punkt 1.

Från återstående belopp dras beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid början av det räkenskapsår som infaller två år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

En tredjedel av det på detta sätt erhållna beloppet ska delas i två delar, av vilka den första ska uppgå till högst 35 000 000 EUR medan den andra ska utgöra restbeloppet; 26 % av den första beloppsandelen och 23 % av den andra ska läggas ihop.

Denna summa ska multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som tjänstepensionsinstitutet fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får inte vara lägre än 50 %.

5. Om den föreskrivna solvensmarginal som räknats fram enligt punkterna 2–4 är lägre än den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, ska den föreskrivna solvensmarginalen minst vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, multiplicerad med förhållandet mellan de tekniska avsättningarna för oreglerade skadeersättningar i slutet respektive i början av det senaste räkenskapsåret. I dessa beräkningar ska återförsäkring inte ingå i de tekniska avsättningarna, men kvoten får aldrig vara större än 1.

Artikel 19

Investeringsregler

1. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium ska investera sina tillgångar i enlighet med aktsamhetsprincipen och särskilt i enlighet med följande regler:

a) Tillgångarna ska investeras på det sätt som på lång sikt bäst gagnar medlemmarnas och förmånstagarnas intressen som helhet. Vid en eventuell intressekonflikt ska tjänstepensionsinstitutet eller den enhet som förvaltar dess portfölj säkerställa att investeringen görs uteslutande i medlemmarnas och förmånstagarnas intresse.

b) Inom ramen för aktsamhetsprincipen ska medlemsstaterna tillåta tjänstepensionsinstituten att ta hänsyn till investeringsbeslutens möjliga långsiktiga konsekvenser när det gäller miljöfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer.

c) Tillgångarna ska investeras på ett sätt som tillförsäkrar säkerhet, kvalitet, likviditet och lönsamhet för den samlade portföljen.

d) Tillgångarna ska till övervägande del investeras på reglerade marknader. Investeringar i tillgångar som inte är föremål för handel på reglerade finansmarknader måste under alla förhållanden hållas på aktsamma nivåer.

e) Det ska vara möjligt att investera i derivatinstrument, förutsatt att sådana instrument bidrar till att minska investeringsriskerna eller underlättar effektiv förvaltning av portföljen. De måste värderas enligt aktsamhetsprincipen med beaktande av den underliggande tillgången och tas med vid värderingen av ett tjänstepensionsinstituts tillgångar. Tjänstepensionsinstitut ska även undvika överdriven riskexponering gentemot en och samma motpart och gentemot annan derivatverksamhet.

f) Tillgångarna ska vara diversifierade på ett lämpligt sätt för att undvika dels överdrivet beroende av någon särskild tillgång, emittent eller företagsgrupp, dels ackumulation av risker i den samlade portföljen.

   Investeringar i tillgångar som emitterats av samma emittent eller av emittenter som tillhör samma grupp får inte innebära överdriven riskkoncentration för ett tjänstepensionsinstitut.

g) Investeringar i det uppdragsgivande företaget får inte överstiga 5 % av den samlade portföljen, och när det uppdragsgivande företaget ingår i en grupp får investeringar i företag som ingår i samma grupp som det uppdragsgivande företaget inte överstiga 10 % av portföljen.

Om ett tjänstepensionsinstitut har fått sitt uppdrag av flera företag ska investeringar i dessa uppdragsgivande företag göras på ett aktsamt sätt och med hänsyn till behovet av lämplig diversifiering.

Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa de krav som avses i leden f och g på investeringar i statsobligationer.

2. Med beaktande av storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos verksamheten i de tjänstepensionsinstitut som står under tillsyn, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna övervakar lämpligheten i tjänstepensionsinstitutens kreditvärderingsförfaranden, utvärderar användningen av hänvisningar till kreditbetyg utfärdade av kreditvärderingsinstitut enligt definitionen i artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 ([1]) i deras investeringspolicy och, om så är lämpligt, verkar för minskade effekter av sådana hänvisningar, i syfte att minska ensidig och mekanisk förlitan på sådana kreditbetyg.

3. Hemmedlemsstaten ska förbjuda tjänstepensionsinstitut att ta upp lån eller ställa säkerhet på tredje parts vägnar. Medlemsstaterna får dock tillåta tjänstepensionsinstituten att för en begränsad period ta upp vissa lån som endast syftar till att tillgodose likviditetsbehov.

4. Medlemsstaterna får inte kräva att de tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium investerar i särskilda typer av tillgångar.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30 får medlemsstaterna inte kräva att investeringsbeslut som fattas av ett tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat inom dess territorium eller av dess kapitalförvaltare ska vara villkorat av något godkännande i förväg eller någon systematisk anmälan.

6. Medlemsstaterna får i enlighet med bestämmelserna i punkterna 1–5 fastställa mer detaljerade föreskrifter, inbegripet kvantitativa regler, för tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium, om föreskrifterna är berättigade av aktsamhetsskäl, för att ta hänsyn till samtliga planer som dessa tjänstepensionsinstitut förvaltar.

Medlemsstaterna får dock inte hindra tjänstepensionsinstituten från att

a) investera upp till 70 % av de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna – eller när det gäller planer där medlemmarna står för investeringsrisken, 70 % av hela portföljen – i aktier, överlåtbara värdepapper som kan jämställas med aktier och företagsobligationer som är föremål för handel på reglerade marknader eller genom MTF-plattformar eller OTF-plattformar och att besluta om dessa tillgångars relativa vikt i investeringsportföljen. Om det är motiverat av aktsamhetsskäl får medlemsstaterna dock tillämpa en lägre gräns, som inte får understiga 35 %, för tjänstepensionsinstitut som förvaltar pensionsplaner med en långsiktig lägsta garanterad räntesats, står för investeringsrisken och själva står för garantin,

b) investera upp till 30 % av de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna i tillgångar denominerade i andra valutor än dem som åtagandena är uttryckta i,

c) investera i instrument som har en långsiktig investeringshorisont och inte är föremål för handel på reglerade marknader, MTF-plattformar eller OTF-plattformar,

d) investera i instrument som är utfärdade eller garanterade av EIB inom ramen för Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska långsiktiga investeringsfonder, Europeiska fonder för socialt företagande och Europeiska riskkapitalfonder.

7. Punkt 6 hindrar inte medlemsstaterna från att, även i enskilda fall, kräva att striktare investeringsregler tillämpas på tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium, särskilt med tanke på tjänstepensionsinstitutets åtaganden, om det är motiverat av aktsamhetsskäl.

8. Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten för ett tjänstepensionsinstitut som bedriver gränsöverskridande verksamhet enligt artikel 11 får inte fastställa investeringsregler utöver dem som anges i punkterna 1–6 för den del av tillgångarna som täcker tekniska avsättningar för gränsöverskridande verksamhet.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

AVDELNING III

VILLKOR FÖR UTÖVANDET AV VERKSAMHETEN

KAPITEL 1

Företagsstyrningssystem

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 20

Lednings- eller tillsynsorganets ansvar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett tjänstepensionsinstituts lednings- eller tillsynsorgan har det yttersta ansvaret enligt nationell rätt för att det berörda tjänstepensionsinstitutet följer de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv.

2. Detta direktiv påverkar inte den roll som arbetsmarknadens parter spelar i förvaltningen av tjänstepensionsinstituten.

Artikel 21

Allmänna krav på företagsstyrning

1. Medlemsstaterna ska kräva att samtliga tjänstepensionsinstitut har upprättat ett effektivt företagsstyrningssystem som ger en sund och ansvarsfull ledning av deras verksamhet. Systemet ska omfatta en tillfredsställande och transparent organisationsstruktur med en tydlig ansvarsfördelning med lämplig grad av uppdelning av uppgifterna och ett effektivt system för att säkerställa att information förs vidare. Företagsstyrningssystemet ska beakta miljöfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer i samband med investeringstillgångar vid investeringsbeslut, och systemet ska regelbundet ses över internt.

2. Det företagsstyrningssystem som avses i punkt 1 ska stå i proportion till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos tjänstepensionsinstitutets verksamhet.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänstepensionsinstituten upprättar och tillämpar skriftliga riktlinjer för riskhantering, internrevision och, i tillämpliga fall, aktuariell och utkontrakterad verksamhet. Dessa skriftliga riktlinjer ska först godkännas av tjänstepensionsinstitutets lednings- eller tillsynsorgan och ska ses över minst vart tredje år, samt anpassas med hänsyn till väsentliga förändringar inom det berörda systemet eller området.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänstepensionsinstituten har upprättat ett effektivt system för internkontroll. Detta system ska omfatta administrativa förfaranden och redovisningsförfaranden, ramar för internkontrollen och lämpliga rapporteringsrutiner på tjänstepensionsinstitutets samtliga nivåer.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänstepensionsinstituten vidtar rimliga åtgärder för att säkerställa att deras verksamhet bedrivs med kontinuitet och på ett korrekt sätt, inklusive utarbetandet av beredskapsplaner. Tjänstepensionsinstitutet ska i detta syfte använda lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden.

6. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstituten har minst två personer som i praktiken leder tjänstepensionsinstitutet. Medlemsstaterna får tillåta att endast en person i praktiken leder tjänstepensionsinstitutet, på grundval av en motiverad bedömning genomförd av de behöriga myndigheterna. Den bedömningen ska ta hänsyn till arbetsmarknadsparternas roll i den samlade ledningen av tjänstepensionsinstitutet samt storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos tjänstepensionsinstitutets verksamhet.

Artikel 22

Krav på ledningens lämplighet och redbarhet

1. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstituten säkerställer att personer som i praktiken leder tjänstepensionsinstitutet, personer som utför nyckelfunktioner och, i förekommande fall, personer eller enheter som anlitas för att utföra funktioner i enlighet med artikel 31 uppfyller följande krav i sitt arbete:

a) Krav på lämplighet:

i) För personer som i praktiken leder tjänstepensionsinstitutet innebär detta att deras kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter är kollektivt tillräckliga för att de ska kunna säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av tjänstepensionsinstitutet.

ii) För personer som utför nyckelfunktioner i form av aktuariefunktioner eller internrevisionsfunktioner innebär detta att deras yrkeskvalifikationer, kunskaper och erfarenheter är tillräckliga för att de ska kunna utföra sina nyckelfunktioner på ett tillfredsställande sätt.

iii) För personer som utför andra nyckelfunktioner innebär detta att deras kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter är tillräckliga för att de ska kunna utföra sina nyckelfunktioner på ett tillfredsställande sätt.

b) Krav på redbarhet. Deras anseende och integritet motsvarar högt ställda krav.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna kan bedöma om de personer som i praktiken leder tjänstepensionsinstitutet eller utför nyckelfunktioner uppfyller de krav som fastställs i punkt 1.

3. Om en hemmedlemsstat från de personer som avses i punkt 1 kräver bevis om gott anseende, bevis om konkursfrihet eller bådadera, ska den medlemsstaten, när det gäller medborgare från andra medlemsstater, som tillräckligt bevis godta ett utdrag ur belastningsregistret från den andra medlemsstaten eller, i avsaknad av ett belastningsregister i den andra medlemsstaten, en motsvarande handling utfärdad av en behörig rättslig eller administrativ myndighet, antingen i den medlemsstat där personen är medborgare eller i hemmedlemsstaten, som visar att dessa krav är uppfyllda.

4. Om inte någon behörig rättslig eller administrativ myndighet i antingen den medlemsstat där personen är medborgare eller i hemmedlemsstaten utfärdar en motsvarande handling enligt punkt 3, ska den personen i stället få avlägga försäkran under ed.

I hemmedlemsstater där det inte finns någon bestämmelse om att försäkran under ed får avläggas ska dock medborgarna från andra berörda medlemsstater få avlägga en försäkran på heder och samvete inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet i hemmedlemsstaten eller i den medlemsstat där de är medborgare, eller inför en notarie i en av dessa medlemsstater. Myndigheten eller notarien ska utfärda ett intyg om edgång eller avgiven försäkran.

5. Det bevis om konkursfrihet som avses i punkt 3 kan även läggas fram i form av en försäkran som medborgaren från den andra berörda medlemsstaten avgett inför ett behörigt rättsligt organ en behörig yrkes- eller branschorganisation i den andra medlemsstaten.

6. De handlingar som avses i punkterna 3, 4 och 5 ska visas upp inom tre månader från utfärdandet.

7. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter och organ som ska ha behörighet att utfärda de handlingar som avses i punkterna 3, 4 och 5 och ska omedelbart underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Medlemsstaterna ska även underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de myndigheter eller organ till vilka de handlingar som avses i punkterna 3, 4 och 5 ska lämnas till stöd för en ansökan om att få bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 11 på ifrågavarande medlemsstats territorium.

Artikel 23

Ersättningspolicy

1. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstituten upprättar och tillämpar en sund ersättningspolicy för alla personer som i praktiken leder tjänstepensionsinstitutet och för personer som utövar nyckelfunktioner samt för andra personalkategorier vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på tjänstepensionsinstitutets riskprofil på ett sätt som står i proportion till dess storlek och interna organisation samt till deras verksamheters storlek, art, omfattning och komplexitet.

2. Om inte annat föreskrivs i förordning (EU) 2016/679 ska tjänstepensionsinstituten regelbundet offentliggöra relevant information om ersättningspolicyn.

3. Tjänstepensionsinstitut ska följa följande principer när de upprättar och tillämpar den ersättningspolicy som avses i punkt 1:

a) Ersättningspolicyn ska upprättas, genomföras och upprätthållas i enlighet med tjänstepensionsinstitutets verksamheter, riskprofil, mål, långsiktiga intressen, finansiella stabilitet och resultat som helhet, samt bidra till en sund, aktsam och effektiv ledning av tjänstepensionsinstituten.

b) Ersättningspolicyn ska vara förenlig med de långsiktiga intressena hos medlemmar och förmånstagare i pensionsplaner som förvaltas av tjänstepensionsinstitutet.

c) Ersättningspolicyn ska inkludera åtgärder som syftar till att undvika intressekonflikter.

d) Ersättningspolicyn ska vara förenlig med en sund och effektiv riskhantering och får inte skapa incitament till risktagande som är oförenligt med tjänstepensionsinstitutets riskprofiler och regler.

e) Ersättningspolicyn ska gälla för tjänstepensionsinstitutet och de tjänsteleverantörer som avses i artikel 31.1 såvida inte dessa tjänsteleverantörer omfattas av de direktiv som anges i artikel 2.2 b.

f) Tjänstepensionsinstitutet ska fastställa allmänna principer för ersättningspolicyn, se över och uppdatera policyn åtminstone vart tredje år och ansvara för dess genomförande.

g) Företagsstyrningen av ersättningar och deras övervakning ska vara tydlig, transparent och effektiv.

Avsnitt 2

Nyckelfunktioner

Artikel 24

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstitut inrättar följande nyckelfunktioner: en riskhanteringsfunktion, en internrevisionsfunktion samt, i tillämpliga fall, en aktuariefunktion. Tjänstepensionsinstitut ska göra det möjligt för personer som innehar nyckelfunktioner att utföra sina uppgifter effektivt på ett objektivt, korrekt och oberoende sätt.

2. Tjänstepensionsinstitut får låta en enda person eller organisatorisk enhet utöva flera nyckelfunktioner, med undantag för internrevisionsfunktionen enligt artikel 26, som ska vara oberoende från andra nyckelfunktioner.

3. Den enda person eller organisatoriska enhet som utför nyckelfunktionen ska vara en annan än den som utför en liknande nyckelfunktion i det uppdragsgivande företaget. Medlemsstaterna får, med beaktande av storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos tjänstepensionsinstitutets verksamhet, tillåta tjänstepensionsinstitutet att utföra nyckelfunktioner genom samma person eller organisatoriska enhet som i det uppdragsgivande företaget, under förutsättning att tjänstepensionsinstitutet förklarar hur det förhindrar eller hanterar intressekonflikter med det uppdragsgivande företaget.

4. Personer med nyckelfunktioner ska rapportera alla väsentliga resultat och rekommendationer inom sina ansvarsområden till det förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan inom tjänstepensionsinstitutet som ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas.

5. Utan att det påverkar rätten att inte tvingas vittna mot sig själv, ska personer med nyckelfunktioner underrätta den behöriga myndigheten för tjänstepensionsinstitutet, om tjänstepensionsinstitutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan inte i vederbörlig tid vidtar lämpliga korrigerande åtgärder,

a) när den person eller organisatoriska enhet som utför nyckelfunktionen har upptäckt en betydande risk för att tjänstepensionsinstitutet inte kommer att uppfylla ett materiellt väsentligt lagstadgat krav och rapporterat detta till tjänstepensionsinstitutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan, om detta skulle kunna få en väsentlig inverkan på medlemmarnas och förmånstagarnas intressen, eller

b) när den person eller organisatoriska enhet som utför nyckelfunktionen har konstaterat en väsentlig materiell överträdelse av lagar eller andra författningar som är tillämpliga på tjänstepensionsinstitutet och dess verksamhet i samband med personens eller den organisatoriska enhetens nyckelfunktion och rapporterat detta till tjänstepensionsinstitutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa det rättsliga skyddet för personer som underrättar den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 5.

Artikel 25

Riskhantering

1. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstituten har en effektiv riskhanteringsfunktion som står i proportion till deras storlek och interna organisation samt till deras verksamheters storlek, art, omfattning och komplexitet. Den funktionen ska struktureras på ett sådant sätt att den underlättar hanteringen av ett riskhanteringssystem med avseende på vilket tjänstepensionsinstitutet ska anta de strategier, processer och rapporteringsrutiner som är nödvändiga för att spåra, mäta, hantera och till tjänstepensionsinstitutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan regelbundet rapportera de risker, på enskild och sammantagen nivå, som tjänstepensionsinstitutet och de pensionsplaner det förvaltar är, eller kan komma att bli, exponerade för och det inbördes beroendet mellan dessa.

Riskhanteringssystemet ska vara effektivt och väl integrerat i tjänstepensionsinstitutets organisationsstruktur och beslutsprocesser.

2. Riskhanteringssystemet ska, i proportion till tjänstepensionsinstitutens storlek och interna organisation liksom deras verksamheters storlek, art, omfattning och komplexitet, täcka risker som kan uppstå inom tjänstepensionsinstituten, eller i företag till vilka ett tjänstepensionsinstituts uppgifter eller verksamheter har utkontrakterats, åtminstone inom följande områden, i tillämpliga fall:

a) Teckning av försäkringar och avsättningar.

b) Asset-liability management.

c) Investeringar, särskilt i derivatinstrument, värdepapperiseringar och liknande åtaganden.

d) Hantering av likviditets- och koncentrationsrisker.

e) Hantering av operativ risk.

f) Återförsäkring och andra riskreduceringstekniker.

g) Miljörisker, sociala risker och företagsstyrningsrisker hänförliga till investeringsportföljen och dess förvaltning.

3. Om medlemmar och förmånstagare, i enlighet med pensionsplanens villkor, står för risker ska riskhanteringssystemet även ta hänsyn till de riskerna ur medlemmarnas och förmånstagarnas synvinkel.

Artikel 26

Internrevisionsfunktion

Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstituten inrättar en effektiv internrevisionsfunktion som står i proportion till dess storlek och interna organisation samt till deras verksamheters storlek, art, omfattning och komplexitet. Internrevisionsfunktionen ska omfatta en utvärdering av hur lämpligt och effektivt systemet för internkontroll är samt andra aspekter av företagsstyrningssystemet, inklusive, i förekommande fall, verksamheter som utkontrakterats.

Artikel 27

Aktuariefunktion

1. Om ett tjänstepensionsinstitut självt erbjuder täckning för biometriska risker eller garanterar antingen en viss avkastning eller en viss förmånsnivå ska medlemsstaterna kräva att tjänstepensionsinstitutet inrättar en ändamålsenlig aktuariefunktion som ska

a) samordna och övervaka beräkningen av de tekniska avsättningarna,

b) bedöma lämpligheten av de metoder och underliggande modeller som används vid beräkningen av tekniska avsättningar och de antaganden som ligger till grund för denna beräkning,

c) bedöma om de data som används vid beräkningen av de tekniska avsättningarna är tillräckliga, samt bedöma deras kvalitet,

d) jämföra de antaganden som ligger till grund för beräkningen av tekniska avsättningar med den faktiska utvecklingen,

e) informera tjänstepensionsinstitutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan om hur tillförlitliga och lämpliga beräkningarna av tekniska avsättningar är,

f) yttra sig om den övergripande policyn för teckning av försäkring om tjänstepensionsinstitutet har en sådan policy,

g) yttra sig om försäkringsarrangemangens lämplighet om tjänstepensionsinstitutet har sådana arrangemang, och

h) bidra till ett effektivt genomförande av riskhanteringssystemet.

2. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstituten utser minst en oberoende person, inom eller utanför tjänstepensionsinstitutet, som ansvarar för aktuariefunktionen.

Avsnitt 3

Handlingar som gäller företagsstyr ning

Artikel 28

Egen riskbedömning

1. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstituten på ett sätt som står i proportion till deras storlek och interna organisation samt till deras verksamheters storlek, art, omfattning och komplexitet, vidtar en egen riskbedömning och dokumenterar denna bedömning.

Riskbedömningen ska genomföras åtminstone vart tredje år, eller utan dröjsmål vid en betydande förändring av tjänstepensionsinstitutets eller dess pensionsplaners riskprofil. Om det sker en betydande förändring av en viss pensionsplans riskprofil kan riskbedömningen begränsas till just den pensionsplanen.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att riskbedömningen enligt punkt 1, med beaktande av tjänstepensionsinstitutets storlek och interna organisation samt till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos tjänstepensionsinstitutets verksamhet, inkluderar följande:

a) En beskrivning av hur den egna riskbedömningen är integrerad i tjänstepensionsinstitutets ledningsprocess och beslutsprocesser.

b) En bedömning av riskhanteringssystemets effektivitet.

c) En beskrivning av hur tjänstepensionsinstitutet förebygger intressekonflikter med det uppdragsgivande företaget, när tjänstepensionsinstitutet utkontrakterar nyckelfunktioner till det uppdragsgivande företaget i enlighet med artikel 24.3.

d) En bedömning av tjänstepensionsinstitutets totala finansieringsbehov, i förekommande fall inbegripet en beskrivning av återhämtningsplanen.

e) En bedömning av riskerna för medlemmar och förmånstagare avseende utbetalningen av deras pensionsförmåner och effektiviteten i eventuella korrigerande åtgärder, med beaktande av, i förekommande fall:

   i) indexeringsmekanismer,

   ii) mekanismer för reducering av förmåner, inbegripet i vilken omfattning intjänade pensionsförmåner kan reduceras, på vilka villkor och av vem.

f) En kvalitativ bedömning av mekanismerna för att skydda pensionsförmåner, inklusive, beroende på vad som är tillämpligt, garantier, överenskommelser eller andra typer av finansiellt stöd från det uppdragsgivande företaget, försäkring eller återförsäkring från ett företag som omfattas av direktiv 2009/138/EG eller täckning genom ett pensionsgarantisystem till förmån för tjänstepensionsinstitutet eller medlemmarna och förmånstagarna.

g) En kvalitativ bedömning av de operativa riskerna.

h) Om miljöfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer beaktas vid investeringsbeslut, en bedömning av nya eller framväxande risker, inbegripet risker med anknytning till klimatförändring, resursanvändning och miljön, sociala risker och risker med anknytning till avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar.

3. Med avseende på tillämpningen av punkt 2 ska tjänstepensionsinstituten ha metoder för att kartlägga och bedöma de risker de är utsatta för eller kan utsättas för på kort och på lång sikt och som kan inverka på tjänstepensionsinstitutets förmåga att fullgöra sina skyldigheter. Dessa metoder ska stå i proportion till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i tjänstepensionsinstitutens verksamhet. Metoderna ska beskrivas i den egna riskbedömningen.

4. Den egna riskbedömningen ska beaktas vid tjänstepensionsinstitutets strategiska beslut.

Artikel 29

Årsbokslut och förvaltningsberättelser

Medlemsstaterna ska kräva att varje tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat inom deras territorium upprättar och offentliggör årsbokslut och förvaltningsberättelser i vilka hänsyn tas till varje pensionsplan som tjänstepensionsinstitutet förvaltar och, vid behov, årsbokslut och förvaltningsberättelser för varje pensionsplan. Årsboksluten och förvaltningsberättelserna ska ge en rättvisande och korrekt bild av tjänstepensionsinstitutets tillgångar, skulder och finansiella ställning, och redovisa betydande investeringsinnehav. Årsboksluten och uppgifterna i förvaltningsberättelserna ska vara konsekventa, uttömmande, sakligt presenterade samt i vederbörlig ordning godkända av auktoriserade personer, i enlighet med nationell rätt.

Artikel 30

Riktlinjer för investeringsverksamheten

Medlemsstaterna ska säkerställa att varje tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat inom deras territorium utarbetar och minst vart tredje år ser över skriftliga riktlinjer för investeringsverksamheten. Dessa riktlinjer ska ofördröjligen ses över efter varje väsentlig förändring av investeringspolicyn. Medlemsstaterna ska föreskriva att riktlinjerna ska innehålla i vart fall sådana uppgifter som metoder för att mäta investeringsrisker, införda processer för riskhantering och den strategiska allokeringen av tillgångar i förhållande till pensionsåtagandenas art och varaktighet samt hur hänsyn tas i investeringspolicyn till miljöfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer. Riktlinjerna ska offentliggöras.

KAPITEL 2

Utkontraktering och kapitalförvaltning

Artikel 31

Utkontraktering

1. Medlemsstaterna får tillåta eller kräva att tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium helt eller delvis överlåter verksamheter, inbegripet nyckelfunktioner och ledningen av dessa tjänstepensionsinstitut, till tjänsteleverantörer som arbetar för dessa tjänstepensionsinstituts räkning.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänstepensionsinstitut som utkontrakterar nyckelfunktioner eller andra verksamheter behåller det fulla ansvaret för att uppfylla alla sina förpliktelser enligt detta direktiv.

3. Nyckelfunktioner eller andra verksamheter får inte utkontrakteras på ett sådant sätt att det leder till något av följande:

a) Kvaliteten på det berörda tjänstepensionsinstitutets företagsstyrningssystem försämras.

b) Den operativa risken ökas i otillbörlig utsträckning.

c) De behöriga myndigheterna får försämrade möjligheter att kontrollera att tjänstepensionsinstitutet uppfyller sina förpliktelser.

d) Möjligheten till ett oavbrutet och tillfredsställande tillhandahållande av tjänster till medlemmar och förmånstagare undergrävs.

4. Tjänstepensionsinstituten ska säkerställa att de utkontrakterade verksamheterna fungerar väl genom valet av tjänsteleverantör och genom den löpande övervakningen av den tjänsteleverantörens verksamheter.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänstepensionsinstitut som utkontrakterar nyckelfunktioner, förvaltningen av dessa tjänstepensionsinstitut eller andra verksamheter som omfattas av detta direktiv, ingår ett skriftligt avtal med tjänsteleverantören. Ett sådant avtal ska vara rättsligt bindande och tydligt ange tjänstepensionsinstitutets och tjänsteleverantörens rättigheter och skyldigheter.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänstepensionsinstitut underrättar behöriga myndigheter i god tid om all utkontraktering av verksamheter som omfattas av detta direktiv. Om utkontrakteringen avser nyckelfunktioner eller förvaltning av tjänstepensionsinstitut ska detta anmälas till behöriga myndigheter innan avtalet om en sådan utkontraktering träder i kraft. Medlemsstaterna ska också säkerställa att tjänstepensionsinstitut till sina behöriga myndigheter anmäler alla senare viktiga förändringar med avseende på de utkontrakterade verksamheterna.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har de befogenheter som krävs för att när som helst begära information från tjänstepensionsinstituten och tjänsteleverantörerna om utkontrakterade nyckelfunktioner eller andra verksamheter.

Artikel 32

Kapitalförvaltning

Medlemsstaterna får inte begränsa tjänstepensionsinstitutens rätt att, för förvaltningen av investeringsportföljen, utse kapitalförvaltare som är etablerade i en annan medlemsstat och som där är vederbörligen auktoriserade för sådan verksamhet i enlighet med direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU och 2014/65/EU samt de auktoriserade enheter som avses i artikel 2.1 i det här direktivet.

KAPITEL 3

Förvaringsinstitut

Artikel 33

Utseende av ett förvaringsinstitut

1. När det är fråga om en tjänstepensionsplan där medlemmar och förmånstagare står för hela investeringsrisken, får hemmedlemsstaten kräva att tjänstepensionsinstitutet utser ett eller flera förvaringsinstitut för förvaring av tillgångar och för tillsynsuppgifter i enlighet med artiklarna 34 och 35. Värdmedlemsstaten får kräva att dessa tjänstepensionsinstitut utser ett eller flera förvaringsinstitut för förvaring av tillgångar och för tillsynsuppgifter i enlighet med artiklarna 34 och 35 när de bedriver gränsöverskridande verksamhet i enlighet med artikel 11, under förutsättning att dess nationella rätt kräver att ett förvaringsinstitut utses.

2. För tjänstepensionsplaner i vilka medlemmar och förmånstagare inte står för hela investeringsrisken, får hemmedlemsstaten kräva att tjänstepensionsinstitutet utser ett eller flera förvaringsinstitut för förvaring av tillgångar eller för förvaring av tillgångar och för tillsynsuppgifter i enlighet med artiklarna 34 och 35.

3. Medlemsstaterna får inte begränsa tjänstepensionsinstitutens rätt att utse förvaringsinstitut som är etablerade i en annan medlemsstat och som är vederbörligen auktoriserade i enlighet med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU eller som är godkända som förvaringsinstitut enligt direktiv 2009/65/EG eller direktiv 2011/61/EU.

4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för behöriga myndigheter att enligt deras nationella rätt, i enlighet med artikel 48, förbjuda förvaringsinstitut som är belägna inom deras territorium att fritt förfoga över förvarade tillgångar om detta begärs av den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat.

5. Förvaringsinstitutet ska utses genom ett skriftligt avtal. Avtalet ska föreskriva översändande av information som förvaringsinstitutet behöver för att kunna utföra sina uppgifter i enlighet med detta direktiv samt andra relevanta lagar eller författningar.

6. När tjänstepensionsinstitutet och förvaringsinstitutet utför de uppgifter som föreskrivs i artiklarna 34 och 35 ska de agera hederligt, korrekt, professionellt, oberoende och i medlemmarnas och förmånstagarnas intresse.

7. Ett förvaringsinstitut får inte utföra verksamhet avseende tjänstepensionsinstitutet som kan skapa intressekonflikter mellan tjänstepensionsinstitutet, pensionsplanens medlemmar och förmånstagare och sig självt, såvida inte förvaringsinstitutet håller utförandet av sina förvaringsinstitutsuppgifter funktionellt och hierarkiskt åtskilda från andra eventuellt oförenliga uppgifter samtidigt som eventuella intressekonflikter korrekt identifieras, hanteras, övervakas och redovisas för pensionsplanens medlemmar och förmånstagare och för tjänstepensionsinstitutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.

8. Om inget förvaringsinstitut utses ska tjänstepensionsinstituten vidta åtgärder för att förebygga och lösa eventuella intressekonflikter i samband med uppgifter som annars utförs av ett förvaringsinstitut och en kapitalförvaltare.

Artikel 34

Förvaring av tillgångar och förvaringsinstitutets ansvar

1. Om ett tjänstepensionsinstituts tillgångar med anknytning till en pensionsplan som består av finansiella instrument som kan depåförvaras anförtros ett förvaringsinstitut för förvaring, ska förvaringsinstitutet förvara alla finansiella instrument som kan registreras på ett konto för finansiella instrument som öppnats hos förvaringsinstitutet och alla finansiella instrument som kan levereras fysiskt till förvaringsinstitutet.

Förvaringsinstitutet ska för detta ändamål säkerställa att de finansiella instrument som kan registreras på ett konto för finansiella instrument som öppnats hos förvaringsinstitutet, registreras på separata konton på förvaringsinstitutet i enlighet med reglerna i direktiv 2014/65/EU, öppnade i tjänstepensionsinstitutets namn, så att de alltid tydligt kan identifieras som tillhörande tjänstepensionsinstitutet eller pensionsplanens medlemmar och förmånstagare.

2. Om ett tjänstepensionsinstituts tillgångar med anknytning till en pensionsplan består av andra tillgångar än de som avses i punkt 1, ska förvaringsinstitutet kontrollera att tjänstepensionsinstitutet är tillgångarnas ägare och föra ett register över dessa tillgångar. Kontrollen ska göras på grundval av uppgifter eller handlingar från tjänstepensionsinstitutet och, om sådan finns tillgänglig, på grundval av extern information. Förvaringsinstitutet ska hålla sitt register uppdaterat.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett förvaringsinstitut är ansvarigt inför tjänstepensionsinstitutet och medlemmarna och förmånstagarna för eventuella förluster som drabbat dem som en följd av att förvaringsinstitutet utan godtagbara skäl underlåtit att fullgöra sina förpliktelser eller fullgjort dem på ett oriktigt sätt.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett förvaringsinstituts ansvar enligt punkt 3 inte påverkas av att det har anförtrott en tredje part förvaringen av samtliga eller vissa tillgångar som det förvarar.

5. Om inget förvaringsinstitut utses för förvaring av tillgångar ska tjänstepensionsinstituten vara skyldiga att minst

a) säkerställa att finansiella instrument är föremål för vederbörlig omsorg och skydd,

b) föra register som gör det möjligt för tjänstepensionsinstitutet att alltid och utan dröjsmål identifiera alla tillgångar,

c) vidta de åtgärder som är nödvändiga för att undvika intressekonflikter när det gäller förvaringen av tillgångar,

d) på begäran underrätta de behöriga myndigheterna om det sätt på vilket tillgångar förvaras.

Artikel 35

Tillsynsuppgifter

1. Utöver de uppgifter som avses i artikel 34.1 och 34.2 ska det förvaringsinstitut som utsetts för tillsynsuppgifter

a) följa tjänstepensionsinstitutets anvisningar, såvida inte dessa strider mot nationell rätt eller tjänstepensionsinstitutets regler,

b) säkerställa att ersättningar för transaktioner som omfattar ett tjänstepensionsinstituts tillgångar med anknytning till en pensionsplan inbetalas till tjänstepensionsinstitutet inom sedvanliga tidsfrister, och

c) säkerställa att inkomster från tillgångar används i enlighet med tjänstepensionsinstitutets regler.

2. Utan hinder av punkt 1 får tjänstepensionsinstitutets hemmedlemsstat fastställa andra tillsynsuppgifter som förvaringsinstitutet ska utföra.

3. Om inget förvaringsinstitut utses för tillsynsuppgifter ska tjänstepensionsinstitutet genomföra förfaranden som säkerställer att uppgifterna, som i annat fall står under förvaringsinstituts tillsyn, utförs på ett korrekt sätt inom tjänstepensionsinstitutet.

AVDELNING IV

INFORMATION SOM SKA LÄMNAS TILL PRESUMTIVA MEDLEMMAR, MEDLEMMAR OCH FÖRMÅNSTAGARE

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 36

Principer

1. Med beaktande av pensionsplanens karaktär ska medlemsstaterna säkerställa att alla tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium tillhandahåller

a) presumtiva medlemmar, åtminstone den information som anges i artikel 41,

b) medlemmar, åtminstone den information som anges i artiklarna 37–40, 42 och 44, och

c) förmånstagare, åtminstone den information som anges i artiklarna 37, 43 och 44.

2. Den information som avses i punkt 1

a) ska uppdateras regelbundet,

b) ska avfattas på ett tydligt sätt, med användning av ett klart, koncist och begripligt språk; fackspråk ska undvikas och även tekniska termer ska undvikas om vardagliga uttryck kan användas i stället,

c) får inte vara vilseledande, och konsekvens ska råda när det gäller ordförråd och innehåll,

d) ska presenteras på ett lättläst sätt,

e) ska vara tillgänglig på ett språk som är officiellt språk i den medlemsstat vars social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevant på området för tjänstepensionsplaner är tillämplig på pensionsplanen i fråga, och

f) ska kostnadsfritt göras tillgänglig för presumtiva medlemmar, medlemmar och förmånstagare i elektronisk form, inbegripet på varaktiga medier eller via en webbplats, eller i pappersform.

3. Medlemsstaterna får anta eller behålla ytterligare bestämmelser om information som ska lämnas till presumtiva medlemmar, medlemmar och förmånstagare.

Artikel 37

Allmän information om pensionsplanen

1. Medlemsstaterna ska med avseende på alla tjänstepensionsinstitut som är registrerade eller auktoriserade inom deras territorium säkerställa att medlemmar och förmånstagare hålls tillräckligt informerade om varje pensionsplan som tjänstepensionsinstitutet förvaltar, särskilt vad gäller

a) tjänstepensionsinstitutets namn samt i vilken medlemsstat tjänstepensionsinstitutet är registrerat eller auktoriserat och namnet på dess behöriga myndighet,

b) de rättigheter och skyldigheter som parterna i pensionsplanen har,

c) information om investeringsprofilen,

d) vilken typ av finansiella risker som medlemmarna och förmånstagarna står för,

e) villkoren för fulla eller partiella garantier enligt pensionsplanen eller avseende en viss förmånsnivå eller, när ingen garanti erbjuds i pensionsplanen, en förklaring om detta,

f) de mekanismer som skyddar intjänade rättigheter eller mekanismer för reducering av förmåner, om sådana finns,

g) när medlemmarna står för investeringsrisk eller kan fatta investeringsbeslut, information om den historiska avkastningen från investeringar relaterade till pensionsplanen under minst fem år eller för alla år som pensionsplanen förvaltats om denna period understiger fem år,

h) strukturen på kostnader som bärs av medlemmar och förmånstagare, för pensionsplaner som inte erbjuder en viss förmånsnivå,

i) de valmöjligheter som medlemmar och förmånstagare har för att erhålla sina pensionsförmåner,

j) om en medlem har rätt att överlåta pensionsrättigheter, ytterligare information om arrangemangen för en sådan överlåtelse.

2. För pensionsplaner där medlemmarna står för en investeringsrisk och som föreskriver fler än ett alternativ med olika investeringsprofiler ska medlemmarna informeras om villkoren för tillgängliga investeringsalternativ och, i tillämpliga fall, ickevalsalternativet för investeringar och pensionsplanens regel om att en viss medlem anvisas ett visst investeringsalternativ.

3. Medlemmar och förmånstagare eller deras företrädare ska inom skälig tid erhålla all relevant information om ändringar av reglerna för pensionsplanen. Dessutom ska tjänstepensionsinstituten tillhandahålla medlemmar och förmånstagare en förklaring om hur väsentliga förändringar av de tekniska avsättningarna påverkar medlemmarna och förmånstagarna.

4. Tjänstepensionsinstituten ska tillhandahålla den allmänna information om pensionsplanen som anges i denna artikel.

KAPITEL 2

Pensionsbesked och kompletterande information

Artikel 38

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstituten upprättar ett kortfattat dokument med basfakta för varje medlem, med hänsyn till den särskilda karaktären hos nationella pensionssystem och relevant nationell social-, arbetsmarknads- och skattelagstiftning (nedan kallat *pensionsbesked*). Dokumentets titel ska innehålla ordet ”pensionsbesked”.

2. Den exakta dag som informationen i pensionsbeskedet avser ska anges tydligt.

3. Medlemsstaterna ska kräva att informationen i pensionsbeskedet är korrekt, uppdaterad, och att den görs tillgänglig kostnadsfritt för alla medlemmar minst varje år i elektronisk form, inbegripet på ett varaktigt medium eller via en webbplats, eller i pappersform. En papperskopia ska på begäran lämnas till medlemmar, utöver informationen i elektronisk form.

4. Alla betydande förändringar av informationen i pensionsbeskedet i förhållande till föregående år ska tydligt anges.

5. Medlemsstaterna ska fastställa regler för att fastställa antaganden för de prognoser som avses i artikel 39.1 d. Dessa regler ska tillämpas av tjänstepensionsinstituten för att i relevanta fall fastställa den årliga nominella avkastningen på investeringarna, den årliga inflationen och trenden för framtida löner.

Artikel 39

Pensionsbesked

1. Pensionsbeskedet ska åtminstone innehålla följande basfakta för medlemmarna:

a) Personuppgifter om medlemmen, inbegripet en tydlig angivelse av den lagstadgade pensionsåldern, den pensionsålder som fastställts i pensionsplanen eller uppskattats av tjänstepensionsinstitutet eller den pensionsålder som medlemmen satt, beroende på vad som är tillämpligt.

b) Tjänstepensionsinstitutets namn och dess kontaktadress och angivelse av medlemmens pensionsplan.

c) I tillämpliga fall, information om fulla eller partiella garantier enligt pensionsplanen och om så är relevant, var ytterligare information finns.

d) Information om prognoser för pensionsförmåner grundade på den pensionsålder som anges i led a och en varning om att dessa prognoser kan avvika från det slutliga värdet av mottagna förmåner. Om prognosen för pensionsförmånerna grundas på ekonomiska scenarier ska den informationen också innehålla ett bästa scenario och ett oförmånligt scenario, med beaktande av pensionsplanens särskilda karaktär.

e) Information om intjänade rättigheter eller ackumulerat kapital med beaktande av pensionsplanens särskilda karaktär.

f) Information om de bidrag som det uppdragsgivande företaget och medlemmen betalat in till pensionsplanen, åtminstone under de senaste tolv månaderna, med beaktande av pensionsplanens särskilda karaktär.

g) En specificering av de kostnader som tjänstepensionsinstitutet dragit av åtminstone under de senaste tolv månaderna.

h) Information om finansieringsnivån för pensionsplanen som helhet.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 60 utbyta bästa praxis om pensionsbeskedets format och innehåll.

Artikel 40

Kompletterande information

1. Pensionsbeskedet ska ange var och hur kompletterande information kan erhållas, inbegripet följande:

a) Ytterligare praktisk information om de valmöjligheter som medlemmen har enligt pensionsplanen.

b) Den information som specificeras i artiklarna 29 och 30.

c) I tillämpliga fall, information om de antaganden som används för livräntebelopp, särskilt med avseende på annuitetsränta, typen av leverantör och livräntans varaktighet.

d) Information om förmånsnivån för det fall att anställningen upphör.

2. För pensionsplaner där medlemmarna står för investeringsrisk och där ett investeringsalternativ åläggs medlemmen genom en särskild bestämmelse som anges i pensionsplanen ska pensionsbeskedet ange var ytterligare information finns tillgänglig.

KAPITEL 3

Annan information och handlingar som ska tillhandahållas

Artikel 41

Information som ska lämnas till presumtiva medlemmar

1. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstituten säkerställer att presumtiva medlemmar som inte automatiskt ansluts till en pensionsplan informeras om följande innan de ansluter sig till den pensionsplanen:

a) Alla relevanta alternativ som de har, inbegripet investeringsalternativ.

b) Relevanta inslag i pensionsplanen, inbegripet typen av förmåner.

c) Information om huruvida miljöfaktorer, klimatfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer beaktas i investeringsstrategin och i så fall på vilket sätt.

d) Var ytterligare information finns tillgänglig.

2. När medlemmarna står för investeringsrisk eller kan fatta investeringsbeslut, ska presumtiva medlemmar ges information om den historiska avkastningen från investeringar relaterade till pensionsplanen under minst fem år eller för alla år som pensionsplanen förvaltats om denna period understiger fem år, samt information om strukturen på kostnader som bärs av medlemmar och förmånstagare.

3. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstitut säkerställer att presumtiva medlemmar som automatiskt ansluts till en pensionsplan direkt efter sin anslutning informeras om följande:

a) Alla relevanta alternativ som de har, inbegripet investeringsalternativ.

b) Relevanta egenskaper hos pensionsplanen, inbegripet typen av förmåner.

c) Information om huruvida miljöfaktorer, klimatfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer beaktas i investeringsstrategin och i så fall på vilket sätt.

d) Var ytterligare information finns tillgänglig.

Artikel 42

Information som ska lämnas till medlemmar före pensionering

Förutom pensionsbeskedet ska tjänstepensionsinstituten i god tid före den pensionsålder som specificeras i artikel 39.1 a, eller på medlemmens begäran, tillhandahålla varje medlem information om de alternativ för utbetalning av förmåner som de har för att erhålla sina pensionsförmåner.

Artikel 43

Information som ska lämnas till förmånstagare under utbetalningsfasen

1. Medlemsstaterna ska kräva att tjänstepensionsinstituten regelbundet ger förmånstagare information om de förmåner som ska utbetalas och om motsvarande utbetalningsalternativ.

2. Tjänstepensionsinstituten ska utan dröjsmål informera förmånstagarna efter det att ett slutgiltigt beslut fattats som leder till att förmånsnivåerna reduceras, och tre månader innan detta beslut genomförs.

3. Om förmånstagare står för en betydande del av investeringsrisken under utbetalningsfasen ska medlemsstaterna säkerställa att förmånstagarna regelbundet får den information de behöver.

Artikel 44

Kompletterande information som ska lämnas till medlemmar och förmånstagare på begäran

På begäran av en medlem eller förmånstagare eller deras företrädare ska tjänstepensionsinstitutet lämna följande kompletterande information:

a) Det årsbokslut och den förvaltningsberättelse som avses i artikel 29 eller, om ett tjänstepensionsinstitut ansvarar för mer än en pensionsplan, de årsbokslut och förvaltningsberättelser som avser just deras pensionsplan.

b) De riktlinjer för investeringsverksamheten som avses i artikel 30.

c) Eventuell övrig information om de antaganden som använts som underlag för de prognoser som avses i artikel 39.1 d.

AVDELNING V

TILLSYN

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser om tillsyn

Artikel 45

Tillsynens huvudsyfte

1. Tillsynens huvudsyfte är att skydda medlemmars och förmånstagares rättigheter och att säkerställa tjänstepensionsinstitutens stabilitet och sundhet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna ges de medel och har den expertis, den kapacitet och det mandat som är nödvändigt för att uppnå det huvudsyfte med tillsynen som avses i punkt 1.

Artikel 46

Tillsynens omfattning

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsyn utövas över tjänstepensionsinstituten, i tillämpliga fall inbegripet tillsyn över

a) villkor för att få bedriva verksamhet,

b) tekniska avsättningar,

c) finansiering av tekniska avsättningar,

d) lagstadgat kapitalkrav,

e) disponibel solvensmarginal,

f) föreskriven solvensmarginal,

g) investeringsregler,

h) kapitalförvaltning,

i) företagsstyrningssystem,

j) information som ska lämnas till medlemmar och förmånstagare.

Artikel 47

Allmänna principer för tillsyn

1. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska ansvara för tillsynen över tjänstepensionsinstitut.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynen baseras på en framåtblickande och riskbaserad metod.

3. Tillsynen över tjänstepensionsinstitut ska omfatta en lämplig kombination av åtgärder på distans och inspektioner på plats.

4. Tillsynsbefogenheter ska utövas på ett sätt som är lämpligt och står i proportion till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos tjänstepensionsinstitutets verksamhet.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna tar vederbörlig hänsyn till den potentiella effekten av deras åtgärder på de finansiella systemens stabilitet i unionen, särskilt i krissituationer.

Artikel 48

De behöriga myndigheternas befogenheter att ingripa samt deras förpliktelser

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att varje tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat inom deras territorium har sunda förvaltnings- och redovisningsmetoder samt tillfredsställande mekanismer för intern kontroll.

2. Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas tillsynsbefogenheter och medlemsstaternas rätt att föreskriva och påföra straffrättsliga påföljder, ska medlemsstaterna säkerställa att deras behöriga myndigheter får påföra administrativa sanktioner och andra åtgärder som är tillämpliga på alla överträdelser av de nationella bestämmelser som genomför detta direktiv, och de ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras administrativa sanktioner och andra åtgärder är effektiva, proportionella och avskräckande.

3. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några regler om administrativa sanktioner enligt detta direktiv för överträdelser som är föremål för straffrättsliga påföljder enligt deras nationella lagstiftning. Medlemsstaterna ska i så fall underrätta kommissionen om de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utan oskäligt dröjsmål offentliggör alla administrativa sanktioner eller andra åtgärder som påförts – och inte överklagats i tid – till följd av överträdelser av nationella bestämmelser som genomför detta direktiv, däribland information om överträdelsens typ och art och de ansvariga personernas identitet. Om den behöriga myndigheten anser, efter en bedömning från fall till fall av proportionaliteten i att offentliggöra de juridiska personernas identitet eller de fysiska personernas identitet eller personuppgifter, att det vore oproportionellt att offentliggöra sådana uppgifter, eller om ett offentliggörande äventyrar finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning, får den behöriga myndigheten emellertid besluta att skjuta upp offentliggörandet, att avstå från offentliggörande eller att offentliggöra sanktionerna på anonym grund.

5. Varje beslut om att förbjuda eller begränsa ett tjänstepensionsinstituts verksamhet ska omfatta utförliga skäl och delges tjänstepensionsinstitutet. Beslutet ska också anmälas till Eiopa, som ska vidarebefordra det till alla behöriga myndigheter i fall med gränsöverskridande verksamhet enligt artikel 11.

6. Behöriga myndigheter får även begränsa eller förbjuda tjänstepensionsinstitutets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar, särskilt om

a) tjänstepensionsinstitutet inte har gjort tillräckliga tekniska avsättningar i förhållande till hela sin verksamhet eller om de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna är otillräckliga,

b) tjänstepensionsinstitutet inte längre uppfyller lagstadgat kapitalkrav.

7. För att skydda medlemmarnas och förmånstagarnas intressen får de behöriga myndigheterna helt eller delvis överföra de befogenheter som enligt rätten i hemmedlemsstaten innehas av de personer som driver ett tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat inom deras territorium, till en särskild företrädare som är lämpad för att utöva dessa befogenheter.

8. De behöriga myndigheterna får förbjuda eller begränsa verksamheten i ett tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat inom deras territorium, särskilt om

a) tjänstepensionsinstitutet inte på ett tillfredsställande sätt kan skydda medlemmarnas och förmånstagarnas intressen,

b) tjänstepensionsinstitutet inte längre uppfyller villkoren för att få bedriva sin verksamhet,

c) tjänstepensionsinstitutet allvarligt har åsidosatt sina skyldigheter enligt de regler det omfattas av,

d) tjänstepensionsinstitutet, vid gränsöverskridande verksamhet, inte följer kraven i den social- och arbetsmarknadslagstiftning i värdlandet som är relevanta på området för tjänstepensionsplaner.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att beslut avseende tjänstepensionsinstitut som fattats i enlighet med lagar och andra författningar som antagits i enlighet med detta direktiv kan överklagas till domstol.

Artikel 49

Tillsynens granskningsprocess

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har nödvändiga befogenheter för att granska de strategier, processer och rapporteringsrutiner som tjänstepensionsinstituten har infört för att följa de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv, varvid hänsyn ska tas till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos tjänstepensionsinstitutets verksamhet.

Vid granskningen ska hänsyn tas till de omständigheter under vilka tjänstepensionsinstituten bedriver sin verksamhet, och, i förekommande fall, till de parter som utför utkontrakterade nyckelfunktioner eller andra verksamheter för deras räkning. Granskningen ska omfatta följande aspekter:

a) En bedömning av de kvalitativa krav som avser företagsstyrningssystemet.

b) En bedömning av de risker som tjänstepensionsinstitutet står inför.

c) En bedömning av tjänstepensionsinstitutets förmåga att bedöma och hantera dessa risker.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har övervakningsinstrument, däribland stresstester, som ger dem möjlighet att identifiera försämringar av ett tjänstepensionsinstituts finansiella ställning och att övervaka hur en försämring åtgärdas.

3. De behöriga myndigheterna ska ha nödvändiga befogenheter för att kräva att tjänstepensionsinstitut åtgärdar svagheter eller brister som identifierats i samband med tillsynens granskningsprocess.

4. De behöriga myndigheterna ska fastställa hur ofta granskningar enligt punkt 1 minst ska göras och vilken omfattning de ska ha, med hänsyn tagen till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos det berörda tjänstepensionsinstitutets verksamhet.

Artikel 50

Uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har de befogenheter och de medel med avseende på alla tjänstepensionsinstitut registrerade eller auktoriserade inom deras territorium som är nödvändiga för att

a) kräva att tjänstepensionsinstitutet, dess förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan eller de personer som i praktiken leder tjänstepensionsinstitutet eller utför nyckelfunktioner när som helst ska lämna information om alla affärsangelägenheter eller överlämna alla affärshandlingar,

b) utöva tillsyn över affärsförbindelser mellan tjänstepensionsinstitutet och andra företag eller mellan tjänstepensionsinstitut, när tjänstepensionsinstitut utkontrakterar nyckelfunktioner eller annan verksamhet till dessa andra företag eller tjänstepensionsinstitut och all utkontraktering i senare led, som påverkar tjänstepensionsinstitutets finansiella ställning eller som är av avgörande betydelse för vad som krävs för effektiv tillsyn,

c) få tillgång till följande handlingar: den egna riskbedömningen, riktlinjerna för investeringsverksamheten, årsbokslutet och förvaltningsberättelsen och alla handlingar som krävs för tillsynen,

d) fastställa vilka handlingar som behövs för tillsynen, inbegripet följande:

   i) interna delårsrapporter,

   ii) aktuariella värderingar och detaljerade antaganden,

iii) analyser beträffande matchning av tillgångar och skulder (*asset-liability studies*),

iv) dokumentation som visar att riktlinjerna för investeringsverksamheten följs,

v) dokumentation som visar att inbetalningar skett planenligt,

vi) rapporter från de personer som tilldelats ansvaret för revisionen av de årsbokslut som avses i artikel 29,

e) utföra inspektioner på plats i tjänstepensionsinstitutens lokaler och, när så är lämpligt, på platser där utkontrakterade och i senare led på nytt utkontrakterade verksamheter utförs för att kontrollera huruvida verksamheten bedrivs i enlighet med tillsynsreglerna,

f) när som helst begära information från tjänstepensionsinstitut om utkontrakterade verksamheter och om alla i senare led utkontrakterade verksamheter.

Artikel 51

Transparens och ansvarighet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utför de uppgifter som fastställs i detta direktiv på ett transparent, oberoende och ansvarsfullt sätt och med vederbörlig hänsyn till skyddet av konfidentiella uppgifter.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande information offentliggörs:

a) Texterna till lagar och andra författningar samt allmän vägledning om tjänstepensionsplaner, samt information om huruvida medlemsstaten väljer att tillämpa detta direktiv i enlighet med artiklarna 4 och 5.

b) Information om tillsynens granskningsprocess enligt artikel 49.

c) Aggregerade statistiska uppgifter om centrala aspekter av tillämpningen av tillsynsregelverket.

d) Huvudsyftet med tillsynen och information om de behöriga myndigheternas huvudsakliga funktioner och verksamhet.

e) Reglerna om administrativa sanktioner och andra åtgärder tillämpliga på överträdelser av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänstepensionsinstituten har och tillämpar transparenta rutiner för utnämning och entledigande av ledamöter i de behöriga myndigheternas styrelser och verkställande organ.

KAPITEL 2

Tystnadsplikt och informationsutbyte

Artikel 52

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler som säkerställer att samtliga personer som tjänstgör eller har tjänstgjort hos de behöriga myndigheterna, liksom revisorer och sakkunniga som agerar för dessa myndigheters räkning, är bundna av tystnadsplikt. Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrätt, får dessa personer inte röja konfidentiella uppgifter som de mottagit i tjänsten för någon person eller myndighet, utom i sammanfattad eller aggregerad form som säkerställer att enskilda tjänstepensionsinstitut inte kan identifieras.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna, om en pensionsplan håller på att avvecklas, tillåta att konfidentiella uppgifter lämnas ut i civilrättsliga eller kommersiella förfaranden.

Artikel 53

Användning av konfidentiella uppgifter

Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter som erhåller konfidentiella uppgifter enligt detta direktiv använder dem endast i tjänsten och då endast för följande ändamål:

a) För att kontrollera att tjänstepensionsinstituten uppfyller villkoren för att få bedriva tjänstepensionsverksamhet innan de inleder sin verksamhet.

b) För att underlätta övervakningen av tjänstepensionsinstitutens verksamhet, inklusive kontrollen av de tekniska avsättningarna, solvensen, företagsstyrningssystemet och den information som lämnas till medlemmar och förmånstagare.

c) För att införa korrigerande åtgärder, bland annat administrativa sanktioner.

d) För att offentliggöra, om det är tillåtet enligt den nationella rätten, nyckeltal för verksamheten för alla enskilda tjänstepensionsinstitut, som kan hjälpa medlemmar och förmånstagare att fatta finansiella beslut om sina pensioner.

e) I överklaganden av beslut som de behöriga myndigheterna fattar i enlighet med bestämmelserna om införlivande av detta direktiv.

f) Vid domstolsförfaranden avseende bestämmelserna om införlivande av detta direktiv.

Artikel 54

Europaparlamentets utredningsbefogenheter

Artiklarna 52 och 53 ska inte påverka de utredningsbefogenheter som tilldelats Europaparlamentet enligt artikel 226 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 55

Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter

1. Artiklarna 52 och 53 ska inte utgöra hinder för något av följande:

a) Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter inom samma medlemsstat vid utövandet av deras tillsynsfunktioner.

b) Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater vid utövandet av deras tillsynsfunktioner.

c) Informationsutbyte, vid utövandet av deras tillsynsfunktioner, mellan behöriga myndigheter och någon av följande inom samma medlemsstat:

   i) Myndigheter som ansvarar för tillsynen över enheter inom den finansiella sektorn och andra finansiella organisationer samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader.

   ii) Myndigheter eller organ med uppdrag att upprätthålla stabiliteten i det finansiella systemet i medlemsstaterna genom makrotillsynsregler.

   iii) Organ som deltar i avvecklingen av en pensionsplan och i andra liknande förfaranden.

   iv) Myndigheter eller organ med omstruktureringsuppgifter i syfte att bevara stabiliteten i det finansiella systemet.

   v) Personer med ansvar för lagstadgad revision av räkenskaperna för tjänstepensionsinstitut, försäkringsföretag och andra finansiella institut.

d) Utlämnande, till organ som administrerar avvecklingen av en pensionsplan, av sådan information som är nödvändig för att dessa ska kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Information som mottas av de myndigheter, organ och personer som avses i punkt 1 ska omfattas av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt artikel 52.

3. Artiklarna 52 och 53 ska inte hindra medlemsstaterna från att tillåta informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och någon av följande:

a) Myndigheter som ansvarar för att övervaka de organ som deltar i avvecklingen av pensionsplaner och liknande förfaranden.

b) Myndigheter som ansvarar för att övervaka de personer som ansvarar för lagstadgad revision av tjänstepensionsinstituts, försäkringsföretags och andra finansiella instituts räkenskaper.

c) Oberoende aktuarier för tjänstepensionsinstitut som utövar tillsyn över dessa tjänstepensionsinstitut samt de organ som ansvarar för att övervaka sådana aktuarier.

Artikel 56

Överföring av information till centralbanker, monetära myndigheter, de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemriskrådet

1. Artiklarna 52 och 53 ska inte hindra en behörig myndighet att överföra information till följande myndigheter eller organ för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter:

a) Centralbanker och andra organ med liknande funktion, i egenskap av monetära myndigheter.

b) Andra offentliga myndigheter som ansvarar för övervakningen av betalningssystem i förekommande fall.

c) Europeiska systemrisknämnden, Eiopa, den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([1]) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([2]).

2. Artiklarna 55–58 ska inte hindra de myndigheter eller organ som avses i punkt 1 a, b och c i den här artikeln från att till de behöriga myndigheterna vidarebefordra sådan information som de behöriga myndigheterna kan behöva vid tillämpningen av artikel 53.

3. Den information som tas emot i enlighet med punkterna 1 och 2 ska omfattas av krav på tystnadsplikt som är minst lika stränga som de som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 57

Utlämning av information till den centrala förvaltning som ansvarar för finansiell lagstiftning

1. Artiklarna 52.1, 53 och 58.1 ska inte hindra medlemsstaterna från att tillåta att konfidentiell information lämnas ut av behöriga myndigheter till andra avdelningar inom deras centrala förvaltning som ansvarar för tillämpningen av lagstiftning om tillsyn över tjänstepensionsinstitut, kreditinstitut, finansiella institut, investeringstjänster och försäkringsföretag eller till inspektörer som agerar för sådana avdelningars räkning.

Informationen får endast lämnas ut då det är nödvändigt för att utövande av tillsyn, samt för förebyggande av konkurser och resolution av konkurshotade tjänstepensionsinstitut. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel ska personer som har tillgång till informationen omfattas av krav på tystnadsplikt som är minst lika stränga som de som föreskrivs i detta direktiv. Medlemsstaterna ska dock föreskriva att sådan information som har erhållits med stöd av artikel 55, och information som erhållits vid kontroll på plats får lämnas ut endast med uttryckligt godkännande av den behöriga myndighet från vilken informationen härrör eller av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen på plats utfördes.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).
(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

2. Medlemsstaterna får tillåta att konfidentiell information om tillsynen över tjänstepensionsinstitut lämnas ut till parlamentariska undersökningskommittéer eller revisionsrätter i den egna medlemsstaten och andra enheter med ansvar för undersökningar i den egna medlemsstaten, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Enheterna har befogenhet enligt nationell rätt att utreda eller granska agerandet hos myndigheter med ansvar för tillsyn över tjänstepensionsinstitut eller för lagar och föreskrifter om en sådan tillsyn.

b) Informationen är strikt nödvändig för utövandet av den befogenhet som avses i led a.

c) De personer som har tillgång till informationen omfattas av krav på tystnadsplikt enligt nationell rätt som är minst lika stränga som de som föreskrivs i detta direktiv.

d) Om informationen härrör från en annan medlemsstat, att den endast lämnas ut med uttryckligt samtycke av de behöriga myndigheter från vilka den härrör, och endast för de ändamål för vilka de myndigheterna har givit sitt samtycke.

Artikel 58

Villkor för informationsutbyte

1. För informationsutbyte enligt artikel 55, överföring av information enligt artikel 56 och utlämnande av information enligt artikel 57 ska medlemsstaterna kräva att åtminstone följande villkor är uppfyllda:

a) Informationen ska bytas ut, föras över eller lämnas ut för utförande av övervakning eller tillsyn.

b) Den information som mottas ska omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 52.

c) När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte lämnas ut utan uttryckligt samtycke från den behöriga myndighet från vilken den härrör och, när så är lämpligt, endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt samtycke.

2. Artikel 53 ska inte hindra medlemsstaterna från att, i syfte att stärka stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet, tillåta informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och de myndigheter eller organ som är ansvariga för att avslöja och utreda överträdelser av bolagsrätt som är tillämplig på uppdragsgivande företag.

Medlemsstater som tillämpar första stycket ska kräva att minst följande villkor är uppfyllda:

a) Informationen måste vara avsedd att användas för avslöjande och för utredning och granskning enligt artikel 57.2 a.

b) Den information som tas emot måste omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 52.

c) När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte lämnas ut utan uttryckligt samtycke från den behöriga myndighet från vilken den härrör och, om så är lämpligt, endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt samtycke.

3. Om en medlemsstats myndigheter eller organ som avses i punkt 2 första stycket utför sin uppgift att avslöja eller utreda överträdelser med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom den offentliga förvaltningen, ska den möjlighet till informationsutbyte som föreskrivs i artikel 57.2 gälla.

Artikel 59

Nationella bestämmelser av tillsynskaraktär

1. Medlemsstaterna ska underrätta Eiopa om sina nationella bestämmelser av tillsynskaraktär som är relevanta när det gäller tjänstepensionsplaner och som inte omfattas av hänvisningen till nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning om hur pensionssystem ska vara uppbyggda i artikel 11.1.

2. Medlemsstaterna ska regelbundet och minst vartannat år uppdatera dessa uppgifter och Eiopa ska offentliggöra dem på sin webbplats.

AVDELNING VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 60

Samarbete mellan medlemsstaterna, kommissionen och Eiopa

1. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt säkerställa att detta direktiv tillämpas enhetligt genom regelbundet utbyte av information och erfarenheter i syfte att utveckla bästa praxis på detta område och ett närmare samarbete med deltagande av arbetsmarknadens parter i tillämpliga fall och därigenom förhindra snedvridning av konkurrensen och skapa de nödvändiga förutsättningarna för oproblematiskt gränsöverskridande medlemskap.

2. Kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska ha ett nära samarbete för att underlätta tillsynen över tjänstepensionsinstitutens verksamhet.

3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska samarbeta med Eiopa vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010, och ska utan dröjsmål förse Eiopa med all information den behöver för att utföra sina uppgifter enligt detta direktiv och enligt förordning (EU) nr 1094/2010, i enlighet med artikel 35 i den förordningen.

4. Varje medlemsstat ska informera kommissionen och Eiopa om allvarligare problem som tillämpningen av detta direktiv ger upphov till. Kommissionen, Eiopa och berörda medlemsstaters behöriga myndigheter ska undersöka sådana problem så snart som möjligt för att finna en lämplig lösning.

Artikel 61

Behandling av personuppgifter

När det gäller behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv ska tjänstepensionsinstitut och behöriga myndigheter utföra sina uppgifter inom ramen för detta direktiv i enlighet med förordning (EU) 2016/679. Vad gäller Eiopas behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning ska Eiopa följa förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 62

Utvärdering och översyn

1. Senast den 13 januari 2023 ska kommissionen göra en översyn av detta direktiv och rapportera om dess tillämpning och verkan till Europaparlamentet och rådet.

2. Den översyn som avses i punkt 1 ska särskilt avse

a) detta direktivs lämplighet när det gäller tillsyn och företagsstyrning,

b) gränsöverskridande verksamhet,

c) erfarenheterna i samband med tillämpningen av detta direktiv och dess effekter för tjänstepensionsinstituts stabilitet,

d) pensionsbeskedet.

Artikel 63

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 13 ska led 7 ersättas med följande:

”7. *återförsäkring*: något av följande:

a) Den verksamhet som består i att överta risker som överlåts av ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett annat återförsäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

b) När det gäller den grupp av samverkande försäkringsgivare som uppträder under namnet Lloyd's: verksamhet som består i att ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag än Lloyd's övertar risker som överlåts av en medlem av Lloyd's.

c) Ett återförsäkringsföretags tillhandahållande av säkerheter för ett institut som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).”

2. I artikel 308b ska punkt 15 ersättas med följande:

”15. Om hemmedlemsstater, när detta direktiv trädde i kraft, tillämpade bestämmelser som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 får de hemmedlemsstaterna fortsätta att tillämpa de lagar och andra författningar som hade antagits av dem i syfte att följa artiklarna 1–19, 27–30, 32–35 och 37–67 i direktiv 2002/83/EG i deras lydelse den 31 december 2015 under en övergångsperiod som löper ut den 31 december 2022.

Om en hemmedlemsstat fortsätter att tillämpa dessa lagar och andra författningar, ska försäkringsföretag i den hemmedlemsstaten beräkna sitt solvenskapitalkrav som summan av följande:

a) Ett teoretiskt solvenskapitalkrav med avseende på deras försäkringsverksamhet, beräknat utan den tjänstepensionsverksamhet som avses i artikel 4 i direktiv (EU) 2016/2341.

b) Solvensmarginalen med avseende på tjänstepensionsverksamheten, beräknad i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits för att följa artikel 28 i direktiv 2002/83/EG.

Senast den 31 december 2017 ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om huruvida den period som avses i första stycket bör förlängas, med beaktande av utvecklingen av unionsrätten eller nationell rätt till följd av detta direktiv.”

Artikel 64

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 13 januari 2019 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 65

Upphävande

Direktiv 2003/41/EG, i dess lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga I, ska upphöra att gälla med verkan från och med den 13 januari 2019, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av och datum för tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga I.

Hänvisningar till det upphävda direktivet 2003/41/EG ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 66

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 67

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 14 december 2016.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
M. SCHULZ	I. KORČOK
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

DEL A

Upphävt direktiv och en förteckning över ändringar av detta

(som det hänvisas till i artikel 65)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1)	Endast artikel 303
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120)	Endast artikel 4
Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1)	Endast artikel 62
Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/14/EU (EUT L 145, 31.5.2013, s. 1)	Endast artikel 1

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell rätt och tillämpning

(som det hänvisas till i artikel 65)

Direktiv	Frist för införlivande	Datum för tillämpning
2003/41/EG	23.9.2005	23.9.2005
2009/138/EG	31.3.2015	1.1.2016
2010/78/EU	31.12.2011	31.12.2011
2011/61/EU	22.7.2013	22.7.2013
2013/14/EU	21.12.2014	21.12.2014

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 2003/41/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6 a	Artikel 6.1
Artikel 6 b	Artikel 6.2
Artikel 6 c	Artikel 6.3
Artikel 6 d	Artikel 6.4
Artikel 6 e	Artikel 6.5
Artikel 6 f	Artikel 6.6
	Artikel 6.7
Artikel 6 g	Artikel 6.8
Artikel 6 h	Artikel 6.9
Artikel 6 i	Artikel 6.10
Artikel 6 j	Artikel 6.11
	Artikel 6.12–6.19
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9.1 a	Artikel 9
Artikel 9.1 c	Artikel 10.1 a
Artikel 9.1 e	Artikel 10.1 b
Artikel 9.2	Artikel 10.2
Artiklarna 20, 9.5	Artikel 11
	Artikel 12
Artikel 15.1–15.5	Artikel 13.1–13.5
Artikel 15.6	
Artikel 16	Artikel 14
Artikel 17	Artikel 15

Direktiv 2003/41/EG	Detta direktiv
Artikel 17a.1–17a.4	Artikel 16.1–16.4
Artikel 17a.5	
Artikel 17b	Artikel 17
Artikel 17c	
Artikel 17d	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
	Artikel 20
	Artikel 21
Artikel 9.1 b	Artikel 22.1
	Artikel 22.2–22.7
	Artikel 23
	Artikel 24
	Artikel 25
	Artikel 26
	Artikel 27
	Artikel 28
Artikel 10	Artikel 29
Artikel 12	Artikel 30
Artikel 9.4	Artikel 31.1
	Artikel 31.2–31.7
Artikel 19.1	Artikel 32
Artikel 19.2 andra stycket	Artikel 33.1
	Artikel 33.2
Artikel 19.2 första stycket	Artikel 33.3
Artikel 19.3	Artikel 33.4
	Artikel 33.5–33.8
	Artikel 34
	Artikel 35
	Artikel 36
Artikel 9.1 f	Artikel 37.1
Artikel 11.4 c	Artikel 37.2
Artikel 11.2 b	Artikel 37.3
	Artikel 37.4
	Artikel 38
	Artikel 39
	Artikel 40.1 a–c

Direktiv 2003/41/EG	Detta direktiv
Artikel 11.4 b	Artikel 40.1 d
	Artikel 40.2
	Artikel 41
	Artikel 42
Artikel 11.5	Artikel 43
Artikel 11.2 a	Artikel 44 a
Artikel 11.3	Artikel 44 b
	Artikel 44 c
	Artikel 45
	Artikel 46
	Artikel 47
Artikel 14.1	Artikel 48.1
Artikel 14.2 första stycket	Artikel 48.2
	Artikel 48.3–48.5
Artikel 14.2 andra stycket	Artikel 48.6
Artikel 14.3–14.5	Artikel 48.7–48.9
	Artikel 49
Artikel 13.1	Artikel 50
Artikel 13.2	
	Artikel 51
	Artikel 52
	Artikel 53
	Artikel 54
	Artikel 55
	Artikel 56
	Artikel 57
	Artikel 58
Artikel 20.11 första stycket	Artikel 59.1
Artikel 20.11 andra stycket	Artikel 59.2
Artikel 20.11 tredje och fjärde styckena	
Artikel 21	Artikel 60
	Artikel 61
	Artikel 62
	Artikel 63
Artikel 22	Artikel 64
	Artikel 65
	Artikel 66
	Artikel 67

17.12.2009 SV Europeiska unionens officiella tidning L 335/1

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/138/EG

av den 25 november 2009

om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2 och 55,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([2]), och

av följande skäl:

(1) En rad väsentliga ändringar ska göras av rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ([3]), rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen ([4]), rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskyddsförsäkring ([5]), rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster ([6]), rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) ([7]), Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp ([8]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag ([9]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ([10]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring ([11]). Av tydlighetsskäl bör dessa direktiv omarbetas.

(2) För att göra det lättare att starta och bedriva försäkrings- och återförsäkringsverksamhet är det nödvändigt att undanröja de största skillnaderna mellan de lagregler som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag i de olika medlemsstaterna. Därför bör rättsliga ramar införas för försäkrings- och återförsäkringsföretag när det gäller försäkringsverksamhet inom hela den inre marknaden, så att det blir lättare för försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen att täcka risker och åtaganden som är belägna på denna marknad.

([1]) EUT C 224, 30.8.2008, s. 11.
([2]) Europaparlamentets yttrande av den 22 april 2009 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 november 2009.
([3]) EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.
([4]) EGT L 151, 7.6.1978, s. 25.
([5]) EGT L 185, 4.7.1987, s. 77.
([6]) EGT L 172, 4.7.1988, s. 1.
([7]) EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.
([8]) EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.
([9]) EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.
([10]) EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.
([11]) EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

(3) För att den inre marknaden ska fungera väl är det väsentligt att samordnade bestämmelser införs för tillsynen över försäkringsgrupper och, med hänsyn till skyddet av borgenärerna, för rekonstruktions- och likvidationsförfaranden beträffande försäkringsföretag.

(4) Det är lämpligt att vissa företag som tillhandahåller försäkringstjänster inte omfattas av det system som införs genom detta direktiv på grund av sin storlek, rättsliga form eller art - genom att de har nära koppling till de offentliga försäkringssystemen – eller med hänsyn till det speciella slag av tjänster som de erbjuder. Det är också önskvärt att i flera medlemsstater undanta vissa institut vilkas verksamhet endast täcker en mycket begränsad sektor och som genom föreskrift i lag är begränsad till ett särskilt territorium eller till särskilda personer.

(5) Mycket små försäkringsföretag som uppfyller vissa villkor, bland annat att bruttopremieinkomsten är lägre än 5 miljoner EUR, undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Alla försäkringsföretag och livförsäkringsföretag som redan har auktorisation enligt de nuvarande direktiven ska dock fortsätta att vara auktoriserade när detta direktiv tillämpas. Företag som är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde bör kunna utnyttja de grundläggande friheter som fördraget ger. Dessa företag har möjlighet att söka auktorisation enligt detta direktiv så att de kan komma i åtnjutande av den enda auktorisation som inrättas genom det här direktivet.

(6) Medlemsstaterna bör kunna kräva att företag som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet och som är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde ska registrera sig. Medlemsstaterna kan också låta dessa företag omfattas av stabilitetstillsyn och lagstadgad tillsyn.

(7) Genom rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet ([1]), rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning ([2]), rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon ([3]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ([4]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ([5]) fastställs allmänna regler och definitioner på områdena för redovisning, ansvarsförsäkring för motorfordon, finansiella instrument och kreditinstitut. Det är lämpligt att vissa av definitionerna som fastställs i de direktiven också tillämpas i det här direktivet.

(8) Innan försäkrings- och återförsäkringsverksamhet får börja bedrivas bör det krävas auktorisation. Det är därför nödvändigt att fastställa villkoren och förfarandet för att bevilja sådan auktorisation och även för eventuella avslag på ansökan.

(9) I de direktiv som upphävs genom detta direktiv finns det inga bestämmelser om vilken återförsäkringsverksamhet som ett försäkringsföretag kan tillåtas att bedriva. Det är upp till medlemsstaterna att besluta om att införa bestämmelser i detta hänseende.

(10) Hänvisningar i detta direktiv till försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör inbegripa captivebolag för försäkring och återförsäkring, förutom då särskilda bestämmelser inrättats för dessa bolag.

(11) Eftersom detta direktiv utgör ett viktigt instrument för att fullborda den inre marknaden, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i sina hemmedlemsstater kunna bedriva några eller alla sina verksamheter inom hela gemenskapen genom att upprätta filialer eller tillhandahålla tjänster. Det är därför lämpligt att åstadkomma den harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att uppnå ett ömsesidigt erkännande av auktorisationer och tillsynssystem och därigenom en enda auktorisation som är giltig inom hela gemenskapen och som medger att tillsynen över ett företag utövas av hemmedlemsstaten.

(12) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring) ([6]) fastställs regler för utseende av skaderegleringsrepresentanter. Samma regler bör gälla även enligt detta direktiv.

(13) Återförsäkringsföretag bör begränsa sin verksamhet till återförsäkring och därmed sammanhängande verksamhet. Detta krav bör inte hindra återförsäkringsföretag från att exempelvis tillhandahålla statistisk eller aktuariell rådgivning, riskanalyser eller undersökningar till sina kunder. De kan även ha en holdingbolagsfunktion och utföra verksamheter inom den finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ([7]). Detta krav innebär dock under inga omständigheter att orelaterad bank- och finansverksamhet får bedrivas.

([1]) EGT L 103, 2.5.1972, s. 1.
([2]) EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.
([3]) EGT L 8, 11.1.1984, s. 17.
([4]) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.
([5]) EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.
([6]) EGT L 181, 20.7.2000, s. 65.
([7]) EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

(14) En förutsättning för skyddet av försäkringstagarna är att försäkrings- och återförsäkringsföretag omfattas av ändamålsenliga solvenskrav som leder till en effektiv kapitalallokering inom Europeiska unionen. Utvecklingen på marknaden har gjort att det nu gällande systemet inte längre fyller sin funktion. Det är därför nödvändigt att införa ett nytt regelverk.

(15) I överensstämmelse med den senaste utvecklingen inom riskhantering, med beaktande av arbetet inom organisationer som Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter (International Association of Insurance Supervisors), International Accounting Standards Board och International Actuarial Association och med hänsyn till utvecklingen inom andra finansiella sektorer bör en riskbaserad ekonomisk metod väljas som ger försäkrings- och återförsäkringsföretagen incitament att mäta och hantera sina risker på ett adekvat sätt. Harmoniseringen bör utvidgas genom särskilda regler för värdering av tillgångar och skulder, däribland försäkringstekniska avsättningar.

(16) Det centrala syftet med regleringen av och tillsynen över försäkring och återförsäkring är att ge försäkringstagare och förmånstagare tillräckligt skydd. Termen förmånstagare är avsedd att omfatta alla fysiska eller juridiska personer som har en rättighet enligt ett försäkringsavtal. Dessutom syftar denna reglering och tillsyn till att säkerställa finansiell stabilitet och korrekt fungerande stabila marknader, vilket också bör beaktas men inte tillåtas inkräkta på det centrala syftet.

(17) Den nya solvensordning som föreskrivs i detta direktiv förväntas leda till ett ännu bättre skydd av försäkringstagare. Medlemsstaterna kommer att åläggas att ge tillsynsmyndigheter de resurser som krävs för att de ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv. Detta omfattar all den kapacitet som kan krävas, bland annat ekonomiska medel och personalresurser.

(18) Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter måste därför ha tillgång till de medel som krävs för att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagen bedriver sin verksamhet på ett korrekt sätt inom hela gemenskapen, oavsett om denna verksamhet utövas med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster. För att tillsynen ska bli effektiv bör alla åtgärder som tillsynsmyndigheterna vidtar stå i proportion till arten av, omfattningen av och komplexiteten hos de inneboende riskerna i varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, oavsett den betydelse det berörda företaget har för den övergripande finansiella stabiliteten på marknaden.

(19) Detta direktiv bör inte vara alltför betungande för små och medelstora försäkringsföretag. Ett sätt att uppnå detta mål är en korrekt tillämpning av proportionalitetsprincipen. Denna princip bör tillämpas såväl på kraven på försäkrings- och återförsäkringsföretag som på tillsynsutövningen.

(20) Detta direktiv bör i synnerhet inte vara för betungande för försäkringsföretag som är specialiserade på att erbjuda specifika försäkringstyper eller erbjuda tjänster till specifika kundsegment, och det bör erkännas att denna typ av specialisering kan vara ett värdefullt redskap för att hantera risk på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. För att detta mål ska kunna uppnås, och också för att proportionalitetsprincipen ska tillämpas korrekt, bör det särskilt föreskrivas att företag har rätt att utnyttja sina egna uppgifter för att kalibrera parametrarna i återförsäkringsriskmodulerna i standardformeln för solvenskapitalkravet.

(21) Detta direktiv bör också beakta de särskilda särdrag som captivebolagen för försäkring och återförsäkring uppvisar. Eftersom dessa bolag endast täcker risker som är förknippade med den industri- eller handelsgrupp som de tillhör, bör lämpliga metoder inrättas i enlighet med proportionalitetsprincipen för att återspegla deras affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet.

(22) Tillsynen över återförsäkringsverksamheten bör ta hänsyn till den verksamhetens särdrag, särskilt dess globala karaktär och det faktum att försäkringstagarna själva är försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

(23) Tillsynsmyndigheterna bör från försäkrings- och återförsäkringsföretagen kunna erhålla all information som krävs för tillsynen, i förekommande fall inbegripet sådana uppgifter som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag offentligt lämnat enligt krav avseende finansiell rapportering, börsnotering eller andra lagar och föreskrifter.

(24) Hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter bör ansvara för övervakningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens finansiella sundhet. De bör därför regelbundet genomföra granskningar och utvärderingar.

(25) Tillsynsmyndigheter bör kunna ta hänsyn till effekterna på riskhantering och kapitalförvaltning från de frivilliga koder för uppförande och överblickbarhet som följs av institutioner som handlar med oreglerade eller alternativa investeringsinstrument.

(26) Utgångspunkten för att ställa adekvata kvantitativa krav inom försäkringssektorn är solvenskapitalkravet. Tillsynsmyndigheterna bör därför endast under särskilda omständigheter i de fall som nämns i detta direktiv ha befogenhet att fastställa kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet efter att tillsynens granskningsprocess utförts. Standardformeln för solvenskapitalkravet är avsedd att återspegla riskprofilen hos de flesta försäkrings- och återförsäkringsföretagen. Det kan dock finnas vissa fall där standardformeln inte ger adekvat uttryck för en mycket speciell riskprofil hos ett företag.

(27) Att fastställa ett kapitaltillägg är en undantagsåtgärd i den bemärkelsen att den endast bör användas som en sista utväg när andra tillsynsåtgärder är verkningslösa eller olämpliga. Termen undantagsfall bör dessutom ses utifrån varje företags specifika situation snarare än till antalet kapitaltillägg som åläggs på en viss marknad.

(28) Kapitaltilläggen bör behållas så länge som de omständigheter som föranledde deras införande inte har rättats till. I händelse av betydande brister hos en partiell eller fullständig intern modell eller i företagsstyrningen bör tillsynsmyndigheterna se till att företaget i fråga vidtar alla ansträngningar för att avhjälpa de brister som ledde till fastställande av kapitaltillägget. Om standardformeln inte på ett korrekt sätt avspeglar ett företags specifika riskprofil kan emellertid kapitaltillägget vara kvar under påföljande år.

(29) För vissa risker är det endast krav på företagsstyrningen, inte kvantitativa krav, återspeglade i solvenskapitalkravet, som kan ge önskat resultat. Ett effektivt företagsstyrningssystem är därför av central betydelse för att säkerställa en tillfredsställande ledning av ett försäkringsföretag och för regleringssystemet.

(30) Företagsstyrningssystemen inbegriper riskhanteringsfunktionen, funktionen för regelefterlevnad, internrevisionsfunktionen och aktuariefunktionen.

(31) En funktion är en administrativ befogenhet att utföra vissa fastställda styrningsuppgifter. Att en viss funktion har angivits hindrar inte företaget från att fritt besluta hur det vill organisera denna funktion i praktiken, om inte annat anges i direktivet. Detta bör inte leda till onödigt betungande krav eftersom arten, omfattningen och komplexiteten i företagets verksamhet beaktas. Dessa funktioner bör därför kunna innehas av företagets egna anställda, utföras med hjälp av externa experter eller läggas ut på experter inom ramen för de begränsningar som fastställs i direktivet.

(32) I mindre företag och företag av mindre komplexitet bör det vara möjligt att mer än en funktion, med undantag av internrevisionsfunktionen, utförs av en enda person eller organisatorisk enhet.

(33) De funktioner som ingår i företagsstyrningssystemen anses vara nyckelfunktioner och därför också viktiga och kritiska funktioner.

(34) Alla personer som utför nyckelfunktioner bör vara lämpliga för sin uppgift. Det är dock endast de personer som innehar nyckelfunktioner som bör omfattas av kraven på anmälan till tillsynsmyndigheten.

(35) För att avgöra den kompetensnivå som krävs bör yrkesmässiga meriter och erfarenheter hos de personer som faktiskt driver företaget eller innehar andra nyckelfunktioner beaktas som ytterligare faktorer.

(36) Alla försäkrings- och återförsäkringsföretag bör som en integrerad del i sin affärsstrategi ha som rutin att regelbundet bedöma sitt totala solvensbehov med hänsyn till sin specifika riskprofil (egen risk- och solvensbedömning). Denna bedömning kräver inte att en intern modell utvecklas och inte heller att det beräknas något annat kapitalkrav än solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Resultaten av bedömningen bör rapporteras till tillsynsmyndigheten som en del av den information som ska lämnas i tillsynssyfte.

(37) För att säkerställa en effektiv tillsyn över funktioner eller verksamheter som omfattas av uppdragsavtal är det av avgörande betydelse att tillsynsmyndigheterna för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår uppdragsavtal har tillgång till alla relevanta uppgifter som finns hos tjänsteleverantören, oavsett om denne är en reglerad eller oreglerad enhet, och rätt att genomföra inspektioner på plats. För att de ska kunna ta hänsyn till marknadsutvecklingen och förvissa sig om att villkoren för uppdragsavtal fortfarande efterlevs bör tillsynsmyndigheterna underrättas innan uppdragsavtal ingås beträffande kritiska eller viktiga funktioner eller verksamheter. Dessa krav bör beakta arbetet i Joint Forum och är förenliga med nu gällande bestämmelser och praxis inom banksektorn samt med direktiv 2004/39/EG och dess tillämpning på kreditinstitut.

(38) För att säkerställa överblickbarhet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag minst en gång per år offentliggöra - dvs. utan kostnad göra den tillgänglig antingen i tryckt eller elektronisk form - väsentlig information om sin solvens och finansiella ställning. Företagen bör frivilligt kunna offentliggöra kompletterande uppgifter.

(39) Föreskrifter bör införas för utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna och myndigheter eller organ som i kraft av sin uppgift bidrar till att stärka stabiliteten hos det finansiella systemet. Det är därför nödvändigt att närmare ange under vilka förhållanden som sådant informationsutbyte bör vara möjligt. När information får offentliggöras endast med tillsynsmyndigheternas uttryckliga tillstånd bör dessa vidare, när så är lämpligt, få ställa stränga krav som villkor för tillståndet.

(40) Det är nödvändigt att främja enhetlighet i tillsynen, inte bara i fråga om dess redskap utan också när det gäller dess praxis. Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (Ceiops), som inrättades genom kommissionens beslut 2009/79/EG ([1]) bör spela en viktig roll i detta avseende och regelbundet rapportera till Europaparlamentet och kommissionen om den utveckling som skett.

([1]) EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

(41) Syftet med den information och rapport som Ceiops ska lämna om kapitaltillägg är inte att inkräkta på den användning av dessa som tillåts enligt detta direktiv utan att bidra till en högre nivå av tillsynskonvergens för användningen av kapitaltillägg mellan tillsynsmyndigheter i de olika medlemsstaterna.

(42) För att minska den administrativa bördan och undvika dubbelarbete bör tillsynsmyndigheterna och de nationella statistikorganen samarbeta och utbyta information.

(43) I syfte att stärka tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag och skydda försäkringstagarna bör de lagstadgade revisorer som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning ([1]) vara skyldiga att omgående rapportera varje förhållande som kan antas få allvarliga följder för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags finansiella ställning eller administrativa organisation.

(44) Försäkringsföretag som bedriver såväl liv- som skadeförsäkringsverksamhet bör ha separat ledning av dessa verksamheter för att skydda livförsäkringstagarnas intressen. Särskilt bör företagen omfattas av samma kapitalkrav som de som gäller för en motsvarande försäkringsgrupp, bestående av ett livförsäkrings- och ett skadeförsäkringsföretag, med hänsyn tagen till de ökade möjligheterna att överföra kapital i försäkringsföretag med blandad verksamhet.

(45) Bedömningen av försäkrings- och återförsäkringsföretags finansiella ställning bör bygga på sunda ekonomiska principer och på bästa sätt utnyttja informationen från de finansiella marknaderna och allmänt tillgänglig information om försäkringstekniska risker. Solvenskraven bör särskilt grundas på en ekonomisk bedömning av hela balansräkningen.

(46) De värderingsstandarder som används för tillsynsändamål bör i största möjliga utsträckning vara förenliga med den internationella utvecklingen på redovisningsområdet för att begränsa den administrativa bördan på försäkrings- och återförsäkringsföretagen.

(47) I enlighet med detta bör kapitalkraven täckas med kapitalbasmedel, oavsett om det rör sig om poster i eller utanför balansräkningen. Eftersom inte alla medel kan täcka förluster vid likvidation och under pågående verksamhet, bör posterna i kapitalbasen klassificeras enligt kvalitetskriterier i tre nivåer och det belopp av kapitalbasen som får medräknas för att täcka kapitalkraven begränsas i motsvarande utsträckning. Gränsvärdena för posterna i kapitalbasen bör endast tillämpas för att fastställa försäkrings- och återförsäkringsföretagens solvensstatus och inte ytterligare begränsa dessa företags frihet när det gäller den interna dispositionen av det egna kapitalet.

(48) Generellt sett kan tillgångar som är fria från alla förutsebara förpliktelser täcka förluster på grund av ogynnsam affärsutveckling, såväl på löpande basis som vid en likvidation. Därför bör huvuddelen av de belopp med vilka tillgångar överskrider skulder, värderat enligt principerna i detta direktiv, betraktas som kapital av hög kvalitet (nivå 1).

(49) Inom ett företag är inte alla tillgångar utan begränsningar. I några medlemsstater leder vissa specifika produkter till separat hållna fondstrukturer där en viss klass av försäkringstagare har större rättigheter till tillgångarna inom sin fond. Även om dessa tillgångar ingår i beräkningen av hur mycket tillgångarna överstiger skulderna i kapitalbassyfte kan de i själva verket inte användas för att täcka risker utanför den separata fonden. Beräkningen av kapitalbasbehovet bör, för att vara förenlig med den ekonomiska metoden, anpassas för att återspegla att de tillgångar som ingår i ett arrangemang med separerade fonder är av en annan art. På liknande sätt bör beräkningen av solvenskapitalkravet återspegla de minskade poolnings- eller diversifieringseffekter som är förknippade med dessa separerade fonder.

(50) Det är praxis i vissa medlemsstater att försäkringsföretag säljer livförsäkringsprodukter där försäkringstagarna och förmånstagarna bidrar till företagets riskkapital i utbyte mot hela eller en del av avkastningen på dessa insatser. Dessa ackumulerade vinster utgör överskottsmedel som tillhör den juridiska person i vilken de genererats.

(51) Överskottsmedel bör värderas i överensstämmelse med den ekonomiska metod som fastställs i detta direktiv. Det bör härvid inte räcka med en enkel hänvisning till bedömningen av överskottsmedel i den lagstadgade årsredovisningen. I överensstämmelse med kapitalbaskraven bör överskottsmedel bli föremål för de kriterier om nivåklassificering som fastställs i detta direktiv. Detta innebär bland annat att endast överskottsmedel som uppfyller kraven i fråga om klassificering i nivå 1 bör betraktas som nivå 1-kapital.

([1]) EUT L 157, 9.6.2006, s. 87.

(52) Ömsesidiga associationer och liknande företag med uttaxeringsrätt kan från sina medlemmar infordra ytterligare betalningar, för att öka de medel de har för att täcka förluster. Infordran av ytterligare betalningar från medlemmar kan utgöra en viktig finansieringskälla för ömsesidiga associationer eller liknande företag, bland annat när dessa associationer drabbas av en ogynnsam affärsutveckling. Därför bör infordran av ytterligare betalningar från medlemmar erkännas som en post i tilläggskapitalet och behandlas på motsvarande sätt i solvenssyfte. I det konkreta fallet med associationer, eller liknande företag, av rederier med uttaxeringsrätt vilka endast försäkrar branschrelaterade risker är det vedertagen praxis att från medlemmar infordra ytterligare betalningar, enligt vissa specifika återbetalningsarrangemang, och de belopp som godkänts för denna infordran från medlemmarna bör betraktas som kapital av god kvalitet (nivå 2). För andra typer av ömsesidiga associationer och liknande företag där infordran av ytterligare betalningar från medlemmar är av motsvarande kvalitet bör de belopp som godkänts för denna infordran från medlemmarna också betraktas som kapital av hög kvalitet (nivå 2).

(53) För att försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska kunna uppfylla sina åtaganden mot försäkrings- och förmånstagare bör medlemsstaterna kräva att dessa företag upprättar adekvata försäkringstekniska avsättningar. De principer och de försäkringsmatematiska och statistiska metoder som ligger till grund för beräkningen av dessa försäkringstekniska avsättningar bör harmoniseras inom hela gemenskapen i syfte att skapa ökad jämförbarhet och överblickbarhet.

(54) Beräkningen av försäkringstekniska avsättningar bör vara förenlig med värderingen av tillgångar och övriga skulder, med marknaden och med den internationella utvecklingen inom redovisning och tillsyn.

(55) Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna bör därför motsvara det belopp som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle få betala om det omedelbart överförde sina kontraktsrättigheter och kontraktsförpliktelser till ett annat företag. Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna bör således motsvara det belopp som ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag (referensföretag) skulle förväntas kräva för att ta över och uppfylla de underliggande försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna. De försäkringstekniska avsättningarnas belopp bör återspegla det underliggande försäkringsbeståndets särskilda egenskaper. Företagsspecifik information, såsom information avseende skadereglerings hantering och kostnader, bör därför endast användas vid beräkningen i den utsträckning som den gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretagen att bättre återspegla dessa särskilda egenskaper hos försäkringsbeståndet.

(56) Antagandena om det referensföretag som antas ta över och uppfylla de underliggande försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna bör harmoniseras i hela gemenskapen. I synnerhet bör man som en del av konsekvensbedömningen av genomförandeåtgärder analysera de antaganden om referensföretaget som avgör huruvida, och i så fall i vilken utsträckning, diversifieringseffekter behöver beaktas i beräkningen av riskmarginalen, och dessa antaganden bör sedan harmoniseras på gemenskapsnivå.

(57) För att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna bör det vara möjligt att använda rimliga interpoleringar och extrapoleringar från direkt tillgängliga marknadsvärden.

(58) Det förväntade nuvärdet av försäkringsskulderna måste beräknas utifrån aktuell och trovärdig information och realistiska antaganden med beaktande av finansiella garantier och optioner i försäkrings- och återförsäkringsavtal för att ge en ekonomisk värdering av försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna. Det bör krävas att effektiva och harmoniserade försäkringsmatematiska metoder används.

(59) För att ta hänsyn till de små och medelstora företagens situation bör det finnas förenklade metoder för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna.

(60) Tillsynsordningen bör innefatta ett riskkänsligt krav, baserat på en prospektiv beräkning för att säkerställa korrekta ingripanden i god tid av tillsynsmyndigheterna (solvenskapitalkravet) och en miniminivå för säkerheten som medlen inte får underskrida (minimikapitalkravet). Båda dessa kapitalkrav bör harmoniseras inom hela gemenskapen så att en enhetlig skyddsnivå för försäkringstagarna kan uppnås. För att detta direktiv ska fungera väl bör det finnas en lämplig ingripandenivå mellan solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.

(61) För att mildra möjliga oönskade procykliska effekter på finanssystemet och undvika en situation där försäkrings- och återförsäkringsföretag på ett orimligt sätt skulle tvingas anskaffa ytterligare kapital eller sälja sina placeringar till följd av en tillfälligt ogynnsam utveckling på finansmarknaderna, bör marknadsriskmodulen i standardformeln för solvenskapitalkravet innehålla en mekanism för symmetrisk justering för nivåändringar i aktiepriser.Dessutom bör

det införas bestämmelser så att tillsynsmyndigheter, i händelse av exceptionella fall på finansmarknaderna och då denna mekanism för symmetrisk justering inte är tillräcklig för att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska kunna uppfylla sitt solvenskapitalkrav, kan förlänga den tidsperiod inom vilken försäkrings- och återförsäkringsföretag måste återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet.

(62) Solvenskapitalkravet bör motsvara en nivå på den medräkningsbara kapitalbasen som gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretagen att täcka betydande förluster och som ger försäkrings- och förmånstagare rimlig säkerhet för att få sina ersättningar när de förfaller till betalning.

(63) För att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha en medräkningsbar kapitalbas som uppfyller solvenskapitalkravet på löpande basis, med beaktande av alla förändringar i deras riskprofil, bör dessa företag beräkna solvenskapitalkravet åtminstone en gång om året, övervaka detta löpande och göra en ny beräkning så snart som det sker en betydande ändring av riskprofilen.

(64) För att främja en god riskhantering och anpassa de lagfästa kapitalkraven till branschpraxis bör solvenskapitalkravet definieras som det ekonomiska kapital som försäkrings- och återförsäkringsföretag ska hålla för att säkerställa att det föreligger en konkurssituation högst i vart tvåhundrade fall, eller alternativt att dessa företag med en sannolikhet på minst 99,5 % ska kunna uppfylla sina förpliktelser gentemot försäkringstagare och förmånstagare under de kommande 12 månaderna. Detta ekonomiska kapital bör beräknas utifrån företagens faktiska riskprofil med beaktande av effekterna av möjliga riskreduceringstekniker och diversifieringseffekter.

(65) Det bör beslutas om en standardformel för beräkningen av solvenskapitalkravet så att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag kan bedöma sitt ekonomiska kapital. För standardformelns struktur bör en modulmetod väljas, vilket innebär att den individuella exponeringen för varje riskkategori bedöms som ett första steg, varefter värdena aggregeras i nästa steg. Om företagsspecifika parametrar gör det möjligt att bättre fånga in företagets verkliga teckningsriskprofil, bör detta tillåtas förutsatt att parametrarna har härletts med en standardiserad metod.

(66) För att ta hänsyn till de små och medelstora företagens situation bör det finnas förenklade metoder för beräkning av solvenskapitalkravet med standardformeln.

(67) I princip innefattar den nya riskbaserade metoden inte några kvantitativa placeringsbegränsningar och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet. Det bör dock vara möjligt att införa placeringsgränser och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet för att bemöta risker som inte täcks tillräckligt genom en undergrupp i standardformeln.

(68) I enlighet med den riskbaserade metod som valts för solvenskapitalkravet bör det under särskilda omständigheter vara möjligt att använda partiella eller fullständiga interna modeller för beräkningen av detta krav i stället för standardformeln. För att ge försäkringstagare och förmånstagare en likvärdig skyddsnivå bör det krävas att tillsynsmyndigheten ger sitt förhandsgodkännande av sådana interna modeller utifrån harmoniserade processer och standarder.

(69) Om beloppet av det medräkningsbara primärkapitalet faller under minimikapitalkravet bör försäkrings- eller återförsäkringsföretagets auktorisation återkallas om det inte inom kort tid kan återupprätta medräkningsbart primärkapital i nivå med minimikapitalkravet.

(70) Minimikapitalkravet bör garantera en miniminivå som medlen inte får underskrida. Det är nödvändigt att den nivån beräknas med en enkel formel som innehåller fastställda undre och övre gränser på grundval av det riskbaserade solvenskapitalkravet så att det blir möjligt att göra gradvis skärpta tillsynsingripanden, och som grundas på data som kan kontrolleras.

(71) Försäkrings- och återförsäkringsföretagen bör ha tillgångar av tillräcklig kvalitet för att täcka sina samlade finansiella åtaganden. Alla placeringar som hålls av försäkrings- och återförsäkringsföretag bör förvaltas enligt aktsamhetsprincipen.

(72) Medlemsstaterna bör inte kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretagen ska placera sina tillgångar i särskilda tillgångsslag, eftersom ett sådant krav skulle kunna vara oförenligt med den liberalisering av kapitalrörelserna som föreskrivs i artikel 56 i fördraget.

(73) Det är nödvändigt att förbjuda alla bestämmelser som ger medlemsstaterna möjlighet att kräva pantsättning av tillgångar som täcker ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags försäkringstekniska avsättningar, oavsett formen för ett sådant krav, om försäkringsföretaget har återförsäkring hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som auktoriserats enligt detta direktiv eller hos ett företag i tredjeland om tredjelandets tillsynsordning har bedömts vara likvärdig.

(74) I regelverket har det hittills inte föreskrivits några närmare kriterier för en bedömning av det förvärv som föreslås och inte heller något förfarande för tillämpningen. Ett klargörande av kriterierna och förfarandet för bedömning behövs för att säkerställa nödvändig rättssäkerhet, tydlighet och förutsebarhet både vad gäller bedömningsförfarandet och dess resultat. Dessa kriterier och förfaranden infördes genom bestämmelser i direktiv 2007/44/EG. På områdena för försäkring och återförsäkring bör därför de bestämmelserna kodifieras och integreras i det här direktivet.

(75) Det är därvid av avgörande vikt att de förfarandena och bedömningarna harmoniseras maximalt i hela gemenskapen. Bestämmelserna om kvalificerade innehav bör dock inte hindra medlemsstaterna från att kräva att tillsynsmyndigheterna ska informeras om förvärv av innehav under de tröskelvärden som fastställs genom dessa bestämmelser, så länge inte mer än ett ytterligare tröskelvärde under 10 % för detta syfte införs i någon medlemsstat. Dessa bestämmelser bör inte heller hindra tillsynsmyndigheterna från att tillhandahålla allmänna riktlinjer om när sådana innehav skulle anses leda till ett väsentligt inflytande.

(76) På grund av att unionsmedborgarna förflyttar sig i allt högre grad erbjuds ansvarsförsäkring för motorfordon i ökande utsträckning över nationsgränserna. För att säkerställa att systemet med grönt kort och överenskommelserna mellan de nationella byråerna för trafikförsäkringsföretag fortsätter att fungera väl är det lämpligt att medlemsstaterna kan kräva att försäkringsföretag som erbjuder ansvarsförsäkring för motorfordon inom deras territorier genom tillhandahållande av tjänster ska ansluta sig till den nationella byrån och delta i finansieringen av denna och av den garantifond som upprättats i medlemsstaten i fråga. Den medlemsstat där tjänsterna tillhandahålls bör kräva att företag som tillhandahåller ansvarsförsäkring för motorfordon utser en representant inom dess territorium som ska samla in all nödvändig information beträffande försäkringsfall och representera företaget i fråga.

(77) På den inre marknaden ligger det i försäkringstagarnas intresse att de ska ha tillgång till största möjliga urval av försäkringsprodukter inom gemenskapen. Den medlemsstat där risken är belägen eller den medlemsstat där åtagandet görs bör därför se till att det inte finns någonting som förhindrar marknadsföring inom deras respektive territorier av produkter som erbjuds för försäljning inom gemenskapen, så länge som dessa produkter inte står i strid med gällande rättsliga bestämmelser till skydd för det allmänna bästa i den medlemsstaten och det inte finns motsvarande bestämmelser till skydd för det allmänna bästa i hemmedlemsstaten.

(78) Det bör införas ett sanktionssystem som ska tillämpas om ett försäkringsföretag i den medlemsstat där risken är belägen eller den medlemsstat där åtagandet görs inte följer gällande bestämmelser till skydd för det allmänna bästa.

(79) På en inre marknad för försäkringar får konsumenterna ett bredare och mer varierat utbud av försäkringar att välja mellan. Om de ska kunna utnyttja denna mångfald och den ökade konkurrensen fullt ut bör konsumenterna ges all nödvändig information innan de ingår ett avtal och under hela avtalstiden så att de kan välja den försäkring som bäst passar deras behov.

(80) Företag som tillhandahåller assistansavtal bör förfoga över erforderliga medel för att kunna tillhandahålla de erbjudna serviceförmånerna tillräckligt snabbt. Det bör fastställas särskilda bestämmelser för beräkning av det solvenskapitalkrav och den absolut minsta nivå på minimikapitalkravet som sådana företag ska täcka.

(81) Ett effektivt utövande av koassuransrörelse inom gemenskapen för verksamheter som på grund av sin art eller omfattning är lämpade att täckas av internationell koassurans bör underlättas genom ett minimum av harmonisering för att förhindra snedvridning av konkurrensen och diskriminerande behandling. I sådana sammanhang bör det ledande försäkringsföretaget bedöma försäkringsfordringarna och fastställa beloppet för de försäkringstekniska avsättningarna. Ett särskilt samarbete bör dessutom komma till stånd beträffande koassuransverksamheten inom gemenskapen, både mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter och mellan dessa myndigheter och kommissionen.

(82) För att skydda de försäkrade bör medlemsstaternas lagar om rättsskyddsförsäkring harmoniseras. Varje intressekonflikt som kan uppstå särskilt på grund av det förhållandet att försäkringsföretaget täcker en annan person eller täcker en person såväl i fråga om rättsskydd som inom en annan försäkringsklass ska så långt möjligt förhindras eller lösas. I detta syfte kan en lämplig nivå på skyddet av försäkringstagarna nås på olika sätt. Vilken lösning som än väljs, bör de rättsskyddsförsäkrades intressen skyddas genom tillräckliga garantier.

(83) Konflikter mellan försäkrade personer och försäkringsföretag som erbjuder rättsskyddsförsäkring bör lösas så korrekt och snabbt som möjligt. Det är därför lämpligt att medlemsstaterna föreskriver ett skiljeförfarande eller ett förfarande som ger jämförbara garantier.

(84) I vissa medlemsstater utgör privat eller frivillig sjukförsäkring helt eller delvis ett alternativ till det skydd vid sjukdom som ingår i socialförsäkringssystemet. Den särskilda naturen hos sådan sjukförsäkring särskiljer den från andra klasser av skade- och livförsäkring, i den utsträckning det är nödvändigt att kontrollera att försäkringstagarna i realiteten har tillgång till privat eller frivilligt tecknat skydd vid

sjukdom oberoende av sin ålder eller riskprofil. På grund av sjukförsäkringsavtalens beskaffenhet och sociala konsekvenser bör tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där risken är belägen ha möjlighet att kräva att de kontinuerligt underrättas om de allmänna och särskilda avtalsvillkoren i fråga om privat eller frivillig sjukförsäkring för att kunna avgöra om dessa avtal helt eller delvis är ett alternativ till det skydd vid sjukdom som ingår i socialförsäkringssystemet. En sådan kontroll bör inte vara en förutsättning för att produkterna ska få marknadsföras.

(85) I detta syfte har några medlemsstater antagit särskilda rättsregler. Till skydd för det allmänna bästa bör det vara möjligt att anta eller behålla sådana rättsregler, förutsatt att de inte på ett otillbörligt sätt inskränker etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, och förutsatt att bestämmelserna tillämpas lika. Dessa rättsregler kan skilja sig åt beroende på förhållandena i den enskilda medlemsstaten. Målet att skydda det allmänna bästa kan även uppnås genom att kräva att de företag som erbjuder privat eller frivilligt tecknade sjukförsäkringar använder standardavtal som motsvarar det skydd som ges i de lagstadgade socialförsäkringsprogrammen med en premiesättning som inte får överskrida ett fastställt maximum samt att de deltar i förlustutjämningsprogram. En ytterligare möjlighet är att kräva att privat eller frivilligt tecknade sjukförsäkringar tekniskt utformas på liknande sätt som livförsäkringar.

(86) Värdmedlemsstater bör kunna kräva att alla försäkringsföretag, som på egen risk erbjuder obligatorisk arbetsskadeförsäkring inom deras territorier, följer de särskilda bestämmelser för sådan försäkring som ingår i deras nationella lagstiftning. Detta krav bör dock inte gälla bestämmelserna om finansiell tillsyn som fortfarande uteslutande bör vara hemmedlemsstatens ansvar.

(87) I vissa medlemsstater är försäkringstransaktioner inte föremål för någon form av indirekt beskattning, medan flertalet medlemsstater tillämpar särskilda skatter och andra former av avgifter, bland annat extraavgifter ämnade för skadeersättningsorgan. Dessa skatter och avgifter varierar avsevärt beträffande struktur och omfattning mellan de medlemsstater där de förekommer. Det är önskvärt att förhindra att de skillnader som finns leder till snedvridning av konkurrensen i fråga om försäkringstjänster medlemsstaterna emellan. I avvaktan på ytterligare harmonisering bör detta problem sannolikt kunna avhjälpas genom att utnyttja skattesystemen och de övriga avgiftsformerna i de medlemsstater där risken är belägen eller åtaganden görs, och det är medlemsstaternas uppgift att vidta åtgärder så att sådana skatter och avgifter betalas.

(88) De medlemsstater som inte omfattas av tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) ([1]) bör, i enlighet med detta direktiv, tillämpa bestämmelserna i den förordningen för att fastställa tillämplig lag för försäkringsavtal som omfattas av artikel 7 i den förordningen.

(89) För att beakta de internationella aspekterna av återförsäkring bör bestämmelser införas som möjliggör att internationella avtal ingås med tredjeland i syfte att fastställa formerna för tillsyn över återförsäkringsenheter som bedriver verksamhet inom de avtalsslutande parternas territorier. Det bör vidare skapas förutsättningar för ett smidigt förfarande för prövning av likvärdighet i stabilitetsavseende på gemenskapsbasis i förhållande till tredjeland i syfte att öka liberaliseringen av återförsäkringstjänster i tredjeland, oavsett om det sker genom etablering eller tillhandahållande av tjänster över nationsgränserna.

(90) På grund av den särskilda karaktären hos finansiell återförsäkring bör medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår avtal om finansiell återförsäkring eller bedriver verksamheter med sådan återförsäkring på ett tillfredsställande sätt kan identifiera, mäta och kontrollera de risker som uppstår genom sådana avtal eller verksamheter.

(91) Lämpliga bestämmelser bör införas för specialföretag som övertar risker från försäkrings- och återförsäkringsföretag utan att själva vara ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Belopp som kan återvinnas från specialföretag bör betraktas som belopp som kan dras av enligt återförsäkrings- och retrocessionsavtal.

(92) Specialföretag som auktoriserats före den 31 oktober 2012 bör omfattas av lagen i den medlemsstat som auktoriserat specialföretaget. För att undvika tillsynsarbitrage bör alla nya verksamheter som startas genom ett sådant företag efter den 31 oktober 2012 omfattas av bestämmelserna i detta direktiv.

(93) Med tanke på den ökade gränsöverskridande karaktären hos försäkringsverksamhet bör skillnader mellan medlemsstaternas ordningar för specialföretag, vilka omfattas av bestämmelserna i detta direktiv, minskas så mycket som möjligt, med beaktande av deras tillsynsstrukturer.

(94) Ytterligare insatser bör göras beträffande specialföretag, med beaktande av det arbete som gjorts inom andra finanssektorer.

(95) Åtgärder beträffande tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp bör göra det möjligt för de myndigheter som ansvarar för tillsynen över ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag att göra en mer välgrundad bedömning av dess finansiella ställning.

([1]) EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

(96) Sådan grupptillsyn bör i nödvändig utsträckning beakta försäkringsholdingbolag och försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet. Detta direktiv bör dock inte i något hänseende innebära att medlemsstaterna är skyldiga att utöva tillsyn över vart och ett av dessa företag för sig.

(97) Även om tillsyn över enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag fortfarande är huvudprincipen för försäkringstillsynen är det nödvändigt att fastställa vilka företag som bör omfattas av tillsyn på gruppnivå.

(98) Olika slags företag, i synnerhet ömsesidiga associationer och liknande, bör i enlighet med gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning kunna bilda koncentrationer eller grupper, och då inte genom kapitalband utan genom starka formaliserade och hållbara relationer, som baseras på avtalsmässigt eller annat relevant erkännande och som garanterar en finansiell solidaritet mellan dessa företag. Om ett betydande eller dominerande inflytande utövas genom en centraliserad samordning, bör dessa företag vara föremål för tillsyn enligt samma regler som de som föreskrivs för grupper som bildats genom kapitalbindningar för att nå en tillräcklig skyddsnivå för försäkringstagarna och lika konkurrensvillkor för alla grupper.

(99) Grupptillsynen bör under alla omständigheter omfatta det moderföretag med yttersta ägarintresse som har sitt huvudkontor inom gemenskapen. Medlemsstaterna bör dock kunna låta sina tillsynsmyndigheter tillämpa grupptillsyn på ett begränsat antal lägre nivåer om de anser det vara nödvändigt.

(100) Det är nödvändigt att beräkna solvensen på gruppnivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp.

(101) Det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå bör beakta den totala riskdiversifieringen mellan alla försäkrings- och återförsäkringsföretag inom denna grupp, så att gruppens riskexponering återspeglas på ett korrekt sätt.

(102) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp bör kunna ansöka om godkännande av en intern modell som ska användas för solvensberäkningen på både gruppnivå och individuell nivå.

(103) Vissa av detta direktivs bestämmelser föreskriver uttryckligen en medlande eller rådgivande roll för Ceiops, men detta bör inte hindra Ceiops från att spela en sådan roll även avseende andra bestämmelser.

(104) I detta direktiv beskrivs en innovativ tillsynsmodell där en grupptillsynsmyndighet ges en nyckelroll samtidigt som det erkänns att den fristående tillsynsmyndigheten har en viktig roll och denna roll behålls. Tillsynsmyndigheternas befogenheter och ansvar är kopplade till deras skyldighet att redovisa sin verksamhet.

(105) Alla försäkringstagare och förmånstagare ska behandlas lika oavsett nationalitet eller bostadsort. I detta syfte bör varje medlemsstat se till att alla åtgärder som vidtas av en tillsynsmyndighet på grundval av denna tillsynsmyndighets nationella mandat inte anses strida mot de intressen som denna medlemsstat eller försäkringstagare och förmånstagare i denna medlemsstat kan ha. I alla situationer som innebär reglering av ersättningsanspråk och likvidationer bör tillgångar fördelas rättvist till alla försäkringstagare i fråga, oavsett deras nationalitet eller bostadsort.

(106) Det är nödvändigt att säkerställa att kapitalbasen fördelas på ett lämpligt sätt inom gruppen och att den är tillgänglig för att skydda alla försäkrings- och förmånstagare oavsett var behovet uppkommer. Försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp bör därför ha tillräcklig kapitalbas för att täcka sitt solvenskapitalkrav.

(107) Alla tillsynsmyndigheter som deltar i grupptillsyn bör kunna förstå de beslut som fattas, särskilt när besluten fattas av grupptillsynsmyndigheten. Så snart relevant information blir tillgänglig för en av tillsynsmyndigheterna, bör den därför delges övriga tillsynsmyndigheter, så att alla tillsynsmyndigheter kan skapa sig en bild utifrån samma relevanta information. Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte kan enas bör kvalificerade råd för att lösa problemet sökas hos Ceiops.

(108) Ett försäkringsföretags solvens kan, i det fall det rör sig om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag, ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, påverkas av de medlen i den grupp som försäkringsföretaget ingår i och av fördelningen av dessa medel inom gruppen. Tillsynsmyndigheterna bör därför ges möjlighet att utöva grupptillsyn och att vidta lämpliga åtgärder på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets nivå när dess solvens äventyras eller riskerar att äventyras.

(109) Riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretags finansiella ställning. Tillsynsmyndigheterna bör därför kunna utöva tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp, med beaktande av arten på relationerna mellan reglerade enheter och oreglerade enheter, inbegripet försäkringsholdingbolag och försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet, och vidta lämpliga åtgärder på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets nivå om dess solvens äventyras eller riskerar att äventyras.

(110) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp bör ha lämpliga företagsstyrningssystem som bör bli föremål för tillsynsmyndighetens bedömning.

(111) Alla försäkrings- och återförsäkringsgrupper som är föremål för grupptillsyn bör ha en grupptillsynsmyndighet som är utsedd bland de berörda tillsynsmyndigheterna. Grupptillsynsmyndighetens rättigheter och skyldigheter bör omfatta tillräckliga befogenheter i fråga om samordning och beslutsfattande. Myndigheter som medverkar i tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillhör samma grupp bör upprätta samordningsöverenskommelser.

(112) Med tanke på de ökade befogenheterna för grupptillsynsmyndigheten bör det säkerställas att kriterierna för att välja grupptillsynsmyndigheten inte utan vidare kan kringgås. Särskilt i fall där grupptillsynsmyndigheten kommer att utses med beaktande av gruppens struktur och den relativa vikten av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet på olika marknader, bör inte interna transaktioner inom gruppen och inte heller gruppåterförsäkring dubbelräknas när den relativa vikten inom en marknad ska bedömas.

(113) Tillsynsmyndigheter från alla medlemsstater i vilka företag inom gruppen är etablerade bör delta i grupptillsyn genom ett tillsynskollegium (kollegiet). De bör alla ha tillgång till information som finns tillgänglig hos andra tillsynsmyndigheter inom kollegiet och de bör alltid vara aktivt delaktiga i beslutsfattandet. Samarbete bör inledas mellan de myndigheter som ansvarar för tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag samt mellan dessa myndigheter och myndigheter som ansvarar för tillsyn över företag som är verksamma inom andra finansiella sektorer.

(114) Kollegiets verksamhet bör vara proportionerlig mot arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i verksamheten för alla företag som ingår i gruppen och mot den gränsöverskridande dimensionen. Kollegiet bör inrättas för att sörja för att samarbetet, informationsutbytet och samrådet mellan tillsynsmyndigheterna i kollegiet tillämpas effektivt i enlighet med detta direktiv. Tillsynsmyndigheterna bör använda kollegiet till att främja överensstämmelse mellan sina respektive beslut och att bedriva ett nära samarbete vid utövandet av tillsynen inom hela gruppen enligt harmoniserade kriterier.

(115) I detta direktiv bör Ceiops ges en rådgivande roll. Råd från Ceiops till en tillsynsmyndighet bör inte vara bindande för denna myndighet när det fattar beslut. När tillsynsmyndigheten i fråga fattar beslut bör det dock ta full hänsyn till detta råd och varje viktigt avsteg från det bör förklaras.

(116) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp vars ledande företag befinner sig utanför gemenskapen bör omfattas av lämpliga likvärdiga tillsynsarrangemang. Det är därför nödvändigt att skapa överblickbarhet beträffande bestämmelserna och utbyta information med myndigheter i tredjeland vid alla tillfällen då det är relevant att så sker. För att säkerställa harmoniserade metoder för att avgöra och bedöma om försäkrings- och återförsäkringstillsyn i tredjeländer är likvärdig bör bestämmelser införas så att kommissionen fattar ett bindande beslut om huruvida solvensordningar i tredjeländer är likvärdiga. För tredjeländer för vilka kommissionen inte fattat något beslut bör bedömningen av likvärdighet göras av grupptillsynsmyndigheten efter att ha konsulterat de övriga tillsynsmyndigheterna i fråga.

(117) Eftersom de nationella lagreglerna om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden inte har harmoniserats är det lämpligt att för den inre marknaden säkerställa ömsesidigt erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationslagstiftning i medlemsstaterna och också det samarbete som krävs med hänsyn till behovet av enhet, allmängiltighet, samordning och publicitet för sådana åtgärder och av likabehandling och skydd av försäkringsborgenärer.

(118) Det bör också säkerställas att rekonstruktionsåtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och som syftar till att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet och i största möjliga utsträckning förhindra ett likvidationsförfarande får full effekt inom hela gemenskapen. Effekten gentemot tredjeland av sådana rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden bör dock inte påverkas.

(119) Det bör göras en åtskillnad mellan å ena sidan de myndigheter som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden och å andra sidan försäkringsföretagens tillsynsmyndigheter.

(120) Definitionen av ”filial” bör i insolvenssammanhang ta hänsyn till att försäkringsföretaget är en enda juridisk person. Hemmedlemsstatens lagstiftning bör dock avgöra hur tillgångar och skulder, som innehas av oberoende personer som har stående fullmakt att företräda försäkringsföretaget som försäkringsombud, bör behandlas vid likvidationen av försäkringsföretaget.

(121) Villkor bör fastställas, enligt vilka likvidationsförfaranden som, utan att vara grundade på insolvens, inbegriper en prioriteringsordning för utbetalning av försäkringsersättningar, omfattas av detta direktiv. Fordringar på ett försäkringsföretag som härrör från arbetstagares anställningsavtal eller anställningsförhållanden bör genom övertagande av rättigheter (subrogation) kunna gå över till ett nationellt lönegarantisystem. Sådana fordringar bör ges den behandling som bestäms av hemmedlemsstatens lag (*lex concursus*).

(122) Rekonstruktionsåtgärder hindrar inte att ett likvidationsförfarande inleds. Likvidationsförfaranden bör därför kunna inledas såväl när inga rekonstruktionsåtgärder har vidtagits som efter det att sådana åtgärder inletts och de kan avslutas genom förlikning eller genom liknande åtgärder, däribland rekonstruktionsåtgärder.

(123) Endast de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten bör ha befogenhet att besluta om likvidationsförfaranden när det gäller försäkringsföretag. Besluten bör få verkan i gemenskapen som helhet och bör erkännas av alla medlemsstater. De bör offentliggöras enligt förfarandena i hemmedlemsstaten och i *Europeiska unionens officiella tidning*. Information bör också lämnas till kända borgenärer som är bosatta inom gemenskapen som bör ha rätt att framställa fordringar och inkomma med synpunkter.

(124) Alla tillgångar och skulder i försäkringsföretaget bör beaktas under likvidationsförfarandet.

(125) Alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett likvidationsförfarande bör i normala fall regleras av hemmedlemsstatens lag.

(126) För att säkerställa samordning mellan medlemsstaternas åtgärder bör tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och i alla övriga medlemsstater omedelbart underrättas om att likvidationsförfaranden inletts.

(127) Det är av yttersta vikt att försäkrade, försäkringstagare, förmånstagare samt skadelidande som har rätt att direkt mot försäkringsföretaget rikta anspråk som härrör från försäkringsverksamhet skyddas vid likvidationsförfaranden. Detta skydd gäller dock inte fordringar som inte är hänförliga till försäkringsavtal eller försäkringsverksamhet utan till skyldigheter som följer av annat civilrättsligt ansvar som förorsakats av försäkringsombud vid förhandlingar som detta ombud, enligt den lagstiftning som gäller för försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten, inte är ansvarig för enligt försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten. För att detta mål ska kunna uppnås bör medlemsstaterna kunna välja mellan likvärdiga metoder för säkerställa att försäkringsborgenärer får en särskild behandling. Ingen av dessa metoder hindrar emellertid inte en medlemsstat från att införa en rangordning mellan olika kategorier av försäkringsersättningar. Vidare bör en lämplig avvägning göras mellan skyddet av försäkringsborgenärerna och andra prioriterade borgenärer som skyddas genom den berörda medlemsstatens lagstiftning.

(128) När ett likvidationsförfarande inleds bör detta innebära att den erhållna auktorisationen att bedriva verksamhet som beviljats försäkringsföretaget återkallas om inte detta redan skett.

(129) Borgenärer bör ha rätt att vid likvidationsförfaranden anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter. Fordringar från borgenärer som är bosatta i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten bör behandlas på samma sätt som beträffande motsvarande fordringar i hemmedlemsstaten utan diskriminering på grund av nationalitet eller bostadsort.

(130) För att skydda rättmätiga förväntningar och skapa rättslig förutsebarhet när det gäller vissa transaktioner som genomförs i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten måste det fastställas vilken lag som är tillämplig på de verkningar som rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden får på pågående mål och på enskilda exekutiva tvångsåtgärder som beslutats under rättegång.

(131) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(132) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta åtgärder i fråga om anpassning av bilagorna och åtgärder för att närmare definiera tillsynsmyndigheternas befogenheter och åtgärder som ska vidtas samt närmare fastställa kraven på områden som företagsstyrningssystem, offentliggöranden, bedömningskriterier beträffande kvalificerat innehav, beräkning av försäkringstekniska avsättningar och kapitalkrav, placeringsregler och grupptillsyn. Kommissionen bör också ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder som ger tredjeländer likvärdighetsstatus beträffande bestämmelserna i detta direktiv. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(133) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av sin omfattning och sina verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(134) Rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession ([2]), rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ([3]), rådets direktiv 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ([4]), rådets direktiv 84/641/EEG

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EGT 56, 4.4.1964, s. 878.
([3]) EGT L 228, 16.8.1973, s. 20.
([4]) EGT L 189, 13.7.1976, s. 13.

av den 10 december 1984 om ändring, speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ([1]) har blivit obsoleta och bör därför upphöra att gälla.

(135) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör begränsas till de bestämmelser som utgör en avsevärd förändring jämfört med tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna föreskrivs i de tidigare direktiven.

(136) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga VI del B.

(137) Kommissionen kommer att pröva om de existerande garantisystemen i försäkringsbranschen är lämpliga och lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag.

(138) I artikel 17.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ([2]) hänvisas till gällande lagstiftning avseende solvensmarginaler. Dessa hänvisningar bör behållas för att bevara status quo. Kommissionen bör så snart som möjligt se över direktiv 2003/41/EG i enlighet med artikel 21.4 i det direktivet. Kommissionen bör med stöd av Ceiops utveckla ett passande system av solvensbestämmelser för tjänstepensionsinstitut, samtidigt som de grundläggande särdragen för försäkring kommer till uttryck, och därför inte utgå ifrån att det här direktivet ska tillämpas på dessa institut.

(139) Försäkringsföretagets riskprofil gentemot försäkringstagaren ändras då detta direktiv antas. Kommissionen bör så snart som möjligt och under alla omständigheter före utgången av 2010 lägga fram ett förslag om översyn av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling ([3]), med beaktande av det här direktivets följder för försäkringstagarna.

(140) Det finns ett stort behov av ytterligare genomgripande reformer av reglerings- och tillsynsmodellen för EU:s finanssektor, och kommissionen bör snarast lägga fram förslag med vederbörlig hänsyn till de slutsatser som expertgruppen under ledning av Jacques de Larosière lade fram den 25 februari 2009. Kommissionen bör föreslå lagstiftning som tar itu med de brister som identifierats i bestämmelserna om tillsynssamordning och samarbetsformer.

(141) Det är nödvändigt att söka råd från Ceiops om hur man bäst ska hantera frågorna om förstärkt grupptillsyn och kapitalplanering inom en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Ceiops bör uppmanas att ge råd som hjälper kommissionen att utarbeta sina förslag enligt villkor som är förenliga med en hög nivå på skyddet av försäkringstagare (och förmånstagare) och garantier för finansiell stabilitet. I detta avseende bör Ceiops uppmanas att ge råd till kommissionen om struktur och principer som skulle ge vägledning för de eventuella framtida ändringar till detta direktiv som kan komma att behövas för att genomföra ändringar som kan komma föreslås. Kommissionen bör översända en rapport med lämpliga förslag till Europaparlamentet och rådet om alternativa system för stabilitetstillsyn av försäkrings- och återförsäkringsföretag inom grupper som kan förstärka en effektiv kapitalplanering inom grupper, om kommissionen är övertygad om att det finns ett adekvat regelverk till stöd för att införa ett sådant system.

I synnerhet är det önskvärt att ett system för grupptillskott vilar på sunda grunder med harmoniserade garantisystem med tillräcklig finansiering för försäkringssektorn, en harmoniserad och rättsligt bindande ram för behöriga myndigheter, centralbanker och finansministerier vad avser krishantering, krislösning och skattemässig delning av bördorna där tillsynsbefogenheter kopplas till skatteansvar, en rättsligt bindande ram för medling i tillsynstvister, en harmoniserad ram för tidiga ingripanden och en harmoniserad ram för tillgångsöverföring och för insolvens- och likvidationsförfaranden som undanröjer hinder enligt nationell bolagsrätt för tillgångsöverföring. I denna rapport bör kommissionen också beakta hur diversifieringseffekter yttrar sig över tiden och de risker som är förknippade med att vara en del av en grupp, praxis avseende centraliserad riskhantering i grupper, hur gruppinterna modeller fungerar samt tillsyn över transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.

(142) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ([4]) uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

([1]) EGT L 339, 27.12.1984, s. 21.
([2]) EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.
([3]) EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.
([4]) EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

AVDELNING I	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM UPPTAGANDE OCH UTÖVANDE AV VERKSAMHET MED DIREKT FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING	
KAPITEL I	Syfte, tillämpningsområde och definitioner	
AVSNITT 1	Syfte och tillämpningsområde	Artiklarna 1 och 2
AVSNITT 2	Undantag från tillämpningsområdet	
Underavsnitt 1	Allmänt	Artiklarna 3 och 4
Underavsnitt 2	Skadeförsäkring	Artiklarna 5-8
Underavsnitt 3	Livförsäkring	Artiklarna 9 och 10
Underavsnitt 4	Återförsäkring	Artiklarna 11 och 12
AVSNITT 3	Definitioner	Artikel 13
KAPITEL II	Startande av verksamhet	Artiklarna 14-26
KAPITEL III	Tillsynsmyndigheter och allmänna regler	Artiklarna 27-39
KAPITEL IV	Villkor för utövandet av verksamheten	
AVSNITT 1	Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets ansvar	Artikel 40
AVSNITT 2	Företagsstyrningssystem	Artiklarna 41-50
AVSNITT 3	Offentliggöranden	Artiklarna 51-56
AVSNITT 4	Kvalificerade innehav	Artiklarna 57-63
AVSNITT 5	Tystnadsplikt, informationsutbyte och främjande av enhetlighet i tillsynen	Artiklarna 64-71
AVSNITT 6	Skyldigheter för revisorer	Artikel 72
KAPITEL V	Verksamhet med både livförsäkring och skadeförsäkring	Artiklarna 73 och 74
KAPITEL VI	Bestämmelser om värdering av tillgångar och skulder, försäkringstekniska avsättningar, kapitalbas, solvenskapitalkrav, minimikapitalkrav och placeringsregler	
AVSNITT 1	Värdering av tillgångar och skulder	Artikel 75
AVSNITT 2	Bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar	Artiklarna 76-86
AVSNITT 3	Kapitalbas	
Underavsnitt 1	Fastställande av kapitalbasmedel	Artiklarna 87-92
Underavsnitt 2	Klassificering av kapitalbasmedel	Artiklarna 93-97
Underavsnitt 3	Krav för medräkning av kapitalbasmedel	Artiklarna 98 och 99

AVSNITT 4	Solvenskapitalkrav	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser för solvenskapitalkravet med tillämpning av standardformeln eller en intern modell	Artiklarna 100-102
Underavsnitt 2	Standardformel för solvenskapitalkravet	Artiklarna 103-111
Underavsnitt 3	Solvenskapitalkrav fullständiga och partiella interna modeller	Artiklarna 112-127
AVSNITT 5	Minimikapitalkrav	Artiklarna 128-131
AVSNITT 6	Placeringar	Artiklarna 132-135
KAPITEL VII	Försäkrings- och återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter eller som inte uppfyller gällande regler	Artiklarna 136-144
KAPITEL VIII	Etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster	
AVSNITT 1	Etablering av försäkringsföretag	Artiklarna 145-146
AVSNITT 2	Frihet att tillhandahålla tjänster för försäkringsföretag	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser	Artiklarna 147-149
Underavsnitt 2	Ansvarsförsäkring för motorfordon	Artiklarna 150-152
AVSNITT 3	Befogenheter för tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten	
Underavsnitt 1	Försäkring	Artiklarna 153-157
Underavsnitt 2	Återförsäkring	Artikel 158
AVSNITT 4	Statistik	Artikel 159
Avsnitt 5	Behandling av avtal som tecknats genom filialer för vilka likvidationsförfaranden inletts	Artiklarna 160-161
KAPITEL IX	Inom gemenskapen etablerade filialer till försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor utanför gemenskapen	
AVSNITT 1	Startande av verksamhet	Artiklarna 162-171
AVSNITT 2	Återförsäkring	Artiklarna 172-175
KAPITEL X	Dotterföretag till försäkrings- och återförsäkringsföretag för vilka ett tredjelands lag gäller och sådana företags förvärv av innehav	Artiklarna 176 och 177
AVDELNING II	SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING	
KAPITEL I	Tillämplig lag och villkor för avtal om direkt försäkring	
AVSNITT 1	Tillämplig lag	Artikel 178
AVSNITT 2	Obligatorisk försäkring	Artikel 179
AVSNITT 3	Det allmänna bästa	Artikel 180
AVSNITT 4	Försäkringsvillkor och premietariffer	Artiklarna 181 och 182

AVSNITT 5	Information till försäkringstagarna	
Underavsnitt 1	Skadeförsäkring	Artiklarna 183 och 184
Underavsnitt 2	Livförsäkring	Artiklarna 185 och 186
KAPITEL II	Bestämmelser som särskilt avser skadeförsäkring	
AVSNITT 1	Allmänna bestämmelser	Artiklarna 187-189
AVSNITT 2	Koassurans inom gemenskapen	Artiklarna 190-196
AVSNITT 3	Assistans	Artikel 197
AVSNITT 4	Rättsskyddsförsäkring	Artiklarna 198-205
AVSNITT 5	Sjukförsäkring	Artikel 206
AVSNITT 6	Arbetsskadeförsäkring	Artikel 207
KAPITEL III	Bestämmelser som särskilt avser livförsäkring	Artiklarna 208 och 209
KAPITEL IV	Bestämmelser som särskilt avser återförsäkring	Artiklarna 210 och 211
AVDELNING III	TILLSYN ÖVER FÖRSÄKRINGS- OCH ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG SOM INGÅR I EN GRUPP	
KAPITEL I	Grupptillsyn: definitioner, tillämpliga fall, tillämpningsområde och nivåer	
AVSNITT 1	Definitioner	Artikel 212
AVSNITT 2	Tillämpningsområde	Artiklarna 213 och 214
AVSNITT 3	Nivåer	Artiklarna 215-217
KAPITEL II	Finansiell ställning	
AVSNITT 1	Solvens på gruppnivå	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser	Artiklarna 218 och 219
Underavsnitt 2	Val av beräkningsmetod och allmänna principer	Artiklarna 220-224
Underavsnitt 3	Tillämpning av beräkningsmetoderna	Artiklarna 225-229
Underavsnitt 4	Beräkningsmetoder	Artiklarna 230-234
Underavsnitt 5	Tillsyn över solvens på gruppnivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag	Artikel 235
Underavsnitt 6	Tillsyn över solvens på gruppnivå för grupper med centraliserad riskhantering	Artiklarna 236-243
AVSNITT 2	Riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp	Artiklarna 244 och 245
AVSNITT 3	Riskhantering och internkontroll	Artikel 246
KAPITEL III	Åtgärder för att underlätta grupptillsynen	Artiklarna 247-259
KAPITEL IV	Tredjeländer	Artiklarna 260-264
KAPITEL V	Försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet	Artiklarna 265 och 266

AVDELNING IV	REKONSTRUKTION OCH LIKVIDATION AV FÖRSÄKRINGSFÖRETAG	
KAPITEL I	Tillämpningsområde och definitioner	Artiklarna 267 och 268
KAPITEL II	Rekonstruktionsåtgärder	Artiklarna 269-272
KAPITEL III	Likvidationsförfaranden	Artiklarna 273-284
KAPITEL IV	Gemensamma bestämmelser	Artiklarna 285-296
AVDELNING V	ANDRA BESTÄMMELSER	Artiklarna 297-304
AVDELNING VI	ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER	
KAPITEL I	Övergångsbestämmelser	
AVSNITT 1	Försäkring	Artiklarna 305 och 306
AVSNITT 2	Återförsäkring	Artiklarna 307 och 308
KAPITEL II	Slutbestämmelser	Artiklarna 309-312
BILAGA I	SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER	
A.	Klassificering av risker i klasser	
B.	Beteckningar på auktorisationer beviljade för mer än en försäkringsklass	
BILAGA II	LIVFÖRSÄKRINGSKLASSER	
BILAGA III	FÖRETAGSFORMER	
A.	Företagsformer för skadeförsäkringsföretag	
B.	Företagsformer för livförsäkringsföretag	
C.	Former för återförsäkringsföretag	
BILAGA IV	STANDARDFORMEL FÖR SOLVENSKAPITALKRAVET (SCR)	
1.	Beräkning av det primära solvenskapitalkravet	
2.	Beräkning av teckningsriskmodulen för skadeförsäkring	
3.	Beräkning av teckningsriskmodulen för livförsäkring	
4.	Beräkning av marknadsriskmodulen	
BILAGA V	GRUPPER AV SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER ENLIGT ARTIKEL 159	
BILAGA VI		
Del A	Upphävda direktiv med senare ändringar (enligt artikel 310)	
Del B	Förteckning över tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning (som det hänvisas till i artikel 310)	
BILAGA VII	JÄMFÖRELSETABELL	

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM UPPTAGANDE OCH UTÖVANDE AV VERKSAMHET MED DIREKT FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING

KAPITEL I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Avsn itt 1

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 1

Syfte

Genom detta direktiv fastställs bestämmelser avseende

1) rätten att inom gemenskapen starta och bedriva självständig direkt försäkrings- och återförsäkringsverksamhet,

2) tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsgrupper,

3) rekonstruktion och likvidation av direktförsäkringsföretag.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på företag som är verksamma med direkt liv- och skadeförsäkring och som är etablerade inom en viss medlemsstat eller som vill etablera sig där.

Det ska också, med undantag av avdelning IV, tillämpas på återförsäkringsföretag som uteslutande bedriver återförsäkringsverksamhet och som är etablerade inom en medlemsstats territorium eller som önskar etablera sig där.

2. När det gäller skadeförsäkringar ska detta direktiv omfatta verksamhet i de klasser som anges i bilaga I del A. I punkt 1 första stycket ska med ”skadeförsäkring” även avses verksamhet som utgör assistans för personer som råkar i svårigheter under resa, när de befinner sig utanför sin hemort eller sin stadigvarande bostad. Verksamheten ska bestå i att mot förskottsbetald premie tillhandahålla försäkringstagaren omedelbar hjälp i enlighet med ett avtal som täcker de svårigheter som försäkringstagaren utsätts för på grund av en oförutsedd händelse i de olika fall och under de olika omständigheter som anges i avtalet.

Hjälpen kan bestå av kontanta medel eller serviceförmåner. De senare kan också tillhandahållas med hjälp av försäkringsgivarens egen personal och utrustning.

Assistansverksamhet ska inte täcka fordonsservice, underhåll, uppföljningstjänster eller enbart angivande att assistans tillhandahålles i egenskap av mellanhand eller tillhandahållande av assistans i sådan egenskap.

3. När det gäller livförsäkringar ska detta direktiv omfatta:

a) Följande livförsäkringsverksamheter, när dessa grundar sig på avtal:

i) Livförsäkring som omfattar kapitalförsäkring för livsfall och/eller dödsfall, livförsäkring med återbetalning av erlagda premier, försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående och försäkring som utfaller vid födelsen.

ii) Livräntor.

iii) Tilläggsförsäkring som tecknas för att komplettera livförsäkring, särskilt försäkring mot personskada inklusive arbetsoförmåga, försäkring mot dödsfall på grund av olyckshändelse och försäkring mot invaliditet förorsakad av olyckshändelse eller sjukdom.

iv) Den typ av permanenta, inte uppsägningsbara sjukförsäkring som finns i Irland och i Förenade Kungariket.

b) Följande verksamhetsformer, när dessa grundar sig på avtal och i den utsträckning de är föremål för tillsyn av de myndigheter som svarar för tillsynen av privat försäkringsverksamhet:

i) Verksamhet som innebär inrättande av medlemssammanslutningar för gemensam kapitalisering av bidragen och för fördelning av därigenom uppbyggda medel bland de överlevande eller förmånstagare till den avlidne (tontiner).

ii) Verksamhet avseende inlösning (”capital redemption”) grundad på försäkringstekniska beräkningar, som omfattar förpliktelser med fastställd varaktighet och beloppsstorlek mot inbetalning av ett engångsbelopp eller fastställda periodiska inbetalningar.

iii) Förvaltning av pensionsfonder som omfattar förvaltning av placeringar, speciellt av tillgångar för täckning av reserverna i de verksamhetsenheter som svarar för betalningar vid dödsfall, under försäkringstagarnas livstid eller i händelse av nedläggning eller inskränkning av verksamhetskälla.

iv) Verksamhet som avses i led iii, när den är förenad med försäkring för värdesäkring av kapital eller betalning av minimiränta.

v) Verksamhet som bedrivs av livförsäkringsföretag som avses i kapitel 1 avdelning 4 i bok IV av den franska ”Code des assurances”.

c) Verksamhet som relateras till livslängd och som regleras i lagstiftningen rörande socialförsäkring, i den mån som sådan verksamhet bedrivs eller förvaltas på egen risk av livförsäkringsföretag i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat.

Avsn itt 2

Undantag från tillämpningsområdet

Un deravsn itt 1

Allmänt

Artikel 3

Lagfästa system

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.3 c ska detta direktiv inte tillämpas på direkt försäkring som omfattas av ett lagfäst socialförsäkringssystem.

Artikel 4

Undantag från tillämpningsområdet beroende på storlek

1. Utan att det påverkar artikel 3 och artiklarna 5–10 ska detta direktiv inte tillämpas på ett försäkringsbolag som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Företagets årligen tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 5 miljoner EUR.

b) Företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag enligt artikel 76, överstiger inte 25 miljoner EUR.

c) Om företaget ingår i en grupp och gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive de belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 25 miljoner EUR.

d) Företagets verksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker försäkringsrisker avseende åtagande av ansvar, kredit- och borgensförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker enligt artikel 16.1.

e) Företagets verksamhet omfattar inte återförsäkringsverksamhet som överstiger de tecknade bruttopremieinkomsterna med mer än 0,5 miljoner EUR, eller de försäkringstekniska avsättningarna brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag med mer än 2,5 miljoner EUR, eller de tecknade bruttopremieinkomsterna med mer än 10 % eller de försäkringstekniska avsättningarna brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag med mer än 10 %.

2. Om något av de belopp som anges i punkt 1 överskrids under tre på varandra följande år, ska detta direktiv tillämpas från och med det fjärde året.

3. Genom undantag från punkt 1 ska detta direktiv tillämpas på alla företag som ansöker om auktorisation att bedriva försäkrings- och återförsäkringsverksamhet och vilkas årliga tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag förväntas överskrida något av de belopp som nämns i punkt 1 inom de följande fem åren.

4. Detta direktiv ska upphöra att gälla för de försäkringsföretag för vilka tillsynsmyndigheten har fastslagit att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Inget av de tröskelbelopp som nämns i punkt 1 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren.

b) Inget av de tröskelbelopp som anges i punkt 1 förväntas överskridas inom de följande fem åren.

Så länge det berörda försäkringsföretaget fortsätter att bedriva verksamhet enligt artiklarna 145-149 ska punkt 1 i den här artikeln inte gälla.

5. Punkterna 1 och 4 ska inte hindra något försäkringsföretag från att ansöka om att få, eller att fortsätta att ha, auktorisation enligt detta direktiv.

Un deravsn itt 2

Skadeförsäkring

Artikel 5

Verksamhet

När det gäller skadeförsäkringsverksamhet ska detta direktiv inte gälla följande:

1. Verksamhet avseende ”capital redemption” såsom denna definieras i enskilda medlemsstaters lagstiftning.

2. Verksamhet som utövas av ömsesidiga understödsinstitut där förmånerna varierar med tillgången på medel, medan bidragen från medlemmarna utgörs av ett fast belopp.

3. Verksamhet som utövas av sammanslutningar som inte är juridiska personer och vars ändamål är att tillhandahålla medlemmarna ömsesidig försäkring utan betalning av premier eller upprättande av försäkringstekniska avsättningar.

4. Exportkreditförsäkring för statens räkning eller med statlig garanti eller med staten som försäkringsgivare.

Artikel 6

Assistans

1. Detta direktiv ska inte tillämpas på assistans som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Assistans tillhandahålls i händelse av olyckor eller maskinhaverier med vägfordon när olyckorna eller maskinhaverierna inträffar inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam.

b) Ansvaret för assistansen är begränsat till följande tjänster:

i) Maskinskadeservice på platsen, som i de flesta fall utförs av försäkringsgivaren med hjälp av egen personal och utrustning.

ii) Bortforsling av fordon till närmaste eller lämpligaste ställe där reparation kan utföras och eventuell samtidig transport, normalt med samma färdmedel, av förare och passagerare till närmaste plats från vilken de kan fortsätta sin resa på annat sätt.

iii) Transport av fordonet, om bestämmelser beträffande sådan transport utfärdats av den hemmedlemsstat där försäkringsgivaren är verksam, eventuellt tillsammans med förare och passagerare, till dessa personers hem eller till platsen för deras avresa eller till det ursprungliga resmålet inom samma stat.

c) Assistansen utförs inte av ett företag för vilket bestämmelserna i detta direktiv gäller.

2. I de fall som avses i punkt 1 b i och ii ska villkoret att olyckan eller maskinhaveriet måste ha inträffat inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam inte gälla i fall där förmånstagaren är medlem i den organisation som är försäkringsgivare, och där maskinskadeservice eller borttransport av fordonet tillhandahålls av en liknande organisation i respektive land inom ramen för ett ömsesidigt avtal, mot företeende enbart av ett medlemskort och utan att någon tilläggspremie betalas, eller, när det gäller Irland och Förenade kungariket, när assistansen tillhandahålls av en och samma organisation som är verksam i båda dessa länder.

3. Detta direktiv ska inte gälla för verksamhet som avses i punkt 1 b iii när olyckan eller maskinhaveriet inträffat i Irland eller Nordirland, när det gäller Förenade kungariket, och fordonet, eventuellt tillsammans med förare och passagerare, transporteras till dessa personers hem eller till platsen för deras avresa eller till det ursprungliga resmålet inom ettdera av dessa territorier.

4. Detta direktiv ska inte gälla räddningstjänster som utförs av automobilklubben i Luxemburg när olyckan eller maskinhaveriet med ett vägfordon har inträffat utanför Luxemburg, och tjänsterna består i att transportera fordonet, eventuellt tillsammans med förare och passagerare, till dessa personers hem.

Artikel 7

Ömsesidiga företag

Detta direktiv ska inte gälla ömsesidiga företag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet och som med andra ömsesidiga företag har ingått avtal, som omfattar full återförsäkring av ingångna försäkringsavtal eller som innebär att acceptföretaget inträder i det överlåtande företagets förpliktelser enligt försäkringsavtalen. I sådant fall ska acceptföretaget omfattas av bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 8

Institut

Detta direktiv gäller inte nedanstående institut som bedriver skadeförsäkringsverksamhet, såvida inte deras stadgar eller tillämplig lag ändras med avseende på deras behörighet:

1. I Danmark, Falck Danmark.

2. I Tyskland, följande halvstatliga institut:

a) ”Postbeamtenkrankenkasse”.

b) ”Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten”.

3. I Irland, ”Voluntary Health Insurance Board”.

4. I Spanien, ”Consorcio de Compensación de Seguros”.

Underavsnitt 3

Livförsäkring

Artikel 9

Tjänster och verksamheter

När det gäller livförsäkringsverksamhet ska detta direktiv inte tillämpas på följande:

1. Verksamhet som utövas av ömsesidiga understödsinstitut där förmånerna varierar med tillgången på medel, medan bidragen från medlemmarna utgörs av ett fastställt belopp.

2. Verksamhet som bedrivs av andra organisationer än företag som avses i artikel 2, och som har till ändamål att tillhandahålla förmåner för anställda eller självständiga näringsidkare, som är knutna till ett företag eller grupp av företag eller till en viss bransch eller grupp av branscher, i händelse av dödsfall eller överlevnad eller vid nedläggning eller inskränkning av verksamhetskällan, oavsett om de åtaganden som verksamheten omfattar vid varje tillfälle helt motsvaras av de försäkringsmatematiska avsättningarna.

3. Pensionsverksamhet inom sådana pensionsförsäkringsföretag som avses i den finska lagen om pensioner för arbetstagare (TyEL) eller annan finsk lagstiftning på området, under förutsättning att

   a) pensionsförsäkringsbolag, som enligt finsk lag redan är skyldiga att ha särskild bokföring och förvaltning för sin pensionsverksamhet, från den 1 januari 1995 bildar särskilda bolag eller andra rättssubjekt för att bedriva den verksamheten, och

   b) de finska myndigheterna på ett icke-diskriminerande sätt tillåter alla medborgare och företag från medlemsstater att enligt finsk lag bedriva sådan verksamhet som anges i artikel 2, och som omfattas av detta undantag, antingen genom ägande eller deltagande i befintliga försäkringsbolag eller bolagsgrupper eller genom bildande av eller deltagande i nya försäkringsbolag eller bolagsgrupper, däribland pensionsförsäkringsbolag.

Artikel 10

Organisationer, företag och institut

När det gäller livförsäkringar ska detta direktiv inte tillämpas på följande organisationer, företag och institut:

1. Organisationer som tillhandahåller försäkringsförmåner endast vid dödsfall och där storleken av förmånerna inte överstiger den genomsnittliga begravningskostnaden för en avliden eller där förmånerna utgår genom serviceförmåner.

2. ”Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen” i Tyskland, såvida inte dess stadgar ändras med avseende på omfattningen av dess behörighet.

3. ”Consorcio de Compensación de Seguros” i Spanien, såvida inte dess stadgar ändras vad avser omfattningen av dess verksamhet eller behörighet.

Un deravsn itt 4

Återförsäkring

Artikel 11

Återförsäkring

När det gäller återförsäkring ska detta direktiv inte tillämpas på sådan återförsäkringsverksamhet som utförs eller till fullo garanteras av en medlemsstats regering, när denna regering av skäl som är av betydande allmänt intresse uppträder som återförsäkringsgivare i sista hand, inbegripet under omständigheter när detta krävs på grund av att situationen på marknaden gör det i praktiken omöjligt att erhålla adekvat återförsäkringsskydd på affärsmässiga grunder.

Artikel 12

Återförsäkringsföretag som upphör med sin verksamhet

1. Återförsäkringsföretag som senast den 10 december 2007 har upphört med att teckna nya återförsäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet ska inte omfattas av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska upprätta förteckningar över de återförsäkringsföretag som berörs och överlämna dessa förteckningar till alla övriga medlemsstater.

Avsn itt 3

D efinitioner

Artikel 13

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *försäkringsföretag*: ett företag som tillhandahåller direkt liv- eller skadeförsäkring och som har fått auktorisation enligt artikel 14.

2. *captivebolag för försäkring*: ett försäkringsföretag som ägs endera av ett finansiellt företag annat än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag enligt artikel 212.1 c eller av ett icke-finansiellt företag, och som syftar till att erbjuda försäkringsskydd uteslutande för risker i det företag eller de företag som captivebolaget tillhör eller i ett eller flera företag i den grupp som captivebolaget är en del av.

3. *försäkringsföretag i tredjeland*: ett företag som, om dess huvudkontor var beläget i gemenskapen, skulle behöva auktorisation för ett försäkringsföretag i enlighet med artikel 14.

4. *återförsäkringsföretag*: ett företag som har fått auktorisation enligt artikel 14 för att bedriva återförsäkringsverksamhet.

5. *captivebolag för återförsäkring*: ett återförsäkringsföretag som ägs endera av ett finansiellt företag annat än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag enligt artikel 212.1 c eller av ett icke-finansiellt företag, och som syftar till att erbjuda återförsäkringsskydd uteslutande för risker i det företag eller de företag som captivebolaget tillhör eller i ett eller flera företag i den grupp som captivebolaget är en del av.

6. *återförsäkringsföretag i tredjeland*: ett företag som, om dess huvudkontor var beläget i gemenskapen, skulle behöva auktorisation för ett återförsäkringsföretag i enlighet med artikel 14.

7. *återförsäkring*: något av följande:

   a) Den verksamhet som består i att överta risker som överlåts av ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett annat återförsäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

   b) När det gäller den grupp av samverkande försäkringsgivare som uppträder under namnet Lloyd's: verksamhet som består i att ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag än Lloyd's övertar risker som överlåts av en medlem av Lloyd's.

8. *hemmedlemsstat*: något av följande:

   a) Vid skadeförsäkring: den medlemsstat där det försäkringsföretag som försäkrar risken har sitt huvudkontor,

   b) Vid livförsäkring: den medlemsstat där det försäkringsföretag som svarar för åtagandet har sitt huvudkontor.

   c) Vid återförsäkring: den medlemsstat där återförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor.

9. *värdmedlemsstat*: den medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har en filial eller tillhandahåller tjänster. För livförsäkring och skadeförsäkring avses med den medlemsstat som tillhandahåller tjänster medlemsstaten för åtagandet eller medlemsstaten där risken är belägen, när åtagandet eller risken täcks av ett försäkringsföretag eller en filial i en annan medlemsstat.

10. *tillsynsmyndighet*: den eller de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

11. *filial*: en agentur eller en filial till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är belägen i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten.

12. *etableringsställe*: ett företags huvudkontor eller någon av dess filialer.

13. *medlemsstat där risken är belägen*: något av följande:

   a) Den medlemsstat i vilken egendomen är belägen, när försäkringen avser antingen byggnad eller byggnad och dess innehåll, till den del byggnaden och innehållet täcks av samma försäkring.

   b) Den medlemsstat där registrering skett, när försäkringen avser fordon av något slag.

   c) Den medlemsstat där försäkringstagaren tecknat försäkring, när försäkringen har en giltighetstid av fyra månader eller mindre och omfattar rese- eller semesterrisker, oberoende av försäkringsklass.

   d) I alla fall som inte uttryckligen täcks av leden a, b eller c, den medlemsstat där något av följande är beläget:

      i) Försäkringstagarens stadigvarande bostad eller

      ii) om försäkringstagaren är en juridisk person, denne försäkringstagares etableringsställe för vilket avtalet gäller.

14. *medlemsstat för åtagandet*: den medlemsstat där något av följande är beläget:

   a) Försäkringstagarens stadigvarande bostad.

   b) Om försäkringstagaren är en juridisk person, denne försäkringstagares etableringsställe för vilket avtalet gäller.

15. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG.

16. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG, inbegripet dotterföretag till sådana företag.

17. *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom kontroll, eller ägarintresse, eller en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till en och samma person.

18. *kontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag enligt vad som anges i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG eller ett liknande förhållande mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.

19. *transaktion inom gruppen*: en transaktion där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag direkt eller indirekt förlitar sig på ett annat företag inom samma grupp, eller på en fysisk eller juridisk person som har en nära koppling till företag inom denna grupp, för att fullgöra ett åtagande, oavsett om det är kontraktsbundet eller inte och oavsett om det innebär en betalning eller inte.

20. *ägarintresse*: ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag.

21. *kvalificerat innehav*: direkt eller indirekt ägande i ett företag, där innehavet representerar 10 % eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller som möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget.

22. *reglerad marknad*: något av följande:

a) Vad gäller en marknad belägen i en medlemsstat: en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG.

b) Vad gäller en marknad belägen i tredjeland: en finansiell marknad som uppfyller följande villkor:

i) Den är godkänd av försäkringsföretagets hemmedlemsstat och uppfyller krav som är jämförbara med kraven i direktiv 2004/39/EG.

ii) De finansiella instrument som omsätts på denna marknad är av en kvalitet som är jämförbar med kvaliteten hos de instrument som omsätts på den reglerade marknaden, eller de reglerade marknaderna, i hemmedlemsstaten.

23. *nationell byrå*: en sådan nationell försäkringsbyrå som definieras i artikel 1.3 i direktiv 72/166/EEG.

24. *nationell garantifond*: ett sådant organ som avses i artikel 1.4 i direktiv 84/5/EEG.

25. *finansiellt företag*: någon av följande enheter:

a) Ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett företag som tillhandahåller tjänster anknutna till bankverksamhet enligt definitionen i artikel 4.1, 4.5 och 4.21 i direktiv 2006/48/EG.

b) Försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag i den mening som avses i artikel 212.1 f.

c) Ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG.

d) Ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG;

26. *specialföretag*: ett företag, annat än ett befintligt försäkrings- eller återförsäkringsföretag, oavsett om det är ett eget bolag eller ej, som övertar risker från försäkrings- eller återförsäkringsföretag och till fullo finansierar sin exponering för sådana risker genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan finansieringsmekanism där återbetalningsrättigheterna för dem som tillhandahåller sådana lån eller en sådan finansieringsmekanism är efterställda ett sådant företags återförsäkringsskyldigheter.

27. stora risker:

a) risker som anges i klasserna 4, 5, 6, 7, 11 och 12 i del A i bilaga I.

b) risker som anges i klasserna 14 och 15 i del A i bilaga I, i fall då försäkringstagaren yrkesmässigt bedriver industriell eller kommersiell verksamhet eller är verksam i något av de fria yrkena, och riskerna avser sådan verksamhet.

c) risker som anges i klasserna 3, 8, 9, 10, 13 och 16 i del A i bilaga I, om försäkringstagaren överskrider gränserna för åtminstone två av följande kriterier:

i) Balansomslutning: 6,2 miljoner EUR i tillgångar.

ii) Nettoomsättning: 12,8 miljoner EUR i den mening som avses i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ([1]).

iii) Genomsnittligen 250 anställda under räkenskapsåret.

Ifall försäkringstagaren tillhör en företagsgrupp för vilken det upprättas sammanställd redovisning enligt direktiv 83/349/EEG ska den sammanställda redovisningen ligga till grund för tillämpning av de kriterier som anges i första stycket led c.

Medlemsstaterna får till den i första stycket led c beskrivna riskkategorin hänföra sådana risker som försäkras av yrkessammanslutningar, samriskföretag (”joint ventures”) eller tillfälliga sammanslutningar.

28. *uppdragsavtal*: en överenskommelse i någon form mellan ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och en tjänsteleverantör, oavsett om denne står under tillsyn eller ej, enligt vilken tjänsteleverantören utför en process, tjänst eller verksamhet, direkt eller genom underentreprenad, som annars skulle ha utförts av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget självt.

([1]) EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

29. *funktion*: inom ett företagsstyrningssystem, intern kapacitet att utföra konkreta uppgifter; ett företagsstyrningssystem inbegriper riskhanteringsfunktionen, funktionen för regelefterlevnad, internrevisionsfunktionen och aktuariefunktionen.

30. *teckningsrisk*: risken för förlust eller negativ förändring avseende försäkringsförpliktelsens värde till följd av felaktiga tariffer och antaganden om avsättningar.

31. *marknadsrisk*: risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen som direkt eller indirekt orsakas av svängningar i nivån eller volatiliteten när det gäller marknadspriserna för tillgångar, skulder och finansiella instrument.

32. *kreditrisk*: risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen till följd av svängningar i kreditvärdigheten hos emittenter, motparter och gäldenärer för vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag är exponerade i form av motparts- eller spreadrisker eller koncentrationer av marknadsrisker.

33. *operativ risk*: risken för förlust till följd av att interna rutiner visat sig otillräckliga eller fallerat, orsakad av personal eller system eller av externa händelser

34. *likviditetsrisk*: risken för att försäkrings- och återförsäkringsföretag inte kan avyttra placeringar och andra tillgångar för att uppfylla sina finansiella åtaganden när de förfaller till betalning.

35. *koncentrationsrisk*: varje riskexponering som kan leda till en förlust som är så stor att den kan hota ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvens eller finansiella ställning.

36. *riskreduceringstekniker*: varje teknik som gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretag att överföra vissa eller samtliga risker som de är exponerade för till någon annan part.

37. *diversifieringseffekter*: reducering av riskexponeringen för försäkrings- och återförsäkringsföretag och -grupper till följd av att de diversifierar sin verksamhet, eftersom ett negativt resultat i fråga om en risk kan kompenseras av ett gynnsammare resultat när det gäller en annan risk, om dessa risker inte är fullständigt korrelerade.

38. *prognostiserad sannolikhetsfördelning*: en matematisk funktion som anger ett värde för sannolikheten av att en omfattande uppsättning av sinsemellan ömsesidigt uteslutande kommande händelser kommer att förverkligas.

39. *riskmått*: en matematisk funktion som tilldelar ett penningbelopp till en given prognostiserad sannolikhetsfördelning och som ökar monotont med risknivån för den exponering som ligger till grund för sannolikhetsfördelningen.

KAPITEL II

Startande av verksamhet

Artikel 14

Auktorisationsprincipen

1. Auktorisation ska krävas för att starta direkt försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som omfattas av detta direktiv.

2. Följande företag ska ansöka om sådan auktorisation som avses i punkt 1 hos tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten:

a) Varje företag som etablerar sitt huvudkontor inom denna medlemsstats territorium.

b) Varje försäkringsföretag som, efter att ha beviljats auktorisation enligt punkt 1, önskar utvidga sin verksamhet till en hel försäkringsklass eller till andra klasser än de för vilka det redan är auktoriserat.

Artikel 15

Auktorisationens räckvidd

1. En auktorisation enligt artikel 14 ska gälla inom hela gemenskapen. Den ska ge försäkrings- och återförsäkringsföretag rätt att bedriva verksamhet där, varvid auktorisationen även ska omfatta etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster.

2. En auktorisation enligt artikel 14 ska beviljas för en viss klass av direktförsäkringar som förtecknas i del A i bilaga I eller i bilaga II. Den ska omfatta hela försäkringsklassen, såvida inte sökanden önskar försäkra endast vissa risker inom försäkringsklassen.

Risker i en viss klass får inte ingå i annan klass annat än i fall som anges i artikel 16.

Auktorisation får beviljas för verksamhet i två eller flera klasser om en medlemsstats nationella lagstiftning medger att verksamhet i dessa klasser bedrivs samtidigt.

3. När det gäller skadeförsäkringar får medlemsstaterna bevilja auktorisation för de grupper av klasser som anges i del B i bilaga I.

Tillsynsmyndigheterna får begränsa den begärda auktorisationen för en försäkringsklass till sådan verksamhet som anges i den verksamhetsplan som avses i artikel 23.

4. Företag för vilka detta direktiv gäller får bedriva sådan assistans som avses i artikel 6 endast om de beviljats auktorisation för klass 18 i del A i bilaga I, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 16.1. I sådant fall ska detta direktiv gälla för sådan verksamhet.

5. När det gäller återförsäkring ska auktorisation beviljas för återförsäkringsverksamhet på skadeförsäkrings- eller livförsäkringsområdet eller för alla slag av återförsäkringsverksamhet.

Ansökan om auktorisation ska behandlas med beaktande av den verksamhetsplan som ska läggas fram enligt artikel 18.1 c och av uppfyllandet av de auktorisationskrav som fastställts av den medlemsstat i vilken auktorisationen söks.

Artikel 16

Underordnade risker

1. Ett försäkringsföretag som beviljats auktorisation för en huvudrisk tillhörande en viss klass eller grupp av klasser enligt bilaga I får också försäkra risker som ingår i en annan klass utan att särskild auktorisation erfordras för dessa risker, förutsatt att riskerna uppfyller samtliga nedanstående villkor:

a) De hör samman med huvudrisken.

b) De avser det försäkringsobjekt som skyddas mot huvudrisken.

c) De täcks av det försäkringsavtal som omfattar huvudrisken.

2. Genom undantag från punkt 1 får sådana risker som ingår i klasserna 14, 15 och 17 under del A i bilaga I inte betraktas som underordnade risker till andra klasser.

Dock får rättsskyddsförsäkring enligt klass 17 betraktas som en underordnad risk till klass 18, när de villkor som anges i punkt 1 samt ett av följande villkor är uppfyllda:

a) Huvudrisken hänför sig uteslutande till assistans för personer som hamnar i svårigheter under resa eller vid vistelse utanför sin hemort eller sin stadigvarande bostad.

b) Försäkringen avser tvister eller risker som härrör från eller har samband med användning av havsgående fartyg.

Artikel 17

Företagsform för försäkrings- och återförsäkringsföretag

1. Hemmedlemsstaten ska föreskriva att företag som ansöker om auktorisation enligt artikel 14 ska anta någon av de företagsformer som anges i bilaga III.

2. Medlemsstaterna får också etablera företag i en form som föreskrivs i gällande offentligrättslig lagstiftning, förutsatt att ändamålet för deras verksamhet är försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet på villkor som motsvarar dem som gäller företag som omfattas av privaträttslig lagstiftning.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder beträffande kompletteringar av de företagsformer som anges i bilaga III.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 18

Villkor för auktorisation

1. Hemmedlemsstaterna ska kräva att varje företag som ansöker om auktorisation ska,

a) när det gäller försäkringsföretag, begränsa sin verksamhet till försäkringsområdet och verksamhet som är direkt anknuten till detta område med uteslutande av all annan affärsverksamhet,

b) när det gäller återförsäkringsföretag, begränsa sin verksamhet till återförsäkring och därmed sammanhängande verksamhet; i detta krav kan inrymmas en holdingbolagsfunktion och verksamheter som avser verksamheter inom den finansiella sektorn i den mening som avses i artikel 2.8 i direktiv 2002/87/EG,

c) förete en verksamhetsplan i enlighet med artikel 23,

d) ha medräkningsbart primärkapital som täcker den absolut lägsta nivå på minimikapitalkravet som föreskrivs i artikel 129.1 d,

e) styrka att företaget under sin verksamhet kommer att kunna ha en medräkningsbar kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet enligt artikel 100,

f) styrka att företaget under sin verksamhet kommer att kunna ha medräkningsbart primärkapital som täcker minimikapitalkravet enligt artikel 128,

g) styrka att företaget under sin verksamhet kommer att kunna följa det företagsstyrningssystem som avses i kapitel IV avsnitt 2,

h) när det gäller skadeförsäkring, meddela namn och adress på alla skaderegleringsrepresentanter som utses i enlighet med artikel 4 i direktiv 2000/26/EG i varje medlemsstat utom i den medlemsstat där auktorisationen söks, om de risker som ska täckas klassificeras i klass 10 under del A i bilaga I till det här direktivet, med undantag för fraktförares ansvar.

2. Ett försäkringsföretag, som ansöker om auktorisation att utvidga sin verksamhet till andraklasser eller att utvidga en auktorisation som endast täcker vissa risker inom en försäkringsklass, ska förete en verksamhetsplan enligt artikel 23.

Företaget ska dessutom kunna visa att det har en medräkningsbar kapitalbas som täcker de solvens- och minimikapitalkrav som föreskrivs i artikel 100 första stycket och artikel 128.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska ett försäkringsföretag som bedriver livförsäkringsverksamhet och söker auktorisation enligt artikel 73 för att utvidga sitt verksamhetsområde till någon eller några av de försäkringsrisker som avses i klasserna 1 eller 2 i del A i bilaga I visa att det:

a) innehar medräkningsbart primärkapital som motsvarar den absolut lägsta nivå på minimikapitalkraven för livförsäkringsföretag och för skadeförsäkringsföretag som anges i artikel 129.1 d,

b) förbinder sig att under sin verksamhet uppfylla de finansiella minimikrav som avses i artikel 74.3.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska ett försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet avseende försäkringsrisker som anges i klasserna 1 eller 2 i del A i bilaga I och söker auktorisation enligt artikel 73 för att utvidga sitt verksamhetsområde till livförsäkringsrisker visa att det:

a) innehar medräkningsbart primärkapital som motsvarar den absolut lägsta nivå på minimikapitalkraven för livförsäkringsföretag och för skadeförsäkringsföretag som anges i artikel 129.1 d,

b) förbinder sig att under sin verksamhet uppfylla de finansiella minimikrav som avses i artikel 74.3.

Artikel 19

Nära förbindelser

Om det finns nära förbindelser mellan försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och andra fysiska eller juridiska personer ska tillsynsmyndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar dem från att utöva en effektiv tillsyn.

Tillsynsmyndigheterna ska vägra auktorisation om lagar eller andra författningar i ett tredjeland, som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har nära förbindelser, eller svårigheter vid tillämpningen av dessa författningar, hindrar dem från att utöva en effektiv tillsyn.

Tillsynsmyndigheterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen förser dem med erforderliga uppgifter för att de fortlöpande ska kunna övervaka att bestämmelserna i första stycket efterlevs.

Artikel 20

Försäkringsföretags och återförsäkringsföretags huvudkontor

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretags huvudkontor ska vara belägna i samma medlemsstat som deras stadgeenliga säten.

Artikel 21

Försäkringsvillkor och premietariffer

1. Medlemsstaterna får inte kräva förhandsgodkännande av eller regelbunden underrättelse om allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietariffer, försäkringstekniska grunder som särskilt använts för beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, eller formulär och andra tryckta handlingar som företaget avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagare eller cedent- eller retrocedentföretag.

För livförsäkringar och uteslutande i syfte att kontrollera efterlevnaden av nationella bestämmelser rörande försäkringsmatematiska principer, får hemmedlemsstaten dock kräva regelbunden underrättelse om de försäkringstekniska grunder som använts vid beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar. Detta krav ska inte utgöra en förutsättning för att ett livförsäkringsföretag ska beviljas auktorisation.

2. Medlemsstaterna ska inte upprätthålla eller införa system med förhandsanmälan eller förhandsgodkännande av föreslagna premiehöjningar, om detta inte är en del av allmänna priskontrollsystem.

3. Medlemsstaterna får kräva att företag, som söker eller har beviljats auktorisation för klass 18 i del A i bilaga I, ska genomgå kontroller beträffande sina direkta och indirekta resurser i fråga om personal och utrustning som bl.a. omfattar den medicinska personalens kvalifikationer och kvaliteten på den utrustning som dessa företag förfogar över för att utföra de åtaganden som sammanhänger med den klassen.

4. Medlemsstaterna får upprätthålla eller införa lagar och andra författningar som föreskriver godkännande av stiftelseurkund och bolagsordning samt att alla andra handlingar som krävs för normal tillsyn ska företes.

Artikel 22

Marknadens ekonomiska behov

Medlemsstaterna får inte kräva att en ansökan om auktorisation ska behandlas med hänsyn till marknadens ekonomiska behov.

Artikel 23

Verksamhetsplan

1. Den verksamhetsplan som avses i artikel 18.1 c ska innehålla uppgifter eller dokumentation om följande:

a) Beskaffenheten av de risker eller åtaganden som det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget avser att täcka.

b) De slag av återförsäkringsåtgärder som återförsäkringsföretaget avser att avtala om med cedentföretag.

c) Grundprinciperna för återförsäkring och retrocession.

d) De poster i primärkapitalet som motsvarar den lägsta nivån på minimikapitalkravet.

e) Uppskattade kostnader för uppbyggnaden av administration och övriga nödvändiga företagsfunktioner; för ändamålet avsatta medel och, om de risker som ska täckas klassificeras enligt klass 18 i del A i bilaga I, de resurser som står till försäkringsföretagets förfogande för tillhandahållande av den utlovade assistansen.

2. Utöver de krav som anges i punkt 1 ska planen, beträffande de tre första räkenskapsåren, omfatta följande:

a) En prognos för balansräkningen.

b) Skattningar av det framtida solvenskapitalkravet enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 1 som utarbetats på grundval av den prognos för balansräkningen som avses i led a samt den beräkningsmetod som använts för denna skattning.

c) Skattningar av det framtida minimikapitalkravet enligt artiklarna 128 och 129 som utarbetats på grundval av den prognos för balansräkningen som avses i led a samt den beräkningsmetod som använts för denna skattning.

d) Skattningar av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar, minimikapitalkrav och solvenskapitalkrav.

e) När det gäller skadeförsäkring och återförsäkring även följande:

   i) Skattningar av driftskostnader utöver uppbyggnadskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.

   ii) Skattningar av premier eller bidrag och kostnader för försäkringsfall.

f) När det gäller livförsäkring ska även en detaljerad prognos lämnas över intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.

Artikel 24

Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav

1. Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska inte bevilja ett företag auktorisation för försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet förrän de har fått information om vilka aktieägare eller medlemmar, fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav, och om storleken av dessa innehav.

Dessa myndigheter ska vägra auktorisation om de, med hänsyn till behovet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, bedömer att kompetensen hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande.

2. Vid tillämpning av punkt 1 i ska hänsyn tas till rösträtter enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad [1] samt villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag eller kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning och dels avyttras inom ett år efter förvärvet.

Artikel 25

Avslag på auktorisationsansökan

Varje beslut om avslag på en ansökan om auktorisation ska åtföljas av en närmare motivering som ska tillställas det berörda företaget.

Varje medlemsstat ska se till att ett beslut om avslag på en ansökan om auktorisation kan prövas i domstol.

Sådan rätt till domstolsprövning ska även finnas i de fall där tillsynsmyndigheterna inte behandlat en ansökan om auktorisation inom sex månader från den dag då ansökan mottogs.

Artikel 26

Samråd med myndigheter i andra medlemsstater

1. Samråd med tillsynsmyndigheterna i någon av de andra berörda medlemsstaterna ska genomföras innan auktorisation beviljas för något av följande företag:

a) Dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i den medlemsstaten.

b) Dotterföretag till moderföretaget till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i den medlemsstaten.

c) Ett företag som står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska person som har ägarkontrollen över ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i den medlemsstaten.

[1] EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

2. Samråd med de myndigheter i en berörd medlemsstat som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag ska genomföras innan auktorisation beviljas för något av följande försäkrings- eller återförsäkringsföretag:

a) Dotterföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.

b) Dotterföretag till moderföretaget till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.

c) Ett företag som står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska person som har ägarkontrollen över ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.

3. De relevanta myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 ska samråda med varandra särskilt när de bedömer lämpligheten hos aktieägarna och alla personer som i praktiken leder företaget eller utför andra centrala funktioner och som ingår i ledningen för en annan enhet i samma grupp.

De ska till varandra överlämna alla de uppgifter om lämpligheten hos aktieägarna och alla personer som i praktiken leder företaget eller utför andra centrala funktioner, som är relevanta för övriga berörda behöriga myndigheter när det gäller att bevilja auktorisation samt fortlöpande bedöma efterlevnaden av uppställda verksamhetsvillkor.

KAPITEL III

Tillsynsmyndigheter och allmänna regler

Artikel 27

Tillsynens huvudsyfte

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har tillgång till de medel som krävs, och att de har relevant expertkompetens, kapacitet och mandat för att uppnå tillsynens huvudsyfte, nämligen skyddet av försäkrings- och förmånstagare.

Artikel 28

Finansiell stabilitet och procyklikalitet

Utan att det påverkar huvudsyftet med tillsynen enligt artikel 27, ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna vid utövandet av sina allmänna uppgifter tar vederbörlig hänsyn till de potentiella effekter som deras beslut kan komma att få för de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen, särskilt i krissituationer, med hänsyn till den information som finns tillgänglig vid tillfället i fråga.

I tider av exceptionella rörelser på finansmarknaderna ska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de potentiellt procykliska effekterna av sina åtgärder.

Artikel 29

Allmänna principer för tillsynen

1. Tillsynen ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod. Den ska innefatta kontinuerlig kontroll av att försäkrings- och återförsäkringsverksamheten fungerar korrekt och att försäkrings- och återförsäkringsföretagen iakttar gällande tillsynsregler.

2. Tillsyn av försäkrings- och återförsäkringsföretag ska innefatta en lämplig blandning av åtgärder på distans och inspektioner på plats.

3. Medlemsstaterna ska se till att kraven i detta direktiv tillämpas på ett sätt som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet.

4. Kommissionen ska se till att genomförandeåtgärderna beaktar proportionalitetsprincipen så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller mycket små försäkringsföretag.

Artikel 30

Tillsynsmyndigheter och tillsynens omfattning

1. Hemmedlemsstaten är ensam ansvarig för den finansiella tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag, inbegripet den del av verksamheten som företagen bedriver genom filial eller med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster.

2. Finansiell tillsyn enligt punkt 1 ska omfatta kontroll avseende försäkrings- eller återförsäkringsföretagets hela verksamhet, inbegripet dess solvens och upprättande av försäkringstekniska avsättningar, dess tillgångar och medräkningsbara kapitalbas, enligt de regler som medlemsstaten fastställt eller den praxis som tillämpas i hemmedlemsstaten med iakttagande av de bestämmelser som har antagits på gemenskapsnivå.

Om det berörda försäkringsföretaget har auktorisation att försäkra risker som förts till försäkringsklass 18 i del A i bilaga I ska tillsynen utvidgas till att gälla kontroll av de resurser i tekniskt avseende som försäkringsföretaget förfogar över för att kunna utföra den assistans som det har åtagit sig att lämna, om hemmedlemsstatens lagstiftning föreskriver kontroll av sådana resurser.

3. Om tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där risken är belägen eller i medlemsstaten för åtagandet eller, när det gäller återförsäkringsföretag, i värdmedlemsstaten har anledning att anta att verksamheten i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag kan påverka dess finansiella sundhet, ska de informera tillsynsmyndigheterna i detta företags hemmedlemsstat.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska avgöra om företaget följer de stabilitetsprinciper som fastställs genom detta direktiv.

Artikel 31

Överblickbarhet och ansvar

1. Tillsynsmyndigheterna ska utföra sina uppgifter på ett överblickbart sätt med tydlig ansvarsfördelning och vederbörlig hänsyn till skyddet av konfidentiell information.

2. Medlemsstaterna ska se till att följande information offentliggörs:

a) Texterna till lagar och andra författningar samt allmänna vägledningar på försäkringsrättens område.

b) De allmänna kriterier och metoder, inklusive de verktyg som utvecklats i enlighet med artikel 34.4, som tillämpas vid den samlade tillsynsbedömningen enligt artikel 36.

c) Aggregerade statistiska uppgifter om centrala aspekter av tillämpningen av stabilitetsregelverket.

d) Hur de valmöjligheter som ges genom detta direktiv utnyttjas.

e) Tillsynens syften och dess huvudsakliga funktioner och verksamhetsformer.

De uppgifter som offentliggörs enligt första stycket ska vara tillräckliga som underlag för en jämförelse mellan de metoder som används av tillsynsmyndigheterna i de olika medlemsstaterna.

Offentliggörandena ska utformas enligt ett gemensamt format och uppdateras regelbundet. Den information som det hänvisas till första stycket leden a–e ska finnas tillgänglig i varje medlemsstat på en och samma webbplats.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva överblickbara rutiner för tillsättande och avsked av ledamöter i tillsynsmyndigheternas styrelser och verkställande organ.

4. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för punkt 2 med närmare uppgifter om de centrala aspekter för vilka aggregerade statistiska uppgifter ska offentliggöras och om format, struktur, innehållsförteckningar och publiceringsdatum för dessa offentliggöranden.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 32

Förbud mot vägran att godkänna återförsäkrings- och retrocessionsavtal

1. Ett försäkringsföretags hemmedlemsstat får inte vägra att godkänna ett återförsäkringsavtal som ingåtts med ett återförsäkringsföretag eller ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 14 av skäl som direkt sammanhänger med sundheten i det återförsäkrings- eller försäkringsföretagets finanser.

2. Återförsäkringsföretagets hemmedlemsstat får inte motsätta sig ett retrocessionsavtal som företaget ingått med ett återförsäkrings- eller försäkringsföretag som är auktoriserat enligt artikel 14 av skäl som direkt sammanhänger med sundheten i det återförsäkrings- eller försäkringsföretagets finanser.

Artikel 33

Tillsyn över filialer i en annan medlemsstat

Medlemsstaterna ska föreskriva att, i de fall då ett försäkrings- eller åter försäkringsföretag som är auktoriserat i en medlemsstat utövar verksamhet genom filial, tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten får, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, själva eller genom därför utsedda ombud på plats kontrollera de uppgifter som är nödvändiga för den finansiella tillsynen över företaget.

Myndigheterna i den berörda värdmedlemsstaten får medverka i sådana kontroller.

Artikel 34

Allmänna tillsynsbefogenheter

1. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna har befogenheter att vidta förebyggande och korrigerande åtgärder för att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag följer lagar och andra författningar i varje medlemsstat.

2. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att vidta alla åtgärder som krävs – när så är lämpligt, även av administrativ eller finansiell natur – som rör försäkrings- eller återförsäkringsföretag och medlemmar av deras förvaltnings-, ledningsorgan eller tillsynsorgan.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att kräva in alla uppgifter som är nödvändiga för att utöva tillsyn enligt artikel 35.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att, när så är lämpligt och nödvändigt, utöver reglerna för beräkning av solvenskapitalkravet utarbeta kvantitativa redskap för att som ett led i den samlade tillsynsbedömningen analysera försäkrings- och återförsäkringsföretags förmåga att hantera möjliga händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena som skulle kunna påverka deras samlade finansiella ställning negativt. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att kräva att företagen genomför sådana bedömningar.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att göra undersökningar på plats i försäkrings- och återförsäkringsföretags lokaler.

6. Tillsynsmyndigheterna ska utöva sina befogenheter inom rimlig tid och på ett proportionerligt sätt.

7. De befogenheter beträffande försäkrings- och återförsäkringsföretag som avses i punkterna 1–5 ska även gälla verksamheter i dessa företag som omfattas av uppdragsavtal.

8. De åtgärder som anges i punkterna 1–5 och 7 ska, vid behov och när så är lämpligt, genomdrivas på rättslig väg.

Artikel 35

Uppgifter som ska lämnas till tillsynsmyndigheterna

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen. Dessa uppgifter ska minst omfatta vad som krävs för följande under genomförandet av förfarandet i artikel 36:

a) Bedömningen av företagens företagsstyrningssystem, den verksamhet de bedriver, de värderingsprinciper som tillämpas i solvenssammanhang, de risker företagen står inför och deras system för att hantera dessa samt, i fråga om kapital, struktur, behov och planering.

b) Beslut som framstår som påkallade till följd av vad som framkommit när myndigheterna utövat sina tillsynsrättigheter och -skyldigheter.

2. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:

a) Att fastställa art, omfattning och format för de uppgifter som avses i punkt 1 och som de kräver att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska lämna vid följande tillfällen:

   i) Med i förväg fastställd periodicitet.

   ii) När i förväg definierade händelser inträffar.

   iii) Under undersökningar som gäller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags situation.

b) Att kräva in alla uppgifter om avtal som innehas av förmedlare eller ingåtts med tredje man.

c) Att begära information från externa experter, t.ex. revisorer och aktuarier.

3. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska omfatta följande:

a) Kvalitativa eller kvantitativa inslag, eller lämplig kombination av sådana.

b) Historiska, aktuella eller framåtblickande inslag, eller lämplig kombination av sådana.

c) Uppgifter från interna eller externa källor, eller lämplig kombination av sådana.

4. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska stå i överensstämmelse med följande principer:

a) De ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av det berörda företagets verksamhet, särskilt de inneboende riskerna med denna verksamhet.

b) De ska vara tillgängliga, fullständiga i varje väsentligt hänseende, jämförbara och konsekvent utformade över tiden.

c) De ska vara relevanta, tillförlitliga och förståeliga.

5. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat lämpliga system och strukturer för att uppfylla kraven i punkterna 1–4 och ett styrdokument som godkänts av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan och som säkerställer att de lämnade uppgifterna hela tiden motsvarar kraven.

6. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera de uppgifter som avses i punkterna 1–4 i syfte att nå en lämplig grad av enhetlighet i rapporteringen till tillsynsorganen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 36

Tillsynens granskningsprocess

1. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna granskar och utvärderar de strategier, processer och rapporteringsrutiner som försäkrings- och återförsäkringsföretagen har inrättat för att följa de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv.

Denna granskning och utvärdering ska omfatta bedömningar av kvalitativa krav med avseende på systemet för företagsstyrning, av de risker som de berörda företagen står - eller kan komma att ställas – inför och av företagens förutsättningar för att kunna bedöma dessa risker med beaktande av de rådande förhållandena i den miljö där de verkar.

2. Tillsynsmyndigheterna ska särskilt granska och utvärdera att bestämmelserna om följande efterlevs:

a) Företagsstyrningssystem, inklusive egen risk- och solvensbedömning, enligt kapitel IV avsnitt 2.

b) Försäkringstekniska avsättningar enligt kapitel VI avsnitt 2.

c) Kapitalkrav enligt kapitel VI avsnitten 4 och 5.

d) Placeringsregler enligt kapitel VI avsnitt 6.

e) Kapitalbasens kvalitet och kvantitet enligt kapitel VI avsnitt 3.

f) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget använder en fullständig eller partiell intern modell: kontinuerligt uppfyllande av kraven på fullständiga och partiella interna modeller i kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

3. Tillsynsmyndigheterna ska ha inrättat lämpliga kontrollredskap för att kunna påvisa försämringar av den finansiella ställningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag och följa upp insatserna för att åtgärda sådana försämringar.

4. Tillsynsmyndigheterna ska bedöma om försäkrings- och återförsäkringsföretagen har utvecklat tillfredsställande metoder och praxis för att påvisa möjliga händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena som skulle kunna påverka den samlade ekonomiska ställningen negativt i de företag som berörs.

Tillsynsmyndigheterna ska bedöma företagens förmåga att stå emot sådana möjliga händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ha nödvändiga befogenheter för att kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag åtgärdar svagheter eller brister som påvisats i den samlade tillsynsbedömningen.

6. De granskningar, utvärderingar och bedömningar som avses i punkterna 1, 2 och 4 ska genomföras regelbundet.

Tillsynsmyndigheterna ska fastställa en minsta frekvens och omfattning för dessa granskningar, utvärderingar och bedömningar med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet.

Artikel 37

Kapitaltillägg

1. Efter den samlade tillsynsbedömningen får tillsynsmyndigheterna i särskilda fall genom ett motiverat beslut fastställa ett krav på kapitaltillägg för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Denna möjlighet ska endast kunna utnyttjas i följande fall:

a) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat med standardformeln i överensstämmelse med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2, och

   i) kravet på att använda en intern modell enligt artikel 119 är olämpligt eller har visat sig ineffektivt, eller

   ii) en fullständig eller partiell intern modell håller på att utarbetas i enlighet med artikel 119.

b) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat enligt en fullständig eller partiell intern modell i överensstämmelse med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3, på grund av att vissa kvantifierbara risker inte beaktas i tillräcklig utsträckning och det inte har lyckats att inom skälig tid anpassa modellen så att den bättre ger uttryck för den föreliggande riskprofilen.

c) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags företagsstyrningssystem avviker väsentligt från de normer som fastställs genom kapitel IV avsnitt 2, att dessa avvikelser medför att företaget inte kan garantera en korrekt identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de risker som det är – eller kan komma att bli – exponerat för och att det är osannolikt att bristerna kan korrigeras inom skälig tid endast genom insats av andra åtgärder.

2. I de fall som anges i punkt 1 a och b ska kapitaltillägget beräknas så att det säkerställs att företaget uppfyller kraven i artikel 101.3.

I de fall som beskrivs under punkt 1 c ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de brister som föranledde tillsynsmyndigheten att besluta om kapitaltillägg.

3. I de fall som anges i punkt 1 b och c ska tillsynsmyndigheten se till att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget vidtar alla ansträngningar för att avhjälpa de risker som ledde till föreläggandet av ett krav på kapitaltillägg.

4. Tillsynsmyndigheten ska granska det krav på kapitaltillägg som avses i punkt 1 minst en gång om året och upphäva det när företaget har avhjälpt de brister som ledde till föreläggandet.

5. Det icke-tillfredsställande solvenskapitalkravet ska ersättas med samma solvenskapitalkrav plus det kapitaltillägg som förelagts.

Utan hinder av punkt 1 ska solvenskapitalkravet inte innefatta det kapitaltillägg som förelagts i enlighet med punkt 1 c för beräkning av den riskmarginal som anges i artikel 77.5.

6. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera de omständigheter under vilka ett krav på kapitaltillägg kan föreläggas och metoderna för beräkningen av ett sådant krav.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 38

Tillsyn över funktioner och verksamheter som omfattas av uppdragsavtal

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 49 ska medlemsstaterna se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår uppdragsavtal beträffande en funktion eller försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet vidtar de åtgärder som krävs för att garantera att följande villkor uppfylls:

a) Tjänsteleverantören ska samarbeta med försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillsynsmyndigheter avseende de funktioner eller verksamheter som omfattas av uppdragsavtal.

b) Försäkrings- och återförsäkringsföretagen, deras revisorer och tillsynsmyndigheterna ska ha faktisk tillgång till uppgifter som rör de funktioner eller verksamheter som omfattas av uppdragsavtal.

c) Tillsynsmyndigheterna ska ha faktiskt tillträde till tjänsteleverantörens lokaler och ska kunna utöva dessa tillträdesrättigheter.

2. Den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad ska tillåta att försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillsynsmyndigheter – själva eller genom personer som de utser för detta ändamål – genomför inspektioner på plats i tjänsteleverantörens lokaler. Försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillsynsmyndighet ska underrätta de relevanta myndigheterna i tjänsteleverantörens medlemsstat innan de genomför inspektionen på plats. Om det gäller en enhet som inte är föremål för tillsyn, ska tillsynsmyndigheten vara relevant myndighet.

Tillsynsmyndigheterna i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets medlemsstat får delegera sådana inspektioner på plats till tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad.

Artikel 39

Överlåtelse av försäkringsbestånd

1. Medlemsstaterna ska, på de villkor som föreskrivs i nationell lag, ge försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorier tillstånd att, helt eller delvis, överlåta sådana egna bestånd av försäkringsavtal, som slutits med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, till ett acceptföretag som är etablerat inom gemenskapen.

Tillstånd till sådan överlåtelse får ges endast om tillsynsmyndigheterna i acceptföretagets hemmedlemsstat intygar att acceptföretaget har tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att täcka det solvenskapitalkrav som anges i artikel 100 första stycket sedan överlåtelsen beaktats.

2. För försäkringsföretag ska punkterna 3–6 gälla.

3. Om en filial avser att, helt eller delvis, överlåta egna bestånd av försäkringsavtal, ska den medlemsstat där filialen är belägen rådfrågas.

4. I de fall som avses i punkterna 1 och 3 ska tillsynsmyndigheterna i det överlåtande försäkringsföretagets hemmedlemsstat ge tillstånd till överlåtelsen efter att ha inhämtat godkännande från myndigheterna i de medlemsstater där kontrakten ingicks, antingen enligt etableringsfriheten eller rätten att tillhandahålla tjänster.

5. Myndigheterna i de medlemsstater som rådfrågas ska, inom tre månader efter det att de mottagit begäran om samråd, lämna sina yttranden eller medgivanden till myndigheterna i det överlåtande försäkringsföretagets hemmedlemsstat.

Om de myndigheter som rådfrågats inte lämnat något svar inom denna tid ska detta tolkas som att de har givit sitt tysta medgivande.

6. En överlåtelse av försäkringsbestånd som tillåtits med stöd av punkterna 1–5 ska offentliggöras antingen före eller efter auktorisationen i överensstämmelse med nationell lag i hemmedlemsstaten eller den medlemsstat där risken är belägen eller i medlemsstaten för åtagandet.

Sådana överlåtelser ska automatiskt bli gällande gentemot försäkringstagare, de försäkrade och alla andra för vilka de överlåtna avtalen medför rättigheter eller skyldigheter.

Första och andra styckena i denna punkt ska inte inverka på medlemsstaternas rätt att ge försäkringstagarna möjlighet att säga upp avtal inom en fastställd tid efter en överlåtelse.

KAPITEL IV

Villkor för utövandet av verksamheten

Avsn itt 1

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets ansvar

Artikel 40

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets ansvar

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan har det yttersta ansvaret för att varje berört företag följer de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv.

Avsn itt 2

Företagsstyrningssystem

Artikel 41

Allmänna krav på företagsstyrningen

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag har upprättat ett effektivt företagsstyrningssystem som garanterar en sund och ansvarsfull företagsledning.

Systemet ska minst omfatta en tillfredsställande och överblickbar organisationsstruktur med en tydlig ansvarsfördelning med lämplig grad av uppdelning av uppgifterna och ett effektivt system för att säkerställa att information förs vidare. Det ska vara utformat så att det uppfyller kraven i artiklarna 42–49.

Företagsstyrningssystemet ska regelbundet ses över internt.

2. Företagsstyrningssystemet ska stå i proportion till försäkrings- eller återförsäkringsföretagets art, storlek och komplexitet.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska ha utarbetat styrdokument för åtminstone riskhantering, internkontroll, internrevision och, i tillämpliga fall, verksamhet som omfattas av uppdragsavtal. De ska se till att dessa styrdokument efterföljs.

Styrdokumenten ska ses över minst en gång per år. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets förhandsgodkännande ska krävas för styrdokumenten, som ska anpassas när väsentliga förändringar av det berörda systemet eller området inträffar.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska vidta rimliga åtgärder för att garantera att deras verksamhet bedrivs med kontinuitet och på ett korrekt sätt, inklusive utvecklingen av beredskapsplaner. Företaget ska i detta syfte använda lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ha tillräckliga medel, metoder och befogenheter för att kontrollera försäkrings- och återförsäkringsföretagens företagsstyrningssystem och för att utvärdera framväxande risker som företagen påvisat och som kan påverka sundheten i deras finansiella situation.

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att kräva att ett företagsstyrningssystem förbättras och förstärks för att säkerställa att kraven i artiklarna 42–49 efterlevs.

Artikel 42

Lämplighetskrav för personer som leder företagets verksamhet eller utför andra centrala funktioner

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska se till att alla personer som leder företagets verksamhet eller utför andra centrala funktioner vid varje tidpunkt uppfyller följande krav:

a) Deras kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter inom verksamhetsområdet är tillräckliga för att de ska kunna utöva en sund och ansvarsfull företagsledning.

b) Deras anseende och integritet motsvarar högt ställda krav.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska meddela tillsynsmyndigheten varje förändring av den personkrets som leder verksamheten eller har ansvaret för andra centrala funktioner och därvid att lämna alla uppgifter som är nödvändiga för att man ska kunna bedöma om nytillkomna medlemmar av företagsledningen har den lämplighet som krävs.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska underrätta sina tillsynsmyndigheter om någon av de personer som avses i punkterna 1 och 2 har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller kraven i punkt 1.

Artikel 43

Styrkande av gott anseende

1. När en värdmedlemsstat av sina egna medborgare kräver vandelsintyg eller bevis om att de inte tidigare varit försatta i konkurs, eller både och, ska medlemsstaten, när det gäller medborgare i andra medlemsstater, som tillräckligt bevis godta ett utdrag ur belastningsregistret eller, i avsaknad därav, motsvarande handlingar, utfärdade av en behörig rättslig eller administrativ myndighet i hemmedlemsstaten eller i den medlemsstat där den utländske medborgaren senast har uppehållit sig och som visar att dessa krav är tillgodosedda.

2. Om hemmedlemsstaten eller den medlemsstat där utlänningen senast har uppehållit sig inte utfärdar sådana handlingar som avses i punkt 1, får dessa ersättas av en förklaring under ed – eller, i medlemsstater där inga bestämmelser om edgång finns, av en försäkran – av den utländske medborgaren inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, inför en notarie i hemmedlemsstaten eller i den medlemsstat där den utländske medborgaren senast har uppehållit sig.

Myndigheten eller notarien ska utfärda ett intyg om edgång eller avgiven försäkran.

Den förklaring som avses i första stycket får, när det gäller ingen tidigare konkurs, också avges inför en behörig näringsorganisation i den berörda medlemsstaten.

3. De handlingar och intyg som avses i punkterna 1 och 2 får vid ingivandet inte vara äldre än tre månader.

4. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter och organisationer som ska ha behörighet att utfärda handlingar som avses i punkterna 1 och 2 och ska genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Varje medlemsstat ska även underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de myndigheter och organisationer till vilka de i punkterna 1 och 2 nämnda handlingarna ska ges in till stöd för en ansökan om att inom ifrågavarande medlemsstat bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 2.

Artikel 44

Riskhantering

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat effektiva riskhanteringssystem som innefattar de strategier, processer och rapporteringsrutiner som är nödvändiga för att på företags- och gruppnivå fortlöpande kunna identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera de risker som de är, eller kan komma att bli, exponerade för och det inbördes beroendet mellan dessa.

Riskhanteringssystemet ska vara effektivt och väl integrerat med försäkrings- eller återförsäkringsföretagets organisationsstruktur och beslutsprocesser, med lämplig hänsyn till vilka personer som faktiskt leder företaget eller innehar andra nyckelpositioner.

2. Riskhanteringssystemet ska avse såväl sådana risker som ska ingå vid beräkningen av solvenskapitalkravet enligt artikel 101.4 som risker som inte, eller endast delvis, ska beaktas vid denna beräkning.

Riskhanteringssystemet ska omfatta minst följande områden:

a) Teckning av försäkringar och avsättningar.

b) ALM-tekniker (”asset–liability management”).

c) Placeringar, särskilt i derivatinstrument och liknande åtaganden.

d) Hantering av likviditets- och koncentrationsrisker.

e) Hantering av operativ risk.

f) Återförsäkring och andra riskreduceringstekniker.

Det styrdokument för riskhantering som avses i artikel 41.3 ska innehålla riktlinjer avseende andra stycket leden a–f i denna punkt.

3. I fråga om placeringsrisker ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen styrka att de uppfyller kraven i kapitel VI avsnitt 6.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska inrätta en riskhanteringsfunktion som ska ges en struktur som underlättar genomförandet av riskhanteringssystemet.

5. För försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder en partiell eller fullständig intern modell som godkänts enligt artiklarna 112 och 113 ska riskhanteringsfunktionen också ansvara för följande:

a) Att utforma och genomföra den interna modellen.

b) Att testa och validera den interna modellen.

c) Att dokumentera den interna modellen, inbegripet senare ändringar av den.

d) Att analysera den interna modellens funktion och utarbeta sammanfattande rapporter om resultaten.

e) Att underrätta förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet om de resultat den interna modellen presterar, föreslå områden där förbättringar krävs och informera organet om hur insatserna för att avhjälpa tidigare påvisade svagheter fortskrider.

Artikel 45

Egen risk- och solvensbedömning

1. Varje försäkringsföretag och återförsäkringsföretag ska som en del av sitt riskhanteringssystem genomföra en egen risk- och solvensbedömning.

Bedömningen ska minst omfatta följande:

a) Det totala solvenskravet med beaktande av företagets specifika riskprofil, godkända risktoleransgränser och affärsstrategi.

b) Fortlöpande uppfyllelse av kapitalkraven i kapitel VI avsnitten 4 och 5 och av kraven på försäkringstekniska avsättningar i kapitel VI avsnitt 2.

c) Hur betydande avvikelsen är mellan det berörda företagets riskprofil och de antaganden som legat till grund för solvenskravet enligt artikel 101.3 är, beräknat enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2 antingen med standardformeln eller med hjälp av företagets partiella eller fullständiga interna modell i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

2. För tillämpningen av punkt 1 a ska det berörda företaget ha infört processer som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i dess verksamhet, och som gör det möjligt att korrekt kunna påvisa och värdera de risker som det står inför på kort och lång sikt och som det är, eller kan komma att bli, exponerat för. Företaget ska redovisa de metoder det använt i denna bedömning.

3. Om en intern modell används, ska i det fall som avses i punkt 1 c bedömningen även omfatta den omkalibrering som omvandlar interna risktal till det riskmått och den kalibrering som gäller för solvenskapitalkravet.

4. Den egna risk- och solvensbedömningen ska ingå som en integrerad del i affärsstrategin och beaktas konsekvent vid företagets strategiska beslut.

5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska genomföra den bedömning som avses i punkt 1 regelbundet och utan dröjsmål när någon väsentlig förändring av deras riskprofil inträffat.

6. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska underrätta tillsynsmyndigheterna om resultaten av varje egen risk- och solvensbedömning som en del av uppgiftslämnandet enligt artikel 35.

7. Den egna risk- och solvensbedömningen ska inte användas för att beräkna kapitalkrav. Solvenskapitalkravet ska endast justeras i enlighet med artiklarna 37, 231-233 och 238.

Artikel 46

Internkontroll

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat ett effektivt system för internkontroll.

Det systemet ska minst omfatta förvaltnings- och redovisningsmetoder, ramar för internkontrollen, lämpliga rapporteringsrutiner på alla nivåer av företaget och en funktion för regelefterlevnad.

2. Funktionen för regelefterlevnad ska bland annat innefatta rådgivning till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i fråga om efterlevnaden av lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv. Den ska också bedöma de möjliga konsekvenserna av förändringar av de rättsliga ramarna för det berörda företagets verksamheter och påvisande och bedömning av risker för bristande regelefterlevnad.

Artikel 47

Internrevision

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska inrätta en effektiv internrevisionsfunktion.

Internrevisionsfunktionen ska också utvärdera hur lämpligt och effektivt systemet för internkontroll är samt andra aspekter av företagsstyrningssystemet.

2. Internrevisionsfunktionen ska verka objektivt och oberoende i förhållande till de operativa funktionerna.

3. Internrevisionsfunktionens resultat och rekommendationer ska rapporteras till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet som ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas med hänsyn till dessa resultat och rekommendationer, och ser till att dessa åtgärder genomförs.

Artikel 48

Aktuariefunktion

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska upprätta en effektiv aktuariefunktion som ska:

a) samordna beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna,

b) säkerställa lämpligheten av de metoder och de underliggande modeller som används samt av de antaganden som görs vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna,

c) bedöma om data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och av den kvalitet som krävs,

d) jämföra bästa skattningar med den faktiska utvecklingen,

e) informera förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet om graden av tillförlitlighet och lämplighet i beräkningarna av försäkringstekniska avsättningar,

f) se över beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i de fall som anges i artikel 82,

g) yttra sig om den övergripande policyn för tecknande av försäkring,

h) yttra sig om lämpligheten av de utnyttjade återförsäkringslösningarna, och

i) bidra till att det riskhanteringssystem som avses i artikel 44 genomförs effektivt, särskilt när det gäller de riskmodeller som ligger till grund för beräkningen av kapitalkrav enligt kapitel VI avsnitten 4 och 5 och för den bedömning som avses i artikel 45.

2. Aktuariefunktionen ska utövas av personer som har kunskaper i försäkrings- och finansmatematik på en nivå som motiveras av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet, och som kan styrka sina erfarenheter på området enligt tillämpliga krav inom branschen eller andra gällande normer.

Artikel 49

Uppdragsavtal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår uppdragsavtal beträffande funktioner eller försäkrings- eller återförsäkringsverksamheter behåller det fulla ansvaret för att uppfylla alla sina förpliktelser enligt detta direktiv.

2. Uppdragsavtal får inte ingås beträffande kritiska eller viktiga operativa funktioner eller verksamheter om det leder till något av följande:

a) Kvaliteten hos det berörda företagets företagsstyrningssystem försämras väsentligt.

b) Den operativa risken ökas i otillbörlig utsträckning.

c) Tillsynsmyndigheterna får försämrade möjligheter att kontrollera att företaget uppfyller sina förpliktelser.

d) Hinder skapas för att fortlöpande ge försäkringstagarna tillfredsställande service.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska i god tid underrätta tillsynsmyndigheterna innan de ingår uppdragsavtal beträffande kritiska eller viktiga funktioner eller verksamheter och också om därpå följande väsentliga förändringar inom dessa funktioner eller verksamheter.

Artikel 50

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera följande:

a) Delarna i de system som avses i artiklarna 41, 44, 46 och 47, särskilt de områden som ska tas upp i försäkrings- och återförsäkringsföretagens styrdokument för ALM-tekniker och placeringar enligt artikel 44.2.

b) De funktioner som avses i artiklarna 44 och 46-48.

c) Kraven i artikel 42 och de företagsfunktioner som berörs av dem.

d) Villkor för uppdragsavtal, särskilt till tjänsteleverantörer i tredjeländer.

2. När det är nödvändigt att garantera adekvat samstämmighet vad avser den bedömning som nämns i artikel 45.1 a får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera delarna i den bedömningen.

3. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsn itt 3

Offentliggöranden

Artikel 51

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: innehåll

1. Medlemsstaterna ska, med beaktande av uppgifterna som krävs enligt artikel 35.3 och principerna i artikel 35.4, kräva att varje försäkrings- och återförsäkringsföretag årligen offentliggör en lägesrapport beträffande sin solvenssituation och finansiella ställning.

Rapporten ska innehålla följande, i fullständig form eller genom hänvisning till likvärdig information, både till art och omfattning, som offentliggjorts för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav:

a) En beskrivning av företagets verksamhet och resultat.

b) En beskrivning av företagsstyrningssystemet och en bedömning av dess lämplighet med hänsyn till företagets riskprofil.

c) En beskrivning där varje riskkategori behandlas separat av riskexponering, riskkoncentration, riskreducering och riskkänslighet.

d) En beskrivning, med separat behandling av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder, av underlagen och metoderna för deras värdering med förklaring av eventuella större skillnader mellan dessa och dem som tillämpas vid värderingen av dem i den finansiella rapporteringen.

e) En beskrivning av dispositionen av egna kapitalet, som minst tar upp följande:

i) Kapitalbasens struktur och belopp samt kvalitet.

ii) Beloppen för solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.

iii) Det alternativ för att beräkna solvenskapitalkravet som anges i artikel 304.

iv) Information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som legat till grund för standardformeln och de som ligger till grund för den eventuella interna modell som företaget använder vid beräkningen av sitt solvenskapitalkrav.

v) Storleken av underskridande av minimikapitalkravet eller väsentliga underskridanden av solvenskapitalkravet under rapporteringsperioden, även om dessa förhållanden senare rättats till, samt en förklaring av deras ursprung och följder och en redogörelse för korrigerande åtgärder som vidtagits.

2. Den beskrivning som avses i punkt 1 e i ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en förklaring av eventuella större skillnader i förhållande till värderingen av sådana delar i den finansiella rapporteringen samt en kort beskrivning av i vilken mån kapital kan överföras.

I den uppgift om solvenskapitalkravet som avses i punkt 1 e ii ska separat anges det belopp som beräknats enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 2 och 3 och eventuellt kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37 eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska använda i enlighet med artikel 110, med kortfattad uppgift om den berörda tillsynsmyndighetens skäl för sitt krav.

Medlemsstaterna får dock – utan att detta påverkar andra offentliggöranden som är obligatoriska enligt andra rättsliga och administrativa krav – föreskriva att även om solvenskapitalkravet i punkt 1 e ii offentliggörs behöver inte kapitaltillägget, eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget måste använda i enlighet med artikel 110, offentliggöras separat under en övergångsperiod som löper ut senast den 31 oktober 2017.

Offentliggörandet av solvenskapitalkravet ska i tillämpliga fall åtföljas av en uppgift om att beloppet blir slutgiltigt först efter det att tillsynsmyndigheten gjort sin bedömning.

Artikel 52

Information till och rapporter från Ceiops

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndigheterna årligen ska lämna följande uppgifter till Ceiops:

a) Genomsnittligt kapitaltillägg per företag och fördelningen av det kapitaltillägg som tillsynsmyndigheten ålagt under det föregående året, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och med separat redovisning avseende

i) samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag,

ii) livförsäkringsföretag,

iii) skadeförsäkringsföretag,

iv) försäkringsföretag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,

v) återförsäkringsföretag.

b) För var och en av de uppgifter som anges i led a: andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b och c.

2. Ceiops ska årligen offentliggöra följande uppgifter:

a) Den totala fördelningen av tilläggskapitalet för samtliga medlemsstater, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och separat redovisat för

i) samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag,

ii) livförsäkringsföretag,

iii) skadeförsäkringsföretag,

iv) försäkringsföretag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,

v) återförsäkringsföretag.

b) Fördelningen av kapitaltilläggen för varje medlemsstat separat, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet, för samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag i den berörda medlemsstaten.

c) För var och en av de uppgifter som avses i leden a och b, andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b och c.

3. Ceiops ska överlämna de uppgifter som anges i punkt 2 till Europaparlamentet, rådet och kommissionen tillsammans med en rapport som redogör för graden av samstämmighet mellan tillsynsmyndigheternas tillämpning av krav på kapitaltillägg i de olika medlemsstaterna.

Artikel 53

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: tillämpliga principer

1. Tillsynsmyndigheterna ska tillåta att försäkrings- och återförsäkringsföretag inte offentliggör uppgifter i följande fall:

a) Om ett företags konkurrenter skulle gynnas i otillbörlig grad om uppgifterna offentliggjordes.

b) Om ett företag är ålagt tystnadsplikt eller sekretess genom sina förpliktelser mot försäkringstagarna eller andra relationer med motparter.

2. Om tillsynsmyndigheten har tillåtit att uppgifter inte offentliggörs, ska företagen ange detta i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning med uppgift om skälen till detta.

3. Tillsynsmyndigheterna ska tillåta att försäkrings- och återförsäkringsföretag utnyttjar, eller hänvisar till, offentliggöranden som gjorts för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav, såvida dessa offentliggöranden till såväl art som omfattning är likvärdiga med den information som krävs enligt artikel 51.

4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på de uppgifter som avses i artikel 51.1 e.

Artikel 54

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: uppdateringar och frivilliga ytterligare uppgifter

1. Om någon betydande förändring inträffat som i väsentlig grad minskat relevansen hos de uppgifter som offentliggjorts enligt artiklarna 51 och 53, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra lämplig information om arten och följderna av denna betydande förändring.

Vid tillämpningen av första stycket ska minst följande anses vara betydande förändringar:

a) Det har konstaterats att minimikapitalkravet inte är uppfyllt, och tillsynsmyndigheterna antingen bedömer att företaget inte kommer att kunna överlämna någon realistisk kortsiktig finansiell saneringsplan eller inte erhåller någon sådan plan inom en månad efter det datum då underlåtelsen upptäcktes.

b) Ett väsentligt underskridande av solvenskapitalkravet har konstaterats, och tillsynsmyndigheterna har efter två månader efter det datum då underlåtelsen upptäcktes inte erhållit någon realistisk åtgärdsplan.

I fall enligt andra stycket a ska tillsynsmyndigheterna kräva att företaget i fråga omedelbart offentliggör beloppet av underskridandet tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder. Om en kortsiktig finansiell saneringsplan ursprungligen bedömts vara realistisk men avvikelsen från minimikapitalkravet ändå inte har korrigerats inom tre månader från det att den konstaterats, ska avvikelsen offentliggöras vid utgången av denna period tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder samt eventuella ytterligare planerade korrigerande åtgärder.

I fall enligt andra stycket b ska tillsynsmyndigheterna kräva att företaget i fråga omedelbart offentliggör beloppet för underskridandet tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder. Om en åtgärdsplan ursprungligen har bedömts vara realistisk men avvikelsen från minimikapitalkravet ändå inte har korrigerats inom sex månader från det att den konstaterats, ska avvikelsen offentliggöras vid utgången av denna period tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder samt eventuella ytterligare planerade korrigerande åtgärder.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får frivilligt offentliggöra varje uppgift eller förklaring som rör deras solvens eller finansiella ställning för vilken offentliggörande inte krävs genom artiklarna 51 och 53 och punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 55

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: styrdokument och godkännande

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat lämpliga system och strukturer för att uppfylla kraven i artiklarna 51 och 53 och artikel 54.1 samt ett styrdokument som säkerställer att alla uppgifter som offentliggörs i enlighet med artiklarna 51, 53 och 54 fortlöpande är relevanta.

2. Lägesrapporten ska godkännas av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan och får offentliggöras först efter detta godkännande.

Artikel 56

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera vilka uppgifter som obligatoriskt ska offentliggöras och formerna för detta.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsn itt 4

Kvalificerade innehav

Artikel 57

Förvärv

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer, eller sådana personer i samråd (nedan kallade *tilltänkta förvärvare*), som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att överstiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kommer att få ställning av dotterföretag, (tilltänkt förvärv), först skriftligen underrättar tillsynsmyndigheterna för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag i vilket de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om

storleken på det tilltänkta innehavet samt lämnar relevanta uppgifter enligt artikel 59.4. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje fysisk eller juridisk person som har fattat ett beslut om att avyttra, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag först skriftligen underrättar tillsynsmyndigheterna i företagets hemmedlemsstat om storleken av den personens innehav efter det avsedda avyttrandet. En sådan person ska även underrätta tillsynsmyndigheten om ett beslut om att minska den personens kvalificerade innehav i sådan mån att dennes andel av röstetalet eller kapitalet skulle understiga 20 %, 30 % eller 50 %, eller så att försäkrings- eller återförsäkringsföretagets ställning som dotterföretag till den personen därigenom skulle upphöra. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

Artikel 58

Bedömningsperiod

1. Utan dröjsmål och under alla förhållanden senast två arbetsdagar efter mottagandet av den obligatoriska underrättelsen enligt artikel 57.1 samt efter ett eventuellt därpå följande mottagande av den information som avses i punkt 2, ska tillsynsmyndigheterna för den tilltänkte förvärvaren skriftligen bekräfta mottagandet.

Tillsynsmyndigheterna ska göra bedömningen enligt artikel 59.1 (bedömningen) inom 60 arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som medlemsstaten kräver ska bifogas underrättelsen i enlighet med förteckningen i artikel 59.4 (bedömningsperioden)

Tillsynsmyndigheterna ska, vid tidpunkten för den skriftliga bekräftelsen, informera den tilltänkte förvärvaren om den dag då bedömningsperioden löper ut.

2. Tillsynsmyndigheterna får under bedömningsperioden vid behov, och inte senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas mellan det datum då tillsynsmyndigheterna begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkte förvärvaren. Avbrottet får inte överstiga tjugo arbetsdagar. Om tillsynsmyndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande av uppgifterna, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden avbryts.

3. Tillsynsmyndigheterna får förlänga det avbrott som avses i punkt 2 andra stycket till högst trettio arbetsdagar om den tilltänkte förvärvaren är

a) etablerad eller reglerad utanför gemenskapen, eller

b) en fysisk eller juridisk person och inte underställd tillsyn enligt det här direktivet eller rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ([1]), direktiv 2004/39/EG eller direktiv 2006/48/EG.

4. Om tillsynsmyndigheterna efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska de inom två arbetsdagar, och inom bedömningsperioden, skriftligen underrätta den tilltänkte förvärvaren och ange skälen för sitt beslut. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning, får en lämplig motivering av beslutet göras tillgänglig för allmänheten på den tilltänkte förvärvarens begäran. Detta får inte hindra en medlemsstat från att ge tillsynsmyndigheten befogenhet att offentliggöra beslutet utan att den tilltänkte förvärvaren begär detta.

5. Om tillsynsmyndigheterna inom bedömningsperioden inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet, ska förvärvet anses vara godkänt.

6. Tillsynsmyndigheterna får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört och förlänga den när det är lämpligt.

7. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav på underrättelse till och godkännande av tillsynsmyndigheterna av ett direkt eller indirekt förvärv av rösträtter eller kapital än de som föreskrivs i detta direktiv.

8. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder som närmare specificerar justeringar av kriterierna i artikel 59.1 för att beakta den framtida utvecklingen och sörja för en enhetlig tillämpning av artiklarna 57–63.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 59

Bedömning

1. Vid bedömningen av underrättelsen enligt artikel 57.1 och av uppgifterna enligt artikel 58.2 ska tillsynsmyndigheterna, för att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkte förvärvarens sannolika påverkan på försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, på grundval av samtliga följande kriterier bedöma om den tilltänkte förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt:

a) Den tilltänkte förvärvarens anseende.

([1]) EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

b) Det anseende och de erfarenheter de personer har som kommer att leda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.

c) Den tilltänkte förvärvarens ekonomiska ställning, särskilt när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivas i det försäkrings- eller återförsäkrings företag som förvärvet gäller.

d) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla stabilitetskraven enligt detta direktiv och, i tillämpliga fall, andra direktiv, främst direktiv 2002/87/EG, särskilt om den grupp som det kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna samt fastställande av fördelningen av ansvaret mellan tillsynsmyndigheterna.

e) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta, enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ([1]), eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

2. Tillsynsmyndigheterna får motsätta sig det tilltänkta förvärvet endast om det finns rimlig anledning att göra detta enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkte förvärvaren är ofullständiga.

3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor för storleken på förvärvet av aktieägarandel eller tillåta tillsynsmyndigheterna att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

4. Medlemsstaterna ska se till att en förteckning görs allmänt tillgänglig med de uppgifter som krävs för bedömningen och som måste lämnas till tillsynsmyndigheterna vid den tid för underrättelsen som avses i artikel 57.1. Uppgiftskraven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkte förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som inte är relevanta för bedömningen.

5. Utan hinder av artikel 58.1, 58.2 och 58.3 ska en tillsynsmyndighet, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller ökningar av kvalificerade innehav i ett och samma försäkrings- eller återförsäkringsföretag, behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke diskriminerande sätt.

([1]) EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

Artikel 60

Förvärv som görs av reglerade finansiella företag

1. Berörda tillsynsmyndigheter ska arbeta i fullständigt samråd med varandra vid bedömningen, om den tilltänkte förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:

a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag enligt artikel 1a.2 i direktiv 85/611/EEG (förvaltningsbolag för fondföretag) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

c) En fysisk eller juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

2. Tillsynsmyndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är väsentliga eller relevanta för bedömningen. Härvid ska tillsynsmyndigheterna inbördes på begäran överlämna alla relevanta uppgifter och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den tillsynsmyndighet som ansvarar för den tilltänkte förvärvaren ska anges i ett beslut av den tillsynsmyndighet som auktoriserat det försäkringsföretag som förvärvet gäller.

Artikel 61

Försäkrings- och återförsäkringsföretags information till tillsynsmyndigheterna

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska, då de får kännedom därom, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om sådana förvärv eller avyttringar av innehav i företagets kapital som får till följd att dessa innehav överstiger eller understiger något av de gränstal som anges i artiklarna 57 och 58.1–58.7.

Försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska också, minst en gång om året, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om namnen på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav samt om storleken på sådana innehav, såsom framgår exempelvis av uppgifter som lämnats vid bolagsstämma med aktieägare och medlemmar eller av uppgifter som redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för börsnoterade företag.

Artikel 62

Kvalificerade innehav: tillsynsmyndigheternas befogenheter

Medlemsstaterna ska, i fall då de personer som avses i artikel 57 utövar sitt inflytande på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, kräva att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för det företag i vilket ett kvalificerat innehav eftersträvas eller utökas vidtar lämpliga åtgärder för att få detta förhållande att upphöra. Sådana åtgärder får bland annat bestå i föreläggande, sanktioner gentemot styrelsen och den verkställande ledningen samt i upphävande av rösträtt som är knuten till de ifrågavarande aktieägarnas eller medlemmarnas aktier eller andelar.

Motsvarande åtgärder ska vidtas i fråga om fysiska eller juridiska personer som underlåter att lämna sådana underrättelser som avses i artikel 57.

Om ett innehav har förvärvats trots att tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten har motsatt sig förvärvet, ska medlemsstaterna, oavsett de sanktioner som i övrigt vidtas, föreskriva:

1. att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas, eller

2. att avgivna röster får eller ska förklaras ogiltiga.

Artikel 63

Rösträtt

Vid tillämpningen av detta avsnitt ska hänsyn tas till rösträtter enligt artiklarna 9 och 10 i direktiv 2004/109/EG samt villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag eller kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning, dels avyttras inom ett år efter förvärvet.

Avsn itt 5

Tystnadsplikt, informationsutbyte och främjande av enhetlighet i tillsynen

Artikel 64

Tystnadsplikt

Medlemsstaterna ska föreskriva att samtliga personer som tjänstgör hos eller har tjänstgjort hos tillsynsmyndigheter, liksom revisorer eller experter som är verksamma för dessa myndigheters räkning, ska vara bundna av tystnadsplikt.

Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får ingen konfidentiell information som sådana personer erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet utom i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har försatts i konkurs eller underkastats tvångslikvidation, får dock konfidentiell information, som inte berör tredje part som strävar efter att rädda företaget, röjas vid civilrättsliga eller kommersiella förfaranden.

Artikel 65

Informationsutbyte mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter

Vad som sägs i artikel 64 ska inte hindra utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter i olika medlemsstater. För sådan information ska tystnadsplikt gälla enligt artikel 64.

Artikel 66

Samarbetsavtal med tredjeland

Medlemsstaterna får ingå samarbetsavtal om utbyte av information med tillsynsmyndigheter i tredjeland eller med myndigheter eller organ i tredjeland enligt definitionen i artikel 68.1 och 68.2 endast om den information som ska lämnas omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i detta avsnitt. Detta utbyte av information ska vara avsett för dessa myndigheters eller organs utförande av sin tillsynsuppgift.

Om den information som ska lämnas av en medlemsstat till ett tredjeland ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den endast lämnas vidare om uttryckligt medgivande ges från tillsynsmyndigheten i den medlemsstaten, och i så fall endast i det syfte för vilket den myndigheten gav sitt medgivande.

Artikel 67

Användning av konfidentiell information

Tillsynsmyndigheter, som erhåller konfidentiell information enligt artiklarna 64 eller 65, får använda den endast i tjänsten och där endast för följande ändamål:

1. För att kontrollera att villkoren för att försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta tillsynen över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av försäkringstekniska avsättningar, solvenskapitalkrav, minimikapitalkrav och företagsstyrningssystem.

2. För att ålägga sanktioner.

3. Vid förvaltningsrättsligt överklagande av beslut som har fattats av tillsynsmyndigheten.

4. Vid domstolsförfarande enligt detta direktiv.

Artikel 68

Informationsutbyte med andra myndigheter

1. Vad som sägs i artiklarna 64 och 67 ska inte utgöra hinder för något av följande:

a) Utbyte av information mellan flera tillsynsmyndigheter i samma medlemsstat under utövandet av deras tillsynsfunktion.

b) Utbyte av information, under utövandet av deras tillsynsfunktion, mellan tillsynsmyndigheter och någon av följande parter i samma medlemsstat:

i) Myndigheter som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut och andra finansiella organisationer samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader.

ii) Organ som har befattning med försäkrings- eller återförsäkringsföretags konkurs eller likvidation eller liknande förfaranden.

iii) Personer med ansvar för obligatorisk revision av försäkringsföretags, återförsäkringsföretags och andra finansiella instituts räkenskaper.

c) Att till organ som administrerar tvångslikvidationsförfaranden eller garantifonder lämna sådan information som är nödvändig för att dessa ska kunna utföra sina uppdrag.

Sådant informationsutbyte som avses i leden b och c får också ske mellan olika medlemsstater.

Den information som dessa myndigheter, organ och personer tar emot ska omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 64.

2. Artiklarna 64–67 ska inte hindra medlemsstaterna från att tillåta informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna och någon av följande parter:

a) Myndigheter med ansvar för tillsyn över de organ som har befattning med försäkrings- eller återförsäkringsföretags likvidation, konkurs och liknande förfaranden.

b) Myndigheter med ansvar för tillsyn över de personer som ansvarar för lagstadgad revision av försäkrings- och återförsäkringsföretags, kreditinstituts, värdepappersföretags och andra finansiella instituts räkenskaper.

c) Oberoende aktuarier för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utövar lagstadgad tillsyn över dessa företag samt de organ som har till uppgift att övervaka dessa aktuarier.

Medlemsstater som tillämpar första stycket ska kräva att minst följande villkor uppfylls:

a) Informationen ska användas för att genomföra den övervakning eller utöva den lagstadgade tillsyn som anges i första stycket.

b) Den information som mottas ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 64.

c) När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från den tillsynsmyndighet från vilka den härrör, och när det är lämpligt endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt tillstånd.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter, personer och organ som har tillåtelse att motta information enligt första och andra styckena.

3. Vad som sägs i artiklarna 64–67 ska inte hindra medlemsstaterna från att, i syfte att stärka stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet, tillåta utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna och myndigheter eller organ som är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelser av bolagsrättslig lagstiftning.

Medlemsstater som tillämpar första stycket ska kräva att minst följande villkor uppfylls:

a) Informationen ska vara avsedd att användas för att upptäcka och utreda överträdelser enligt första stycket.

b) Den information som tas emot ska omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 64.

c) När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från den tillsynsmyndighet från vilka den härrör, och när det är lämpligt endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt tillstånd.

Om en medlemsstats myndigheter eller organ som avses i första stycket utför sin uppgift att upptäcka och utreda överträdelser med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom den offentliga förvaltningen, får möjligheten till det informationsutbyte som avses i första stycket utsträckas till att omfatta dessa personer enligt de villkor som föreskrivs i andra stycket.

För genomförande av andra stycket c ska de myndigheter eller organ som avses i första stycket till de tillsynsmyndigheter från vilka informationen härrör uppge identitet och exakt ansvarsområde för de personer som ska få tillgång till denna.

4. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter, personer och organ som har tillåtelse att motta information enligt punkt 3.

Artikel 69

Utlämnande av uppgifter till den centrala förvaltning som ansvarar för den finansiella lagstiftningen

Vad som sägs i artiklarna 64 och 67 ska inte hindra medlemsstaterna från att, med stöd av bestämmelser i lag, tillåta att viss

information lämnas ut till andra organ inom deras centrala förvaltning som ansvarar för lagstiftning om tillsyn över kreditinstitut, finansiella institut, placeringstjänster och försäkrings- eller återförsäkringsföretag samt till personer som företräder sådana organ.

Sådant utlämnande får ske endast då det är nödvändigt för utövande av stabilitetskontroll. Medlemsstaterna ska dock föreskriva att sådan information som har erhållits med stöd av artiklarna 65 och 68.1, och information som erhållits vid kontroll på plats i enlighet med artikel 32 får röjas endast med uttryckligt samtycke av den tillsynsmyndighet från vilka informationen härrör eller av tillsynsmyndigheten i den medlemsstat i vilken kontrollen på plats utfördes.

Artikel 70

Överföring av uppgifter till centralbanker och andra monetära myndigheter

Utan att det påverkar tillämpningen av detta avsnitt får en tillsynsmyndighet överföra uppgifter till följande för att de ska kunna utföra sina uppgifter:

1. Centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter.

2. I förekommande fall till andra offentliga myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystem.

Sådana myndigheter eller organ får också till tillsynsmyndigheterna vidarebefordra sådana uppgifter som dessa kan behöva enligt artikel 67. Information som tas emot i detta sammanhang ska omfattas av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt detta avsnitt.

Artikel 71

Enhetlighet i tillsynen

1. Medlemsstaterna ska se till att en EU-dimension beaktas på ett lämpligt sätt i tillsynsmyndigheternas mandat.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fullgörandet av sina skyldigheter beaktar enhetligheten när det gäller tillsynsverktyg och tillsynsrutiner vid tillämpningen av de lagar, förordningar och administrativa krav som antagits i enlighet med detta direktiv. För detta ändamål ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna deltar i verksamheten i Ceiops i enlighet med beslut 2009/79/EG och tar vederbörlig hänsyn till Ceiops riktlinjer och rekommendationer i punkt 3 i denna artikel.

3. Ceiops ska, om så krävs, tillhandahålla icke rättsligt bindande riktlinjer och rekommendationer avseende genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv och dess genomförandeåtgärder för att förbättra tillsynsmetodernas enhetlighet. Dessutom ska Ceiops regelbundet, dock minst vartannat år, rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om utvecklingen av tillsynens enhetlighet i gemenskapen.

Avsn itt 6

Skyldigheter för revisorer

Artikel 72

Skyldigheter för revisorer

1. Medlemsstaterna ska föreskriva åtminstone att auktoriserade personer i den mening som avses i rådets åttonde direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 grundat på artikel 54.3 g i fördraget, om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper ([1]), som i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag utför en lagstadgad revision som avses i artikel 51 i direktiv 78/660/EEG, artikel 37 i direktiv 83/349/EEG eller artikel 31 i direktiv 85/611/EEG eller något annat uppdrag föreskrivet i lag, är skyldiga att omgående rapportera till tillsynsmyndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande detta företag som de har fått kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag och som riskerar att få någon av följande konsekvenser:

a) En påtaglig överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar bedrivandet av försäkrings- och återförsäkringsföretags verksamhet.

b) Negativ påverkan på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets fortsatta drift.

c) Vägran att godkänna räkenskaperna eller framställande av reservationer.

d) Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet.

e) Bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet.

De personer som avses i första stycket ska också rapportera alla uppgifter eller beslut som de får kännedom om vid utförandet av sitt i första stycket beskrivna uppdrag, rörande ett företag som genom kontroll har nära förbindelser med det försäkrings- eller återförsäkringsföretag i vilket uppdraget utförs.

2. Det förhållandet att de personer som auktoriserats enligt direktiv 84/253/EEG till tillsynsmyndigheterna i god avsikt röjer sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 ska inte utgöra en överträdelse av någon tystnadsplikt föreskriven i avtal, lag eller annan bestämmelse, och ska inte medföra något som helst ansvar för dessa personer.

([1]) EGT L 126, 12.5.1984, s. 20.

KAPITEL V

Verksamhet med både livförsäkring och skadeförsäkring

Artikel 73

Verksamhet med både livförsäkring och skadeförsäkring

1. Försäkringsföretag får inte auktoriseras för att bedriva både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet samtidigt.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att:

a) Företag som auktoriserats för livförsäkringsverksamhet kan få auktorisation även för skadeförsäkringsverksamhet för sådana risker som anges i del A i bilaga I i klasserna 1 och 2.

b) Företag som har auktoriserats endast för sådana risker som anges i del A i bilaga I i klasserna 1 och 2 får auktoriseras för livförsäkringsverksamhet.

Varje verksamhet ska emellertid förvaltas separat i enlighet med artikel 74.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att de företag som avses i punkt 2 för hela sin verksamhet ska följa de redovisningsregler som gäller för livförsäkringsföretag. I avvaktan på samordning i detta avseende får medlemsstaterna även i fråga om regler om likvidation föreskriva att verksamhet som avser sådana risker som anges i del A i bilaga I i klasserna 1 och 2 och som bedrivs av dessa företag ska följa de regler som gäller för livförsäkringsverksamhet.

4. När ett skadeförsäkringsföretag har finansiella, affärsmässiga eller administrativa kopplingar till ett livförsäkringsföretag, ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaterna säkerställa att berörda företags redovisning inte förlorar i tydlighet genom avtal mellan företagen eller genom någon åtgärd som skulle kunna påverka fördelningen av kostnader och intäkter.

5. Företag som vid följande tidpunkter samtidigt bedrev både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet som omfattas av detta direktiv får fortsätta att bedriva dessa verksamheter samtidigt, under förutsättning att det för varje verksamhetsform upprättas en särskild förvaltning i enlighet med artikel 74.

a) 1 januari 1981 vad gäller företag som har auktoriserats i Grekland.

b) 1 januari 1986 vad gäller företag som har auktoriserats i Spanien eller Portugal.

c) 1 januari 1995 vad gäller företag som har auktoriserats i Österrike, Finland eller Sverige.

d) 1 maj 2004 vad gäller företag som har auktoriserats i Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovakien och Slovenien.

e) 1 januari 2007 vad gäller företag som auktoriserats i Bulgarien och Rumänien.

f) 15 mars 1979 vad gäller övriga företag.

Hemmedlemsstaten får föreskriva att försäkringsföretag, inom en tidsperiod som bestäms av den medlemsstaten, ska upphöra med sådan samtidigt bedriven livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet som de utövade vid de tidpunkter som anges i första stycket.

Artikel 74

Särskild förvaltning av livförsäkring och skadeförsäkring

1. Den särskilda förvaltning som avses i artikel 73 ska organiseras på sådant sätt att livförsäkringsverksamhet hålls avskild från skadeförsäkringsverksamhet.

Respektive intressen för liv- och skadeförsäkringstagare får inte åsidosättas, och i synnerhet ska avkastningen av livförsäkring komma livförsäkringstagarna till godo på samma sätt som om försäkringsföretaget endast bedrev verksamhet med livförsäkring.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100 och 128 ska sådana försäkringsföretag som avses i artikel 73.2 och 73.5 beräkna:

a) Ett teoretiskt minimikapitalkrav för sin livförsäkrings- eller livåterförsäkringsverksamheter, beräknat som om företaget i fråga endast bedrev sådan verksamhet och på grundval av den separata redovisning som avses i punkt 6, och

b) ett teoretiskt minimikapitalkrav för sin skadeförsäkrings- eller skadeåterförsäkringsverksamheter, beräknat som om företaget i fråga endast bedrev sådan verksamhet och på grundval av den separata redovisning som avses i punkt 6.

3. Försäkringsföretag som avses i artikel 73.2 och 73.5 ska minst täcka följande med ett lika stort belopp bestående av medräkningsbara poster i primärkapitalet:

a) Det teoretiska minimikapitalkravet för deras liv- och livåterförsäkringsverksamhet.

b) Det teoretiska minimikapitalkravet för deras skade- och skadeåterförsäkringsverksamhet.

De finansiella minimikrav som avses i första stycket, som hänför sig till livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten, får inte belasta den andra verksamheten.

4. Så länge de finansiella minimikrav som avses i punkt 3 är uppfyllda får företaget, förutsatt att tillsynsmyndigheten är informerad härom, utnyttja de öppet redovisade medräkningsbara posterna i kapitalbasen som vid tillfället är tillgängliga för den ena eller andra verksamheten för att täcka det solvenskapitalkrav som avses i artikel 100.

5. Tillsynsmyndigheterna ska granska resultaten av både liv- och skadeförsäkringsverksamheten för att se till att kraven i punkterna 1–4 uppfylls.

6. Räkenskaper ska föras som separat utvisar hur resultaten för livförsäkring och skadeförsäkring uppnåtts. Alla intäkter, särskilt premier, inbetalningar från återförsäkrare och avkastning av placeringar, och alla kostnader, särskilt försäkringsersättningar, förstärkning av försäkringstekniska avsättningar, återförsäkringspremier och driftskostnader för försäkringsverksamheten, ska särredovisas med hänsyn till deras ursprung. Poster som hänför sig till båda verksamheterna ska redovisas enligt de fördelningsprinciper som godkänts av tillsynsmyndigheten.

Försäkringsföretagen ska på grundval av sin redovisning utarbeta en särredovisning med specifikation enligt artikel 98.4 av de medräkningsbara poster i primärkapitalet som täcker vart och ett av de teoretiska minimikapitalkrav som avses i punkt 2.

7. Om värdet av de medräkningsbara posterna i primärkapitalet för någon av verksamheterna är otillräckligt för att täcka de finansiella minimikrav som avses i punkt 3 första stycket, ska tillsynsmyndigheterna med avseende på den verksamhetsform det gäller vidta de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv, oavsett resultatet av den andra verksamheten.

Med undantag från bestämmelserna i punkt 3 andra stycket, får bland dessa åtgärder ingå medgivande av överföring av öppet redovisade medräkningsbara poster i primärkapitalet från den ena verksamhetsformen till den andra.

KAPITEL VI

Bestämmelser om värdering av tillgångar och skulder, försäkringstekniska avsättningar, kapitalbas, solvenskapitalkrav, minimikapitalkrav och placeringsregler

Avsn itt 1

Värdering av tillgångar och sku lder

Artikel 75

Värdering av tillgångar och skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag, om inte annat anges, värderar tillgångar och skulder enligt följande principer:

a) Tillgångar ska värderas till det belopp för vilket de skulle kunna utväxlas i en transaktion mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs.

b) Skulder ska värderas till det belopp för vilket de skulle kunna överlåtas eller regleras i en transaktion mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs.

Vid värdering av skulder enligt led b får ingen anpassning göras för att ta hänsyn till försäkrings- eller återförsäkringsföretagets egen kreditvärdighet.

2. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ange vilka metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder enligt punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsn itt 2

Bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar

Artikel 76

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag bestämmer försäkringstekniska avsättningar i fråga om alla sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser mot försäkrings- och förmånstagare enligt försäkrings- eller återförsäkringsavtal.

2. Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara det aktuella belopp som försäkrings- och återförsäkringsföretag skulle vara tvungna att betala om de omedelbart skulle föra över sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

3. Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska utnyttja och vara förenlig med information från de finansiella marknaderna och allmänt tillgängliga uppgifter om teckningsrisker (överensstämmelse med marknaden).

4. De försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas på ett ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt.

5. Med beaktande av principerna i punkterna 2, 3 och 4, och med hänsyn till principerna i artikel 75.1 ska beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna genomföras i enlighet med artiklarna 77–82 och 86.

Artikel 77

Beräkning av försäkringstekniska avsättningar

1. Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska vara lika med summan av bästa skattningen och en riskmarginal enligt punkterna 2 och 3.

2. Bästa skattningen ska motsvara det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena med beaktande av pengarnas tidsvärde (det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflödena) med tillämpning av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Beräkningen av bästa skattningen ska bygga på aktuell och trovärdig information och realistiska antaganden och utföras med lämpliga, tillämpliga och relevanta försäkringsmatematiska och statistiska metoder.

Den kassaflödesprognos som används vid beräkningen av bästa skattning ska beakta alla in- och utflöden av likvida medel som krävs för att reglera försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser under deras återstående ansvars- och avvecklingstid.

Bästa skattningen ska beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Dessa belopp ska beräknas separat i enlighet med artikel 81.

3. Riskmarginalen ska vara tillräcklig för att säkerställa att värdet av de försäkringstekniska avsättningarna motsvarar det belopp som försäkrings- och återförsäkringsföretag kan förväntas kräva för att ta över och uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska värdera bästa skattningen och riskmarginalen separat.

Om de framtida kassaflödena i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser kan efterbildas på ett säkert sätt med hjälp av finansiella instrument för vilka ett pålitligt marknadsvärde är tillgängligt, ska värdet av de försäkringstekniska avsättningar som avser dessa framtida kassaflöden fastställas på grundval av marknadsvärdet av dessa finansiella instrument. I sådana fall ska det inte krävas separata beräkningar av bästa skattning och riskmarginal.

5. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag värderar bästa skattning och riskmarginal separat, ska riskmarginalen beräknas genom att bestämma kostnaden för att hålla ett så stort belopp av medräkningsbar kapitalbas som motsvarar solvenskapitalkravet för att kunna täcka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras återstående ansvars- och avvecklingstid.

Den räntesats som används vid fastställandet av kostnaden för att hålla denna medräkningsbara kapitalbas (cost-of-capital-räntesatsen), ska vara densamma för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag och ska ses över regelbundet.

Den cost-of-capital-ränta som tillämpas ska vara lika med den ytterligare ränta, utöver den riskfria räntesatsen, som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle ådra sig genom att hålla ett så stort belopp av medräkningsbara kapitalbas enligt avsnitt 3 som är lika med solvenskapitalkravet, vilket är nödvändigt för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under förpliktelsernas ansvars- och avvecklingstid.

Artikel 78

Övriga faktorer som ska beaktas vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna

Utöver vad som sägs i artikel 77 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta följande när de beräknar de försäkringstekniska avsättningarna:

1. Alla kostnader för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna.

2. Inflationen, bland annat avseende driftskostnader och försäkringsersättningar.

3. Alla ersättningar till försäkringstagare och ersättningsberättigade, bland annat framtida återbäring, som försäkrings- och återförsäkringsföretag förväntar sig att de kommer att utbetala, oavsett om de är garanterade genom avtal eller ej, såvida ersättningarna inte omfattas av artikel 91.2.

Artikel 79

Värdering av finansiella garantier och avtalade optioner som ingår i försäkrings- och återförsäkringsavtal

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska försäkrings- och återförsäkringsföretag ta hänsyn till värdet av finansiella garantier och eventuella optioner som erbjuds inom försäkrings- och återförsäkringskontrakt.

Alla antaganden som försäkrings- och återförsäkringsföretag gör beträffande sannolikheten för att försäkringstagarna kommer att utnyttja avtalade optioner, däribland uppehåll i premiebetalningarna och återköp, ska vara realistiska och bygga på aktuell och trovärdig information. Antagandena ska, explicit eller implicit, beakta de konsekvenser som framtida förändringar av finansiella och andra förhållanden kan få för utnyttjandet av sådana optioner.

Artikel 80

Fördelning

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska fördela sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser på homogena riskgrupper, åtminstone efter klasser, när de beräknar sina försäkringstekniska avsättningar.

Artikel 81

Medel som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag

Försäkrings- och återförsäkringsföretags beräkning av belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska stå i överensstämmelse med artiklarna 76–80.

Vid beräkningen av de belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen beakta tidsskillnaden mellan återkraven och de direkta utbetalningarna.

Resultatet av denna beräkning ska anpassas för att ta hänsyn till förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang Denna anpassning ska bygga på en bedömning av sannolikheten för motpartsfallissemang och den genomsnittliga förlust som detta orsakar (förlustandelen vid fallissemang – ”loss-given-default, LGD”).

Artikel 82

Datakvalitet och tillämpning av approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder, för de försäkringstekniska avsättningarna

Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag har upprättat interna processer och metoder för att säkerställa att de uppgifter som används vid beräkningen av deras försäkringstekniska avsättningar är lämpliga, fullständiga och riktiga.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag, under specifika omständigheter, inte har tillräckliga data av tillfredsställande kvalitet för att kunna tillämpa en tillförlitlig försäkringsmatematisk metod på någon viss grupp eller undergrupp av sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser eller på belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag får lämpliga approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder, användas för beräkning av bästa skattningar.

Artikel 83

Jämförelse med gjorda erfarenheter

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat processer och metoder för att säkerställa att bästa skattningar och de antaganden som dessa bygger på regelbundet jämförs med gjorda erfarenheter.

Om en sådan jämförelse visar på en systematisk avvikelse mellan erfarenheter och ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags beräknade bästa skattningar, ska företaget i fråga göra lämpliga anpassningar av de försäkringsmatematiska metoder som används och/eller av de antaganden som görs.

Artikel 84

Lämpligheten av nivån på de försäkringstekniska avsättningarna

Om tillsynsmyndigheterna begär detta, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag visa att nivån på deras försäkringstekniska avsättningar är lämplig samt att de metoder som används är tillämpliga och relevanta och att underliggande statistiska data som används är adekvata.

Artikel 85

Ökning av de försäkringstekniska avsättningarna

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna inte uppfyller kraven i artiklarna 76–83, får tillsynsmyndigheterna kräva att det ska öka dessas belopp så att det motsvarar en nivå som fastställts enligt dessa artiklar.

Artikel 86

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

a) Försäkringsmatematiska och statistiska metoder för att beräkna bästa skattning enligt artikel 77.2.

b) De riskfria räntesatser för relevanta durationer som ska användas vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2.

c) De omständigheter under vilka de försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas som en helhet respektive som summa av en bästa skattning och en riskmarginal och de metoder som ska användas då de försäkringstekniska avsättningarna beräknas som en helhet.

d) De metoder och antaganden som ska användas vid beräkningen av riskmarginalen, däribland bestämningen av det belopp av medräkningsbara kapitalbasmedel som krävs för att säkra försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och kalibreringen av kapitalkostnadstillägget.

e) De klasser på vilka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser ska fördelas för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

f) De standarder som ska uppfyllas i fråga om lämpligheten, fullständigheten och riktigheten av data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna och de specifika omständigheter under vilka det vore lämpligt att använda lämpliga approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder för beräkning av bästa skattningen.

g) De metoder som ska användas vid beräkningen av den anpassning med hänsyn till risken för motpartsfallissemang som avses i artikel 81 och som är avsedd att täcka förväntade förluster till följd av sådant fallissemang.

h) I nödvändig utsträckning, förenklade metoder och tekniker för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna för att se till att de försäkringsmatematiska och statistiska metoder som avses i leden a och d står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som försäkrings- och återförsäkringsföretagen tar på sig, inbegripet captivebolag för försäkring eller återförsäkring.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsn itt 3

Kapitalbas

Un deravsn itt 1

F astställande av kapitalbasmedel

Artikel 87

Kapitalbas

Kapitalbasen ska omfatta summan av primärkapitalet enligt artikel 88 och tilläggskapitalet enligt artikel 89.

Artikel 88

Primärkapital

Primärkapitalet ska bestå av följande poster:

1. Den positiva skillnaden mellan tillgångarna och skulderna, värderad enligt artikel 75 och avsnitt 2.

2. Efterställda skulder.

Den positiva skillnaden som avses i punkt 1 ska minskas med beloppet av värdet på innehav av egna aktier som innehas av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

Artikel 89

Tilläggskapital

1. Tilläggskapitalet ska bestå av poster utöver dem som ingår i primärkapitalet och som krävas in för att täcka förluster.

Tilläggskapitalet får omfatta följande poster, förutsatt att de inte ingår som poster i primärkapitalet:

a) Ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital som inte infordrats.

b) Bankkreditiv och garantier.

c) Andra rättsligt bindande åtaganden som gjorts till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

I fråga om ömsesidiga associationer eller liknande företag med uttaxeringsrätt får tilläggskapitalet också omfatta framtida fordringar som associationen kan ha på sina medlemmar efter ett beslut om infordran av ytterligare betalningar från medlemmar under den följande tolvmånadersperioden.

2. När en post i tilläggskapitalet har betalats in eller infordrats ska den behandlas som en tillgång och inte längre ingå bland posterna i tilläggskapitalet.

Artikel 90

Tillsynsmyndighetens godkännande av tilläggskapitalet

1. Tillsynsmyndigheten ska förhandsgodkänna värdet av posterna i tilläggskapitalet som ska beaktas vid fastställandet av kapitalbasen.

2. Det belopp som tillerkänns varje post i tilläggskapitalet ska återspegla postens förlusttäckningsförmåga och bygga på aktsamma och realistiska antaganden. När en post i tilläggskapitalet har ett bestämt nominellt värde ska beloppet för denna post vara detta nominella värde, när detta motsvarar postens förlusttäckningsegenskaper.

3. Tillsynsmyndigheterna ska godkänna något av följande:

a) Ett monetärt belopp för varje post i tilläggskapitalet.

b) En metod för att fastställa beloppet för varje post i tilläggskapitalet, varvid tillsynsmyndighetens godkännande av belopp som fastställts med denna metod ska ges för en särskilt angiven tidsperiod.

4. För varje post i tilläggskapitalet ska tillsynsmyndigheterna grunda sitt godkännande på en bedömning av följande:

a) De berörda motparternas status i fråga om förmåga och vilja att betala.

b) Möjligheterna att återkräva medlen med beaktande av postens rättsliga form och varje villkor som skulle kunna hindra posten från att inbetalas eller infordras.

c) All information om resultatet av tidigare infordringar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som har gjorts av sådant tilläggskapital, i den utsträckning informationen för att bedöma förväntade resultat av framtida infordringar är tillförlitlig.

Artikel 91

Överskottsmedel

1. Vinster som inte har gjorts tillgängliga för utdelning till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade ska anses som överskottsmedel.

2. Om nationell lagstiftning medger detta ska överskottsmedel inte betraktas som försäkrings- eller återförsäkringsskulder i den utsträckning de uppfyller kriterierna i artikel 94.1.

Artikel 92

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare ange följande:

a) Kriterierna för tillsynsmyndigheternas godkännande enligt artikel 90.

b) Behandlingen av ägarintressen enligt artikel 212.2 tredje stycket, i finansiella institut och kreditinstitut avseende fastställandet av kapitalbasen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. De ägarintressen i finansiella institut och kreditinstitut som avses i punkt 1 b ska omfatta följande:

a) Ägarintressen som försäkrings- och återförsäkringsföretag har i

i) kreditinstitut och finansiella institut i den mening som avses i artikel 4.1 och 4.5 i direktiv 2006/48/EG,

ii) värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG.

b) Fordringar med efterställd rätt till betalning och sådana instrument som avses i artiklarna 63 och 64.3 i direktiv 2006/48/EG, som försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar i sådana enheter som anges i led a i den här punkten, i vilka de har ett ägarintresse.

Un deravsn itt 2

Klassificering av kapitalbasmedel

Artikel 93

Egenskaper och särdrag som beaktas vid nivåindelningen av poster i kapitalbasen

1. Posterna i kapitalbasen ska delas upp på tre nivåer. Klassificeringen av dessa poster ska vara beroende av om de är primärkapital eller tilläggskapital och i vilken omfattning de uppfyller följande egenskaper:

a) Posten är tillgänglig, eller kan infordras på begäran, för att i sin helhet förlustabsorbera, såväl i den löpande verksamheten som vid likvidation (permanent tillgänglighet).

b) Vid likvidation är postens hela beloppet tillgängligt för att täcka förluster och posten får inte återbetalas till innehavaren förrän alla andra förpliktelser, däribland försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser gentemot försäkringstagare och ersättningsberättigade enligt försäkrings- och återförsäkringsavtal, har uppfyllts (efterställdhet).

2. Vid bedömningen av i vilken omfattning kapitalbasposterna uppfyller kriterierna i punkt 1 a och b för närvarande och i framtiden, ska man vederbörligen överväga postens varaktighet, särskilt om posten är daterad eller inte. Om en kapitalbaspost är daterad ska postens relativa varaktighet jämfört med varaktigheten för företagets försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser övervägas (tillräcklig varaktighet).

Dessutom ska följande kriterier beaktas:

a) Om posten är fri från krav på eller incitament till att lösa in det nominella beloppet (frånvaro av incitament att lösa in).

b) Om posten är fri från obligatoriska fasta kostnader (frånvaro av obligatoriska fasta kostnader).

c) Om posten är fri från belastningar (frånvaro av belastningar).

Artikel 94

Huvudkriterier för uppdelning på nivåer

1. Poster i primärkapitalet ska klassificeras som tillhörande nivå 1 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 a och b, med beaktande av de kriterier som fastställts i artikel 93.2.

2. Poster i primärkapitalet ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 b, med beaktande av de kriterier som fastställts i artikel 93.2.

Poster i tilläggskapitalet ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 a och b, med beaktande av de kriterier som anges i artikel 93.2.

3. Varje post i primärkapitalet och i tilläggskapitalet som inte omfattas av punkterna 1 och 2 ska klassificeras som tillhörande nivå 3.

Artikel 95

Klassificering av kapitalbasposter

Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag klassificerar sina kapitalbasposter enligt kriterierna i artikel 94.

I tillämpliga fall ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen referera till den förteckning över kapitalbasposter som avses i artikel 97.1 a.

Om en post i kapitalbasen inte finns upptagen i denna förteckning ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen bedöma och klassificera den i enlighet med första stycket. Sådana klassificeringar ska godkännas av tillsynsmyndigheten.

Artikel 96

Klassificering av kapitalbasposter som är specifika för försäkringsföretag

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 95 och 97.1 a ska vid tillämpningen av detta direktiv följande klassificeringar gälla:

1. Överskottsmedel enligt artikel 91.2 ska klassificeras som tillhörande nivå 1.

2. Bankkreditiv och garantier som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare och är utfärdade av kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2006/48/EG ska klassificeras som tillhörande nivå 2.

3. Varje framtida fordring som fartygsägares ömsesidiga associationer eller liknande företag med uttaxeringsrätt variabla bidrag, vilka endast försäkrar risker inom klasserna 6, 12 och 17 i del A i bilaga I, kan ställa på sina medlemmar efter en infordran av ytterligare bidrag under de kommande tolv månaderna ska klassificeras som tillhörande nivå 2.

I enlighet med artikel 94.2 andra stycket ska eventuella framtida fordringar som ömsesidiga associationer eller liknande företag med variabla bidrag kan ställa på sina medlemmar genom en infordran av ytterligare bidrag inom de närmaste tolv månaderna, och som inte faller under första stycket led 3, klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 a och b, med beaktande av de kriterier som anges i artikel 93.2.

Artikel 97

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

a) En förteckning över kapitalbasposter, inklusive dem som avses i artikel 96, som bedöms uppfylla kriterierna i artikel 94 med en fullständig redovisning för varje post av de egenskaper som har legat till grund för klassificeringen.

b) De metoder som tillsynsmyndigheterna ska tillämpa vid godkännandeförfarandet för bedömningar och klassificeringar av poster som ingår i de egna medlen och som inte ingår i den förteckning som avses i led a.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. Kommissionen ska regelbundet se över och vid behov uppdatera den förteckning som avses i punkt 1 a med hänsyn till marknadsutvecklingen.

Un deravsn itt 3

Krav för medräkning av kapitalbasmedel

Artikel 98

Krav och gränsvärden för nivåerna 1, 2 och 3

1. I fråga om efterlevnaden av solvenskapitalkravet ska följande kvantitativa gränsvärden gälla för de medräkningsbara beloppen av posterna på nivå 2 och 3. Dessa gränsvärden ska vara sådana att minst följande villkor uppfylls:

a) Andelen nivå-1-kapital inom den medräkningsbara kapitalbasen är mer än en tredjedel av dess totala medräkningsbara kapitalbasmedel.

b) Det medräkningsbara nivå-3-kapitalet är mindre än en tredjedel av de totala medräkningsbara kapitalbasmedlen.

2. När det gäller efterlevnaden av minimikapitalkravet ska kvantitativa gränsvärden gälla för beloppet för de poster i primärkapitalet som är klassificerade som tillhörande nivå 2 och som kan medräknas för att täcka minimikapitalkravet. Dessa gränsvärden ska vara sådana att de minst garanterar att andelen nivå-1-kapital inom den medräkningsbara primärkapitalet är större än hälften av det totala beloppet av det medräkningsbara primärkapitalet.

3. Det medräkningsbara beloppet för de kapitalbasmedel som ska täcka solvenskapitalkravet enligt artikel 100 ska vara lika med summan av beloppen för nivå 1-kapitalet och de medräkningsbara delarna av nivå 2 och nivå 3.

4. Det medräkningsbara belopp av primärkapitalet som ska täcka minimikapitalkravet enligt artikel 128 ska vara lika med summan av beloppet för nivå 1-kapitalet och det medräkningsbara beloppet av de poster i primärkapitalet som klassificerats som tillhörande nivå 2.

Artikel 99

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

a) De kvantitativa gränsvärden som avses i artikel 98.1 och 98.2.

b) De justeringar som bör göras för att återspegla den bristande möjligheten att överföra de kapitalbasposter som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår från ett särskilt skuldsegment eller från särskilda risker (separata fonder).

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsn itt 4

Solvenskapitalkrav

Un deravsn itt 1

Allmänna bestämmelser för solvenskapitalkravet med tillämpning av standardformeln eller en intern modell

Artikel 100

Allmänna bestämmelser

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen har medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet.

Solvenskapitalkravet ska beräknas antingen enligt standardformeln i underavsnitt 2 eller med en intern modell enligt underavsnitt 3.

Artikel 101

Beräkning av solvenskapitalkravet

1. Solvenskapitalkravet ska beräknas i enlighet med punkterna 2–5:

2. Solvenskapitalkravet ska beräknas under antagandet att företaget kommer att fortsätta att bedriva sin verksamhet, enligt fortlevnadsprincipen.

3. Solvenskapitalkravet ska kalibreras så att det säkerställs att alla kvantifierbara risker som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är exponerat för beaktas. Det ska täcka pågående verksamhet samt sådana nya åtaganden som förväntas tecknas inom de följande tolv månaderna. Det ska enbart täcka ej förväntade förluster i den pågående verksamheten.

Det ska motsvara värdet av percentilen Value-at-Risk för kapitalbasen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som motsvarar konfidensnivån 99,5 % för en ettårsperiod.

4. Solvenskapitalkravet ska täcka minst följande risker:

a) Teckningsrisk vid skadeförsäkring.

b) Teckningsrisk vid livförsäkring.

c) Teckningsrisk vid sjukförsäkring.

d) Marknadsrisk.

e) Kreditrisk.

f) Operativ risk.

Den operativa risk som avses i första stycket f ska omfatta rättsliga risker men inte risker till följd av strategiska beslut och renommérisker.

5. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen beakta effekterna av riskreduceringstekniker, förutsatt att vederbörlig hänsyn tas till kreditrisken och andra risker i samband med användningen av sådana tekniker vid fastställandet av solvenskapitalkravet.

Artikel 102

Återkommande beräkningar

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beräkna solvenskapitalkravet minst en gång per år och rapportera resultaten av denna beräkning till tillsynsmyndigheterna.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker det senast rapporterade solvenskapitalkravet.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska fortlöpande övervaka beloppet av de medräkningsbara kapitalbasmedlen och solvenskapitalkravet.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det senast rapporterade solvenskapitalkravet, ska företaget i fråga utan dröjsmål beräkna ett nytt solvenskapitalkrav och rapportera detta till tillsynsmyndigheterna.

2. Om det finns grundad anledning att anta att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet, får tillsynsmyndigheterna kräva att företaget i fråga gör en förnyad beräkning av solvenskapitalkravet.

Un deravsn itt 2

Standardformel för solvenskapitalkravet

Artikel 103

Standardformelns struktur

Solvenskapitalkravet, beräknat enligt standardformeln, ska vara lika med summan av följande:

a) Det primära solvenskapitalkravet enligt artikel 104.

b) Kapitalkravet för operativ risk enligt artikel 107.

c) Justeringsbelopp för förlusttäckningskapacitet hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter enligt artikel 108.

Artikel 104

Utformningen av det grundläggande solvenskapitalkravet

1. Det grundläggande solvenskapitalkravet ska omfatta enskilda riskmoduler, aggregerade enligt punkt 1 i bilaga IV.

Minst följande riskmoduler ska ingå:

a) Teckningsrisk vid skadeförsäkring.

b) Teckningsrisk vid livförsäkring.

c) Teckningsrisk vid sjukförsäkring.

d) Marknadsrisk.

e) Motpartsrisk.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a, b och c ska försäkrings- eller återförsäkringstransaktionerna tilldelas den teckningsriskmodul som bäst motsvarar de underliggande riskernas tekniska karaktär.

3. Genom tillämpning av korrelationskoefficienterna för aggregeringen av de riskmoduler som avses i punkt 1 och kalibrering av kapitalkraven för varje riskmodul erhålls ett övergripande solvenskapitalkrav som överensstämmer med principerna i artikel 101.

4. Var och en av de riskmoduler som avses i punkt 1 ska kalibreras med hjälp av ett värde för Value-at-Risk med konfidensnivån 99,5 % för en ettårsperiod.

I tillämpliga fall ska diversifieringseffekter beaktas vid utformningen av varje riskmodul.

5. Samma utformning och specifikationer ska användas för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag, såväl i fråga om det primära solvenskapitalkravet som när det gäller förenklade beräkningar enligt artikel 109.

6. Beträffande katastrofrisker får geografiska specifikationer i tillämpliga fall användas vid beräkningen av teckningsriskmoduler i samband med livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring.

7. Förutsatt att tillsynsmyndigheterna ger sitt godkännande får försäkrings- och återförsäkringsföretag när det gäller utformningen av standardformeln ersätta en undergrupp av dess parametrar med parametrar som är specifika för företaget i fråga när de beräknar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring.

Dessa parametrar ska kalibreras med stöd av interna uppgifter från företaget i fråga eller av uppgifter som är omedelbart relevanta för sådana transaktioner som företaget genomför med användning av standardformler.

När tillsynsmyndigheterna beviljar godkännande ska de kontrollera att de använda uppgifterna är fullständiga, exakta och lämpliga.

Artikel 105

Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

1. Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas i enlighet med punkterna 2–6:

2. Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring ska avspegla riskerna med skadeförsäkringsförpliktelser i fråga om de risker som täcks och de processer som används under utövandet av verksamheten.

Den ska beakta osäkerheten hos försäkrings- och återförsäkringsföretagens resultat när det gäller de befintliga försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna samt sådana nya åtaganden som förväntas tecknas inom de följande tolv månaderna.

Den ska beräknas, i enlighet med punkt 2 i bilaga IV, som en kombination av kapitalkrav för minst följande undergrupper:

a) Risken för förlust eller för en negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av variationer såväl i tidpunkter, frekvens och svårighetsgrad för de försäkrade händelserna som i tidpunkter och belopp för skadeförsäkringsersättningarna (premie- och reservrisker inom skadeförsäkring).

b) Risken för förlust eller negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena i fråga om extrema eller exceptionella händelser (katastrofrisker inom skadeförsäkring).

3. Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring ska avspegla riskerna med livförsäkringsförpliktelser i fråga om de risker som täcks och de processer som används under utövandet av verksamheten.

Den ska beräknas enligt punkt 3 i bilaga IV som en kombination av kapitalkrav för minst följande undergrupper:

a) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande dödlighet, om ökad dödlighet leder till att försäkringsskuldernas värde ökar (dödsfallsrisken).

b) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande dödlighet, om minskad dödlighet leder till att försäkringsskuldernas värde ökar (livsfallsrisken).

c) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande invaliditet, insjuknande och tillfrisknande (invaliditets- och sjukrisk).

d) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande driftskostnaderna för försäkrings- och återförsäkringsavtal (driftkostnadsrisk vid livförsäkring).

e) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender beträffande omprövningar av skadelivräntor på grund av ändrade rättsliga förhållanden eller ändrad hälsostatus hos de försäkrade (omprövningsrisk).

f) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer eller ändrad volatilitetsgrad beträffande uppehåll i premiebetalningarna, upphörande, förnyelse och återköp (annullationsrisk).

g) Risken för förlust eller negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena i fråga om extrema eller onormala händelser (katastrofrisker inom livförsäkring).

4. Modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring ska ge uttryck för risken vid tecknande av sjukförsäkringsförpliktelser, oberoende av om sjukförsäkring tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring, till följd av såväl de risker som täcks som de processer som används i verksamheten.

Den ska täcka minst följande risker:

a) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande driftskostnaderna för försäkrings- och återförsäkringsavtal.

b) Risken för förlust eller för en negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av variationer såväl i tidpunkter, frekvens och svårighetsgrad för de försäkrade händelserna som i tidpunkter och belopp för skadeförsäkringsersättningarna vid den tid då de tillhandahålls.

c) Risken för förlust eller negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena i fråga om utbrott av större epidemier och onormal ackumulering av risker under sådana extrema förhållanden.

5. Marknadsriskmodulen ska avspegla risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av företagets tillgångar och skulder. Den ska korrekt avspegla bristande matchning mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras duration.

Det ska beräknas enligt punkt 4 i bilaga IV som en kombination av kapitalkrav för minst följande undergrupper:

a) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i de durationsberoende räntesatserna eller deras volatilitet (ränterisk).

b) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna på marknadspriserna för aktier eller dessas volatilitet (aktiekursrisk).

c) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna på marknadspriserna för fastigheter eller dessas volatilitet (fastighetsrisk).

d) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för kreditspreaden över den riskfria räntan (spreadrisk).

e) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna på valutakurserna eller dessas volatilitet (valutarisk).

f) Ytterligare risker för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som härrör antingen från bristande diversifiering av tillgångsportföljen eller stor exponering för fallissemangsrisken för en enda emittent eller en grupp av emittenter med inbördes anknytning (marknadsriskkoncentrationer).

6. Motpartsriskmodulen ska ge uttryck för möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrad kreditvärdighet som rör försäkrings- och återförsäkringsföretags motparter och gäldenärer under en följande tolvmånadersperiod. Motpartsriskmodulen ska täcka riskreducerande avtal som återförsäkringsarrangemang, värdepapperiseringar och derivat samt fordringar på förmedlare och varje annan kreditexponering som inte omfattas av undergruppen för spreadrisk. Den ska ta vederbörlig hänsyn till säkerheter eller andra värdepapper som innehas av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller för dess räkning, och de risker som är förknippade därmed.

Motpartsriskmodulen ska för varje motpart beakta det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets samlade riskexponering för motparten i fråga, oberoende av den rättsliga formen av motpartens avtalsmässiga förpliktelser gentemot företaget.

Artikel 106

Beräkning av undergruppen aktiekursrisk: en mekanism för symmetrisk justering

1. Undergruppen aktiekursrisk som beräknas enligt standardformeln ska innehålla en symmetrisk justering av det kapitalkrav för aktier som används för att täcka risker som uppstår genom nivåändringar i aktiepriserna.

2. Den symmetriska justering som görs av standardkapitalkravet för aktier, kalibrerat enligt artikel 104.4, och som täcker risker som uppstår genom nivåändringar i aktiepriserna ska baseras på en funktion av den nuvarande nivån på ett lämpligt aktieindex och en vägd genomsnittsnivå för detta index. Det vägda genomsnittet ska beräknas under en tillräcklig tidsperiod, som ska vara densamma för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag.

3. Den symmetriska justering som görs av standardkapitalkravet för aktier, och som täcker risker som uppstår genom nivåändringar i aktiepriserna får inte leda till användning av ett kapitalkrav för aktier som understiger eller överstiger standardkapitalkravet för aktier med mer än tio procent.

Artikel 107

Kapitalkrav för operativ risk

1. Kapitalkravet för operativ risk ska avspegla de operativa risker som inte redan beaktats inom de riskmoduler som avses i artikel 104. Kravet ska kalibreras i enlighet med artikel 101.3.

2. I fråga om livförsäkringsavtal där försäkringstagarna står för placeringsrisken ska man vid beräkningen av kapitalkravet för operativ risk ta hänsyn till de årliga driftskostnaderna för dessa försäkringsförpliktelser.

3. I fråga om andra försäkrings- och återförsäkringstransaktioner än de som avses i punkt 2 ska man vid beräkningen av kapitalkravet för operativ risk ta hänsyn till transaktionernas volym, uttryckt i premieintäkter och försäkringstekniska avsättningar för dessa försäkrings- och återförsäkringstransaktioner. I sådana fall ska kapitalkravet för operativ risk inte överstiga 30 % av det primära solvenskapitalkravet för försäkrings- och återförsäkringsriskerna.

Artikel 108

Justering för förlusttäckningskapacitet hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter

Den justering som avses i artikel 103 c för förlusttäckningskapacitet hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter ska visa den möjliga kompensationen för oförutsedda förluster genom en samtidig minskning av försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skatter eller en kombination av båda.

Denna justering ska ta hänsyn till den riskreducerande effekt som kan erhållas genom framtida diskretionära förmåner i försäkringsavtal i den utsträckning som försäkrings- och återförsäkringsföretagen kan visa att en minskning av förmåner kan användas för att täcka oförutsedda förluster då dessa uppstår. Den riskreducering som kan uppnås genom framtida diskretionära förmåner får inte vara större än summan av de försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter som avser dessa framtida förmåner.

Vid tillämpningen av andra stycket ska värdet av framtida diskretionära förmåner under ogynnsamma omständigheter jämföras med dessa förmåners värde enligt de underliggande antagandena för beräkningen av bästa skattning.

Artikel 109

Förenklingar av standardformeln

Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda en förenklad beräkning för en specifik riskmodul eller undergrupp av en riskmodul, om det är motiverat med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker de står inför och det vore oproportionerligt att kräva att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag ska tillämpa standardberäkningen.

Förenklade beräkningar ska kalibreras i enlighet med artikel 101.3.

Artikel 110

Betydande avvikelser från de antaganden som ligger till grund för beräkning enligt standardformeln

När det är olämpligt att beräkna solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln i underavsnitt 2, eftersom det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen enligt standardformeln, får tillsynsmyndigheterna, genom ett motiverat beslut, kräva att det berörda företaget ersätter en undergrupp av de parametrar som används i beräkningen enligt standardformeln med parametrar som är specifika för det företaget, när det beräknar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring i enlighet med artikel 104.7. Dessa specifika parametrar ska beräknas på ett sådant sätt att företaget följer bestämmelserna i artikel 101.3.

Artikel 111

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska för att säkerställa likabehandling av alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som beräknar solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln eller för att ta hänsyn till utvecklingen på marknaden, anta följande genomförandeåtgärder:

a) En standardformel i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 101 och 103-109.

b) Undergrupper som är nödvändiga eller som mer exakt täcker de risker som omfattas av riskmoduler enligt artikel 104 och följande uppdateringar.

c) Metoder, antaganden och standardparametrar som ska tillämpas vid beräkningen av var och en av de riskmoduler eller undergrupper inom ramen för det primära solvenskapitalkravet som fastställs genom artiklarna 104, 105 och 304, mekanismen för symmetrisk justering och den lämpliga tidsperioden, uttryckt i månader, i enlighet med artikel 106 samt den lämpliga metoden för att integrera metoden i artikel 304 i samband med solvenskapitalkravet beräknat i enlighet med standardformeln.

d) Korrelationsparametrarna, om nödvändigt inklusive parametrarna i bilaga IV samt rutinerna för att uppdatera dessa parametrar.

e) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder riskreduceringstekniker: metoder och antaganden som ska användas vid bedömningen av förändringar av berörda företags riskprofil och vid justeringar av beräkningen av solvenskapitalkravet.

f) Kvalitativa kriterier som de riskreduceringstekniker som avses i led e ska uppfylla för att säkerställa att respektive risk faktiskt har överförts till tredje part.

g) Metoder och parametrar för bedömningen av kapitalkravet för operativ risk enligt artikel 107, inklusive den procentsats som avses i artikel 107.3.

h) De metoder och justeringar som ska användas för att återspegla försäkrings- och återförsäkringsföretagens minskade möjligheter till riskdiversifiering i samband med separerade fonder.

i) Den metod som ska användas vid beräkningen av justeringsbeloppet för förlustreducering genom försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skatter enligt artikel 108.

j) Deluppsättningen av standardparametrar inom teckningsriskmodulerna för skade-, liv- och sjukförsäkring som kan ersättas av företagsspecifika parametrar enligt artikel 104.7.

k) Standardiserade metoder som försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska använda för att beräkna de företagsspecifika parametrar som avses i led j och kriterier i fråga om de använda uppgifternas fullständighet, exakthet och tillämplighet som ska uppfyllas innan tillsynsmyndigheterna kan ge sitt godkännande.

l) De förenklade beräkningarna för specifika riskmoduler och undergrupper av riskmoduler samt de kriterier som det ska krävas att försäkrings- och återförsäkringsföretag, inklusive captivebolag för försäkring eller återförsäkring, uppfyller för att de ska vara berättigade enligt artikel 109 att använda någon av dessa förenklade beräkningar.

m) Det angreppssätt som ska användas för anknutna företag i den mening som avses i artikel 212 vid beräkningen av solvenskapitalkravet, särskilt beräkningen av undergruppen aktierisk enligt artikel 105.5, med beaktande av den förmodat minskade volatiliteten för värdet på dessa anknutna företag på grund av dessa investeringars strategiska natur och det inflytande som företaget med ägarintresse har över dessa anknutna företag.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att fastställa kvantitativa gränser och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet i syfte att bemöta risker som inte täcks i tillräcklig utsträckning av en undergrupp till en riskmodul. Dessa genomförandeåtgärder ska tillämpas på de tillgångar som täcker de försäkringstekniska avsättningarna med undantag av tillgångar som innehas med avseende på livförsäkringsavtal för vilka försäkringstagarna står för placeringsrisken. Dessa åtgärder ska ses över av kommissionen i ljuset av utvecklingen av standardformeln och på finansmarknaderna.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Un deravsn itt 3

Solvenskapitalkrav F u llständiga och partiella interna modeller

Artikel 112

Allmänna bestämmelser för godkännande av fullständiga och partiella interna modeller

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag får beräkna solvenskapitalkravet med hjälp av en fullständig eller partiell intern modell som godkänts av tillsynsmyndigheterna.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda partiella interna modeller för beräkningen av en eller flera av följande:

a) En eller flera riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som ingår i det primära solvenskapitalet enligt artiklarna 104 och 105.

b) Kapitalkravet för operativ risk som fastställs i artikel 107.

c) Det justeringsbelopp som avses i artikel 108.

Partiell modellkonstruktion får dessutom tillämpas på hela verksamheten i försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller endast på en eller flera större affärsenheter.

3. Tillsammans med varje ansökan om godkännande ska försäkrings- och återförsäkringsföretag åtminstone överlämna handlingar som styrker att den interna modellen uppfyller kraven i artiklarna 120–125.

Om ansökningen om godkännande avser en partiell intern modell ska kraven i artiklarna 120–125 anpassas med hänsyn till det begränsade tillämpningsområdet för modellen.

4. Tillsynsmyndigheterna ska besluta om ansökningen inom sex månader från det att den fullständiga ansökningen mottogs.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ge sitt godkännande endast om de har förvissat sig om att försäkrings- eller återförsäkringsföretagets system för att identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera risker är lämpliga och särskilt att den interna modellen uppfyller kraven i punkt 3.

6. I varje beslut av tillsynsmyndigheterna om avslag på en ansökan om användning av en intern modell ska skälen till avslaget anges.

7. Efter det att tillsynsmyndigheterna givit dem sitt godkännande för att tillämpa en intern modell får försäkrings- och återförsäkringsföretag genom ett motiverat beslut åläggas att till tillsynsmyndigheterna överlämna en skattning av solvenskapitalkravet som utarbetats i enlighet med standardformeln så som anges i underavsnitt 2.

Artikel 113

Särskilda bestämmelser för godkännande av partiella interna modeller

1. I fråga om partiella interna modeller ska tillsynsmyndigheterna ge sitt godkännande endast om modellen uppfyller kraven i artikel 112 och följande ytterligare villkor:

a) Företaget har vederbörligen motiverat begränsningen av tillämpningsområdet för modellen.

b) Det solvenskapitalkrav som erhålls med modellen motsvarar bättre företagets riskprofil och överensstämmer i synnerhet i högre grad med principerna i underavsnitt 1.

c) Utformningen av modellen är förenlig med principerna i underavsnitt 1, vilket innebär att den partiella interna modellen kan integreras fullständigt med standardformeln för solvenskapitalkravet.

2. Under sin bedömning av en ansökan om användning av en partiell intern modell som endast avser vissa undergrupper av en specifik riskmodul, vissa affärsenheter inom ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med avseende på en specifik riskmodul eller delar av båda dessa områden får tillsynsmyndigheterna kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i fråga ska överlämna en realistisk övergångsplan för att utvidga tillämpningsområdet för modellen.

I denna övergångsplan ska det anges på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget planerar att utvidga tillämpningsområdet till andra undergrupper eller affärsenheter för att se till att modellen omfattar en övervägande del av dess försäkringstransaktioner som berörs av den specifika riskmodulen.

Artikel 114

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare fastställa följande:

1. Förfarandet för godkännande av interna modeller.

2. Anpassningar av de standarder som anges i artiklarna 120–125 för att ta hänsyn till det begränsade tillämpningsområde som avses i ansökningar om tillämpning av partiella interna modeller.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 115

Styrdokument för ändringar av fullständiga och partiella interna modeller

Som ett led i det inledande godkännandeförfarandet för en intern modell ska tillsynsmyndigheterna godkänna styrdokumentet för ändring av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets modell. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen får ändra sin interna modell i enlighet med dessa styrdokument.

Dessa ska innehålla en specifikation av mindre och större ändringar av de interna modellerna.

För större ändringar av de interna modellerna och ändringar av styrdokumenten ska förhandsgodkännande av tillsynsmyndigheten alltid krävas enligt artikel 112.

För mindre ändringar av en intern modell ska däremot inget förhandsgodkännande av tillsynsmyndigheten krävas, förutsatt att de har utarbetats i enlighet med styrdokumentet.

Artikel 116

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganens ansvarsområden

Försäkrings- och återförsäkringsföretagens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan ska godkänna ansökningar till tillsynsmyndigheterna om godkännande av den interna modellen som avses i artikel 112 och av därpå följande större ändringar av modellen.

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet ska ansvara för att det upprättas system som säkerställer att den interna modellen fortlöpande fungerar korrekt.

Artikel 117

Återgång till standardformeln

Efter att ha beviljats godkännande i enlighet med artikel 112 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag inte återgå till att beräkna hela eller delar av solvenskapitalkravet enligt standardformeln i underavsnitt 2, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och förutsatt att tillsynsmyndigheterna har givit sitt godkännande.

Artikel 118

Brister i tillämpningen av en intern modell

1. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, efter att ha fått tillsynsmyndigheternas godkännande att använda en intern modell, inte längre uppfyller kraven i artiklarna 120-125 ska de utan dröjsmål antingen förelägga tillsynsmyndigheterna en plan för att på nytt uppnå överensstämmelse inom skälig tid eller visa att effekterna av den bristande överensstämmelsen är oväsentliga.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte genomför den plan som avses i punkt 1, får tillsynsmyndigheterna kräva att det ska återgå till att beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln, så som anges i underavsnitt 2.

Artikel 119

Väsentliga avvikelser från de antaganden som ligger till grund för beräkning enligt standardformeln

När det är olämpligt att beräkna solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln i underavsnitt 2, eftersom det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen enligt standardformeln, får tillsynsmyndigheterna, genom ett motiverat beslut, kräva att det berörda företaget använder en intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet eller relevanta riskmoduler som ingår i det.

Artikel 120

Användningskrav

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska visa att deras interna modeller används i stor utsträckning och har en viktig uppgift att fylla när det gäller deras företagsstyrningssystem enligt artiklarna 41–50, och särskilt

a) deras riskhanteringssystem enligt artikel 44 och beslutsprocesser,

b) deras processer för bedömning och allokering i fråga om ekonomi och solvenskrav, däribland den bedömning som avses i artikel 45.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska dessutom visa att frekvensen av deras beräkningar av solvenskapitalkravet med hjälp av den interna modellen står i proportion till frekvensen av deras användning av den interna modellen för de andra syften som anges i första stycket.

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet ska ansvara för att säkerställa att utformningen och användningen av den interna modellen fortlöpande är ändamålsenliga och ger tillfredsställande uttryck för riskprofilerna hos de berörda försäkrings- och återförsäkringsföretagen.

Artikel 121

Statistiska kvalitetsnormer

1. Den interna modellen, och särskilt den beräkning av prognostiserad sannolikhetsfördelning som den bygger på, ska uppfylla kriterierna i punkterna 2–9:

2. De metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska bygga på lämpliga, tillämpliga och relevanta försäkringsmatematiska och statistiska tekniker och vara förenliga med de metoder som används för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna.

De metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska bygga på trovärdiga aktuella uppgifter och realistiska antaganden.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska för tillsynsmyndigheterna kunna motivera de antaganden som ligger till grund för deras respektive interna modeller.

3. De uppgifter som används för den interna modellen ska vara korrekta, fullständiga och lämpliga.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska uppdatera de uppgiftssammanställningar som används vid beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen minst en gång per år.

4. Det ska inte föreskrivas att någon viss metod ska användas vid beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen.

Oberoende av vilken beräkningsmetod som väljs ska den interna modellens förmåga att rangordna risker vara tillräcklig för att garantera att den används i stor utsträckning och har en viktig uppgift att fylla inom försäkrings- och återförsäkringsföretagens företagsstyrningssystem, särskilt i fråga om deras riskhanteringssystem och beslutsprocesser enligt artikel 120.

Den interna modellen ska täcka alla betydande risker som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är exponerat för. Interna modeller ska täcka åtminstone de risker som anges i artikel 101.4.

5. I fråga om diversifieringseffekter får försäkrings- och återförsäkringsföretagen inom sina interna modeller beakta inbördes beroenden inom och mellan riskkategorier, förutsatt att tillsynsmyndigheterna är övertygade om att de system som används för att mäta dessa diversifieringseffekter är ändamålsenliga.

6. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får i sina interna modeller fullt ut beakta effekterna av riskreduceringstekniker, förutsatt att kreditrisken och andra risker som är förenade med riskreduceringstekniker kommer till korrekt uttryck i dessa modeller.

7. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska i sina interna modeller noggrant bedöma särskilda väsentliga risker som är förenade med finansiella garantier och avtalsenliga valmöjligheter. De ska också bedöma de risker som är förenade med valmöjligheter, såväl försäkringstagarnas som deras egna. I detta syfte ska de beakta de konsekvenser som framtida förändringar av finansiella och andra förhållanden kan få för utövandet av sådana valmöjligheter.

8. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen får i sina interna modeller beakta framtida åtgärder som de har skälig anledning att förvänta sig att företagsledningen kommer att vidta under specifika omständigheter.

I det fall som avses i första stycket ska det berörda företaget ta hänsyn till den tid som krävs för att genomföra sådana åtgärder.

9. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska i sina interna modeller beakta alla ersättningar till försäkrings- och förmånstagare som de förväntar sig att utbetala, oavsett om dessa är garanterade genom avtal eller ej.

Artikel 122

Kalibreringsnormer

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda en annan tidsperiod eller ett annat riskmått än vad som anges i artikel 101.3 vid utarbetandet av sina interna modeller, förutsatt att dessa företag kan använda resultaten av sina respektive interna modeller för att beräkna solvenskapitalkrav på ett sätt som ger försäkrings- och förmånstagare en skyddsnivå som är likvärdig med den som anges i artikel 101.

2. När så är möjligt ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen härleda solvenskapitalkravet direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som genererats av deras respektive interna modeller och använda det värde för Value-at-Risk som anges i artikel 101.3.

3. Om försäkrings- och återförsäkringsföretagen inte kan härleda solvenskapitalkravet direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som genererats av deras respektive interna modeller får tillsynsmyndigheterna medge att approximationer används vid beräkningen av solvenskapitalkravet, förutsatt att företagen kan styrka för tillsynsmyndigheterna att försäkrings- och förmånstagare ges en skyddsnivå som är likvärdig med den som anges i artikel 101.

4. Tillsynsmyndigheterna får kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpar sina respektive interna modeller på relevanta referensportföljer med antaganden som bygger på externa, inte interna, uppgifter för att verifiera kalibreringen av den interna modellen och kontrollera att dess specifikation överensstämmer med allmänt accepterad marknadspraxis.

Artikel 123

Resultatanalys

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska minst en gång per år se över orsakerna och källorna till de vinster och förluster som gjorts inom varje affärsenhet.

De ska visa hur den kategorisering av riskerna som valts för den interna modellen förklarar orsakerna och källorna till vinsterna och förlusterna. Riskkategoriseringen och härledningen av vinsterna och förlusterna ska stå i proportion till varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil.

Artikel 124

Valideringsnormer

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska regelbundet validera de interna modellerna och därvid även övervaka hur de fungerar, kontrollera att modellspecifikationen fortlöpande är lämplig och testa resultaten mot de faktiska utfallen.

Modellvalideringsprocessen ska innefatta en effektiv statistisk process för validering av den interna modellen med vars hjälp försäkrings- och återförsäkringsföretagen kan styrka för sina tillsynsmyndigheter att de kapitalkrav som erhålls med modellen är lämpliga.

Den statistiska metod som används ska omfatta testning av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen jämförd inte bara med de inregistrerade förlusterna utan också med alla betydande nya uppgifter och upplysningar som rör dem.

Modellvalideringsprocessen ska innefatta en analys av den interna modellens stabilitet, särskilt testning av hur känsliga de resultat den ger är för förändringar av de centrala underliggande antagandena. Den ska också omfatta en bedömning av exaktheten, fullständigheten och lämpligheten hos de uppgifter som används för den interna modellen.

Artikel 125

Dokumentationsnormer

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska dokumentera utformningen av sina interna modeller och närmare uppgifter om dessas funktion.

Dokumentationen ska styrka överensstämmelsen med artiklarna 120–124.

Dokumentationen ska ge en detaljerad översikt över den teori, de antaganden och den matematiska och empiriska grund som lett fram till den interna modellens utformning.

Eventuella omständigheter under vilka den interna modellen inte fungerar effektivt ska redovisas i dokumentationen.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska dokumentera varje mer betydande förändring av sina interna modeller enligt artikel 115.

Artikel 126

Externa modeller och uppgifter

Att modeller eller uppgifter som erhållits från tredje part använts ska inte anses vara skäl för undantag från något av de krav på interna modeller som anges i artiklarna 120–125.

Artikel 127

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder avseende artiklarna 120–126 i syfte att säkerställa en harmonisering av formerna för användningen av interna modeller inom hela gemenskapen och för att ytterligare förbättra bedömningen av riskprofil och ledning när det gäller försäkrings och återförsäkringsföretagens verksamheter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsn itt 5

Minimikapitalkrav

Artikel 128

Allmänna bestämmelser

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen innehar medräkningsbart primärkapital som täcker minimikapitalkravet.

Artikel 129

Beräkning av minimikapitalkravet

1. Minimikapitalkravet ska beräknas enligt följande principer:

a) Det ska beräknas på ett klart och enkelt sätt och på ett sådant sätt som gör det möjligt att kontrollera beräkningen.

b) Det ska motsvara medräkningsbart primärkapital till ett belopp under vilket försäkrings- och förmånstagare skulle exponeras för en oacceptabel grad av risk om det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillåts fortsätta sin verksamhet.

c) Den linjära funktion som anges i punkt 2, vilken används för att beräkna minimikapitalkravet, ska kalibreras till ett värde för value-at-risk med ett konfidensintervall på 85 % för en ettårsperiod.

d) Det får under inga omständigheter underskrida

i) 2 200 000 EUR för skadeförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag, utom i de fall alla eller vissa av de risker som ingår i klasserna 10–15 under del A i bilaga 1 täcks, varvid det inte får underskrida 3 200 000 EUR,

ii) 3 200 000 EUR för livförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag,

iii) 3 200 000 EUR för återförsäkringsföretag, utom i fråga om captivebolag för återförsäkring, varvid minimikapitalkravet inte får underskrida 1 000 000 EUR,

iv) summan av de belopp som anges i leden i och ii för försäkringsföretag som avses i artikel 73.5.

2. Om inte annat följer av punkt 3 ska minimikapitalkravet beräknas som en linjär funktion av en uppsättning eller deluppsättning av följande variabler: företagets försäkringstekniska avsättningar, tecknade premier, risksumma, uppskjutna skatter och administrativa omkostnader. De använda variablerna ska mätas utan efter avdrag för återförsäkring.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 d får minimikapitalkravet inte underskrida 25 % och inte överskrida 45 % av företagets solvenskapitalkrav, beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2 eller 3 inklusive kapitaltillägg som åläggs i enlighet med artikel 37.

Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter under en tidsperiod som löper ut senast den 31 oktober 2014 kräver att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska tillämpa de procentsatser som anges i första stycket endast på ett företags solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beräkna minimikapitalkravet minst en gång per kvartal och rapportera resultaten av denna beräkning till tillsynsmyndigheterna.

Om ett företags minimikapitalkrav fastslås genom något av de gränsvärden som anges i punkt 3 ska företaget tillhandahålla tillsynsmyndigheten uppgifter som gör det möjligt att klart förstå skälen till detta.

5. Kommissionen ska senast den 31 oktober 2017 till Europaparlamentet och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 2004/9/EG ([1]) överlämna en rapport om de bestämmelser och den praxis som medlemsstaterna respektive tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkterna 1-4.

Den rapporten ska särskilt ta upp användningen av minimi- och maximivärden i punkt 3 och de eventuella problem som tillsynsmyndigheterna eller företagen har haft vid tillämpningen av denna artikel.

Artikel 130

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare precisera den beräkning av minimikapitalkravet som avses i artiklarna 128 och 129.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 131

Övergångsbestämmelser för uppfyllelsen av minimikapitalkravet

Genom undantag från artiklarna 139 och 144 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som uppfyller kravet på föreskriven solvensmarginal i artikel 28 i direktiv 2002/83/EG, artikel 16a i direktiv 73/239/EEG eller artiklarna 37, 38 eller 39 i direktiv 2005/68/EG av den 31 oktober 2012, men som inte innehar tillräckligt medräkningsbart primärkapital för att täcka minimikapitalkravet, uppfylla kravet i artikel 128 senast den 31 oktober 2013.

Om företaget i fråga inte kan uppfylla kravet i artikel 128 inom den tidsfrist som anges i första stycket ska dess koncession återkallas enligt de tillämpliga förfaranden som föreskrivs i nationell lagstiftning.

Avsn itt 6

Placeringar

Artikel 132

Aktsamhetsprincipen

1. Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretagen investerar alla sina tillgångar enligt den aktsamhetsprincip som närmare redovisas i punkterna 2, 3 och 4.

([1]) EUT L 3, 7.1.2004, s. 34.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beträffande hela sina portföljer av tillgångar investera endast i tillgångar och instrument vars risker de kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera, och på lämpligt sätt beakta i bedömningen sina övergripande solvensbehov, i enlighet med artikel 45.1 andra stycket a.

Alla tillgångar, och särskilt de som täcker minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet, ska investeras på ett sätt som garanterar säkerhet, kvalitet, likviditet och lönsamhet för portföljen som helhet. Dessutom ska dessa tillgångars lokalisering vara sådan att deras åtkomst garanteras.

Tillgångar som innehas för att täcka försäkringstekniska avsättningar ska även investeras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till försäkrings- och återförsäkringsskuldernas art och duration. Dessa tillgångar ska investeras i alla försäkrings- och förmånstagares bästa intresse, med hänsyn till eventuella deklarerade mål för placeringarna.

I händelse av intressekonflikter ska försäkringsföretagen, eller de enheter som förvaltar deras tillgångsportföljer, se till att placeringarna görs i försäkrings- och förmånstagarnas bästa intresse.

3. I fråga om tillgångar som innehas med avseende på livförsäkringsavtal enligt vilka försäkringstagarna står för placeringsrisken ska andra, tredje och fjärde styckena i denna punkt tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.

I de fall då förmånerna enligt ett försäkringsavtal är direkt knutna till värdet av andelar i ett fondföretag enligt definitionen i direktiv 85/611/EEG eller till värdet av tillgångar som ingår i en intern fond som ägs av ett försäkringsföretag, vanligen uppdelad på andelar, ska de försäkringstekniska avsättningarna avseende förmånerna så nära som möjligt motsvaras av dessa andelar eller, i de fall där uppdelning på andelar inte har skett, av dessa tillgångar.

I de fall då förmånerna enligt ett försäkringsavtal är direkt knutna till ett aktieindex eller till något annat referensvärde än de som avses i andra stycket, ska de försäkringstekniska avsättningarna för sådana förmåner så nära som möjligt motsvaras antingen av de andelar som anses motsvara referensvärdet eller, om uppdelning på andelar inte har skett, av tillgångar med tillräcklig säkerhet och omsättningsbarhet vilka så nära som möjligt motsvarar de tillgångar på vilka referensvärdet är baserat.

Om de förmåner som avses i andra och tredje styckena innefattar en garanterad avkastning på placeringen eller någon annan garanterad förmån, ska de tillgångar som innehas för att täcka motsvarande ytterligare försäkringstekniska avsättningar omfattas av punkt 4.

4. I fråga om andra tillgångar än de som omfattas av punkt 3 ska andra till och med femte styckena i denna punkt tillämpas, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.

Användning av derivatinstrument ska vara möjligt så länge som de bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning.

Placeringar och tillgångar som inte får handlas på reglerade finansmarknader ska hållas på aktsamma nivåer.

Tillgångarna ska vara väl diversifierade på ett sådant sätt att man undviker överdrivet beroende av en viss tillgång, emittent eller grupp av företag eller av ett geografiskt område samt alltför stor riskackumulering i portföljen som helhet.

Placeringar i tillgångar som emitteras av samma emittent eller av emittenter som tillhör samma grupp får inte medföra att ett försäkringsföretag utsätts för överdriven riskkoncentration.

Artikel 133

Placeringsfrihet

1. Medlemsstaterna får inte föreskriva att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska investera i vissa slag av tillgångar.

2. Medlemsstaterna ska inte kräva förhandsgodkännande eller systematisk anmälningsplikt när det gäller de placeringsbeslut som fattas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller dess placeringsförvaltare.

3. Denna artikel påverkar inte medlemsstaternas krav på begränsning av de typer av tillgångar eller referensvärden som kan kopplas till försäkringsförmåner. Alla sådana bestämmelser ska tillämpas endast när placeringsrisken bärs av en försäkringstagare som är en fysisk person, och ska inte vara striktare än bestämmelserna i direktiv 85/611/EEG.

Artikel 134

Tillgångarnas lokalisering och förbud mot pantsättning av tillgångar

1. När det gäller försäkringsrisker som är belägna inom gemenskapen får medlemsstaterna inte kräva att tillgångar som innehas för att täcka de försäkringstekniska avsättningar som hänför sig till dessa risker är placerade inom gemenskapen eller i någon viss medlemsstat.

I fråga om fordringar enligt återförsäkringsavtal mot företag som är auktoriserade enligt detta direktiv eller har sitt huvudkontor i ett tredjeland vars solvensordning bedöms vara likvärdig enligt artikel 172 ska medlemsstaterna inte heller kräva att tillgångar som motsvarar dessa fordringar placeras inom gemenskapen.

2. Medlemsstaterna får inte, för upprättandet av försäkringstekniska avsättningar, behålla eller införa något system med bruttoreserver som kräver att tillgångar ställs som säkerhet för att täcka ej intjänade premier och oreglerade skador i de fall då återförsäkraren är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med detta direktiv.

Artikel 135

Genomförandeåtgärder

1. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att specificera kvalitativa krav inom följande områden:

a) Påvisande, mätning, övervakning, hantering och rapportering av risker i samband med placeringar i anslutning till artikel 132.2 första stycket.

b) Påvisande, mätning, övervakning, hantering och rapportering av specifika risker i samband med derivatinstrument och sådana tillgångar som avses i artikel 132.4 andra stycket.

2. För att åstadkomma enhetlighet mellan sektorer och få intressena att sammanfalla hos företag som ”stuvar om” lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer) och intressena hos försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i dessa värdepapper eller instrument, ska kommissionen anta genomförandeåtgärder som fastställer kraven inom följande områden:

a) De krav som originatorerna måste uppfylla för att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska få investera i värdepapper eller instrument av denna typ som getts ut efter den 1 januari 2011, inklusive krav som garanterar att originatorerna upprätthåller ett ekonomiskt intresse netto som inte understiger 5 %.

b) Kvalitativa krav som måste uppfyllas av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i dessa värdepapper eller instrument.

3. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

KAPITEL VII

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter eller som inte uppfyller gällande regler

Artikel 136

Försäkrings- och återförsäkringsföretags konstaterande och anmälan av försämringar av de ekonomiska förhållandena

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat rutiner för att konstatera försämringar av de ekonomiska förhållandena och för att omedelbart underrätta tillsynsmyndigheterna när sådana försämringar inträffar.

Artikel 137

Bristande efterlevnad av kravet på försäkringstekniska avsättningar

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte följer bestämmelserna i kapitel VI avsnitt 2 får tillsynsmyndigheterna i dess hemmedlemsstat, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna om sin avsikt, förbjuda företaget att fritt förfoga över sina tillgångar. Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av dessa åtgärder.

Artikel 138

Bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet.

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten så snart som de konstaterat att solvenskapitalkravet inte längre efterlevs eller att det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

2. Inom två månader från konstaterandet av den bristande efterlevnaden av solvenskapitalkravet ska det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget överlämna en realistisk åtgärdsplan till tillsynsmyndigheten för godkännande.

3. Tillsynsmyndigheten ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i fråga vidtar nödvändiga åtgärder för att inom sex månader från konstaterandet av att solvenskapitalkravet inte efterlevdes avhjälpa denna situation, antingen genom att återupprätta den tidigare nivån på den medräkningsbara kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet eller genom reduceringar i sin riskprofil för att följa solvenskapitalkravet.

Om så är lämpligt, får tillsynsmyndigheten förlänga tidsfristen med tre månader.

4. Vid ett exceptionellt kursfall på finansmarknaderna får tillsynsmyndigheten förlänga perioden i punkt 3 andra stycket med en lämplig period, med beaktande av alla relevanta faktorer.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som nämns i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades.

5. Om särskilda omständigheter föreligger får tillsynsmyndigheten, när den bedömer att det berörda företagets finansiella ställning kommer att ytterligare försämras, även begränsa företagets rätt, eller helt förbjuda företaget, att fritt förfoga över sina tillgångar. Den tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna om alla åtgärder den har vidtagit. Dessa myndigheter ska, på begäran av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, vidta samma åtgärder. Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av dessa åtgärder.

Artikel 139

Bristande efterlevnad av minimikapitalkravet.

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om de konstaterar att minimikapitalkravet inte längre efterlevs eller att det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

2. Inom en månad från konstaterandet av att minimikapitalkravet inte efterlevs ska det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget till tillsynsmyndigheten för godkännande överlämna en realistisk kortfristig finansiell saneringsplan för att se till att minimikapitalkravet återigen efterlevs inom tre månader från konstaterandet, antingen genom att återupprätta medräkningsbara egna medel på en nivå som minst motsvarar minimikapitalkravet eller genom reduceringar i företagets riskprofil.

3. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten får vidare inskränka försäkrings- eller återförsäkringsföretagets rätt, eller helt förbjuda företaget, att fritt förfoga över sina tillgångar. Den tillsynsmyndigheten ska därvid underrätta tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna om alla åtgärder den har vidtagit. På begäran av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska dessa myndigheter vidta samma åtgärder. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av dessa åtgärder.

Artikel 140

Förbud mot fritt förfogande över tillgångar som är placerade inom en medlemsstats territorium

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga i enlighet med nationell lagstiftning för att kunna förbjuda försäkringsföretag att fritt förfoga över tillgångar som är belägna inom deras territorier om företagets hemmedlemsstat begär detta i de fall som anges i artiklarna 137-139 och 144.2, och hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av åtgärderna.

Artikel 141

Tillsynsmyndighetens befogenheter vid försämringar av finansiell ställning

Utan hinder av artiklarna 138 och 139 ska tillsynsmyndigheterna, om ett företags solvenssituation fortsätter att försämras, ha befogenhet att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att garantera försäkringstagarnas intressen när det rör sig om försäkringsavtal, eller förpliktelser enligt återförsäkringsavtal.

Åtgärderna ska vara proportionella och därmed återspegla graden och varaktigheten av försämringen av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets solvenssituation.

Artikel 142

Åtgärdsplan och finansiell saneringsplan

1. Den åtgärdsplan som avses i artikel 138.2 och den finansiella saneringsplan som avses i artikel 139.2 ska minst innehålla uppgifter eller bevis avseende följande:

a) Uppskattade driftskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.

b) Uppskattade intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.

c) En prognos för balansräkningen.

d) Uppskattad storlek på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar samt solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav.

e) Företagets allmänna policy i fråga om återförsäkring.

2. Om tillsynsmyndigheterna krävt en åtgärdsplan enligt artikel 138.2 eller en finansiell saneringsplan enligt artikel 139.2 i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska de inte utfärda ett intyg i enlighet med artikel 39, om de anser att försäkringstagarnas rättigheter, eller återförsäkringsföretagets avtalsrättsliga skyldigheter, hotas.

Artikel 143

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder som närmare anger vilka faktorer som ska beaktas i enlighet med artikel 138.4, inklusive den maximala tidsperioden som avses i artikel 138.4 första stycket, uttryckt i antal månader, som ska vara densamma för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag.

När det är nödvändigt för att förbättra konvergensen får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera såväl åtgärdsplaner enligt artikel 138.2, finansiella saneringsplaner enligt artikel 139.2 som artikel 141, och därvid vara uppmärksam på att inte förorsaka procykliska effekter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 144

Återkallelse av auktorisation

1. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten får återkalla en auktorisation som beviljats ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i följande fall:

a) Det berörda företaget utnyttjar inte auktorisationen inom tolv månader, avstår uttryckligen från den eller upphör att bedriva verksamhet under längre tid än sex månader, såvida inte den berörda medlemsstaten har utfärdat bestämmelser om att auktorisationen i sådana fall automatiskt upphör.

b) Det berörda företaget uppfyller inte längre villkoren för auktorisation.

c) Det berörda företaget åsidosätter allvarligt sina förpliktelser enligt de bestämmelser det omfattas av.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska återkalla en auktorisation som beviljats ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i de fall företaget har brustit i efterlevnaden av minimikapitalkravet och tillsynsmyndigheten har funnit att den finansiella saneringsplanen är uppenbart otillräcklig eller det berörda företaget inte har lyckats genomföra planen inom tre månader från det att den bristande efterlevnaden av minimikapitalkravet konstaterades.

2. När en auktorisation återkallas, eller upphör, ska tillsynsmyndigheten i företagets hemmedlemsstat anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i de övriga medlemsstaterna, och dessa myndigheter ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inleder ny verksamhet inom deras territorier.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska tillsammans med dessa myndigheter vidta alla de åtgärder som behövs till skydd för de försäkrades intressen och särskilt inskränka försäkringsföretagets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar i enlighet med artikel 140.

3. Varje beslut att återkalla en auktorisation ska ha en fullständig motivering och meddelas det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

KAPITEL VIII

Etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster

Avsn itt 1

Etablering av försäkringsföretag

Artikel 145

Villkor för etablering av filial

1. Medlemsstaterna ska se till att ett försäkringsföretag som önskar etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium underrättar hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter därom.

Ett företags stadigvarande närvaro inom en medlemsstats territorium ska betraktas som en filial, även om närvaron inte har formen av en filial utan endast består av ett kontor som förestås av företagets egen personal eller av någon som är fristående från företaget men har en stående fullmakt att företräda företaget på samma sätt som en agentur.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje försäkringsföretag som avser att etablera en filial i en annan medlemsstats territorium tillhandahåller följande uppgifter när de lämnar den underrättelse som anges i punkt 1:

a) Den medlemsstat inom vars territorium det avser att etablera filialen.

b) En verksamhetsplan som åtminstone anger filialens tilltänkta affärsverksamhet och organisationsstruktur.

c) Namn på en person som har tillräckliga befogenheter att ingå rättshandlingar som binder försäkringsföretaget i förhållande till tredje part eller, när det gäller Lloyd's, de berörda försäkringsgivarna och för att företräda det eller dem inför myndigheter och domstolar i värdmedlemsstaten – nedan kallad *det befullmäktigade ombudet*.

d) Den adress i värdmedlemsstaten där handlingar kan erhållas och till vilken handlingar kan sändas, inbegripet samtliga meddelanden till det befullmäktigade ombudet.

Vad gäller Lloyd's får i händelse av tvist i värdmedlemsstaten på grund av ingångna förpliktelser de försäkrade inte behandlas mindre gynnsamt än om tvisten hade förts mot företag av sedvanligt slag.

3. Om ett skadeförsäkringsföretag avser att dess filial ska försäkra risker i klass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförares ansvar, ska det avge en försäkran om att det har blivit medlem av värdmedlemsstatens nationella byrå och nationella garantifond.

4. Om någon av de uppgifter som lämnats enligt punkt 2 leden b, c eller d ändras ska försäkringsföretaget lämna skriftligt besked om ändringen till tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och i den medlemsstat där filialen är etablerad minst en månad innan ändringen görs, så att tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där filialen är belägen kan fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 146.

Artikel 146

Överföring av uppgifter

1. Om tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten inte har anledning att ifrågasätta försäkringsföretagets företagsstyrningssystem eller finansiella situation eller att det befullmäktigade ombudet uppfyller lämplighetskraven i artikel 42 i samband med den planerade verksamheten, ska de inom tre månader från mottagandet av den underrättelse som anges i artikel 145.2 översända den erhållna informationen till värdmedlemsstatens tillsynsmyndigheter och underrätta det berörda försäkringsföretaget om detta.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska även intyga att försäkringsföretaget uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, beräknade enligt artiklarna 100 och 129.

2. I fall då tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten vägrar att sända den information som avses i artikel 145.2 till tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten ska skälen härför lämnas till det berörda försäkringsföretaget inom tre månader från det att all information erhållits.

En vägran eller underlåtenhet att överlämna information ska kunna bli föremål för domstolsprövning i hemmedlemsstaten.

3. Innan ett försäkringsföretags filial inleder sin verksamhet ska tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, i tillämpliga fall, inom två månader från det att de mottagit den underrättelse som avses i punkt 1 underrätta tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om de villkor som, med hänsyn till det allmänna bästa, gäller för att bedriva den verksamheten i värdmedlemsstaten. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten ska informera det berörda försäkringsföretaget om detta.

Försäkringsföretaget får etablera filialen och inleda sin verksamhet från och med det datum då tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten har mottagit ett sådant meddelande, eller ifall inget meddelande har mottagits, vid utgången av den tidsfrist som anges i första stycket.

Avsn itt 2

F rihet att tillhandahålla tjänster för försäkringsföretag

Un deravsn itt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 147

Förhandsanmälan till hemmedlemsstaten

Ett försäkringsföretag som första gången önskar utnyttja rätten att, inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, bedriva verksamhet i en eller flera medlemsstater ska dessförinnan anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och därvid ange vilka slag av risker eller åtaganden det avser att försäkra.

Artikel 148

Anmälan från hemmedlemsstaten

1. Inom en månad efter den anmälan som avses i artikel 147 ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten överlämna följande information till den eller de medlemsstater inom vilkas territorier ett försäkringsföretag avser att bedriva verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster:

a) Ett intyg om att försäkringsföretaget uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, beräknade enligt artiklarna 100 och 129.

b) De klasser försäkringsföretaget har auktoriserats att erbjuda.

c) De slag av risker eller åtaganden som försäkringsföretaget avser att försäkra i värdmedlemsstaten.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska samtidigt underrätta det berörda försäkringsföretaget om denna information.

2. Medlemsstater inom vars territorier ett skadeförsäkringsföretag avser att, med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster, försäkra risker i klass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförares ansvar, får kräva att försäkringsföretaget lämnar följande information:

a) Namn på och adress till den representant som avses i artikel 18.1 h.

b) En försäkran om att det har blivit medlem av den nationella byrån och den nationella garantifonden i värdmedlemsstaten.

3. I fall då tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten inte överlämnar i den information som avses i punkt 1 inom den tid som fastställs i samma punkt, ska de inom samma tidsperiod meddela skälen för sin vägran till försäkringsföretaget.

En vägran eller underlåtenhet att lämna information ska kunna bli föremål för domstolsprövning i hemmedlemsstaten.

4. Försäkringsföretaget får påbörja verksamheten från och med det datum då det mottog den information som avses i punkt 1 första stycket.

Artikel 149

Ändringar av risker eller åtaganden

Varje ändring som ett försäkringsföretag avser att göra av de uppgifter som avses i artikel 145 ska omfattas av det förfarande som föreskrivs i artiklarna 147 och 148.

Un deravsn itt 2

Ansvarsförsäkring för motorfordon

Artikel 150

Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon

1. När ett skadeförsäkringsföretag genom ett etableringsställe i en medlemsstat försäkrar en risk som anges under försäkringsklass 10 i del A i bilaga I och som finns i en annan medlemsstat, men som inte utgör en risk som hänför sig till fraktförares ansvar, ska värdmedlemsstaten kräva att det företaget blir medlem och deltar i finansieringen av den medlemsstatens nationella byrå och dess nationella garantifond.

2. Det finansiella bidrag som avses i punkt 1 ska ges endast i förhållande till risker, med undantag för fraktförares ansvar, klassificerade enligt klass 10 i del A i bilaga I som täcks genom tillhandahållande av tjänster. Bidraget ska beräknas på samma basis som för skadeförsäkringsföretag som försäkrar sådana risker genom ett etableringsställe i den medlemsstaten.

Beräkningen ska göras på grundval av försäkringsföretagets premieinkomster från den försäkringsklassen i värdmedlemsstaten eller av det antal risker i den försäkringsklassen som försäkras i den medlemsstaten.

3. Värdmedlemsstaten får kräva att ett försäkringsföretag som tillhandahåller tjänster följer de bestämmelser i den medlemsstaten som avser försäkring av förhöjda risker, i den mån bestämmelserna gäller även för skadeförsäkringsföretag som är etablerade i den staten.

Artikel 151

Icke-diskriminering av personer som framställer anspråk

Värdmedlemsstaten ska kräva att skadeförsäkringsföretaget ser till att personer som framställer anspråk i anledning av händelser som inträffat inom dess territorium, inte kommer i en mindre förmånlig ställning till följd av det förhållandet att företag som försäkrar risker klassificerade enligt försäkringsklass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförares ansvar, gör detta inom ramen för tillhandahållande av tjänster i stället för att ha ett etableringsställe i den staten.

Artikel 152

Representant

1. För de ändamål som anges i artikel 151 ska värdmedlemsstaten kräva att skadeförsäkringsföretaget utser en representant, bosatt eller etablerad inom medlemsstatens territorium, som ska inhämta alla upplysningar som behövs om försäkringsfall, och som har fullmakt att företräda företaget i förhållande till skadelidande som skulle kunna framställa anspråk, innefattande rätt för representanten att betala ersättningar i anledning av sådana anspråk och att företräda företaget, eller vid behov låta det företrädas, inför den medlemsstatens domstolar och myndigheter i angelägenheter som rör sådana försäkringsfall.

Representanten får också åläggas att företräda skadeförsäkringsföretaget inför tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, då det är fråga om att kontrollera om giltig ansvarsförsäkring för motorfordon föreligger.

2. Värdmedlemsstaten får inte kräva att representanten för det skadeförsäkringsföretag som utsett denne vidtar några andra åtgärder än dem som anges i punkt 1.

3. Det förhållandet att en representant utses ska inte i sig innebära etablering av en sådan filial som avses i artikel 145.

4. Om försäkringsföretaget inte har utsett någon representant får medlemsstaterna godkänna att den skaderegleringsrepresentant som har utsetts enligt artikel 4 i direktiv 2000/26/EG utför de uppgifter som åligger den representant som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Avsn itt 3

Befogenheter för tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten

Un deravsn itt 1

F örsäkring

Artikel 153

Språk

Tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten får föreskriva att de upplysningar de har rätt att begära beträffande den verksamhet som försäkringsföretag bedriver inom medlemsstatens territorium ska lämnas på det officiella språket, eller de officiella språken, i den medlemsstaten.

Artikel 154

Förhandsanmälan och förhandsgodkännande

1. Värdmedlemsstaten får inte anta bestämmelser om krav på förhandsgodkännande eller löpande redovisning av allmänna och särskilda villkor, premietariffer eller, när det gäller livförsäkring, de tekniska grunder som särskilt använts för beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, eller av de formulär och andra handlingar som försäkringsföretaget avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagarna.

2. Värdmedlemsstaten får endast i enstaka fall kräva att försäkringsföretag som avser att bedriva försäkringsverksamhet inom dess territorium redovisar dess villkor och andra handlingar för att kontrollera överensstämmelsen med dess nationella lagstiftning rörande försäkringsavtal, och detta krav får inte utgöra en förutsättning för att försäkringsföretaget ska få bedriva verksamhet.

3. Värdmedlemsstaten får inte upprätthålla eller införa krav på förhandsanmälan eller förhandsgodkännande av föreslagna premiehöjningar, om detta inte är en del av allmänna priskontrollsystem.

Artikel 155

Försäkringsföretag som inte följer rättsregler

1. Om tillsynsmyndigheterna i en värdmedlemsstat konstaterar att ett försäkringsföretag som har filial där, eller bedriver verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster inom dess territorium, inte följer de rättsregler som är tillämpliga på företaget i denna medlemsstat, ska myndigheterna anmoda försäkringsföretaget att vidta rättelse.

2. Om försäkringsföretaget i fråga underlåter att vidta nödvändiga åtgärder, ska tillsynsmyndigheterna i medlemsstaten i fråga underrätta tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten om detta.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska snarast vidta alla åtgärder som behövs för att försäkringsföretaget ska vidta rättelse.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska informera tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten om de åtgärder som vidtagits.

3. Om försäkringsföretaget fortsätter att överträda rättsregler som gäller i värdmedlemsstaten, trots de åtgärder som hemmedlemsstaten vidtagit eller till följd av att dessa åtgärder har visat sig otillräckliga eller att inga åtgärder vidtagits i den medlemsstaten, får tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten, vidta de åtgärder som behövs för att förhindra eller sanktionera fortsatta oegentligheter, däribland, om det oundgängligen krävs, förbud för företaget att ingå ytterligare försäkringsavtal inom värdmedlemsstatens territorium.

Medlemsstaterna ska se till att delgivning kan ske inom deras territorier av sådana rättsliga handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot försäkringsföretag.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte inverka på de berörda medlemsstaternas befogenheter att vidta lämpliga skyddsåtgärder för att förhindra eller ingripa mot oegentligheter inom deras territorier. Dessa befogenheter ska också innebära möjlighet att förhindra att försäkringsföretag ingår nya försäkringsavtal inom berörda medlemsstaters territorier.

5. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte inverka på medlemsstaternas rätt att sanktionera överträdelser som begåtts inom deras territorier.

6. Om ett försäkringsföretag som har begått en överträdelse har ett etableringsställe eller innehar egendom i den berörda medlemsstaten får tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten, i enlighet med nationell lagstiftning, tillämpa de nationella administrativa sanktioner i form av tvångsmedel mot etableringsstället eller egendomen som är föreskrivna för överträdelsen.

7. Varje åtgärd som vidtas enligt punkterna 2–6 och som innefattar begränsningar i utövandet av försäkringsverksamhet ska vara välgrundad och meddelas det berörda försäkringsföretaget.

8. Försäkringsföretag ska till tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten på deras begäran överlämna alla handlingar som begärs från dem vid tillämpning av punkterna 1–7, i den mån som även försäkringsföretag med huvudkontor i värdmedlemsstaten i fråga har sådana skyldigheter.

9. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om det antal och de olika typer av fall som lett till vägran enligt artiklarna 146 och 148, där åtgärder har vidtagits enligt punkt 4 i den här artikeln.

Kommissionen ska på grundval av denna information underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén vartannat år.

Artikel 156

Marknadsföring

Försäkringsföretag med huvudkontor i medlemsstaterna får marknadsföra sina tjänster med alla tillgängliga media i värdmedlemsstaten, med iakttagande av de regler för formen och innehållet i sådan marknadsföring som antagits till skydd för det allmänna bästa.

Artikel 157

Skatter på premier

1. Utan att det påverkar tillämpningen av senare harmonisering ska alla försäkringsavtal endast omfattas av de indirekta skatter och skatteliknande avgifter på försäkringspremier som påförs i den medlemsstat där risken är belägen eller där åtagandet täcks.

Vid tillämpningen av första stycket, ska lös egendom som finns i en byggnad som är belägen inom en viss medlemsstats territorium, med undantag för varor under handelstransport, anses utgöra en risk som är belägen i den medlemsstaten, även om byggnaden och dess innehåll inte omfattas av samma försäkring.

När det gäller Spanien ska ett försäkringsavtal också omfattas av sådana tilläggsavgifter som i lag föreskrivs till förmån för det spanska "Consorcio de Compensación de Seguros" för uppfyllandet av dess uppgifter i samband med ersättande för förluster som uppkommer vid extraordinära händelser i den medlemsstaten.

2. Den lag som enligt artikel 178 i det här direktivet och förordning (EG) nr 593/2008 är tillämplig på avtalet ska inte inverka på den tillämpliga ordningen för skatter och avgifter.

3. Varje medlemsstat ska, med avseende på de försäkringsföretag som täcker risker eller åtaganden inom dess territorium, tillämpa egna nationella bestämmelser såvitt gäller åtgärder för att säkerställa uppbörd av sådana indirekta skatter och skatteliknande avgifter som ska betalas i enlighet med punkt 1.

Un deravsn itt 2

Återförsäkring

Artikel 158

Återförsäkringsföretag som inte följer rättsreglerna

1. Om tillsynsmyndigheterna i en medlemsstat konstaterar att ett återförsäkringsföretag som har filial där, eller bedriver verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster inom dess territorium, inte följer de rättsregler som är tillämpliga på företaget i denna medlemsstat, ska myndigheterna anmoda återförsäkringsföretaget att vidta rättelse. De ska samtidigt underrätta tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om sina slutsatser.

2. Om återförsäkringsföretaget fortsätter att överträda rättsregler som är tillämpliga på företaget i värdmedlemsstaten, trots de åtgärder som hemmedlemsstaten har vidtagit eller till följd av att dessa åtgärder har visat sig otillräckliga, får tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten, vidta de åtgärder som behövs för att förhindra eller sanktionera fortsatta oegentligheter, däribland, om det oundgängligen krävs, förbud för företaget att ingå ytterligare återförsäkringsavtal inom värdmedlemsstatens territorium.

Medlemsstaterna ska se till att delgivning kan ske inom deras territorier av sådana rättsliga handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot återförsäkringsföretag.

3. Varje åtgärd som vidtas enligt punkterna 1 och 2 och som innefattar sanktioner mot eller begränsningar i utövandet av återförsäkringsverksamhet ska motiveras och meddelas det berörda återförsäkringsföretaget.

Avsn itt 4

statistik

Artikel 159

Statistik om gränsöverskridande verksamhet

Varje försäkringsföretag ska, uppdelat på verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten och verksamhet som bedrivs inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om summan av premier, försäkringsersättningar och provisioner, utan avdrag för återförsäkring och per medlemsstat, enligt följande:

a) För skadeförsäkring: per grupp av klasser enligt bilaga V.

b) För livförsäkring: för var och en av klasserna I–IX enligt bilaga II.

Vad gäller klass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförares ansvar, ska det berörda företaget också informera tillsynsmyndigheten om skadefrekvens och genomsnittliga försäkringsersättningar.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska inom rimlig tid vidarebefordra en sammanställning av de uppgifter som avses i första och andra styckena till tillsynsmyndigheterna i varje berörd medlemsstat på deras begäran.

Avsn itt 5

Behandling av avtal som tecknats genom filialer för vilka likvidationsförfaranden inletts

Artikel 160

Likvidation av försäkringsföretag

Om ett försäkringsföretag träder i likvidation ska de förpliktelser som följer av avtal som tecknats genom en filial eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster inte behandlas annorlunda än de förpliktelser som följer av företagets andra försäkringsavtal utan hänsyn till de försäkrades och förmånstagarnas nationalitet.

Artikel 161

Likvidation av återförsäkringsföretag

Om ett återförsäkringsföretag träder i likvidation ska de förpliktelser som följer av avtal som tecknats genom en filial eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster inte behandlas annorlunda än de förpliktelser som följer av företagets övriga återförsäkringsavtal.

KAPITEL IX

Inom gemenskapen etablerade filialer till försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor utanför gemenskapen

Avsn itt 1

Startande av verksamhet

Artikel 162

Principer för auktorisation och villkor

1. Medlemsstaterna ska föreskriva auktorisation för företag vars huvudkontor är beläget utanför gemenskapen och som vill bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 2.1 första stycket.

2. En medlemsstat får bevilja auktorisation om företaget uppfyller minst följande villkor:

a) Det har rätt enligt sitt eget lands lag att utöva försäkringsverksamhet.

b) Det etablerar en filial inom den medlemsstats territorium där företaget ansökt om auktorisation.

c) Det förbinder sig att på den plats där filialen är belägen upprätta till verksamheten hänförliga räkenskaper samt att där förvara alla handlingar som hör till verksamheten.

d) Det utser en allmän representant som ska godkännas av tillsynsmyndigheterna.

e) Det innehar tillgångar i den medlemsstat där företaget ansökt om auktorisation av en storlek som motsvarar minst hälften av den i artikel 129.1 d föreskrivna lägsta gränsen för minimikapitalkravet och deponerar en fjärdedel av detta tröskelvärde som säkerhet.

f) Det förbinder sig att täcka solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt kraven i artiklarna 100 och 128.

g) Det meddelar namn och adress på de skaderegleringsrepresentanter som utses i varje medlemsstat utom i den medlemsstat där auktorisationen söks, om de risker som ska täckas klassificeras enligt klass 10 under del A i bilaga I, med undantag för fraktförares ansvar.

h) Det företer en verksamhetsplan enligt bestämmelserna i artikel 163.

i) Det uppfyller kraven på företagsstyrning i avsnitt 2 av kapitel IV.

3. I detta kapitel avses med ”filial” varje form av stadigvarande närvaro inom en medlemsstats territorium av ett företag som avses i punkt 1, om det är auktoriserat i den medlemsstaten och bedriver försäkringsverksamhet.

Artikel 163

Filialens verksamhetsplan

1. Den verksamhetsplan som avses i artikel 162.2 h för en filial ska innehålla följande:

a) Beskaffenheten av de risker eller åtaganden som företaget avser att täcka.

b) Grundprinciperna för återförsäkring.

c) Skattningar av det kommande solvenskapitalkravet enligt kapitel VI avsnitt 4 på grundval av en prognos för balansräkningen samt den beräkningsmetod som använts för dessa skattningar.

d) Skattningar av det kommande minimikapitalkravet enligt kapitel VI avsnitt 5 på grundval av en prognos för balansräkningen samt den beräkningsmetod som använts för dessa skattningar.

e) Företagets medräkningsbara kapitalbas och primärkapital i fråga om solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt kapitel VI avsnitten 4 och 5.

f) Uppskattade kostnader för uppbyggnaden av administration och övriga nödvändiga företagsfunktioner, medel som är avsedda att täcka dessa kostnader och, om de risker som ska täckas klassificeras enligt klass 18 i del A i bilaga I, tillgängliga medel för tillhandahållande av assistans.

g) Uppgifter om företagsstyrningssystemets struktur.

2. Utöver de krav som anges i punkt 1 ska verksamhetsplanen, beträffande de tre första räkenskapsåren, omfatta följande:

a) En prognos för balansräkningen.

b) Skattningar av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar, minimikapitalkrav och solvenskapitalkrav.

c) För skadeförsäkring:

i) Skattningar av driftskostnader utöver uppbyggnadskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.

ii) Skattningar av premier eller bidrag och kostnader för försäkringsfall.

d) För livförsäkring ska även en detaljerad prognos lämnas över intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.

3. När det gäller livförsäkring får medlemsstaterna kräva att försäkringsföretag ska lämna regelbunden underrättelse om de tekniska grunderna som använts vid beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, så länge detta krav inte utgör en förutsättning för att ett livförsäkringsföretag ska få bedriva sin verksamhet.

Artikel 164

Överlåtelse av försäkringsbestånd

1. Medlemsstaterna ska, på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning, tillåta att filialer, som upprättats inom deras territorier och som omfattas av detta kapitel, helt eller delvis överlåter sina bestånd av försäkringsavtal till acceptföretag som är etablerade i samma medlemsstat, förutsatt att tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten eller, i tillämpliga fall, i den medlemsstat som avses i artikel 167 intygar att acceptföretaget, även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen, har nödvändig medräkningsbar kapitalbas för att täcka det solvenskapitalkrav som avses i artikel 100 första stycket.

2. Medlemsstaterna ska, på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning, tillåta att filialer, som upprättats inom deras territorier och som omfattas av detta kapitel, helt eller delvis överlåter sina bestånd av försäkringsavtal till försäkringsföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat, förutsatt att tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten intygar att acceptföretaget även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen har nödvändiga medräkningsbara egna medel för att täcka det solvenskapitalkrav som avses i artikel 100 första stycket.

3. Om en medlemsstat, på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning, tillåter att filialer, som upprättats inom dess territorium och som omfattas av detta kapitel, helt eller delvis överlåter sina bestånd av försäkringsavtal till en filial, som omfattas av detta kapitel och som upprättats i en annan medlemsstat, ska medlemsstaten säkerställa att tillsynsmyndigheterna i acceptföretagets hemmedlemsstat eller, i tillämpliga fall, i den medlemsstat som avses i artikel 167 kan intyga följande:

a) Att acceptföretaget även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen har nödvändig medräkningsbar kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet.

b) Att lagstiftningen i acceptföretagets hemmedlemsstat tillåter en sådan överlåtelse.

c) Att hemmedlemsstaten har medgivit överlåtelsen.

4. I de fall som avses i punkterna 1-3 ska den medlemsstat där den överlåtande filialen är belägen godkänna överlåtelsen efter att ha inhämtat medgivande från tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där riskerna är belägna, eller den medlemsstat där åtagandet gjorts om riskerna inte är belägna i den medlemsstaten.

5. Tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater som rådfrågas ska, inom tre månader efter det att de mottagit begäran, lämna sina yttranden eller medgivanden till tillsynsmyndigheterna i den överlåtande filialens hemmedlemsstat. Om de rådfrågade myndigheterna inte lämnar något svar inom denna tid ska detta anses likvärdigt med ett tillstyrkande eller ett tyst medgivande.

6. En överlåtelse som godkänts enligt punkterna 1–5 ska offentliggöras på det sätt som fastställts i nationell lagstiftning i den medlemsstat där riskerna är belägna eller där åtagandet gjorts.

Sådana överlåtelser ska automatiskt vara giltiga mot försäkringstagare, försäkrade och varje annan person som har rättigheter eller skyldigheter till följd av de överlåtna avtalen.

Artikel 165

Försäkringstekniska avsättningar

Medlemsstaterna ska ålägga företagen att göra adekvata försäkringstekniska avsättningar till täckning av försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inom respektive medlemsstats territorium beräknade enligt kapitel VI avsnitt 2. Medlemsstaterna ska kräva att företagen värderar tillgångar och skulder enligt i kapitel VI avsnitt 1 och fastställer sina egna medel enligt kapitel VI avsnitt 3.

Artikel 166

Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

1. Varje medlemsstat ska inom sitt territorium kräva att etablerade filialer håller ett belopp av medräkningsbar kapitalbas i form av sådana tillgångar som avses i artikel 98.3.

Solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet ska beräknas i enlighet med bestämmelserna i kapitel VI avsnitten 4 och 5.

Vid beräkning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, för såväl skadeförsäkring som livförsäkring, ska dock hänsyn tas till endast den berörda filialens verksamhet.

2. Beloppet av det medräkningsbara primärkapital som krävs för att täcka minimikapitalkravet och tröskelvärdet för detta krav ska vara sammansatt enligt bestämmelserna i artikel 98.4.

3. Beloppet av det medräkningsbara primärkapitalet får inte vara mindre än hälften av den lägsta gräns som föreskrivs i artikel 129.1 d.

Den deposition som ska göras enligt artikel 162.2 e ska inräknas i det medräkningsbara primärkapital som ska täcka minimikapitalkravet.

4. De tillgångar som motsvarar solvenskapitalkravet ska till minst ett belopp motsvarande minimikapitalkravet finnas i den medlemsstat där verksamheten bedrivs och överskjutande tillgångar inom gemenskapen.

Artikel 167

Förmåner för företag som är auktoriserade i mer än en medlemsstat

1. Företag som har ansökt om eller beviljats auktorisation i mer än en medlemsstat får ansöka om följande förmåner, som får medges endast gemensamt:

a) Det solvenskapitalkrav om anges i artikel 166 ska beräknas på grundval av hela den verksamhet som företaget bedriver inom gemenskapen.

b) Den deposition som krävs enligt artikel 162.2 e ska göras endast i en av de berörda medlemsstaterna.

c) De tillgångar som motsvarar minimikapitalkravet får i enlighet med artikel 134 placeras i vilken som helst av de medlemsstater där företaget bedriver sin verksamhet.

I de fall som avses i första stycket a ska man vid beräkningen endast beakta transaktioner som genomförts av samtliga filialer som är etablerade inom gemenskapen.

2. Ansökan om tillgång till de förmåner som anges i punkt 1 ska göras till tillsynsmyndigheterna i den berörda medlemsstaten. I ansökan ska anges den myndighet i medlemsstaten som i framtiden ska utöva tillsyn av solvensen för den totala verksamhet som utövas av de filialer som företaget etablerat inom gemenskapen. Företagets val av myndighet ska motiveras.

Den deposition som avses i artikel 162.2 e ska göras i den medlemsstaten.

3. Medgivande från tillsynsmyndigheterna i samtliga medlemsstater som mottagit en sådan ansökan fordras för beviljande av de förmåner som anges i punkt 1.

Dessa förmåner ska börja gälla från och med den dag då den av företaget valda tillsynsmyndigheten meddelar de övriga tillsynsmyndigheterna att den kommer att kontrollera solvensen för den totala verksamhet som bedrivs av företagets filialer inom gemenskapen.

Den valda tillsynsmyndigheten ska från de övriga medlemsstaterna inhämta erforderliga upplysningar om den totala solvensen för de filialer företaget etablerat inom deras territorier.

4. De enligt punkterna 1, 2 och 3 medgivna förmånerna ska återkallas samtidigt av samtliga berörda medlemsstater på initiativ av en eller flera av dessa.

Artikel 168

Redovisning, uppgifter för stabilitetstillsyn och statistik samt företag i svårigheter

Artiklarna 34, 139.3, 140 och 141 ska tillämpas på detta avsnitt.

Vid tillämpningen av artiklarna 137–139, då ett företag befunnits berättigat till förmånerna enligt artikel 167.1, 167.2 och 167.3, ska den tillsynsmyndighet som svarar för verifieringen av solvensen för de filialer företaget etablerat inom gemenskapen, likställas med tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där ett företag etablerat i gemenskapen har sitt huvudkontor.

Artikel 169

Åtskillnad mellan skade- och livförsäkring

1. Filialer som avses i detta avsnitt får inte samtidigt inom samma medlemsstat bedriva liv- och skadeförsäkringsverksamhet.

2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna bestämma att de filialer som avses i detta avsnitt och som vid relevant tidpunkt enligt artikel 73.5 första stycket samtidigt bedrev båda verksamheterna i en medlemsstat får fortsätta med detta, förutsatt att det för varje verksamhet upprättas en särskild förvaltning i enlighet med artikel 74.

3. Varje medlemsstat som med stöd av artikel 73.5 andra stycket föreskriver att försäkringsföretag etablerade inom dess territorium ska upphöra att samtidigt bedriva de verksamheter inom vilka de var verksamma vid den relevanta tidpunkt som avses i artikel 73.5 första stycket ska ställa detta krav även på filialer som avses i detta avsnitt och som är etablerade inom dess territorium och samtidigt bedriver båda verksamheterna där.

Medlemsstaterna får föreskriva att de filialer som avses i detta avsnitt och vars huvudkontor samtidigt bedriver båda verksamheterna, och som vid de tidpunkter som anges i artikel 73.5 första stycket i en medlemsstat enbart bedrev livförsäkringsverksamhet, får fortsätta med sin verksamhet där. Om företaget önskar bedriva skadeförsäkringsverksamhet inom samma territorium, får det bedriva livförsäkringsverksamhet endast genom ett dotterföretag.

Artikel 170

Återkallelse av auktorisation för företag som är auktoriserade i mer än en medlemsstat

Om den i artikel 167.2 nämnda myndigheten återkallar en auktorisation, ska den anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i de övriga medlemsstater där företaget bedriver verksamhet, varpå dessa ska vidta behövliga åtgärder.

Om skälet till återkallelsen är att solvensen är otillräcklig i förhållande till vad som föreskrivits av de medlemsstater som beviljat en ansökan enligt artikel 167, ska även de medlemsstater som beviljat sådana ansökningar återkalla sina auktorisationer.

Artikel 171

Avtal med tredjeländer

Gemenskapen får genom avtal som med stöd av fördraget träffas med ett eller flera tredjeländer, och på villkor om reciprocitet, medge tillämpning av bestämmelser som avviker från bestämmelserna i detta avsnitt, för att garantera ett tillfredsställande skydd för försäkringstagare och försäkrade i medlemsstaterna.

Avsn itt 2

Återförsäkring

Artikel 172

Likvärdighet

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder som specificerar kriterierna för att bestämma om den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. Kommissionen får i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 301.2 och med beaktande av de kriterier som antagits i enlighet med punkt 1 anta beslut om huruvida den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i samma tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I.

Dessa beslut ska ses över regelbundet.

3. Om solvensordningen i ett tredjeland enligt punkt 2 har bedömts vara likvärdig med den i detta direktiv ska återförsäkringsavtal som ingås med företag med huvudkontor i detta tredjeland behandlas på samma sätt som återförsäkringsavtal med företag som är auktoriserade enligt detta direktiv.

Artikel 173

Förbud mot pantsättning av tillgångar

Medlemsstaterna får inte, för upprättandet av försäkringstekniska avsättningar, behålla eller införa något system med bruttoreserver som kräver att tillgångar pantsätts för att täcka ej intjänade premier och oreglerade skador i de fall då återförsäkraren är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland vars solvensordning i enlighet med artikel 172 bedöms vara likvärdig med den som fastställs genom detta direktiv.

Artikel 174

Principer och villkor för utövande av återförsäkringsverksamhet

En medlemsstat ska inte på återförsäkringsföretag hemmahörande i tredjeland som inleder eller redan bedriver återförsäkringsverksamhet inom dess territorium tillämpa bestämmelser som leder till att dessa behandlas gynnsammare än återförsäkringsföretag med huvudkontor i den medlemsstaten.

Artikel 175

Avtal med tredjeländer

1. Kommissionen får lägga fram förslag till rådet beträffande förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om metoderna för att utöva extra tillsyn över följande:

a) Återförsäkringsföretag från tredjeländer, som bedriver återförsäkringsverksamhet inom gemenskapen.

b) Återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen, som bedriver återförsäkringsverksamhet inom ett tredjelands territorium.

2. De avtal som avses i punkt 1 ska särskilt syfta till att på villkor av likvärdighet i stabilitetsregleringen säkerställa effektivt marknadstillträde inom varje avtalsparts territorium och innehålla föreskrifter om ömsesidigt erkännande av tillsynsregler och praxis på återförsäkringsområdet. De ska också syfta till att säkerställa följande:

a) Att tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna kan erhålla de upplysningar som krävs för tillsynen över återförsäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen som bedriver verksamhet inom de berörda tredjeländernas territorier.

b) Att tillsynsmyndigheterna i tredjeland kan erhålla de upplysningar som krävs för tillsynen över återförsäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorier som bedriver verksamhet inom gemenskapen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 300.1 och 300.2 i fördraget ska kommissionen med bistånd av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén granska resultaten av de förhandlingar som avses i punkt 1 i den här artikeln och den situation som dessa ger upphov till.

KAPITEL X

Dotterföretag till försäkrings- och återförsäkringsföretag för vilka ett tredjelands lag gäller och sådana företags förvärv av innehav

Artikel 176

Information från medlemsstaterna till kommissionen

Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska underrätta kommissionen och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om varje auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka ett tredjelands lag gäller.

Underrättelsen ska också innehålla en uppgift om den berörda företagsgruppens struktur.

När ett företag, som omfattas av ett tredjelands lagstiftning, förvärvar ett innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i gemenskapen så att detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle bli ett dotterföretag till tredjelandsföretaget ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten underrätta kommissionen och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om detta.

Artikel 177

Behandling i tredjeland av försäkrings- och återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkrings- eller återförsäkringsföretag mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland eller vid pågående verksamhet i ett tredjeland.

2. Kommissionen ska periodvis överlämna en rapport till rådet om behandlingen i tredjeland av försäkrings- och återförsäkringsföretag som auktoriserats i gemenskapen med avseende på följande:

a) Etablering i tredjeland av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserade i gemenskapen.

b) Förvärv av innehav i försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland.

c) Fortsatt försäkrings- och återförsäkringsverksamhet i sådana etablerade företag.

d) Tillhandahållande över nationsgränserna av försäkrings- och återförsäkringstjänster från gemenskapen till tredjeland.

Kommissionen ska till rådet överlämna rapporterna jämte lämpliga förslag eller rekommendationer.

AVDELNING II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING

KAPITEL I

Tillämplig lag och villkor för avtal om direkt försäkring

Avsn itt 1

Tillämplig lag

Artikel 178

Tillämplig lag

Varje medlemsstat som inte omfattas av tillämpningen av förordning (EG) nr 593/2008 ska tillämpa bestämmelserna i den förordningen för att fastställa vilken lag som ska vara tillämplig på försäkringsavtal som omfattas av artikel 7 i den förordningen.

Avsn itt 2

Obligatorisk försäkring

Artikel 179

Anknutna skyldigheter

1. Skadeförsäkringsföretagen får erbjuda och meddela obligatorisk försäkring på de villkor som anges i denna artikel.

2. När en medlemsstat föreskriver skyldighet att teckna försäkring, ska ett försäkringsavtal anses uppfylla en sådan skyldighet endast om det följer de särskilda bestämmelser som gäller för sådan försäkring i den medlemsstaten.

3. Om en medlemsstat föreskriver obligatorisk försäkring och det krävs att försäkringsföretaget ska anmäla till tillsynsmyndigheterna att försäkringsskyddet upphört, får detta upphörande göras gällande gentemot skadelidande tredje man endast under de förutsättningar som fastställts av denna medlemsstat.

4. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om de risker för vilka försäkring är obligatorisk enligt medlemsstatens lagstiftning, och därvid ange följande:

a) De särskilda föreskrifter som gäller för sådan försäkring.

b) De uppgifter som ska anges i ett det intyg som ett skadeförsäkringsföretag är skyldigt att utfärda till en försäkrad, i fall där denna medlemsstat fordrar bevis om att skyldigheten att teckna försäkring har uppfyllts.

En medlemsstat får kräva att bland de uppgifter som avses i första stycket b ska finnas en förklaring av försäkringsföretaget att försäkringsavtalet är i överensstämmelse med de särskilda bestämmelser som gäller för sådan försäkring.

Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de uppgifter som avses i första stycket b.

Avsn itt 3

D et allmänna bästa

Artikel 180

Det allmänna bästa

Den medlemsstat där en risk är belägen eller medlemsstaten för åtagandet får inte hindra en försäkringstagare från att teckna ett avtal med ett försäkringsföretag som auktoriserats på de villkor som anges i artikel 14 om ingående av detta avtal inte strider mot bestämmelser till skydd för det allmänna bästa i den medlemsstat där risken är belägen eller i medlemsstaten för åtagandet.

Avsn itt 4

F örsäkringsvillkor och premietariffer

Artikel 181

Skadeförsäkring

1. Medlemsstaterna får inte kräva förhandsgodkännande eller löpande anmälan av allmänna och särskilda avtalsvillkor, premietariffer eller formulär och andra tryckta handlingar som ett försäkringsföretag avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagarna.

Medlemsstaterna får kräva att sådana avtalsvillkor och andra dokument företes vid enstaka tillfällen endast i syfte att kontrollera att nationella bestämmelser om försäkringsavtal följs. Sådana krav får inte vara en förutsättning för att företag ska få bedriva verksamhet.

2. En medlemsstat som föreskriver obligatorisk försäkring får kräva att försäkringsföretag ska överlämna de allmänna och särskilda villkoren för sådan försäkring till sin tillsynsmyndighet innan de får spridas.

3. Medlemsstaterna får inte upprätthålla eller införa krav på förhandsanmälan eller förhandsgodkännande av föreslagna premiehöjningar, om detta inte är en del av allmänna priskontrollsystem.

Artikel 182

Livförsäkring

Medlemsstaterna får inte kräva förhandsgodkännande av eller regelbundna underrättelser om allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietariffer, tekniska grunder som särskilt använts för beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, eller formulär och andra tryckta handlingar som ett livförsäkringsföretag avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagarna.

Hemmedlemsstaten får dock, uteslutande i syfte att kontrollera efterlevnaden av nationella bestämmelser rörande försäkringsmatematiska principer, kräva regelmässig underrättelse om de tekniska grunder som använts vid beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar. Dessa krav får inte vara en förutsättning för att ett försäkringsföretag ska få bedriva verksamhet.

Avsn itt 5

Information till försäkringstagarna

Un deravsn itt 1

Skadeförsäkring

Artikel 183

Allmän information till försäkringstagare

1. Innan ett skadeförsäkringsavtal ingås ska skadeförsäkringsföretaget informera försäkringstagaren om följande:

a) Vilken lag som ska tillämpas på avtalet, om parterna inte har fritt val.

b) Att parterna fritt kan välja vilken lag som ska tillämpas, och vilken lag försäkringsgivaren föreslår.

Försäkringsföretaget ska också informera varje försäkringstagare om på vilket sätt försäkringstagarnas klagomål beträffande avtalen handläggs och även, i förekommande fall, vilket särskilt organ som handhar sådana klagomål, utan att detta inskränker försäkringstagarens rätt att vidta rättsliga åtgärder.

2. De förpliktelser som avses i punkt 1 ska gälla endast om försäkringstagaren är en fysisk person.

3. Närmare bestämmelser för genomförandet av punkterna 1 och 2 ska fastställas av den medlemsstat där risken är belägen.

Artikel 184

Ytterligare information beträffande skadeförsäkring som erbjuds med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster

1. När en skadeförsäkring erbjuds med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster ska försäkringstagaren, innan något åtagande görs, underrättas om i vilken medlemsstat huvudkontoret eller, i tillämpliga fall, filialen med vilken avtalet ska ingås är belägen.

Varje handling som lämnas ut till försäkringstagaren ska innehålla den information som avses i första stycket.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas på stora risker.

2. I avtalet eller andra handlingar som ger försäkringsskydd, samt i försäkringsansökningen, i den mån den är bindande för sökanden, ska finnas uppgift om adressen till huvudkontoret eller, i tillämpliga fall, till den filial till skadeförsäkringsföretaget som ger skyddet.

Medlemsstaterna får kräva att namn på och adress till den representant för skadeförsäkringsföretaget som avses i artikel 148.2 a även ska anges i de handlingar som avses i första stycket i denna punkt.

Underavsnitt 2

Livförsäkring

Artikel 185

Information till försäkringstagare

1. Innan ett livförsäkringsavtal ingås ska minst den information som anges i punkterna 2-4 lämnas till försäkringstagaren.

2. Följande uppgifter om livförsäkringsföretaget ska meddelas:

a) Företagets namn och företagsform.

b) Medlemsstat i vilken huvudkontoret och, i tillämpliga fall, den filial där avtalet ingås, är beläget.

c) Huvudkontorets adress och i tillämpliga fall adressen till den filial som ingår avtalet.

d) En konkret hänvisning till den i artikel 51 nämnda lägesrapporten om solvens och finansiell ställning, som gör denna information lättillgänglig för försäkringstagaren.

3. Följande uppgifter om åtagandet ska meddelas:

a) Definition av förmåner och optioner.

b) Avtalets löptid.

c) Hur avtalet kan avbrytas.

d) Hur premier ska betalas och premieperioder.

e) Hur återbäring beräknas och fördelas.

f) Angivande av återköpsvärde, fribrevsvärde och i vilken omfattning dessa är garanterade.

g) Uppgifter om premier för varje förmån, såväl huvudförmåner som, i tillämpliga fall, tilläggsförmåner.

h) I fråga om fondförsäkringsavtal uppgifter om de andelar till vilka förmånerna är knutna.

i) Uppgift om vilka slags tillgångar som fondförsäkringsavtal är baserade på.

j) Sättet för utövandet av uppsägningsrätten.

k) Allmän information om de skatteregler som gäller för aktuell försäkringstyp.

l) Sättet för handläggning av klagomål på försäkringsavtal från försäkringstagare, försäkrade eller förmånstagare och, i förekommande fall, förekomsten av ett särskilt organ som handlägger sådana klagomål utan inskränkning av rätten att vidta rättsliga åtgärder.

m) Vilken lag som ska tillämpas på avtalet om parterna inte har fritt val eller, om parterna har frihet att välja vilken lag som ska tillämpas, den lag livförsäkringsföretaget föreslår.

4. Dessutom ska särskild information tillhandahållas så att försäkringstagaren verkligen förstår de risker som avtalet innebär och som denne därmed tar.

5. Försäkringstagaren ska under hela avtalstiden hållas informerad om ändringar i fråga om följande information:

a) Allmänna och särskilda försäkringsvillkor.

b) Livförsäkringsföretagets namn och företagsform eller huvudkontorets adress och, i tillämpliga fall, adressen till den filial som ingått avtalet.

c) Alla uppgifter som är upptagna i punkt 3 d–j vid ändring av försäkringsvillkoren eller den lagstiftning som gäller för avtalet.

d) Årligen uppgift om återbäringssituationen.

Om försäkringsgivaren i samband med ett erbjudande om eller tecknandet av ett livförsäkringsavtal presenterar siffror avseende storleken på potentiella betalningar som överstiger de kontraktuella betalningarna, ska försäkringsgivaren ge försäkringstagaren ett exempel på en beräkning i vilken det potentiella slutliga ersättningsbeloppet beräknas utifrån premieinbetalningarna vid tre olika räntesatser. Detta ska inte gälla för terminsförsäkringar och terminskontrakt. Försäkringsgivaren ska informera försäkringstagaren på ett tydligt och lättbegripligt sätt om att beräkningsexemplet endast är en beräkningsmodell som grundar sig på teoretiska antaganden, och att försäkringstagaren inte kan ställa några avtalsgrundade anspråk utifrån beräkningsexemplet.

När det gäller försäkringar med rätt till andel i överskott ska försäkringsgivaren årligen skriftligt informera försäkringstagaren om läget för försäkringstagarens fordringar, inklusive rätten till andel i överskottet. Dessutom ska försäkringsgivaren, när denne har presenterat siffror över den potentiella framtida utvecklingen för rätten till andel i överskott, informera försäkringstagaren om skillnader mellan den faktiska utvecklingen och de ursprungliga uppgifterna.

6. Den information som avses i punkterna 2-5 ska vara klart och tydligt formulerad och avfattad på ett officiellt språk i den medlemsstat där åtagandet gjorts.

Informationen får dock lämnas på ett annat språk om försäkringstagaren begär det och medlemsstatens lagstiftning tillåter det eller om försäkringstagaren har frihet att välja tillämplig lag.

7. Den medlemsstat i vilken åtagandet gjorts får kräva att livförsäkringsföretagen ska lämna information utöver den som förtecknas i punkterna 2-5 endast om det är nödvändigt för att försäkringstagaren rätt ska förstå de väsentliga delarna av åtagandet.

8. Närmare regler för genomförandet av punkterna 1–7 ska fastställas av den medlemsstat där åtagandet har gjorts.

Artikel 186

Uppsägningstid

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att försäkringstagare som ingår individuella livförsäkringsavtal ska kunna säga upp avtalen inom en tid av mellan 14 och 30 dagar från den dag de informerades om ingåendet av avtalen.

Försäkringstagarnas uppsägning ska innebära att de befrias från alla framtida förpliktelser som följer av avtalet.

Andra rättsverkningar av och förutsättningar för uppsägning ska bestämmas genom den lag som ska tillämpas på avtalet, i synnerhet såvitt avser det sätt på vilket försäkringstagaren ska informeras om att avtal har ingåtts.

2. Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa punkt 1 i följande fall:

a) Om ett avtal har en giltighetstid om sex månader eller mindre.

b) I fall då försäkringstagaren, på grund av sin ställning eller på grund av de omständigheter under vilka avtalet ingåtts inte är i behov av särskilt skydd.

Om medlemsstaterna utnyttjar den valmöjlighet som avses i första stycket ska de i sin lagstiftning särskilt ange detta förhållande.

KAPITEL II

Bestämmelser som särskilt avser skadeförsäkring

Avsn itt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 187

Försäkringsvillkor

Till allmänna och särskilda försäkringsvillkor ska inte räknas villkor som, i ett enskilt fall, är betingade av särskilda omständigheter som hänför sig till den risk som ska försäkras.

Artikel 188

Upphävande av monopol

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de etableringsmonopol inom vissa klasser som beviljats organ etablerade inom deras territorier och som avses i artikel 8 upphävs.

Artikel 189

Deltagande i nationella garantisystem

Värdmedlemsstaterna får föreskriva att skadeförsäkringsföretag på samma sätt som skadeförsäkringsföretag som fått tillstånd inom deras territorier ska ansluta sig till och delta i varje garantisystem som är avsett att säkerställa utbetalning av försäkringsersättning till försäkringstagare och skadelidande tredje man.

Avsn itt 2

Koassu rans inom gemenskapen

Artikel 190

Koassuransverksamhet inom gemenskapen

1. Detta avsnitt ska tillämpas på koassuransverksamhet inom gemenskapen, vilken utgörs av den koassuransverksamhet som avser en eller flera av de risker som klassificerats enligt klasserna 3–16 i del A i bilaga I och som uppfyller följande villkor:

a) Risken är en stor risk.

b) Risken täcks genom ett enda avtal med en samlad premie och för samma termin av två eller flera försäkringsgivare, som var och en ansvarar för sin del som ”koassuradörer” och av vilka en ska vara ledande försäkringsföretag.

c) Risken finns inom gemenskapen.

d) För att kunna täcka risken behandlas det ledande försäkringsföretaget som om det vore det försäkringsföretag som täcker hela risken.

e) Minst en av koassuradörerna deltar i avtalet genom ett huvudkontor eller en filial etablerad i en annan medlemsstat än den där det ledande försäkringsföretaget är etablerat.

f) Det ledande försäkringsföretaget åtar sig till fullo den roll som tillkommer det enligt gällande praxis för koassuransverksamhet och särskilt fastställer försäkringsvillkor och tariffer.

2. Artiklarna 147–152 ska endast tillämpas på det ledande försäkringsföretaget.

3. Koassuransverksamhet som inte uppfyller villkoren i punkt 1 ska omfattas av bestämmelserna i detta direktiv med undantag av det här avsnittet.

Artikel 191

Deltagande i koassurans inom gemenskapen

Försäkringsföretagens rätt att delta i koassuransverksamhet inom gemenskapen får inte villkoras av andra bestämmelser än de som föreskrivs i detta avsnitt.

Artikel 192

Försäkringstekniska avsättningar

Storleken på de försäkringstekniska avsättningarna ska bestämmas av de olika koassuradörerna enligt de regler som gäller i deras hemmedlemsstat eller, om sådana regler saknas, enligt gällande praxis i den medlemsstaten.

De försäkringstekniska avsättningarna ska dock vara minst lika stora som de som fastställts av den ledande assuradören enligt de regler som gäller i dennes hemmedlemsstat.

Artikel 193

Statistik

Hemmedlemsstaterna ska se till att koassuradörerna för statistik som visar omfattningen av den koassuransverksamhet inom gemenskapen som de deltar i, med angivande av vilka medlemsstater som omfattas.

Artikel 194

Behandling av koassuransavtal vid likvidationsförfaranden

Om ett försäkringsföretag träder i likvidation, ska de åtaganden som följer av koassuransavtal inom gemenskapen infrias på samma sätt som de åtaganden som hänför sig till försäkringsföretagets övriga försäkringsavtal, oavsett försäkringstagarens eller förmånstagarnas nationalitet.

Artikel 195

Informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter

Vid genomförandet av detta avsnitt ska medlemsstaternas tillsynsmyndigheter, inom ramen för det samarbete som avses i avdelning I kapitel IV avsnitt 5, utbyta all information som erfordras.

Artikel 196

Samarbete under genomförandet

Kommissionen och medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska i nära samarbete följa upp de svårigheter som kan uppkomma vid genomförandet av detta avsnitt.

Inom ramen för detta samarbete ska de särskilt uppmärksamma sådan tillämpning som tyder på att det ledande försäkringsföretaget inte fullgör sitt åtagande enligt gällande praxis inom koassuranssektorn eller att täckningen av föreliggande risker uppenbart inte kräver deltagande av två eller flera assuradörer.

Avsn itt 3

Assistans

Artikel 197

Verksamhet liknande reseförsäkring

Medlemsstaterna får föreskriva att tillhandahållande av räddningstjänster till personer som råkat i svårigheter under andra omständigheter än de som nämns i artikel 2.2 ska omfattas av detta direktiv.

Om en medlemsstat föreskriver detta, ska den behandla sådan verksamhet som om den ingick i klass 18 i del A i bilaga I.

Andra stycket ska inte på något sätt påverka möjligheterna till sådan klassificering som anges i bilaga I när det gäller verksamhet som uppenbart ingår i andra klasser.

Avsn itt 4

Rättsskyddsförsäkring

Artikel 198

Tillämpningsområde för detta avsnitt

1. Detta avsnitt ska tillämpas på rättsskyddsförsäkring som avses i klass 17 i bilaga I del A, genom vilken ett försäkringsföretag åtar sig att, mot betalning av premie, bära kostnaderna för rättsliga förfaranden och tillhandahålla andra tjänster som har direkt anknytning till vad en sådan försäkring omfattar, främst i följande syften:

a) Att tillförsäkra ersättning för den förlust eller skada som den försäkrade åsamkats antingen genom uppgörelse som skett utanför domstol, eller genom civilrättsligt eller straffrättsligt förfarande.

b) Att försvara eller företräda den försäkrade vid civilrättsliga, straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga förfaranden eller vid andra liknande förfaranden eller i anledning av att ersättningskrav har riktats mot denna person.

2. Detta avsnitt ska inte gälla något av följande:

a) Rättsskyddsförsäkring avseende tvister eller risker som härrör från eller har samband med användning av havsgående fartyg.

b) Åtgärder som ett försäkringsföretag, inom ramen för ansvarsförsäkring, vidtar för att försvara eller företräda den försäkrade i en undersökning eller en förhandling, om åtgärderna samtidigt utövas för tillvaratagande av detta försäkringsföretags egna intressen inom ramen för sådan försäkring.

c) Om en medlemsstat bestämmer detta, rättsskyddsförsäkring meddelad av en assistansförsäkringsgivare som uppfyller följande villkor:

i) Verksamheten utövas i en annan medlemsstat än den där den försäkrade har sin stadigvarande bostad.

ii) Verksamheten utgör del av ett avtal som täcker uteslutande assistans för personer som hamnar i svårigheter under resa eller vid vistelse utanför hemorten eller den stadigvarande bostaden.

I det fall som avses i första stycket c ska det i avtalet tydligt anges att skyddet i fråga är begränsat till sådana omständigheter som anges i det ledet och är underordnat i förhållande till assistansen.

Artikel 199

Separata avtal

Rättsskyddsförsäkring ska antingen meddelas genom ett avtal som är skilt från det som upprättas för andra klasser, eller tas upp som en separat del av ett försäkringsbrev med särskilt angivande av rättsskyddets omfattning samt, om medlemsstaten så begär, det motsvarande premiebeloppet.

Artikel 200

Handläggning av skadeärenden

1. Hemmedlemsstaten ska säkerställa att försäkringsföretag i enlighet med det alternativ som medlemsstaten valt eller efter eget val, om medlemsstaten samtycker till detta, antar minst en av de metoder för handläggning av skadeärenden som anges i punkterna 2, 3 och 4.

Oavsett vilken lösning som väljs ska de rättsskyddsförsäkrades intressen anses likvärdigt tillvaratagna enligt detta avsnitt.

2. Försäkringsföretag ska se till att ingen anställd som har befattning med handläggningen av skadeärenden inom rättsskyddsförsäkring eller med därmed sammanhängande juridisk rådgivning samtidigt utövar liknande verksamhet inom ett annat företag som är knutet till det första försäkringsföretaget finansiellt, kommersiellt eller administrativt och som omfattar en eller flera av de andra klasser som anges i bilaga I.

Försäkringsföretag med blandad verksamhet ska se till att ingen anställd som har befattning med handläggningen av skadeärenden eller med därmed sammanhängande juridisk rådgivning samtidigt utövar liknande verksamhet inom en annan klass som ingår i företagets verksamhet.

3. Försäkringsföretaget ska anförtro handläggningen av skadeärenden avseende rättsskyddsförsäkring till ett företag som är en särskild juridisk person. Detta företag ska anges i ett sådant särskilt försäkringsavtal eller i en sådan separat del av ett avtal som avses i artikel 199.

Om det företag som är en särskild juridisk person har anknytning till ett försäkringsföretag som är verksamt inom en eller flera av de andra klasser som anges i bilaga I del A, får de anställda som handlägger skadeärenden eller bistår med juridisk rådgivning i samband med sådan handläggning i det företag som är en särskild juridisk person inte samtidigt utöva samma eller liknande uppgifter i det andra försäkringsföretaget. Medlemsstaterna får föreskriva samma krav för medlemmarna i förvaltnings-, ledningseller tillsynsorganen.

4. Avtalet ska innehålla en bestämmelse om att de försäkrade har rätt att, från den tidpunkt då de kan rikta anspråk mot försäkringsgivaren, fritt utse advokat eller, i den utsträckning det medges i nationell lag, någon annan person med de kvalifikationer som behövs för att tillvarata de försäkrades intressen.

Artikel 201

Fritt val av advokat

1. I varje avtal om rättsskyddsförsäkring ska följande uttryckligen anges:

a) Att de försäkrade fritt ska kunna välja advokat eller någon annan person som har kvalifikationer enligt nationell lag att försvara eller företräda dem eller i övrigt tillvarata deras intressen vid undersökningar eller förhandlingar.

b) Att de försäkrade fritt ska kunna välja advokat eller, om de föredrar det och i den utsträckning det medges i nationell lag, någon annan person med de kvalifikationer som behövs för att tillvarata deras intressen närhelst en intressekonflikt uppstår.

2. I detta avsnitt avses med ”advokat” en person som har rätt att utöva sin yrkesverksamhet under en av de benämningar som anges i rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster ([1]).

([1]) EGT L 78, 26.3.1977, s. 17.

Artikel 202

Undantag från det fria valet av advokat

1. Medlemsstaterna får medge undantag från artikel 201.1 för rättsskyddsförsäkring, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Försäkringen är begränsad till de försäkringsfall som uppkommer genom användning av vägfordon inom den berörda medlemsstatens territorium.

b) Försäkringen är förenad med ett avtal om erbjudande av assistans vid olyckshändelse eller skadefall där ett vägfordon är inblandat.

c) Varken rättsskyddsförsäkringsföretaget eller assistansförsäkringsgivaren meddelar någon form av ansvarsförsäkring.

d) Sådana åtgärder har vidtagits att helt oberoende advokater bistår och företräder vardera parten i en tvist, när parterna är rättsskyddsförsäkrade hos samma försäkringsföretag.

2. Ett undantag som medgivits enligt punkt 1 ska inte inverka på tillämpningen av artikel 200.

Artikel 203

Skiljeförfarande

Medlemsstaterna ska besluta om skiljeförfarande eller andra förfaranden som ger motsvarande garantier om objektivitet för att lösa tvister mellan den som meddelat rättsskyddsförsäkring och den försäkrade, utan att den rätt till överklagande hos rättsliga instanser som kan finnas enligt nationell lag påverkas.

I försäkringsavtalet ska det föreskrivas att den försäkrade har rätt att använda sig av sådana förfaranden.

Artikel 204

Intressekonflikter

När en intressekonflikt uppstår eller oenighet råder angående tvistens lösning, ska rättsskyddsförsäkringsgivaren eller, där det är lämpligt, skaderegleringsorganet, underrätta den försäkrade om de rättigheter som anges i artikel 201.1 och den möjlighet han har att använda sig av ett sådant förfarande som avses i artikel 203.

Artikel 205

Upphävande av krav på specialisering för rättsskyddsförsäkring

Medlemsstaterna ska upphäva alla bestämmelser som innebär förbud för ett försäkringsföretag att samtidigt inom respektive medlemsstats territorium bedriva verksamhet avseende rättsskyddsförsäkring och andra klasser.

Avsn itt 5

Sju kförsäkring

Artikel 206

Sjukförsäkring som alternativ till skydd genom socialförsäkringssystemet

1. Medlemsstater, i vilka avtal om försäkring mot riskerna enligt klass 2 i bilaga I del A helt eller delvis kan ersätta det skydd vid sjukdom som ges genom det lagstadgade socialförsäkringssystemet, får föreskriva följande:

a) Att sådana avtal ska följa de särskilda rättsregler som denna medlemsstat har antagit för denna försäkringsklass till skydd för det allmänna bästa.

b) Att de allmänna och särskilda villkoren för denna försäkring meddelas till tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten innan de börjar tillämpas.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att det sjukförsäkringssystem som avses i punkt 1 tekniskt sett ska fungera på liknande sätt som en livförsäkring, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Premierna som ska betalas beräknas på grundval av tabeller över sjukdomsfall och andra statistiska uppgifter som är relevanta för den medlemsstat där risken är belägen i enlighet med de matematiska metoder som används inom försäkringsverksamhet.

b) En reserv upprättas för stigande levnadsålder.

c) Försäkringsgivaren får upphäva avtalet endast inom en bestämd tidsperiod som fastställs av den medlemsstat där risken är belägen.

d) Avtalet innehåller bestämmelser om att premierna kan ökas och ersättningarna minskas, även för gällande avtal.

e) Avtalet innehåller bestämmelser om att försäkringstagarna får byta sina befintliga avtal mot ett avtal som överensstämmer med punkt 1 och som erbjuds av samma försäkringsföretag eller samma filial samt tar hänsyn till de rättigheter de förvärvat.

I det fall som avses i första stycket e ska hänsyn tas till reserven för stigande levnadsålder, och ny läkarundersökning får endast krävas om ersättningsnivån ska höjas.

Tillsynsmyndigheterna i den berörda medlemsstaten ska offentliggöra de tabeller över sjukdomsfall och andra relevanta uppgifter som avses i första stycket a samt överlämna dem till tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten.

Premierna ska, på välgrundade försäkringsmatematiska antaganden, vara tillräckliga för att försäkringsföretagen ska kunna uppfylla samtliga sina förpliktelser med hänsyn till samtliga aspekter beträffande deras finansiella situation. Hemmedlemsstaten ska föreskriva att de tekniska grunderna för premieberäkningen ska överlämnas till dess tillsynsmyndigheter innan produkten släpps ut på marknaden.

Tredje och fjärde styckena ska även gälla vid ändringar av befintliga avtal.

Avsn itt 6

Arbetsskadeförsäkring

Artikel 207

Obligatorisk arbetsskadeförsäkring

Medlemsstaterna får föreskriva att varje försäkringsföretag som på egen risk erbjuder obligatorisk arbetsskadeförsäkring inom deras territorier ska följa de särskilda bestämmelser som finns för detta slag av försäkring i deras nationella lagstiftning, med undantag av bestämmelser om den finansiella tillsynen för vilken hemmedlemsstaten ska vara ensamt ansvarig.

KAPITEL III

Bestämmelser som särskilt avser livförsäkring

Artikel 208

Förbud mot tvångsavstående från del av försäkringsverksamhet

Medlemsstaterna får inte föreskriva att livförsäkringsföretag ska avstå från någon del av sin försäkringsverksamhet enligt artikel 2.3 till en eller flera organisationer som anges i nationell lag.

Artikel 209

Premie för nya försäkringar

Premier för nya försäkringar ska utifrån rimliga försäkringsmatematiska antaganden vara tillräckliga för att livförsäkringsföretagen ska kunna uppfylla alla sina åtaganden och i synnerhet för att kunna göra adekvata försäkringstekniska avsättningar.

Vid denna bedömning får hänsyn tas till alla aspekter av ett försäkringsföretags ekonomiska situation, men andra medel än premier och därav härrörande avkastning får inte systematiskt och permanent utnyttjas på ett sådant sätt att det på lång sikt kan äventyra företagets soliditet.

KAPITEL IV

Bestämmelser som särskilt avser återförsäkring

Artikel 210

Finansiell återförsäkring

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag, som ingår avtal om finansiell återförsäkring eller bedriver verksamheter med sådan återförsäkring, på ett tillfredsställande sätt kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera risker som uppstår genom sådana avtal eller verksamheter.

2. I syfte att säkerställa att en harmoniserad behandling av finansiell återförsäkringsverksamhet genomförs får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera bestämmelserna i punkt 1 i fråga om övervakning, hantering och kontroll av risker till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

3. I punkterna 1 och 2 avses med finansiell återförsäkring en återförsäkring som innebär att den explicita maximala potentiella förlust, uttryckt som den maximala överförda ekonomiska risken, som uppstår genom överföring av en teckningsrisk och en tidsrisk som båda är betydande, överstiger premien för avtalets livslängd med ett begränsat men betydande belopp, samtidigt som åtminstone ett av följande förhållanden föreligger:

a) Betydande hänsyn tas uttryckligen till pengars tidsvärde.

b) Avtalsbestämmelser föreligger för att utjämna skillnaden i ekonomiskt åtagande mellan parterna över tiden för att uppnå den åsyftade risköverföringen.

Artikel 211

Specialföretag

1. Medlemsstaterna ska tillåta specialföretag att etablera sig inom deras territorier, förutsatt att tillsynsmyndigheterna ger sitt förhandsgodkännande.

2. I syfte att säkerställa en harmoniserad behandling av specialföretag ska kommissionen anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

a) Auktorisationens omfattning.

b) Obligatoriska villkor som ska ingå i alla ingångna avtal.

c) De lämplighetskrav som avses i artikel 42 för specialföretagets ledningspersonal.

d) Lämplighetskrav för aktieägare eller medlemmar med kvalificerat innehav i specialföretaget.

e) Sunda rutiner för administration och redovisning, adekvata rutiner för intern kontroll och krav för riskhanteringen.

f) Informationskrav vad beträffar redovisning, uppgifter för stabilitetstillsyn och statistik.

g) Solvenskrav.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

3. Specialföretag som auktoriserats före den 31 oktober 2012 ska omfattas av lagen i den medlemsstat som auktoriserat specialföretaget. All ny verksamhet som ett specialföretag startar efter det datumet ska emellertid omfattas av punkterna 1 och 2.

AVDELNING III

TILLSYN ÖVER FÖRSÄKRINGS- OCH ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG SOM INGÅR I EN GRUPP

KAPITEL I

Grupptillsyn: definitioner, tillämpliga fall, tillämpningsområde och nivåer

Avsn itt 1

D efinitioner

Artikel 212

Definitioner

1. I denna avdelning avses med

a) *företag med ägarintresse*: ett företag som är antingen moderföretag eller ett annat företag som har ett ägarintresse eller ett företag som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG,

b) *anknutet företag*: ett företag som är antingen ett dotterföretag eller ett annat företag som är föremål för ägarintresse eller ett företag som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG,

c) *grupp*: en företagsgrupp

i) som består av ett företag med ägarintresse, dess dotterföretag och de enheter i vilka företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag har innehav samt företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG, eller

ii) som baseras på ingående, genom avtal eller på annat sätt, av starka och varaktiga finansiella kopplingar mellan dessa företag, och som kan innehålla ömsesidiga associationer eller liknande företag, under förutsättning att

— ett av dessa företag genom centraliserad samordning utövar ett dominerande inflytande över besluten, inklusive finansiella beslut, i de andra företag som ingår i gruppen, och

— ingående och avbrytande av sådana förbindelser, enligt vad som avses i denna avdelning, kräver ett förhandsgodkännande av grupptillsynsmyndigheten.

Det företag som utövar centraliserad samordning ska betraktas som moderföretag och de andra företagen ska betraktas som dotterföretag.

d) *grupptillsynsmyndighet*: den tillsynsmyndighet som i enlighet med artikel 247 fastställts som ansvarig för grupptillsynen,

e) *tillsynskollegium*: en permanent men flexibel struktur för samarbete och samordning mellan tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna,

f) *försäkringsholdingbolag*: ett moderföretag som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i direktiv 2002/87/EG, vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintresse i dotterföretag, vilka enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, där minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag,

g) *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett annat moderföretag än ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett återförsäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i direktiv 2002/87/EG, vilket har minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bland sina dotterföretag.

2. Vid tillämpningen av denna avdelning ska tillsynsmyndigheterna också som moderföretag betrakta varje företag som enligt deras uppfattning i praktiken utövar ett dominerande inflytande över ett annat företag.

De ska också som dotterföretag betrakta varje företag över vilket, enligt deras uppfattning, ett moderföretag i praktiken utövar ett dominerande inflytande.

De ska också som ägarintresse betrakta ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag över vilket enligt deras uppfattning ett betydande inflytande utövas.

Avsn itt 2

Tillämpningsområde

Artikel 213

Fall då grupptillsyn ska tillämpas

1. Medlemsstaterna ska föreskriva grupptillsyn i enlighet med denna avdelning över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp.

De bestämmelser i detta direktiv i vilka det föreskrivs tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag på det enskilda företagets nivå är fortsatt tillämpliga på dessa företag, om inte annat föreskrivs i denna avdelning.

2. Medlemsstaterna ska se till att tillsyn på gruppnivå tillämpas på följande:

a) Försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 218–258.

b) Försäkrings- och återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor inom gemenskapen enligt artiklarna 218-258.

c) Försäkrings- och återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor utanför gemenskapen eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 260-263.

d) Försäkrings- och återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet enligt artikel 265.

3. I de fall som avses i punkt 2 a och b får grupptillsynsmyndigheten, om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller försäkringsholdingbolaget med huvudkontor inom gemenskapen är anknutet till en reglerad enhet eller ett blandat finansiellt holdingbolag som är underkastat extra tillsyn enligt artikel 5.2 i direktiv 2002/87/EG, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, besluta att tillsyn över riskkoncentrationer enligt artikel 244 i det här direktivet eller över transaktioner inom en grupp enligt artikel 245 i direktivet eller båda dessa former av tillsyn inte ska utövas på nivån för det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget med ägarintresse.

Artikel 214

Grupptillsynens tillämpningsområde

1. Att grupptillsyn utövas enligt artikel 213 ska inte innebära något krav på tillsynsmyndigheterna att utföra en tillsynsuppgift i fråga om det enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland, försäkringsholdingbolaget eller försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet, utan att detta ska påverka tillämpningen av artikel 257 såvitt gäller försäkringsholdingbolag.

2. Grupptillsynsmyndigheten får från fall till fall besluta att inte låta ett företag omfattas av den grupptillsyn som avses i artikel 213:

a) Företaget är beläget i ett tredjeland där det finns rättsliga hinder för överförandet av nödvändig information, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 229.

b) Det företag som skulle omfattas är av ringa intresse med hänsyn till grupptillsynens syfte.

c) Det vore olämpligt eller vilseledande att med hänsyn till grupptillsynens syfte låta det berörda företaget omfattas av grupptillsynen.

Även om flera företag inom samma grupp, betraktade individuellt, får undantas enligt första stycket b, ska de dock inte desto mindre omfattas av grupptillsynen om de, betraktade tillsammans, är av icke ringa intresse.

Om grupptillsynsmyndigheten anser att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör undantas från grupptillsynen enligt första stycket, leden b eller c, ska myndigheten samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar beslut.

Om grupptillsynsmyndigheten har undantagit ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från grupptillsynen enligt led b eller c, får tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där detta företag är beläget hos det ledande företaget i gruppen inhämta alla uppgifter som kan underlätta deras tillsyn över försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i fråga.

Avsn itt 3

Nivåer

Artikel 215

Moderföretag som har det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå

1. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag med ägarintresse som avses i artikel 213.2 a och b är ett dotterföretag till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som har sitt huvudkontor inom gemenskapen ska artiklarna 218-258 tillämpas endast på det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som är moderföretag med huvudkontor inom gemenskapen.

2. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som är moderföretag med huvudkontor inom gemenskapen och som har det yttersta ägarintresset enligt punkt 1 är dotterföretag till ett företag som är underkastat extra tillsyn enligt artikel 5.2 i direktiv 2002/87/EG, får grupptillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, besluta att tillsyn över riskkoncentrationer enligt artikel 244, över transaktioner inom en grupp enligt artikel 245 eller över båda dessa former av tillsyn inte ska utövas på nivån för det moderföretag som har det yttersta ägarintresset.

Artikel 216

Moderföretag som har det yttersta ägarintresset på nationell nivå

1. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag med ägarintresse och med huvudkontor inom gemenskapen som avses i artikel 213.2 a och b inte har detta huvudkontor i samma medlemsstat som det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215, får medlemsstaterna tillåta sina tillsynsmyndigheter att, efter samråd med grupptillsynsmyndigheten och detta moderföretag, låta grupptillsynen avse det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som är moderföretag och som har det yttersta ägarintresset på nationell nivå.

I sådana fall ska tillsynsmyndigheten ange motiven till sitt beslut för både grupptillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå.

Artiklarna 218–258 ska gälla i tillämpliga delar om inte annat följer av punkterna 2-6.

2. Tillsynsmyndigheten får begränsa grupptillsynen över moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå till att gälla i ett eller flera avsnitt av kapitel II.

3. Om tillsynsmyndigheten beslutar att tillämpa kapitel II avsnitt 1 på moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå, ska det val av metod som grupptillsynsmyndigheten gjort i enlighet med artikel 220 beträffande det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215 betraktas som avgörande och tillämpas av tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten.

4. Om tillsynsmyndigheten beslutar att tillämpa kapitel II avsnitt 1 på moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå, och det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215 har beviljats tillstånd i enlighet med artikel 231 eller artikel 233.5 att beräkna solvenskapitalkravet för gruppen och även solvenskapitalkraven för de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen med en intern modell, ska detta beslut betraktas som avgörande och tillämpas av tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten.

Om under sådana omständigheter tillsynsmyndigheten finner att riskprofilen hos moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå avviker väsentligt från den interna modell som godkänts på gemenskapsnivå får myndigheten, så länge som företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, besluta att för företaget fastställa kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet på gruppnivå eller, om under särskilda omständigheter sådant kapitaltillägg inte skulle vara en lämplig lösning, kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav för gruppen enligt standardformeln.

Tillsynsmyndigheten ska ange motiven till sådana beslut för både företaget och grupptillsynsmyndigheten.

5. Om tillsynsmyndigheten beslutar att tillämpa kapitel II avsnitt 1 på moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå, ska detta företag inte ges möjlighet att i enlighet med artikel 236 eller 243 ansöka om tillstånd att låta något av sina dotterföretag omfattas av artiklarna 238 och 239.

6. Om medlemsstaterna medger att deras tillsynsmyndigheter fattar sådana beslut som avses i punkt 1, ska de föreskriva att inga sådana beslut kan fattas eller upprätthållas i de fall moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå är ett dotterföretag till det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215 och det företaget har erhållit tillstånd enligt artikel 237 eller 243 att låta det dotterföretaget omfattas av artiklarna 238 och 239.

7. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange under vilka förhållanden beslut enligt punkt 1 får fattas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 217

Moderföretag med ägarintressen från flera medlemsstater

1. Om medlemsstaterna tillåter att deras tillsynsmyndigheter fattar sådana beslut som avses i artikel 216, ska de också tillåta dem att besluta att ingå överenskommelser med tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater där andra moderföretag med yttersta ägarintresse på nationell nivå är verksamma i syfte att utföra grupptillsyn på undergruppsnivå omfattande flera medlemsstater.

Om de berörda tillsynsmyndigheterna har träffat en överenskommelse enligt första stycket ska grupptillsynen inte utövas på nivån för något sådant moderföretag med yttersta ägarintresse enligt artikel 216 som är verksamt i andra medlemsstater än den där den undergrupp som avses i första stycket i denna punkt är belägen.

2. Artikel 216.2–216.6 ska gälla i tillämpliga delar.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange under vilka förhållanden beslut enligt punkt 1 får fattas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

KAPITEL II

Finansiell ställning

Avsn itt 1

Solvens på gru ppnivå

Un deravsn itt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 218

Solvenstillsyn på gruppnivå

1. Solvenstillsyn på gruppnivå ska utövas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln samt artikel 246 och kapitel III.

2. I det fall som avses i artikel 213.2 a ska medlemsstaterna kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintressen säkerställer att gruppen har tillgång till en medräknings kapitalbas som alltid är minst lika med solvenskapitalkravet för gruppen, beräknat enligt underavsnitten 2, 3 och 4.

3. I det fall som avses i artikel 213.2 b ska medlemsstaterna kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp säkerställer att gruppen har tillgång till en medräkningsbar kapitalbas som alltid är minst lika med solvenskapitalkravet för gruppen, beräknat enligt underavsnitt 5.

4. Grupptillsynsmyndigheten ska utföra tillsynens granskningsprocess enligt kapitel III av kraven i punkterna 2 och 3. Artiklarna 136 och 138.1-138.4 ska gälla i tillämpliga delar.

5. Så snart som företaget med ägarintresse har konstaterat och informerat grupptillsynsmyndigheten om att solvenskapitalkravet inte längre uppfylls eller att det finns risk för att det kommer att underskridas under de närmaste tre månaderna, ska grupptillsynsmyndigheten informera övriga tillsynsmyndigheter inom tillsynskollegiet, vilket ska analysera gruppens situation.

Artikel 219

Återkommande beräkningar

1. Grupptillsynsmyndigheten ska se till att de beräkningar som avses i artikel 218.2 och 218.3 utförs minst en gång per år, antingen av försäkrings- eller återförsäkringsföretagen med ägarintresse eller av försäkringsholdingbolaget.

Relevanta data för beräkningen och beräkningens resultat ska lämnas till grupptillsynsmyndigheten av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget eller av det företag i gruppen som grupptillsynsmyndigheten utsett efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och med gruppen själv.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretaget samt försäkringsholdingbolaget ska fortlöpande övervaka solvenskapitalkravet för gruppen. Om gruppens riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det senast rapporterade solvenskapitalkravet ska en förnyad beräkning av detta krav göras utan dröjsmål och rapporteras till grupptillsynsmyndigheten.

Om det finns grundad anledning att anta att gruppens riskprofil förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet på gruppnivå, får grupptillsynsmyndigheten kräva en förnyad beräkning av detta krav.

Un deravsn itt 2

Val av beräkningsmetod och allmänna principer

Artikel 220

Val av metod

1. Solvensberäkningen på gruppnivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som avses i artikel 213.2 a ska utföras enligt de försäkringstekniska principer som anges i artiklarna 221–233 och med en av de metoder som redovisas där.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att solvensberäkningen på gruppnivå för sådana försäkrings- och återförsäkringsföretag som avses i artikel 213.2 a ska utföras i enlighet med metod 1 som anges i artiklarna 230-232.

Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter, när de fullgör uppgiften att vara grupptillsynsmyndighet för en viss grupp, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen, beslutar att på denna grupp tillämpa metod 2 som anges i artiklarna 233 och 234 eller en kombination av metoderna 1 och 2, om tillämpning uteslutande av metod 1 inte skulle ha varit lämpligt.

Artikel 221

Beaktande av den proportionella andelen

1. Vid solvensberäkning för en grupp ska hänsyn tas till den proportionella andel som ett företag med ägarintresse innehar i de anknutna företagen.

Vid tillämpningen av första stycket ska den proportionella andelen omfatta något av följande:

a) För metod 1: de procentandelar som tillämpats vid upprättandet av den sammanställda redovisningen.

b) För metod 2: den andel av det tecknade bolagskapitalet som, direkt eller indirekt, innehas av företaget med ägarintresse.

Oberoende av vilken metod som används ska dock, när det anknutna företaget är ett dotterföretag som inte har tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att täcka sitt solvenskapitalkrav, hela dotterföretagets solvensunderskott beaktas.

Om, enligt tillsynsmyndigheternas uppfattning, ansvaret hos ett moderföretag, som innehar en andel av kapitalet, strikt är begränsat till denna kapitalandel får dock dessa behöriga myndigheter tillåta att dotterföretagets solvensunderskott beaktas på proportionell basis.

2. Grupptillsynsmyndigheten ska, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen, fastställa den proportionella andel som ska beaktas i följande fall:

a) När det inte finns några kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp.

b) När en tillsynsmyndighet har fastställt att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag ska räknas som ägarintresse, eftersom, enligt myndighetens uppfattning, ett väsentligt inflytande utövas över företaget.

c) När en tillsynsmyndighet har avgjort att ett företag är ett moderföretag till ett annat företag eftersom det enligt tillsynsmyndighetens uppfattning utövar ett faktiskt dominerande inflytande över detta andra företag.

Artikel 222

Eliminering av dubbelräkning av poster i kapitalbasen

1. Dubbelräkning av poster i kapitalbasen som används för att täcka solvenskapitalkravet mellan olika försäkrings- eller återförsäkringsföretag som beaktas vid solvensberäkningen ska inte tillåtas.

I detta syfte ska, vid beräkning av en grupps solvens, när de metoder som beskrivs i underavsnitt 4 inte redan innehåller bestämmelser om detta, följande belopp undantas:

a) Värdet av alla tillgångar i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som representerar finansieringen av poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet för något av dess anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

b) Värdet av alla tillgångar i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som representerar finansieringen av poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse.

c) Värdet av alla tillgångar i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som representerar finansieringen av poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet för något annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, får följande poster omfattas av beräkningen endast i den mån de får ingå för att täcka solvenskapitalkravet i det berörda anknutna företaget:

a) Överskottsmedel enligt artikel 91.2 som uppkommer i ett livförsäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas.

b) Tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket gruppens solvens beräknas.

Följande ska dock i samtliga fall undantas vid beräkningen:

i) Tecknat men inte inbetalt kapital som medför en möjlig förpliktelse för ett företag med ägarintresse.

ii) Tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse som medför en möjlig förpliktelse för ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

iii) Tecknat men inte inbetalt kapital i ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som medför en möjlig förpliktelse för ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till samma försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse.

3. Om tillsynsmyndigheterna anser att vissa poster i kapitalbasen, utöver de som avses i punkt 2, som får täcka ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvenskapitalkrav i praktiken inte kan göras tillgängliga för att täcka samma krav i det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas, får dessa poster endast omfattas av beräkningen i den mån de får ingå för att täcka solvenskapitalkravet i det anknutna företaget.

4. Summan av de poster i kapitalbasen som avses i punkterna 2 och 3 får inte överstiga solvenskapitalkravet för det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

5. Poster som ingår i kapitalbasen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas, och för vilka tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande krävs enligt artikel 90, får ingå i beräkningen endast under förutsättning att de vederbörligen godkänts av den tillsynsmyndighet som är ansvarig för tillsynen över det anknutna företaget.

Artikel 223

Eliminering av kapital som skapats inom en grupp

1. Vid beräkning av en grupps solvens ska ingen hänsyn tas till poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet och som härrör från ömsesidig finansiering mellan försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse och något av följande:

a) Ett anknutet företag.

b) Ett företag med ägarintresse.

c) Ett annat företag som är anknutet till något företag med ägarintresse i det berörda företaget.

2. Vid beräkning av solvens på gruppnivå ska ingen hänsyn tas till poster i kapitalbasen som kan täcka solvenskapitalkravet i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket sådan solvens beräknas om dessa poster härrör från ömsesidig finansiering tillsammans med ett annat företag som är anknutet till samma försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse.

3. Ömsesidig finansiering ska anses föreligga åtminstone när ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller något av dess anknutna företag innehar aktier i, eller ger lån till, ett annat företag som direkt eller indirekt innehar poster i sin kapitalbas som får ingå i solvensmarginalen för det förstnämnda företaget.

Artikel 224

Värdering

Tillgångarnas och skuldernas värde ska bedömas i enlighet med artikel 75.

Un deravsn itt 3

Tillämpning av beräkningsmetoderna

Artikel 225

Anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har mer än ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska vart och ett av dessa anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag beaktas vid beräkningen av gruppens solvens.

Om ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte har sitt huvudkontor i samma medlemsstat som det försäkrings- eller återförsäkringsföretag för vilket beräkningen av gruppens solvens utförs, får medlemsstaterna föreskriva att, i fråga om det anknutna företaget, beräkningen ska ta hänsyn till solvenskapitalkravet och de kapitalbasposter som får medräknas för att täcka detta enligt bestämmelserna i den andra medlemsstaten.

Artikel 226

Mellanliggande försäkringsholdingbolag

1. Vid beräkning av solvens på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ett ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag, ett anknutet återförsäkringsföretag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland genom ett försäkringsholdingbolag ska det mellanliggande försäkringsholdingbolagets ställning beaktas.

Endast vid denna beräkning ska det mellanliggande försäkringsholdingbolaget betraktas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av bestämmelserna om solvenskapitalkrav i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 och av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka detta krav som de som fastställs genom avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3.

2. I de fall då ett mellanliggande försäkringsholdingbolag innehar efterställda skulder eller andra poster i kapitalbasen för vilka begränsningar gäller enligt artikel 98, ska dessa poster godkännas upp till de belopp som beräknats med tillämpning av de gränsvärden som anges i artikel 98 för summan av de utestående posterna på gruppnivå jämförd med solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Poster i kapitalbasen i ett mellanliggande försäkringsholdingbolag, för vilka tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande skulle krävas enligt artikel 90 om de innehades av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, får ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå endast om de vederbörligen har godkänts av grupptillsynsmyndigheten.

Artikel 227

Anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland

1. När man i enlighet med artikel 233 beräknar solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland ska det sistnämnda företaget endast vid denna beräkning behandlas som ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gemenskapen.

Om det tredjeland där detta företag har sitt huvudkontor kräver att det ska vara auktoriserat och ålägger det en solvensordning som är minst likvärdig med den som fastställs genom kapitel VI i avdelning I, får medlemsstaterna dock föreskriva att man i fråga om detta företag vid beräkningen ska beakta det solvenskapitalkrav och de kapitalbasposter som får medräknas för att täcka det som fastställts av det berörda tredjelandet.

2. Kontrollen av att ordningen i tredjelandet är minst likvärdig ska utföras av grupptillsynsmyndigheten, antingen på eget initiativ eller på begäran av företaget med ägarintresse.

Grupptillsynsmyndigheten ska i samband med detta samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter och Ceiops innan den fattar sitt beslut.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder som specificerar kriterierna för huruvida solvensordningen i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

4. Kommissionen får, efter samråd med europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén och i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 301.2, och med beaktande av de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, anta ett beslut om huruvida solvensordningen i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI.

Dessa beslut ska regelbundet ses över för att ta hänsyn till eventuella ändringar av solvensordningen i avdelning I kapitel VI och den solvensordning som gäller i tredjelandet.

5. När det i ett beslut som kommissionen antagit i enlighet med punkt 4 slås fast att solvensordningen i ett tredjeland är likvärdig ska punkt 2 inte tillämpas.

När det i ett beslut som kommissionen antagit i enlighet med punkt 4 slås fast att solvensordningen i ett tredjeland inte är likvärdig ska den möjlighet som anges i punkt 1 andra stycket att beakta solvenskapitalkravet och de medräkningsbara posterna i kapitalbasen enligt ordningen i det berörda tredjelandet inte tillämpas, och försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjelandet ska behandlas uteslutande i enlighet med punkt 1 första stycket.

Artikel 228

Anknutna kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut

När det gäller beräkningen av solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ett ägarintresse i ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut, ska medlemsstaterna tillåta att deras försäkrings- och återförsäkringsföretag även tillämpar metoderna 1 eller 2 i bilaga I till direktiv 2002/87/EG. Metod 1 i den bilagan ska dock endast tillämpas om grupptillsynsmyndigheten anser att nivån på den samordnade ledningen och interna kontrollen avseende de enheter som avses inbegripas i tillämpningsområdet för sammanställningen är tillräcklig. Den valda metoden ska tillämpas konsekvent över tiden.

Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter, när dessa utför uppgiften som grupptillsynsmyndighet för en viss grupp, på eget initiativ eller på begäran av företaget med ägarintresse beslutar att dra av varje sådant ägarintresse som avses i första stycket från de poster i kapitalbasen som får medräknas vid bestämningen av solvensen på gruppnivå för företaget med ägarintresse.

Artikel 229

Tillgång till nödvändiga data saknas

Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte har tillgång till data som är nödvändiga för att beräkna solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och som rör ett anknutet företag med huvudkontor i en medlemsstat eller i tredjeland, ska detta företags bokförda värde i försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse dras av från de poster i kapitalbasen som får medräknas vid bestämningen av solvensen på gruppnivå.

I ett sådant fall får inte någon orealiserad vinst som har samband med detta ägarintresse betraktas som en medräkningsbar kapitalbaspost när det gäller solvensen på gruppnivå.

Un deravsn itt 4

Beräkningsmetoder

Artikel 230

Metod 1 (Huvudmetod): Metod baserad på sammanställd redovisning

1. Beräkningen av solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse ska genomföras med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen.

Solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse utgörs av skillnaden mellan följande:

a) De kapitalbasmedel som får medräknas för att täcka solvenskapitalkravet, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data.

b) Solvenskapitalkravet på gruppnivå beräknat med utgångspunkt i sammanställda data.

Bestämmelserna i avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3 och i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 ska gälla vid beräkningen av de poster i kapitalbasen som får medräknas för att täcka solvenskapitalkravet och av solvenskapitalet på gruppnivå med utgångspunkt i sammanställda data.

2. Solvenskapitalkravet på gruppnivå med utgångspunkt i sammanställda data (det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå) ska beräknas antingen enligt standardformeln eller med en godkänd intern modell i överensstämmelse med de allmänna principer som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 2 respektive avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 3.

Det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska uppgå till minst summan av följande:

a) Minimikapitalkravet enligt artikel 129 för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse.

b) Den proportionella andelen av minimikapitalkraven för de anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretagen.

Detta minimum ska täckas genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen enligt vad som anges i artikel 98.4.

Vid bestämningen av om dessa poster får medräknas för att täcka det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska principerna i artiklarna 221–229 gälla i tillämpliga delar. Artikel 139.1 och 139.2 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 231

Gruppintern modell

1. Om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen med en intern modell inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska de berörda tillsynsmyndigheterna samarbeta vid beslutet om huruvida ett sådant tillstånd ska beviljas och om eventuella särskilda villkor för tillståndet.

Ansökan enligt första stycket ska lämnas till grupptillsynsmyndigheten.

Grupptillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de övriga berörda tillsynsmyndigheterna.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom sex månader från den dag då grupptillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan.

Grupptillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål vidarebefordra den fullständiga ansökan till de övriga berörda tillsynsmyndigheterna.

3. Under den tidsfrist som anges i punkt 2 får grupptillsynsmyndigheten, och de övriga berörda tillsynsmyndigheterna rådfråga Ceiops. Ceiops ska också rådfrågas om företaget med ägarintresse begär det.

Om Ceiops rådfrågas ska samtliga berörda tillsynsmyndigheter informeras och den tidsfrist som anges i punkt 2 förlängas med två månader.

4. Om Ceiops inte har rådfrågats i enlighet med punkt 3 första stycket, och om de berörda tillsynsmyndigheterna inte har nått fram till något gemensamt beslut inom sex månader från den dag då grupptillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan ska grupptillsynsmyndigheten uppmana Ceiops att inom ytterligare två månader överlämna sina rekommendationer till alla berörda tillsynsmyndigheter. Grupptillsynsmyndigheten ska fatta ett beslut inom tre veckor efter det att dessa rekommendationer har överlämnats och ska beakta dem i sin helhet.

5. Oavsett om Ceiops har rådfrågats eller inte ska grupptillsynsmyndighetens beslut innehålla en fullständig motivering och beakta de synpunkter som övriga berörda tillsynsmyndigheter lämnat.

Grupptillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter.

De berörda tillsynsmyndigheterna ska följa beslutet.

6. Om inget gemensamt beslut fattats inom de tidsfrister som anges i punkt 2 respektive 3 ska grupptillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Vid sitt beslut ska grupptillsynsmyndigheten vederbörligen beakta följande:

a) De synpunkter och reservationer som övriga berörda tillsynsmyndigheter uttryckt under tidsfristen.

b) Rekommendationen från Ceiops, om denna kommitté rådfrågats.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från ställningstagandet från Ceiops.

Grupptillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Beslutet ska betraktas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

7. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna finner att riskprofilen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står under dess tillsyn avviker väsentligt från de antaganden som ligger bakom den interna modell som godkänts på gruppnivå får den myndigheten i enlighet med artikel 37, så länge som företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, för företaget fastställa ett kapitaltillägg utöver det solvenskapitalkrav som blir resultatet med tillämpning av den interna modellen.

Om under särskilda omständigheter ett sådant kapitaltillägg inte skulle vara en lämplig lösning, får tillsynsmyndigheten kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt den standardformel som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 2. I enlighet med artikel 37.1 a och c får myndigheten för detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag fastställa ett kapitaltillägg till solvenskapitalkravet utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

Tillsynsmyndigheten ska motivera sådana beslut som avses i första och andra stycket för såväl försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som grupptillsynsmyndigheten.

Artikel 232

Kapitaltillägg på gruppnivå

Vid avgörandet av om ett sammanställt solvenskapitalkrav på gruppnivå tillräckligt väl motsvarar gruppens riskprofil ska grupptillsynsmyndigheten särskilt uppmärksamma de fall då omständigheter som avses i artikel 37.1 a–c kan uppkomma på gruppnivå, särskilt i följande fall:

a) En särskild risk som föreligger på gruppnivå och som inte skulle täckas i tillräcklig grad med standardformeln eller den interna modell som tillämpas på grund av att de är svåra att kvantifiera.

b) Ett kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet som anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag ålagts av sina tillsynsmyndigheter i enlighet med artiklarna 37 och 231.7.

Om det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte tillräckligt väl motsvarar gruppens riskprofil, får ett kapitaltillägg på gruppnivå beslutas.

Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de genomförandeåtgärder som antagits enligt artikel 37.6, gälla i tillämpliga delar.

Artikel 233

Metod 2 (Alternativ metod): Avräknings- och sammanläggningsmetoden

1. Solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan följande:

a) Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbas enligt punkt 2.

b) Det värde de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen representerar i redovisningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse plus det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt punkt 3.

2. Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbas är lika med summan av följande:

a) De kapitalbasmedel hos försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet.

b) Den proportionella andel som tillkommer försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet.

3. Gruppens samlade solvenskapitalkrav är lika med summan av följande:

a) Solvenskapitalkravet för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse.

b) Den proportionella andelen av solvenskapitalkravet för de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen.

4. Om ägarintresset i de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen helt eller delvis består av indirekt innehav, ska de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagens värde i redovisningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse inbegripa värdet av detta indirekta ägande med beaktande av de relevanta successiva ägarintressena, medan de poster som avses i punkterna 2 b och 3 b ska inbegripa de motsvarande proportionella andelarna av de kapitalbasmedel som får medräknas för att täcka solvensmarginalen för de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen respektive solvenskapitalkraven för dessa.

5. Om en ansökan om tillstånd att beräkna solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp med en intern modell inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska artikel 231 gälla i tillämpliga delar.

6. Vid bedömningen av om en grupps aggregerade solvenskapitalkrav, beräknat enligt punkt 3, på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil ska de berörda tillsynsmyndigheterna särskilt uppmärksamma de eventuella specifika risker på gruppnivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning, eftersom de är svåra att kvantifiera.

Om en grupps riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå, får ett kapitaltillägg fastställas för gruppen utöver detta krav.

Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de genomförandeåtgärder som antagits enligt artikel 37.6, gälla i tillämpliga delar.

Artikel 234

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera de försäkringstekniska principerna och metoderna i artiklarna 220–229 och tillämpningen av artiklarna 230–233 för att säkerställa en enhetlig tillämpning inom hela gemenskapen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Un deravsn itt 5

Tillsyn över solvens på gru ppnivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag

Artikel 235

Solvens på gruppnivå för försäkringsholdingbolag

När försäkrings- och återförsäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag, ska grupptillsynsmyndigheten säkerställa att gruppens solvens beräknas på försäkringsholdingbolagsnivå med tillämpning av artiklarna 220.2–233.

Vid denna beräkning ska moderföretaget behandlas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av bestämmelserna i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 och som ska omfattas av samma villkor för att kapitalbasmedel ska få medräknas för täckning av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3.

Un deravsn itt 6

Tillsyn över solvens på gru ppnivå för gru p p er med centraliserad riskhantering

Artikel 236

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: villkor

Medlemsstaterna ska föreskriva att bestämmelserna i artiklarna 238 och 239 ska tillämpas på alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Grupptillsynsmyndigheten har inte fattat något beslut enligt artikel 214.2 beträffande dotterföretaget och utövar grupptillsyn över det på moderföretagsnivå i enlighet med denna avdelning.

b) Dotterföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll, och de berörda tillsynsmyndigheterna har förvissat sig om att moderföretaget visar ansvarsfullhet i ledningen av dotterföretaget.

c) Moderföretaget har fått det godkännande som avses i artikel 246.4 tredje stycket.

d) Moderföretaget har fått det godkännande som avses i artikel 256.2.

e) Moderföretaget har inlämnat en ansökan om att omfattas av artiklarna 238 och 239, och denna ansökan har godkänts genom ett beslut enligt förfarandet i artikel 237.

Artikel 237

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: beslut om ansökningar

1. I fråga om ansökningar om tillstånd att omfattas av bestämmelserna i artiklarna 238 och 239 ska de berörda tillsynsmyndigheterna inom tillsynskollegiet samråda om alla aspekter som är av betydelse för beslutet om huruvida det tillstånd som söks ska meddelas eller ej samt för att fastställa eventuella särskilda villkor som ska gälla för det.

Ansökan enligt första stycket ska endast riktas till den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget. Den tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta och vidarebefordra den fullständiga ansökan till de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom tre månader från den dag då samtliga tillsynsmyndigheter i kollegiet mottog den fullständiga ansökan.

3. Under den period som avses i punkt 2 och när det råder olika uppfattningar om godkännande av en ansökan som avses i punkt 1, får grupptillsynsmyndigheten eller någon av de övriga berörda tillsynsmyndigheterna rådfråga Ceiops. I de fall då Ceiops rådfrågas bör samtliga berörda tillsynsmyndigheter underrättas och den period som avses i punkt 2 ska förlängas med en månad.

När Ceiops har rådfrågats ska de berörda tillsynsmyndigheterna vederbörligen överväga dess rekommendationer innan de fattar sitt gemensamma beslut.

4. Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget ska till sökanden överlämna det gemensamma beslut som avses i punkterna 2 och 3 vilket ska innehålla en fullständig motivering och förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från Ceiops ställningstaganden, i de fall då Ceiops har rådfrågats. Detta gemensamma beslut ska erkännas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

5. Om inget gemensamt beslut fattats inom de tidsfrister som anges i punkterna 2 och 3 ska grupptillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Vid sitt beslut ska grupptillsynsmyndigheten vederbörligen beakta följande:

a) De synpunkter och reservationer som berörda tillsynsmyndigheter lämnat under tidsfristen.

b) De reservationer som andra tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet lämnat under tidsfristen.

c) Ceiops rekommendationer, i de fall då Ceiops har rådfrågats.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från reservationerna från andra berörda tillsynsmyndigheter och från Ceiops rekommendationer. Grupptillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Artikel 238

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: fastställande av solvenskapitalkravet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 231 ska solvenskapitalkravet för dotterföretag beräknas enligt punkterna 2, 4 och 5 i den här artikeln.

2. Om solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med en intern modell som godkänts på gruppnivå i enlighet med artikel 231, och den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget finner att dess riskprofil avviker väsentligt från denna interna modell får denna myndighet, så länge som företaget inte på ett tillfredsställande sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, i sådana fall som avses i artikel 37 föreslå att det fastställs ett kapitaltillägg för detta dotterföretag utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av modellen eller, om under särskilda omständigheter ett sådant kapitaltillägg inte skulle vara någon lämplig lösning, kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt standardformeln. Tillsynsmyndigheten ska diskutera sitt förslag i tillsynskollegiet och redovisa skälen till sina förslag för både dotterföretaget och tillsynskollegiet.

3. Om solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med standardformeln, och den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget finner att dess riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som gjorts för beräkningen enligt standardformeln, får denna myndighet, så länge som företaget inte på ett tillfredsställande sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, i undantagsfall föreslå att företaget ersätter en undergrupp av de parametrar som används vid beräkningen enligt standardformeln av parametrar som är specifika för dessa företag när de beräknar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring, i enlighet med artikel 110

eller, i de fall som nämns i artikel 37, fastställa ett kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet för detta dotterföretag.

Tillsynsmyndigheten ska diskutera sitt förslag i tillsynskollegiet och redovisa skälen till sina förslag för både dotterföretaget och tillsynskollegiet.

4. Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att komma överens om förslaget från den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget eller om eventuella andra åtgärder.

5. Om tillsynsmyndigheten och grupptillsynsmyndigheten är av skiljaktig mening, ska Ceiops rådfrågas inom en månad från tillsynsmyndighetens förslag och Ceiops ska meddela sina rekommendationer inom två månader från det att det rådfrågats.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat detta dotterföretag ska vederbörligen beakta dessa rekommendationer innan den fattar sitt slutliga beslut.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer från övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet och Ceiops rekommendationer.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet.

Artikel 239

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

1. I de fall där solvenskapitalkravet inte efterlevs och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 138 ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget utan dröjsmål till tillsynskollegiet vidarebefordra den åtgärdsplan som framlagts av dotterföretaget, för att inom sex månader efter konstaterandet av att solvenskapitalkravet inte efterlevts, återupprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel eller reducera sin riskprofil så att solvenskapitalkravet uppfylls.

Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att komma överens om tillsynsmyndighetens förslag till godkännande av åtgärdsplan inom fyra månader från det datum då den bristande efterlevnaden av solvenskapitalkravet konstaterades.

Om inget beslut fattats, ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget fatta ett eget beslut om godkännande av åtgärdsplanen, med vederbörlig hänsyn till synpunkter och reservationer från övriga tillsynsmyndigheter i kollegiet.

2. När den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget i enlighet med artikel 136 konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena ska myndigheten utan dröjsmål underrätta tillsynskollegiet om de åtgärder som föreslås. Med undantag av krissituationer, ska tillsynskollegiet diskutera vilka åtgärder som ska vidtas.

Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att inom en månad från underrättelsen komma överens om tillsynsmyndighetens förslag om de åtgärder som ska vidtas.

Om inget beslut fattats, ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget fatta ett eget beslut, med vederbörlig hänsyn till synpunkter och reservationer från övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

3. I de fall där minimikapitalkravet inte efterlevs och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 139 ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget utan dröjsmål till tillsynskollegiet vidarebefordra den kortfristiga finansiella saneringsplan som framlagts av dotterföretaget för att, inom tre månader efter konstaterandet av att minimikapitalkravet inte efterlevts, återupprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker minimikapitalkravet eller reducera sin riskprofil så att minimikapitalkravet uppfylls. Tillsynskollegiet ska även informeras om varje åtgärd som vidtas för att genomdriva minimikapitalkravet på dotterföretagsnivå.

Artikel 240

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: upphörande av undantag för ett dotterföretag

1. De bestämmelser som föreskrivs i artiklarna 238 och 239 ska upphöra att gälla i följande fall:

a) Om det villkor som avses i artikel 236 a inte längre uppfylls.

b) Om det villkor som avses i artikel 236 b inte längre uppfylls och gruppen inte på nytt uppfyller villkoret inom rimlig tid.

c) Om villkoren i artikel 236 c och d inte längre uppfylls.

I fall enligt första stycket a ska grupptillsynsmyndigheten, om den efter samråd med tillsynskollegiet beslutar att inte längre låta dotterföretaget ingå i den grupptillsyn den utför, omedelbart underrätta den berörda tillsynsmyndigheten och moderföretaget.

I fall enligt artikel 236 b, c och d ska moderföretaget ansvara för att se till att villkoren uppfylls fortlöpande. Om det inte efterlevs, ska moderföretaget utan dröjsmål underrätta grupptillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheten för det berörda dotterföretaget. Moderföretaget ska lägga fram en plan för att återställa efterlevnaden inom rimlig tid.

Utan att det påverkar tillämpningen av tredje stycket ska grupptillsynsmyndigheten minst en gång per år på eget initiativ kontrollera att villkoren i artikel 236 b, c och d fortfarande efterlevs. Grupptillsynsmyndigheten ska också genomföra sådan kontroll på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten om denna har betydande skäl att befara att villkoret inte längre efterlevs.

Om brister påvisas under kontrollen, ska grupptillsynsmyndigheten kräva att moderföretaget lägger fram en plan för att återställa efterlevnaden inom rimlig tid.

Om grupptillsynsmyndigheten, efter att ha rådfrågat tillsynskollegiet, bedömer att den plan som avses i tredje eller femte stycket är otillräcklig eller senare finner att den inte genomförs inom överenskommen tid, ska den dra slutsatsen att det villkor som avses i artikel 236 b, c och d inte längre efterlevs och omedelbart underrätta den berörda tillsynsmyndigheten om detta.

2. Den ordning som föreskrivs i artiklarna 238 och 239 ska tillämpas på nytt om moderföretaget lämnar in en ny ansökan och erhåller ett gynnsamt beslut enligt förfarandet i artikel 237.

Artikel 241

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: genomförandeåtgärder

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av artiklarna 236-240, ska kommissionen anta genomförandeåtgärder i fråga om följande:

a) Närmare specifikationer av de kriterier som ska tillämpas vid bedömningen av om de villkor som anges i artikel 236 är uppfyllda.

b) Närmare specifikationer av vilka kriterier som ska tillämpas vid bedömningen av vad som ska betraktas som krissituationer, enligt artikel 239.2.

c) Närmare specifikationer av de förfaranden tillsynsmyndigheterna ska följa när de utbyter information, utövar sina befogenheter och uppfyller sina förpliktelser enligt artiklarna 237-240.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 242

Översyn

1. Senast den 31 oktober 2014 ska kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av avdelning III, särskilt av tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegiet, dess funktionsduglighet, Ceiops rättsliga status och tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, och översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av förslag till ändringar av detta direktiv.

2. Senast den 31 oktober 2015 ska kommissionen göra en utvärdering av fördelarna med att förstärka grupptillsynen och dispositionen av egna kapitalet inom en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag, med hänvisning till kommissionens meddelande KOM(2008) 0119 och betänkandet av den 16 oktober 2008 (A6–0413/2008) om detta förslag från Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor. Utvärderingen ska innehålla möjliga åtgärder för att förstärka en sund gränsöverskridande förvaltning av försäkringsgrupper, särskilt av riskhantering och kapitalförvaltning. I sin utvärdering ska kommissionen bland annat ta hänsyn till nya utvecklingstendenser och framsteg avseende

a) en harmoniserad ram för tidiga ingripanden,

b) praxis avseende centraliserad riskhantering i grupper, hur gruppinterna modeller fungerar, inbegripet stresstester,

c) gruppinterna transaktioner och riskkoncentrationer inom grupper,

d) diversifierings- och koncentrationseffekter över tiden,

e) en rättsligt bindande ram för medling i tillsynstvister,

f) en harmoniserad ram för tillgångsöverföring och för insolvens- och likvidationsförfaranden som undanröjer hinder enligt nationell bolagsrätt för möjligheten att överföra tillgångar,

g) en likvärdig skyddsnivå för försäkringstagare och förmånstagare i företag inom samma grupp, särskilt i krissituationer,

h) en harmoniserad och tillräckligt finansierad EU-lösning för försäkringsgarantisystem,

i) en harmoniserad och rättsligt bindande ram för behöriga myndigheter, centralbanker och finansministerier avseende krishantering, krislösning och skattemässig delning av bördorna där tillsynsbefogenheter kopplas till skatteansvar.

Kommissionen ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag till ändringar av detta direktiv.

Artikel 243

Dotterföretag till försäkringsholdingbolag

Artiklarna 236-242 ska gälla i tillämpliga delar för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag.

Avsn itt 2

Riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

Artikel 244

Tillsyn över riskkoncentrationer

1. Tillsynen över riskkoncentrationer på gruppnivå ska utövas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln samt artikel 246 och kapitel III.

2. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag regelbundet, och minst en gång per år, till grupptillsynsmyndigheten rapporterar varje väsentlig riskkoncentration på gruppnivå.

Den nödvändiga informationen ska lämnas till grupptillsynsmyndigheten av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är det ledande företaget i gruppen eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget eller av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som grupptillsynsmyndigheten anger efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen.

Riskkoncentrationer ska bli föremål för tillsynens granskningsprocess utförd av grupptillsynsmyndigheten.

3. Grupptillsynsmyndigheten ska efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen ange vilka slag av risker försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en viss grupp alltid ska rapportera.

När grupptillsynsmyndigheten och andra berörda tillsynsmyndigheter definierar eller yttrar sig om slagen av risk ska de beakta gruppens specifika grupp- och riskhanteringsstruktur.

För att närmare ange vilka väsentliga riskkoncentrationer som ska rapporteras ska grupptillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen föreskriva lämpliga tröskelvärden som baseras på solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar eller båda dessa värden.

Vid bedömningen av riskkoncentrationer ska grupptillsynsmyndigheten särskilt övervaka eventuella risker för spridning inom gruppen eller intressekonflikter samt riskernas nivå eller volym.

4. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder med avseende på punkterna 2 och 3 i fråga om definition och identifiering av väsentliga riskkoncentrationer och rapporteringen av dessa.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 245

Tillsyn över transaktioner inom en grupp

1. Tillsynen över transaktioner inom en grupp ska utövas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln samt artikel 246 och kapitel III.

2. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag regelbundet, och minst en gång per år, till grupptillsynsmyndigheten rapporterar alla betydande interna transaktioner som försäkrings- och återförsäkringsföretag gjort inom en grupp, inklusive de som gjorts med fysiska personer som har en nära koppling till något företag inom gruppen.

Medlemsstaterna ska dessutom kräva att mycket betydande transaktioner inom en grupp rapporteras snarast möjligt.

Den nödvändiga informationen ska lämnas till grupptillsynsmyndigheten av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är det ledande företaget i gruppen eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget eller av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som grupptillsynsmyndigheten anger efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen.

Transaktioner inom grupper ska bli föremål för tillsynens granskningsprocess utförd av grupptillsynsmyndigheten.

3. Grupptillsynsmyndigheten ska efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen ange vilka slag av transaktioner inom gruppen försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en viss grupp alltid ska rapportera. Artikel 244.3 ska gälla i tillämpliga delar.

4. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder med avseende på punkterna 2 och 3 i fråga om definition och identifiering av väsentliga transaktioner inom en grupp och rapporteringen av dessa.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsn itt 3

Riskhantering och internkontroll

Artikel 246

Tillsyn över företagsstyrningssystem

1. Kraven i avdelning I kapitel IV avsnitt 2 ska gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket ska system för riskhantering och internkontroll samt rapporteringsrutiner genomföras konsekvent i alla företag som omfattas av grupptillsyn enligt artikel 213.2 a och 213.2 b, så att dessa system och rapporteringsrutiner kan kontrolleras på gruppnivå.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, ska mekanismerna för internkontroll inom en grupp minst omfatta följande:

a) Adekvata mekanismer i fråga om solvens på gruppnivå för att identifiera och mäta alla betydande risker gruppen är utsatt för och på lämpligt sätt korrelera den medräkningsbara kapitalbasen till riskerna.

b) Sunda rapporterings- och redovisningsrutiner för att övervaka och hantera transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.

3. Grupptillsynsmyndigheten ska i enlighet med bestämmelserna i kapitel III utföra tillsynens granskningsprocess beträffande de system och rapporteringsrutiner som avses i punkterna 1 och 2.

4. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse och försäkringsholdingbolag på gruppnivå genomför den bedömning som krävs enligt artikel 45. Grupptillsynsmyndigheten ska i enlighet med kapitel III genomföra tillsynens granskningsprocess beträffande den egna risk- och solvensbedömningen på gruppnivå.

Om solvensberäkningen på gruppnivå görs i enlighet med metod 1 som avses i artikel 230 ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller försäkringsholdingbolaget visa för grupptillsynsmyndigheten att man verkligen förstår skillnaden mellan summan av solvenskapitalkraven för alla anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen och det sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsholdingbolag så beslutar får det, om grupptillsynsmyndigheten godkänner detta, företa bedömningar som krävs genom artikel 45 samtidigt på gruppnivå och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen och ta fram en enda handling som omfattar samtliga bedömningar.

Innan grupptillsynsmyndigheten ger sitt godkännande enligt tredje stycket ska denna rådfråga medlemmarna i tillsynskollegiet och vederbörligen beakta deras synpunkter och reservationer.

Om en grupp utnyttjar den möjlighet som anges i tredje stycket ska den överlämna dokumentet samtidigt till alla berörda tillsynsmyndigheter. De berörda dotterföretagen ska inte befrias från sin skyldighet att se till att kraven i artikel 45 är uppfyllda på grund av att denna möjlighet utnyttjas.

KAPITEL III

Åtgärder för att underlätta grupptillsynen

Artikel 247

Grupptillsynsmyndighet

1. En enda tillsynsmyndighet som ska ansvara för samordningen och utförandet av grupptillsynen (grupptillsynsmyndigheten) ska utses bland tillsynsmyndigheterna i berörda medlemsstater.

2. Om samma tillsynsmyndighet är behörig när det gäller alla försäkrings- och återförsäkringsföretag i en grupp, ska denna tillsynsmyndighet tilldelas uppgiften att vara grupptillsynsmyndighet.

I alla övriga fall och med förbehåll för punkt 3 ska uppgiften som grupptillsynsmyndighet utföras av följande:

a) Om det ledande företaget i en grupp är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, den tillsynsmyndighet som auktoriserat det företaget.

b) Om det ledande företaget i en grupp inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, den tillsynsmyndighet som utses enligt följande principer:

i) Om moderföretaget till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett försäkringsholdingbolag ska den tillsynsmyndighet utses som auktoriserat det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

ii) Om mer än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor i gemenskapen är dotterföretag till samma försäkringsholdingbolag och ett av dessa företag har auktoriserats i den medlemsstat där försäkringsholdingbolaget har sitt huvudkontor, ska tillsynsmyndigheten för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som auktoriserats utses.

iii) Om gruppen har mer än ett ledande företag som är försäkringsholdingbolag, dessa företag har huvudkontor i skilda medlemsstater och det i båda dessa stater finns ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i gruppen, ska tillsynsmyndigheten för det av dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses.

iv) Om mer än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor i gemenskapen är dotterföretag till samma försäkringsholdingbolag och inget av dessa företag har auktoriserats i den medlemsstat där försäkringsholdingbolaget har sitt huvudkontor, ska tillsynsmyndigheten som auktoriserat det av dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses.

v) Om inget av företagen har ett moderföretag som ingår i samma grupp, och i sådana fall som inte avses i leden i-iv, ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses.

3. I särskilda fall får de berörda myndigheterna, på begäran från någon av myndigheterna, fatta ett gemensamt beslut att göra avsteg från de kriterier som anges i punkt 2 och utse en annan tillsynsmyndighet till grupptillsynsmyndighet, om det vore olämpligt att tillämpa dessa kriterier med hänsyn till gruppens struktur och den relativa omfattningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter i olika länder.

I detta avseende får varje berörd tillsynsmyndighet begära att frågan om huruvida kriterierna i punkt 2 är lämpliga tas upp till diskussion. Sådana diskussioner får inte äga rum mer än en gång per år.

De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om valet av grupptillsynsmyndighet inom tre månader från det att diskussionen om frågan begärdes. Innan de berörda tillsynsmyndigheterna fattar sitt beslut, ska de ge företagsgruppen möjlighet att yttra sig.

4. Under den tremånadersperiod som avses i punkt 3 tredje stycket får var och en av de berörda myndigheterna begära att Ceiops rådfrågas. Om Ceiops rådfrågas ska den tidsperioden förlängas med två månader.

5. Om Ceiops rådfrågas, ska de berörda tillsynsmyndigheterna vederbörligen beakta Ceiops råd innan de fattar sitt gemensamma beslut. Det gemensamma beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av varje betydande avsteg från de råd som Ceiops gett.

6. Om inget gemensamt beslut kunnat fattas om att göra avsteg från kriterierna i punkt 2, ska uppgiften som grupptillsynsmyndighet utföras av den tillsynsmyndighet som fastställts i enlighet med punkt 2.

7. Ceiops ska minst en gång om året underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om eventuella betydande svårigheter som uppstått vid tillämpningen av punkterna 2, 3 och 6.

Om någon sådan betydande svårighet uppstår vid tillämpningen av de kriterier som fastställts i punkterna 2 och 3, ska kommissionen anta genomförandeåtgärder som specificerar dessa kriterier.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

8. Om en medlemsstat har mer än en tillsynsmyndighet som ansvarar för stabilitetstillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag ska den medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa samordningen mellan dessa myndigheter.

Artikel 248

Grupptillsynsmyndighetens och andra tillsynsmyndigheters rättigheter och skyldigheter Tillsynskollegiet

1. De rättigheter och skyldigheter som tilldelas grupptillsynsmyndigheten i fråga om grupptillsyn ska omfatta följande:

a) Samordning av insamling och spridning av information som är relevant eller avgörande såväl under normala förhållanden som i en nödsituation, däribland uppgifter som är av betydelse för en tillsynsmyndighets tillsynsuppgift.

b) Tillsynens granskningsprocess och gruppens finansiella ställning.

c) Bedömning av gruppens efterlevnad av bestämmelserna om solvens, riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp enligt vad som föreskrivs i artiklarna 218–245.

d) Bedömning av gruppens företagsstyrningssystem enligt artikel 246 och av frågan om medlemmarna i anknutna företags förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan uppfyller kraven i artiklarna 42 och 257.

e) Planering och samordning, genom regelbundna möten minst årligen eller på annat lämpligt sätt, av tillsynsverksamheten såväl under normala förhållanden som i nödsituationer i samarbete med de berörda tillsynsmyndigheterna, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i verksamheten för alla företag som ingår i gruppen.

f) Andra uppgifter, åtgärder och beslut som tillkommer grupptillsynsmyndigheten enligt detta direktiv eller som följer av tillämpningen av detta direktiv, däribland att leda validationsförfarandet av interna modeller på gruppnivå enligt artiklarna 231 och 233 och förfarandet för att tillåta att den ordning som inrättas i artiklarna 237-240 tillämpas.

2. För att underlätta arbetet med de grupptillsynsuppgifter som avses i punkt 1 ska ett tillsynskollegium, under ordförandeskap av grupptillsynsmyndigheten, inrättas.

Tillsynskollegiet ska se till att processerna för samarbete, informationsutbyte och samråd bland tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet faktiskt tillämpas i enlighet med avdelning III, så att deras respektive beslut och verksamheter blir allt mer samstämmiga.

3. Tillsynskollegiet ska bestå av grupptillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater där något dotterföretags huvudkontor är beläget.

Tillsynsmyndigheter för betydande filialer och anknutna företag ska också ha rätt att delta i tillsynskollegiet. Syftet med deras deltagande ska dock endast vara att främja ett effektivt informationsutbyte.

För att tillsynskollegiet ska fungera effektivt kan det bli nödvändigt att några uppgifter utförs av ett mindre antal tillsynsmyndigheter inom tillsynskollegiet.

4. Utan att det påverkar andra åtgärder som antas enligt detta direktiv ska inrättandet av och verksamheten vid kollegiet baseras på samordningsöverenskommelser som ingås av grupptillsynsmyndigheten och övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Om det råder delade meningar om upprättandet av samordningsöverenskommelserna får en medlem av tillsynskollegiet hänskjuta frågan till Ceiops.

Grupptillsynsmyndigheten ska efter samråd med berörda tillsynsmyndigheter vederbörligen beakta alla råd som Ceiops ger inom två månader innan det slutgiltiga beslutet fattas. Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från eventuella råd från Ceiops. Grupptillsynsmyndigheten ska vidarebefordra beslutet till andra berörda tillsynsmyndigheter.

5. Utan att det påverkar eventuella åtgärder som antagits enligt detta direktiv, ska det i samordningsöverenskommelserna som avses i punkt 4 fastställas förfaranden för

a) beslutsprocessen bland berörda tillsynsmyndigheter i enlighet med artiklarna 231, 232 och 247,

b) det samråd som avses i punkt 4 i den här artikeln och i artikel 218.5.

Utan att det påverkar de rättigheter och skyldigheter som tilldelats grupptillsynsmyndigheten och andra tillsynsmyndigheter genom detta direktiv, får samordningsöverenskommelserna fastställa ytterligare uppgifter till grupptillsynsmyndigheten eller andra tillsynsmyndigheter i fall där detta resulterar i en effektivare grupptillsyn och inte försämrar kollegiemedlemmarnas tillsynsverksamhet när det gäller deras enskilda ansvar.

Samordningsöverenskommelserna kan dessutom föreskriva förfaranden för

a) samråd mellan berörda tillsynsmyndigheter, särskilt enligt artiklarna 213-217, 219-221, 227, 244-246, 250, 256, 260 och 262,

b) samarbete med övriga tillsynsmyndigheter.

6. Ceiops ska utarbeta riktlinjer för hur tillsynskollegierna ska fungera operativt, vilka ska baseras på omfattande granskning av konvergensgraden i deras arbete. Sådana granskningar ska göras minst vart tredje år. Medlemsstaterna ska se till att grupptillsynsmyndigheten till Ceiops överlämnar informationen om hur tillsynskollegierna fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått och som är relevanta för granskningarna.

7. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för samordningen av grupptillsynen med avseende på punkterna 1-6, inbegripet definitionen av *betydande filial*.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 249

Samarbete och utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter

1. De myndigheter som ansvarar för tillsynen över enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp och grupptillsynsmyndigheten ska ha ett nära samarbete, särskilt i fall då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag möter finansiella svårigheter.

För att dessa tillsynsmyndigheter, inklusive grupptillsynsmyndigheten, ska ha garanterad tillgång till lika mycket relevant information ska de, utan att det påverkar deras respektive ansvarsområden, och oavsett om de är etablerade i samma medlemsstat eller ej, till varandra överlämna sådan information för

att möjliggöra och underlätta för de övriga myndigheterna att fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv. I detta avseende ska de berörda tillsynsmyndigheterna och tillsynsmyndigheten utan dröjsmål överlämna all information till varandra så snart den blir tillgänglig. Den information som avses i detta stycke omfattar, men är inte begränsad till, information om åtgärder som har vidtagits av gruppen och tillsynsmyndigheterna samt information som har lämnats av gruppen.

2. De myndigheter som ansvarar för tillsynen över enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp och grupptillsynsmyndigheten ska omedelbart kalla till ett möte med samtliga tillsynsmyndigheter som medverkar i grupptillsyn, åtminstone i följande fall:

a) När de blir medvetna om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett enskilt försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

b) När de blir medvetna om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet på gruppnivå beräknat med utgångspunkt i sammanställda uppgifter eller det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen, i överensstämmelse med den beräkningsmetod som använts i enlighet med avdelning III, kapitel II, avsnitt 1, underavsnitt 4.

c) När andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat.

3. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder i syfte att fastställa vilka uppgifter som ska insamlas systematiskt av grupptillsynsmyndigheten och spridas till övriga berörda tillsynsmyndigheter eller överlämnas till grupptillsynsmyndigheten av övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att specificera vilka uppgifter som är väsentliga eller relevanta för tillsynen på gruppnivå i syfte att öka enhetligheten i tillsynsrapporteringen.

De åtgärder som avses i denna punkt, och som avser till att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 250

Samråd mellan tillsynsmyndigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248, ska berörda tillsynsmyndigheter, innan de fattar beslut som är av betydelse för andra tillsynsmyndigheters tillsynsuppgifter, samråda med varandra inom tillsynskollegiet i fråga om följande:

a) Förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp som kräver tillsynsmyndigheternas godkännande eller auktorisation.

b) Betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som vidtagits av tillsynsmyndigheterna, däribland fastställande av kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet enligt artikel 37 och införande av någon begränsning av användningen av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

I frågor som avses i led b ska samråd alltid ske med grupptillsynsmyndigheten.

Därutöver ska de berörda tillsynsmyndigheterna samråda med varandra innan de fattar ett beslut som bygger på information från andra tillsynsmyndigheter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248 får en tillsynsmyndighet besluta att avstå från samråd i brådskande fall eller om samrådet skulle kunna äventyra beslutets effekt. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Artikel 251

Grupptillsynsmyndighetens begäran om information från övriga tillsynsmyndigheter

Grupptillsynsmyndigheten får uppmana tillsynsmyndigheter, som inte själva utövar grupptillsyn enligt artikel 247, i en medlemsstat där ett moderföretag har sitt huvudkontor att av detta moderföretag begära all information som skulle kunna vara relevant för utövandet av grupptillsynsmyndighetens utövande av sina rättigheter och skyldigheter i fråga om samordning enligt artikel 248 och att vidarebefordra denna information till grupptillsynsmyndigheten.

Grupptillsynsmyndigheten ska när den behöver sådan information som avses i artikel 254.2 och som redan har överlämnats till en annan tillsynsmyndighet, när så är möjligt, vända sig till den tillsynsmyndigheten för att förhindra dubbelrapportering till de olika myndigheter som medverkar i tillsynen.

Artikel 252

Samarbete med myndigheter med ansvar för kreditinstitut och värdepappersföretag

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och antingen ett kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2006/48/EG eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG eller båda är direkt eller indirekt anknutna eller har samma företag med ägarintresse, ska de berörda tillsynsmyndigheterna och de myndigheter som är ansvariga för tillsynen över dessa andra företag ha ett nära samarbete.

Utan att det påverkar deras respektive behörighet ska dessa myndigheter till varandra överlämna all information som kan underlätta utförandet av deras uppdrag, i synnerhet inom ramen för denna avdelning.

Artikel 253

Tystnadsplikt och sekretess

Medlemsstaterna ska tillåta utbyte av information mellan sina tillsynsmyndigheter samt mellan dessa och andra myndigheter enligt artiklarna 249–252.

Information som tas emot under grupptillsyn, och särskilt varje informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter och mellan tillsynsmyndigheter och andra myndigheter enligt denna avdelning ska omfattas av bestämmelserna i artikel 295.

Artikel 254

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska se till att fysiska och juridiska personer som omfattas av grupptillsyn och deras anknutna företag och företag med ägarintresse kan utbyta information som skulle kunna vara relevant för grupptillsynen.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att de av deras myndigheter som ansvarar för grupptillsyn ska ha tillgång till all information som är relevant för denna grupptillsyn, oavsett arten av de berörda företagen. Artikel 35 ska gälla i tillämpliga delar.

De berörda tillsynsmyndigheterna får vända sig direkt till företagen i gruppen för att erhålla nödvändig information endast om denna information har begärts från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av grupptillsyn men inte tillhandahållits inom rimlig tid.

Artikel 255

Kontroll av information

1. Medlemsstaterna ska se till att deras tillsynsmyndigheter, antingen direkt eller genom personer som de ger ett sådant uppdrag, inom sitt territorium får genomföra kontroll på plats av den information som avses i artikel 254 i lokaler som tillhör något av följande:

a) Det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av grupptillsyn.

b) Företag som är anknutna till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

c) Moderföretag till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

d) Företag som är anknutna till ett moderföretag till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

2. Om tillsynsmyndigheterna i särskilda fall vill kontrollera information beträffande ett företag, reglerat eller ej, som ingår i en grupp och är beläget i en annan medlemsstat, ska de begära att tillsynsmyndigheterna i denna andra medlemsstat genomför kontrollen.

Myndigheter som tar emot en sådan begäran ska inom ramen för sin behörighet tillmötesgå denna begäran genom att antingen utföra kontrollen direkt och då låta en revisor eller annan expert utföra den eller låta den myndighet som begärde kontrollen själv utföra den. Grupptillsynsmyndigheten ska underrättas om de vidtagna åtgärderna.

Den tillsynsmyndighet som framställde begäran får, om den så önskar, delta i kontrollen, om den inte själv utför den.

Artikel 256

Rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag samt försäkringsholdingbolag årligen offentliggör en rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Artiklarna 51 och 53–55 ska gälla i tillämpliga delar.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsholdingbolag så beslutar får det, om grupptillsynsmyndigheten godkänner detta, lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning som ska innehålla följande:

a) Den information på gruppnivå som ska offentliggöras enligt punkt 1.

b) Den information beträffande dotterföretag inom gruppen som ska vara identifierbar per företag och offentliggöras enligt artiklarna 51 och 53–55.

Innan grupptillsynsmyndigheten ger sitt godkännande enligt första stycket ska denna rådfråga medlemmarna i tillsynskollegiet och vederbörligen beakta deras synpunkter och reservationer.

3. Om det i den rapport som avses i punkt 2 saknas information som den tillsynsmyndighet som auktoriserat ett dotterföretag inom gruppen kräver att jämförbara företag ska lämna och detta utelämnande är av väsentlig betydelse, ska den berörda tillsynsmyndigheten ha befogenhet att kräva att dotterföretaget i fråga offentliggör nödvändig ytterligare information.

4. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska offentliggöras och formerna för detta vad avser lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 257

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan i försäkringsholdingbolag

Medlemsstaterna ska kräva att alla som i praktiken leder verksamheten i ett försäkringsholdingbolag är lämpliga för att utföra sina uppdrag.

Artikel 42 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 258

Åtgärder för att säkerställa regelefterlevnad

1. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en grupp inte följer kraven i artiklarna 218–246, eller om kraven är uppfyllda men solvensen ändå kan vara äventyrad eller om transaktioner inom gruppen eller riskkoncentrationer hotar försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella ställning, ska följande myndigheter kräva nödvändiga åtgärder för att snarast möjligt rätta till situationen:

a) Grupptillsynsmyndigheten i fråga om försäkringsholdingbolag.

b) Tillsynsmyndigheterna i fråga om försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Om i det fall som avses i första stycket a grupptillsynsmyndigheten inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där försäkringsholdingbolaget har sitt huvudkontor, ska grupptillsynsmyndigheten underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta nödvändiga åtgärder.

Om i det fall som avses i första stycket b grupptillsynsmyndigheten inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor, ska grupptillsynsmyndigheten underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta nödvändiga åtgärder.

Utan att det påverkar punkt 2 ska medlemsstaterna fastställa vilka åtgärder som deras tillsynsmyndigheter får vidta i fråga om försäkringsholdingbolag.

De berörda tillsynsmyndigheterna, däribland grupptillsynsmyndigheten, ska när så är lämpligt samordna sina åtgärder.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av deras straffrättsliga bestämmelser ska medlemsstaterna se till att sanktioner eller andra åtgärder kan åläggas försäkringsholdingbolag eller personer som i praktiken leder dessa bolag, om de överträder lagar och andra författningar som antagits för att genomföra denna avdelning. Tillsynsmyndigheterna ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att sådana sanktioner eller andra åtgärder är effektiva, särskilt när den centrala förvaltningen eller det huvudsakliga etableringsstället för ett försäkringsholdingbolag inte finns på dess huvudkontor.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för samordningen av de åtgärder för att säkerställa regelefterlevnad som avses i punkterna 1 och 2.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 259

Ceiops rapportering

1. Ceiops ska varje år komma till Europaparlamentet för en allmän utskottsutfrågning. När ett sådant besök sammanfaller med rapporteringskravet för Ceiops enligt artikel 71.3, ska detta krav anses vara uppfyllt, när det gäller Europaparlamentet, genom att Ceiops närvarar vid utfrågningen.

2. Ceiops ska i samband med den utfrågning som avses i punkt 1 bland annat rapportera om alla relevanta och viktiga erfarenheter från tillsynsverksamheten och samarbetet mellan tillsynsmyndigheter enligt avdelning III, och särskilt om

a) processen för utnämning av grupptillsynsmyndigheten, antalet grupptillsynsmyndigheter och den geografiska spridningen,

b) arbetet i tillsynskollegiet, särskilt tillsynsmyndigheternas medverkan och engagemang i de fall de inte är grupptillsynsmyndighet.

3. Ceiops får i samband med utfrågningen enligt punkt 1 även rapportera om de huvudsakliga lärdomarna från de granskningar som avses i artikel 248.6, där så är lämpligt.

KAPITEL IV

Tredjeländer

Artikel 260

Moderföretag utanför gemenskapen: kontroll av likvärdighet

1. I det fall som avses i artikel 213.2 c ska de berörda tillsynsmyndigheterna kontrollera om försäkrings- och återförsäkringsföretag vars moderföretag har sina huvudkontor utanför gemenskapen är föremål för tillsyn, utförd av en myndighet i tredjeland, som är likvärdig med vad som föreskrivs i denna avdelning i fråga om tillsyn på gruppnivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt artikel 213.2 a och b.

Kontrollen ska genomföras av den tillsynsmyndighet som skulle ha varit grupptillsynsmyndighet om kriterierna i artikel 247.2 vore tillämpliga på begäran av moderföretaget, av något av de försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade inom gemenskapen eller på tillsynsmyndighetens eget initiativ, såvida kommissionen inte tidigare hade beslutat att tillsynsordningen i det berörda tredjelandet är likvärdig. Grupptillsynsmyndigheten ska i samband med detta samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter och Ceiops innan den fattar sitt beslut.

2. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder som specificerar kriterierna för att bedöma om tillsynsordningen av grupper i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

3. Kommissionen får, efter samråd med europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén och i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 301.2, och med beaktande av de kriterier som antagits enligt punkt 2, anta ett beslut om huruvida tillsynsordningen av grupper i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

Dessa beslut ska regelbundet ses över för att beakta ändringar av den ordning för tillsynsordningen över grupper som fastställs genom denna avdelning och motsvarande ordning i tredjelandet och alla ändringar av bestämmelserna som kan påverka beslutet om likvärdighet.

När kommissionen har antagit ett beslut enligt första stycket beträffande ett tredjeland ska detta beslut erkännas som avgörande när det gäller den kontroll som avses i punkt 1.

Artikel 261

Moderföretag utanför gemenskapen: likvärdighet

1. Om tillsynen konstaterats vara likvärdig enligt artikel 260 ska medlemsstaterna förlita sig på att tillsynsmyndigheterna i tredjelandet utövar en likvärdig tillsyn enligt punkt 2.

2. Artiklarna 247-258 ska i tillämpliga delar gälla för samarbetet med tillsynsmyndigheter i tredjeländer.

Artikel 262

Moderföretag utanför gemenskapen: om likvärdighet inte föreligger

1. Om en likvärdig tillsyn enligt artikel 260 inte föreligger, ska medlemsstaterna på försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpa antingen artiklarna 218–258, i tillämpliga delar och med undantag av artiklarna 236–243, eller någon annan metod enligt punkt 2.

De allmänna principer och metoder som anges i artiklarna 218–258 ska tillämpas på nivån för försäkringsholdingbolaget, försäkringsföretaget i tredjeland eller återförsäkringsföretaget i tredjeland.

Endast vid beräkningen av solvens på gruppnivå ska moderföretaget behandlas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattades av samma villkor som de som fastställs genom avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3 i fråga om kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet och något av följande:

a) Ett solvenskapitalkrav som fastställts i enlighet med principerna i artikel 226 om företaget är ett försäkringsholdingbolag.

b) Ett solvenskapitalkrav som fastställts i enlighet med principerna i artikel 227 om företaget är ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

2. Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter tillämpar andra metoder som säkerställer en tillfredsställande tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp. Dessa metoder ska ha godkänts av grupptillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Tillsynsmyndigheterna får särskilt kräva att ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor inom gemenskapen ska etableras och tillämpa denna avdelning på försäkrings- och återförsäkringsföretagen i den grupp som leds av det försäkringsholdingbolaget.

De valda metoderna ska göra det möjligt att uppnå de mål för grupptillsynen som anges i denna avdelning samt anmälas till övriga berörda tillsynsmyndigheter och kommissionen.

Artikel 263

Moderföretag utanför gemenskapen: nivåer

Om det moderföretag som avses i artikel 260 i sin tur är ett dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor utanför gemenskapen eller till ett försäkringsföretag i tredjeland eller återförsäkringsföretag i tredjeland, ska medlemsstaterna endast tillämpa den kontroll som föreskrivs i artikel 260 på nivån för det yttersta moderföretag som är ett försäkringsholdingbolag i tredjeland, ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter beslutar att, om likvärdig tillsyn enligt artikel 260 saknas, utföra en ny kontroll på en lägre nivå där det finns ett moderföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag, oavsett om det är ett försäkringsholdingbolag i tredjeland, ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

I sådana fall ska den tillsynsmyndighet som avses i artikel 260.1 andra stycket för gruppen ange skälen för beslutet.

Artikel 262 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 264

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeland

1. Kommissionen får lägga fram förslag till rådet i fråga om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om metoderna för att utöva grupptillsyn över

a) försäkrings- eller återförsäkringsföretag bland vars delägare det finns företag med ägarintresse i den mening som avses i artikel 213 med huvudkontor i ett tredjeland, och

b) försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland bland vars delägare det finns företag med ägarintresse i den mening som avses i artikel 213 med huvudkontor inom gemenskapen.

2. De avtal som avses i punkt 1 ska särskilt syfta till att säkerställa att

a) tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna kan få fram den information som krävs för tillsynen på gruppnivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen och med dotterföretag eller ägarintressen i företag utanför gemenskapen, och

b) tillsynsmyndigheterna i tredjeland kan få fram den information som krävs för tillsynen på gruppnivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom dessa länders territorier och med dotterföretag eller ägarintressen i företag i en eller flera medlemsstater.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 300.1 och 300.2 i fördraget ska kommissionen med biträde av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén granska resultaten av de förhandlingar som avses i punkt 1.

KAPITEL V

Försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet

Artikel 265

Transaktioner inom grupper

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att, i de fall då moderföretaget till ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet, de tillsynsmyndigheter som är ansvariga för tillsynen över dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag utövar allmän tillsyn över transaktionerna mellan försäkrings- och återförsäkringsföretagen och försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet och dess anknutna företag.

2. Artiklarna 245, 249–255 och 258 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 266

Samarbete med tredjeland

I fråga om samarbete med tredjeland ska artikel 264 gälla i tillämpliga delar.

AVDELNING IV

REKONSTRUKTION OCH LIKVIDATION AV FÖRSÄKRINGSFÖRETAG

KAPITEL I

Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 267

Tillämpningsområde för denna avdelning

Denna avdelning ska tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör följande:

a) Försäkringsföretag.

b) Filialer inom gemenskapens territorium till försäkringsföretag i tredjeland.

Artikel 268

Definitioner

1. I denna avdelning gäller följande definitioner:

a) *behöriga myndigheter*: de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden.

b) *filial*: varje slags ständig närvaro av ett försäkringsföretag i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten för bedrivande av försäkringsverksamhet.

c) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som medför ingripande av behöriga myndigheter och som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning och som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget, inbegripet men inte begränsat till åtgärder som kan komma att innebära inställande av betalningar, inställande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar.

d) *likvidationsförfarande*: kollektivt förfarande som innebär att ett försäkringsföretags tillgångar avyttras och behållningen fördelas mellan borgenärerna, aktieägarna eller delägarna på lämpligt sätt och som med nödvändighet medför ingripande av de behöriga myndigheterna, inbegripet fall där det kollektiva förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller om det är frivilligt eller obligatoriskt.

e) *rekonstruktör*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna för att förvalta rekonstruktionsåtgärder.

f) *förvaltare*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller, i förekommande fall, av de styrande organen i ett försäkringsföretag för att förvalta ett likvidationsförfarande.

g) *försäkringsfordran*: ett belopp som ett försäkringsföretag är skyldigt försäkrade, försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande vilka har rätt att rikta anspråk direkt mot försäkringsföretaget och som härrör från ett försäkringsavtal eller från någon verksamhet som anges i artikel 2.3 b och c i direkt försäkringsverksamhet, inbegripet ett belopp avsatta för dessa personer när vissa delar av skulden ännu inte är kända.

De premier som ett försäkringsföretag är skyldigt, till följd av att ett försäkringsavtal eller verksamhet som avses i första stycket g inte har ingåtts eller har annullerats enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandena har inletts, ska också betraktas som försäkringsfordran.

2. Vid tillämpningen av denna avdelning på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden avseende en i en medlemsstat belägen filial till ett försäkringsföretag i tredjeland ska följande definitioner gälla:

a) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där filialen beviljades auktorisation i enlighet med artiklarna 145–149.

b) *tillsynsmyndigheter*: tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten.

c) *behöriga myndigheter*: de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

KAPITEL II

Rekonstruktionsåtgärder

Artikel 269

Beslut om rekonstruktionsåtgärder – Tillämplig lag

1. Endast de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska ha rätt att besluta om rekonstruktionsåtgärder som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer.

2. Rekonstruktionsåtgärderna ska inte hindra hemmedlemsstaten från att inleda likvidationsförfaranden.

3. Rekonstruktionsåtgärderna ska regleras av de lagar, förordningar och förfaranden som gäller i hemmedlemsstaten, om inte annat anges i artiklarna 285–292.

4. Rekonstruktionsåtgärder som vidtagits enligt hemmedlemsstatens lagstiftning ska få full verkan i hela gemenskapen utan vidare formaliteter, också mot tredje man i andra medlemsstater, även om lagstiftningen i dessa andra medlemsstater inte föreskriver sådana rekonstruktionsåtgärder eller alternativt ställer upp villkor för deras genomförande som inte är uppfyllda.

5. Rekonstruktionsåtgärderna ska få verkan i hela gemenskapen så snart som de får verkan i hemmedlemsstaten.

Artikel 270

Information till tillsynsmyndigheterna

De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten om sitt beslut att vidta rekonstruktionsåtgärder, om möjligt innan de vidtar en sådan åtgärd eller annars omedelbart därefter.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla andra medlemsstater om beslutet att vidta rekonstruktionsåtgärder, inbegripet de verkningar som sådana åtgärder kan få i praktiken.

Artikel 271

Offentliggörande av beslut om rekonstruktionsåtgärder

1. Om det är möjligt att i hemmedlemsstaten överklaga en rekonstruktionsåtgärd, ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, rekonstruktören eller en person som har rätt därtill i hemmedlemsstaten offentliggöra beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i hemmedlemsstaten och dessutom så snart som möjligt i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra ett utdrag ur det dokument där rekonstruktionsåtgärden fastställs.

Tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater som har underrättats om beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt artikel 270 får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt som de anser lämpligt.

2. Det offentliggörande som föreskrivs i punkt 1 ska innehålla namnet på den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, tillämplig lag enligt artikel 269.3 samt namnet på rekonstruktören om en sådan har utsetts. Offentliggörandet ska avfattas på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

3. Rekonstruktionsåtgärderna ska vidtas oberoende av bestämmelserna om offentliggörande i punkterna 1 och 2 och ska gälla fullt ut mot borgenärer, om inte de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller denna medlemsstats lagstiftning föreskriver annat.

4. Om rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av aktieägare, delägare eller anställda i ett försäkringsföretag ska punkterna 1, 2 och 3 inte tillämpas, såvida inte den lagstiftning som gäller för rekonstruktionsåtgärderna föreskriver annat.

De behöriga myndigheterna ska fastställa hur de parter som avses i första stycket ska informeras i enlighet med tillämplig lag.

Artikel 272

Information till kända borgenärer - Rätt att anmäla fordringar

1. Om det enligt hemmedlemsstatens lag krävs att en fordran anmäls för att erkännas eller om det föreskrivs en obligatorisk information om en rekonstruktionsåtgärd till borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i denna medlemsstat, ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller rekonstruktören i enlighet med artiklarna 281 och 283.1 även informera de kända borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i en annan medlemsstat.

2. Om det i hemmedlemsstatens lag föreskrivs att borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i denna medlemsstat har rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter angående sina fordringar, ska borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i en annan medlemsstat ha samma rätt i enlighet med artiklarna 282 och 283.2.

KAPITEL III

Likvidationsförfaranden

Artikel 273

Inledande av ett likvidationsförfarande - Information till tillsynsmyndigheterna

1. Endast hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska ha rätt att fatta beslut om att inleda ett likvidationsförfarande som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Detta beslut får fattas i avsaknad av eller efter ett beslut om rekonstruktionsåtgärder.

2. Ett beslut om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater, som fattas enligt hemmedlemsstatens lagstiftning ska utan vidare formaliteter erkännas inom hela gemenskapen och ska få verkan där så snart beslutet har fått verkan i den medlemsstat där förfarandet inleds.

3. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, om möjligt innan förfarandet inleds eller annars omedelbart därefter.

Hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, inbegripet de verkningar som ett sådant förfarande kan få i praktiken.

Artikel 274

Tillämplig lag

1. Beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, likvidationsförfarandena och deras verkningar ska regleras av tillämplig lag i hemmedlemsstaten om inte annat föreskrivs i artiklarna 285–292.

2. Hemmedlemsstatens lag ska avgöra åtminstone följande:

a) Vilka tillgångar som ingår i boet och hur de tillgångar ska behandlas som förvärvats av eller tillfaller försäkringsföretaget efter det att likvidationsförfarandet har inletts.

b) Försäkringsföretagets och förvaltarens respektive behörighet.

c) Förutsättningarna för kvittning.

d) Likvidationsförfarandets verkan på försäkringsföretagets gällande avtal.

e) Likvidationsförfarandets verkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för sådana pågående rättegångar som avses i artikel 292.

f) Vilka fordringar som ska anmälas gentemot försäkringsföretaget och hur de fordringar ska behandlas som uppkommit efter det att likvidationsförfarandet har inletts.

g) Hur fordringar ska anmälas, styrkas och godtas.

h) Hur medel som influtit från tillgångar som avyttrats ska fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har som efter det att likvidationsförfarandet inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning.

i) Förutsättningarna för och verkan av att likvidationsförfarandet avslutats, särskilt genom ett ackord.

j) Borgenärernas ställning efter avslutat likvidationsförfarande.

k) Vilken part som ska stå för kostnader och utgifter i samband med likvidationsförfarandet.

l) Vilka bestämmelser som är tillämpliga när det gäller ogiltigförklaring till följd av ogiltighet, annullering och avsaknad av juridisk giltighet beträffande handlingar som är till skada för samtliga borgenärer.

Artikel 275

Behandling av försäkringsfordringar

1. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsfordringar har förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget genom en av eller båda de följande metoderna:

a) Avseende tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna ska försäkringsfordringar åtnjuta absolut förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget.

b) Avseende försäkringsföretagets samlade tillgångar ska försäkringsfordringar åtnjuta förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget, med möjlighet till undantag endast för

i) fordringar som härrör från arbetstagares anställningsavtal och anställningsförhållanden,

ii) fordringar som avser skatt till offentliga organ,

iii) fordringar som avser socialförsäkringsavgifter,

iv) fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att hela eller en del av kostnaden i samband med ett likvidationsförfarande, fastställd enligt medlemsstatens nationella lag, ska ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar.

3. De medlemsstater som har valt det alternativ som anges i punkt 1 a ska kräva att försäkringsföretag upprättar och håller aktuellt ett särskilt register i enlighet med artikel 276.

Artikel 276

Särskilt register

1. Alla försäkringsföretag ska hos sitt huvudkontor föra ett särskilt register över de tillgångar som används för att täcka de försäkringstekniska avsättningar som har beräknats och investerats i enlighet med hemmedlemsstatens lag.

2. Om ett försäkringsföretag bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet ska det vid huvudkontoret föra åtskilda register för varje slag av verksamhet.

I de fall då en medlemsstat ger försäkringsföretag auktorisation att täcka sådana livförsäkringsrisker och risker som anges i klasserna 1 och 2 i bilaga I del A, får medlemsstaten dock föreskriva att dessa försäkringsföretag ska föra ett enda register för hela sin verksamhet.

3. Det samlade värdet av de registrerade tillgångarna, värderade i enlighet med tillämplig lag i hemmedlemsstaten, får inte vid något tillfälle underskrida värdet av de försäkringstekniska avsättningarna.

4. Om en tillgång i registret är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, så att en del av tillgångens värde inte kan disponeras för att täcka åtagandena, ska detta noteras i registret, och det belopp som inte kan disponeras ska inte räknas med i det samlade värde som avses i punkt 3.

5. Behandlingen av en tillgång vid likvidation av försäkringsföretaget, när det gäller det alternativ som avses i artikel 275.1 a ska fastställas enligt hemmedlemsstatens lagstiftning, såvida inte artikel 286, 287 eller 288 är tillämplig på tillgången i fråga:

a) Om den tillgång som används för att täcka försäkringstekniska avsättningar är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, utan att de villkor som anges i punkt 4 är uppfyllda.

b) Om en sådan tillgång är föremål för ett äganderättsförbehåll till förmån för en borgenär eller tredje man.

c) Om en borgenär har rätt att kräva kvittning för sin fordran mot försäkringsföretagets fordran.

6. När ett likvidationsförfarande har inletts, får sammansättningen av de tillgångar som i enlighet med punkterna 1–5 finns förtecknade i registret inte ändras, och inga ändringar utom korrigeringar av rena skrivfel får göras i registren, utom när den behöriga myndigheten gett sitt tillstånd.

Förvaltarna ska dock till dessa tillgångar lägga den avkastning som härrör från dessa samt värdet av de rena premier som har mottagits för den berörda försäkringsklassen från det att likvidationsförfarandet inleds fram till dess betalningen av försäkringsfordringarna sker eller till dess att någon överlåtelse av försäkringsbestånd sker.

7. Om behållningen av realisationen av tillgångar är mindre än deras uppskattade värde enligt registret ska förvaltarna för tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ange skälen för detta.

Artikel 277

Subrogation till ett garantisystem

Hemmedlemsstaten får föreskriva att, om försäkringsborgenärernas rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i den medlemsstaten, fordringar inom detta garantisystem inte ska åtnjuta de förmåner som fastställs i artikel 275.1.

Artikel 278

Täckning av förmånsberättigade fordringar med tillgångar

De medlemsstater som väljer det alternativ som avses i artikel 275.1 b ska kräva att alla försäkringsföretag ser till att de fordringar på företaget som kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar enligt artikel 275.1 b och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation täcks av tillgångar.

Artikel 279

Återkallande av auktorisationen

1. När ett beslut fattas om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag ska detta företags auktorisation återkallas enligt förfarandet i artikel 144, utom i den utsträckning den erfordras för de ändamål som anges i punkt 2.

2. Återkallandet av auktorisationen enligt punkt 1 ska inte hindra förvaltaren eller någon annan person som utsetts av de behöriga myndigheterna att fortsätta en del av försäkringsföretagets verksamhet i den mån som detta är nödvändigt eller lämpligt med hänsyn till likvidationen.

Hemmedlemsstaten får föreskriva att sådan verksamhet ska fortsättas med medgivande och under tillsyn av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten.

Artikel 280

Offentliggörande av beslut om likvidationsförfaranden

1. Den behöriga myndigheten, förvaltaren eller en person som den behöriga myndigheten utsett för detta ändamål ska offentliggöra beslutet att inleda ett likvidationsförfarande i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som gäller i hemmedlemsstaten samt också i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra ett utdrag ur beslutet om likvidation.

Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som i enlighet med artikel 273.3 har informerats om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt de anser lämpligt.

2. I det offentliggörande som avses i punkt 1 ska också anges den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, den lag som är tillämplig samt den förvaltare som har utsetts. Detta ska ske på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

Artikel 281

Information till kända borgenärer

1. När ett likvidationsförfarande inleds ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, förvaltaren eller en person som de behöriga myndigheterna utsett för detta ändamål utan dröjsmål individuellt och skriftligen underrätta var och en av de kända borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i andra medlemsstater.

2. I underrättelsen enligt punkt 1 ska det särskilt anges tidsfrister, föreskrivna sanktioner som hänför sig till dessa tidsfrister, det organ eller den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar och eventuella övriga åtgärder.

I underrättelsen ska det också anges om borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller sakrättsligt skydd måste anmäla sina fordringar.

När det gäller försäkringsfordringar ska det i underrättelsen vidare anges likvidationsförfarandets allmänna verkningar på försäkringsavtalen, särskilt datum för när försäkringsavtalen eller försäkringsverksamheten kommer att upphöra att gälla samt den försäkrade personens rättigheter och skyldigheter med avseende på avtalet eller verksamheten.

Artikel 282

Rätt att anmäla fordringar

1. Varje borgenär, inbegripet medlemsstaternas offentliga myndigheter, vars stadigvarande bostad, hemvist eller säte befinner sig i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten ska ha rätt att anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar.

2. Fordringar som innehas av borgenärer som avses i punkt 1 ska behandlas på samma sätt och åtnjuta samma förmånsrätt som fordringar av samma art som kan anmälas av borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i hemmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna ska därför inte diskriminera på gemenskapsnivå.

3. Med undantag för de fall då hemmedlemsstatens lag tillåter något annat ska en borgenär till den behöriga myndigheten sända kopior av eventuella verifikationer samt ange följande:

a) Fordringens art och belopp.

b) Fordringens uppkomstdatum.

c) Om borgenären gör gällande förmånsrätt, sakrättsligt skydd eller äganderättsförbehåll för fordringen.

d) I tillämpliga fall för vilka tillgångar säkerheten gäller.

Det är inte nödvändigt att ange den förmånsrätt som försäkringsfordringar åtnjuter enligt artikel 275.

Artikel 283

Språk och blankett

1. Den information som ska lämnas i den underrättelse som avses i artikel 281.1 ska ges på hemmedlemsstatens officiella språk eller något av dess officiella språk.

I detta syfte ska en blankett användas som har en av följande rubriker på Europeiska unionens alla officiella språk:

a) ”Anmodan att anmäla en fordran: tidsfrister att beakta”, eller

b) om hemmedlemsstatens lag föreskriver framförande av synpunkter angående fordringar: ”Anmodan att lämna synpunkter beträffande en fordran: tidsfrister att beakta”.

Om en känd borgenär innehar en försäkringsfordran ska dock den information som ska lämnas i den underrättelse som avses i artikel 281.1 ges på det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där borgenären har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor.

2. Borgenärer med stadigvarande bostad, hemvist eller huvudkontor i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten får anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran på denna andra medlemsstats officiella språk eller på något av dess officiella språk.

I detta fall ska emellertid anmälan av fordran eller, i förekommande fall, framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad ”Anmälan av fordran” respektive ”Synpunkter angående fordringar” på hemmedlemsstatens officiella språk eller något av dess officiella språk.

Artikel 284

Regelbunden information till borgenärerna

1. Förvaltarna ska på lämpligt sätt hålla borgenärerna regelbundet informerade om hur likvidationen fortskrider.

2. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter får begära upplysningar från hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter om hur likvidationsförfarandet utvecklas.

KAPITEL IV

Gemensamma bestämmelser

Artikel 285

Verkan på vissa avtal och rättigheter

Genom undantag från artiklarna 269 och 274 ska den verkan som inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har regleras på följande sätt:

a) När det gäller anställningsavtal och anställningsförhållanden: uteslutande av den medlemsstats lag som är tillämplig på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet.

b) När det gäller avtal som ger nyttjanderätt till eller rätt att förvärva fast egendom: uteslutande av lagen i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.

c) När det gäller försäkringsföretagets rättigheter till fast egendom, ett fartyg eller ett luftfartyg vilka registreras i ett offentligt register: uteslutande av lagen i den medlemsstat under vars ansvar registret förs.

Artikel 286

Tredje mans sakrättsliga skydd

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden inleds påverkar inte borgenärers eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser materiell eller immateriell, lös eller fast egendom – både särskilda tillgångar och en samling obestämda tillgångar som helhet vilken ändras vid olika tidpunkter – som tillhör försäkringsföretaget och som vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan medlemsstats territorium.

2. Bland de rättigheter som avses i punkt 1 ska minst följande ingå:

a) Rätten att förfoga över egendomen eller att ta ut sin fordran ur den eller dess avkastning, särskilt vid retentionsrätt eller panträtt.

b) Ensamrätt att driva in en fordran, särskilt på grund av pant eller säkerhetsöverlåtelse.

c) Rätten att begära egendomen åter eller kräva restitution från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har den i sin besittning eller använder den.

d) Nyttjanderätt till egendomen.

3. En rättighet, som har upptagits i ett offentligt register och som kan göras gällande gentemot tredje man, genom vilken ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1 kan erhållas, ska anses vara sakrättsligt skyddad.

4. Punkt 1 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led l.

Artikel 287

Äganderättsförbehåll

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som förvärvar en tillgång påverkar inte rättigheter som innehas av säljaren och som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den medlemsstat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

2. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds, efter det att tillgången överlämnats, med avseende på ett försäkringsföretag som säljer en tillgång utgör inte grund för att häva eller avsluta försäljningen och hindrar inte köparen från att förvärva äganderätten, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led l.

Artikel 288

Kvittning

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds påverkar inte borgenärers rätt att kvitta sina fordringar mot försäkringsföretagets fordringar om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsföretagets fordran.

2. Punkt 1 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led l.

Artikel 289

Reglerade marknader

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 286 ska verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller inledandet av ett likvidationsförfarande på de rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad uteslutande regleras av den lag som är tillämplig på den marknaden.

2. Punkt 1 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led l som kan komma att vidtas för att ogiltigförklara betalningar och transaktioner enligt den lag som är tillämplig på den marknaden.

Artikel 290

Rättshandlingar som är till skada för borgenärerna

Artikel 274.2 led l ska inte tillämpas när en person som har dragit fördel av en rättshandling som är till skada för samtliga borgenärer kan bevisa att denna handling omfattas av lagen i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, och kan bevisa att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan mot handlingen.

Artikel 291

Skydd för tredje mans förvärv

Följande ska vara tillämplig lag, om ett försäkringsföretag genom en åtgärd som avslutats efter det att en rekonstruktionsåtgärd vidtagits eller ett likvidationsförfarande inletts mot ersättning förfogar över något av följande:

a) I fråga om fast egendom, lagen i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.

b) I fråga om ett fartyg eller ett luftfartyg som ska registreras i ett offentligt register, lagen i den medlemsstat som ansvarar för registret.

c) I fråga om överlåtbara värdepapper eller andra värdepapper som för att gälla eller för att ett förfogande avseende dem ska gälla förutsätter registrering i ett register eller på ett konto enligt lagen i en medlemsstat eller i ett system för centraliserad förvaring som regleras av lagen i en medlemsstat, lagen i den medlemsstat som ansvarar för registret, kontot eller systemet.

Artikel 292

Pågående rättegångar

Verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande på en pågående rättegång egendom eller rättigheter som försäkringsföretaget inte längre förfogar över ska uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.

Artikel 293

Rekonstruktörer och förvaltare

1. Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare ska styrkas genom en vidimerad kopia av utnämningsbeslutet eller varje annat intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

Den medlemsstat inom vilken rekonstruktören eller förvaltaren ämnar agera får kräva en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstaten. Inget formellt bestyrkande av denna översättning och inte heller någon annan motsvarande formalitet ska krävas.

2. Rekonstruktörerna och förvaltarna ska vara berättigade att på alla medlemsstaters territorier utöva alla de befogenheter som de är berättigade att utöva på hemmedlemsstatens territorium.

I enlighet med lagen i hemmedlemsstaten får personer utses för att bistå eller företräda rekonstruktörer och förvaltare vid genomförandet av rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, särskilt i värdmedlemsstaterna och i synnerhet för att göra det lättare att överkomma eventuella svårigheter som borgenärer i sådana stater ställs inför.

3. Rekonstruktörer eller förvaltare ska vid utövandet av sina befogenheter enligt lagen i hemmedlemsstaten följa lagen i de medlemsstater inom vilka de ämnar agera, särskilt när det gäller förfaranden för avyttring av tillgångar och information till arbetstagarna.

Dessa befogenheter får inte omfatta användandet av tvång eller rätten att avgöra rättsliga förfaranden eller tvister.

Artikel 294

Registrering i ett offentligt register

1. Rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person som har befogenhet till detta i hemmedlemsstaten får begära att en rekonstruktionsåtgärd eller beslutet att inleda ett likvidationsförfarande ska registreras i något relevant offentligt register som förs i de övriga medlemsstaterna.

Om en medlemsstat har antagit bestämmelser om obligatorisk registrering ska den myndighet eller person som avses i första stycket emellertid vidta alla nödvändiga åtgärder för att ombesörja registreringen.

2. Registreringskostnaderna ska anses som kostnader och utgifter för förfarandet.

Artikel 295

Tystnadsplikt

Alla personer som ska ta emot eller lämna information som ett led i förfarandena enligt artiklarna 270, 273 och 296 ska vara bundna av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt artiklarna 64–69, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka gällande nationella bestämmelser är tillämpliga.

Artikel 296

Behandling av filialer etablerade av försäkringsföretag i tredjeland

Om ett försäkringsföretag i tredjeland har etablerat filialer i fler än en medlemsstat, ska varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av denna avdelning.

De behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna i dessa medlemsstater ska sträva efter att samordna sina åtgärder.

Alla rekonstruktörer eller förvaltare ska likaledes sträva efter att samordna sina åtgärder.

AVDELNING V

ANDRA BESTÄMMELSER

Artikel 297

Rätt att föra talan inför domstol

Medlemsstaterna ska se till att beslut rörande ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som fattas enligt lagar eller andra författningar som genomför detta direktiv omfattas av rätten till domstolsprövning.

Artikel 298

Samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra i syfte att underlätta tillsynen över försäkring och återförsäkring inom gemenskapen och tillämpningen av detta direktiv.

2. Kommissionen och medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska ha ett nära samarbete med varandra i syfte att underlätta tillsynen över försäkring och återförsäkring inom gemenskapen samt vid granskningen av de svårigheter som tillämpningen av detta direktiv kan ge upphov till.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla betydande svårigheter som tillämpningen av detta direktiv kan ge upphov till.

Kommissionen och berörda medlemsstaters tillsynsmyndigheter ska undersöka dessa svårigheter så snart som möjligt för att finna en ändamålsenlig lösning.

Artikel 299

Euro

I fall där beteckningen euro används i detta direktiv, ska det motvärde i nationell valuta som ska gälla från och med den 31 december varje år vara det värde som gällde den sista dagen i oktober månad samma år, för vilken dag motvärden för euro finns noterade i alla gemenskapens valutor.

Artikel 300

Omprövning av belopp som uttrycks i euro

De belopp som i detta direktiv uttryckts i euro ska revideras vart femte år genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen i de harmoniserade konsumentprisindexen för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat från och med den 31 oktober 2012 fram till justeringsdagen och avrundas uppåt till närmaste 100 000-tal EUR.

Om den procentuella förändringen sedan den förra justeringen är mindre än 5 % ska ingen revidering göras.

Kommissionen ska offentliggöra de reviderade beloppen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

De reviderade beloppen ska tillämpas av medlemsstaterna inom 12 månader från offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 301

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Artikel 302

Underrättelser som överlämnas innan de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 57–63 har trätt i kraft

Det bedömningsförfarande som tillämpas på de tilltänkta förvärv för vilka underrättelser enligt artikel 57 har överlämnats till de behöriga myndigheterna innan de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 57-63 har trätt i kraft ska genomföras i enlighet med den nationella lagstiftning i medlemsstaterna som gäller vid tiden för underrättelsen.

Artikel 303

Ändringar av direktiv 2003/41/EG

Direktiv 2003/41/EG ska ändras enligt följande:

1. Artikel 17.2 ska ersättas med följande:

”2. För beräkning av den lägsta storleken på de kompletterande tillgångarna ska bestämmelserna i artiklarna 17a och 17d gälla.”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 17a

Disponibel solvensmarginal

1. Varje medlemsstat ska föreskriva att alla institut som avses i artikel 17.1 och som är belägna inom dess territorium vid varje tidpunkt, i förhållande till sin samlade verksamhet, ska ha en tillräcklig disponibel solvensmarginal som åtminstone motsvaras av kraven i detta direktiv.

2. Den disponibla solvensmarginalen ska motsvaras av tillgångar i institutet som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden, inklusive följande:

a) Det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett ömsesidigt försäkringsföretag, det faktiska garantikapitalet med tillägg för eventuella medlemskonton, förutsatt att samtliga följande kriterier uppfylls:

i) I stiftelseurkund och stadgar ska föreskrivas att betalningar från dessa konton till medlemmar endast får ske i den utsträckning detta inte medför att den disponibla solvensmarginalen understiger den föreskrivna nivån eller, efter det att företaget har upplösts, om samtliga andra skulder i företaget har lösts.

ii) I stiftelseurkund och bolagsordning ska föreskrivas att, om sådana betalningar som avses i led i sker av annan anledning än att ett enskilt medlemskap i det ömsesidiga företaget ska upphöra, de behöriga myndigheterna ska underrättas minst en månad i förväg och att de under denna period får förbjuda utbetalningen.

iii) De berörda bestämmelserna i stiftelseurkund och stadgar får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot ändringen, utan att det påverkar tillämpningen av de kriterier som anges i leden i och ii.

b) Reserver (lagstadgade och fria) som inte motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser.

c) Vinsten eller förlusten efter avdrag för utdelning.

d) I den utsträckning som detta medges i nationell lag: de vinstreserver som redovisas i balansräkningen, om dessa kan användas till täckande av eventuella förluster och inte har avsatts för utdelning till medlemmar och förmånstagare.

Den disponibla solvensmarginalen ska minskas med beloppet för de egna aktier som institutet självt innehar.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att den disponibla solvensmarginalen också får utgöras av:

a) Kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital upp till högst 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen, varav högst 25 % får bestå av förlagslån med fast löptid eller kumulativa preferensaktier med fast löptid, förutsatt att det finns bindande avtal om att förlagslåne- eller preferensaktiekapitalet, i händelse av att institutet går i konkurs eller försätts i likvidation, ska ha prioritet efter alla övriga borgenärers fordringar och inte får betalas ut förrän alla andra vid tillfället utestående skulder har lösts.

b) Värdepapper utan fast löptid samt andra instrument, inbegripet andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i led a, upp till högst 50 % av den disponibla solvensmarginalen eller den föreskrivna solvensmarginalen, beroende på vilken som är lägst, för det sammanlagda beloppet av de värdepapper och förlagslån som avses i led a, om de uppfyller följande villkor:

i) De får inte återbetalas på innehavarens initiativ eller utan den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.

ii) Utställandeavtalet ska ge institutet möjlighet att uppskjuta räntebetalningar på lånet.

iii) Långivarens fordran på institutet ska i sin helhet ha förmånsrätt efter samtliga icke-efterställda borgenärer.

iv) Handlingarna som reglerar utställandet av värdepapperen ska innehålla bestämmelser om att lånekapital och obetalda räntor får användas till förlusttäckning och möjliggöra för institutet att fortsätta sin verksamhet.

v) Endast till fullo inbetalt belopp ska beaktas.

Vid tillämpning av led a ska förlagslånekapital även uppfylla följande villkor:

i) Endast helt inbetalda medel ska beaktas.

ii) För lån med fast löptid ska den ursprungliga löptiden vara minst fem år. Senast ett år före förfallodatum ska institutet till de behöriga myndigheterna för godkännande lämna en plan för hur den disponibla solvensmarginalen ska kunna behållas på, eller ökas till, den föreskrivna nivån då lånet löper ut, såvida inte den andel av den disponibla solvensmarginalen som motsvaras av lånet gradvis har minskat under minst de senaste fem åren före förfallodatum. De behöriga myndigheterna får tillåta förtidsinlösen av sådana lån, om det utfärdande institutet ansöker om detta och förutsatt att dess disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

iii) Lån utan fast löptid ska ha minst fem års uppsägningstid, med undantag av de fall då de inte längre kan anses ingå i den disponibla solvensmarginalen eller då ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna särskilt krävs för förtidsinlösen. I det senare fallet ska återförsäkringsföretaget underrätta de behöriga myndigheterna senast sex månader före det datum då det avser att göra förtidsinlösen, och institutet ska därvid ange den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, såväl före som efter återbetalningen. De behöriga myndigheterna ska endast godkänna återbetalningen om institutets disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

iv) I låneavtalet får det inte ingå någon klausul om att skulden, under vissa särskilt angivna omständigheter utöver likvidation av institutet, ska förfalla till betalning före de avtalade förfallodagarna.

v) Låneavtalet får ändras endast om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot den föreslagna ändringen.

4. På institutets ansökan, med åtföljande bevis, hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med dennes godkännande får den disponibla solvensmarginalen också utgöras av:

a) Om zillmering inte tillämpas eller, om zillmering tillämpas och denna inte uppgår till de tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien: skillnaden mellan en ej zillmerad eller delvis zillmerad försäkringsmatematisk avsättning och en försäkringsmatematisk avsättning zillmerad med en faktor som motsvarar det tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien.

b) Dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar, i den mån sådana dolda nettoreserver inte är av exceptionell natur.

c) Hälften av ännu ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen uppgår till 25 % av nämnda kapital, upp till 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen.

Beloppet som avses i led a får inte överstiga 3,5 % av summan av skillnaderna mellan kapitalbeloppen för livförsäkringar och tjänstepensioner och de försäkringsmatematiska avsättningarna för samtliga försäkringsavtal där zillmering är möjlig. Denna skillnad ska minskas med beloppet för varje ej avskriven anskaffningskostnad som redovisas som tillgång.

5. Kommissionen får anta tillämpningsåtgärder för punkterna 2-4 för att beakta en utveckling som motiverar tekniska justeringar av de poster som får ingå i den disponibla solvensmarginalen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21b.

Artikel 17b

Föreskriven solvensmarginal

1. Om inte annat följer av artikel 17c ska den föreskrivna solvensmarginalen bestämmas så som anges i punkterna 2–6 beroende på vilka skulder som avses.

2. Den föreskrivna solvensmarginalen ska vara lika med summan av följande två resultat:

a) Första resultatet:

Ett tal som motsvarar 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna avseende mottagen återförsäkring utan avdrag för retrocession ska multipliceras med ett procenttal, som inte får vara mindre än 85 %, som för

närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan de totala försäkringsmatematiska avsättningarna, beräknade efter avdrag för retrocession, och de försäkringsmatematiska avsättningarna brutto.

b) Andra resultatet:

För försäkringsavtal, där risksumman inte är negativ, multipliceras ett tal motsvarande 0,3 % av det totala beloppet för sådan risksumma, som institutet iklätt sig ansvar för, med ett procenttal, som inte får vara mindre än 50 %, som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan det totala beloppet för den risksumma som institutet förblir ansvarigt för efter avgiven återförsäkring och retrocession, och det totala beloppet för risksumman för återförsäkring.

När det gäller temporär dödsfallsförsäkring med en längsta löptid av tre år ska denna multiplikationsfaktor vara 0,1 %. För sådana försäkringar med en löptid på mer än tre år men högst fem år ska denna faktor vara 0,15 %.

3. När det gäller sådan tilläggsförsäkring som avses i artikel 2.3 a iii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (*) ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för institut som avses i artikel 17d.

4. När det gäller sådan verksamhet avseende 'capital redemption' som avses i artikel 2.3 b ii i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a.

5. När det gäller sådan verksamhet som avses i artikel 2.3 b i i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med 1 % av tillgångarna.

6. När det gäller försäkringar enligt artikel 2.3 a i och ii i direktiv 2009/138/EG och som är kopplade till investeringsfonder och för de verksamheter som avses i artikel 2.3 b iii, iv och v i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med summan av följande:

a) 4 % av de försäkringstekniska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a, i den utsträckning försäkringsföretaget påtar sig en placeringsrisk.

b) 1 % av de försäkringstekniska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a, i den utsträckning institutet inte påtar sig någon placeringsrisk, men det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna fastställts för en period som överstiger fem år.

c) 25 % av de driftskostnader som netto kan hänföras till sådan verksamhet för det senaste räkenskapsåret, i den utsträckning institutet inte påtar sig någon placeringsrisk, och det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna inte fastställts för en period som överstiger fem år.

d) 0,3 % av risksumman beräknad enligt punkt 2 b, i den utsträckning institutet försäkrar dödsfallsrisk.

Artikel 17c

Garantifonder

1. Medlemsstaterna får föreskriva att en tredjedel av den föreskrivna solvensmarginalen, fastställd enligt artikel 17b, ska utgöra garantifonden. Denna fond ska bestå av sådana poster som anges i artikel 17a.2 och 17a.3 och, efter godkännande av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, artikel 17a.4 b.

2. Garantifonden ska uppgå till minst tre miljoner EUR. Varje enskild medlemsstat får föreskriva att den minsta garantifonden får nedsättas med 25 % när det gäller ömsesidiga och liknande företag.

Artikel 17d

Föreskriven solvensmarginal i artikel 17b.3

1. Den föreskrivna solvensmarginalen ska bestämmas på grundval av antingen det årliga premie- eller bidragsbeloppet eller genomsnittet av försäkringsersättningarna för de tre senaste räkenskapsåren.

2. Den föreskrivna solvensmarginalen ska vara lika med det högsta av de två resultaten enligt punkterna 3 och 4.

3. Premiebasen ska beräknas på grundval av det högsta av följande värden: bruttovärdet av de tecknade premierna och bruttovärdet av de intjänade premierna eller bidragen.

De premier eller bidrag (tilläggsavgifter inräknade) som hänför sig till direkt försäkringsverksamhet under det närmast föregående räkenskapsåret ska läggas ihop.

Till denna summa läggs premierna för all mottagen återförsäkring under närmast föregående räkenskapsår.

Från detta belopp ska dras det totala beloppet för under det senaste räkenskapsåret annullerade premier eller bidrag, liksom det sammanlagda beloppet för skatter och avgifter på premier eller bidrag som ingår i totalbeloppet.

Det sålunda erhållna beloppet ska delas i två delar, av vilka den första ska uppgå till högst 50 miljoner EUR medan den andra ska utgöra restbeloppet; 18 % av den första beloppsandelen och 16 % av den andra ska läggas ihop.

Denna summa ska multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som institutet fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får inte vara mindre än 50 %.

4. Ersättningsbasen ska beräknas enligt följande:

De ersättningar som utbetalats från direkt försäkring (utan avdrag för anspråk för vilka återförsäkrare och retrocessionärer svarar) som betalats ut under de i punkt 1 angivna perioderna läggs ihop.

Till denna summa läggs summan av ersättningar som utbetalats för förpliktelser som under samma tidsperioder övertagits genom återförsäkring eller retrocession och beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid utgången av närmast föregående räkenskapsår, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

Detta belopp ska minskas med summan av de belopp som återvunnits under de perioder som anges i punkt 1.

Från återstående belopp dras beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid början av det räkenskapsår som infaller två år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

En tredjedel av det på detta sätt erhållna beloppet ska delas i två delar, av vilka den första ska uppgå till högst 35 miljoner EUR medan den andra ska utgöra restbeloppet; 26 % av den första beloppsandelen och 23 % av den andra ska läggas ihop.

Denna summa ska multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som institutet fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får inte vara mindre än 50 %.

5. Om den föreskrivna solvensmarginal som räknats fram enligt punkterna 2–4 är lägre än den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, ska den föreskrivna solvensmarginalen minst vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, multiplicerad med förhållandet mellan de försäkringstekniska avsättningarna för oreglerade skadeersättningar i slutet och i början av det senaste räkenskapsåret. I dessa beräkningar ska återförsäkring inte ingå i de försäkringstekniska avsättningarna, men kvoten får aldrig vara större än ett.

(*) EUT L 335, 17.12.2009, s. 1."

3. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 21a

Översyn av garantifondens belopp

1. Det belopp i euro som fastställs i artikel 17c.2 ska ses över årligen med början den 31 oktober 2012, så att det avspeglar förändringar i det harmoniserade konsumentprisindexet för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat.

Beloppet ska justeras automatiskt genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen av index för perioden mellan den 31 december 2009 och tidpunkten för den senaste översynen och rundas av uppåt till närmaste 100 000-tal EUR.

Om förändringen i procent sedan förra justeringen är mindre än 5 % ska ingen justering göras.

2. Kommissionen ska årligen underrätta Europaparlamentet och rådet om översynen och det justerade belopp som avses i punkt 1.

Artikel 21b

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén, inrättad genom kommissionens beslut 2004/9/EG (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

(*) EUT L 3, 7.1.2004, s. 34."

Artikel 304

Undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker

1. Medlemsstaterna får auktorisera livförsäkringsföretag som

a) bedriver tjänstepensionsverksamhet i enlighet med artikel 4 i direktiv 2003/41/EG, eller

b) erbjuder pensionsförmåner som är knutna till att någon går i pension eller förväntar sig att gå i pension och där premierna för dessa förmåner är skattemässigt avdragsgilla för försäkringstagaren enligt nationell lagstiftning i den medlemsstat som har auktoriserat företaget,

där

i) alla tillgångar och motsvarande skulder som hänför sig till denna verksamhet separeras samt förvaltas och organiseras skilt från försäkringsföretagens övriga verksamheter, utan möjlighet till överföring,

ii) verksamheterna i det företag som avses i leden a och b och för vilket metoden i denna punkt tillämpas bedrivs enbart i den medlemsstat där företaget har auktoriserats, och

iii) den genomsnittliga durationen av skulderna som är kopplade till företagets affärsverksamhet överstiger 12 år,

att tillämpa solvenskapitalkravets undergrupp aktiekursrisker som kalibreras med hjälp av ett värde för Value-at-Risk under en tidsperiod som överensstämmer med den typiska innehavstiden för det företagets placeringar i aktier, med en konfidensnivå som ger försäkringstagare och förmånstagare en

skyddsnivå som är likvärdig den som anges i artikel 101, om metoden i denna artikel endast tillämpas på de tillgångar och skulder som avses i led i. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska dessa tillgångar och skulder beaktas fullt ut när det gäller att bedöma diversifieringseffekter, dock utan att detta inkräktar på behovet av att skydda de intressen som försäkringstagare och förmånstagare i andra medlemsstater har.

Förutsatt att tillsynsmyndigheterna ger sitt godkännande ska den metod som anges i första stycket endast användas om det berörda företagets solvenssituation och likviditetsläge samt dess strategier, förfaranden och rapporteringsrutiner i fråga om ALM-tekniker fortlöpande borgar för att företaget kan inneha placeringar i aktier under en tidsperiod som överensstämmer med den typiska innehavstiden för det företagets placeringar i aktier. Företaget ska för tillsynsmyndigheten kunna visa att detta villkor kontrollerats med den konfidensnivå som är nödvändig för att ge försäkringstagarna och förmånstagarna en skyddsnivå likvärdig den som anges i artikel 101.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska inte återgå till att tillämpa den metod som anges i artikel 105 utom under vederbörligen motiverade omständigheter och under förutsättning att tillsynsmyndigheterna har givit sitt godkännande.

2. Senast den 31 oktober 2015 ska kommissionen till Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner och Europaparlamentet översända en rapport om tillämpningen av den metod som anges i punkt 1 och om den praxis tillsynsmyndigheterna tillämpat till följd av punkt 1, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Denna rapport ska särskilt behandla de gränsöverskridande effekterna av denna metods tillämpning så att regleringsarbitrage från försäkrings- och återförsäkringsföretags sida kan undvikas.

AVDELNING VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Övergångsbestämmelser

Avsn itt 1

Försäkring

Artikel 305

Undantag och upphävande av restriktiva bestämmelser

1. Medlemsstaterna får medge undantag för skadeförsäkringsföretag, som den 31 januari 1975 inte uppfyllde kraven i artiklarna 16 och 17 i direktiv 73/239/EEG och vilkas årliga premie- eller bidragsinkomst den 31 juli 1978 uppgick till mindre än sex gånger minsta garantifonden enligt artikel 17.2 i direktiv 73/239/EEG från kravet att inrätta minsta garantifond före utgången av räkenskapsår då premie- eller bidragsinkomsten uppgår till sex gånger minsta garantifonden. Med beaktande av resultatet av den granskning som föreskrivs i artikel 298.2, ska rådet på förslag av kommissionen enhälligt besluta när medlemsstaterna ska upphäva detta undantag.

2. Skadeförsäkringsföretag som etablerats i Förenade kungariket ”by Royal Charter”, ”by private Act” eller ”by special Public Act” får under obegränsad tid fortsätta att bedriva verksamhet i den bolagsform de hade den 31 juli 1973.

Livförsäkringsföretag som etablerats i Förenade kungariket ”by Royal Charter”, ”by private Act” eller ”by special Public Act” får under obegränsad tid fortsätta att bedriva verksamhet i den bolagsform de hade den 15 mars 1979.

Förenade kungariket ska sammanställa en förteckning över de företag som avses i första och andra styckena och översända den till övriga medlemsstater och kommissionen.

3. De sammanslutningar som i Förenade kungariket registrerats enligt ”the Friendly Societies Acts” får fortsätta den livförsäkrings- och sparverksamhet som de, i enlighet med sina syften, bedrev den 15 mars 1979.

4. På begäran av skadeförsäkringsföretag som uppfyller kraven i avdelning I kapitel VI avsnitten 2, 4 och 5 ska medlemsstaterna upphöra att tillämpa bestämmelser som innebär restriktioner avseende bl.a. pantsättning, deposition eller ställande av säkerhet.

Artikel 306

Rättigheter förvärvade av befintliga filialer och försäkringsföretag

1. Filialer, som före den 1 juli 1994 påbörjade sin verksamhet enligt de bestämmelser som gällde i den medlemsstat där respektive filial är belägen, ska anses ha följt det förfarande som föreskrivs i artiklarna 145 och 146.

2. Artiklarna 147 och 148 ska inte inverka på sådana rättigheter som har förvärvats av försäkringsföretag som före den 1 juli 1994 bedrev verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster.

Avsn itt 2

Återförsäkring

Artikel 307

Övergångsperiod för artiklarna 57.3 och 60.6 i direktiv 2005/68/EG

En medlemsstat får senarelägga tillämpningen av bestämmelserna i artikel 57.3 i direktiv 2005/68/EG om ändring av artikel 15.3 i direktiv 73/239/EEG och av bestämmelsen i artikel 60.6 i direktiv 2005/68/EG till och med den 10 december 2008.

Artikel 308

Rättigheter förvärvade av befintliga återförsäkringsföretag

1. Återförsäkringsföretag som omfattas av detta direktiv och som blivit auktoriserade eller berättigade att bedriva återförsäkringsverksamhet i enlighet med bestämmelserna i de medlemsstater där de har sina huvudkontor före den 10 december 2005 ska betraktas som auktoriserade i enlighet med artikel 14.

De ska dock vara skyldiga att följa bestämmelserna i detta direktiv om bedrivande av återförsäkringsverksamhet och de krav som anges i artikel 18.1 b och d–g, artiklarna 19, 20 och 24 samt i avdelning I kapitel VI avsnitten 2, 3 och 4.

2. Medlemsstaterna får medge sådana återförsäkringsföretag som avses i punkt 1 i denna artikel och som den 10 december 2005 inte uppfyllde kraven i artikel 18.1 b, artiklarna 19 och 20 och i avdelning I kapitel VI avsnitten 2, 3 och 4 en tidsfrist fram till och med den 10 december 2008 för att uppfylla dessa krav.

KAPITEL II

Slutbestämmelser

Artikel 309

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26-32, 34-49, 51-55, 67, 68, 71, 72, 74-85, 87-91, 93-96, 98, 100-110, 112, 113, 115-126, 128, 129, 131-134, 136-142, 144, 146, 148, 162-167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210-233, 235-240, 243-258, 260-263, 265, 266, 303 och 304 samt bilagorna III och IV senast den 31 oktober 2012.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska också innehålla ett uttalande om att hänvisningar i lagar och andra författningar till direktiv som upphävts genom detta direktiv ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uttalandet ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 310

Upphävande

1. Direktiven 64/225/EEG, 73/239/EEG, 73/240/EEG, 76/580/EEG, 78/473/EEG, 84/641/EEG, 87/344/EEG, 88/357/EEG, 92/49/EEG, 98/78/EG, 2001/17/EG, 2002/83/EG och 2005/68/EG, i deras lydelse enligt de rättsakter som anges i bilaga VI del A, ska upphöra att gälla den 1 november 2012 utan att detta ska påverka medlemsstaternas skyldigheter i fråga om de tidsfrister för införlivandet med nationell lagstiftning av direktiven och tillämpningen av dem som anges i bilaga VI del B.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska tolkas som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 311

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1-3, 5-9, 11, 12, 15-17, 19-22, 24, 25, 33, 56-66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149-161, 168-171, 174-177, 179-184, 186-189, 191, 193-209, 267-300, 302, 305-308 och bilagorna I, II, V, VI och VII ska tillämpas från och med den 1 november 2012.

Artikel 312

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg, 25 november 2009

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*
J. BUZEK	Åsa TORSTENSSON

BILAGA I

SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER

A. Klassificering av risker i klasser

1. *Olycksfall (inklusive arbetsskador och yrkessjukdomar):*

— Fastställda försäkringsbelopp.

— Skadeersättningar.

— Kombinationer av båda ovanstående.

— Passagerarskada.

2. *Sjukdom:*

— Fastställda försäkringsbelopp.

— Skadeersättningar.

— Kombinationer av båda ovanstående.

3. *Landfordon (andra än spårbundna)*

All skada på eller förlust av

— motordrivna landfordon,

— andra landfordon.

4. *Spårbundna fordon*

All skada på eller förlust av spårbundna fordon.

5. *Luftfartyg*

All skada på eller förlust av luftfartyg.

6. *Fartyg (högsjöfartyg, fartyg för insjö-, flod- och kanaltrafik)*

All skada på eller förlust av

— flod- och kanalfartyg,

— insjöfartyg,

— högsjöfartyg.

7. *Godstransport (varor, bagage och allt annat gods)*

All skada på eller förlust av gods under transport eller bagage, oavsett transportmedel.

8. *Brand och naturkrafter*

All skada på eller förlust av egendom (annan än egendom som omfattas av klasserna 3, 4, 5, 6 och 7) som orsakas av

— brand,

— explosion,

— storm,

— annan naturkraft än storm,

— atomenergi,

— jordskred.

9. *Annan skada på egendom*

All skada på eller förlust av egendom (annan än egendom som omfattas av klasserna 3, 4, 5, 6 och 7) som orsakas av hagel eller frost eller av någon annan händelse, som t.ex. stöld, med undantag för dem som ingår i klass 8.

10. *Motorfordonsansvar*

All ansvarighet som uppkommer genom användning av motordrivna landfordon (inklusive fraktförares ansvar).

11. *Luftfartygsansvar*

All ansvarighet som uppkommer genom användning av luftfartyg (inklusive fraktförares ansvar).

12. *Fartygsansvar (högsjö-, insjö-, flod- och kanalfartyg)*

All ansvarighet som uppkommer genom användning av fartyg, skepp eller båtar i högsjöfart, på insjöar, floder eller kanaler (inklusive fraktförares ansvar).

13. *Allmän ansvarighet*

All ansvarighet annan än sådan som anges i klasserna 10, 11 och 12.

14. *Kredit:*

— Insolvens (allmän).

— Exportkredit.

— Avbetalningskredit.

— Hypotekskredit.

— Lantbrukskredit.

15. *Borgen:*

— Borgen (direkt).

— Borgen (indirekt).

16. *Ekonomiska förluster av olika slag:*

— Arbetslöshetsrisker.

— Inkomstförlust (allmän).

— Dåligt väder.

— Förlust av förmån.

— Fortlöpande allmänna omkostnader.

— Oförutsedda handelsomkostnader.

— Förlust till följd av nedgång i marknadsvärde.

— Hyres- eller intäktsförlust.

— Annan indirekt handelsförlust.

— Ekonomisk förlust ej förenad med handel.

— Annan ekonomisk förlust.

17. Rättsskydd

Rättegångskostnader och andra kostnader i rättsliga angelägenheter.

18. Assistans

Räddningstjänster som tillhandahålls personer som råkat i svårigheter under resa, vid vistelse utanför hemorten eller sin stadigvarande bostad.

B. Beteckningar på auktorisationer beviljade för mer än en försäkringsklass

Auktorisationer som samtidigt omfattar följande klasser ska betecknas enligt nedan:

a) Klasserna 1 och 2: ”Olycksfalls- och sjukförsäkring”.

b) Klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 3, 7 och 10: ”Motorfordonsförsäkring”.

c) Klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 4, 6, 7 och 12: ”Sjö- och transportförsäkring”.

d) Klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 5, 7 och 11: ”Luftfartsförsäkring”.

e) Klasserna 8 och 9: ”Försäkring mot brand och annan skada på egendom”.

f) Klasserna 10, 11, 12 och 13: ”Ansvarighetsförsäkring”.

g) Klasserna 14 och 15: ”Kredit- och borgensförsäkring”.

h) Samtliga klasser: enligt medlemsstaternas eget val, varvid detta ska anmälas till övriga medlemsstater och kommissionen.

BILAGA II

LIVFÖRSÄKRINGSKLASSER

I. Livförsäkring som avses i artikel 2.3 a i–iii med undantag för dem som anges i II och III.

II. Försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående, försäkring som utfaller vid födelsen.

III. Försäkring som avses i artikel 2.3 a i–ii och som är anknuten till investeringsfonder.

IV. Den permanenta inte uppsägningsbara sjukförsäkring som avses i artikel 2.3 a iv.

V. Tontiner som avses i artikel 2.3 b i.

VI. Verksamhet avseende ”capital redemption” som avses i artikel 2.3 b ii.

VII. Förvaltning av pensionsfonder som avses i artikel 2.3 b iii och iv.

VIII. Verksamhetsformer som avses i artikel 2.3 b v.

IX. Verksamhetsformer som avses i artikel 2.3 c.

BILAGA III

FÖRETAGSFORMER

A. Företagsformer för skadeförsäkringsföretag:

1. Belgien: ”société anonyme/naamloze vennootschap”, ”société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, ”association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, ”société coopérative/coöperatieve vennootschap”, ”société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand”.

2. Bulgarien: ”акционерно дружество”.

3. Tjeckien: ”akciová společnost”, ”družstvo”.

4. Danmark: ”aktieselskaber”, ”gensidige selskaber”.

5. Tyskland: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”.

6. Estland: ”aktsiaselts”.

7. Irland: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”.

8. Grekland: ”ανώνυμη εταιρία”, ”αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”.

9. Spanien: ”sociedad anónima”, ”sociedad mutua”, ”sociedad cooperativa”.

10. Frankrike: ”société anonyme”, ”société d’assurance mutuelle”, ”institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, ”institution de prévoyance régie par le code rural”, ”mutuelles régies par le code de la mutualité”.

11. Italien: ”società per azioni”, ”società cooperativa”, ”mutua di assicurazione”.

12. Cypern: ”εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, ”εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο”.

13. Lettland: ”apdrošināšanas akciju sabiedrība”, ”savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”.

14. Litauen: ”akcinė bendrovė”, ”uždaroji akcinė bendrovė”.

15. Luxemburg: ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”association d’assurances mutuelles”, ”société coopérative”.

16. Ungern: ”biztosító részvénytársaság”, ”biztosító szövetkezet”, ”biztosító egyesület”, ”külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”.

17. Malta: ”limited liability company/kumpanija b’responsabbiltà limitata”.

18. Nederländerna: ”naamloze vennootschap”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”.

19. Österrike: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”.

20. Polen: ”spółka akcyjna”, ”towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”.

21. Portugal: ”sociedade anónima”, ”mútua de seguros”.

22. Rumänien: ”societăţi pe acţiuni”, ”societăţi mutuale”.

23. Slovenien: ”delniška družba”, ”družba za vzajemno zavarovanje”.

24. Slovakien: ”akciová spoločnost”.

25. Finland: ”keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, ”vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, ”vakuutusyhdistys/försäkringsförening”.

26. Sverige: ”försäkringsaktiebolag”, ”ömsesidiga försäkringsbolag” ”understödsföreningar”.

27. Storbritannien: ”companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, ”societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, ”societies registered under the Friendly Societies Acts”, de försäkringsgivare som uppträder under beteckningen ”Lloyd’s”.

28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1-27: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 ([1]).

B. Företagsformer för livförsäkringsföretag:

1. Belgien: ”société anonyme/naamloze vennootschap”, ”société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, ”association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, ”société coopérative/coöperatieve vennootschap”.

2. Bulgarien: ”акционерно дружество”, ”взаимозастрахователна кооперация”.

3. Tjeckien: ”akciová společnost”, ”družstvo”.

4. Danmark: ”aktieselskaber”, ”gensidige selskaber”, ”pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)”.

5. Tyskland: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”.

6. Estland: ”aktsiaselts”.

7. Irland: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, ”societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, ”societies registered under the Friendly Societies Acts”.

8. Grekland: ”ανώνυμη εταιρία”.

9. Spanien: ”sociedad anónima”, ”sociedad mutua”, ”sociedad cooperativa”.

10. Frankrike: ”société anonyme”, ”société d’assurance mutuelle”, ”institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, ”institution de prévoyance régie par le code rural”, ”mutuelles régies par le code de la mutualité”.

11. Italien: ”società per azioni”, ”società cooperativa”, ”mutua di assicurazione”.

12. Cypern: ”Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, ”εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”.

13. Lettland: ”apdrošināšanas akciju sabiedrība”, ”savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”.

14. Litauen: ”akcinės bendrovės”, ”uždaroji akcinės bendrovės”.

15. Luxemburg: ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”association d’assurances mutuelles”, ”société coopérative”.

16. Ungern: ”biztosító részvénytársaság”, ”biztosító szövetkezet”, ”biztosító egyesület”, ”külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”.

17. Malta: ”limited liability company/kumpanija b’responsabbiltà limitata”.

18. Nederländerna: ”naamloze vennootschap”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”.

19. Österrike: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”.

20. Polen: ”spółka akcyjna”, ”towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”.

([1]) EGT L 294, 10.11.2001, s. 1.

21. Portugal: ”sociedade anónima”, ”mútua de seguros”.

22. Rumänien: ”societăţi pe acţiuni”, ”societăţi mutuale”.

23. Slovenien: ”delniška družba”, ”družba za vzajemno zavarovanje”.

24. Slovakien: ”akciová spoločnost”.

25. Finland: ”keskinäinen vakuutusyhtiö”/”ömsesidigt försäkringsbolag”, ”vakuutusosakeyhtiö”/”försäkringsaktiebolag”, ”vakuutusyhdistys”/”försäkringsförening”.

26. Sverige: ”försäkringsaktiebolag”, ”ömsesidiga försäkringsbolag”, ”understödsföreningar”.

27. Förenade kungariket: ”companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, ”societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, ”societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, de försäkringsgivare som uppträder under namnet Lloyd’s.

28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

C. Former för återförsäkringsföretag:

1. Belgien: ”société anonyme/naamloze vennootschap”, ”société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, ”association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, ”société coopérative/coöperatieve vennootschap”.

2. Bulgarien: ”акционерно дружество”.

3. Tjeckien: ”akciová společnost”.

4. Danmark: ”aktieselskaber”, ”gensidige selskaber”.

5. Tyskland: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”.

6. Estland: ”aktsiaselts”.

7. Irland: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”.

8. Grekland: ”ανώνυμη εταιρία”, ”αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”.

9. Spanien: ”sociedad anónima”.

10. Frankrike: ”société anonyme”, ”société d’assurance mutuelle”, ”institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, ”institution de prévoyance régie par le code rural”, ”mutuelles régies par le code de la mutualité”.

11. Italien: ”società per azioni”.

12. Cypern: ”Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές”, ”Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση”.

13. Lettland: ”akciju sabiedrība”, ”sabiedrība ar ierobežotu atbildību”.

14. Litauen: ”akcinės bendrovės”, ”uždaroji akcinės bendrovės”.

15. Luxemburg: ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”association d’assurances mutuelles”, ”société coopérative”.

16. Ungern: ”biztosító részvénytársaság”, ”biztosító szövetkezet”, ”harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”.

17. Malta: ”limited liability company/kumpanija b’responsabbiltà limitata”.

18. Nederländerna: ”naamloze vennootschap”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”.

19. Österrike: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”.

20. Polen: ”spółka akcyjna”, ”towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”.

21. Portugal: ”sociedade anónima”, ”mútua de seguros”.

22. Rumänien: ”societate pe acţiuni”.

23. Slovenien: ”delniška družba”.

24. Slovakien: ”akciová spoločnost”.

25. Finland: ”keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, ”vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, ”vakuutusyhdistys/försäkringsförening”.

26. Sverige: ”försäkringsaktiebolag”, ”ömsesidigt försäkringsbolag”.

27. Förenade kungariket: companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, ”the association of underwriters known as Lloyd’s”.

28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

BILAGA IV

STANDARDFORMEL FÖR SOLVENSKAPITALKRAVET (SCR)

1. Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

Det primära solvenskapitalkravet (Basic SCR), som beskrivs i artikel 104.1, ska beräknas på följande sätt:

$$\text{Basic SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

där SCR_i betecknar riskmodul i och SCR_j betecknar riskmodul j, och där ”i, j” betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

— $\text{SCR}_{\text{skade}}$ betecknar teckningsriskmodulen för skadeförsäkring.

— SCR_{liv} betecknar teckningsriskmodulen för livförsäkring.

— $\text{SCR}_{\text{hälsa}}$ betecknar teckningsriskmodulen för sjukförsäkring.

— $\text{SCR}_{\text{marknad}}$ betecknar marknadsriskmodulen.

— $\text{SCR}_{\text{motpartsrisk}}$ betecknar motpartsriskmodulen.

Faktorn Corr_{ij} betecknar den post som anges i rad i och kolumn j i följande korrelationsmatrix:

i \ j	Marknad	Motpartsrisk	Liv	Hälsa	Skade
Marknad	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Motpartsrisk	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Liv	0,25	0,25	1	0,25	0
Hälsa	0,25	0,25	0,25	1	0
Skade	0,25	0,5	0	0	1

2. Beräkning av teckningsriskmodulen för skadeförsäkring

Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring, som beskrivs i artikel 105.2, ska beräknas på följande sätt:

$$\text{SCR}_{\text{skade}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

där SCR_i betecknar undergrupp i och SCR_j betecknar undergrupp j, och där ”i, j” betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

— $\text{SCR}_{\text{skade-premie/reserv}}$ betecknar undergruppen premie- och reservrisker för skadeförsäkring.

— $\text{SCR}_{\text{skade-katastrof}}$ betecknar undergruppen katastrofrisker för skadeförsäkring.

3. Beräkning av teckningsriskmodulen för livförsäkring

Teckningsriskmodulen för livförsäkring, som beskrivs i artikel 105.3, ska beräknas på följande sätt:

$$SCR_{liv} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

där SCR_i betecknar undergrupp i och SCR_j betecknar undergrupp j, och där ”i, j” betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

— $SCR_{dödsfall}$ betecknar undergruppen dödsfallsrisk.

— $SCR_{livsfall}$ betecknar undergruppen livsfallsrisk.

— $SCR_{handikapp}$ betecknar undergruppen handikapp- och sjukdomsrisk.

— $SCR_{liv\ kostnad}$ betecknar undergruppen kostnadsrisk för livförsäkring.

— $SCR_{ändring}$ betecknar undergruppen omprövningsrisk.

— $SCR_{förfall}$ betecknar undergruppen förfallsrisk.

— $SCR_{liv\ katastrof}$ betecknar undergruppen katastrofrisk för livförsäkring.

4. Beräkning av marknadsriskmodulen

Strukturen på marknadsriskmodulen

Marknadsriskmodulen, som beskrivs i artikel 105.5, ska beräknas på följande sätt:

$$SCR_{marknad} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

där SCR_i betecknar undergrupp i och SCR_j betecknar undergrupp j, och där ”i, j” betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

— $SCR_{ränta}$ betecknar undergruppen ränterisk.

— SCR_{aktie} betecknar undergruppen aktiekursrisk.

— $SCR_{egendom}$ betecknar undergruppen fastighetsrisk.

— SCR_{spread} betecknar undergruppen spreadrisk.

— $SCR_{koncentration}$ betecknar undergruppen för koncentrationer av marknadsrisker.

— SCR_{valuta} betecknar undergruppen valutarisk.

BILAGA V

GRUPPER AV SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER ENLIGT ARTIKEL 159

1. Olycksfall och sjukdom (klasserna 1 och 2 i bilaga I).

2. Fordonsförsäkring (klasserna 3, 7 och 10 i bilaga I; sifferuppgifter för klass 10, med undantag för fraktförares ansvar, anges separat).

3. Brand och annan skada på egendom (klasserna 8 och 9 i bilaga I).

4. Luftfart, sjöfart och transport (klasserna 4, 5, 6, 7, 11 och 12 i bilaga I).

5. Allmän ansvarighet (klass 13 i bilaga I).

6. Kredit och borgen (klasserna 14 och 15 i bilaga I).

7. Övriga klasser (klasserna 16, 17 och 18 i bilaga I).

BILAGA VI

DEL A

Upphävda direktiv med senare ändringar

(som det hänvisas till i artikel 310)

Rådets direktiv 64/225/EEG	
(EGT 56, 4.4.1964, s. 878)	
Artikel 29, bilaga I, punkt III G.1 i 1973 års anslutningsakt	
(EGT L 73, 27.3.1972, s. 89)	
Rådets första direktiv 73/239/EEG	
(EGT L 228, 16.8.1973, s. 3)	
Artikel 29, bilaga I(XI)(B)(II)(1) i 1994 års anslutningsak t	
(EGT C 241, 29.8.1994, s. 197)	
(ersatt av rådets beslut 95/1/EG)	
(EGT L 1, 1.1.1995, s. 1)	
Artikel 20, bilaga II(3)(1) i 2003 års anslutningsakt	
(EUT L 236, 23.9.2003, s. 335)	
Artikel 26, bilaga I(II)(c)(1)(a) i 1985 års anslutningsakt	
(EGT L 302, 15.11.1985, s. 156)	
Rådets direktiv 76/580/EEG	Endast artikel 1
(EGT L 189, 13.7.1976, s. 13)	
Rådets direktiv 84/641/EEG	Endast artiklarna 1–14
(EGT L 339, 27.12.1984, s. 21)	
Rådets direktiv 87/343/EEG	Endast artikel 1 och bilagan
(EGT L 185, 4.7.1987, s. 72)	
Rådets direktiv 87/344/EEG	Endast artikel 9
(EGT L 185, 4.7.1987, s. 77)	
Rådets andra direktiv 88/357/EEG	Endast artiklarna 9, 10 och 11
(EGT L 172, 4.7.1988, s. 1)	
Rådets direktiv 90/618/EEG	Endast artiklarna 2, 3 och 4
(EGT L 330, 29.11.1990, s. 44)	
Rådets direktiv 92/49/EEG	Endast artiklarna 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32, 33 och 53
(EGT L 228, 11.8.1992, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG	Endast artiklarna 1, 2.2 tredje strecksatsen och artikel 3.1
(EGT L 168, 18.7.1995, s. 7)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG	Endast artikel 8
(EGT L 181, 20.7.2000, s. 65)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/13/EG	Endast artikel 1
(EGT L 77, 20.3.2002, s. 17)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG	Endast artikel 22
(EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)	

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 4
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 57
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/101/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 238)	Endast artikel 1 och punkt I i bilagan
Rådets direktiv 73/240/EEG (EGT L 228, 16.8.1973, s. 20)	
Rådets direktiv 76/580/EEG (EGT L 189, 13.7.1976, s. 13)	
Rådets direktiv 78/473/EEG (EGT L 151, 7.6.1978, s. 25)	
Rådets direktiv 84/641/EEG (EGT L 339, 27.12.1984, s. 21)	
Rådets direktiv 87/344/EEG (EGT L 185, 4.7.1987, s. 77)	
Rådets andra direktiv 88/357/EEG (EGT L 172, 4.7.1988, s. 1)	
Rådets direktiv 90/618/EEG (EGT L 330, 29.11.1990, s. 44)	Endast artiklarna 5–10
Rådets direktiv 92/49/EEG (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1)	Endast artiklarna 12.1, 19, 23, 27, 30.1, 34, 35, 36, 37, 39.1, 40.1, 42.1, 43.1, 44.1, 45.1 och 46.1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65)	Endast artikel 9
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/14/EG (EUT L 149, 11.6.2005, s. 14)	Endast artikel 3
Rådets direktiv 92/49/EEG (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7)	Endast artikel 1 andra strecksatsen, artikel 2.1 första strecksatsen, artikel 4.1, 4.3 och 4.5 samt artikel 5 andra strecksatsen
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27)	Endast artikel 2
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)	Endast artikel 24
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 6
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 58

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)	Endast artikel 28
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 7
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 59
Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG (EGT L 110, 20.4.2001, s. 28)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1)	
Rådets direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35)	Endast punkt II i bilagan
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 8
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 60
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/101/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 238)	Endast artikel 1 och punkt 3 i bilagan
Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1)	Endast artikel 2
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/19/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 44	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1)	Endast artikel 4
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/19/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 44)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/37/EG (EUT L 81, 20.3.2008, s. 1)	Endast artikel 1

DEL B

Förteckning över tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(som det hänvisas till i artikel 310)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Tidsfrist för tillämpning
64/225/EEG	26 augusti 1965	
73/239/EEG	27 januari 1975	27 januari 1976
73/240/EEG	27 januari 1975	
76/580/EEG	31 december 1976	
78/473/EEG	2 december 1979	2 juni 1980
84/641/EEG	30 juni 1987	1 januari 1988
87/343/EEG	1 januari 1990	1 juli 1990
87/344/EEG	1 januari 1990	1 juli 1990
88/357/EEG	30 december 1989	30 juni 1990
90/618/EEG	20 maj 1992	20 november 1992
92/49/EEG	31 december 1993	1 juli 1994
95/26/EG	18 juli 1996	18 juli 1996
98/78/EG	5 juni 2000	
2000/26/EG	20 juli 2002	20 januari 2003
2000/64/EG	17 november 2002	
2001/17/EG	20 april 2003	
2002/13/EG	20 september 2003	
2002/83/EG	17 november 2002, 20 september 2003, 19 juni 2004 (beroende på den särskilda bestämmelsen)	
2002/87/EG	11 augusti 2004	
2004/66/EG	1 maj 2004	
2005/1/EG	13 maj 2005	
2005/14/EG	11 juni 2007	
2005/68/EG	10 december 2007	
2006/101/EG	1 januari 2007	
2008/19/EG	Ej tillämplig	
2008/37/EG	Ej tillämplig	

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 1.1				Artikel 2		Artikel 1.1	Artikel 2 första meningen	Artikel 1.1		Artiklarna 1,2.2, 2.3 och 267
Artikel 1.2										Artikel 2.2
Artikel 1.3										—
Artikel 2.1 a-c										—
Artikel 2.1 d							Artikel 3.4			Artikel 3
Artikel 2.1 e										—
Artikel 2.2 a										Artikel 5.1
Artikel 2.2 b										Artikel 5.2
Artikel 2.2 c										Artikel 5.3
Artikel 2.2 d										Artikel 5.4
Artikel 2.3 första till fjärde styckena										Artikel 6
Artikel 2.3 femte stycket										Artikel 15.4

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 3.1 första och andra stycket										—
Artikel 3.1 tredje stycket										Artikel 4.5
Artikel 3.2										Artikel 7
Artikel 4 första meningen										Artikel 8 första meningen
Artikel 4 a										Artikel 8.2
Artikel 4 b										—
Artikel 4 c										Artikel 8.3
Artikel 4 e										—
Artikel 4 f										Artikel 8.1
Artikel 4 g										Artikel 8.4
Artikel 5 a										—
Artikel 5 b							Artikel 1.1 o			—
Artikel 5 c							Artikel 1.1 p			Artikel 134.1
Artikel 5 d										—
Artikel 6				Artikel 4			Artikel 4	Artikel 3		Artikel 14.1, 14.2 a och b

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 7.1 och 7.2 första stycket				Artikel 5.1 och 5.2, första stycket			Artikel 5.1 och 5.2, första stycket			Artikel 15.1 och 15.2 första stycket
Artikel 7.2.2a				Artikel 5.2.2a						Artikel 15.3 första stycket
Artikel 7.2.2 b				Artikel 5.2.2 b						—
Artikel 8.1 a				Artikel 6.1 a			Artikel 6.1 a	Bilaga I		Bilaga IIIA och B
Artikel 8.1 a, sista stycket								Artikel 5.2		Artikel 17.2
Artikel 8.1 b				Artikel 6.1 b			Artikel 6.1 b	Artikel 6 a		Artikel 18.1 a
								Artikel 6 a		Artikel 18.1 b
Artikel 8.1 c				Artikel 6.1 c			Artikel 6.1 c	Artikel 6 b		Artikel 18.1 c
Artikel 8.1 d				Artikel 6.1 d			Artikel 6.1 d	Artikel 6 c		Artikel 18.1 d
Artikel 8.1 e				Artikel 6.1 e			Artikel 6.1 e	Artikel 6 d		Artikel 18 g
Artikel 8.1 f										Artikel 18 h
Artikel 8.1, andra till fjärde stycket							Artikel 6.2	Artikel 7		Artikel 19

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 8.1 a							Artikel 6.3	Artikel 8		Artikel 20
Artikel 8.2				Artikel 6.2			Artikel 6.4			Artikel 18.2
Artikel 8.3, första stycket				Artikel 6.3 första stycket			Artikel 6.5 tredje stycket	Artikel 9.1		Artikel 21.4
Artikel 8.3, andra stycket				Artikel 6.3 andra stycket och artikel 29 första stycket första meningen			Artikel 6.5 första stycket	Artikel 9.2		Artikel 21.1 första stycket
Artikel 8.3 tredje stycket				Artikel 6.3 tredje stycket och artikel 29 andra stycket						Artikel 21.2
Artikel 8.3 fjärde stycket				Artikel 6.3 fjärde stycket						Artikel 21.3
Artikel 8.4				Artikel 6.4			Artikel 6.6	Artikel 10		Artikel 22
Artikel 9 a-d				Artikel 7 a-d			Artikel 7 a-d	Artikel 11.1 a, c, d och e		Artikel 23.1 a, c, d och e
Artikel 9 e och f				Artikel 7 e och f				Artikel 11.2 a och b		Artikel 23.2 e
Artikel 9 g och h				Artikel 7 g och h			Artikel 7 f och g	Artikel 11.2 c och d		Artikel 23.2 a och d
Artikel 10.1				Artikel 32.1			Artikel 40.1			Artikel 145.1 första stycket

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 10.2 första stycket				Artikel 32.2 första stycket			Artikel 40.2			Artikel 145.2
Artikel 10.2 andra stycket				Artikel 32.2 andra stycket						Artikel 145.3
Artikel 10.3				Artikel 32.3			Artikel 40.3			Artikel 146.1 och 2
Artikel 10.4				Artikel 32.4			Artikel 40.4			Artikel 146.3
Artikel 10.5				Artikel 32.5			Artikel 40.5			Artikel 146.3 andra stycket
Artikel 10.6				Artikel 32.6			Artikel 40.6			Artikel 145.4
Artikel 11				Artikel 33						—
Artikel 12				Artikel 56			Artikel 9	Artikel 13		Artikel 25 andra stycket
Artikel 12a							Artikel 9a	Artiklarna 14 och 60.2		Artikel 26
Artikel 13.1 och 13.2 första stycket				Artikel 9.1 och 9.2 första stycket			Artikel 10.1 första meningen och 10.2 första stycket	Artikel 15.1 första och andra stycket		Artikel 30.1, 30.2 första stycket
Artikel 13.2 andra stycket				Artikel 9.2 andra stycket						Artikel 30.2 andra stycket
							Artikel 10.1, andra och tredje meningen	Artikel 15.1, andra stycket		Artikel 30.3
Artikel 13.2 tredje stycket							Artikel 10.2 andra stycket	Artikel 60. 3		Artikel 32.1
Artikel 13. 3				Artikel 9.3			Artikel 10.3	Artikel 15.4		—

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 14				Artikel 10			Artikel 11	Artikel 16		Artikel 33
Artiklarna 15.1, 15.2 och 15.3, andra stycket				Artikel 17			Artikel 20.1-20.3 och 20.4 andra stycket	Artikel 32.1 och 32.3		Artiklarna 76-86
Artikel 15.3 första stycket							Artikel 20.4 första stycket	Artikel 32.2		Artiklarna 134.2 och 173
Artikel 15a				Artikel 18				Artikel 33		—
Artikel 16							Artikel 27	Artiklarna 35, 36, 60.8		Artiklarna 87-99
Artikel 16a							Artikel 28	Artiklarna 37-39, 60.9		Artikel 100-127
Artikel 17.1							Artikel 29.1	Artikel 40.1		Artiklarna 128, 129.1 a-c och 127.2
Artikel 17.2							Artikel 29.2	Artikel 40.2		Artikel 129.1 d
Artikel 17a							Artikel 30	Artikel 41		—
Artikel 17b							Artiklarna 28 och 28 a	Artikel 60.10		—
Artikel 18							Artikel 31			—
Artikel 14							Artikel 11	Artikel 16		Artikel 33
Artikel 19.2				Artikel 11.2			Artikel 13.2	Artikel 17.2		Artikel 35
Artikel 19.3 första stycket och andra stycket leden a och b			Artikel 10	Artikel 11.3 första stycket och andra stycket leden a och b			Artikel 13.3 första stycket och andra stycket leden a och b	Artikel 17.3 och 17.4 första stycket leden a och b		Artikel 34.1-34.3 och 34.5-34.7

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 19.3 andra stycket led c			Artikel 10	Artikel 11.3 andra stycket led c			Artikel 13.3 andra stycket led c	Artikel 17.4 första stycket led c		Artikel 34.8
Artikel 19.3 tredje stycket			Artikel 10	Artikel 11.3 tredje stycket			Artikel 13.3 tredje stycket	Artikel 17.4 andra stycket		Artikel 35.2 b
Artikel 20.1							Artikel 37.1	Artikel 42.1		Artikel 137
Artikel 20.2 första stycket				Artikel 13.2 första stycket			Artikel 37.2 första stycket	Artikel 42.2 första stycket		—
Artikel 20.2 andra stycket				Artikel 13.2 andra stycket			Artikel 37.2 andra stycket	Artikel 42.2 andra stycket		Artikel 138.5
Artikel 20.3 första stycket				Artikel 13.3 första stycket			Artikel 37.3 första stycket	Artikel 42.3 första stycket		—
Artikel 20.3 andra stycket				Artikel 13.3 andra stycket			Artikel 37.3 andra stycket	Artikel 42.3 andra stycket		Artikel 139.3
Artikel 20.4				Artikel 13.4						—
Artikel 20.5				Artikel 13.2			Artikel 37.2 andra och femte stycket	Artikel 42.2 andra och fjärde stycket		Artikel 138.5
Artikel 20a.1 första stycket första meningen							Artikel 38.1 första meningen	Artikel 43.1		Artiklarna 138.2 och 139.2
Artikel 20a.1 första stycket andra meningen leden a-e							Artikel 38.1 andra meningen leden a-e	Artikel 43.2 leden a-e		Artikel 142.1
Artikel 20a.2							Artikel 38.2			Artikel 141

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 20a.3							Artikel 38.3	Artikel 43.4		Artikel 140.2
Artikel 20a.4							Artikel 38.4	Artikel 43.5		—
Artikel 20a.5							Artikel 38.5	Artikel 43.6		Artikel 142.2
Artikel 21			Artikel 11.1							—
Artikel 22.1 första stycket led a, b och d				Artikel 14			Artikel 39.1 första stycket led a, b och d	Artikel 44.1 första stycket led a, b och d		Artikel 144.1 a, b och c
Artikel 22.1 andra stycket första meningen							Artikel 39.1 andra stycket första meningen	Artikel 44.1 andra stycket		Artikel 144.2 första stycket
Artikel 22.1 andra stycket andra meningen							Artikel 39.1 andra stycket andra meningen			Artikel 144.2 andra stycket
Artikel 22.2							Artikel 39.2	Artikel 44.2		Artikel 144.3
Artikel 23.1							Artikel 51.1			Artikel 162.1
Artikel 23.2 a-g							Artikel 51.2			Artikel 162.2 a-f och h
Artikel 23.2 h										Artikel 162.2 g
Artikel 24 första stycket första meningen							Artikel 54 första stycket första meningen			Artikel 163 första meningen
Artikel 24 första stycket andra meningen till tredje stycket							Artikel 54 första stycket andra meningen till tredje stycket			—
Artikel 25							Artikel 55			Artikel 166

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 26							Artikel 56			Artikel 167
Artikel 27 första stycket							Artikel 52.2 första stycket			Artikel 168 första stycket
Artikel 27 andra stycket							Artikel 52.2 andra stycket			Artikel 168 andra stycket
Artikel 28							Artikel 52.3			Artikel 170
Artikel 28a				Artikel 53			Artikel 53			Artikel 164
Artikel 29							Artikel 57			Artikel 171
Artikel 29a							Artikel 58			Artikel 174 första till tredje stycket
Artikel 29b.1 och 29b.2							Artikel 59.1 och 59.2	Artikel 52.1 och 52.2		Artikel 177.1 och 177.2
Artikel 29b.3-29b.6							Artikel 59.3-59.6	Artikel 52.3 och 52.4		—
Artikel 30.1 och 30.2 a										—
Artikel 30.2 b										Artikel 305.1
Artikel 30.4										Artikel 305.2
Artikel 30.5										Artikel 305.4
Artikel 31										—
Artikel 32										—
Artikel 33			Artikel 28				Artikel 62	Artikel 54.2		Artikel 298.2 och 298.3

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 34	Artikel 9		Artikel 29		Artikel 11.5		Artikel 6.5 fjärde stycket		Artikel 6	—
Artikel 35	Artikel 10	Artikel 10	Artikel 32	Artikel 57.1	Artikel 11.1-11.3	Artikel 31.1 och 31.2	Artikel 69.1–69.4	Artikel 64.1	Artikel 7.1	Artikel 309.1
Artikel 36	Artikel 11	Artikel 11	Artikel 33	Artikel 57.2	Artikel 11.4	Artikel 31.3	Artikel 70	Artikel 64.2	Artikel 7.2	Artikel 309.2
Artikel 37			Artikel 34							—
Artikel 38	Artikel 12	Artikel 12	Artikel 35	Artikel 58	Artikel 13	Artikel 33	Artikel 74	Artikel 66	Artikel 9	Artikel 312
Bilaga del A										Artikel 15.2 andra stycket och Bilaga I del A
Bilaga delarna A och B										Bilaga I del A och B
Bilaga del C										Artikel 16
Bilaga del D										—
	Artikel 1.1 första stycket									Artikel 190.1
	Artikel 1.2 andra stycket									Artikel 190.2
	Artikel 1.2									—
	Artikel 2.1									Artikel 190.1
	Artikel 2.2									Artikel 190.3
	Artikel 3									Artikel 191
	Artikel 4.1									Artikel 192 första och andra stycket
	Artikel 4.2									—
	Artikel 5									Artikel 193

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
	Artikel 6									Artikel 195
	Artikel 7									Artikel 194
	Artikel 8									Artikel 196
		Artikel 1								—
		Artikel 2								Artikel 198
		Artikel 3.1								Artikel 199
		Artikel 3.2 första stycket första meningen								Artikel 200.1 första stycket
		Artikel 3.2 a–c								Artikel 200.2-200.4
		Artikel 3.3								Artikel 200.1 andra stycket
		Artikel 4								Artikel 201
		Artikel 5								Artikel 202
		Artikel 6								Artikel 203
		Artikel 7								Artikel 204
		Artikel 8								Artikel 205
		Artikel 9								Artikel 16.2
			Artikel 1							—
			Artikel 2 a, 2 b och 2 e							—
			Artikel 2 c				Artikel 1.1 c	Artikel 2.1 e		—
			Artikel 2 d							Artikel 13.13

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
			Artikel 2 f	Artikel 1 e			Artikel 1.1 h			—
			Artikel 3				Artikel 1 b andra meningen			Artikel 145.1 andra stycket
			Artikel 4							Artikel 187
			Artikel 6							—
			Artikel 7.1 a–e							—
			Artikel 7.1 f	Artikel 27						—
			Artikel 7.1 g-7.3							—
			Artikel 8.1 och 8.2							Artikel 177.1 och 177.2
			Artikel 8.3							—
			Artikel 8.4 a och 8.4 c	Artikel 30.1						—
			Artikel 8.4 d							Artikel 179.3
			Artikel 8.5							Artikel 179.4
			Artikel 12							—
			Artikel 12a.1–12a 3							Artikel 150

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
			Artikel 12a.4 första stycket							Artikel 151
			Artikel 12a.4 andra till sjätte stycket							Artikel 152
			Artikel 14	Artikel 34			Artikel 41			Artikel 147
			Artikel 16.1 första och andra stycket	Artikel 35			Artikel 42			Artikel 148.1
			Artikel 16.1 tredje stycket	Artikel 35						Artikel 148.2
			Artikel 17	Artikel 36			Artikel 43			Artikel 149
			Artikel 26							—
			Artikel 27							—
			Artikel 31							Artikel 299
			Artikel 31				Artikel 68.2			Artikel 300
			Bilaga I	Artikel 23			Bilaga II			—
			Bilaga 2 A							—
			Bilaga 2 B							—
			Artiklarna 5, 9, 10 och 11							—
				Artikel 1 a	Artikel 1 a	Artikel 2 a	Artikel 1.1 a			Artikel 13.1
				Artikel 1 b			Artikel 1.1 b	Artikel 2.1 d		Artikel 13.11
				Artikel 1 c		Artikel 2 e	Artikel 1.1 e	Artikel 2.1 f		Artikel 1.3.8 a

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
				Artikel 1 d			Artikel 1.1 f	Artikel 2.1 g		—
				Artikel 1 f			Artikel 1.1 i	Artikel 2.1 i		Artikel 13.18
				Artikel 1 g			Artikel 1.1 j	Artikel 2.1 j		Artiklarna 13.21, 24.2 och artikel 63
				Artikel 1 h	Artikel 1 d		Artikel 1.1 k	Artikel 2.1 k		Artikel 13.15
				Artikel 1 i	Artikel 1 e		Artikel 1.1 l	Artikel 2.1 l		Artikel 13.16
				Artikel 1 j			Artikel 1.1 m			Artikel 13.22
				Artikel 1 k	Artikel 1 k	Artikel 2 h	Artikel 1.1 n	Artikel 2.1 m		Artikel 13.10
				Artikel 1 l			Artikel 1.1 r	Artikel 2.1 n		Artikel 13.17
				Artikel 1 l a	Artikel 1 f		Artikel 1.1 r i	Artikel 2.1 n i		Artikel 13.20
				Artikel 1 l b			Artikel 1.1 r ii	Artikel 2.1 n ii		Artikel 13.18
				Artikel 3						Artikel 188
				Artikel 8				Artikel 12		Artikel 24.1
				Artikel 12.2			Artikel 14.1	Artikel 18		Artikel 39.1
				Artikel 12.3-12.6			Artikel 14.2-14.5			Artikel 39.2-6

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
				Artikel 15.1 och 15.2			Artikel 15.1 och 15.2	Artikel 19.1		Artikel 57
				Artikel 15.3			Artikel 15.3	Artikel 22		Artikel 61
				Artikel 15.4			Artikel 15.4	Artikel 23		Artikel 62
				Artikel 15a			Artikel 15a	Artikel 19.2-19.8		Artikel 58.1-58.7
				Artikel 15b			Artikel 15b	Artikel 19a		Artikel 59
				Artikel 15c			Artikel 15c	Artikel 20		Artikel 60
				Artikel 16.1			Artikel 16.1	Artikel 24		Artikel 64
				Artikel 16.2			Artikel 16.2	Artikel 25		Artikel 65
				Artikel 16.3			Artikel 16.3	Artikel 26		Artikel 66
				Artikel 16.4			Artikel 16.4	Artikel 27		Artikel 67
				Artikel 16.5			Artikel 16.5	Artikel 28.1		Artikel 68.1
				Artikel 16.5b första till fjärde stycket			Artikel 16.7 första till fjärde stycket	Artikel 28.3 första till fjärde stycket		Artikel 68.3
				Artikel 165b femte stycket			Artikel 16.7 femte stycket	Artikel 28.3 femte stycket		Artikel 68.4
				Artikel 16.3						Artikel 66
				Artikel 16.5 c			Artikel 16.8	Artikel 29		Artikel 70
				Artikel 16.5 a			Artikel 16.6	Artikel 28.2		Artikel 68.2
				Artikel 16a.1 a			Artikel 17.1 a	Artikel 31.1 första stycket		Artikel 72.1 a–72.1 c

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
				Artikel 16a.1 b			Artikel 17.1 b	Artikel 31.1 andra stycket		Artikel 72.1 andra stycket
				Artikel 16a.2			Artikel 17.2	Artikel 31.2		Artikel 72.2
				Artikel 20			Artikel 22			—
				Artikel 21			Artikel 23	Artikel 34.1-34.3		—
				Artikel 22			Artikel 24	Artikel 34.4		—
				Artikel 25						—
				Artikel 28			Artikel 33			Artikel 180
				Artikel 29						Artikel 181.1 och 179.3
				Artikel 30.2						Artikel 181.2
				Artikel 31						Artikel 183
				Artikel 38			Artikel 44			Artikel 153
				Artikel 39.2 och 39.3			Artikel 45			Artikel 154
				Artikel 40.2			Artikel 46.1			Artikel 155.8
				Artikel 40.3			Artikel 46.2			Artikel 155.1
				Artikel 40.4, 40.6-40.8 och 40.10			Artikel 46.3, 46.5-46.7 och 46.9			Artikel 155.2, 155.4-155.6 och 155.9
				Artikel 40.5			Artikel 46.4			Artikel 155.3
				Artikel 40.9			Artikel 46.8			Artikel 155.7
				Artikel 41			Artikel 47			Artikel 156
				Artikel 42.2			Artikel 48			Artikel 160
				Artikel 43.2 och 43.3						Artikel 184

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
				Artikel 44.2			Artikel 49			Artikel 159 och bilaga V
				Artikel 45.2						Artikel 189
				Artikel 46.2 första till tredje stycket			Artikel 50.1 första och tredje stycket artikel 50.2			Artikel 157
				Artiklarna 47-50						—
				Artikel 51			Artikel 64	Artikel 56		—
				Artikel 51 sista strecksatsen					Artikel 1.4	Artikel 58.8
				Artikel 52						—
				Artikel 54						Artikel 206
				Artikel 55						Artikel 207
				Artiklarna 24 och 26						—
				Artiklarna 12.1, 19, 33, 37, 39.1 40.1, 42.1, 43.1, 44.1, 45.1, 46.1						—
					Artikel 1 b					Artikel 13.3

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
					Artikel 1 c		Artikel 1.1 s	Artikel 2.1 c		Artikel 13.4
					Artikel 1 g					Artikel 212.1 a
					Artikel 1 h					Artikel 212.1 b
					Artikel 1 i			Artikel 59.2 a i		Artikel 210.1 f
					Artikel 1 j			Artikel 59.2 a j		Artikel 210.1 f
					Artikel 1 l			Artikel 59.2 b		Artikel 13.6
					Artikel 2			Artikel 59.3		Artikel 214.1
					Artikel 3			Artikel 59.3		Artikel 214.1 och 214.2 första och andra stycket
					Artikel 4			Artikel 59.3		Artikel 247.1
					Artikel 5.1			Artikel 59.4		Artikel 246
					Artikel 5.2					Artikel 254.1
					Artikel 6			Artikel 59.5		Artiklarna 254.2, 255.1 och 255.2
					Artikel 7			Artikel 59.5		Artiklarna 249.1, 252, 253

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
					Artikel 8			Artikel 59.5		Artiklarna 245, 246, 258.1
					Artikel 9			Artikel 59.6		Artiklarna 218, 219, 258.1
					Artikel 10			Artikel 59.7		Artiklarna 218, 219, 258.1, 260-263
					Artikel 10a			Artikel 59.8		Artikel 264
					Artikel 10b					Artikel 257
					Artikel 12	Artikel 32	Artikel 73	Artikel 65	Artikel 8.1	Artikel 311
					Bilaga I			Artikel 59.9 och bilaga II		Artiklarna 213-21 och 218-246
					Bilaga II			Artikel 59.9 och bilaga II		Artiklarna 215-21 , 220-243
						Artikel 1.2				Artikel 267
						Artikel 2 b				Artikel 268.1 b
						Artikel 2 c				Artikel 268.1 c
						Artikel 2 d				Artikel 268.1 d
						Artikel 2 f		Artikel 2.1 h		Artikel 13.9
						Artikel 2 g				Artikel 268.1 a

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
						Artikel 2 i				Artikel 268.1 e
						Artikel 2 j				Artikel 268.1 f
						Artikel 2 k				Artikel 268.1 g
						Artikel 3				—
						Artikel 4				Artikel 269
						Artikel 5				Artikel 270
						Artikel 6				Artikel 271
						Artikel 7				Artikel 272
						Artikel 8				Artikel 273
						Artikel 9				Artikel 274
						Artikel 10				Artikel 275
						Artikel 11				Artikel 277
						Artikel 12				Artikel 278
						Artikel 13				Artikel 279
						Artikel 14				Artikel 280
						Artikel 15				Artikel 281
						Artikel 16				Artikel 282
						Artikel 17				Artikel 283
						Artikel 18				Artikel 284
						Artikel 19				Artikel 285
						Artikel 20				Artikel 286
						Artikel 21				Artikel 287
						Artikel 22				Artikel 288
						Artikel 23				Artikel 289
						Artikel 24				Artikel 290
						Artikel 25				Artikel 291
						Artikel 26				Artikel 292

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
						Artikel 27				Artikel 293
						Artikel 28				Artikel 294
						Artikel 29				Artikel 295
						Artikel 30.1				Artikel 268.2
						Artikel 30.2				Artikel 296
						Bilaga				Artikel 276
							Artikel 1.1 d			—
							Artikel 1.1 g			Artikel 13.14
							Artikel 1.1 q			—
							Artikel 1.2	Artikel 2.3		—
							Artikel 2.1			Artikel 2.3
							Artikel 3.2, 3.3 och 3.8			Artikel 9
							Artikel 3.5 och 3.7			Artikel 10
							Artikel 3.6			—
							Artikel 5.2 andra och tredje stycket			Artikel 15.2 tredje stycket och 15.3 andra stycket
							Artikel 6.5 första och andra stycket			Artikel 21.1

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
							Artikel 7 e			Artikel 23.2 f
							Artikel 8	Artikel 12		Artikel 24.1
							Artikel 12			Artikel 208
							Artikel 16.9	Artikel 30		Artikel 69
							Artikel 18.1–18.6			Artikel 73
							Artikel 18.7			—
							Artikel 19.1 första stycket första strecksatsen			Artikel 74.1
							Artikel 19.1 andra stycket andra strecksatsen			Artikel 74.3 andra stycket
							Artikel 19.1 andra stycket, 19.2 och 19.3			Artikel 74.4-74.7
							Artikel 21			Artikel 209
							Artikel 25			—
							Artikel 26			—
							Artikel 32			—
							Artikel 34			Artikel 182
							Artikel 35			Artikel 186
							Artikel 36.1			Artikel 185.1
							Artikel 36.2			Artikel 185.4 första meningen
							Bilaga III a			Artikel 185.6

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
							Artikel 36.3			Artikel 185.7
							Artikel 41			Artikel 147
							Artikel 42.1-42.3			Artikel 148.1, 148.3 och 148.4
							Artikel 43			Artikel 149
							Artikel 45			—
							Artikel 48			Artikel 160
							Artikel 49			Artikel 159
							Artikel 51.2 a-g			Artikel 162.2 a-e, 160.2 g och h
							Artikel 51.3 och 51.4			Artikel 163
							Artikel 52.1			Artikel 169
							Artikel 55.1 och 55.2			Artikel 166.1 och 166.2
							Artikel 56			Artikel 167
							Artikel 59.1 och 59.2	Artikel 52.1 och 52.2		Artikel 177.1 och 177.2
							Artikel 59.3 och 59.6	Artikel 52.3 och 52.4		—
							Artikel 60.1			Artikel 305.2 andra och tredje stycket
							Artikel 60.2			Artikel 305.3
			Artikel 31				Artikel 61			Artikel 243
							Artikel 65	Artikel 55		Artikel 301.1 och 301.3

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
							Artikel 66			Artikel 308
							Artikel 67	Artikel 53		Artikel 297
							Artikel 68.1			—
							Artikel 71			—
							Artikel 72			Artikel 310
							Bilaga I			Bilaga II
							Bilaga III			Artikel 185.2 a-c, 185.3 och 185.5 första stycket
							Bilaga IV			—
							Bilaga V			Bilaga VI
							Bilaga VI			Bilaga VII
								Artikel 1.2 d		Artikel 11
								Artikel 2.1 a		Artikel 13.7
								Artikel 2.1 b		—
								Artikel 2.1 h		Artikel 13.9
								Artikel 2.1 o		Artikel 13.25
								Artikel 2.1 p		Artikel 13.26
								Artikel 2.1 q		Artikel 210.3
								Artikel 2.2		—

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
								Artikel 4.2		Artikel 15.5
								Artikel 5.1 första och andra stycket		Artikel 17.1 och 17.2, bilaga III C
								Artikel 9.1		Artikel 21.4
								Artikel 11.1 b		Artikel 23.1 b
								Artikel 15.3		Artikel 32.2
								Artikel 21		—
								Artikel 45		—
								Artikel 46		Artikel 211.1 och 211.2
								Artikel 47		Artikel 158
								Artikel 48		Artikel 161
								Artikel 50		Artikel 175
								Artikel 51		Artikel 176
								Artikel 54.1		Artikel 298.1
								Artikel 61		Artikel 308
								Artikel 62		Artikel 12
								Artikel 63		Artikel 307
								Artiklarna 57, 58, 59 och 60, bilaga II		—
									Artiklarna 1.4, 2.4 och 4.6	Artikel 58.8
									Artikel 8.2	Artikel 312

22.5.2014 SV Europeiska unionens officiella tidning L 153/1

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/51/EU

av den 16 april 2014

om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50, 53, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Under finanskrisen 2007 och 2008 avslöjades betydande brister i den finansiella tillsynen, såväl i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. De nationellt baserade tillsynsmodellerna har inte hållit jämna steg med den finansiella globaliseringen och den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanlänkade europeiska finansiella marknaderna, där många finansinstitut verkar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av unionsrätten och ömsesidigt förtroende mellan de nationella behöriga myndigheterna.

(2) I ett flertal resolutioner före och under finanskrisen har Europaparlamentet uppmanat till en förändring i riktning mot en mer integrerad europeisk tillsyn, för att säkerställa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå, och begärt att denna tillsyn ska avspegla de finansiella marknadernas ökande integration i unionen, särskilt i sina resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande om att genomföra handlingsramen för finansiella marknaderna: en handlingsplan, av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005–2010) – vitbok, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity, av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer, och i dess ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut.

([1]) EUT C 159, 28.5.2011, s. 10.
([2]) EUT C 218, 23.7.2011, s. 82.
(3) Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

(3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar unionens medborgare och återställer förtroendet för det finansiella systemet. Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport, som lades fram den 25 februari 2009 (nedan kallad *de Larosière-rapporten*), att tillsynsramarna skulle förstärkas för att minska risken för och omfattningen av framtida finanskriser. Den rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i unionen. I de Larosière-rapporten rekommenderades också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn skulle inrättas, bestående av tre europeiska tillsynsmyndigheter: en för tillsyn över banksektorn, en för värdepapperssektorn och en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn – samt ett europeiskt systemriskråd.

(4) Finansiell stabilitet är en förutsättning för att realekonomin ska kunna tillhandahålla arbetstillfällen, krediter och tillväxt. Den finansiella krisen har blottlagt stora brister i den finansiella tillsynen, som varken har lyckats förutse en negativ övergripande utveckling på de finansiella marknaderna eller förhindra att alltför stora risker ackumuleras i det finansiella systemet.

(5) I slutsatserna av den 18 och 19 juni 2009 rekommenderade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, skulle inrättas. Det rekommenderade också att systemet skulle syfta till att förbättra kvalitet och enhetlighet i den nationella tillsynen, stärka kontrollen av gränsöverskridande företag och inrätta ett enhetligt europeiskt regelverk som är tillämpligt på alla finansinstitut på den inre marknaden. Europeiska rådet framhöll vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallade *ESA-myndigheterna*) också bör ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag till hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn (nedan kallat *ESFS*) ska kunna agera kraftfullt i krissituationer.

(6) År 2010 antog Europaparlamentet och rådet följande tre förordningar om inrättande av ESA-myndigheterna: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([1]) om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ([2]) om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([3]) om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som en del av ESFS.

(7) För att ESFS ska fungera effektivt krävs det ändringar av unionslagstiftningsakter när det gäller de tre ESA-myndigheternas verksamhetsområden. Sådana förändringar består i att fastställa räckvidden för vissa befogenheter för ESA-myndigheterna samt införa vissa befogenheter i befintliga processer som föreskrivs i relevanta unionslagstiftningsakter respektive ändringar för att se till att ESA-myndigheterna fungerar smidigt och effektivt inom ramen för ESFS.

(8) Inrättandet av de tre tillsynsmyndigheterna bör därför åtföljas av upprättandet av en enda regelbok för att säkerställa en konsekvent harmonisering och enhetlig tillämpning och därigenom bidra till att den inre marknaden fungerar ännu effektivare och att tillsynen på mikronivå genomförs mer effektivt. Enligt förordningarna om inrättande av ESFS får dessa myndigheter utarbeta förslag till tekniska standarder inom de områden som särskilt anges i den tillämpliga lagstiftningen, vilka ska läggas fram för kommissionen för antagande i enlighet med artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i form av delegerade akter eller genomförandeakter. En första grupp med sådana områden anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU ([4]), men det här direktivet bör ange ytterligare en grupp områden, i synnerhet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG ([5]) och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 ([6]) och för förordningarna (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).
(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).
(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).
(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120).
(5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 325, 17.12.2009, s. 1).
(6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

(9) I de tillämpliga lagstiftningsakterna bör det fastställas inom vilka områden som de europeiska tillsynsmyndigheterna har befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder och hur de ska antas. I de tillämpliga lagstiftningsakterna bör fastställas delar, villkor och specifikationer, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget när det gäller delegerade akter.

(10) Vid fastställandet av de områden där tekniska standarder bör antas bör en lämplig avvägning göras så att det införs en enda uppsättning harmoniserade regler utan att regelverket och verkställigheten kompliceras i onödan. De områden som ska väljas ut bör enbart vara de där enhetliga tekniska regler på ett väsentligt och effektivt sätt kommer att bidra till att syftet med de relevanta lagstiftningsakterna uppnås, samtidigt som det säkerställs att Europaparlamentet, rådet och kommissionen kan göra sina politiska ställningstaganden i enlighet med de gängse förfarandena.

(11) De frågor som behandlas i tekniska standarder bör vara av genuint teknisk karaktär och behöver utarbetas med stöd av tillsynsexperters sakkunskaper. Genom de tekniska standarder för tillsyn som antagits som delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget bör villkor för en konsekvent harmonisering av reglerna ytterligare utvecklas, specificeras och fastställas i de lagstiftningsakter som antagits av Europaparlamentet och rådet för att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar i dessa. Å andra sidan bör de tekniska standarderna för genomförande som antagits som genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget fastställa villkor för en enhetlig tillämpning av lagstiftningsakter. Tekniska standarder bör inte inbegripa politiska ställningstaganden.

(12) I fallet med tekniska standarder för tillsyn är det lämpligt att tillämpa det förfarande som föreskrivs i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095-/2010, beroende på vad som är lämpligt. Tekniska standarder för genomförande bör antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är lämpligt.

(13) Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör bidra till en enhetlig regeluppsättning för lagstiftningen om finansiella tjänster, vilket Europeiska rådet stödde i sina slutsatser från juni 2009. Eftersom vissa krav i unionens lagstiftningsakter inte är helt harmoniserade och i enlighet med försiktighetsprincipen för tillsyn, bör bindande tekniska standarder för tillsyn och genomförande för att utveckla, specificera eller fastställa tillämpningsvillkoren för dessa krav inte hindra att medlemsstater begär ytterligare information eller inför strängare krav. Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör därför medge att medlemsstaterna begär ytterligare information eller inför strängare krav inom specifika områden när lagstiftningsakterna lämnar ett sådant utrymme.

(14) I enlighet med förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 bör ESA-myndigheterna i tillämpliga fall genomföra öppna offentliga samråd vad gäller de tekniska standarderna för tillsyn eller genomförande och analysera de potentiella kostnaderna och fördelarna innan dessa standarder lämnas till kommissionen.

(15) Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör kunna omfatta övergångsåtgärder där lämpliga tidsfrister anges, om kostnaderna för det omedelbara genomförandet är orimliga i förhållande till nyttan.

(16) Samtidigt som detta direktiv antas pågår redan arbetet med att förbereda och anordna samråd om den första uppsättningen åtgärder för att genomföra rambestämmelserna enligt direktiv 2009/138/EG. För att dessa åtgärder ska kunna slutföras inom kort är det lämpligt att under en övergångsperiod ge kommissionen rätt att anta de tekniska standarder för tillsyn som föreskrivs i det här direktivet, i enlighet med förfarandet för antagande av delegerade akter. Ändringar av sådana delegerade akter eller, efter det att övergångsperioden löpt ut, eventuella tekniska standarder för tillsyn för genomförande av direktiv 2009/138/EU, bör antas i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(17) Det är dessutom lämpligt att låta Eiopa, efter en övergångsperiod på två år, föreslå uppdateringar av ett antal delegerade akter inom ramen för tekniska standarder för tillsyn. De uppdateringarna bör begränsas till tekniska aspekter av de berörda delegerade akterna och bör inte innebära strategiska beslut eller politiska val.

(18) När Eiopa förbereder och utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn för att anpassa delegerade akter till den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna bör kommissionen se till att information om de förslagen till tekniska standarder för tillsyn översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(19) I förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 föreskrivs en mekanism för att lösa tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter. Om en nationell tillsynsmyndighet invänder mot en annan nationell tillsynsmyndighets förfarande, med avseende på innehållet i någon av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder inom ett område som specificeras i unionslagstiftningsakter i enlighet med de förordningarna, och de relevanta lagstiftningsakterna kräver samarbete, samordning eller gemensamma beslut av nationella tillsynsmyndigheter från mer än en medlemsstat, bör den berörda ESA-myndigheten på begäran av en av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna kunna bistå myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse inom den tidsfrist som fastställs av ESA-myndigheten, vilken bör beakta eventuella relevanta tidsfrister i den tillämpliga lagstiftningen och hur komplex och brådskande tvisten är. Om en sådan tvist kvarstår, bör ESA-myndigheten kunna avgöra tvisten.

(20) Enligt förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 krävs att sektorsspecifik lagstiftning anger när tvistlösningsmekanismen får tillämpas för att lösa tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter. Detta direktiv bör fastställa en första grupp med sådana fall inom försäkrings- och återförsäkringssektorn, utan att hindra tillägg av ytterligare fall i framtiden. Detta direktiv bör inte hindra ESA-myndigheterna från att agera i enlighet med andra befogenheter eller utföra uppgifter som anges i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, inklusive icke-bindande medling, och sörja för en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillämpning av unionsrätten. Inom områden där det redan finns någon form av icke-bindande medling i den tillämpliga rätten eller där det förekommer tidsfrister för gemensamma beslut som ska fattas av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, krävs det dessutom ändringar för att säkerställa klarhet och minsta möjliga avbrott i processen för att nå ett gemensamt beslut, men också för att se till att ESA-myndigheterna ska kunna lösa tvister i tillämpliga fall. Syftet med det bindande tvistlösningsförfarandet är att lösa situationer där nationella tillsynsmyndigheter inte själva mellan sig kan lösa förfarandefrågor eller väsentliga problem med efterlevnaden av unionsrätten.

(21) Detta direktiv bör därför identifiera de situationer där förfarandefrågor kan behöva lösas eller väsentliga problem med efterlevnaden av unionsrätten och där de nationella tillsynsmyndigheterna kanske inte kan lösa problemet på egen hand. I sådana fall bör en av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna hänföra frågan till den berörda ESA-myndigheten. Den ESA-myndigheten bör handla i enlighet med sin inrättandeförordning och detta direktiv. Den bör med bindande verkan för de berörda nationella tillsynsmyndigheterna kunna kräva att de berörda nationella tillsynsmyndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från att vidta åtgärder för att lösa problemet och säkerställa förenligheten med unionsrätten. I sådana fall där den relevanta unionslagstiftningsakten ger medlemsstaterna beslutsfattande behörighet, bör en ESA-myndighets beslut inte ersätta de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att fatta egna beslut, om denna rätt överensstämmer med unionsrätten.

(22) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs gemensamma beslut i fråga om godkännande av ansökningar om användning av en intern modell på gruppnivå eller i dotterföretag, godkännande av ansökningar om att ett dotterbolag ska omfattas av artiklarna 238 och 239 i det direktivet och utnämnandet av en grupptillsynsmyndighet på en annan grundval än de kriterier som föreskrivs i artikel 247 i samma direktiv. Inom samtliga de områdena bör det i en ändring tydligt anges att om en tvist uppstår får Eiopa lösa denna tvist med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1094/2010. På så sätt blir det tydligt att tvister bör kunna lösas och samarbete stärkas innan ett slutligt beslut fattas av den nationella tillsynsmyndigheten eller utfärdas till en institution, samtidigt som Eiopa inte får ersätta de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att fatta egna beslut. Eiopa bör lösa tvister genom medling mellan de nationella tillsynsmyndigheternas skiljaktiga synpunkter.

(23) Med den nya tillsynsstruktur som införs genom ESFS kommer det att krävas att de nationella tillsynsmyndigheterna samarbetar nära med ESA-myndigheterna. Ändringar i de relevanta lagstiftningsakterna bör säkerställa att det inte finns några rättsliga hinder för de skyldigheter om informationsutbyte som har införts i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 och att tillhandahållandet av uppgifter inte ger upphov till en onödig administrativ börda.

(24) Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör endast åläggas att lämna sådan information till sina nationella tillsynsmyndigheter som är relevant för syftena med tillsynen med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i direktiv 2009/138/EG. Uppgifter i en fullständig förteckning där tillgångarna redovisas post för post och andra uppgifter som bör tillhandahållas oftare än en gång per år bör krävas endast om de ytterligare kunskaper som den nationella tillsynsmyndigheten erhåller för syftet att övervaka företagens finansiella situation eller med hänsyn till de eventuella effekterna av deras beslut på den finansiella stabiliteten uppväger den börda som det innebär att beräkna och överlämna den informationen. Efter bedömningen av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet bör de nationella tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att tillåta en begränsning av frekvensen och omfattningen av den information som ska rapporteras eller att göra undantag från kravet på rapportering av tillgångarna post per post endast om företaget inte överstiger särskilda tröskelvärden. Det bör säkerställas att de minsta företagen har rätt till begränsningar och undantag och att de företagen inte representerar mer än 20 procent av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad.

(25) I syfte att säkerställa att den information som rapporteras av försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingbolag på gruppnivå är korrekt och fullständig bör nationella tillsynsmyndigheter inte tillåta begränsningar av den information som ska rapporteras eller undantag från kravet att rapportera tillgångarna post per post för företag som ingår i en grupp, såvida inte den nationella tillsynsmyndigheten är övertygad om att rapporteringskravet skulle vara olämpligt med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.

(26) På de områden där kommissionen enligt direktiv 2009/138/EG för närvarande har befogenhet att anta genomförandeåtgärder, där dessa åtgärder är akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke-väsentliga delar i det direktivet i den mening som avses i artikel 290 i EUF-fördraget, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med den artikeln eller tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(27) För att säkerställa likabehandling av alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som beräknar solvenskapitalkravet enligt direktiv 2009/138/EG, på grundval av standardformeln, eller för att ta hänsyn till utvecklingen på marknaden, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter med hänsyn till beräkningen av solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln.

(28) I det fall riskerna inte i tillräcklig utsträckning täcks av en undergrupp till en riskmodul bör Eiopa ges befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa kvantitativa gränser och kriterier för godtagbara tillgångar vid beräkning av solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln.

(29) För att säkerställa en konsekvent beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna hos försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt direktiv 2009/138/EG är det nödvändigt att ett centralt organ regelbundet härleder, offentliggör och uppdaterar vissa tekniska uppgifter vad gäller riskfria räntesatser för relevanta durationer, med beaktande av iakttagelser på den finansiella marknaden. Det sätt på vilket de riskfria räntesatserna för relevanta durationer härleds bör vara transparent. Med tanke på dessa uppgifters tekniska och försäkringsrelaterade natur bör de utföras av Eiopa.

(30) De riskfria räntesatserna för relevanta durationer bör undvika artificiell volatilitet för försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel och erbjuda incitament för god riskhantering. Valet av tidpunkt för att inleda extrapoleringen av riskfria räntesatser bör ge företagen möjlighet att vid beräkning av bästa skattning med obligationer matcha de kassaflöden som diskonteras med icke-extrapolerade räntesatser. Under marknadsförhållanden liknande dem som råder den dag då detta direktiv träder i kraft bör extrapoleringen av riskfria räntesatser, särskilt i euro, ha utgångspunkt i en återstående löptid på 20 år. Under liknande marknadsförhållanden som råder den dag då detta direktiv träder i kraft bör den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer, särskilt i euro, konvergera på ett sådant sätt mot den slutliga terminskursen att den extrapolerade terminsräntan för löptider som sträcker sig 40 år längre fram i tiden än tidpunkten för inledandet av

extrapoleringen av de extrapolerade terminskurserna inte avviker mer än tre räntepunkter från den slutliga terminskursen. För andra valutor än euron bör hänsyn tas till särdragen på de lokala obligations- och swapmarknaderna när tidpunkten för inledandet av extrapoleringen av riskfria räntesatser och den lämpliga konvergensperioden för den slutliga terminskursen fastställs.

(31) Om försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar obligationer eller andra tillgångar med liknande kassaflödesegenskaper fram till förfallodagen, är de inte exponerade för risken för ändringar i spreaden för de tillgångarna. För att undvika att ändringar i tillgångens spreadar påverkar dessa företags kapitalbasvolym bör företagen tillåtas att justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning i linje med förändringarna av spreaden för sina tillgångar. Tillämpningen av en sådan justering bör inte kräva tillsynsmyndighetens godkännande och strikta krav på tillgångar och skulder bör säkerställa att försäkringsföretaget och återförsäkringsföretaget kan hålla kvar sina tillgångar till förfallodatum. Särskilt bör kassaflödena för tillgångar och skulder matchas och tillgångarna bör ersättas i syfte att bibehålla matchningen endast när de förväntade kassaflödena har ändrats väsentligt, såsom när en obligation skrivs ner eller vid fallissemang. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör offentligt redogöra för hur matchningsjusteringen påverkat deras finansiella position för att trygga fullgod transparens.

(32) I syfte att undvika procykliska investeringsbeteenden bör försäkrings- och återförsäkringsföretag tillåtas att justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar för att mildra effekterna av mycket stora räntedifferenser för obligationer. En sådan volatilitetsjustering bör bygga på referensportföljer för de företagens relevanta valutor och, vid behov för att säkra representativitet, på referensportföljer för de nationella försäkringsmarknaderna. För att trygga fullgod transparens bör försäkrings- och återförsäkringsföretag offentligt redogöra för hur volatilitetsjusteringen påverkat deras finansiella position.

(33) Med hänsyn till vikten av diskontering vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna bör direktiv 2009/138/EG säkerställa enhetliga villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretagens val av diskonteringsräntor. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa relevanta riskfria räntesatser för relevanta durationer för att använda vid beräkningen av bästa skattning och de grundläggande räntedifferenserna för beräkningen av matchningsjusteringen och volatilitetsjusteringen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([1]). Dessa genomförandeakter bör ta hänsyn till den tekniska information som fås från och offentliggörs av Eiopa. Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av de genomförandeakterna.

(34) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall hänförliga till riskfria räntesatser för relevanta durationer, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.

(35) I syfte att mildra oönskade potentiella procykliska effekter bör perioden för återupprättande av efterlevnaden av solvenskapitalkravet utökas under exceptionellt svåra förhållanden, inbegripet i fall av stora kursfall på finansiella marknaderna, förhållanden med ihållande låga räntor och katastrofer med stora efterverkningar, som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser. Eiopa bör vara ansvarigt för att konstatera huruvida exceptionellt svåra förhållanden råder och kommissionen bör ges befogenheter att vidta åtgärder med stöd av delegerade akter och genomförandeakter som närmare anger kriterier och relevanta förfaranden.

(36) I samband med matchningsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer enligt detta direktiv bör kravet att den portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser på vilken matchningsjusteringen tillämpas och portföljen med avsatta tillgångar identifieras, förvaltas och organiseras separat från företagens övriga verksamheter, och att dessa tillgångar inte kan användas för att täcka förluster som uppstår inom företagens övriga verksamheter, förstås i ett ekonomiskt perspektiv. Det bör inte innebära ett krav på att medlemsstaterna ska ha ett juridiskt begrepp för separerade fonder i den nationella lagstiftningen. Företag som utnyttjar matchningsjusteringen bör identifiera, organisera och förvalta portföljen med tillgångar och förpliktelser separat från

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

andra delar av affärsverksamheten och bör därför inte tillåtas att hantera risker som uppstår i andra delar av verksamheten genom att utnyttja den avsatta tillgångsportföljen. Samtidigt som detta gör det möjligt att förvalta portföljen effektivt behöver den minskade möjligheten till överföring och diversifiering mellan den avsatta portföljen och återstoden av företagen, med hänsyn till matchningsjusteringen, återspeglas i justeringar av kapitalbasmedel och solvenskapitalkravet.

(37) Spreaden för den referensportfölj som avses i detta direktiv bör fastställas på ett transparent sätt genom utnyttjande av relevanta index när så är möjligt.

(38) I syfte att säkra en transparent tillämpning av volatilitetsjusteringen, matchningsjusteringen och de övergångsåtgärder för riskfria räntesatser och försäkringstekniska avsättningar som fastställs i detta direktiv, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra effekterna av att inte tillämpa dessa åtgärder på sina finansiella positioner, inbegripet effekter på beloppet för de försäkringstekniska avsättningarna, solvenskapitalkravet, minimikapitalkravet enligt direktiv 2009/138/EG, primärkapitalet och beloppet för medräkningsbara kapitalbasmedel som kan täcka minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet.

(39) Medlemsstaterna bör i sin nationella lagstiftning kunna ge sina nationella tillsynsmyndigheter befogenheter att tillåta, och under exceptionella omständigheter avvisa, utnyttjandet av volatilitetsjusteringen.

(40) För att säkerställa att vissa tekniska uppgifter till solvenskapitalkravet med tillämpning av standardformeln tillhandahålls regelbundet, t.ex. för att möjliggöra harmoniserade strategier för användningen av tariffer, bör särskilda uppgifter tilldelas Eiopa. Erkännandet av kreditvärderingsinstitut bör anpassas till och göras förenligt med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([1]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([2]). Överlappning med förordning (EG) nr 1060/2009 bör undvikas och därför är det motiverat att ge den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som inrättats genom förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 en roll. Eiopa bör utnyttja Esmas kompetens och erfarenhet optimalt. Exakt hur sådana uppgifter ska utföras bör anges närmare i de åtgärder som antas genom delegerade akter eller genomförandeakter.

(41) Förteckningar över regionala regeringar och lokala myndigheter som offentliggörs av Eiopa bör inte vara mer detaljerade än vad som är nödvändigt för att se till att dessa regeringar eller myndigheter behandlas på samma sätt endast om exponeringsriskerna är lika stora som för centralregeringarna.

(42) För att säkerställa en harmoniserad strategi enligt direktiv 2009/138/EG för att fastställa när återhämtningsperioden för överträdelser mot solvenskapitalkravet får förlängas, bör det specificeras vilka villkor som anses utgöra ett ”exceptionellt svårt förhållande”. Eiopa bör vara ansvarigt för att konstatera när sådana exceptionellt svåra förhållanden råder och kommissionen bör ges befogenheter att anta åtgärder med stöd av delegerade akter och genomförandeakter som närmare anger kriterier och relevanta förfaranden i fall av sådana exceptionellt svåra förhållanden.

(43) För att säkerställa överensstämmelse mellan sektorerna och få intressena att sammanfalla hos företag som ”ompaketerar” lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller sponsorer) och intressena hos försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i sådana värdepapper eller instrument, bör kommissionen ges befogenhet att anta åtgärder genom delegerade akter inom ramen för investeringar i ompaketerade lån i enlighet med direktiv 2009/138/EG som inte bara anger kraven, utan även konsekvenserna om de överträds.

(44) För att möjliggöra större enhetlighet vid de förfaranden som föreskrivs i direktiv 2009/138/EG för myndigheternas godkännande av företagsspecifika parametrar, styrdokument för ändringar av modeller, specialföretag samt fastställande och upphävande av kapitaltillägg, bör kommissionen ges befogenhet att anta åtgärder genom delegerade akter som anger relevanta förfaranden på dessa områden.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).
(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(45) Den utveckling som Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter bedriver när det gäller en global, riskbaserad solvensstandard är fortlöpande och bidrar fortsättningsvis till ökad tillsynssamordning och tillsynssamarbete internationellt. Bestämmelserna i direktiv 2009/138/EG som hänför sig till kommissionens delegerade akter där det fastställs om likvärdighet för tredjeländers solvens- och tillsynsordningar är förenligt med målet att främja internationell konvergens mot införandet av riskbaserade solvens- och tillsynsordningar. För att ta hänsyn till att vissa tredjeländer kan behöva mer tid för att anpassa och tillämpa solvens- och tillsynsordningar som helt uppfyller kriterierna för att bedömas som likvärdig, är det nödvändigt att närmare ange villkor för hur sådana ordningar i tredjeländer ska behandlas för att dessa tredjeländer bör kunna bedömas som tillfälligt likvärdiga. Kommissionens delegerade akter där det fastställs om tillfällig likvärdighet bör om så är lämpligt ta hänsyn till den internationella utvecklingen. Om kommissionen fastställer att ett tredjelands tillsynsordning för grupptillsyn är tillfälligt likvärdig, bör ytterligare tillsynsrapportering tillåtas i syfte att garantera att försäkringstagare och förmånstagare skyddas inom unionen.

(46) Med hänsyn till försäkringsmarknadens särskilda struktur bör kommissionen, i syfte att trygga lika villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretag etablerade i tredjeländer, oavsett om deras moderbolag är etablerade inom unionen eller inte, kunna fastställa att ett tredje land är tillfälligt likvärdigt när det gäller beräkning av grupptillsynskrav och medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla de kraven.

(47) För att se till att berörda aktörer informeras korrekt om försäkrings- och återförsäkringsgruppernas struktur måste information om deras juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur offentliggöras för allmänheten. Den informationen bör åtminstone innehålla uppgifter om firmanamn, typ av affärsverksamhet och dotterbolagens etableringsland, väsentliga anknutna företag och betydande filialer.

(48) I kommissionens beslut om huruvida ett tredjelands solvens- eller tillsynsordning är helt eller tillfälligt likvärdig bör i förekommande fall hänsyn tas till förekomsten av övergångsåtgärder i dessa tredjeländers ordningar samt åtgärdernas varaktighet och karaktär.

(49) För att göra det möjligt för europeiska kooperativa föreningar, inrättade genom rådets förordning (EG) nr 1435/2003 ([1]), att tillhandahålla försäkrings- och återförsäkringstjänster är det nödvändigt att utöka förteckningen över tillåtna former för företags- och återförsäkringsföretag enligt direktiv 2009/138/EG för att inbegripa europeiska kooperativa föreningar.

(50) Minimikapitalkravets grundbelopp i euro för försäkrings- och återförsäkringsföretagen bör justeras. Detta är nödvändigt på grund av att grundbeloppen till de befintliga kapitalkraven för sådana företag har justerats regelbundet för att anpassas till inflationen.

(51) Beräkningen av solvenskapitalkravet för sjukförsäkringar bör återspegla nationella utjämningssystem och även beakta ändringar i den nationella hälso- och sjukvårdslagstiftningen, eftersom dessa faktorer är grundläggande delar i försäkringssystemet inom de nationella marknaderna för hälso- och sjukvård.

(52) Vissa genomförandebefogenheter som tilldelas i enlighet med artikel 202 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen bör ersättas med lämpliga bestämmelser enligt artikel 290 i EUF-fördraget.

(53) Anpassningen av kommittéförfarandet till EUF-fördraget, och särskilt artikel 290, bör ske från fall till fall. För att kunna beakta den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna och specificera de krav som fastställs genom de direktiv som ändras genom detta direktiv, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Delegerade akter bör i synnerhet antas när det gäller detaljer som rör förvaltningskrav, värdering, tillsynsrapportering och offentliggörande, fastställande och klassificering av kapitalbasmedel, standardformeln för beräkning av solvenskapitalkravet (inklusive eventuella följdändringar avseende kapitaltillägg) och val av metoder och antaganden för beräkningen av försäkringstekniska avsättningar.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (EUT L 207, 18.8.2003, s. 1).

(54) I förklaring nr 39 om artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, noterade konferensen kommissionens avsikt att i enlighet med sin etablerade praxis även i fortsättningen samråda med experter som utsetts av medlemsstaterna vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter för finansiella tjänster.

(55) Europaparlamentet och rådet bör kunna invända mot den delegerade akten inom en period på tre månader från delgivningsdatum. På Europaparlamentets eller rådets initiativ bör denna frist kunna förlängas med tre månader i fråga om väsentliga problemområden. Europaparlamentet och rådet bör också ha möjlighet att underrätta de övriga institutionerna om att de inte kommer att göra några invändningar. Ett sådant tidigt godkännande av delegerade akter är särskilt lämpligt om en tidsfrist måste respekteras, till exempel när det finns tidsplaner i grundakten för kommissionens rätt att anta delegerade akter.

(56) Mot bakgrund av finanskrisen och de procykliska mekanismer som bidrog till att den uppstod och som förstärkte dess effekter, utfärdade rådet för finansiell stabilitet, Baselkommittén för banktillsyn och G20-gruppen rekommendationer för att mildra de procykliska effekterna av den finansiella regleringen. Dessa rekommendationer har en direkt relevans för försäkrings- och återförsäkringsföretag, vilka utgör viktiga delar av finanssystemet.

(57) För att uppnå samstämmig tillämpning av detta direktiv och säkerställa makrotillsyn i hela unionen bör Europeiska systemrisknämnden, som etablerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 ([1]), utarbeta principer som skräddarsytts för unionens ekonomi.

(58) Finanskrisen har visat att finansinstituten i stor utsträckning underskattade nivån på den motpartsrisk som är förknippad med OTC-derivat. Detta föranledde G20-gruppen att i september 2009 begära att fler OTC-derivat ska clearas genom en central motpart. Dessutom begärde de att OTC-derivat som inte kan clearas centralt ska omfattas av högre kapitalkrav för att de högre risker de är förknippade med ska återspeglas korrekt.

(59) Vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet bör exponeringar mot kvalificerade centrala motparter behandlas konsekvent med behandlingen av sådana exponeringar i kapitalkraven för kreditinstitut och finansinstitut, enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013, i synnerhet när det gäller skillnader i behandlingen mellan kvalificerade centrala motparter och andra motparter.

(60) I syfte att se till att unionens mål om långsiktig hållbar tillväxt och målen i direktiv 2009/138/EG, att främst skydda försäkringstagare och även trygga finansiell stabilitet, fortsätter att uppnås, bör kommissionen se över lämpligheten av de metoder, antaganden och standardparametrar som används vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet inom fem år efter det att direktiv 2009/138/EG börjar tillämpas. Översynen bör särskilt baseras på den övergripande erfarenheten hos de försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder standardformeln för solvenskapitalkravet under en övergångsperiod. I översynen bör även hänsyn tas till tillgångsklassernas och de finansiella instrumentens resultat, beteendet hos dem som investerar i de tillgångarna och finansiella instrumenten samt utvecklingen när det gäller fastställande av internationella standarder för finansiella tjänster. Översynen av standardparametrarna för vissa tillgångsklasser, såsom räntebärande värdepapper och långsiktig infrastruktur, kan behöva prioriteras.

(61) För att möjliggöra en smidig övergång i enlighet med direktiv 2009/138/EG till ett nytt system är det nödvändigt att fastställa infasningsperioder och särskilda övergångsperioder. Övergångsbestämmelserna bör syfta till att undvika marknadsstörningar, begränsa konflikter med befintliga produkter och säkra tillgången på försäkringsprodukter. Övergångsbestämmelserna bör uppmuntra företag att så snart som möjligt övergå till att följa de särskilda bestämmelserna i det nya systemet.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

(62) Det är nödvändigt att fastställa en övergångsordning för tjänstepensionsverksamhet som drivs av försäkringsföretag enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG ([1]) under den tid som kommissionen utför sin översyn av det direktivet. Övergångsperioden bör löpa ut så snart som ändringarna till direktiv 2003/41/EG träder i kraft.

(63) Utan hinder av den provisoriska tillämpningen av direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller bedömningar relaterade till godkännande av interna modeller, tilläggskapital, klassificering av kapitalbasmedel, företagsspecifika parametrar, specialföretag, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och övergångsbestämmelsen för beräkning av bästa skattning vad avser försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser som motsvarar inbetalda premier för befintliga kontrakt, bör rådets direktiv 64/225/EEG ([2]), 73/239/EEG ([3]), 73/240/EEG ([4]), 76/580/EEG ([5]), 78/473/EEG ([6]), 84/641/EEG ([7]), 87/344/EEG ([8]), 88/357/EEG ([9]) och 92/49/EEG ([10]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG ([11]), 2001/17/EG ([12]), 2002/83/EG ([13]) och 2005/68/EG ([14]) (tillsammans kallade *Solvens I*), i deras ändrade lydelse enligt de rättsakter som förtecknas i del A i bilaga VI till direktiv 2009/138/EG, fortsätta att gälla fram till utgången av 2015.

(64) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att, i motiverade fall, låta anmälan om införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan ett direktivs olika delar och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv och direktiv 2009/138/EG anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

(65) Eftersom målen med detta direktiv – nämligen att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå av stabilitetsreglering och tillsyn, skydda försäkringstagare och förmånstagare och därigenom företag och konsumenter, skydda finansiella marknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktionssätt, upprätthålla det finansiella systemets stabilitet och stärka den internationella samordningen av tillsynen – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den planerade åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(66) Direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EGT L 235, 23.9.2003, s. 10).
(2) Rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession (EGT 56, 4.4.1964, s. 878).
(3) Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3).
(4) Rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 20).
(5) Rådets direktiv nr 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 189, 13.7.1976, s. 13).
(6) Rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen (EGT L 151, 7.6.1978, s. 25).
(7) Rådets direktiv 84/641/EEG av den 10 december 1984 om ändring, speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 339, 27.12.1984, s. 21).
(8) Rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskyddsförsäkring (EGT L 185, 4.7.1987, s. 77).
(9) Rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG (EGT L 172, 4.7.1988, s. 1).
(10) Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).
(11) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1).
(12) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag (EGT L 110, 20.4.2001, s. 28).
(13) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1).
(14) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2003/71/EG

Direktiv 2003/71/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 5.4 ska tredje stycket ersättas med följande:

   ”Om de slutgiltiga villkoren för erbjudandet inte ingår i vare sig grundprospektet eller något tillägg, ska de göras tillgängliga för investerarna, registreras hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten samt meddelas av den behöriga myndigheten till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten/värdmedlemsstaterna så snart det är praktiskt möjligt när ett erbjudande till allmänheten görs, och om möjligt före den tidpunkt då erbjudandet till allmänheten börjar gälla eller de berörda värdepappren tas upp till handel. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska meddela de slutliga villkoren till Esma. De slutgiltiga villkoren ska innehålla information som endast avser värdepappersnoten och ska inte användas för att komplettera grundprospektet. Artikel 8.1 a ska tillämpas i sådana fall.”

2. Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

   ”3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange vilken information som ska införlivas genom hänvisning.

   Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

   Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

3. Artikel 13.7 ska ersättas med följande:

   ”7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller godkännandet av prospekt ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera förfarandena för godkännande av prospekt och villkoren för justering av tidsfristerna.

   Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

   Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

4. Artikel 14.8 ska ersättas med följande:

   ”8. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera bestämmelserna om offentliggörande av prospekt i punkterna 1–4.

   Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

   Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

5. Artikel 15.7 ska ersättas med följande:

   ”7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera bestämmelserna i fråga om spridning av annonser som gäller planerade erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad, framför allt innan prospekten har gjorts tillgängliga för allmänheten eller innan teckningstiden inletts samt specificera bestämmelserna i punkt 4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

6. Följande artikel ska införas:

"Artikel 31a

Esmas personal och resurser

Esma ska göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna i enlighet med detta direktiv och översända en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas efter led 32:

"32a. *kvalificerad central motpart*: en central motpart som antingen auktoriserats i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (*) eller erkänts i enlighet med artikel 25 i den förordningen,

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1)."

b) Följande led ska läggas till:

"40. *externt ratinginstitut eller ECAI*: ett kreditvärderingsinstitut som är registrerat eller certifierat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 (**) eller en centralbank som utfärdar kreditbetyg som inte omfattas av den förordningen.

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1)."

2. Artikel 17.3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a beträffande de företagsformer som anges i bilaga III, med undantag av punkterna 28 och 29 i delarna A, B och C."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 25a

Anmälan och offentliggörande av auktorisation eller återkallande av auktorisation

Varje auktorisation eller återkallande av en auktorisation ska anmälas till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (***). Namnet på varje försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som beviljats auktorisation ska föras in på en förteckning. Eiopa ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och hålla den uppdaterad.

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48)."

4. Artikel 29.4 ska ersättas med följande:

"4. I de delegerade akter, tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som kommissionen antar ska proportionalitetsprincipen beaktas så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små försäkringsföretag.

I de förslag till tekniska standarder för tillsyn som överlämnats av Eiopa i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010, de förslag till tekniska standarder för genomförande som lagts fram i enlighet med artikel 15 i den förordningen och de riktlinjer och rekommendationer som utfärdats i enlighet med artikel 16 i samma förordning ska proportionalitetsprincipen beaktas så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små försäkringsföretag."

5. Artikel 31.4 ska ersättas med följande:

"4. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 35, 51, 254.2 och 256 ska kommissionen enligt artikel 301a anta delegerade akter för punkt 2 i den här artikeln med närmare uppgifter om de centrala aspekter för vilka aggregerade statistiska uppgifter ska offentliggöras och om innehållsförteckningar och publiceringsdatum för dessa offentliggöranden.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 2 i denna artikel, och utan att tillämpningen av artiklarna 35, 51, 254.2 och 256 påverkas, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera mallarna för och strukturen på det offentliggörande som anges i den här artikeln.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010."

6. I artikel 33 ska följande stycken läggas till:

"Om en tillsynsmyndighet har underrättat tillsynsmyndigheterna i en värdmedlemsstat om att den kommer att utföra undersökningar på plats i enlighet med första stycket, och om den tillsynsmyndigheten är förhindrad att utföra dessa undersökningar på plats eller om dessa tillsynsmyndigheter i värdmedlemsstaten i praktiken inte har möjlighet att utöva sin rätt att delta i enlighet med andra stycket, får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 får Eiopa delta i undersökningar på plats om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter."

7. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar tillsynsmyndigheterna de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i artiklarna 27 och 28. Sådana uppgifter ska minst omfatta vad som krävs för följande under genomförandet av förfarandet i artikel 36:"

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Om den i förväg fastställda periodicitet som avses i punkt 2 a i understiger ett år kan de berörda myndigheterna, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 129.4, begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen om

a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet,

b) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Tillsynsmyndigheterna ska inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen till en frekvens som är kortare än ett år för försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en del av en grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c, såvida inte företaget på ett övertygande sätt kan påvisa för tillsynsmyndigheten att en regelbunden tillsynsrapportering till en frekvens som är kortare än ett år är olämplig med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.

Begränsning av den regelbundna tillsynsrapporteringen ska endast beviljas försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte representerar mer än 20 % av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, där andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på tekniska bruttoavsättningar.

Tillsynsmyndigheterna ska prioritera de minsta företagen när de fastställer vilka företag som kan omfattas av dessa begränsningar.

7. De berörda tillsynsmyndigheterna får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen eller bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post om

a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet,

b) överlämnandet av dessa uppgifter inte är nödvändigt för den effektiva tillsynen över företaget,

c) undantaget inte undergräver de berörda finanssystemens stabilitet i unionen, och

d) företaget kan tillhandahålla dessa uppgifter på *ad-hoc*-basis.

Tillsynsmyndigheterna ska inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen för försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en del av en grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c, såvida inte företaget på ett övertygande sätt kan påvisa för tillsynsmyndigheten att en rapportering där tillgångarna redovisas post för post är olämplig med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.

Undantaget från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post ska endast beviljas försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte representerar mer än 20 procent av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, där andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på tekniska bruttoavsättningar.

Tillsynsmyndigheterna ska ge prioritet till de minsta företagen när de fastställer vilka företag som kan omfattas av de undantagen.

8. Med hänsyn till tillämpningen av punkterna 6 och 7 ska tillsynsmyndigheterna, som en del av översynen av tillsynsprocessen, bedöma om överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet, med beaktande av åtminstone

a) volymen av företagets premier och försäkringstekniska avsättningar,

b) volatiliteten för de anspråk och förmåner som företaget täcker,

c) de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till,

d) riskkoncentrationsnivån,

e) det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktoriseringen beviljas,

f) eventuella effekter av förvaltningen av företagets tillgångar på den finansiella stabiliteten,

g) företagets system och strukturer för att tillhandahålla information för tillsynsändamål och det styrdokument som avses i punkt 5,

h) lämpligheten av företagets förvaltningssystem,

i) storleken på de kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet,

j) huruvida företaget är ett captivebolag för försäkring eller återförsäkring som endast täcker risker som är förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

9. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera de uppgifter som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln och tidsfristerna för inlämnade av dessa uppgifter, i syfte att nå en lämplig grad av enhetlighet i rapporteringen till tillsynsorganen.

10. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor i förhållande till denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av den regelbundna tillsynsrapporteringen med avseende på mallarna för överlämnande av uppgifter till de tillsynsmyndigheter som avses i punkterna 1 och 2.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

11. För att främja en sammanhängande och konsekvent tillämpning av punkterna 6 och 7 ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att närmare specificera de metoder som ska användas vid fastställande av den marknadsandel som avses i tredje stycket i punkterna 6 och 7."

8. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

"b) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat enligt en fullständig eller partiell intern modell i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3, på grund av att vissa kvantifierbara risker inte beaktas i tillräcklig utsträckning och det inte har lyckats att inom skälig tid anpassa modellen så att den bättre ger uttryck för den föreliggande riskprofilen."

ii) Följande led ska läggas till:

"d) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller de övergångsåtgärder som avses i artiklarna 308c och 308d och tillsynsmyndigheten har funnit att detta företags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för dessa justeringar och övergångsåtgärder."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. I de fall som anges i led a och b i punkt 1 ska kapitaltillägget beräknas så att det säkerställs att företaget uppfyller kraven i artikel 101.3.

I de fall som beskrivs under punkt 1 c ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de brister som föranledde tillsynsmyndigheten att besluta om kapitaltillägg.

I de fall som beskrivs under punkt 1 d ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de avvikelser som avses i den punkten."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera de omständigheter under vilka ett krav på kapitaltillägg kan föreläggas.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera metoderna för beräkningen av kapitaltillägg.

8. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning med avseende på denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för beslut om att fastställa, beräkna och upphäva kapitaltillägg.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket."

9. I artikel 38.2 ska följande stycken läggas till:

”Om en tillsynsmyndighet har underrättat den berörda myndigheten i tjänsteleverantörens medlemsstat om att den kommer att utföra kontroll på plats i enlighet med denna punkt, eller om den utför en kontroll på plats i enlighet med första stycket och denna tillsynsmyndighet i praktiken inte har möjlighet att utöva sin rätt att utföra denna kontroll på plats, får tillsynsmyndigheten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa ha rätt att delta i kontroller på plats, om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter.”

10. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Om försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b eller den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d ska de upprätta en likviditetsplan för inkommande och utgående kassaflöden när det gäller de tillgångar och skulder som omfattas av de justeringarna.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. När det gäller förvaltning av tillgångar och skulder ska försäkrings- och återförsäkringsföretag regelbundet bedöma följande:

a) Hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77a.

b) Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas

i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferens (spreaden) som avses i artikel 77c.1 b, och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

ii) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar,

iii) effekterna av minskningen av matchningsjusteringen till noll.

c) Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas,

i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av volatilitetsjusteringen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

ii) effekterna av minskningen av volatilitetsjusteringen till noll.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska årligen lägga fram de bedömningar som avses i leden a, b och c i första stycket för tillsynsmyndigheten som en del av den information som ska rapporteras enligt artikel 35. I det fall minskningen av matchningsjusteringen eller volatilitetsjusteringen till noll skulle innebära att solvenskapitalkravet inte efterlevs, ska företagen även överlämna en analys av de åtgärder det skulle kunna tillämpa i en sådan situation för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller för att reducera riskprofilen för att återupprätta efterlevnaden av solvenskapitalkravet.

Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas, ska det styrdokument för riskhantering som avses i artikel 41.3 innehålla en policy för kriterierna för tillämpningen av volatilitetsjusteringen.”

c) Följande punkt ska införas:

”4a. För att undvika ett alltför stort utnyttjande av externa ratinginstitut vid utnyttjande av extern kreditvärdering för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna och solvenskapitalkravet, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som en del av sin riskhantering bedöma huruvida de externa kreditvärderingarna är korrekta genom att använda ytterligare värderingar när det är möjligt, i syfte att undvika ett mekaniskt beroende av externa värderingar.

För att säkerställa enhetliga villkor vid tillämpningen av denna punkt ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för att bedöma externa kreditvärderingar.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket."

11. I artikel 45 ska följande punkt läggas till:

"2a. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d, ska de utföra den bedömning av efterlevnad av kapitalkraven som avses i punkt 1 b både genom att beakta och inte beakta de justeringarna och övergångsåtgärderna."

12. Artikel 50 ska ersättas med följande:

"Artikel 50

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera följande:

a) Delarna i de system som avses i artiklarna 41, 44, 46 och 47, särskilt de områden som ska tas upp i försäkrings- och återförsäkringsföretagens styrdokument för ALM-tekniker och placeringar som avses i artikel 44.2.

b) De funktioner som avses i artiklarna 44, 46, 47 och 48.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

a) Kraven i artikel 42 och de företagsfunktioner som berörs av dem.

b) Villkor för uppdragsavtal, särskilt till tjänsteleverantörer i tredjeländer.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller den bedömning som avses i artikel 45.1 a ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera delarna av denna bedömning.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

13. Artikel 51 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"1a. Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas, ska den beskrivning som avses i punkt 1 d inkludera en beskrivning av matchningsjusteringen och den portfölj med förpliktelser och avsatta tillgångar på vilken matchningsjusteringen tillämpas, samt en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll får på företagets finansiella position.

Den beskrivning som avses i punkt 1 d ska också inkludera en förklaring om huruvida den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas av företaget och en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll får på företagets finansiella position."

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får dock – utan att detta påverkar andra offentliggöranden som är obligatoriska enligt andra rättsliga och administrativa krav – föreskriva att även om solvenskapitalkravet i punkt 1 e ii offentliggörs behöver inte kapitaltillägget, eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget måste använda i enlighet med artikel 110, offentliggöras separat under en övergångsperiod som löper ut senast den 31 december 2020.”

14. Artikel 52 ska ersättas med följande:

”Artikel 52

Information till och rapporter från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska medlemsstaterna begära att tillsynsmyndigheterna årligen ska lämna följande uppgifter till Eiopa:

a) Genomsnittligt kapitaltillägg per företag och fördelningen av det kapitaltillägg som tillsynsmyndigheten ålagt under det föregående året, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och med separat redovisning för

i) försäkrings- och återförsäkringsföretag,

ii) livförsäkringsföretag,

iii) skadeförsäkringsföretag,

iv) försäkringsföretag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,

v) återförsäkringsföretag.

b) För var och en av de uppgifter som anges i led a i denna punkt: andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b respektive c.

c) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som utnyttjar begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som utnyttjar det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artikel 35.6 och 35.7, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkrings- och återförsäkringsföretags kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

d) Antalet grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artikel 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av alla gruppers kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

2. Eiopa ska årligen offentliggöra följande uppgifter:

a) Den totala fördelningen av tilläggskapitalet för samtliga medlemsstater, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och separat redovisat för

i) försäkrings- och återförsäkringsföretag,

ii) livförsäkringsföretag,

iii) skadeförsäkringsföretag,

iv) försäkringsföretag som bedriver livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,

v) återförsäkringsföretag.

b) Fördelningen av kapitaltilläggen för varje medlemsstat separat, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet, för samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag i den berörda medlemsstaten.

c) För var och en av de uppgifter som avses i leden a och b i denna punkt andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b respektive c.

d) För alla medlemsstater kollektivt, det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artiklarna 35.6 och 35.7 samt 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av alla försäkrings- och återförsäkringsföretags och gruppers kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

e) För varje medlemsstat separat, antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artiklarna 35.6 och 35.7 samt 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkrings- och återförsäkringsföretags samt gruppers kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

3. Eiopa ska tillhandahålla de uppgifter som avses i punkt 2 till Europaparlamentet, rådet och kommissionen tillsammans med en rapport som redogör för graden av samstämmighet mellan tillsynsmyndigheternas tillämpning av krav på kapitaltillägg i de olika medlemsstaterna."

15. Artikel 56 ska ersättas med följande:

"Artikel 56

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: Delegerade akter och tekniska standarder för genomförande

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som obligatoriskt ska offentliggöras och tidsfrister för det årliga offentliggörandet av uppgifter i enlighet med avsnitt 3.

För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av detta avsnitt ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden, format och mallar.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket."

16. Artikel 58.8 ska ersättas med följande:

"8. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt får Eiopa, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa en uttömmande förteckning över uppgifter som avses i artikel 59.4, vilken de tilltänkta förvärvarna ska inkludera i sin anmälan, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 58.2.

För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt och för att beakta den framtida utvecklingen, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera justeringar av kriterierna i artikel 59.1.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första och andra stycket.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av detta direktiv får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden, blanketter och mallar för det samråd mellan berörda tillsynsmyndigheter som avses i artikel 60.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket."

17. Följande artikel ska införas:

”Artikel 65a

Samarbete med Eiopa

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna samarbetar med Eiopa vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna omgående förser Eiopa med alla uppgifter den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.”

18. Följande artikel ska införas:

”Artikel 67a

Europaparlamentets utredningsbefogenheter

Artiklarna 64 och 67 ska inte påverka de undersökningsbefogenheter som Europaparlamentet tilldelats enligt artikel 226 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).”

19. I artikel 69 ska andra stycket ersättas med följande:

”Sådant utlämnande får ske endast då det är nödvändigt för utövande av stabilitetskontroll. Medlemsstaterna ska dock föreskriva att sådan information som har erhållits med stöd av artikel 65 och artikel 68.1, och information som erhållits vid kontroll på plats i enlighet med artikel 33 får röjas endast med uttryckligt samtycke av den tillsynsmyndighet från vilka informationen härrör eller av tillsynsmyndigheten i den medlemsstat i vilken kontrollen på plats utfördes.”

20. Artikel 70 ska ersättas med följande:

”Artikel 70

Överföring av uppgifter till centralbanker, monetära myndigheter, organ som utövar tillsyn över betalningssystem samt Europeiska systemrisknämnden

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 64–69 får en tillsynsmyndighet överföra uppgifter som är avsedda för att de ska kunna utföra sina uppgifter till följande:

a) Centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet (ECBS), inklusive Europeiska centralbanken (ECB) och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, om denna information är relevant för utövandet av deras respektive lagstadgade uppdrag, inklusive bedrivandet av monetär politik och tillhandahållande av likviditet i detta sammanhang, övervakning av systemen för betalningar, clearing och värdepappersavveckling, samt för skyddet av det finansiella systemets stabilitet.

b) I förekommande fall, andra nationella offentliga myndigheter som ansvarar för tillsyn över betalningssystem.

c) Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som etablerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 (*), om dessa uppgifter är relevanta för utförandet av dess uppgifter.

2. I en krissituation, inbegripen en sådan krissituation som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska medlemsstaterna tillåta behöriga myndigheter att utan dröjsmål lämna information till centralbankerna inom ECBS, inklusive ECB, om denna information är relevant för utövandet av deras respektive lagstadgade uppgifter, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, övervakning av systemen för betalningar, clearing och värdepappersavveckling, och för skyddet av det finansiella systemets stabilitet, samt till ESRB om denna information är relevant för dess uppgifter.

3. Sådana myndigheter eller organ får också till tillsynsmyndigheterna vidarebefordra sådana uppgifter som dessa kan behöva enligt artikel 67. Information som tas emot i detta sammanhang ska omfattas av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt detta avsnitt.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1)."

21. Artikel 71 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fullgörandet av sina skyldigheter beaktar enhetligheten när det gäller tillsynsverktyg och tillsynsrutiner vid tillämpningen av de lagar, förordningar och administrativa krav som antagits i enlighet med detta direktiv. För detta ändamål ska medlemsstaterna se till att

a) tillsynsmyndigheterna deltar i verksamheten i Eiopa,

b) tillsynsmyndigheterna vidtar alla åtgärder som krävs för att efterleva de riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av Eiopa i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 och att de, när de avviker från dessa, ska ange skälen för detta,

c) tillsynsmyndigheternas nationella mandat inte inkräktar på utövandet av deras skyldigheter som medlemmar i Eiopa eller enligt detta direktiv."

b) Punkt 3 ska utgå.

22. I artikel 75 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ange vilka metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder enligt punkt 1.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller värdering av tillgångar och skulder ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

a) I vilken utsträckning de delegerade akter som avses i punkt 2 kräver användning av de internationella redovisningsstandarder som antagits av kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 och huruvida de redovisningsstandarderna är förenliga med den strategi för värdering av tillgångar och skulder som fastställs i punkterna 1 och 2.

b) De metoder och antaganden som ska användas om marknadsnoteringar antingen inte är tillgängliga eller om internationella redovisningsstandarder, såsom de antagits av kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, antingen tillfälligt eller varaktigt är förenliga med den strategi för värdering av tillgångar och skulder som fastställs i punkterna 1 och 2.

c) De metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder som fastställs i punkt 1, om de delegerade akter som avses i punkt 2 tillåter utnyttjande av alternativa värderingsmetoder.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

23. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 77a

Extrapolering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

Förfarandet för fastställande av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77.2 ska utnyttja och vara förenligt med information från relevanta finansiella instrument. Det fastställandet ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för de löptiderna, om marknaderna för de finansiella instrumenten samt obligationerna är djupa, likvida och transparenta. För löptider där marknaderna för de relevanta finansiella instrumenten eller för obligationer inte längre är djupa, likvida och transparenta ska de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras.

Den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på terminskurser som konvergerar smidigt från en eller ett antal räntesatser i förhållande till de längsta löptiderna för vilka de relevanta finansiella instrumenten och obligationerna kan observeras på en djup och likvid marknad, till en slutlig terminskurs.

Artikel 77b

Matchningsjustering av riskfria räntesatserna för relevanta durationer

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa en matchningsjustering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning i fråga om en portfölj med livförsäkringsförpliktelser, inbegripet livräntor som härrör från skadeförsäkrings- eller återförsäkringskontrakt, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har avsatt en tillgångsportfölj, bestående av obligationer och andra tillgångar med liknande kassaflödesegenskaper, för att täcka bästa skattning för portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och bibehåller denna portfölj under förpliktelsernas livstid, med undantag för syftet att bevara överensstämmelsen i kassaflödena mellan tillgångar och skulder när kassaflödena har ändrats väsentligt.

b) Den portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser på vilken matchningsjusteringen tillämpas och portföljen med avsatta tillgångar identifieras och förvaltas och organiseras separat från försäkringsföretagets övriga verksamheter, och den avsatta tillgångsportföljen kan inte användas för att täcka förluster som uppstår inom företagets övriga verksamheter.

c) De förväntade kassaflödena för den avsatta tillgångsportföljen återspeglar vart och ett av de förväntade kassaflödena för portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i samma valuta, och eventuellt bristande matchning orsakar inga risker som är väsentliga i förhållande till de inneboende riskerna i den försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet på vilken matchningsjusteringen tillämpas.

d) De underliggande kontrakten i portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser genererar inte framtida premiebetalningar.

e) De enda teckningsrisker som är relaterade till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser är livsfallsrisk, kostnadsrisk, omprövningsrisk och dödsfallsrisk.

f) Om den teckningsrisk som är relaterad till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inbegriper dödsfallsrisk, ska bästa skattningen av portföljen med försäkrings- och livförsäkringsförpliktelser inte öka mer än 5 procent under en dödsfallsriskstress som kalibreras i enlighet med artikel 101.2–101.5

g) De underliggande kontrakten till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna inbegriper inga valmöjligheter för försäkringstagaren eller inbegriper endast en återköpsoption om återköpsvärdet inte överstiger värdet på de tillgångar, värderade i enlighet med artikel 75, som täcker försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna vid den tidpunkt då återköpsoptionen tas i bruk.

h) Kassaflödena för den avsatta tillgångsportföljen är fasta och kan inte ändras av tillgångarnas emittent eller annan tredje part.

i) Vid tillämpningen av denna punkt ska försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna i ett kontrakt för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inte delas upp i olika delar när portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser sammanställs enligt denna artikel.

Utan hinder av led h i första stycket kan försäkrings- eller återförsäkringsföretag använda tillgångar för vilka kassaflödena är fasta, med undantag för ett inflationsberoende, förutsatt att dessa tillgångar återspeglar de kassaflöden som inbegriper inflation i portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.

I det fall att emittenter eller tredjeparter har rätt att ändra kassaflödena för en tillgång på ett sådant sätt att investeraren erhåller tillräcklig kompensation för att kunna uppnå samma kassaflöden genom att återinvestera i tillgångar med likvärdig eller bättre kreditkvalitet ska rätten att ändra kassaflödena inte innebära att tillgångarna inte längre tillåts ingå i den portfölj som avsatts i enlighet med led h i första stycket.

2. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjusteringen på en portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser ska inte återgå till en metod som inte inkluderar en matchningsjustering. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjustering inte längre kan uppfylla villkoren i punkt 1 ska det omedelbart informera tillsynsmyndigheten och vidta nödvändiga åtgärder för att på nytt säkra efterlevnaden av de villkoren. Om företaget inte har möjlighet att inom två månader från och med den dag då det inte längre uppfyllde villkoren, på nytt säkra efterlevnaden av de villkoren, ska det upphöra att tillämpa matchningsjusteringen på sina försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser och ska inte tillämpa justeringen under en period på ytterligare 24 månader.

3. Matchningsjusteringen ska inte tillämpas i fråga om försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning för de förpliktelserna inbegriper en volatilitetsjustering enligt artikel 77d eller övergångsåtgärder för riskfria räntesatser enligt artikel 308c.

Artikel 77c

Beräkning av matchningsjusteringen

1. För varje valuta ska den matchningsjustering som avses i artikel 77b beräknas i enlighet med följande principer:

a) Matchningsjusteringen ska motsvara skillnaden mellan följande:

i) Den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringssats som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som värdet i enlighet med artikel 75 på portföljen med avsatta tillgångar.

ii) Den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringssats som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som bästa skattningen för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om pengarnas tidsvärde beaktas med tillämpning av riskfria basräntesatser för durationerna.

b) Matchningsjusteringen ska inte inkludera den grundläggande räntedifferens som återspeglar försäkrings- eller återförsäkringsföretagets risker.

c) Utan att det påverkar tillämpningen av led a ska den grundläggande räntedifferensen vid behov ökas för att säkra att matchningsjusteringen för tillgångar med lägre än fullgod kreditvärdighet inte överstiger matchningsjusteringen för tillgångar med fullgod kreditvärdighet (*investment grade*) med samma löptid och av samma tillgångsklass.

d) Utnyttjandet av externa kreditvärderingar vid beräkningen av matchningsjusteringen ska vara i enlighet med artikel 111.1 n.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 b ska följande gälla för den grundläggande räntedifferensen:

a) Den ska motsvara summan av

i) den kreditspread som motsvarar sannolikheten för fallissemang bland tillgångarna,

ii) den kreditspread som motsvarar den förväntade förlust som följer av en nedgradering av tillgångarna.

b) För exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker ska den inte vara lägre än 30 procent av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna för tillgångar med samma löptid och kreditkvalitet och av samma tillgångsklass, enligt vad som kan observeras på de finansiella marknaderna.

c) För andra exponeringar än mot medlemsstaternas nationella regeringar och centralbanker ska den inte vara lägre än 35 procent av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna för tillgångar med samma löptid och kreditkvalitet och av samma tillgångsklass, enligt vad som kan observeras på finansiella marknaderna.

Sannolikheten för fallissemang som avses i led a i i första stycket ska baseras på långfristig statistik över fallissemang som är relevant för tillgångarna med avseende på deras löptid, kreditkvalitet och tillgångsklass.

Om ingen tillförlitlig kreditspread kan härledas från den statistik som avses i andra stycket ska den grundläggande räntedifferensen vara lika stor som den andel av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna som anges i leden b och c.

Artikel 77d

Volatilitetsjustering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

1. Medlemsstaterna får kräva att tillsynsmyndigheterna ger ett förhandsgodkännande för försäkrings- och återförsäkringsföretags tillämpning av en volatilitetsjustering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av den bästa skattning som avses i artikel 77.2.

2. För varje relevant valuta ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer grundas på räntedifferensen mellan den räntesats som kan fås för tillgångar som ingår i en referensportfölj för den valutan och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer för den valutan.

Referensportföljen för en valuta ska vara representativ för de tillgångar som är uttryckta i den valutan och i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

3. Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorrigerade valutaspreaden.

Den riskkorrigerade valutaspreaden ska beräknas som skillnaden mellan den spread som avses i punkt 2 och den andel av denna spread som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kredit- eller andra risker för tillgångarna.

Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering i enlighet med artikel 77a. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna.

4. För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i punkt 3 för detta lands valuta, före tillämpningen av 65 procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorrigerade landsspreaden och två gånger den riskkorrigerade valutaspreaden, om denna differens är positiv och den riskkorrigerade landsspreaden är högre än 100 räntepunkter. Den ökade volatilitetsjusteringen ska tillämpas på beräkningen av bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i fråga om produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad. Den riskkorrigerade landsspreaden beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade valutaspreaden för detta lands valuta, men baseras på en referensportfölj som är representativ för de tillgångar i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser av produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad och som är uttryckta i det landets valuta.

5. Volatilitetsjusteringen ska inte tillämpas i fråga om försäkringsförpliktelser om de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning för dessa förpliktelser inbegriper en matchningsjustering enligt artikel 77b.

6. Genom undantag från artikel 101 ska solvenskapitalkravet inte täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen.

Artikel 77e

Tekniska uppgifter som tillhandahålls av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

1. Eiopa ska för varje relevant valuta fastställa och offentliggöra följande tekniska uppgifter minst en gång per kvartal:

a) Riskfria räntesatser för relevanta durationer för att beräkna bästa skattning som avses i artikel 77.2, utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering.

b) För varje relevant duration, kreditkvalitet och tillgångsklass, en grundläggande räntedifferens för beräkning av den matchningsjustering som avses i artikel 77c.1 b.

c) För varje relevant nationell försäkringsmarknad, en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77d.1.

2. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för beräkning av försäkringstekniska avsättningar och kapitalbasmedel får kommissionen anta genomförandeakter, i vilka det för varje relevant valuta anges de tekniska uppgifter som avses i punkt 1. I de genomförandeakterna ska den informationen utnyttjas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 301.2.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om tillgängligheten av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 301.3.

3. När de tekniska uppgifter som avses i punkt 1 antas av kommissionen i enlighet med punkt 2 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag utnyttja dessa tekniska uppgifter för att beräkna bästa skattning i enlighet med artikel 77, matchningsjusteringen i enlighet med artikel 77c och volatilitetsjusteringen i enlighet med artikel 77d.

När det gäller valutor och nationella marknader där den justering som avses i punkt 1 c inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska ingen volatilitetsjustering tillämpas på riskfria räntesatser för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning.

Artikel 77f

Översyn av långsiktiga garantiåtgärder och aktieriskåtgärder

1. Eiopa ska årligen, fram till den 1 januari 2021, rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om effekterna av tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar.

Tillsynsmyndigheterna ska under denna period årligen lämna följande uppgifter till Eiopa:

a) Tillgången till långsiktiga garantier i försäkringsprodukter på deras nationella marknader och försäkrings- och återförsäkringsföretagens beteende som långsiktiga investerare.

b) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, förlängningen av återhämtningsplanen i enlighet med artikel 138.4, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d.

c) Effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d på försäkrings- och återförsäkringsföretag, både på nationell nivå och i anonym form för varje enskilt företag.

d) Effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier och undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker på försäkrings- och återförsäkringsföretags investeringsbeteende och huruvida de tillämpar otillbörlig nedsättning av kapitalkravet.

e) Effekterna av förlängningar av återhämtningsperioden i enlighet med artikel 138.4 på försäkrings- och återförsäkringsföretagens insatser för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet eller för att reducera riskprofilen för att efterleva solvenskapitalkravet.

f) Om försäkrings- och återförsäkringsföretag tillämpar de övergångsåtgärder som anges i artiklarna 308c och 308d, huruvida de efterlever de infasningsplaner som avses i artikel 308e och utsikterna för ett minskat beroende av dessa övergångsåtgärder, inbegripet åtgärder som har vidtagits eller förväntas vidtas av företagen och tillsynsmyndigheterna, med beaktande av den berörda medlemsstatens lagstiftning.

2. Eiopa ska när så är lämpligt, efter samråd med ESRB och efter ett offentligt samråd, ge kommissionen ett yttrande om utvärderingen av tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar. Den utvärderingen ska göras med avseende på tillgången till långsiktiga garantier i försäkringsprodukter, försäkrings- och återförsäkringsföretagens beteende som långsiktiga investerare och, mer generellt, den finansiella stabiliteten.

3. På basis av det yttrande som överlämnats av Eiopa som avses i punkt 2 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport senast den 1 januari 2021 eller tidigare, om så är lämpligt. Rapporten ska särskilt fokusera på effekterna för

a) skydd av försäkringstagare,

b) de europeiska försäkringsmarknadernas stabilitet och sätt att fungera,

c) den inre marknaden och särskilt konkurrenskraften och lika villkor på de europeiska försäkringsmarknaderna,

d) den utsträckning i vilken försäkrings- och återförsäkringsföretag fortsätter att verka som långsiktiga investerare,

e) tillgången på och prissättningen av livränteprodukter,

f) tillgången på och prissättningen av konkurrerande produkter,

g) försäkringsföretagens långsiktiga investeringsstrategier i fråga om produkter på vilka artiklarna 77b och 77c tillämpas i förhållande till strategier för andra långsiktiga garantier,

h) konsumentval och konsumenternas riskmedvetenhet,

i) diversifieringsgraden inom försäkringsverksamheten och försäkrings- och återförsäkringsföretagens tillgångsportfölj,

j) den finansiella stabiliteten.

Rapporten ska dessutom bygga på tillsynserfarenhet när det gäller tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar.

4. Kommissionens rapport ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag."

24. Artikel 86 ska ersättas med följande:

"Artikel 86

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

a) Försäkringsmatematiska och statistiska metoder för att beräkna bästa skattning enligt artikel 77.2.

b) Metoder, principer och tekniker för att fastställa de riskfria räntesatser för relevanta durationer som ska användas vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2.

c) De omständigheter under vilka de försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas som en helhet respektive som summa av en bästa skattning och en riskmarginal och de metoder som ska användas då de försäkringstekniska avsättningarna beräknas som en helhet som avses i artikel 77.4.

d) De metoder och antaganden som ska användas vid beräkningen av riskmarginalen, däribland bestämningen av det belopp av medräkningsbara kapitalbasmedel som krävs för att säkra försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och kalibreringen av kapitalkostnadstillägget som avses i artikel 77.5.

e) De klasser på vilka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser ska fördelas för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna som avses i artikel 80.

f) De standarder som ska uppfyllas i fråga om lämpligheten, fullständigheten och riktigheten av data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna och de specifika omständigheter under vilka det vore lämpligt att använda lämpliga approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder för beräkning av bästa skattning som avses i artikel 82.

g) Specifikationer avseende de krav som anges i artikel 77b.1, inbegripet de metoder, antaganden och standardparametrar som ska användas vid beräkning av effekterna av den dödsfallsriskstress som avses i artikel 77b.1 e.

h) Specifikationer avseende de krav som anges i artikel 77c, inbegripet de antaganden och metoder som ska användas vid beräkning av matchningsjusteringen och den grundläggande räntedifferensen.

i) Metoder och antaganden för beräkning av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, inbegripet en formel för beräkning av den spread som avses i punkt 2 i den artikeln.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller metoder för beräkningen av försäkringstekniska avsättningar ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

a) De metoder som ska användas vid beräkningen av den anpassning med hänsyn till risken för motpartsfallissemang som avses i artikel 81 och som är avsedd att täcka förväntade förluster till följd av sådant fallissemang.

b) I nödvändig utsträckning, förenklade metoder och tekniker för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna för att se till att de försäkringsmatematiska och statistiska metoder som avses i leden a och d står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som försäkrings- och återförsäkringsföretagen tar på sig, inbegripet captivebolag för försäkring eller återförsäkring.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av artikel 77b, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för godkännande av tillämpningen av en matchningsjustering enligt artikel 77b.1.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta dessa tekniska standarder för tillsyn."

25. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

"Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande"

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller fastställandet av kapitalbasmedel ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för tillsynsmyndigheternas godkännande av tilläggskapital i enlighet med artikel 90.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

1a. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera behandlingen av ägarintressen enligt artikel 212.2 tredje stycket, i finansiella institut och kreditinstitut avseende fastställandet av kapitalbasen."

c) Följande punkt ska läggas till:

"3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 90 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndigheternas godkännande av tilläggskapital.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010."

26. Artikel 97 ska ersättas med följande:

"Artikel 97

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa en förteckning över kapitalbasposter, inklusive dem som avses i artikel 96, som bedöms uppfylla kriterierna i artikel 94 med en fullständig redovisning för varje post av de egenskaper som har legat till grund för klassificeringen.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller klassificering av kapitalbasmedel ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de metoder som tillsynsmyndigheterna ska tillämpa vid godkännandeförfarandet för bedömningar och klassificeringar av poster som ingår i de egna medlen och som inte ingår i den förteckning som avses i punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Kommissionen ska regelbundet se över och vid behov uppdatera den förteckning som avses i punkt 1 med hänsyn till marknadsutvecklingen."

27. Artikel 99 ska ersättas med följande:

"Artikel 99

Delegerade akter avseende medräkningsbara kapitalbasmedel

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

a) De kvantitativa gränsvärden som avses i artikel 98.1 och 98.2.

b) De justeringar som bör göras för att återspegla den bristande möjligheten att överföra de kapitalbasposter som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår från ett särskilt skuldsegment eller från särskilda risker (separata fonder)."

28. Följande artikel ska införas:

"Artikel 109a

Harmoniserade tekniska uppgifter till standardformler

1. Vid tillämpning av beräkningen av solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln ska ESA-myndigheterna via den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av placeringen av externa ratinginstituts (ECAI) kreditvärderingar på en objektiv skala för kreditkvalitet genom tillämpning av de kreditkvalitetsvärden som specificeras i enlighet med artikel 111.1 n.

ESA-myndigheternas gemensamma kommitté ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel och i syfte att förenkla beräkningen av den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5, förenkla beräkningen av den motpartsriskmodul som avses i artikel 105.6, utvärdera de riskreducerande tekniker som avses i artikel 101.5 och beräkna försäkringstekniska avsättningar, ska Eiopa utarbeta tekniska standarder för genomförande av

a) förteckningar över de regionala och lokala självstyrelseorgan vilkas exponeringar ska behandlas som exponeringar mot den centrala regeringen i den jurisdiktion där de är etablerade, förutsatt att det inte förekommer några skillnader i risk mellan sådana exponeringar på grund av de regionala regeringarnas och lokala myndigheternas särskilda beskattningsrätt, och att det finns särskilda institutionella ordningar som minskar risken för fallissemang,

b) det aktieindex som avses i artikel 106.2, i enlighet med de detaljerade kriterier som fastställs i artikel 111.1 c och o,

c) de justeringar som ska göras för valutor som är knutna till euron i undergruppen valutarisk i artikel 105.5, i enlighet med de detaljerade kriterier för justeringar av de valutor som är knutna till euron i syfte att förenkla beräkningen av undergruppen valutarisk, såsom den fastställs i artikel 111.1 p.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

3. Eiopa ska minst en gång per kvartal offentliggöra tekniska uppgifter som inbegriper information om den symmetriska justering som avses i artikel 106.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel och i syfte att underlätta beräkningen av den teckningsriskmodul för sjukförsäkring som avses i artikel 105.4 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande, med beaktande av de beräkningar som gjorts av tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna, av standardavvikelser när det gäller medlemsstaternas särskilda nationella lagstiftningsåtgärder som gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretag att dela utbetalningar vid försäkringsfall gällande hälsorisk och som uppfyller kriterierna i punkt 5 och alla ytterligare kriterier som fastställts genom delegerade akter.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

5. De tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 4 ska endast tillämpas på de av medlemsstaternas nationella lagstiftningsåtgärder som ger försäkrings- och återförsäkringsföretag möjlighet att dela utbetalningar vid försäkringsfall gällande hälsorisk och som uppfyller följande kriterier:

a) Mekanismen för delning av anspråk ska vara transparent och till fullo specificerad före den årsperiod till vilken den hänför sig.

b) Mekanismen för delning av anspråk, antalet försäkringsföretag som deltar i systemet för utjämning av hälsorisker (*Health Risk Equalisation System* – HRES) och riskkaraktären hos den affärsverksamhet som omfattas av HRES ska, för varje företag som deltar i HRES, säkerställa att volatiliteten hos de årliga förlusterna inom den affärsverksamhet som omfattas av HRES avsevärt minskas genom detta system, både avseende premier och avseende reservrisk.

c) Den sjukförsäkring som omfattas av HRES ska vara obligatorisk och fungera helt eller delvis som ett alternativ till det skydd vid sjukdom som ingår i det lagstadgade socialförsäkringssystemet.

d) Vid fallissemang i ett försäkringsföretag som deltar i HRES ska en eller flera medlemsstaters regeringar garantera att de till fullo tillgodoser försäkringstagarnas anspråk i det försäkringsföretag som omfattas av HRES.

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som anger de ytterligare kriterier som arrangemangen i de nationella lagstiftningsåtgärderna ska uppfylla, och metod och krav för beräkningen av de standardavvikelser om avses i punkt 4 i den här artikeln."

29. Artikel 111 ska ersättas med följande:

"Artikel 111

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande avseende artiklarna 103–109

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

a) En standardformel i enlighet med artiklarna 101 och 103–109.

b) Undergrupper som är nödvändiga eller som mer exakt täcker de risker som omfattas av riskmoduler enligt artikel 104 och följande uppdateringar.

c) Metoder, antaganden och standardparametrar som ska kalibreras till den konfidensnivå som avses i artikel 101.3 och som ska tillämpas vid beräkningen av var och en av de riskmoduler eller undergrupper inom ramen för det primära solvenskapitalkravet som fastställs genom artiklarna 104, 105 och 304, mekanismen för symmetrisk justering och den lämpliga tidsperioden, uttryckt i månader, i enlighet med artikel 106 samt det lämpliga sättet för att integrera metoden i artikel 304 i solvenskapitalkravet beräknat i enlighet med standardformeln.

d) Korrelationsparametrarna, om nödvändigt inklusive parametrarna i bilaga IV samt förfarandena för att uppdatera dessa parametrar.

e) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder riskreduceringstekniker: metoder och antaganden som ska användas vid bedömningen av förändringar av berörda företags riskprofil och vid justeringar av beräkningen av solvenskapitalkravet.

f) Kvalitativa kriterier som de riskreduceringstekniker som avses i led e ska uppfylla för att säkerställa att respektive risk faktiskt har överförts till tredje part.

fa) Den metod och de parametrar som ska användas för att bedöma kapitalkravet för motpartsrisk i fall av exponeringar mot kvalificerade centrala motparter; de parametrarna säkerställer konsekvens med behandlingen av sådana exponeringar för kreditinstitut och finansinstitut i den mening som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013.

g) Metoder och parametrar för bedömningen av kapitalkravet för operativ risk enligt artikel 107, inklusive den procentsats som avses i artikel 107.3.

h) De metoder och justeringar som ska användas för att återspegla försäkrings- och återförsäkringsföretagens minskade möjligheter till riskdiversifiering i samband med separerade fonder.

i) Den metod som ska användas vid beräkningen av justeringsbeloppet för förlustreducering genom försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skatter som fastställs i artikel 108.

j) Deluppsättningen av standardparametrar inom teckningsriskmodulerna för skade-, liv- och sjukförsäkring som får ersättas av företagsspecifika parametrar enligt artikel 104.7.

k) Kriterier gällande de standardiserade metoder som försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska använda för att beräkna de företagsspecifika parametrar som avses i led j och kriterier i fråga om de använda uppgifternas fullständighet, exakthet och tillämplighet som ska uppfyllas innan tillsynsmyndigheterna kan ge sitt godkännande, tillsammans med förfarandet för ett sådant godkännande.

l) De förenklade beräkningarna för specifika riskmoduler och undergrupper av riskmoduler samt de kriterier som det ska krävas att försäkrings- och återförsäkringsföretag, inklusive captivebolag för försäkring eller återförsäkring, uppfyller för att de ska vara berättigade enligt artikel 109 att använda någon av dessa förenklade beräkningar.

m) Det angreppssätt som ska användas för anknutna företag i den mening som avses i artikel 212 vid beräkningen av solvenskapitalkravet, särskilt beräkningen av undergruppen aktierisk som avses i artikel 105.5, med beaktande av den förmodat minskade volatiliteten för värdet på dessa anknutna företag på grund av de investeringarnas strategiska natur och det inflytande som företaget med ägarintresse har över dessa anknutna företag.

n) Hur de externa ratinginstitutens externa kreditvärderingar ska användas vid beräkningen av solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln och placeringen av externa kreditvärderingar på den skala för kreditkvalitet som avses i artikel 109a.1, vilket ska vara förenligt med utnyttjandet av externa ratinginstituts (ECAI) kreditvärderingar vid beräkningen av kapitalkraven för kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i det direktivet.

o) Detaljerade kriterier för det aktieindex som avses i artikel 109a.2 c.

p) Detaljerade kriterier för justeringar av de valutor som är knutna till euron i syfte att förenkla beräkningen av undergruppen valutarisk som avses i artikel 109a.2 d.

q) Villkoren för den kategorisering av regionala och lokala självstyrelseorgan som avses i artikel 109a.2 a.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndigheternas godkännande av företagsspecifika parametrar som avses i punkt 1 k.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen göra en bedömning av lämpligheten för de metoder, antaganden och standardparametrar som används vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet. Kommissionen ska ta särskild hänsyn till tillgångsklassernas och de finansiella instrumentens resultat, beteendet hos dem som investerar i dessa tillgångar och finansiella instrument samt utvecklingen när det gäller fastställande av internationella standarder för finansiella tjänster. Granskningen av vissa tillgångsklasser får prioriteras. Kommissionen ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag till ändringar av detta direktiv eller av delegerade eller genomförandeakter som antagits enligt detta direktiv.

4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller solvenskapitalkravet ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att definiera kvantitativa gränser och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet för det fall att dessa risker inte täcks i tillräcklig utsträckning av en undergrupp till en riskmodul.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

De tekniska standarderna för tillsyn ska tillämpas på de tillgångar som täcker de försäkringstekniska avsättningarna med undantag av tillgångar som innehas med avseende på livförsäkringsavtal för vilka försäkringstagarna står för placeringsrisken. De ska ses över av kommissionen i ljuset av utvecklingen av standardformeln och på de finansiella marknaderna.”

30. Artikel 114 ska ersättas med följande:

”Artikel 114

Delegerade akter och tekniska standarder för genomförande avseende de interna modellerna för solvenskapitalkravet

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

a) Anpassningar av de standarder som anges i artiklarna 120–125 mot bakgrund av det begränsade tillämpningsområde som avses i ansökningar om tillämpning av partiella interna modeller.

b) Det sätt genom vilket en partiell intern modell helt och fullt ska integreras i solvenskapitalkravets standardformel enligt artikel 113.1 c och kraven för användningen av alternativa integreringstekniker.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden när det gäller

a) godkännande av en intern modell i enlighet med artikel 112, och

b) godkännande av större ändringar av en intern modell och ändringar av det styrdokument för ändringar av interna modeller som avses i artikel 115.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

31. Artikel 127 ska ersättas med följande:

”Artikel 127

Delegerade akter avseende artiklarna 120–126

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a avseende artiklarna 120–126 i syfte att ytterligare förbättra bedömningen av riskprofil och ledning när det gäller försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter, beträffande användningen av interna modeller i hela unionen.”

32. Artikel 129 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 d ska leden i, ii och iii ersättas med följande:

”i) 2 500 000 EUR för skadeförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag, utom i de fall alla eller vissa av de risker som ingår i klasserna 10–15 under del A i bilaga I täcks, varvid beloppet inte får underskrida 3 700 000 EUR.

ii) 3 700 000 EUR för livförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag.

iii) 3 600 000 EUR för återförsäkringsföretag, utom i fråga om captivebolag för återförsäkring, varvid minimikapitalkravet inte får understiga 1 200 000 EUR.”

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter, under en tidsperiod som löper ut senast 31 december 2017, kräver att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska tillämpa de procentsatser som anges i första stycket endast på ett företags solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2.”

c) I punkt 4 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Vid beräkningen av de gränser som avses i punkt 3 ska företagen inte vara ålagda att beräkna solvenskapitalkravet varje kvartal.”

d) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”5. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om de bestämmelser och den praxis som medlemsstaterna respektive tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkterna 1–4.”

33. Artikel 130 ska ersättas med följande:

”Artikel 130

Delegerade akter

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att precisera den beräkning av minimikapitalkravet som avses i artiklarna 128 och 129.”

34. I artikel 131 första stycket ska datumen ”31 oktober 2012” och ”31 oktober 2013” ersättas med datumen ”31 december 2015” respektive ”31 december 2016”.

35. Artikel 135 ska ersättas med följande:

”Artikel 135

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn avseende kvalitativa krav

1. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera kvalitativa krav inom följande områden:

a) Påvisande, mätning, övervakning och hantering av risker i samband med placeringar i anslutning till artikel 132.2 första stycket.

b) Påvisande, mätning, övervakning och hantering av specifika risker i samband med derivatinstrument och sådana tillgångar som avses i artikel 132.4 andra stycket och fastställande av i vilken utsträckning användning av sådana tillgångar bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning i enlighet med artikel 132.4 tredje stycket.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

a) De krav som de företag som ompaketerar lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller sponsorer) måste uppfylla för att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska få investera i värdepapper eller instrument av denna typ som getts ut efter den 1 januari 2011, inklusive krav som säkerställer att originatorerna, sponsorerna eller de ursprungliga långivarna på löpande basis upprätthåller ett väsentligt ekonomiskt intresse netto som under inga omständigheter får understiga 5 procent.

b) Kvalitativa krav som måste uppfyllas av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i dessa värdepapper eller instrument.

c) Specificering av de omständigheter enligt vilka ett proportionerligt ytterligare kapitalkrav får åläggas vid överträdelse av kraven som fastställs i leden a och b i denna punkt, utan hinder av artikel 101.3.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller punkt 2 c, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera metoderna för beräkning av ett proportionerligt ytterligare kapitalkrav.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

36. Artikel 138.4 ska ersättas med följande:

”4. Om Eiopa, efter samråd med ESRB när så är lämpligt, fastställer att det råder exceptionellt svåra förhållanden som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser, får tillsynsmyndigheten förlänga perioden i punkt 3 andra stycket för berörda företag med en period på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet de försäkringstekniska avsättningarnas genomsnittliga löptid.

Utan att det påverkar Eiopas befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa vid tillämpningen av denna punkt på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten fastställa när det föreligger exceptionellt svåra förhållanden. Den berörda tillsynsmyndigheten får lämna in en begäran om försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser sannolikt inte kommer att uppfylla ett av de krav som fastställs i punkt 3. Exceptionellt svåra förhållanden föreligger om den finansiella situationen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser allvarligt eller negativt påverkas av en eller flera av följande förutsättningar:

a) Ett kursfall på de finansiella marknaderna som är oförutsett, kraftigt och tvärt.

b) Förhållanden med ihållande låga räntor.

c) Katastrofer med stora efterverkningar.

Eipoa ska i samarbete med den berörda tillsynsmyndigheten regelbundet bedöma huruvida de förutsättningar som avses i andra stycket fortfarande är tillämpliga. Eiopa ska i samarbete med den berörda tillsynsmyndigheten förklara när exceptionellt svåra förhållanden inte längre föreligger.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som avses i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades."

37. Artikel 143 ska ersättas med följande:

"Artikel 143

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn avseende artikel 138.4

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som kompletterar de olika typerna av svåra förhållanden och närmare anger de faktorer och kriterier som ska beaktas av Eiopa vid fastställandet av när det föreligger exceptionellt svåra förhållanden och av tillsynsmyndigheterna vid fastställandet av förlängningen av återhämtningsperioden i enlighet med artikel 138.4.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller artiklarna 138.2, 139.2 och 141, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera åtgärdsplaner som avses i artikel 138.2 och finansiella saneringsplaner enligt artikel 139.2 samt med avseende på artikel 141, och därvid vara uppmärksam på att inte förorsaka procykliska effekter.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

38. Artikel 149 ska ersättas med följande:

"Artikel 149

Ändringar av risker eller åtaganden

Varje ändring som ett försäkringsföretag avser att göra av de uppgifter som avses i artikel 147 ska omfattas av det förfarande som föreskrivs i artiklarna 147 och 148."

39. Artikel 155 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Vidare får tillsynsmyndigheten i hem- eller värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.”

b) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eiopa om det antal och de olika typer av fall som lett till vägran enligt artiklarna 146 och 148, eller där åtgärder har vidtagits enligt punkterna 3 och 4 i den här artikeln.”

40. Följande stycke ska införas efter första stycket i artikel 158.2:

”Vidare får tillsynsmyndigheten i hem- eller värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.”

41. Artikel 159 ska ersättas med följande:

”Artikel 159

Statistik om gränsöverskridande verksamhet

Varje försäkringsföretag ska, uppdelat på verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten och verksamhet som bedrivs inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om summan av premier, försäkringsersättningar och provisioner, utan avdrag för återförsäkring och angivna per medlemsstat, enligt följande:

a) För skadeförsäkring: per försäkringsklass i enlighet med den relevanta delegerade akten.

b) För livförsäkring: för var och en av försäkringsklasserna i enlighet med den relevanta delegerade akten.

Vad gäller bilaga I, del A, klass 10, med uteslutande av fraktförares ansvar, ska det berörda företaget också informera tillsynsmyndigheten om skadefrekvens och genomsnittliga försäkringsersättningar.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska inom rimlig tid vidarebefordra en sammanställning av de uppgifter som avses i första och andra styckena till tillsynsmyndigheterna i varje berörd medlemsstat på deras begäran.”

42. Artikel 172 ska ersättas med följande:

”Artikel 172

Likvärdighet avseende försäkringsföretag

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som specificerar kriterierna för att bestämma om den solvensordning i ett tredjeland som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I.

2. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 1 har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa enligt artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning i ett tredjeland som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I i detta direktiv.

De delegerade akterna ska regelbundet ses över för att beakta alla väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I och tillsynsordningen i tredjelandet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

3. Om solvensordningen i ett tredjeland enligt punkt 2 har bedömts vara likvärdig med den i detta direktiv, ska återförsäkringsavtal som ingås med företag som har sitt huvudkontor i det tredjelandet behandlas på samma sätt som återförsäkringsavtal med företag som är auktoriserade enligt detta direktiv.

4. Genom undantag från punkt 2, och även om de kriterier som fastställts i enlighet med punkt 1 inte har uppfyllts, får kommissionen under en begränsad tidsperiod, i enlighet med artikel 301a, och med bistånd av Eiopa enligt artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, om det tredjelandet uppfyller åtminstone följande kriterier:

a) Det har ingått ett åtagande gentemot unionen om att anta och tillämpa en solvensordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 2, innan den perioden löper ut, och om att inleda bedömningsförfarandet.

b) Det har inrättat ett arbetsprogram för att uppfylla åtagandet som avses i led a.

c) Det har avsatt tillräckligt med resurser för att uppfylla åtagandet som avses i led a.

d) Det har en solvensordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens.

e) Det har ingått skriftliga överenskommelser om att samarbeta och utbyta konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter.

f) Det har ett oberoende tillsynssystem.

g) Det har fastställt skyldigheter avseende sekretess för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning, särskilt när det gäller utbyte av information med Eiopa och tillsynsmyndigheter.

I alla delegerade akter om tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. De delegerade akterna ska ses över regelbundet på basis av lägesrapporter från det berörda tredjelandet, vilka ska läggas fram för och bedömas av kommissionen varje år. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de lägesrapporterna.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de villkor som fastställs i första stycket.

5. Den begränsade period som avses i första stycket i punkt 4 ska upphöra den 31 december 2020 eller det datum då tillsynsordningen för det tredjelandet, i enlighet med punkt 2, har bedömts vara likvärdig med den som fastställs i avdelning I, beroende på vilket som infaller först.

Denna period kan förlängas till ett år, om detta är nödvändigt för att Eiopa och kommissionen ska kunna genomföra bedömningen av likvärdighet enligt punkt 2.

6. Återförsäkringsavtal som ingås med företag med huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning har bedömts som tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 4, ska behandlas på samma sätt som i punkt 3. Artikel 173 ska även tillämpas på återförsäkringsföretag med huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning har bedömts som tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 4."

43. Artikel 176 ska ersättas med följande:

"Artikel 176

Information från medlemsstaterna till kommissionen och Eiopa

Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska underrätta kommissionen, Eiopa och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om varje auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka ett tredjelands lag gäller.

Underrättelsen ska också innehålla en uppgift om den berörda företagsgruppens struktur.

När ett företag, som omfattas av ett tredjelands lagstiftning, förvärvar ett innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i unionen så att detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle bli ett dotterföretag till det tredjelandsföretaget, ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten underrätta kommissionen, Eiopa och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om detta."

44. Artikel 177.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eiopa om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkrings- eller återförsäkringsföretag mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland eller vid pågående verksamhet i ett tredjeland.”

45. Artikel 210.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att närmare specificera bestämmelserna som avses i punkt 1 i den här artikeln i fråga om övervakning, hantering och kontroll av risker till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet.”

46. Artikel 211.2 och 211.3 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera följande kriterier för tillsynsmyndigheternas godkännande:

a) Auktorisationens omfattning.

b) Obligatoriska villkor som ska ingå i alla ingångna avtal.

c) De lämplighetskrav som avses i artikel 42 för specialföretagets ledningspersonal.

d) Lämplighetskrav för aktieägare eller medlemmar med kvalificerat innehav i specialföretaget.

e) Sunda rutiner för administration och redovisning, adekvata rutiner för intern kontroll och krav för riskhanteringen.

f) Informationskrav vad beträffar redovisning, uppgifter för stabilitetstillsyn och statistik.

g) Solvenskrav.

2a. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av artikel 211.1 och 211.2 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndighetens godkännande av etablering av specialföretag och för de format och modeller som ska användas med avseende på punkt 2 f.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

2b. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 211.1 och 211.2 får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för att specificera de tillämpliga förfarandena för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna, i de fall där det specialföretag som övertar risker från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är etablerat i en annan medlemsstat än den där försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är auktoriserat.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Specialföretag som auktoriserats före den 31 december 2015 ska omfattas av lagen i den medlemsstat som auktoriserat specialföretaget. All ny verksamhet som ett specialföretag startar efter det datumet ska emellertid omfattas av punkterna 1, 2 och 2a.”

47. I artikel 212.1 ska led e ersättas med följande:

”e) tillsynskollegium: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och underlättande av beslutsfattande avseende tillsynen över en grupp.”

48. Artikel 216 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycken läggas till:

”I sådana fall ska tillsynsmyndigheten ange motiven till sitt beslut för både grupptillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på unionsnivå. Grupptillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a.

Artiklarna 218–258 ska gälla i tillämpliga delar om inte annat följer av punkterna 2–6 i den här artikeln.”

b) Punkt 4 tredje stycket ska ersättas med följande:

”Tillsynsmyndigheten ska ange motiven till sådana beslut för både företaget och grupptillsynsmyndigheten. Grupptillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a.”

c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera under vilka förhållanden beslut enligt punkt 1 i den här artikeln får fattas.”

49. Artikel 217 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”I sådana fall ska tillsynsmyndigheterna ange motiven till sin överenskommelse för både grupptillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på unionsnivå. Grupptillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera under vilka förhållanden beslut som avses i punkt 1 i den här artikeln får fattas.”

50. Artikel 227 ska ersättas med följande:

”Artikel 227

Likvärdighet avseende anknutna försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland

1. När solvensen på gruppnivå beräknas för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland i enlighet med artikel 233, ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland endast vid den beräkningen behandlas som ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

Om det tredjeland där det företaget har sitt huvudkontor emellertid kräver att det ska vara auktoriserat och ålägger det en solvensordning som är minst likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI, får medlemsstaterna dock föreskriva att det i fråga om detta företag vid beräkningen ska beaktas det solvenskapitalkrav och de kapitalbasposter som får medräknas för att täcka det krav som fastställts av det berörda tredjelandet.

2. Om inga delegerade akter antagits i enlighet med punkterna 4 eller 5 i den här artikeln ska kontrollen av att ordningen i tredjelandet är minst likvärdig utföras av grupptillsynsmyndigheten, antingen på eget initiativ eller på begäran av företaget med ägarintresse. Eiopa ska bistå grupptillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Grupptillsynsmyndigheten ska i samband med detta, och med bistånd av Eiopa, samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar sitt beslut. Det beslutet ska fattas i enlighet med de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3. Grupptillsynsmyndigheten ska inte fatta något beslut avseende ett tredjeland som strider mot något beslut som tidigare fattats avseende detta tredjeland, såvida det inte är nödvändigt att beakta väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I kapitel VI och tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheter inte samtycker till det beslut som fattats i enlighet med andra stycket får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom tre månader efter det att grupptillsynsmyndigheten meddelat beslutet. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som specificerar kriterierna för att bedöma huruvida tillsynsordningen i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, kapitel VI.

4. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3 har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att tillsynsordningen i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI.

De delegerade akterna ska regelbundet ses över för att ta hänsyn till väsentliga ändringar av tillsynsordningen i avdelning I kapitel VI och den tillsynsordning som gäller i tredjelandet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

5. Genom undantag från punkt 4, och även när de kriterier som fastställts i enlighet med punkt 3 inte har uppfyllts, får kommissionen under den tidsperiod som avses i punkt 6 i enlighet med artikel 301a, samt med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på företag med huvudkontor i det tredjelandet är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI, när:

a) Det kan påvisas att en solvensordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 4 för närvarande tillämpas eller kan antas och tillämpas av tredjelandet.

b) Tredjelandet har en solvensordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens.

c) Tredjelandets lagstiftning i princip tillåter samarbete och utbyte av konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter.

d) Tredjelandet har ett oberoende tillsynssystem.

e) Tredjelandet har fastställt skyldigheter avseende tystnadsplikt för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

6. Den ursprungliga tidsperioden för det beslut om tillfällig likvärdighet som avses i punkt 5 ska vara 10 år om inte, innan den perioden löpt ut,

a) den delegerade akten har återkallats,

b) en delegerad akt har antagits i enlighet med punkt 4 med effekten att tillsynsordningen i det tredjelandet bedömts vara likvärdig med den som fastställs i avdelning I kapitel VI.

Beslutet om tillfällig likvärdighet ska förnyas för ytterligare tioårsperioder om de kriterier som avses i punkt 5 fortfarande uppfylls. Kommissionen ska anta alla sådana delegerade akter enligt artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

I alla delegerade akter som fastställer tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. Kommissionen ska regelbundet se över sådana delegerade akter. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de besluten. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om varje översyn som utförs och ska rapportera slutsatserna till parlamentet.

7. När det i enlighet med punkt 5 har antagits en delegerad akt som fastställer att tillsynsordningen i ett tredjeland är tillfälligt likvärdig, ska detta tredjeland bedömas som likvärdigt vid tillämpningen av punkt 1 andra stycket."

51. Artikel 231 ska ersättas med följande:

”Artikel 231

Gruppintern modell

1. Om en ansökan om tillstånd att med en intern modell beräkna både det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag, eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska de berörda tillsynsmyndigheterna samarbeta vid beslutet om huruvida ett sådant tillstånd ska beviljas och om eventuella särskilda villkor för tillståndet.

Ansökan som avses i första stycket ska lämnas över till grupptillsynsmyndigheten.

Grupptillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta och överlämna den fullständiga ansökan till de övriga medlemmarna av tillsynskollegiet.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom sex månader från den dag då grupptillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan.

3. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den period på sex månader som avses i punkt 2 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska grupptillsynsmyndigheten uppskjuta beslutet och invänta ett eventuellt beslut som får fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet ska inte hänskjutas till Eiopa efter det att sexmånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Om det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 avvisas ska grupptillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna sexmånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

4. Eiopa får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av den gemensamma beslutsprocess som avses i punkt 2, med beaktande av de ansökningar om tillstånd som avses i punkt 1 och i syfte att underlätta gemensamma beslut.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

5. Om de berörda tillsynsmyndigheterna har fattat ett gemensamt beslut enligt punkt 2, ska grupptillsynsmyndigheten ge sökanden ett dokument där skälen till fullo anges.

6. Om inget gemensamt beslut antas inom sex månader från den dag då gruppen mottog den fullständiga ansökan ska grupptillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Grupptillsynsmyndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till de synpunkter och reservationer som övriga berörda tillsynsmyndigheter lämnat under den sexmånadersperioden.

Grupptillsynsmyndigheten ska ge sökanden och övriga berörda tillsynsmyndigheter ett dokument med det fullständigt motiverade beslutet.

Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

7. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna finner att riskprofilen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står under dess tillsyn avviker väsentligt från de antaganden som ligger bakom den interna modell som godkänts på gruppnivå, får den myndigheten i enlighet med artikel 37, så länge som företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som myndigheten framfört, fastställa ett kapitaltillägg för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget utöver det solvenskapitalkrav som blir resultatet med tillämpning av den interna modellen.

Om under särskilda omständigheter ett sådant kapitaltillägg inte skulle vara en lämplig lösning, får tillsynsmyndigheten kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt den standardformel som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 2. I enlighet med artikel 37.1 a och c får tillsynsmyndigheten för detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag fastställa ett kapitaltillägg till solvenskapitalkravet utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

Tillsynsmyndigheten ska motivera sådana beslut som avses i första och andra styckena för såväl försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som övriga medlemmar av tillsynskollegiet.

Eiopa får utfärda riktlinjer för att se till att denna punkt tillämpas på ett konsekvent och enhetligt sätt."

52. I artikel 232 första stycket ska inledningen ersättas med följande:

"Vid avgörandet av om ett sammanställt solvenskapitalkrav på gruppnivå tillräckligt väl motsvarar gruppens riskprofil ska grupptillsynsmyndigheten särskilt uppmärksamma de fall då sådana omständigheter som avses i artikel 37.1 a–d kan uppkomma på gruppnivå, särskilt i följande fall:"

53. I artikel 232 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8 gälla i tillämpliga delar."

54. I artikel 233.6 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8 gälla i tillämpliga delar."

55. Artikel 234 ska ersättas med följande:

"Artikel 234

Delegerade akter avseende artiklarna 220–229 och 230–233

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att närmare specificera de försäkringstekniska principerna och metoderna i artiklarna 220–229 och tillämpningen av artiklarna 230–233, med beaktande av den ekonomiska karaktären hos vissa juridiska strukturer."

56. Artikel 237 ska ersättas med följande:

"Artikel 237

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: beslut om ansökningar

1. I fråga om ansökningar om tillstånd att omfattas av bestämmelserna i artiklarna 238 och 239 ska de berörda tillsynsmyndigheterna inom tillsynskollegiet samarbeta fullt ut för att besluta om huruvida det tillstånd som söks ska meddelas eller ej samt för att fastställa eventuella särskilda villkor som ska gälla för det.

Ansökan som avses i första stycket ska endast överlämnas till den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget. Den tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de övriga medlemmarna av tillsynskollegiet och vidarebefordra den fullständiga ansökan till dem.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom tre månader från den dag då samtliga tillsynsmyndigheter i kollegiet mottog den fullständiga ansökan.

3. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den period på tre månader som avses i punkt 2 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska grupptillsynsmyndigheten uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som får fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att tremånadersperioden har löpt ut, eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Om det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 avvisas ska grupptillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet. Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna tremånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

4. Eiopa får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av den gemensamma beslutsprocess som avses i punkt 2, med beaktande av de ansökningar om tillstånd som avses i punkt 1, och i syfte att underlätta gemensamma beslut.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

5. Om de berörda tillsynsmyndigheterna har fattat ett gemensamt beslut som avses i punkt 2, ska den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget tillhandahålla sökanden ett beslut där skälen till fullo anges. Detta gemensamma beslut ska betraktas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

6. Om inget gemensamt beslut fattats av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tremånadersperiod som anges i punkt 2 ska grupptillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Under den perioden ska grupptillsynsmyndigheten vederbörligen beakta följande:

a) Synpunkter och reservationer från berörda tillsynsmyndigheter.

b) Reservationer från andra tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avsteg från reservationerna från andra berörda tillsynsmyndigheter. Grupptillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter. Detta beslut ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna."

57. Artikel 238.4 ska ersättas med följande:

"4. Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att nå en överenskommelse om förslaget från den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget eller om eventuella andra åtgärder.

Överenskommelsen ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna."

58. Artikel 238.5 ska ersättas med följande:

"5. Om tillsynsmyndigheten och grupptillsynsmyndigheten är av skiljaktig mening får endera tillsynsmyndigheten inom en månad från tillsynsmyndighetens förslag hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats i den artikeln, och ska fatta sitt beslut inom en månad från hänskjutandet. Denna period på en månad ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen. Frågan får inte hänskjutas till Eiopa efter det att den tidsfrist som avses i detta stycke har löpt ut, eller efter det att en överenskommelse har uppnåtts inom tillsynskollegiet i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat detta dotterföretag ska uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut.

Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet."

59. I artikel 239 ska följande punkt läggas till:

"4. Tillsynsmyndigheten eller grupptillsynsmyndigheten får hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 när de är av skiljaktiga meningar

a) om godkännandet av återhämtningsplanen, inklusive varje förlängning av denna, inom den fyramånadersperiod som avses i punkt 1, eller

b) om godkännandet av de föreslagna åtgärderna inom den period på en månad som avses i punkt 2.

I de fallen får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln, och ska fatta sitt beslut inom en månad från hänskjutandet.

Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa

a) efter det att den period på fyra månader respektive en månad som avses i första stycket har löpt ut,

b) efter det att en överenskommelse har nåtts inom tillsynskollegiet i enlighet med punkt 1 andra stycket eller punkt 2 andra stycket,

c) i krissituationer som avses i punkt 2.

Denna period på fyra månader eller en månad ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat det dotterföretaget ska uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt slutgiltiga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet."

60. Artikel 241 ska ersättas med följande:

"Artikel 241

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: delegerade akter

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a och specificera följande:

a) Kriterier för att bedöma om de villkor som anges i artikel 236 är uppfyllda.

b) Kriterier för att bedöma vad som ska betraktas som krissituationer, enligt artikel 239.2.

c) De förfaranden tillsynsmyndigheterna ska följa när de utbyter information, utövar sina befogenheter och uppfyller sina förpliktelser enligt artiklarna 237–240."

61. Artikel 242.1 ska ersättas med följande:

"1. Senast den 31 december 2017 ska kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av avdelning III, särskilt av tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegiet, dess funktionsduglighet och tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, och ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, om lämpligt åtföljd av förslag till ändringar av detta direktiv."

62. I artikel 242.2 ska datumet "31 oktober 2015" ersättas med datumet "31 december 2018".

63. Artikel 244.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på punkterna 2 och 3 i den här artikeln i fråga om definition av väsentliga riskkoncentrationer.

5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller tillsyn över riskkoncentrationer ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att med avseende på punkt 3 specificera identifiering av väsentliga riskkoncentrationer och besluta om lämpliga tröskelvärden.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av, med avseende på punkt 2, blanketter och mallar för rapportering av sådana riskkoncentrationer.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.”

64. Artikel 245.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på punkterna 2 och 3 i den här artikeln i fråga om definition av väsentliga transaktioner inom en grupp.

5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller tillsyn över transaktioner inom en grupp får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med avseende på punkt 3 för att specificera identifiering av väsentliga transaktioner inom en grupp.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av, med avseende på punkt 2, förfarandena, blanketter och mallar för rapportering av sådana transaktioner inom en grupp.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.”

65. Artikel 247.3–247.7 ska ersättas med följande:

”3. I särskilda fall får de berörda tillsynsmyndigheterna, på begäran från någon av de andra tillsynsmyndigheterna, fatta ett gemensamt beslut att göra avsteg från de kriterier som anges i punkt 2 om det vore olämpligt att tillämpa dessa kriterier med hänsyn till gruppens struktur och den relativa omfattningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter i olika länder och utse en annan tillsynsmyndighet till grupptillsynsmyndighet.

I det avseendet får varje berörd tillsynsmyndighet begära att frågan om huruvida kriterierna i punkt 2 är lämpliga tas upp till diskussion. En sådan diskussion ska inte äga rum mer än en gång per år.

De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om valet av grupptillsynsmyndighet inom tre månader från det att diskussionen om frågan begärdes. Innan de berörda tillsynsmyndigheterna fattar sitt beslut ska de ge företagsgruppen möjlighet att yttra sig.

Den utsedda grupptillsynsmyndigheten ska till gruppen överlämna det gemensamma beslutet tillsammans med en fullständig motivering.

4. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tremånadersperiod som avses i punkt 3 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska de berörda tillsynsmyndigheterna uppskjuta sitt gemensamma beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det gemensamma beslutet ska anses avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna tremånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

5. Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad efter ett hänskjutande av ärendet enligt punkt 4. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att tremånadersperioden har löpt ut, eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Den utsedda grupptillsynsmyndigheten ska till gruppen och tillsynskollegiet överlämna det gemensamma beslutet tillsammans med en fullständig motivering.

6. Om inget gemensamt beslut kunnat fattas ska uppgiften som grupptillsynsmyndighet utföras av den tillsynsmyndighet som fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

7. Eiopa ska åtminstone årligen underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om eventuella betydande svårigheter som uppstått vid tillämpningen av punkterna 2, 3 och 6.

Om någon sådan betydande svårighet uppstår vid tillämpningen av de kriterier som fastställts i punkterna 2 och 3 i denna artikel, ska kommissionen anta delegerade akter enligt artikel 301a som ytterligare specificerar dessa kriterier."

66. Artikel 248 ska ändras på följande sätt:

a) Följande stycke ska läggas till i punkt 2:

"Om grupptillsynsmyndigheten inte utför de uppgifter som avses i punkt 1 eller om medlemmarna i tillsynskollegiet inte samarbetar i den utsträckning som krävs enligt denna punkt, kan någon av de berörda tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln."

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

"3. Tillsynskollegiet ska bestå av grupptillsynsmyndigheten, tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater där något dotterföretags huvudkontor är beläget och Eiopa i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010."

c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

"Om det uppstår delade meningar om upprättandet av samordningsöverenskommelserna får en medlem av tillsynskollegiet hänskjuta frågan till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln. Grupptillsynsmyndigheten ska fatta sitt slutgiltiga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Grupptillsynsmyndigheten ska vidarebefordra beslutet till andra berörda tillsynsmyndigheter."

d) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

"Utan att det påverkar de rättigheter och skyldigheter som tilldelats grupptillsynsmyndigheten och andra tillsynsmyndigheter genom detta direktiv, får samordningsöverenskommelserna fastställa ytterligare uppgifter för grupptillsynsmyndigheten, andra tillsynsmyndigheter eller Eiopa i fall där detta resulterar i en effektivare grupptillsyn och inte försämrar kollegiemedlemmarnas tillsynsverksamhet när det gäller deras enskilda ansvar."

e) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

"6. Eiopa ska utarbeta riktlinjer för hur tillsynskollegierna ska fungera operativt, vilka ska baseras på omfattande granskning av konvergensgraden i deras arbete. Sådana granskningar ska göras minst vart tredje år. Medlemsstaterna ska se till att grupptillsynsmyndigheten till Eiopa överlämnar informationen om hur tillsynskollegierna fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått och som är relevanta för granskningarna.

För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordningen mellan tillsynsmyndigheter får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att på basis av de riktlinjer som avses i första stycket närmare specificera hur tillsynskollegierna ska fungera operativt.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordningen mellan tillsynsmyndigheter ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med avseende på punkterna 1–6 för att specificera samordningen av grupptillsynen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

8. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på definitionen av *betydande filial*."

67. Artikel 249 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"För att dessa tillsynsmyndigheter, inklusive grupptillsynsmyndigheten, ska ha säkerställd tillgång till lika mycket relevant information ska de, utan att det påverkar deras respektive ansvarsområden och oavsett om de är etablerade i samma medlemsstat eller ej, till varandra överlämna sådan information för att möjliggöra och underlätta för de övriga myndigheterna att fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv. I det avseendet ska de berörda tillsynsmyndigheterna och grupptillsynsmyndigheten utan dröjsmål överlämna all information till varandra så snart den blir tillgänglig eller på begäran utbyta information. Den information som avses i detta stycke omfattar, men är inte begränsad till, information om åtgärder som har vidtagits av gruppen och tillsynsmyndigheterna samt information som har lämnats av gruppen."

b) Följande punkt ska införas:

"1a. När en tillsynsmyndighet inte har meddelat relevanta uppgifter eller en begäran om samarbete, särskilt för att utbyta relevanta uppgifter, har avslagits eller inte föranlett någon reaktion inom två veckor, får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa.

När ärendet hänskjuts dit får Eiopa, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget, agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordning och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) vilka uppgifter som ska insamlas systematiskt av grupptillsynsmyndigheten och spridas till övriga berörda tillsynsmyndigheter eller överlämnas till grupptillsynsmyndigheten av övriga berörda tillsynsmyndigheter,

b) vilka uppgifter som är väsentliga eller relevanta för tillsynen på gruppnivå i syfte att öka enhetligheten i tillsynsrapporteringen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning när det gäller samordningen och utbytet av information mellan tillsynsmyndigheterna ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden och mallar för överlämnande av uppgifter till grupptillsynsmyndigheten samt förfarandet för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter enligt bestämmelserna i denna artikel.

Eiopa ska till kommissionen överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010."

68. Artikel 250 ska ändras på följande sätt:

"Artikel 250

Samråd mellan tillsynsmyndigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248, ska berörda tillsynsmyndigheter, innan de fattar beslut som är av betydelse för andra tillsynsmyndigheters tillsynsuppgifter, samråda med varandra inom tillsynskollegiet i fråga om följande:

a) Förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp som kräver tillsynsmyndigheternas godkännande eller auktorisation.

b) Beslutet om förlängningen av återhämtningsplanen enligt artikel 138.3 och 138.4.

c) Betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som vidtagits av tillsynsmyndigheterna, däribland fastställande av kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet enligt artikel 37 och införande av begränsningar av användningen av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

I frågor som avses i punkterna b och c i första stycket ska samråd alltid ske med grupptillsynsmyndigheten.

Därutöver ska de berörda tillsynsmyndigheterna samråda med varandra innan de fattar ett beslut som bygger på information från andra tillsynsmyndigheter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248 får en tillsynsmyndighet besluta att avstå från samråd med andra tillsynsmyndigheter i brådskande fall eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta övriga berörda tillsynsmyndigheter."

69. I artikel 254.2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska föreskriva att deras myndigheter med ansvar för utövande av grupptillsyn ska ha tillgång till all information som är relevant för syftet med den tillsynen, oavsett vilken typ av företag informationen gäller. Artikel 35.1–35.5 ska gälla i tillämpliga delar.

Grupptillsynsmyndigheten får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen till en frekvens som är kortare än ett år på gruppnivå om alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen omfattas av begränsningen i enlighet med artikel 35.6, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.

Grupptillsynsmyndigheten får bevilja undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post på gruppnivå om alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen omfattas av undantaget i enlighet med artikel 35.7, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i gruppens verksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten."

70. I artikel 255.2 ska följande stycken läggas till:

"När en begäran till en annan tillsynsmyndighet om att en kontroll ska utföras i enlighet med denna punkt inte föranlett någon reaktion inom två veckor, eller när tillsynsmyndigheten i praktiken är förhindrad att utöva sin rätt att delta i enlighet med tredje stycket, får den myndighet som framställt begäran hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa ha rätt att delta i kontroller på plats, om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter."

71. Artikel 256 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska offentliggöras och fristerna för det årliga offentliggörandet av uppgifterna vad avser lägesrapporten om solvens och finansiell ställning i enlighet med punkt 2 och rapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå i enlighet med punkt 1.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”5. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor när det gäller rapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden och mallar och sätten att offentliggöra gruppens lägesrapport om solvens och finansiell ställning enligt bestämmelserna i denna artikel.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

72. Följande artikel ska införas:

”Artikel 256a

Gruppstruktur

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag årligen på gruppnivå offentliggör gruppens juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur, inbegripet en beskrivning av alla dotterföretag, fysiska filialer och väsentliga anknutna företag som tillhör gruppen.”

73. Artikel 258.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för samordningen av de åtgärder för att säkerställa regelefterlevnad som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.”

74. Artikel 259 ska ersättas med följande:

”Artikel 259

Eiopas rapportering

1. Eiopa ska varje år rapportera till Europaparlamentet i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) nr 1094/2010.

2. Eiopa ska bland annat rapportera om alla relevanta och viktiga erfarenheter från tillsynsverksamheten och samarbetet mellan tillsynsmyndigheter enligt avdelning III, och särskilt om

a) processen för utnämning av grupptillsynsmyndigheten, antalet grupptillsynsmyndigheter och deras geografiska spridning,

b) arbetet i tillsynskollegiet, särskilt tillsynsmyndigheternas medverkan och engagemang i de fall de inte är grupptillsynsmyndighet.

3. Eiopa får vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel även rapportera om de huvudsakliga lärdomarna från de granskningar som avses i artikel 248.6, där så är lämpligt.”

75. Artikel 260 ska ersättas med följande:

”Artikel 260

Moderföretag utanför unionen: kontroll av likvärdighet

1. I det fall som avses i artikel 213.2 c ska de berörda tillsynsmyndigheterna kontrollera huruvida försäkrings- och återförsäkringsföretag vars moderföretag har sina huvudkontor utanför unionen är föremål för tillsyn, utförd av en tillsynsmyndighet i ett tredjeland, som är likvärdig med vad som föreskrivs i denna avdelning i fråga om tillsyn på gruppnivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt artikel 213.2 a och b.

Om ingen delegerad akt har antagits i enlighet med punkterna 2, 3 eller 5 i den här artikeln, ska kontrollen genomföras av den tillsynsmyndighet som skulle ha varit grupptillsynsmyndighet om kriterierna i artikel 247.2 vore tillämpliga (nedan kallad *den tjänstgörande grupptillsynsmyndigheten*) på begäran av moderföretaget, av något av de försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade inom unionen eller på tillsynsmyndighetens eget initiativ. Eiopa ska bistå grupptillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Den ställföreträdande grupptillsynsmyndigheten ska därvid, med bistånd av Eiopa, samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar sitt beslut om likvärdighet. Det beslutet ska fattas i enlighet med de kriterier som antagits i enlighet med punkt 2. Den ställföreträdande grupptillsynsmyndigheten ska inte fatta något beslut avseende ett tredjeland som strider mot något beslut som tidigare fattats avseende det tredjelandet, såvida det inte är nödvändigt att beakta väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I och tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheter inte samtycker till det beslut som fattats i enlighet med tredje stycket får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom tre månader efter det att den ställföreträdande grupptillsynsmyndigheten meddelat beslutet. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.

2. Kommissionen får anta delegerade akter, i enlighet med artikel 301a, som specificerar kriterierna för att bedöma om tillsynsordningen av grupper i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

3. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 2 i den här artikeln har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att tillsynsordningen i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

En sådan delegerad akt ska regelbundet ses över för att beakta ändringar av den tillsynsordning för tillsyn över grupper som fastställs genom denna avdelning och motsvarande ordning i tredjelandet för tillsyn över grupper och alla andra ändringar av bestämmelserna som kan påverka beslutet om likvärdighet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla tredjeländer som avses i första stycket.

4. Om kommissionen inte antagit någon delegerad akt i enlighet med punkterna 3 eller 5 i den här artikeln ska artikel 262 tillämpas.

5. Genom undantag från punkt 3, och även om de kriterier som fastställts i punkt 2 inte har uppfyllts, får kommissionen under en begränsad tidsperiod, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den tillsynsordning som ett tredjeland tillämpar på företag vars moderföretag den 1 januari 2014 har sitt huvudkontor utanför unionen är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, om detta tredjeland uppfyller åtminstone följande kriterier:

a) Det har ingått ett åtagande gentemot unionen om att anpassa och tillämpa en tillsynsordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 3, innan denna begränsade period löper ut, och om att inleda bedömningsförfarandet.

b) Det har inrättat ett arbetsprogram för att uppfylla åtagandet enligt led a.

c) Det har avsatt tillräckligt med resurser för att uppfylla åtagandet enligt led a.

d) Det har en tillsynsordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens och på grupptillsyn.

e) Det har ingått skriftliga överenskommelser om att samarbeta och utbyta konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter enligt definitionen i artikel 13.10.

f) Det har ett oberoende tillsynssystem.

g) Det har fastställt skyldigheter avseende sekretess för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning, särskilt när det gäller utbyte av information med Eiopa och tillsynsmyndigheter enligt definitionen i artikel 13.10.

I alla delegerade akter om tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. De delegerade akterna ska ses över regelbundet på basis av lägesrapporter från det berörda tredjelandet, vilka ska läggas fram för och bedömas av kommissionen varje år. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de lägesrapporterna.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla tredjeländer som avses i första stycket.

Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de villkor som fastställs i första stycket. Delegerade akter kan också avse befogenheter för tillsynsmyndigheter att införa ytterligare tillsynsrapporteringskrav under perioden för tillfällig likvärdighet.

6. Den begränsade period som avses i punkt 5 ska upphöra den 31 december 2020 eller det datum då tillsynsordningen för det tredjelandet, i enlighet med punkt 3, har bedömts vara likvärdig med den som fastställs i denna avdelning, beroende på vilket som infaller först.

Denna period kan förlängas med högst ett år, om detta är nödvändigt för att Eiopa och kommissionen ska kunna genomföra bedömningen av likvärdighet enligt punkt 3.

7. När en delegerad akt antas, där det beslutas att tillsynsordningen i ett tredjeland är tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 5, ska medlemsstaterna tillämpa artikel 261, såvida det inte finns ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en medlemsstat med en balansomslutning som överstiger balansomslutningen för sitt moderföretag som är beläget utanför unionen. I det fallet ska uppgiften som grupptillsynsmyndighet utföras av den ställföreträdande grupptillsynsmyndigheten."

76. I artikel 262.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Om en likvärdig tillsyn enligt artikel 260 inte föreligger, eller om en medlemsstat inte tillämpar artikel 261 i samband med tillfällig likvärdighet enligt artikel 260.7, ska den medlemsstaten på försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpa något av följande:

a) Artiklarna 218–235 och artiklarna 244–258 i tillämpliga delar.

b) En av de metoder som fastställs i punkt 2."

77. I artikel 300 ska första stycket ersättas med följande:

"De belopp som i detta direktiv uttryckts i euro ska revideras vart femte år genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen i de harmoniserade konsumentprisindexen för samtliga medlemsstater som offentliggörs av kommissionen (Eurostat) från och med den 31 december 2015 fram till justeringsdagen och avrundat uppåt till närmaste 100 000-tal EUR."

78. Artikel 301 ska ersättas med följande:

"Artikel 301

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 2004/9/EG (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

Artikel 301a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b ska ges till kommissionen för en period på fyra år från den 23 maj 2014.

Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 eller 308b ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 301b

Tidsfristklausul för tekniska standarder för tillsyn

1. Fram till den 24 maj 2016 ska kommissionen, när den för första gången antar de tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 och 249, tillämpa det förfarande som fastställs i artikel 301a. Eventuella ändringar av sådana delegerade akter eller, efter det att övergångsperioden löpt ut, eventuella nya tekniska standarder för tillsyn, ska antas i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

2. Den delegering av befogenheter som avses i punkt 1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Senast den 24 maj 2016 får Eiopa lägga fram förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen för att anpassa de delegerade akter som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b till den tekniska utvecklingen på finansiella marknaderna.

Förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska begränsas till de tekniska aspekterna av de delegerade akter som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/210.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(*) Kommissionens beslut 2004/9/EG av den 5 november 2003 om att inrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén (EUT L 3, 7.1.2004, s. 34)."

79. I artikel 304 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet översända en rapport om tillämpningen av den metod som fastställs i punkt 1 och om den praxis tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkt 1, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Den rapporten ska särskilt behandla de gränsöverskridande effekterna av denna metods tillämpning så att regleringsarbitrage från försäkrings- och återförsäkringsföretags sida kan undvikas.”

80. Följande avsnitt ska läggas till i avdelning VI, kapitel I:

”AVSNITT 3

FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING

Artikel 308a

Infasning

1. Från och med den 1 april 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att fatta beslut om godkännande av följande:

a) Tilläggskapital i enlighet med artikel 90.

b) Klassificering av kapitalbasmedel som avses i artikel 95 tredje stycket.

c) Företagsspecifika parametrar i enlighet med artikel 104.7.

d) En fullständig eller partiell intern modell i enlighet med artiklarna 112 och 113.

e) Specialföretag som ska etableras på deras territorium i enlighet med artikel 211.

f) Ett mellanliggande försäkringsholdingbolags tilläggskapital i enlighet med artikel 226.2.

g) En gruppintern modell i enlighet med artiklarna 230, 231 och 233.5.

h) Användningen av undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker i enlighet med artikel 304.

i) Tillämpning av matchningsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i enlighet med artiklarna 77b och 77c.

j) Om medlemsstaterna så önskar, tillämpning av volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i enlighet med artikel 77d.

k) Tillämpning av övergångsåtgärden för riskfria räntesatser för durationer i enlighet med artikel 308c.

l) Tillämpning av övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar i enlighet med artikel 308d.

2. Från och med den 1 april 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:

a) Befogenhet att fastställa grupptillsynens nivå och omfattning i enlighet med avdelning III kapitel I, avsnitten 2 och 3.

b) Befogenhet att fastställa grupptillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 247.

c) Befogenhet att inrätta ett tillsynskollegium i enlighet med artikel 248.

3. Från och med den 1 juli 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:

a) Befogenhet att dra av ägarintresse i enlighet med artikel 228 andra stycket.

b) Befogenhet att fastställa valet av metod för beräkning av gruppsolvens i enlighet med artikel 220.

c) Befogenhet att fatta beslut om likvärdighet och, i förekommande fall, tillfällig likvärdighet i enlighet med artiklarna 227 och 260.

d) Befogenhet att låta försäkrings- och återförsäkringsföretag omfattas av artiklarna 238 och 239 i enlighet med artikel 236.

e) Befogenhet att fatta de beslut som avses i artiklarna 262 och 263.

f) Befogenhet att när så är lämpligt fastställa tillämpning av övergångsbestämmelser i enlighet med artikel 308b.

4. Medlemsstaterna ska ålägga de berörda tillsynsmyndigheterna att behandla ansökningar om godkännande eller tillstånd som lämnats in av försäkrings- och återförsäkringsföretag i enlighet med punkterna 2 och 3. De beslut som tillsynsmyndigheterna fattar om godkännande eller tillstånd ska inte börja tillämpas före den 1 januari 2016.

Artikel 308b

Övergångsbestämmelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som, senast den 1 januari 2016, har upphört med att teckna nya försäkrings- eller återförsäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet inte omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv förrän vid de datum som fastställs i punkt 2, då företaget antingen

a) har övertygat tillsynsmyndigheten om att det kommer att avsluta sin verksamhet före den 1 januari 2019, eller

b) är föremål för rekonstruktionsåtgärder som fastställs i avdelning IV kapitel II och en rekonstruktör har utsetts.

2. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av

a) punkt 1 a, ska omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv från och med den 1 januari 2019 eller från ett tidigare datum när tillsynsmyndigheten inte är tillfredsställd med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet,

b) punkt 1 b, ska omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv från och med den 1 januari 2021 eller från ett tidigare datum om tillsynsmyndigheten inte är tillfredsställd med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska endast omfattas av övergångsbestämmelserna i punkterna 1 och 2 om följande villkor uppfylls:

a) Företaget ingår inte i en grupp, eller om det ingår i en grupp, alla företag som ingår i gruppen upphör med att teckna nya försäkrings- eller återförsäkringsavtal.

b) Företaget ska till tillsynsmyndigheten överlämna en årlig rapport med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet.

c) Företaget har underrättat tillsynsmyndigheten om att det tillämpar övergångsbestämmelser.

Punkterna 1 och 2 ska inte förhindra ett företag från att bedriva verksamhet i enlighet med avdelningarna I, II och III i detta direktiv.

4. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över de försäkrings- och återförsäkringsföretag som berörs och överlämna den förteckningen till alla övriga medlemsstater.

5. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska medlemsstaterna säkerställa att fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att lämna de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 varje år eller med en kortare periodicitet minskar med två veckor varje räkenskapsår, med början senast 20 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och senast 14 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

6. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att offentliggöra de uppgifter som avses i artikel 51 minska med två veckor varje räkenskapsår, med början senast 20 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och senast 14 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

7. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att lämna in de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 varje kvartal minska med en vecka varje räkenskapsår, med början senast åtta veckor för varje kvartal som avslutas den 1 januari 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och med fem veckor för varje kvartal som avslutas den 1 januari 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att punkterna 5, 6 och 7 i denna artikel ska gälla i tillämpliga delar för försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag på gruppnivå i enlighet med artiklarna 254 och 256, varvid de frister som anges i punkterna 5, 6 och 7 ska förlängas med sex veckor.

9. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94, ska primärkapitalposter ingå i nivå 1-kapital upp till tio år efter den 1 januari 2016 förutsatt att de posterna

a) emitterades före den 1 januari 2016 eller före datum för ikraftträdande av den delegerade akt som avses i artikel 97, beroende på vilket datum som inträffar först,

b) den 31 december 2015 kan användas för att uppfylla den disponibla solvensmarginalen upp till 50 procent av solvensmarginalen enligt de lagar och andra författningar som antas enligt artikel 16.3 i direktiv 73/239/EEG, artikel 1 i direktiv 2002/13/EG, artikel 27.3 i direktiv 2002/83/EG och artikel 36.3 i direktiv 2005/68/EG,

c) inte annars skulle klassificeras som tillhörande nivå 1 eller 2 i enlighet med artikel 94.

10. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94, ska primärkapitalposter ingå i nivå 2-kapital upp till tio år efter den 1 januari 2016 förutsatt att de posterna

a) emitterades före den 1 januari 2016 eller före datumet för ikraftträdande av den delegerade akt som avses i artikel 97, beroende på vilket datum som inträffar först,

b) den 31 december 2015 kan användas för att uppfylla den disponibla solvensmarginalen upp till 25 procent av solvensmarginalen enligt de lagar och andra författningar som antas enligt artikel 16.3 i direktiv 73/239/EEG, artikel 1 i direktiv 2002/13/EG, artikel 27.3 i direktiv 2002/83/EG och artikel 36.3 i direktiv 2005/68/EG.

11. När det gäller försäkrings- eller återförsäkringsföretag som placerar i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument som bygger på ompaketerade lån som emitterades före den 1 januari 2011, ska kraven i artikel 135.2 endast gälla i situationer då nya underliggande exponeringar läggs till eller ersätts efter den 31 december 2014.

12. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100, 101.3 och 104 ska följande gälla:

a) Fram till den 31 december 2017 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en medlemsstats nationella valuta vara samma standardparametrar som de som skulle tillämpas på sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i deras nationella valuta.

b) År 2018 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln minskas med 80 procent när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.

c) År 2019 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln minskas med 50 procent när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.

d) Från och med den 1 januari 2020 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln inte minskas när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.

13. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100, 101.3 och 104, ska de standardparametrar som ska användas för aktier som företaget köpt senast den 1 januari 2016 vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk i enlighet med standardformeln utan alternativet i artikel 304 beräknas som det vägda genomsnittet av

a) den standardparameter som ska användas för att beräkna undergruppen aktiekursrisk i enlighet med artikel 304, och

b) den standardparameter som ska användas för att beräkna undergruppen aktiekursrisk i enlighet med standardformeln utan det alternativ som beskrivs i artikel 304.

Vikten för den parameter som beskrivs i led b i första stycket ska öka åtminstone linjärt i slutet av varje år från 0 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 100 procent den 1 januari 2023.

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de kriterier som ska uppfyllas, inbegripet de aktier som får utnyttja övergångsperioden.

För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den övergångsperioden ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden vid tillämpningen av denna punkt.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i fjärde stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

14. Utan hinder av artikel 138.3 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 138.4, ska tillsynsmyndigheten kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag som uppfyller kravet på föreskriven solvensmarginal i artikel 16a i direktiv 73/239/EEG, artikel 28 i direktiv 2002/83/EG eller artiklarna 37, 38 eller 39 i direktiv 2005/68/EG, såsom de är tillämpliga i medlemsstatens lagstiftning dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet, men som inte efterlever solvenskapitalkravet under det första tillämpningsåret för det här direktivet, vidtar nödvändiga åtgärder för att upprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet eller reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att upprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som nämns i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att säkerställa att solvenskapitalkravet följs, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades.

15. Om hemmedlemsstaterna den 23 maj 2014 tillämpade de bestämmelser som avses i artikel 4 i direktiv 2003/41/EG får den hemmedlemsstaten fram till den 31 december 2019 fortsätta att tillämpa de lagar och andra författningar som de antagit för att uppfylla artiklarna 1–19, 27–30, 32–35 och 37–67 i direktiv 2002/83/EG och som var i kraft den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG.

Kommissionen får anta delegerade akter för att ändra den övergångsperiod som föreskrivs i denna punkt om ändringar av artiklarna 17–17c i direktiv 2003/41/EG har antagits före det datum som anges i denna punkt.

16. Medlemsstaterna får ge det moderförsäkrings- eller moderåterförsäkringsföretag som har det yttersta ägarintresset möjlighet att under en period fram till den 31 mars 2022 ansöka om godkännande av en gruppintern modell som tillämpas på en del av en grupp, om både företaget och företaget med det yttersta ägarintresset är belägna i samma medlemsstat och om denna del utgör en urskiljbar del som uppvisar en väsentligt annorlunda riskprofil än de övriga i gruppen.

17. Utan hinder av artiklarna 218.2 och 218.3, ska de övergångsbestämmelser som avses i punkterna 8–12 och 15 i den här artikeln och i artiklarna 308c, 308d och 308e gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Utan hinder av artikel 218.2, 218.3 och 218.4, ska de övergångsbestämmelser som avses i punkt 14 i den här artikeln gälla i tillämpliga delar på gruppnivå och om försäkrings- eller återförsäkringsföretagen med ägarintresse eller försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp uppfyller de jämkade solvenskraven enligt artikel 9 i direktiv 98/78/EG men inte uppfyller solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Kommissionen ska anta delegerade akter, enligt artikel 301a, för att fastställa ändringarna av gruppsolvensen om de övergångsbestämmelser som anges i punkt 13 i den här artikeln är tillämpliga och avser

a) eliminering av dubbelräkning av poster i kapitalbasen och av kapital som skapats inom en grupp som fastställs i artiklarna 222 och 223,

b) värdering av tillgångar och skulder som fastställs i artikel 224,

c) tillämpning av beräkningsmetoderna för anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag som fastställs i artikel 225,

d) tillämpning av beräkningsmetoderna för mellanliggande försäkringsholdingföretag som fastställsi artikel 226,

e) beräkningsmetoder för solvensen på gruppnivå som fastställs i artiklarna 230 och 233,

f) beräkning av solvenskapitalkravet på gruppnivå som fastställs i artikel 231,

g) fastställande av kapitaltillägg som fastställs i artikel 232,

h) principer vid beräkningen av solvens på gruppnivå för ett försäkringsholdingföretag som fastställs i artikel 235.

Artikel 308c

Övergångsbestämmelser för de riskfria räntesatserna

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa en tillfällig justering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i fråga om godkända försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser.

2. Justeringen ska beräknas för varje valuta som en del av skillnaden mellan

a) den räntesats som fastställts av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med artikel 20 i direktiv 2002/83/EG vid sista tillämpningsdagen för det direktivet,

b) den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringssats som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som bästa skattningen för portföljen med godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om pengarnas tidsvärde beaktas med tillämpning av riskfria basräntesatser för relevanta durationer i enlighet med artikel 77.2.

Om medlemsstaterna har antagit lagar och andra författningar enligt artikel 20.1.B a ii i direktiv 2002/83/EG, ska den räntesats som avses i led a första stycket i denna punkt fastställas med tillämpning av de metoder som användes av försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vid den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG.

Den del som avses i första stycket ska minska linjärt i slutet av varje år från 100 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 0 procent den 1 januari 2032.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska den riskfria räntesats för relevanta durationer som avses i led b vara den riskfria räntesats för relevanta durationer som avses i artikel 77d.

3. De godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelserna ska endast omfatta försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser som uppfyller följande kriterier:

a) De kontrakt som genererar försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelserna hade ingåtts före den första tillämpningsdagen för detta direktiv, med undantag av kontraktsförlängningar på eller efter detta datum.

b) Fram till och med den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG fastställdes de försäkringstekniska avsättningarna för försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelserna i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt artikel 20 i det direktivet vid sista tillämpningsdagen för det direktivet.

c) Artikel 77b inte tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar punkt 1 ska

a) inte inkludera de godkända försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna vid beräkningen av den volatilitetsjustering som aves i artikel 77d,

b) inte tillämpa artikel 308d,

c) inom ramen för den lägesrapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51, offentliggöra att de tillämpar den tillfälliga riskfria räntesatsen för durationer och offentliggöra kvantifieringen av hur deras finansiella position skulle påverkas om de inte tillämpade denna övergångsåtgärd.

Artikel 308d

Övergångsåtgärd för försäkringstekniska avsättningar

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa ett tillfälligt avdrag för försäkringstekniska avsättningar. Avdraget får tillämpas på den homogena riskgruppsnivå som avses i artikel 80.

2. Det tillfälliga avdraget ska motsvara en del av skillnaden mellan följande belopp:

a) De försäkringstekniska avsättningarna efter avdrag av de belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, beräknade i enlighet med artikel 76 vid den första tillämpningsdagen för detta direktiv.

b) De försäkringstekniska avsättningarna efter avdrag av de belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal beräknade i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt artikel 15 i direktiv 73/239/EEG, artikel 20 i direktiv 2002/83/EG och artikel 32 i direktiv 2005/68/EG dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet.

Den högsta avdragsbara delen ska minska linjärt i slutet av varje år från 100 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 0 procent den 1 januari 2032.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag vid den första tillämpningsdagen för detta direktiv tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska det belopp som avses i led a beräknas med volatilitetsjusteringen för den dagen.

3. Med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande eller på dennes initiativ, får de belopp för de försäkringstekniska avsättningarna, i förekommande fall inklusive beloppet för volatilitetsjusteringen, som används för att beräkna det tillfälliga avdrag som avses i punkterna 2 a och b räknas om var 24:e månad, eller oftare om företagets riskprofil har ändrats väsentligt.

4. Det avdrag som avses i punkt 2 får begränsas av tillsynsmyndigheten om tillämpningen av det kan leda till en minskning av de krav på finansiella medel som gäller för företaget jämfört med kraven vid en beräkning i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt direktiv 73/239/EEG, direktiv 2002/83/EG och direktiv 2005/68/EG dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet.

5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar punkt 1 ska

a) inte tillämpa artikel 308c,

b) om de inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av det tillfälliga avdraget, till sin tillsynsmyndighet lämna in en årlig lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att vid utgången av den övergångsperiod som fastställs i punkt 2 återupprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

c) inom ramen för den lägesrapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51, offentliggöra att de tillämpar det tillfälliga avdraget för försäkringstekniska avsättningar och offentliggöra kvantifieringen av hur deras finansiella position skulle påverkas om de inte tillämpade det tillfälliga avdraget.

Artikel 308e

Infasningsplan för övergångsåtgärderna för riskfria räntesatser och försäkringstekniska avsättningar

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar de övergångsåtgärder som avses i artiklarna 308c eller 308d ska informera tillsynsmyndigheten så snart de konstaterar att de inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsåtgärder. Tillsynsmyndigheten ska kräva att de berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de uppfyller solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden.

Inom två månader från det att de konstaterat att de inte uppfyller solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsåtgärder, ska de berörda försäkrings- och återförsäkringsföretagen till sin tillsynsmyndighet lämna in en infasningsplan i vilken de redogör för de åtgärder som har planerats för att vid utgången av övergångsperioden återupprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet. Det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget får uppdatera infasningsplanen under övergångsperioden.

De berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen ska varje år till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för de åtgärder som har vidtagits för att vid utgången av övergångsperioden uppfylla solvenskapitalkravet. Tillsynsmyndigheterna ska återkalla godkännandet av tillämpningen av övergångsåtgärden om lägesrapporten visar att uppfyllandet av solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden är orealistiskt."

81. Artikel 309.1 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–-233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 och 304 samt bilagorna III och IV senast den 31 mars 2015. De ska genast överlämna texterna till dessa åtgärder till kommissionen."

b) Följande stycke ska läggas till:

"Utan hinder av andra stycket, ska medlemsstaterna tillämpa de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 308a från och med den 1 april 2015."

82. Följande artikel ska införas:

"Artikel 310a

Eiopas personal och resurser

Eiopa ska göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna i enlighet med detta direktiv och översända en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

83. Artikel 311 ska ersättas med följande:

”Artikel 311

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 308a ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

Artiklarna 1, 2, 3, 5–9, 11, 12, 15, 16, 17, 19–22, 24, 25, 33, 57–66, 69, 70, 73, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308, 308b och bilagorna I och II, V, VI och VII ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Kommissionen får anta delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande före det datum som avses i tredje stycket.”

84. I bilaga III A ska punkt 28 ersättas med följande:

”28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2157/2001(1).

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta skadeförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med definitionen i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 (*).

(*) Rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (EUT L 207, 18.8.2003, s. 1).”

85. I bilaga III B ska punkt 28 ersättas med följande:

”28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta livförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med förordning (EG) nr 1435/2003.”

86. I bilaga III C ska punkt 28 ersättas med följande:

”28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta återförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med förordning (EG) nr 1435/2003.”

87. I jämförelsetabellen i bilaga VII, under kolumnen ”Detta direktiv” ska artikel 13.27 införas som motsvarande artikel 5 d i direktiv 73/239/EEG.

Artikel 3

Ändring av förordning (EG) nr 1060/2009

I förordning (EG) nr 1060/2009 ska artikel 2.3 utgå.

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) nr 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

   ”1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

   Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet får invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad. Den förlängda perioden får förlängas med ytterligare en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

2. I artikel 17.2 ska andra stycket ersättas med följande:

   ”Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning, inbegripet i fråga om hur de akter som avses i artikel 1.2 tillämpas i enlighet med unionsrätten.”

Artikel 5

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) nr 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

   ”1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ får denna period förlängas med tre månader.

   Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet får invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad. Den förlängda perioden får förlängas med ytterligare en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

2. I artikel 17.2 ska andra stycket ersättas med följande:

   ”Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning, inbegripet i fråga om hur de akter som avses i artikel 1.2 tillämpas i enlighet med unionsrätten.”

Artikel 6

Översyn

Kommissionen ska senast den 1 januari 2017 och därefter varje år för Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om huruvida ESA-myndigheterna har lagt fram de förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som avses i direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG, oavsett om det är obligatoriskt eller frivilligt att lägga fram sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande, tillsammans med eventuella förslag.

Artikel 7

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 mars 2015 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1.1 och 2.1, 2.3, 2.6–2.11, 2.13, 2.14, 2.17–2.23, 2.32, 2.34, 2.36, 2.38–2.44, 2.46–2.54, 2.56–2.59, 2.65–2.70, 2.72, 2.75, 2.76, 2.80, 2.81, 2.84, 2.85 och 2.86. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa åtgärder.

2. De ska tillämpa de åtgärder som avses i punkt 1 från och med den 1 januari 2016.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 2.25, 2.43 och 2.82 ska tillämpas från och med den 31 mars 2015.

Artikel 9

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS
Ordförande	*Ordförande*

Sammanfattning av promemorian

I promemorian lämnas förslag i flera olika frågor inom försäkrings- och tjänstepensionsområdena.

Det föreslås ändringar i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m., lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer, lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, lagen (2004:575) om europabolag, lagen (2006:595) om europakooperativ, delgivningslagen (2010:1932), försäkringsrörelselagen (2010:2043), lagen (2014:836) om näringsförbud och lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag. Dessa lagändringar föranleds huvudsakligen av genomförandet i svensk rätt av andra tjänstepensionsdirektivet. Det direktivet genomförs i övrigt genom lagen om tjänstepensionsföretag och andra lagändringar som trädde i kraft den 15 december 2019 (prop. 2018/19:158 och prop. 2018/19:159, finansutskottets betänkanden 2019/20:FiU12 och 2019/20:FiU13, rskr. 2019/20:26 och 2019/20:27). Genom de lagändringar som föreslås i promemorian förtydligas och kompletteras genomförandet på några punkter.

I promemorian lämnas också förslag på ändringar i försäkringsrörelselagen, som delvis är föranledda av Solvens II-direktivet. Det direktivet är i svensk rätt genomfört huvudsakligen i försäkringsrörelselagen (se prop. 2015/16:9). Genom de lagändringar som föreslås i promemorian förtydligas genomförandet på några punkter. Därutöver förtydligas och justeras den associationsrättsliga regleringen i försäkringsrörelselagen i några avseenden.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2020.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

dels att 10 d, 10 e, 10 h–10 j, 10 m, 16 g, 16 i, 31 och 35 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 35 a §, av följande lydelse.

Lydelse enligt bet. 2019/20:FiU13 och rskr. 2019/20:26	*Föreslagen lydelse*
10 d §	
Sådana pensionsstiftelser som avses i 9 a § får använda optioner och terminskontrakt och andra liknande finansiella instrument för att sänka den finansiella risken i stiftelsen eller för att i övrigt effektivisera förvaltningen av stiftelsens tillgångar.	
Pensionsstiftelsen ska tillämpa föreskrifter som har meddelats med stöd av bestämmelserna om användning av derivatinstrument *i 6 kap. 14 § 3 försäkringsrörelselagen (2010:2043), utom när föreskrifterna gäller effektivisering av förvaltningen av skulderna*.	*Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter* om användning av derivatinstrument *enligt första stycket*.
10 e §	
En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *investerar* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), ska anta principer för sitt aktieägarengagemang i fråga om sådana aktier. Av principerna ska det framgå hur stiftelsen integrerar aktieägarengagemanget i sin *investeringsstrategi*.	En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *placerar* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), ska anta principer för sitt aktieägarengagemang i fråga om sådana aktier. Av principerna ska det framgå hur stiftelsen integrerar aktieägarengagemanget i sin *placeringsstrategi*.
Principerna ska beskriva hur stiftelsen	
1. övervakar relevanta frågor om bolag som den *investerar* i (portföljbolag), däribland bolagens	1. övervakar relevanta frågor om bolag som den *placerar* i (portföljbolag), däribland bolagens

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen.

strategi, finansiella och icke-finansiella resultat och risker, kapitalstruktur, sociala och miljömässiga påverkan och bolagsstyrning,

strategi, finansiella och icke-finansiella resultat och risker, kapitalstruktur, sociala och miljömässiga påverkan och bolagsstyrning,

2. för dialoger med företrädare för portföljbolag,
3. utövar rösträtt och andra rättigheter som är knutna till aktieinnehavet,
4. samarbetar med andra aktieägare,
5. kommunicerar med relevanta intressenter i portföljbolag, och
6. hanterar faktiska och potentiella intressekonflikter.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

10 h §[2]

Principerna för aktieägarengagemang enligt 10 e §, den årliga redogörelsen enligt 10 f § och uppgifter enligt 10 g § ska hållas tillgängliga på pensionsstiftelsens webbplats. Om stiftelsen inte har en egen webbplats får informationen hållas tillgänglig på en annan webbplats som enkelt kan nås.

Om pensionsstiftelsen inte redovisar omröstningar i den årliga redogörelsen på grund av att stiftelsen har gett en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, i uppdrag att ansvara för *investeringarna*, ska stiftelsen på webbplatsen uppge var kapitalförvaltaren har offentliggjort informationen om omröstningarna.

Om pensionsstiftelsen inte redovisar omröstningar i den årliga redogörelsen på grund av att stiftelsen har gett en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, i uppdrag att ansvara för *placeringarna*, ska stiftelsen på webbplatsen uppge var kapitalförvaltaren har offentliggjort informationen om omröstningarna.

Informationen ska tillhandahållas utan kostnad.

Lydelse enligt bet. 2019/20:FiU13 och rskr. 2019/20:26 *Föreslagen lydelse*

10 i §

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *investerar* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska i fråga om sådana aktier redogöra för hur de viktigaste inslagen i *investerings-*

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *placerar* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska i fråga om sådana aktier redogöra för hur de viktigaste inslagen i *placerings-*

[2] Senaste lydelse 2019:285.

strategin bidrar till tillgångarnas utveckling på medellång till lång sikt.	*strategin* bidrar till tillgångarnas utveckling på medellång till lång sikt.

10 j §

Om en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, *investerar* för en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och *investeringarna* avser aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska pensionsstiftelsen i fråga om sådana aktier redogöra för	Om en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, *placerar* för en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och *placeringarna* avser aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska pensionsstiftelsen i fråga om sådana aktier redogöra för
1. hur överenskommelsen med kapitalförvaltaren främjar *investeringsbeslut* som grundas på bedömningar av portföljbolagens finansiella och icke-finansiella resultat på medellång till lång sikt och främjar ett engagemang i portföljbolagen i syfte att förbättra deras resultat på medellång till lång sikt,	1. hur överenskommelsen med kapitalförvaltaren främjar *placeringsbeslut* som grundas på bedömningar av portföljbolagens finansiella och icke-finansiella resultat på medellång till lång sikt och främjar ett engagemang i portföljbolagen i syfte att förbättra deras resultat på medellång till lång sikt,

2. hur dels metoden och tiden för utvärdering av kapitalförvaltarens prestationer, dels ersättningen för kapitalförvaltningstjänsterna beaktar det långsiktiga resultatet i absoluta tal,
3. hur pensionsstiftelsen bevakar dels kapitalförvaltarens kostnader för portföljens omsättning, dels portföljens avsedda omsättningshastighet eller gränser för omsättningshastigheten, och
4. hur lång tid som överenskommelsen med kapitalförvaltaren gäller.

Om överenskommelsen med kapitalförvaltaren saknar en eller flera av de delar som redogörelsen ska omfatta, ska pensionsstiftelsen tydligt ange skälen för det.

10 m §

En arbetsgivare vars utfästelser om pension tryggas av en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket ska till de personer som omfattas av utfästelsen lämna den information som de behöver om

1. villkoren för pensionerna och deras värdeutveckling,
2. de överenskommelser som ligger till grund för pensionerna, och
3. utbetalningsalternativ inför pensioneringen.

Arbetsgivaren ska också årligen ge de personerna ett pensionsbesked som innehåller den information som de behöver om de individuella förmånerna och en upplysning om var ytterligare information finns tillgänglig.

	Arbetsgivaren ska på begäran av den som omfattas av utfästelsen lämna information om de antaganden som ligger till grund för prognoser i pensionsbeskedet.

16 g §

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket ska upprätta och följa riktlinjer för

1. riskhantering,
2. internrevision, och
3. verksamhet som omfattas av uppdragsavtal.

Pensionsstiftelsen ska upprätta och vid behov följa en beredskapsplan som säkerställer att verksamheten kan bedrivas kontinuerligt.

Pensionsstiftelsen ska upprätta och följa en sund ersättningspolicy för personer som leder eller övervakar verksamheten eller på annat sätt kan påverka riskerna i verksamheten.	Pensionsstiftelsen ska upprätta och följa en sund ersättningspolicy för personer som leder eller övervakar verksamheten eller på annat sätt kan påverka riskerna i verksamheten. *Stiftelsen ska regelbundet offentliggöra information om ersättningspolicyn.*

16 i §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

	1. de krav som ska gälla för dem som är verksamma i en pensionsstiftelse enligt 16 a och 16 e §§,
1. vad placeringsriktlinjerna och redogörelsen enligt 16 f § ska innehålla, och	*2.* vad placeringsriktlinjerna och redogörelsen enligt 16 f § ska innehålla, och
2. vad de styrdokument som anges i 16 g § ska innehålla.	*3.* vad de styrdokument som anges i 16 g § ska innehålla.
	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur information om ersättningspolicyn ska offentliggöras enligt 16 g §.

31 §

En pensions- eller personalstiftelse står under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sin hemvist. Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilken länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i ett län.

Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn *senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag*. En *sådan* pensions-	Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn. En pensionsstiftelse ska anmälas för tillsyn genast efter det att *styrelsen har tagit emot sitt*

stiftelse *som avses i 9 a § andra stycket* ska *dock* anmälas för tillsyn genast efter det att *uppdraget har tagits emot*.

uppdrag. En personalstiftelse ska anmälas för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag.

En anmälan enligt andra stycket ska innehålla uppgift om stiftelsens postadress och telefonnummer samt om styrelseledamöternas namn, personnummer, bostadsadress, postadress och telefonnummer. Till anmälan ska fogas en bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgift om storleken och arten av stiftelsens förmögenhet. När en ändring har inträtt i något förhållande som tidigare har anmälts, ska detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

En anmälan enligt andra stycket ska innehålla uppgift om stiftelsens postadress och telefonnummer samt om styrelseledamöternas namn, personnummer, bostadsadress, postadress och telefonnummer. Till anmälan ska fogas en bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgift om storleken och arten av stiftelsens förmögenhet. *En anmälan från en pensionsstiftelse ska även innehålla uppgift om hur många personer stiftelsen tryggar utfästelser om pension till och för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen.* När en ändring har inträtt i något förhållande *som anges i första och andra meningarna och* som tidigare har anmälts, ska detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § andra stycket, ska dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när en pensionsstiftelse har beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i 9 a § första och andra styckena.

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § *första eller* andra stycket, ska dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. *Styrelsen för en pensionsstiftelse ska också genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten när stiftelsens verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § första stycket.* Detsamma gäller när en pensionsstiftelse har beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i 9 a § första och andra styckena.

Efter ansökan från en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § andra stycket får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre ska tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § andra stycket.

Efter ansökan från en pensionsstiftelse som i enlighet med fjärde stycket andra meningen har anmält att den beslutat att tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § första och andra styckena får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre är skyldig att tillämpa de bestämmelserna på grund av sin anmälan.

Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över anmälda stiftelser.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt andra eller fjärde stycket. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt femte stycket och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om ingivning av anmälningar i registreringsärenden.

Lydelse enligt prop. 2019/20:37	*Föreslagen lydelse*
35 §	
Finansinspektionen får meddela de anmärkningar i fråga om en pensionsstiftelses förvaltning som inspektionen anser behövs.	
Finansinspektionen ska förelägga pensionsstiftelsen eller styrelsen att vidta rättelse, om inspektionen bedömer att	
1. avvikelse skett från någon av de bestämmelser som anges i 34 § första eller andra stycket,	
2. placeringsriktlinjerna inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning,	
3. stiftelsen använder olämpliga kreditvärderingsförfaranden eller hänvisningar i placeringsriktlinjerna till kreditbetyg som har utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut, eller	
4. styrdokumenten eller den egna riskbedömningen inte är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning.	
Om Finansinspektionen bedömer att en stiftelse förvaltar medel som avsatts till stiftelsen för personer som den tryggar utfästelser om pension till på ett sådant sätt som innebär att dessa personers intressen hotas, får inspektionen besluta om att utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av stiftelsen.	
Finansinspektionen får även begränsa pensionsstiftelsens förfoganderätt eller förbjuda stiftelsen att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om det bedöms vara nödvändigt för att skydda de personer som anges i tredje stycket. Finansinspektionen får besluta hur pensionsstiftelsen ska förvaltas efter ett sådant beslut.	
I fråga om styrelsens skyldighet att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning och beträffande tillsynen i övrigt ska *17* kap. 5 och *7* §§, *8 § 1, 13 § första stycket första meningen och andra stycket och 29 § samt 18 kap. 9, 15 och 27 §§* försäkringsrörelselagen (2010:2043) *samt föreskrifter som meddelats med stöd av 17 kap. 30 § samma lag* tillämpas på motsvarande sätt.	I fråga om styrelsens skyldighet att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning och beträffande tillsynen i övrigt ska *14* kap. 5 och *6* §§, *7 § 1 och 17 § samt 15 kap. 1 § andra stycket, 15 och 25 §§ lagen (2019:000) om tjänstepensionsföretag och 17 kap. 13 § första stycket första meningen och andra stycket* försäkringsrörelselagen (2010:2043) tillämpas på motsvarande sätt.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	35 a §
	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar styrelsen i en pensionsstiftelse ska lämna till Finansinspektionen enligt 14 kap. 5 § lagen (2019:000) om tjänstepensionsföretag och när de ska lämnas.
	Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter för pensionsstiftelser som ska bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet enligt 14 kap. 17 § lagen om tjänstepensionsföretag.
	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur upplysningar ska lämnas av styrelsen för en pensionsstiftelse enligt 14 kap. 5 § lagen om tjänstepensionsföretag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 §[1]	
En ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras hos Kronofogdemyndigheten. Om gäldenären är ett aktiebolag *eller* en ekonomisk förening, ska dock ansökan göras hos Bolagsverket.	En ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras hos Kronofogdemyndigheten. Om gäldenären är ett aktiebolag, en ekonomisk förening, *ett ömsesidigt försäkringsbolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening*, ska dock ansökan göras hos Bolagsverket.
Sökanden ska bifoga en förteckning över gäldenärens kända borgenärer och, såvitt möjligt, ange deras adress.	

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[1] Senaste lydelse 2018:712.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 6 och 7 §§, 2 kap. 1–3 §§, 3 kap. 2 och 6 §§ och 8 kap. 1 a § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige[1] ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt bet. 2019/20:FiU12 och rskr.2019/20:27	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	
6 §[2]	
Med *skadeförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).	
Med *livförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 12 § försäkringsrörelselagen.	
	Med tjänstepensionsförsäkring förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 4 § lagen (2019:000) om tjänstepensionsföretag.
Med *återförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen.	
Med *tjänstepension* förstås i denna lag sådana avtal som ett utländskt tjänstepensionsinstitut ingår med arbetsgivare och som syftar till att trygga förmåner som har samband med yrkesutövning och som	
1. betalas ut i form av engångsbelopp eller periodiska utbetalningar och beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder, eller	
2. kompletterar förmåner enligt 1 och tillhandahålls sekundärt i form av utbetalningar vid dödsfall, invaliditet eller upphörande av anställning eller i form av bidrag eller tjänster vid sjukdom, medellöshet eller dödsfall.	
Femte stycket gäller inte sådana avtal om tjänstepension som tecknas för egen räkning av egenföretagare.	*Fjärde* stycket gäller inte sådana avtal om tjänstepension som tecknas för egen räkning av egenföretagare.
Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta tillhör livförsäkring, om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring, om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag, ska den dock i detta företag höra till livförsäkring.	
För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 5 kap. 2, 5 och 11 §§ samt 7 kap. 4–12 §§.	

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 2005:1123.
[2] Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

7 §[3]

Med *skadeförsäkringsrisk som är belägen i Sverige* avses

1. risk som är hänförlig till egendom som finns i Sverige, när försäkringen avser antingen en byggnad eller en byggnad och dess lösöre, till den del byggnaden och lösöret täcks av samma försäkring,

2. risk som är hänförlig till ett fordon som är registrerat i Sverige utom, när fordonet köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i ett annat EES-land, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning,

3. risk som är hänförlig till ett fordon som är registrerat i ett annat EES-land än Sverige och som köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i Sverige, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning,

4. risk i samband med resa eller semester, när försäkringen har ingåtts för högst fyra månader och försäkringstagaren har tecknat den i Sverige.

När försäkringen inte avser försäkringsobjekt som avses i första stycket eller motsvarande försäkringsobjekt i utlandet anses skadeförsäkringsrisken vara belägen i Sverige, om försäkringstagaren är en fysisk person som har sin vanliga vistelseort här eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det etableringsställe som försäkringen gäller finns i Sverige.

När det gäller livförsäkring anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras om, i det fall då försäkringstagaren är en fysisk person, denne har sin vistelseort här eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det etableringsställe som försäkringen gäller finns i Sverige.

När det gäller tjänstepensionsförsäkring anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras, om det uppdragsgivande företag som åtagandet avser och som i egenskap av arbetsgivare ska göra inbetalningar till EES-försäkringsgivaren, har sitt etableringsställe i Sverige.

När det gäller tjänstepension anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras, om förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och den som har eller kommer att få rätt till ersättning regleras av svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

2 kap.

1 §[4]

En EES-försäkringsgivare som inte är ett återförsäkringsföretag och som i sitt hemland har tillstånd att driva försäkringsrörelse, får bedriva verksamhet i Sverige

[3] Ändringen innebär att fjärde stycket tas bort.
[4] Senaste lydelse 2008:101. Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

1. från en sekundäretablering här i landet med början två månader efter det att Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § eller dessförinnan, om Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar att verksamheten får påbörjas,

2. genom gränsöverskridande verksamhet, så snart Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 3 §.

Utöver det som anges i första stycket ska följande gälla för en EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring. Verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får inledas så snart försäkringsgivaren tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § tredje stycket, eller i varje fall två månader efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § andra stycket eller 3 § tredje stycket.

Lydelse enligt bet. 2019/20:FiU12 och rskr. 2019/20:27	*Föreslagen lydelse*
1 a §	
Ett utländskt tjänstepensionsinstitut som i sitt hemland har tillstånd eller är registrerat för att bedriva verksamhet avseende tjänstepension får bedriva sådan verksamhet i Sverige	
1. från en sekundäretablering här i landet,	
2. genom gränsöverskridande verksamhet.	
Tjänstepensionsverksamheten får inledas så snart tjänstepensionsinstitutet tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § *fjärde* stycket, eller i varje fall sex veckor efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § *tredje* stycket eller 3 § *fjärde* stycket.	Tjänstepensionsverksamheten får inledas så snart tjänstepensionsinstitutet tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § *tredje* stycket, eller i varje fall sex veckor efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § *andra* stycket eller 3 § *tredje* stycket.

2 §[5]

En underrättelse enligt 1 § 1 om sekundäretablering ska innehålla

1. uppgifter om sekundäretableringens adress och om vem som ska vara dess företrädare,

2. en plan över den tilltänkta verksamheten där det framgår hur etableringen är organiserad och vilket slags försäkringsrörelse som ska drivas där, och

3. ett intyg utfärdat av hemlandsmyndigheten om EES-försäkringsgivarens kapitalbas.

Varje gång en EES-försäkringsgivare åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering här i landet meddela tjänstepensionsförsäkring ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala försäkringspremierna, och

2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Varje gång ett utländskt tjänstepensionsinstitut åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering ingå avtal om tjänstepension som ska fullgöras här i landet ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland. Underrättelsen ska innehålla uppgift om

1. det uppdragsgivande företagets namn och hemvist,

2. i vilket land tjänstepensionsavtalen ska fullgöras, och

3. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för tjänstepensionsavtalen.

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klass 10 försäkringsrörelselagen (2010:2043) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförares ansvar ska underrättelsen enligt första stycket dessutom innehålla en försäkran att EES-försäkringsgivaren är medlem i Trafikförsäkringsföreningen.

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första stycket 1 och 2, får ändringen göras tidigast en månad efter det att försäkringsgivaren underrättat Finansinspektionen om ändringen. *Om ändringen innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska inledas, ska dock*

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första stycket 1 och 2, får ändringen göras tidigast en månad efter det att försäkringsgivaren underrättat Finansinspektionen om ändringen.

[5] Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

bestämmelserna i 1 § andra stycket samt andra stycket i denna paragraf tillämpas.

Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut avser att ändra sin verksamhet på ett sådant sätt som innebär att verksamhet avseende tjänstepension ska inledas, ska bestämmelserna i 1 a § andra stycket samt *tredje* stycket i denna paragraf tillämpas.

Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut avser att ändra sin verksamhet på ett sådant sätt som innebär att verksamhet avseende tjänstepension ska inledas, ska bestämmelserna i 1 a § andra stycket samt *andra* stycket i denna paragraf tillämpas.

3 §[6]

En underrättelse enligt 1 § 2 om gränsöverskridande verksamhet ska innehålla

1. uppgifter om vilket eller vilka slag av risker eller åtaganden försäkringarna ska täcka, och

2. ett intyg utfärdat av hemlandsmyndigheten om

a) försäkringsgivarens kapitalbas, och

b) de försäkringsklasser försäkringsgivarens koncession omfattar.

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klass 10 i försäkringsrörelselagen (2010:2043) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförares ansvar ska underrättelsen dessutom innehålla

1. uppgifter om vem som är försäkringsgivarens representant enligt 5 § trafikskadelagen (1975:1410), och

2. en försäkran att försäkringsgivaren är medlem i Trafikförsäkringsföreningen.

Varje gång en EES-försäkringsgivare åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet meddela tjänstepensionsförsäkring ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala försäkringspremierna, och

2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Varje gång ett utländskt tjänstepensionsinstitut åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet ingå avtal om tjänstepension ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland. Underrättelsen ska innehålla uppgift om

[6] Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

1. det uppdragsgivande företagets namn och hemvist,
2. i vilket land tjänstepensionsavtalen ska fullgöras, och
3. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för tjänstepensionsavtalen.

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första och andra styckena, får ändringen göras tidigast en månad efter det att Finansinspektionen underrättats om ändringen av den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. *Om ändringen innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska inledas, ska dock bestämmelserna i 1 § andra stycket samt tredje stycket i denna paragraf tillämpas.*

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första och andra styckena, får ändringen göras tidigast en månad efter det att Finansinspektionen underrättats om ändringen av den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

3 kap.

2 §[7]

Finansinspektionen ska, i samarbete med den behöriga myndigheten i hemlandet, utöva tillsyn över att en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut bedriver sin verksamhet i Sverige i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar deras näringsverksamhet.

Finansinspektionen ska lämna uppgifter till de behöriga myndigheterna i hemländerna, om dessa myndigheter behöver uppgifterna för sin tillsyn över försäkringsgivares och utländska tjänstepensionsinstituts verksamheter, samt i övrigt ha ett nära samarbete med dessa myndigheter och Europeiska kommissionen.

När det gäller EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring ska Finansinspektionen, om det behövs, senast två månader efter det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 2 kap. 2 § andra stycket eller 3 § tredje stycket till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland lämna uppgifter om tillämplig svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepensions-

[7] Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

försäkring, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

När det gäller utländska tjänstepensionsinstitut ska Finansinspektionen senast sex veckor efter det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 2 kap. 2 § *tredje* stycket eller 3 § *fjärde* stycket till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland lämna uppgifter om tillämplig svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepension, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

Finansinspektionen ska, när *försäkringsgivaren eller* tjänstepensionsinstitutet påbörjat sin verksamhet här i landet, underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om väsentliga ändringar i social- och arbetsmarknadslagstiftningen och i de bestämmelser om information som gäller här i landet.

När det gäller utländska tjänstepensionsinstitut ska Finansinspektionen senast sex veckor efter det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 2 kap. 2 § *andra* stycket eller 3 § *tredje* stycket till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland lämna uppgifter om tillämplig svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepension, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

Finansinspektionen ska, när tjänstepensionsinstitutet påbörjat sin verksamhet här i landet, underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om väsentliga ändringar i social- och arbetsmarknadslagstiftningen och i de bestämmelser om information som gäller här i landet.

6 §[8]

Om en EES-försäkringsgivare överträder denna lag eller en föreskrift som har meddelats med stöd av denna lag eller på annat sätt visar sig olämplig att driva verksamhet här, får Finansinspektionen förelägga försäkringsgivaren att vidta rättelse. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland när den förelägger om sådan rättelse. Om försäkringsgivaren inte följer föreläggandet, ska hemlandsmyndigheten också underrättas.

Om rättelse ändå inte sker, får Finansinspektionen förbjuda försäkringsgivaren att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya försäkringsavtal om risker som är belägna här i landet eller, när det gäller livförsäkring, om försäkringsåtaganden som ska fullgöras här i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

[8] Ändringen innebär bl.a. att åttonde stycket tas bort.

I brådskande fall får Finansinspektionen, utan att den behöriga myndigheten underrättats, vidta åtgärder som anges i andra stycket för att hindra ytterligare överträdelser.

Finansinspektionen får i brådskande fall, och utan att den utländska behöriga myndigheten underrättats, även förordna ett ombud att på försäkringsgivarens vägnar ta emot stämning och i övrigt företräda denne när det gäller redan meddelade försäkringar. Inspektionen ska genast införa kungörelse enligt 10 kap. 1 § 1 om förordnandet. Till dess att en sådan kungörelse har införts får en försäkringstagare, om försäkringsgivaren inte är en försäkringssammanslutning, sätta in förfallna försäkringspremier hos inspektionen med samma verkan som om de har betalats till försäkringsgivaren.

Om *en EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring* överträder sådana bestämmelser som anges i 2 § tredje stycket, ska Finansinspektionen genast underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

Om *en EES-försäkringsgivare*, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda den i Sverige tillämpliga *arbetsrätten* på tjänstepensionsområdet, får Finansinspektionen förbjuda *försäkringsgivaren* att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya avtal om *tjänstepensionsförsäkring* som ska fullgöras här i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i *försäkringsgivarens* hemland.

Ett förbud enligt sjätte stycket får meddelas först sedan Finansinspektionen har förelagt *EES-försäkringsgivaren* att vidta rättelse, om inte motsvarande åtgärd har vidtagits av den behöriga myndigheten i *försäkringsgivarens* hemland.

Det som sägs i femte–sjunde styckena om EES-försäkringsgivare ska tillämpas på motsvarande sätt för utländska tjänstepensionsinstitut.

Om *ett utländskt tjänstepensionsinstitut* överträder sådana bestämmelser som anges i 2 § tredje stycket, ska Finansinspektionen genast underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

Om *ett utländskt tjänstepensionsinstitut*, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda den i Sverige tillämpliga *social- och arbetsmarknadslagstiftningen* på tjänstepensionsområdet *eller de bestämmelser om information som gäller här i landet*, får Finansinspektionen förbjuda *tjänstepensionsinstitutet* att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya avtal om *tjänstepension* som ska fullgöras här i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i *tjänstepensionsinstitutets* hemland.

Ett förbud enligt sjätte stycket får meddelas först sedan Finansinspektionen har förelagt *tjänstepensionsinstitutet* att vidta rättelse, om inte motsvarande åtgärd har vidtagits av den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 kap.	
1 a §[9]	
Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring *skall* vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar *skall* ges den information de behöver. *I fråga om tjänstepensionsförsäkring skall informationen innehålla uppgifter om försäkringsgivaren och dennes verksamhet samt om de överenskommelser som ligger till grund för försäkringarna.*	Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring *ska* vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar *ska* ges den information de behöver.
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela *närmare* föreskrifter om vilken information som en försäkringsgivare *skall* lämna till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna och till dem som erbjuds att teckna en försäkring hos försäkringsgivaren.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilken information som en försäkringsgivare *ska* lämna till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna och till dem som erbjuds att teckna en försäkring hos försäkringsgivaren.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[9] Senaste lydelse 2005:1123.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:575) om europabolag

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:575) om europabolag[1]

dels att 7, 9 a, 15 och 26 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 9 a § ska lyda ”Särskilt om europabolag som driver försäkringsrörelse eller tjänstepensionsverksamhet”.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §[2]	
Bolagsverket ska föra ett register över europabolag (europabolagsregistret). I fråga om registrering i europabolagsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europabolaget driver bankrörelse *eller försäkringsrörelse*, bankregistret *respektive försäkringsregistret*. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2004:559) om arbetstagarinflytande i europabolag, ska även detta registreras.	Bolagsverket ska föra ett register över europabolag (europabolagsregistret). I fråga om registrering i europabolagsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europabolaget driver bankrörelse, bankregistret. *Om europabolaget driver försäkringsrörelse som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag tillämpas i stället bestämmelserna i aktiebolagslagen och andra författningar om registrering i försäkringsregistret.* Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2004:559) om arbetstagarinflytande i europabolag, ska även detta registreras.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. avgifter i ärenden om registrering enligt denna lag, och
2. handläggningen av registreringsärenden.

9 a §[3]	
När ett europabolag som driver försäkringsrörelse avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 10 §, 11 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 12–14 §§. Sådana bolag ska, om bolagsstämman med stöd av artikel 8 i SE-förordningen	När ett europabolag som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 10 §, 11 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 12–14 §§.

[1] Senaste lydelse av rubriken närmast före 9 a § 2010:2068.
[2] Senaste lydelse 2010:2068.
[3] Senaste lydelse 2010:2068.

har beslutat att bolagets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.	Sådana bolag ska, om bolagsstämman med stöd av artikel 8 i SE-förordningen har beslutat att bolagets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.

Tillstånd till flyttningen av säte ska meddelas om

1. försäkringstagarna och andra borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till bolagets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,

2. bolagets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med försäkringstagares och andra borgenärers intressen, och

3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel 8.15 i SE-förordningen.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om *lagakraftvunna* beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*.

Det som anges om Bolagsverket i 11 § tredje stycket och 11 a § första stycket ska i stället gälla Finansinspektionen eller regeringen.

15 §[4]

Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 13 eller 14 § har meddelats och beslutet har *vunnit* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 9 b § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 8.15 i SE-förordningen.	Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 13 eller 14 § har meddelats och beslutet har *fått* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 9 b § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 8.15 i SE-förordningen.
När det gäller europabolag som driver försäkringsrörelse ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har	När det gäller europabolag som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket

[4] Senaste lydelse 2010:2068.

meddelats enligt 9 a § andra stycket och beslutet har *vunnit* laga kraft.

dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 9 a § andra stycket och beslutet har *fått* laga kraft.

26 a §[5]

Om ett europabolag flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då flyttningen av säte har blivit gällande enligt artikel 8.10 i SE-förordningen.

Om ett aktiebolag deltar i bildandet av ett europabolag genom fusion enligt artikel 17 i SE-förordningen och europabolaget får säte i en annan stat än Sverige, ska styrelsen för aktiebolaget upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då europabolaget registreras enligt artikel 12 i SE-förordningen.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). När det gäller europabolag som driver försäkringsrörelse ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). När det gäller europabolag som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[5] Senaste lydelse 2010:2068.

Förslag till lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2006:595) om europakooperativ[1]

dels att 8, 10, 12 a, 20, 31 och 32 §§ ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 12 a § ska lyda ”Särskilt om europakooperativ som driver försäkringsrörelse eller tjänstepensionsverksamhet”.

Lydelse enligt bet. 2019/20:FiU12 och rskr. 2019/20:27	*Föreslagen lydelse*
8 §	
Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 29.2 i SCE-förordningen, när beslut om tillstånd har meddelats enligt 23 kap. 23 eller 24 § aktiebolagslagen (2005:551) och beslutet har fått laga kraft. När det gäller föreningar som driver finansieringsrörelse tillämpas i stället 12 kap. 22 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.	
När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse ska Bolagsverket utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 13 kap. 33 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller 10 kap. 62 § lagen (2019:000) om tjänstepensionsföretag och beslutet har fått laga kraft.	När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 13 kap. 33 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller 10 kap. 62 § lagen (2019:000) om tjänstepensionsföretag och beslutet har fått laga kraft.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
10 §[2]	
Bolagsverket ska föra ett register över europakooperativ (europakooperativsregistret). I fråga om registrering i europakooperativsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europakooperativet driver försäkringsrörelse, försäkringsregistret. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2006:477) om	Bolagsverket ska föra ett register över europakooperativ (europakooperativsregistret). I fråga om registrering i europakooperativsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europakooperativet driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag*, försäkringsregistret. Om en arbets-

[1] Senaste lydelse av rubriken närmast före 12 a § 2010:2074.
[2] Senaste lydelse 2010:2074.

arbetstagarinflytande i europakooperativ, ska även detta registreras.

tagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ, ska även detta registreras.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. avgifter i ärenden om registrering enligt denna lag, och
2. handläggningen av registreringsärenden.

12 a §[3]

När ett europakooperativ som driver försäkringsrörelse avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 14 och 15 §§, 16 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 17–19 §§. Sådana kooperativ ska, om föreningsstämman med stöd av artikel 7 i SCE-förordningen har beslutat att europakooperativets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.

När ett europakooperativ som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 14 och 15 §§, 16 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 17–19 §§. Sådana kooperativ ska, om föreningsstämman med stöd av artikel 7 i SCE-förordningen har beslutat att europakooperativets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.

Tillstånd till flyttningen av säte ska meddelas om

1. försäkringstagarna och andra borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till kooperativets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,
2. kooperativets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med försäkringstagares och andra borgenärers intressen, och
3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel *8.15* i *SE-förordningen*.

3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel *7.15* i *SCE-förordningen*.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om *lagakraftvunna* beslut som har med-

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om beslut som har meddelats med anledning

[3] Senaste lydelse 2011:919.

delats med anledning av sådana ansökningar.	av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*.

Det som anges om Bolagsverket i 16 § tredje stycket och 16 a § första stycket ska i stället gälla Finansinspektionen eller regeringen.

20 §[4]

Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 18 eller 19 § har meddelats och beslutet har *vunnit* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 13 § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 7.15 i SCE-förordningen.	Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 18 eller 19 § har meddelats och beslutet har *fått* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 13 § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 7.15 i SCE-förordningen.
När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 12 a § andra stycket och beslutet har *vunnit* laga kraft.	När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 12 a § andra stycket och beslutet har *fått* laga kraft.

31 §[5]

Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) som är tillämpliga på ekonomiska föreningar. När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse tillämpas i stället de bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag som är tillämpliga på försäkringsföreningar.	Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) som är tillämpliga på ekonomiska föreningar. När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* tillämpas i stället de bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag som är tillämpliga på försäkringsföreningar.

När det gäller europakooperativ som ger ut elektroniska pengar eller driver finansieringsrörelse tillämpas 12 kap. 28 § lagen (2004:297) om

[4] Senaste lydelse 2010:2074.
[5] Senaste lydelse 2018:173.

bank- och finansieringsrörelse respektive 3 kap. 10 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar i stället för första stycket.

32 §[6]

Om ett europakooperativ flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då flyttningen av säte har fått verkan enligt artikel 7.10 i SCE-förordningen.

Om en ekonomisk förening deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion enligt artikel 19 i SCE-förordningen och europakooperativet får säte i en annan stat än Sverige, ska styrelsen för den ekonomiska föreningen upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då europakooperativet registreras enligt artikel 11.1 i SCE-förordningen.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[6] Senaste lydelse 2010:2074.

Förslag till lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932)

Härigenom föreskrivs att 29 § delgivningslagen (2010:1932) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt bet. 2019/20:FiU12 och rskr. 2019/20:27	*Föreslagen lydelse*
29 §	
Särskild delgivning med juridisk person får användas av en myndighet om ett försök till vanlig delgivning eller förenklad delgivning har misslyckats i samma delgivningsärende eller ett sådant delgivningsförsök bedöms som utsiktslöst vid delgivning med	
1. aktiebolag som är registrerade i aktiebolagsregistret,	
2. ekonomiska föreningar, bostadsrättsföreningar, kooperativa hyresrättsföreningar och sambruksföreningar som är registrerade i föreningsregistret,	
3. handelsbolag, kommanditbolag, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är registrerade i handelsregistret,	
4. bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker som är registrerade i bankregistret,	
5. försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, tjänstepensionsaktiebolag *och* ömsesidiga tjänstepensionsbolag som är registrerade i försäkringsregistret,	5. försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, *försäkringsföreningar*, tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag *och tjänstepensionsföreningar* som är registrerade i försäkringsregistret,
6. europabolag som är registrerade i europabolagsregistret, och	
7. europakooperativ som är registrerade i europakooperativsregistret.	

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)[2]

dels att 12 kap. 85 § och 19 kap. 64 § ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 12 kap. 85 § och 19 kap. 64 § ska utgå,

dels att 11 kap. 37, 45 och 48 §§, 12 kap. 3, 81, 82, 85, 86 och 90 §§, 13 kap. 2 och 32 §§, 18 kap. 6 och 24 §§ och 19 kap. 8 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 13 kap. 40 § ska lyda ”Straff”,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 19 kap. 10 a–10 c och 50 a §§, och närmast före 19 kap. 10 a–10 c och 50 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
11 kap.	
37 §[3]	
Vid absorption av ett helägt dotterbolag gäller inte 23 kap. 32 och 33 §§ aktiebolagslagen (2005:551). I stället gäller följande.	
Moderbolaget ska ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen hos Finansinspektionen. Ansökan ska ges in senast en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen har registrerats enligt 23 kap. 30 § aktiebolagslagen, senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.	
I fråga om ett ärende enligt första stycket gäller 34 och 35 §§ i tillämpliga delar. Det som anges om överlåtande bolag ska avse dotterbolag och det som anges om övertagande bolag ska avse moderbolag.	
Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om ansökningar enligt andra stycket och om *lagakraftvunna* beslut som meddelats med anledning av sådana ansökningar. Bolagsverket ska efter en *sådan* underrättelse registrera tillståndet enligt 23 kap. 34 § aktiebolagslagen.	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om ansökningar enligt andra stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som *har* meddelats med anledning av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*. Bolagsverket ska efter en underrättelse *om ett sådant beslut* registrera tillståndet enligt 23 kap. 34 § aktiebolagslagen.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europarlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843.

[2] Senaste lydelse av
12 kap. 85 § 2018:731
19 kap. 64 § 2015:700
rubriken närmast före 19 kap. 64 § 2015:700.

[3] Senaste lydelse 2013:456.

Lydelse enligt bet. 2019/20:FiU12 och rskr. 2019/20:27

Föreslagen lydelse

45 §[4]

Utöver det som föreskrivs i 25 kap. *11 §* aktiebolagslagen (2005:551) *om i vilka fall allmän domstol eller Bolagsverket ska besluta att ett bolag ska gå i likvidation* gäller *för försäkringsaktiebolag* att Bolagsverket ska besluta att bolaget ska gå i likvidation om

Utöver det som föreskrivs *om tvångslikvidation* i 25 kap. aktiebolagslagen (2005:551) gäller att Bolagsverket ska besluta att bolaget ska gå i likvidation om

1. ett tillstånd att driva försäkringsrörelse för bestämd tid har gått ut utan att något nytt tillstånd har beviljats, eller

2. tillståndet att driva försäkringsrörelse har återkallats utan att bolaget i stället har fått ett tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:000) om tjänstepensionsföretag eller någon annan tillståndspliktig finansiell rörelse.

Beslutet enligt första stycket 2 ska fattas så snart det är praktiskt möjligt, dock senast dagen efter det att ansökan eller anmälan om likvidation kom in till Bolagsverket. Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

I ärenden om likvidation av försäkringsaktiebolag vars tillstånd att driva försäkringsrörelse har återkallats utan att bolaget i stället har fått ett tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag enligt lagen om tjänstepensionsföretag eller någon annan tillståndspliktig finansiell rörelse, ska 25 kap. 24 § aktiebolagslagen inte tillämpas.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en aktieägare eller på anmälan av Finansinspektionen.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

48 §[5]

Utöver det som föreskrivs i 25 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551) om kontrollbalansräkningens innehåll gäller för försäkringsaktiebolag följande.

Vid beräkningen av det egna kapitalets storlek ska det lämnas uppgift om den ökning av tillgångarnas sammanlagda värde som skulle följa om de redovisades till försäljningsvärdet med avdrag för de förväntade försäljningskostnaderna. I fråga om sådana tillgångar som anges i 4 kap. 2 § 4 och 5 lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag gäller att de tas upp till anskaffningsvärdet minskat med nödvändiga avskrivningar och nedskrivningar, om ett högre värde fås genom detta.

Värdehandlingar *som används för skuldtäckning enligt 6 kap. 3 § 1–4, 9–11, 16 och 17* får tas upp till

Följande värdehandlingar får tas upp till högre värde än det som följer av lagen om årsredovisning i

[4] Senaste lydelse 2013:166.
[5] Senaste lydelse 2015:826.

högre värde än det som följer av lagen om årsredovisning i försäkringsföretag. *Detta gäller bara om värdehandlingarna* kan avyttras till detta högre värde vid sådana tidpunkter att förutsättningarna att infria de försäkringsåtaganden som värdehandlingarna säkerställer kan anses tillfredsställande.

försäkringsföretag, *om de motsvarar försäkringstekniska avsättningar enligt 6 kap. 11 § första stycket och* kan avyttras till detta högre värde vid sådana tidpunkter att förutsättningarna att infria de försäkringsåtaganden som värdehandlingarna säkerställer kan anses tillfredsställande*:*

1. obligationer eller andra skuldförbindelser som svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet svarar för,

2. obligationer eller andra skuldförbindelser som Europeiska unionen eller en utländsk stat eller centralbank svarar för,

3. obligationer eller andra skuldförbindelser som en utländsk kommun eller därmed jämförlig utländsk samfällighet med befogenhet att kräva in skatter eller avgifter svarar för,

4. obligationer eller andra skuldförbindelser som en internationell organisation svarar för,

5. obligationer och andra skuldförbindelser som en bank, ett kreditmarknadsföretag, Svenska skeppshypotekskassan eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden svarar för,

6. obligationer och andra skuldförbindelser som ett utländskt kreditinstitut svarar för,

7. obligationer och andra skuldförbindelser som ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag svarar för,

8. skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–7 svarar för och för vilka panträtt i fastighet inom en viss andel av fastighetens eller tomträttens värde, eller tomträtt har lämnats som säkerhet, och

9. skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–7 svarar för och för

vilka annan betryggande säkerhet än panträtt i fastighet eller tomträtt har lämnats.

Andra värdehandlingar än de som avses i tredje stycket *och som utgörs av reversfordringar som ska betalas eller kan sägas upp till betalning av försäkringsaktiebolaget först efter längre tid än ett år får, om det finns särskilda skäl för det, tas upp över det verkliga värdet, dock högst till anskaffningsvärdet.*

Om det finns särskilda skäl för det får andra värdehandlingar än de som avses i tredje stycket *tas upp över det verkliga värdet, dock högst till anskaffningsvärdet. Detta gäller dock bara värdehandlingar som utgörs av reversfordringar som ska betalas eller kan sägas upp till betalning av försäkringsaktiebolaget först efter längre tid än ett år.*

12 kap.

3 §[6]

När det i detta kapitel hänvisas till lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som där sägs om

1. ekonomisk förening i stället avse ömsesidigt försäkringsbolag,
2. medlem i stället avse delägare,
3. stadgar i stället avse bolagsordning, *och*
4. föreningsstämma i stället avse bolagsstämma.

3. stadgar i stället avse bolagsordning,
4. föreningsstämma i stället avse bolagsstämma, *och*
5. föreningsregistret i stället avse försäkringsregistret.

Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt försäkrings–bolag ska det som där sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

81 §[7]

Vid fusion med ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 16 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar med de undantag och tillägg som följer av andra stycket.

I stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas 82–84 och 86 §§ i detta kapitel. *I 85 § i detta kapitel finns regler om tillämpning*

I stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas 82–84 och 86 §§ i detta kapitel. I 86 § i detta

[6] Senaste lydelse 2018:731.
[7] Senaste lydelse 2018:731.

av 16 kap. 12 och 24 §§ lagen om ekonomiska föreningar. I 86 § i detta kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. 28 och 29 §§ samma lag.

kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. 28 och 29 §§ samma lag.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt försäkringsbolag ska det som där sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

I stället för det som föreskrivs om tidpunkten för anmälan för registrering i 16 kap. 24 § andra stycket lagen om ekonomiska föreningar, ska en sådan anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd till verkställande av fusionsplanen har fått laga kraft.

82 §[8]

När fusionsplanen gäller i samtliga försäkringsbolag, ska såväl det eller de överlåtande bolagen som det övertagande bolaget ansöka om tillstånd att verkställa planen. Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan göras av det eller de svenska bolag som deltar i fusionen. Ansökan ska göras hos Finansinspektionen.

Vid fusion genom kombination ska försäkringsbolagen dessutom ansöka om tillstånd enligt 2 kap. 4 § och godkännande av bolagsordningen enligt 2 kap. 8 § för det övertagande bolaget. Vid gränsöverskridande fusion gäller detta bara om det övertagande bolaget ska ha sin hemvist i Sverige.

En ansökan enligt första stycket ska lämnas in inom en månad efter det att fusionsplanen gäller i samtliga bolag och, om fusionsplanen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar, senast två år efter det att fusionsplanen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket *och* om beslut som har fått laga kraft och som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har fått laga kraft och som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

[8] Senaste lydelse 2018:731.

85 §[9]

Det som sägs om föreningsregistret i 16 kap. 12 § och 24 § första stycket lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska i stället avse försäkringsregistret.

I stället för det som föreskrivs om tidpunkten för anmälan för registrering i 16 kap. 24 § andra stycket lagen om ekonomiska föreningar, ska en sådan anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd till verkställande av fusionsplanen har fått laga kraft.

I stället för det som föreskrivs om tidpunkten för anmälan för registrering i 16 kap. 24 § andra stycket lagen (*2018:672)* om ekonomiska föreningar, ska en sådan anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd till verkställande av fusionsplanen har fått laga kraft.

86 §[10]

Bestämmelserna om fusion genom absorption i 16 kap. 28 och 29 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska bara gälla vid fusion mellan bolag enligt 80 § i detta kapitel.

Moderbolaget ska ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen hos Finansinspektionen. Ansökan ska lämnas in senast en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen om ekonomiska föreningar, senast två år efter det att en uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

I fråga om ett sådant ärende gäller 83 och 84 §§ i tillämpliga delar. Det som sägs om överlåtande bolag ska då avse dotterbolag och det som sägs om övertagande bolag ska avse moderbolag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om ansökningar enligt andra stycket *och* om beslut som har fått laga kraft och som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om ansökningar enligt andra stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har fått laga kraft och som har meddelats med anledning av sådana ansökningar. *Bolagsverket ska efter en underrättelse om ett sådant beslut registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar.*

Bolagsverket ska efter en sådan underrättelse registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar.

[9] Senaste lydelse 2018:731. Ändringen innebär bl.a. att första stycket tas bort.
[10] Senaste lydelse 2018:731.

Det som sägs om föreningsregistret i 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar ska i stället avse försäkringsregistret.

90 §[11]

För registrering av ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 19 kap. 2–9 §§ och 23 kap. 1 och 2 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. *Det som sägs där om föreningsregistret ska i stället avse försäkringsregistret.*	För registrering av ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 19 kap. 2–9 §§ och 23 kap. 1 och 2 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

För överklagande av beslut av Finansinspektionen gäller 21 kap. 1–3 §§ i denna lag i stället för 23 kap. 1 och 2 §§ lagen om ekonomiska föreningar.

13 kap.

2 §[12]

Lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för försäkringsföreningar om inte något annat följer av denna lag. Vid tillämpning av lagen om ekonomiska föreningar på försäkringsföreningar ska det som där sägs om

1. ekonomisk förening avse försäkringsförening, och
2. föreningsregistret avse försäkringsregistret.

Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag som gäller i stället för eller utöver lagen om ekonomiska föreningar.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som där sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

32 §[13]

Vid fusion med en försäkringsförening gäller inte 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. I stället gäller 33–35 §§ i detta kapitel. I 36 § i detta kapitel finns särskilda bestämmelser om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar. När fusionen avser en försäkringsförening och ett helägt dotterbolag, gäller 33–35 §§ i tillämpliga delar. Det som sägs där om överlåtande förening ska i stället avse dotterbolaget.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs där om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

[11] Senaste lydelse 2018:731.
[12] Senaste lydelse 2018:731.
[13] Senaste lydelse 2018:731.

18 kap.

6 §[14]

Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 § senast den 1 januari 2032 och att inom två månader från dagen då bristen konstaterades överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Företaget ska lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

Företaget ska *varje år* lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

24 §[15]

Om någon i ledningen för ett försäkringsholdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 19 kap. 63 § första stycket, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet.

Om någon i ledningen för ett försäkringsholdingföretag *eller ett blandat finansiellt holdingföretag* inte uppfyller de krav som anges i 19 kap. 63 § första stycket, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet.

Detsamma gäller om ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som ställs på det enligt EU-förordningar som antagits med stöd av Solvens II-direktivet, 19 kap. eller föreskrifter som meddelats med stöd av det kapitlet.

19 kap.

8 §[16]

När Finansinspektionen enligt 7 § ska vara grupptillsynsmyndighet, får inspektionen tillsammans med berörda behöriga myndigheter komma överens om att en annan myndighet inom EES än inspektionen ska utses till grupptillsynsmyndighet. Finansinspektionen får träffa en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen utses till grupptillsynsmyndighet med hänsyn till gruppens struktur och den relativa betydelsen av gruppens verksamhet i olika länder.

Om det i ett annat fall än det som avses i första stycket skulle vara olämpligt med hänsyn till en grupps struktur och den relativa betydelsen av dess verksamhet i olika länder att grupptillsynsmyndigheten utses enligt de grunder som anges i artikel 247.2 i Solvens II-direktivet, får Finansinspektionen träffa en överenskommelse om att inspektionen eller en behörig myndighet ska vara grupptillsynsmyndighet för gruppen.

[14] Senaste lydelse 2015:700.
[15] Senaste lydelse 2017:233.
[16] Senaste lydelse 2015:700.

Om en överenskommelse enligt andra stycket innebär att Finansinspektionen utses till grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen fatta ett beslut om detta och överlämna beslutet till gruppen.

En överenskommelse enligt första eller andra stycket får träffas inom tre månader från den dag då frågan om en sådan överenskommelse väcktes av en berörd myndighet. Den berörda gruppen ska ges tillfälle att yttra sig.

En överenskommelse enligt första eller andra stycket får träffas inom tre månader från den dag då frågan om en sådan överenskommelse väcktes av en berörd myndighet. Den berörda gruppen ska ges tillfälle att yttra sig. *Finansinspektionen får högst en gång om året väcka frågan om en sådan överenskommelse.*

Samordningsöverenskommelse

10 a §

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet eller utövar tillsyn över ett enskilt försäkringsföretag som omfattas av grupptillsyn, ska inspektionen ingå en samordningsöverenskommelse med de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet. En sådan överenskommelse ska avse inrättandet av tillsynskollegiet och verksamheten i det. Överenskommelsen ska undertecknas av inspektionen.

En sådan överenskommelse som avses i första stycket ska åtminstone innehålla förfaranden för

1. beslutsprocessen vid de beslut som avses i artiklarna 231, 232 och 247 i Solvens II-direktivet, och

2. det samråd som avses i artiklarna 218.5 och 248.4 i Solvens II-direktivet.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett beslut om upprättande av en samordningsöverenskommelse ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Finansinspektionen ska överlämna

sitt beslut till de berörda behöriga myndigheterna.

Möte med behöriga myndigheter

10 b §

Finansinspektionen ska omedelbart kalla till möte med de behöriga myndigheterna som deltar i grupptillsynen över en grupp, om

1. inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag i gruppen eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett försäkringsföretag i gruppen,

2. inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av det gruppbaserade solvenskapitalkravet för den aktuella gruppen, beräknat enligt den metod som används i gruppen, eller

3. andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat.

Samråd med berörda behöriga myndigheter inom tillsynskollegiet

10 c §

Om ett beslut är av betydelse för behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium, ska Finansinspektionen samråda med dem innan inspektionen fattar beslut om

1. en förändring i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur för ett försäkringsföretag i den aktuella gruppen, om förändringen kräver inspektionens tillstånd,

2. en förlängning av tidsfristerna för upprättande och överlämnande av en återhämtningsplan enligt 18 kap. 4 § 1 eller för att vidta åtgärder enligt en åtgärdsplan enligt 18 kap. 4 § 2 eller 5 §, eller

3. betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som ska vidtas.

Om Finansinspektionen inte är grupptillsynsmyndighet, ska samråd ske med grupptillsynsmyndigheten innan inspektionen fattar sådana beslut som avses i första stycket 2 och 3.

Finansinspektionen ska också samråda med en behörig myndighet innan inspektionen fattar ett beslut som bygger på information från den behöriga myndigheten.

Samråd enligt första–tredje styckena behöver inte ske om ett beslut är brådskande eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. I så fall ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta de berörda behöriga myndigheterna om beslutet.

Inhämtande av information med hjälp av en behörig myndighet

50 a §

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet får inspektionen begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES, från ett moderföretag som har sitt huvudkontor i samma land som den myndigheten, inhämtar information som rör grupptillsynsmyndighetens uppgifter och vidarebefordrar informationen till inspektionen.

Om Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, behöver sådan information som avses i artikel 254.2 i Solvens II-direktivet och den informationen redan har lämnats till en behörig myndighet, ska inspektionen begära att få informationen från den myndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud

Härigenom föreskrivs att 11 § lagen (2014:836) om näringsförbud ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt bet. 2019/20:FiU12 och rskr. 2019/20:27 | *Föreslagen lydelse*

11 §

Den som har näringsförbud får inte

1. driva näringsverksamhet,

2. faktiskt utöva ledningen av en näringsverksamhet eller av en sådan juridisk person som är bokföringspliktig även om den inte driver näring,

3. vara bolagsman i ett annat handelsbolag än ett kommanditbolag eller komplementär i ett kommanditbolag eller medlem i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,

4. vara stiftare av ett aktiebolag eller en sparbank,

5. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för

– ett aktiebolag,

– en ekonomisk förening,

– en sparbank,

– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,

– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,

– en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,

– en pensionsstiftelse, eller

– en sådan ideell förening eller stiftelse som driver näringsverksamhet,

6. vara ledamot eller suppleant i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,

7. vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i

– ett aktiebolag,

– en ekonomisk förening,

– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,

– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,

– ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,

– en sparbank,

– en medlemsbank, eller

– en filial enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,

8. vara företagsledare i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige eller föreståndare enligt 2 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m.,

9. vara firmatecknare eller i annan egenskap vara ställföreträdare för en sådan juridisk person som anges i 3–5 eller vara firmatecknare för ett utländskt bankföretags filial,

10. äga så många aktier i ett aktiebolag eller ett europabolag med säte i Sverige att hans eller hennes andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget överstiger femtio procent,

11. inneha fullmakt att företräda en enskild näringsidkare i dennes näringsverksamhet eller en juridisk person som anges i 3–5,

12. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i en näringsverksamhet som drivs av en närstående till honom eller henne eller där en närstående har en sådan ställning som anges i 3 §, eller

13. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i den näringsverksamhet där han eller hon har åsidosatt sina skyldigheter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2019:000) om tjänstepensionsföretag

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 15, 20, 40, 41, 45, 48 och 61 §§ och 16 kap. 8, 26, 37 och 41 §§ lagen (2019:000) om tjänstepensionsföretag ska ha följande lydelse

Lydelse enligt bet. 2019/20:FiU12 och rskr. 2019/20:27	*Föreslagen lydelse*

10 kap.

15 §

Vid absorption av ett helägt dotterbolag ska ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen göras av moderbolaget. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att planen har blivit gällande hos moderbolaget. Om planen har registrerats enligt 23 kap. 30 § aktiebolagslagen (2005:551) ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 27 kap. 3 § samma lag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om en ansökan och om beslut som har fått laga kraft som har meddelats med anledning av ansökningen.	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om en ansökan. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har fått laga kraft som har meddelats med anledning av ansökningen.

Vid behandlingen av en ansökan tillämpas 12 och 13 §§.

20 §

Vid tillämpning av sådana bestämmelser i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar som det hänvisas till i 22–46 §§ eller i de bestämmelser som anges i 21 § ska det som sägs om

1. ekonomisk förening avse ömsesidigt tjänstepensionsbolag,
2. medlem avse delägare,
3. stadgar avse bolagsordning, och
4. föreningsstämma avse bolagsstämma.

Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag eller i försäkringsrörelselagen (2010:2043) som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar.

	När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska det som där sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

40 §

Vid fusion med ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag tillämpas 16 kap. 1–16, 20, 24–40 och 42–51 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska före-

ningar med de ändringar och tillägg som föreskrivs i 41–45 §§ i detta kapitel.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska det som där sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

41 §

Ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan ska göras av såväl överlåtande som övertagande bolag. Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan dock göras av det eller de svenska bolag som deltar i fusionen. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att fusionsplanen blivit gällande i samtliga bolag. Om planen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar, ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Vid fusion genom kombination ska bolagen också ansöka om tillstånd enligt 2 kap. 4 § och godkännande av bolagsordningen enligt 2 kap. 9 § för det övertagande bolaget. Vid gränsöverskridande fusion gäller detta bara om det övertagande bolaget ska ha hemvist i Sverige.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket *och* om beslut som har fått laga kraft och som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har fått laga kraft och som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

45 §

Bestämmelserna om fusion genom absorption i 16 kap. 28 och 29 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska bara gälla vid fusion mellan bolag enligt 39 § i detta kapitel. Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen ska göras av moderbolaget och ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att planen har blivit gällande hos det bolaget. Om planen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen om ekonomiska föreningar, ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om en ansökan *och* om beslut som har meddelats med anledning av ansökan och som fått laga kraft. Bolagsverket ska registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om föreningsregistret ska i stället avse försäkringsregistret.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om en ansökan. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av ansökan och som fått laga kraft. Bolagsverket ska registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar. Det som sägs där om föreningsregistret

ska i stället avse försäkringsregistret.

Vid behandlingen av en ansökan tillämpas 42 och 43 §§.

48 §

Lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska tillämpas på tjänstepensionsföreningar, om inte något annat följer av denna lag eller av sådana bestämmelser i försäkringsrörelselagen (2010:2043) som det hänvisas till i denna lag. Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag eller i försäkringsrörelselagen som gäller i stället för eller utöver lagen om ekonomiska föreningar. Vid tillämpningen av lagen om ekonomiska föreningar på tjänstepensionsföreningar ska det som sägs om

1. ekonomisk förening avse tjänstepensionsförening, och
2. föreningsregistret avse försäkringsregistret.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en tjänstepensionsförening ska det som där sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

61 §

Vid fusion med en tjänstepensionsförening tillämpas 62–64 §§ i detta kapitel i stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Bestämmelser om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar finns i 13 kap. 36 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). När fusionen avser en tjänstepensionsförening och ett helägt dotterbolag ska det som sägs i 62–64 §§ om överlåtande förening avse dotterbolaget.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs där om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

16 kap.

8 §

Om det i toppen av en grupp finns ett tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som är moderföretag till ett sådant moderföretag som avses i 2 § 3 b eller c, ska bestämmelserna om grupptillsyn i detta kapitel tillämpas bara på nivån för detta yttersta moderföretag.

Om det i toppen av en grupp finns ett tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som är moderföretag till ett sådant moderföretag som avses i 2 § 3 *a*, b eller c, ska bestämmelserna om grupptillsyn i detta kapitel tillämpas bara på nivån för detta yttersta moderföretag.

Första stycket gäller även om

1. det yttersta moderföretaget är ett företag som skulle vara ett

försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget som är dotterföretag i stället var ett försäkringsföretag, eller

2. det yttersta moderföretaget är ett blandat finansiellt holdingföretag.

26 §

Finansinspektionen får besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 23 och 24 §§ inte ska utövas på nivån för ett sådant tjänstepensionsföretag som avses i 2 § 1 eller 2 eller på nivån för det moderföretag som avses i 2 § 3 b eller c och som är ett anknutet företag till ett reglerat företag eller självt är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Finansinspektionen får besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 23 och 24 §§ inte ska utövas på nivån för ett sådant tjänstepensionsföretag som avses i 2 § 1 eller 2 eller på nivån för det moderföretag som avses i 2 § 3 *a,* b eller c och som är ett anknutet företag till ett reglerat företag eller självt är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

37 §

Ett företag som vid fullgörandet av skyldigheter enligt detta kapitel får sådan kunskap som avses i 36 §, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder.

Ett företag som vid fullgörandet av skyldigheter enligt detta kapitel får sådan kunskap som avses i 36 §, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. *Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.*

41 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade

1. hur *och när* den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade

kapitalkravet ska beräknas enligt 15–17, 20 och 22 §§,	kapitalkravet ska beräknas enligt 15–17, 20 och 22 §§,
2. innehållet i samt omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 18 §,	
3. innehållet i en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan enligt 21 § andra stycket,	
4. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 23 och 33 §§,	4. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 23, *27* och 33 §§,
5. företagsstyrningssystem inom en grupp enligt 29 §, *och*	5. företagsstyrningssystem inom en grupp enligt 29 §,
6. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 31 §.	6. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 31 §, *och*
	7. hur uppgifter enligt 37 § ska lämnas.
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur och när ett företag ska lämna upplysningar enligt 23 och 33 §§.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur och när ett företag ska lämna upplysningar enligt 23, *27* och 33 §§.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

Förteckning över remissinstanser

Följande remissinstanser har haft synpunkter: Bolagsverket, Finansinspektionen, Förhandlings- och samverkansrådet PTK, Försäkringsbolaget PRI Pensionsgaranti, ömsesidigt, Regelrådet, Skatteverket, Svenska Pensionsstiftelsers Förening (SPFA), Svenskt Näringsliv och Sveriges advokatsamfund.

Följande remissinstanser har uppgett att de inte har några synpunkter på förslagen: Arbetsgivarverket, Bokföringsnämnden, Fondbolagens förening, Förvaltningsrätten i Stockholm, Kammarrätten i Stockholm, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Konsumentverket, Kronofogdemyndigheten, Pensionsmyndigheten, Revisorsinspektionen, Riksgäldskontoret, Svensk Försäkring och Tjänstepensionsförbundet.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: FAR, Finansbolagens Förening, Företagarna, Landsorganisationen i Sverige (LO), Länsstyrelsen i Stockholms län, Riksdagens ombudsmän, Stockholms universitet Juridiska fakultetsnämnden, Svenska Bankföreningen, Sveriges akademikers centralorganisation (SACO) och Sveriges riksbank.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

dels att nuvarande 36 § ska betecknas 39 §,

dels att 9 a, 10 d, 10 e, 10 h–10 j, 10 m, 16 g, 16 i, 31 och 35 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 31 a–31 d och 36–38 §§, och närmast före 36 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 a §[2]	
För en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 16 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen gäller 10 a § andra stycket, 10 b–10 d och 16 b §§.	
Om pensionsstiftelsen tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen, gäller dessutom 10 e–10 l och 10 n §§, 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 d, 16 a, 16 c–16 j och 16 l §§.	
Även för en pensionsstiftelse som har gjort en anmälan i enlighet med *31 § fjärde stycket andra meningen* gäller bestämmelserna som anges i första och andra styckena, dock inte beträffande egenföretagares tryggande i stiftelse för egen räkning.	Även för en pensionsstiftelse som har gjort en anmälan i enlighet med *31 c § andra stycket* gäller bestämmelserna som anges i första och andra styckena, dock inte beträffande egenföretagares tryggande i stiftelse för egen räkning.
10 d §[3]	
Sådana pensionsstiftelser som avses i 9 a § får använda optioner och terminskontrakt och andra liknande finansiella instrument för att sänka den finansiella risken i stiftelsen eller för att i övrigt effektivisera förvaltningen av stiftelsens tillgångar.	
Pensionsstiftelsen ska tillämpa föreskrifter som har meddelats med stöd av bestämmelserna om användning av derivatinstrument *i 6 kap. 14 § 3 försäkringsrörelselagen (2010:2043), utom när före-*	*Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter* om användning av derivatinstrument *enligt första stycket*.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen.
[2] Senaste lydelse 2019:825.
[3] Senaste lydelse 2019:825.

skrifterna gäller effektivisering av förvaltningen av skulderna.

10 e §[4]

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *investerar* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), ska anta principer för sitt aktieägarengagemang i fråga om sådana aktier. Av principerna ska det framgå hur stiftelsen integrerar aktieägarengagemanget i sin *investeringsstrategi*.

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *placerar medel* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), ska anta principer för sitt aktieägarengagemang i fråga om sådana aktier. Av principerna ska det framgå hur stiftelsen integrerar aktieägarengagemanget i sin *placeringsstrategi*.

Principerna ska beskriva hur stiftelsen

1. övervakar relevanta frågor om bolag som den *investerar* i (portföljbolag), däribland bolagens strategi, finansiella och icke-finansiella resultat och risker, kapitalstruktur, sociala och miljömässiga påverkan och bolagsstyrning,

1. övervakar relevanta frågor om bolag som den *placerar medel* i (portföljbolag), däribland bolagens strategi, finansiella och icke-finansiella resultat och risker, kapitalstruktur, sociala och miljömässiga påverkan och bolagsstyrning,

2. för dialoger med företrädare för portföljbolag,
3. utövar rösträtt och andra rättigheter som är knutna till aktieinnehavet,
4. samarbetar med andra aktieägare,
5. kommunicerar med relevanta intressenter i portföljbolag, och
6. hanterar faktiska och potentiella intressekonflikter.

10 h §[5]

Principerna för aktieägarengagemang enligt 10 e §, den årliga redogörelsen enligt 10 f § och uppgifter enligt 10 g § ska hållas tillgängliga på pensionsstiftelsens webbplats. Om stiftelsen inte har en egen webbplats får informationen hållas tillgänglig på en annan webbplats som enkelt kan nås.

Om pensionsstiftelsen inte redovisar omröstningar i den årliga redogörelsen på grund av att stiftelsen har gett en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets

Om pensionsstiftelsen inte redovisar omröstningar i den årliga redogörelsen på grund av att stiftelsen har gett en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets

[4] Senaste lydelse 2019:825.
[5] Senaste lydelse 2019:285.

direktiv (EU) 2017/828, i uppdrag att ansvara för *investeringarna*, ska stiftelsen på webbplatsen uppge var kapitalförvaltaren har offentliggjort informationen om omröstningarna.

direktiv (EU) 2017/828, i uppdrag att ansvara för *placeringarna*, ska stiftelsen på webbplatsen uppge var kapitalförvaltaren har offentliggjort informationen om omröstningarna.

Informationen ska tillhandahållas utan kostnad.

10 i §[6]

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *investerar* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska i fråga om sådana aktier redogöra för hur de viktigaste inslagen i *investeringsstrategin* bidrar till tillgångarnas utveckling på medellång till lång sikt.

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och som *placerar medel* i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska i fråga om sådana aktier redogöra för hur de viktigaste inslagen i *placeringsstrategin* bidrar till tillgångarnas utveckling på medellång till lång sikt.

10 j §[7]

Om en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, *investerar* för en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och *investeringarna* avser aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska pensionsstiftelsen i fråga om sådana aktier redogöra för

1. hur överenskommelsen med kapitalförvaltaren främjar *investeringsbeslut* som grundas på bedömningar av portföljbolagens finansiella och icke-finansiella resultat på medellång till lång sikt och främjar ett engagemang i portföljbolagen i syfte att förbättra deras resultat på medellång till lång sikt,

Om en sådan kapitalförvaltare som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828, *placerar medel* för en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket och *placeringarna* avser aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har getts ut av ett bolag inom EES, ska pensionsstiftelsen i fråga om sådana aktier redogöra för

1. hur överenskommelsen med kapitalförvaltaren främjar *placeringsbeslut* som grundas på bedömningar av portföljbolagens finansiella och icke-finansiella resultat på medellång till lång sikt och främjar ett engagemang i portföljbolagen i syfte att förbättra deras resultat på medellång till lång sikt,

2. hur dels metoden och tiden för utvärdering av kapitalförvaltarens prestationer, dels ersättningen för kapitalförvaltningstjänsterna beaktar det långsiktiga resultatet i absoluta tal,

[6] Senaste lydelse 2019:825.
[7] Senaste lydelse 2019:825.

3. hur pensionsstiftelsen bevakar dels kapitalförvaltarens kostnader för portföljens omsättning, dels portföljens avsedda omsättningshastighet eller gränser för omsättningshastigheten, och

4. hur lång tid som överenskommelsen med kapitalförvaltaren gäller.

Om överenskommelsen med kapitalförvaltaren saknar en eller flera av de delar som redogörelsen ska omfatta, ska pensionsstiftelsen tydligt ange skälen för det.

10 m §[8]

En arbetsgivare vars utfästelser om pension tryggas av en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket ska till de personer som omfattas av utfästelsen lämna den information som de behöver om

1. villkoren för pensionerna och deras värdeutveckling,
2. de överenskommelser som ligger till grund för pensionerna, och
3. utbetalningsalternativ inför pensioneringen.

Arbetsgivaren ska också årligen ge de personerna ett pensionsbesked som innehåller den information som de behöver om de individuella förmånerna och en upplysning om var ytterligare information finns tillgänglig.

Arbetsgivaren ska på begäran av den som omfattas av utfästelsen lämna information om de antaganden som ligger till grund för prognoser i pensionsbeskedet.

16 g §[9]

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket ska upprätta och följa riktlinjer för

1. riskhantering,
2. internrevision, och
3. verksamhet som omfattas av uppdragsavtal.

Pensionsstiftelsen ska upprätta och vid behov följa en beredskapsplan som säkerställer att verksamheten kan bedrivas kontinuerligt.

Pensionsstiftelsen ska upprätta och följa en sund ersättningspolicy för personer som leder eller övervakar verksamheten eller på annat sätt kan påverka riskerna i verksamheten.

Pensionsstiftelsen ska upprätta och följa en sund ersättningspolicy för personer som leder eller övervakar verksamheten eller på annat sätt kan påverka riskerna i verksamheten. *Stiftelsen ska regelbundet offentliggöra information om ersättningspolicyn.*

[8] Senaste lydelse 2019:825.
[9] Senaste lydelse 2019:825.

16 i §[10]

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad placeringsriktlinjerna och redogörelsen enligt 16 f § ska innehålla, och

2. vad de styrdokument som anges i 16 g § ska innehålla.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur information om ersättningspolicyn ska offentliggöras enligt 16 g §.

31 §[11]

En pensions- eller personalstiftelse står under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sin hemvist. *Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilken länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i ett län.*

Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. En sådan pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra stycket ska dock anmälas för tillsyn genast efter det att uppdraget har tagits emot.

En anmälan enligt andra stycket ska innehålla uppgift om stiftelsens postadress och telefonnummer samt om styrelseledamöternas namn, personnummer, bostadsadress, postadress och telefonnummer. Till anmälan ska fogas en bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgift om storleken och arten av stiftelsens förmögenhet. När en ändring har inträtt i något förhållande som tidigare har anmälts,

En pensions- eller personalstiftelse står under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sin hemvist.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilken länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i ett län.

[10] Senaste lydelse 2019:825.
[11] Senaste lydelse 2019:825.

ska detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § andra stycket, ska dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när en pensionsstiftelse har beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i 9 a § första och andra styckena.

Efter ansökan från en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § andra stycket får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre ska tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § andra stycket.

Efter ansökan från en pensionsstiftelse som i enlighet med fjärde stycket andra meningen har anmält att den beslutat att tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § första och andra styckena får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre är skyldig att tillämpa de bestämmelserna på grund av sin anmälan.

Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över anmälda stiftelser.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt andra eller fjärde stycket. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt femte stycket och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare före-

skrifter om ingivning av anmälningar i registreringsärenden.

31 a §

Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn. En pensionsstiftelse ska anmälas för tillsyn genast efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. En personalstiftelse ska anmälas för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag.

31 b §

En anmälan enligt 31 a § ska innehålla uppgifter om stiftelsens postadress och telefonnummer samt om styrelseledamöternas namn, personnummer, bostadsadress, postadress och telefonnummer. Tillsammans med anmälan ska det lämnas en bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren har upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgifter om storleken och arten av stiftelsens förmögenhet.

En anmälan från en pensionsstiftelse ska även innehålla uppgifter om hur många personer stiftelsen tryggar utfästelser om pension till och för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen.

När en ändring har inträtt i något förhållande som anges i första stycket och som tidigare har anmälts, ska detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

31 c §

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § första eller andra stycket, ska dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när stiftelsens verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § första stycket.

Styrelsen för en pensionsstiftelse ska också genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten när stiftelsen har beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i 9 a § första och andra styckena.

31 d §

Efter ansökan från en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § andra stycket får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre ska tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § andra stycket.

Efter ansökan från en pensionsstiftelse som i enlighet med 31 c § andra stycket har anmält att den beslutat att tillämpa de bestämmelser som gäller enligt 9 a § första och andra styckena får Finansinspektionen, om det finns särskilda skäl, besluta att pensionsstiftelsen inte längre är skyldig att tillämpa de bestämmelserna på grund av sin anmälan.

35 §[12]

Finansinspektionen får meddela de anmärkningar i fråga om en pensionsstiftelses förvaltning som inspektionen anser behövs.

Finansinspektionen ska förelägga pensionsstiftelsen eller styrelsen att vidta rättelse, om inspektionen bedömer att

1. avvikelse skett från någon av de bestämmelser som anges i 34 § första eller andra stycket,
2. placeringsriktlinjerna inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning,
3. stiftelsen använder olämpliga kreditvärderingsförfaranden eller hänvisningar i placeringsriktlinjerna till kreditbetyg som har utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut, eller
4. styrdokumenten eller den egna riskbedömningen inte är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning.

Om Finansinspektionen bedömer att en stiftelse förvaltar medel som avsatts till stiftelsen för personer som den tryggar utfästelser om pension till på ett sådant sätt som innebär att dessa personers intressen hotas, får

[12] Senaste lydelse 2019:1216.

inspektionen besluta om att utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av stiftelsen.

Finansinspektionen får även begränsa pensionsstiftelsens förfoganderätt eller förbjuda stiftelsen att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om det bedöms vara nödvändigt för att skydda de personer som anges i tredje stycket. Finansinspektionen får besluta hur pensionsstiftelsen ska förvaltas efter ett sådant beslut.

I fråga om styrelsens skyldighet att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning och beträffande tillsynen i övrigt ska *17 kap.* 5 och *7 §§, 8 § 1, 13 § första stycket första meningen och andra stycket och 29 § samt 18 kap. 9, 15 och 27 §§* försäkringsrörelselagen (2010:2043) *samt föreskrifter som meddelats med stöd av 17 kap. 30 § samma lag tillämpas på motsvarande sätt.*

I fråga om styrelsens skyldighet att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning och beträffande tillsynen i övrigt ska *14 kap.* 5 och *6 §§, 7 § 1 och 17 § samt 15 kap. 1 § andra stycket, 15 och 25 §§ lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och 17 kap. 13 § första stycket första meningen och andra stycket* försäkringsrörelselagen (2010:2043) *gälla för pensionsstiftelser. Vid tillämpningen av bestämmelserna ska det som sägs om tjänstepensionsföretag och försäkringsföretag i stället gälla pensionsstiftelser.*

Registrering m.m.

36 §

Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över anmälda stiftelser.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt 31 a eller 31 c §. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt 31 d § och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

37 §[13]

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regerings-

[13] Tidigare 37 § upphävd genom 2013:428.

formen meddela närmare föreskrifter om ingivning av anmälningar i registreringsärenden.

38 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar styrelsen i en pensionsstiftelse ska lämna till Finansinspektionen enligt 14 kap. 5 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och när de ska lämnas.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter för pensionsstiftelser som ska bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet enligt 14 kap. 17 § lagen om tjänstepensionsföretag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur upplysningar ska lämnas av styrelsen för en pensionsstiftelse enligt 14 kap. 5 § lagen om tjänstepensionsföretag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer

Härigenom föreskrivs att 4 och 5 a §§ lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 §[1]	
En ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras hos Kronofogdemyndigheten. Om gäldenären är ett aktiebolag *eller* en ekonomisk förening, ska dock ansökan göras hos Bolagsverket.	En ansökan om kallelse på okända borgenärer ska göras hos Kronofogdemyndigheten. Om gäldenären är ett aktiebolag, en ekonomisk förening, *ett ömsesidigt försäkringsbolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening*, ska dock ansökan göras hos Bolagsverket.
Sökanden ska bifoga en förteckning över gäldenärens kända borgenärer och, *såvitt* möjligt, ange deras adress.	Sökanden ska bifoga en förteckning över gäldenärens kända borgenärer och, *om det är* möjligt, ange deras adress.
5 a §[2]	
Vid överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut tillämpas 18 kap. utsökningsbalken.	
Ett beslut av Bolagsverket överklagas till tingsrätten på den ort där *bolaget* har sitt säte. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden.	Ett beslut av Bolagsverket överklagas till tingsrätten på den ort där *bolagets eller föreningens styrelse* har sitt säte. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2. En ansökan om kallelse på okända borgenärer vid likvidation som rör ett ömsesidigt försäkringsbolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening ska överlämnas från Kronofogdemyndigheten till Bolagsverket, om någon kallelse på okända borgenärer inte har utfärdats före ikraftträdandet.

[1] Senaste lydelse 2018:712.
[2] Senaste lydelse 2007:1280.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 6 och 7 §§, 2 kap. 1–3 §§, 3 kap. 2 och 6 §§ och 8 kap. 1 a § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige[1] ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	
6 §[2]	
Med *skadeförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).	
Med *livförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 12 § försäkringsrörelselagen.	
	Med <u>*tjänstepensionsförsäkring*</u> *förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 4 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.*
Med *återförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen.	
Med *tjänstepension* förstås i denna lag sådana avtal som ett utländskt tjänstepensionsinstitut ingår med arbetsgivare och som syftar till att trygga förmåner som har samband med yrkesutövning och som	
1. betalas ut i form av engångsbelopp eller periodiska utbetalningar och beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder, eller	
2. kompletterar förmåner enligt 1 och tillhandahålls sekundärt i form av utbetalningar vid dödsfall, invaliditet eller upphörande av anställning eller i form av bidrag eller tjänster vid sjukdom, medellöshet eller dödsfall.	
Femte stycket gäller inte sådana avtal om tjänstepension som tecknas för egen räkning av egenföretagare.	*Fjärde* stycket gäller inte sådana avtal om tjänstepension som tecknas för egen räkning av egenföretagare.
Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta tillhör livförsäkring, om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring, om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag, ska den dock i detta företag höra till livförsäkring.	
För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 5 kap. 2, 5 och 11 §§ samt 7 kap. 4–12 §§.	

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 2005:1123.
[2] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

7 §[3]

Med *skadeförsäkringsrisk som är belägen i Sverige* avses

1. risk som är hänförlig till egendom som finns i Sverige, när försäkringen avser antingen en byggnad eller en byggnad och dess lösöre, till den del byggnaden och lösöret täcks av samma försäkring,

2. risk som är hänförlig till ett fordon som är registrerat i Sverige utom, när fordonet köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i ett annat EES-land, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning,

3. risk som är hänförlig till ett fordon som är registrerat i ett annat EES-land än Sverige och som köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i Sverige, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning,

4. risk i samband med resa eller semester, när försäkringen har ingåtts för högst fyra månader och försäkringstagaren har tecknat den i Sverige.

När försäkringen inte avser försäkringsobjekt som avses i första stycket eller motsvarande försäkringsobjekt i utlandet anses skadeförsäkringsrisken vara belägen i Sverige, om försäkringstagaren är en fysisk person som har sin vanliga vistelseort här eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det etableringsställe som försäkringen gäller finns i Sverige.

När det gäller livförsäkring anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras om, i det fall då försäkringstagaren är en fysisk person, denne har sin vistelseort här eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det etableringsställe som försäkringen gäller finns i Sverige.

När det gäller tjänstepensionsförsäkring anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras, om det uppdragsgivande företag som åtagandet avser och som i egenskap av arbetsgivare ska göra inbetalningar till EES-försäkringsgivaren, har sitt etableringsställe i Sverige.

När det gäller tjänstepension anses Sverige vara det land där åtagandet ska fullgöras, om förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och den som har eller kommer att få rätt till ersättning regleras av svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet.

2 kap.

1 §[4]

En EES-försäkringsgivare som inte är ett återförsäkringsföretag och som i sitt hemland har tillstånd att driva försäkringsrörelse, får bedriva verksamhet i Sverige

1. från en sekundäretablering här i landet med början två månader efter det att Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som

[3] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär att fjärde stycket tas bort.
[4] Senaste lydelse 2008:101. Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

anges i 2 § eller dessförinnan, om Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar att verksamheten får påbörjas,

2. genom gränsöverskridande verksamhet, så snart Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 3 §.

Utöver det som anges i första stycket ska följande gälla för en EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring. Verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får inledas så snart försäkringsgivaren tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § tredje stycket, eller i varje fall två månader efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § andra stycket eller 3 § tredje stycket.

1 a §[5]

Ett utländskt tjänstepensionsinstitut som i sitt hemland har tillstånd eller är registrerat för att bedriva verksamhet avseende tjänstepension får bedriva sådan verksamhet i Sverige

1. från en sekundäretablering här i landet,

2. genom gränsöverskridande verksamhet.

Tjänstepensionsverksamheten får inledas så snart tjänstepensionsinstitutet tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § *fjärde* stycket, eller i varje fall sex veckor efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § *tredje* stycket eller 3 § *fjärde* stycket.

Tjänstepensionsverksamheten får inledas så snart tjänstepensionsinstitutet tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § *tredje* stycket, eller i varje fall sex veckor efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § *andra* stycket eller 3 § *tredje* stycket.

2 §[6]

En underrättelse enligt 1 § 1 om sekundäretablering ska innehålla

1. uppgifter om sekundäretableringens adress och om vem som ska vara dess företrädare,

[5] Senaste lydelse 2019:751.
[6] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

2. en plan över den tilltänkta verksamheten där det framgår hur etableringen är organiserad och vilket slags försäkringsrörelse som ska drivas där, och

3. ett intyg utfärdat av hemlandsmyndigheten om EES-försäkringsgivarens kapitalbas.

Varje gång en EES-försäkringsgivare åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering här i landet meddela tjänstepensionsförsäkring ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala försäkringspremierna, och

2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Varje gång ett utländskt tjänstepensionsinstitut åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering ingå avtal om tjänstepension som ska fullgöras här i landet ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland. Underrättelsen ska innehålla uppgift om

1. det uppdragsgivande företagets namn och hemvist,

2. i vilket land tjänstepensionsavtalen ska fullgöras, och

3. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för tjänstepensionsavtalen.

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klass 10 försäkringsrörelselagen (2010:2043) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförares ansvar ska underrättelsen enligt första stycket dessutom innehålla en försäkran att EES-försäkringsgivaren är medlem i Trafikförsäkringsföreningen.

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första stycket 1 och 2, får ändringen göras tidigast en månad efter det att försäkringsgivaren underrättat Finansinspektionen om ändringen. *Om ändringen innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska inledas, ska dock bestämmelserna i 1 § andra stycket samt andra stycket i denna paragraf tillämpas.*

Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut avser att ändra sin verksamhet på ett sådant sätt som innebär att verksamhet avseende

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första stycket 1 och 2, får ändringen göras tidigast en månad efter det att försäkringsgivaren underrättat Finansinspektionen om ändringen.

Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut avser att ändra sin verksamhet på ett sådant sätt som innebär att verksamhet avseende

tjänstepension ska inledas, ska bestämmelserna i 1 a § andra stycket samt *tredje* stycket i denna paragraf tillämpas.

tjänstepension ska inledas, ska bestämmelserna i 1 a § andra stycket samt *andra* stycket i denna paragraf tillämpas.

3 §[7]

En underrättelse enligt 1 § 2 om gränsöverskridande verksamhet ska innehålla

1. uppgifter om vilket eller vilka slag av risker eller åtaganden försäkringarna ska täcka, och

2. ett intyg utfärdat av hemlandsmyndigheten om

a) försäkringsgivarens kapitalbas, och

b) de försäkringsklasser försäkringsgivarens koncession omfattar.

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klass 10 i försäkringsrörelselagen (2010:2043) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförares ansvar ska underrättelsen dessutom innehålla

1. uppgifter om vem som är försäkringsgivarens representant enligt 5 § trafikskadelagen (1975:1410), och

2. en försäkran att försäkringsgivaren är medlem i Trafikförsäkringsföreningen.

Varje gång en EES-försäkringsgivare åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet meddela tjänstepensionsförsäkring ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala försäkringspremierna, och

2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Varje gång ett utländskt tjänstepensionsinstitut åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet ingå avtal om tjänstepension ska en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland. Underrättelsen ska innehålla uppgift om

1. det uppdragsgivande företagets namn och hemvist,

2. i vilket land tjänstepensionsavtalen ska fullgöras, och

3. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för tjänstepensionsavtalen.

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första och

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första och

[7] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

andra styckena, får ändringen göras tidigast en månad efter det att Finansinspektionen underrättats om ändringen av den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. *Om ändringen innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska inledas, ska dock bestämmelserna i 1 § andra stycket samt tredje stycket i denna paragraf tillämpas.*

andra styckena, får ändringen göras tidigast en månad efter det att Finansinspektionen underrättats om ändringen av den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

3 kap.

2 §[8]

Finansinspektionen ska, i samarbete med den behöriga myndigheten i hemlandet, utöva tillsyn över att en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut bedriver sin verksamhet i Sverige i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar deras näringsverksamhet.

Finansinspektionen ska lämna uppgifter till de behöriga myndigheterna i hemländerna, om dessa myndigheter behöver uppgifterna för sin tillsyn över försäkringsgivares och utländska tjänstepensionsinstituts verksamheter, samt i övrigt ha ett nära samarbete med dessa myndigheter och Europeiska kommissionen.

När det gäller EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring ska Finansinspektionen, om det behövs, senast två månader efter det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 2 kap. 2 § andra stycket eller 3 § tredje stycket till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland lämna uppgifter om tillämplig svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepensionsförsäkring, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

När det gäller utländska tjänstepensionsinstitut ska Finansinspektionen senast sex veckor efter det att inspektionen tagit emot en

När det gäller utländska tjänstepensionsinstitut ska Finansinspektionen senast sex veckor efter det att inspektionen tagit emot en

[8] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

underrättelse enligt 2 kap. 2 § *tredje* stycket eller 3 § *fjärde* stycket till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland lämna uppgifter om tillämplig svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepension, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

Finansinspektionen ska, när *försäkringsgivaren eller* tjänstepensionsinstitutet påbörjat sin verksamhet här i landet, underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om väsentliga ändringar i social- och arbetsmarknadslagstiftningen och i de bestämmelser om information som gäller här i landet.

underrättelse enligt 2 kap. 2 § *andra* stycket eller 3 § *tredje* stycket till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland lämna uppgifter om tillämplig svensk social- och arbetsmarknadslagstiftning på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepension, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

Finansinspektionen ska, när tjänstepensionsinstitutet påbörjat sin verksamhet här i landet, underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om väsentliga ändringar i social- och arbetsmarknadslagstiftningen och i de bestämmelser om information som gäller här i landet.

6 §[9]

Om en EES-försäkringsgivare överträder denna lag eller en föreskrift som har meddelats med stöd av denna lag eller på annat sätt visar sig olämplig att driva verksamhet här, får Finansinspektionen förelägga försäkringsgivaren att vidta rättelse. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland när den förelägger om sådan rättelse. Om försäkringsgivaren inte följer föreläggandet, ska hemlandsmyndigheten också underrättas.

Om rättelse ändå inte sker, får Finansinspektionen förbjuda försäkringsgivaren att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya försäkringsavtal om risker som är belägna här i landet eller, när det gäller livförsäkring, om försäkringsåtaganden som ska fullgöras här i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

I brådskande fall får Finansinspektionen, utan att den behöriga myndigheten underrättats, vidta åtgärder som anges i andra stycket för att hindra ytterligare överträdelser.

Finansinspektionen får i brådskande fall, och utan att den utländska behöriga myndigheten underrättats, även förordna ett ombud att på försäkringsgivarens vägnar ta emot stämning och i övrigt företräda denne när det gäller redan meddelade försäkringar. Inspektionen ska genast införa kungörelse enligt 10 kap. 1 § 1 om förordnandet. Till dess att en

[9] Senaste lydelse 2019:751. Ändringen innebär bl.a. att åttonde stycket tas bort.

sådan kungörelse har införts får en försäkringstagare, om försäkringsgivaren inte är en försäkringssammanslutning, sätta in förfallna försäkringspremier hos inspektionen med samma verkan som om de har betalats till försäkringsgivaren.

Om *en EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring* överträder sådana bestämmelser som anges i 2 § tredje stycket, ska Finansinspektionen genast underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

Om *en EES-försäkringsgivare*, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda den i Sverige tillämpliga *arbetsrätten* på tjänstepensionsområdet, får Finansinspektionen förbjuda *försäkringsgivaren* att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya avtal om *tjänstepensionsförsäkring* som ska fullgöras här i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i *försäkringsgivarens* hemland.

Ett förbud enligt sjätte stycket får meddelas först sedan Finansinspektionen har förelagt *EES-försäkringsgivaren* att vidta rättelse, om inte motsvarande åtgärd har vidtagits av den behöriga myndigheten i *försäkringsgivarens* hemland.

Det som sägs i femte–sjunde styckena om EES-försäkringsgivare ska tillämpas på motsvarande sätt för utländska tjänstepensionsinstitut.

Om *ett utländskt tjänstepensionsinstitut* överträder sådana bestämmelser som anges i 2 § tredje stycket, ska Finansinspektionen genast underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

Om *ett utländskt tjänstepensionsinstitut*, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda den i Sverige tillämpliga *social- och arbetsmarknadslagstiftningen* på tjänstepensionsområdet *eller de bestämmelser om information som gäller här i landet*, får Finansinspektionen förbjuda *tjänstepensionsinstitutet* att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya avtal om *tjänstepension* som ska fullgöras här i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i *tjänstepensionsinstitutets* hemland.

Ett förbud enligt sjätte stycket får meddelas först sedan Finansinspektionen har förelagt *tjänstepensionsinstitutet* att vidta rättelse, om inte motsvarande åtgärd har vidtagits av den behöriga myndigheten i *tjänstepensionsinstitutets* hemland.

8 kap.

1 a §[10]

Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring *skall* vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar *skall* ges den information de behöver. *I fråga om tjänstepensionsförsäkring skall informationen innehålla uppgifter om försäkringsgivaren och dennes verksamhet samt om de överenskommelser som ligger till grund för försäkringarna.*	Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring *ska* vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar *ska* ges den information de behöver.
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela *närmare* föreskrifter om vilken information *som* en försäkringsgivare *skall* lämna till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna och till dem som erbjuds att teckna en försäkring hos försäkringsgivaren.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilken information en försäkringsgivare *ska* lämna till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna och till dem som erbjuds att teckna en försäkring hos försäkringsgivaren.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[10] Senaste lydelse 2005:1123.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:575) om europabolag

Härigenom föreskrivs att 7, 9 a, 15 och 26 a §§ och rubriken närmast före 9 a § lagen (2004:575) om europabolag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §[1]	
Bolagsverket ska föra ett register över europabolag (europabolagsregistret). I fråga om registrering i europabolagsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europabolaget driver bankrörelse *eller försäkringsrörelse*, bankregistret *respektive försäkringsregistret*. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2004:559) om arbetstagarinflytande i europabolag, ska även detta registreras.	Bolagsverket ska föra ett register över europabolag (europabolagsregistret). I fråga om registrering i europabolagsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europabolaget driver bankrörelse, bankregistret. *Om europabolaget driver försäkringsrörelse som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag, tillämpas i stället bestämmelserna i aktiebolagslagen och andra författningar om registrering i försäkringsregistret.* Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2004:559) om arbetstagarinflytande i europabolag, ska även detta registreras.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. avgifter i ärenden om registrering enligt denna lag, och
2. handläggningen av registreringsärenden.

Särskilt om europabolag som driver försäkringsrörelse	*Särskilt om europabolag som driver försäkringsrörelse eller tjänstepensionsverksamhet*[2]
9 a §[3]	
När ett europabolag som driver försäkringsrörelse avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 10 §, 11 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 12–14 §§. Sådana	När ett europabolag som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 10 §,

[1] Senaste lydelse 2010:2068.
[2] Senaste lydelse 2010:2068.
[3] Senaste lydelse 2010:2068.

bolag ska, om bolagsstämman med stöd av artikel 8 i SE-förordningen har beslutat att bolagets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.

11 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 12–14 §§. Sådana bolag ska, om bolagsstämman med stöd av artikel 8 i SE-förordningen har beslutat att bolagets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.

Tillstånd till flyttningen av säte ska meddelas om

1. försäkringstagarna och andra borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till bolagets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,

2. bolagets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med försäkringstagares och andra borgenärers intressen, och

3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel 8.15 i SE-förordningen.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om *lagakraftvunna* beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*.

Det som anges om Bolagsverket i 11 § tredje stycket och 11 a § första stycket ska i stället gälla Finansinspektionen eller regeringen.

15 §[4]

Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 13 eller 14 § har meddelats och beslutet har *vunnit* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 9 b § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 8.15 i SE-förordningen.

Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 13 eller 14 § har meddelats och beslutet har *fått* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 9 b § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 8.15 i SE-förordningen.

När det gäller europabolag som driver försäkringsrörelse ska Bolagsverket dock utfärda intyget

När det gäller europabolag som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänste-*

[4] Senaste lydelse 2010:2068.

när beslut om tillstånd har meddelats enligt 9 a § andra stycket och beslutet har *vunnit* laga kraft.

pensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 9 a § andra stycket och beslutet har *fått* laga kraft.

26 a §[5]

Om ett europabolag flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då flyttningen av säte har blivit gällande enligt artikel 8.10 i SE-förordningen.

Om ett aktiebolag deltar i bildandet av ett europabolag genom fusion enligt artikel 17 i SE-förordningen och europabolaget får säte i en annan stat än Sverige, ska styrelsen för aktiebolaget upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då europabolaget registreras enligt artikel 12 i SE-förordningen.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). När det gäller europabolag som driver försäkringsrörelse ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). När det gäller europabolag som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[5] Senaste lydelse 2010:2068.

Förslag till lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ

Härigenom föreskrivs att 8, 10, 12 a, 20, 31 och 32 §§ och rubriken närmast före 12 a § lagen (2006:595) om europakooperativ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §[1]	
Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 29.2 i SCE-förordningen, när beslut om tillstånd har meddelats enligt 23 kap. 23 eller 24 § aktiebolagslagen (2005:551) och beslutet har fått laga kraft. När det gäller föreningar som driver finansieringsrörelse tillämpas i stället 12 kap. 22 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.	
När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse ska Bolagsverket utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 13 kap. 33 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller 10 kap. 62 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och beslutet har fått laga kraft.	När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 13 kap. 33 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller 10 kap. 62 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag och beslutet har fått laga kraft.
10 §[2]	
Bolagsverket ska föra ett register över europakooperativ (europakooperativsregistret). I fråga om registrering i europakooperativsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europakooperativet driver försäkringsrörelse, försäkringsregistret. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ, ska även detta registreras.	Bolagsverket ska föra ett register över europakooperativ (europakooperativsregistret). I fråga om registrering i europakooperativsregistret tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i aktiebolagsregistret eller, om europakooperativet driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag*, försäkringsregistret. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ, ska även detta registreras.

[1] Senaste lydelse 2019:761.
[2] Senaste lydelse 2010:2074.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. avgifter i ärenden om registrering enligt denna lag, och
2. handläggningen av registreringsärenden.

Särskilt om europakooperativ som driver försäkringsrörelse	*Särskilt om europakooperativ som driver försäkringsrörelse eller tjänstepensionsverksamhet*[3]

12 a §[4]

När ett europakooperativ som driver försäkringsrörelse avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 14 och 15 §§, 16 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 17–19 §§. Sådana kooperativ ska, om föreningsstämman med stöd av artikel 7 i SCE-förordningen har beslutat att europakooperativets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.	När ett europakooperativ som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat gäller inte 14 och 15 §§, 16 § första stycket första meningen och andra stycket 4 samt 17–19 §§. Sådana kooperativ ska, om föreningsstämman med stöd av artikel 7 i SCE-förordningen har beslutat att europakooperativets säte ska flyttas till en annan stat, ansöka om tillstånd till flyttningen hos Finansinspektionen. Ärenden av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen efter anmälan av Finansinspektionen.

Tillstånd till flyttningen av säte ska meddelas om

1. försäkringstagarna och andra borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till kooperativets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,
2. kooperativets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med försäkringstagares och andra borgenärers intressen, och

3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel *8.15* i *SE-förordningen*.	3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel *7.15* i *SCE-förordningen*.
Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om *lagakraftvunna* beslut som har med-	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om beslut som har meddelats med anledning

[3] Senaste lydelse 2010:2074.
[4] Senaste lydelse 2011:919.

delats med anledning av sådana ansökningar.	av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*.

Det som anges om Bolagsverket i 16 § tredje stycket och 16 a § första stycket ska i stället gälla Finansinspektionen eller regeringen.

20 §[5]

Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 18 eller 19 § har meddelats och beslutet har *vunnit* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 13 § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 7.15 i SCE-förordningen.	Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen när ett beslut om tillstånd enligt 18 eller 19 § har meddelats och beslutet har *fått* laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 13 § eller om det föreligger ett sådant förhållande som avses i artikel 7.15 i SCE-förordningen.
När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 12 a § andra stycket och beslutet har *vunnit* laga kraft.	När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* ska Bolagsverket dock utfärda intyget när beslut om tillstånd har meddelats enligt 12 a § andra stycket och beslutet har *fått* laga kraft.

31 §[6]

Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) som är tillämpliga på ekonomiska föreningar. När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse tillämpas i stället de bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag som är tillämpliga på försäkringsföreningar.	Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) som är tillämpliga på ekonomiska föreningar. När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* tillämpas i stället de bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag som är tillämpliga på försäkringsföreningar.

När det gäller europakooperativ som ger ut elektroniska pengar eller driver finansieringsrörelse tillämpas 12 kap. 28 § lagen (2004:297) om

[5] Senaste lydelse 2010:2074.
[6] Senaste lydelse 2018:173.

bank- och finansieringsrörelse respektive 3 kap. 10 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar i stället för första stycket.

32 §[7]

Om ett europakooperativ flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då flyttningen av säte har fått verkan enligt artikel 7.10 i SCE-förordningen.

Om en ekonomisk förening deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion enligt artikel 19 i SCE-förordningen och europakooperativet får säte i en annan stat än Sverige, ska styrelsen för den ekonomiska föreningen upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då europakooperativet registreras enligt artikel 11.1 i SCE-förordningen.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.	För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse *som försäkringsföretag eller tjänstepensionsverksamhet som tjänstepensionsföretag* ska det som sägs i 6 kap. 4 § andra stycket bokföringslagen om bestämmelser i årsredovisningslagen i stället avse motsvarande bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[7] Senaste lydelse 2010:2074.

Förslag till lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932)

Härigenom föreskrivs att 29 § delgivningslagen (2010:1932) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
29 §[1]	
Särskild delgivning med juridisk person får användas av en myndighet om ett försök till vanlig delgivning eller förenklad delgivning har misslyckats i samma delgivningsärende eller ett sådant delgivningsförsök bedöms som utsiktslöst vid delgivning med	
1. aktiebolag som är registrerade i aktiebolagsregistret,	
2. ekonomiska föreningar, bostadsrättsföreningar, kooperativa hyresrättsföreningar och sambruksföreningar som är registrerade i föreningsregistret,	
3. handelsbolag, kommanditbolag, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är registrerade i handelsregistret,	
4. bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker som är registrerade i bankregistret,	
5. försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, tjänstepensionsaktiebolag *och* ömsesidiga tjänstepensionsbolag som är registrerade i försäkringsregistret,	5. försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag, *försäkringsföreningar*, tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag *och tjänstepensionsföreningar* som är registrerade i försäkringsregistret,
6. europabolag som är registrerade i europabolagsregistret, och	
7. europakooperativ som är registrerade i europakooperativsregistret.	

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

[1] Senaste lydelse 2019:765.

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)[2]

dels att 12 kap. 85 § och 19 kap. 64 § ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 12 kap. 85 § och 19 kap. 64 § ska utgå,

dels att 11 kap. 37, 45 och 48 §§, 12 kap. 3, 81, 82, 85, 86 och 90 §§, 13 kap. 2 och 32 §§, 18 kap. 6 och 24 §§ och 19 kap. 8 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 13 kap. 40 § ska lyda ”Straff”,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 19 kap. 10 a–10 c och 50 a §§, och närmast före 19 kap. 10 a–10 c och 50 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	11 kap.
	37 §[3]
	Vid absorption av ett helägt dotterbolag gäller inte 23 kap. 32 och 33 §§ aktiebolagslagen (2005:551). I stället gäller följande.
	Moderbolaget ska ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen hos Finansinspektionen. Ansökan ska ges in senast en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen har registrerats enligt 23 kap. 30 § aktiebolagslagen, senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.
	I fråga om ett ärende enligt första stycket gäller 34 och 35 §§ i tillämpliga delar. Det som anges om överlåtande bolag ska avse dotterbolag och det som anges om övertagande bolag ska avse moderbolag.
Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om ansökningar enligt andra stycket *och* om *lagakraftvunna* beslut som meddelats med anledning av sådana ansökningar. Bolagsverket ska efter en *sådan* underrättelse registrera tillståndet enligt 23 kap. 34 § aktiebolagslagen.	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om ansökningar enligt andra stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som *har* meddelats med anledning av sådana ansökningar *och som fått laga kraft*. Bolagsverket ska efter en underrättelse *om ett sådant beslut* registrera tillståndet enligt 23 kap. 34 § aktiebolagslagen.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europarlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843.

[2] Senaste lydelse av
12 kap. 85 § 2018:731
19 kap. 64 § 2015:700
rubriken närmast före 19 kap. 64 § 2015:700.

[3] Senaste lydelse 2013:456.

45 §[4]

Utöver det som föreskrivs i 25 kap. *11 §* aktiebolagslagen (2005:551) *om i vilka fall allmän domstol eller Bolagsverket ska besluta att ett bolag ska gå i likvidation* gäller *för försäkringsaktiebolag* att Bolagsverket ska besluta att bolaget ska gå i likvidation om

Utöver det som föreskrivs *om tvångslikvidation* i 25 kap. aktiebolagslagen (2005:551) gäller att Bolagsverket ska besluta att bolaget ska gå i likvidation om

1. ett tillstånd att driva försäkringsrörelse för bestämd tid har gått ut utan att något nytt tillstånd har beviljats, eller

2. tillståndet att driva försäkringsrörelse har återkallats utan att bolaget i stället har fått ett tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag eller någon annan tillståndspliktig finansiell rörelse.

Beslutet enligt första stycket 2 ska fattas så snart det är praktiskt möjligt, dock senast dagen efter det att ansökan eller anmälan om likvidation kom in till Bolagsverket. Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

I ärenden om likvidation av försäkringsaktiebolag vars tillstånd att driva försäkringsrörelse har återkallats utan att bolaget i stället har fått ett tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen om tjänstepensionsföretag eller någon annan tillståndspliktig finansiell rörelse, ska 25 kap. 24 § aktiebolagslagen inte tillämpas.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en aktieägare eller på anmälan av Finansinspektionen.

48 §[5]

Utöver det som föreskrivs i 25 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551) om kontrollbalansräkningens innehåll gäller för försäkringsaktiebolag följande.

Vid beräkningen av det egna kapitalets storlek ska det lämnas uppgift om den ökning av tillgångarnas sammanlagda värde som skulle följa om de redovisades till försäljningsvärdet med avdrag för de förväntade försäljningskostnaderna. I fråga om sådana tillgångar som anges i 4 kap. 2 § 4 och 5 lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag gäller att de tas upp till anskaffningsvärdet minskat med nödvändiga avskrivningar och nedskrivningar, om ett högre värde fås genom detta.

Värdehandlingar som används för skuldtäckning enligt 6 kap. 3 § 1–4, 9–11, 16 och 17 får tas upp till högre värde än det som följer av lagen om årsredovisning i försäkringsföretag. *Detta gäller bara om värdehandlingarna* kan avyttras till detta högre värde vid sådana tid-

Följande värdehandlingar får tas upp till högre värde än det som följer av lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, *om de motsvarar försäkringstekniska avsättningar enligt 6 kap. 11 § första stycket och* kan avyttras till detta högre värde vid sådana tid-

[4] Senaste lydelse 2019:766.
[5] Senaste lydelse 2015:826.

punkter att förutsättningarna att infria de försäkringsåtaganden som värdehandlingarna säkerställer kan anses tillfredsställande.

punkter att förutsättningarna att infria de försäkringsåtaganden som värdehandlingarna säkerställer kan anses tillfredsställande*:*

1. obligationer eller andra skuldförbindelser som svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet svarar för,

2. obligationer eller andra skuldförbindelser som Europeiska unionen eller en utländsk stat eller centralbank svarar för,

3. obligationer eller andra skuldförbindelser som en utländsk kommun eller därmed jämförlig utländsk samfällighet med befogenhet att kräva in skatter eller avgifter svarar för,

4. obligationer eller andra skuldförbindelser som en internationell organisation svarar för,

5. obligationer och andra skuldförbindelser som en bank, ett kreditmarknadsföretag, Svenska skeppshypotekskassan eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden svarar för,

6. obligationer och andra skuldförbindelser som ett utländskt kreditinstitut svarar för,

7. obligationer och andra skuldförbindelser som ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag svarar för,

8. skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–7 svarar för och för vilka panträtt i fastighet eller tomträtt har lämnats som säkerhet, under förutsättning att panträtten ligger inom en viss andel av fastighetens eller tomträttens värde, och

9. skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–7 svarar för och för vilka en annan betryggande säkerhet än panträtt i fastighet eller tomträtt har lämnats.

Andra värdehandlingar än de som avses i tredje stycket *och som utgörs av reversfordringar som ska betalas eller kan sägas upp till betalning av försäkringsaktiebolaget först efter längre tid än ett år får, om det finns särskilda skäl för det, tas upp över det verkliga värdet, dock högst till anskaffningsvärdet*.	*Om det finns särskilda skäl för det får andra* värdehandlingar än de som avses i tredje stycket *tas upp över det verkliga värdet, dock högst till anskaffningsvärdet. Detta gäller dock bara värdehandlingar som utgörs av reversfordringar som ska betalas eller kan sägas upp till betalning av försäkringsaktiebolaget först efter längre tid än ett år*.

12 kap.

3 §[6]

När det i detta kapitel hänvisas till lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som *där* sägs om	När det i detta kapitel hänvisas till lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska det som sägs om
1. ekonomisk förening i stället avse ömsesidigt försäkringsbolag,	
2. medlem i stället avse delägare,	
3. stadgar i stället avse bolagsordning, *och*	3. stadgar i stället avse bolagsordning,
4. föreningsstämma i stället avse bolagsstämma.	4. föreningsstämma i stället avse bolagsstämma, *och*
	5. föreningsregistret i stället avse försäkringsregistret.

Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt försäkrings–bolag ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

81 §[7]

Vid fusion med ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 16 kap. lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar med de undantag och tillägg som följer av andra stycket.

I stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas 82–84 och 86 §§ i detta kapitel. *I 85 § i detta kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. 12 och 24 §§ lagen om*	I stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas 82–84 och 86 §§ i detta kapitel. I 86 § i detta kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. 28 och 29 §§ samma lag.

[6] Senaste lydelse 2018:731.
[7] Senaste lydelse 2018:731.

ekonomiska föreningar. I 86 § i detta kapitel finns regler om tillämpning av 16 kap. 28 och 29 §§ samma lag.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt försäkringsbolag ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

I stället för det som föreskrivs om tidpunkten för anmälan för registrering i 16 kap. 24 § andra stycket lagen om ekonomiska föreningar, ska en sådan anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd till verkställande av fusionsplanen har fått laga kraft.

82 §[8]

När fusionsplanen gäller i samtliga försäkringsbolag, ska såväl det eller de överlåtande bolagen som det övertagande bolaget ansöka om tillstånd att verkställa planen. Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan göras av det eller de svenska bolag som deltar i fusionen. Ansökan ska göras hos Finansinspektionen.

Vid fusion genom kombination ska försäkringsbolagen dessutom ansöka om tillstånd enligt 2 kap. 4 § och godkännande av bolagsordningen enligt 2 kap. 8 § för det övertagande bolaget. Vid gränsöverskridande fusion gäller detta bara om det övertagande bolaget ska ha sin hemvist i Sverige.

En ansökan enligt första stycket ska lämnas in inom en månad efter det att fusionsplanen gäller i samtliga bolag och, om fusionsplanen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar, senast två år efter det att fusionsplanen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket *och* om beslut som har *fått laga kraft och som har* meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och fått laga kraft*.

85 §[9]

Det som sägs om föreningsregistret i 16 kap. 12 § och 24 §

[8] Senaste lydelse 2018:731.
[9] Senaste lydelse 2018:731. Ändringen innebär bl.a. att första stycket tas bort.

första stycket lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska i stället avse försäkringsregistret.

I stället för det som föreskrivs om tidpunkten för anmälan för registrering i 16 kap. 24 § andra stycket lagen om ekonomiska föreningar, ska en sådan anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd till verkställande av fusionsplanen har fått laga kraft.

I stället för det som föreskrivs om tidpunkten för anmälan för registrering i 16 kap. 24 § andra stycket lagen *(2018:672)* om ekonomiska föreningar, ska en sådan anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd till verkställande av fusionsplanen har fått laga kraft.

86 §[10]

Bestämmelserna om fusion genom absorption i 16 kap. 28 och 29 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska bara gälla vid fusion mellan bolag enligt 80 § i detta kapitel.

Moderbolaget ska ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen hos Finansinspektionen. Ansökan ska lämnas in senast en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen om ekonomiska föreningar, senast två år efter det att en uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

I fråga om ett sådant ärende gäller 83 och 84 §§ i tillämpliga delar. Det som sägs om överlåtande bolag ska då avse dotterbolag och det som sägs om övertagande bolag ska avse moderbolag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om ansökningar enligt andra stycket *och* om beslut som har *fått laga kraft och som har* meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Bolagsverket ska efter en sådan underrättelse registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar.

Det som sägs om föreningsregistret i 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar ska i stället avse försäkringsregistret.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om ansökningar enligt andra stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och fått laga kraft. Bolagsverket ska efter en underrättelse om ett sådant beslut registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar.*

[10] Senaste lydelse 2018:731. Ändringen innebär bl.a. att sjätte stycket tas bort.

90 §[11]

För registrering av ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 19 kap. 2–9 §§ och 23 kap. 1 och 2 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. *Det som sägs där om föreningsregistret ska i stället avse försäkringsregistret.*	För registrering av ett ömsesidigt försäkringsbolag gäller 19 kap. 2–9 §§ och 23 kap. 1 och 2 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

För överklagande av beslut av Finansinspektionen gäller 21 kap. 1–3 §§ i denna lag i stället för 23 kap. 1 och 2 §§ lagen om ekonomiska föreningar.

13 kap.

2 §[12]

Lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för försäkringsföreningar om inte något annat följer av denna lag. Vid tillämpning av lagen om ekonomiska föreningar på försäkringsföreningar ska det som *där* sägs om	Lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar gäller för försäkringsföreningar om inte något annat följer av denna lag. Vid tillämpning av lagen om ekonomiska föreningar på försäkringsföreningar ska det som sägs om

1. ekonomisk förening avse försäkringsförening, och
2. föreningsregistret avse försäkringsregistret.

Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag som gäller i stället för eller utöver lagen om ekonomiska föreningar.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

32 §[13]

Vid fusion med en försäkringsförening gäller inte 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. I stället gäller 33–35 §§ i detta kapitel. I 36 § i detta kapitel finns särskilda bestämmelser om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar. När fusionen avser en försäkringsförening och ett helägt dotterbolag, gäller 33–35 §§ i tillämpliga delar. Det som sägs *där* om överlåtande förening ska i stället avse dotterbolaget.	Vid fusion med en försäkringsförening gäller inte 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. I stället gäller 33–35 §§ i detta kapitel. I 36 § i detta kapitel finns särskilda bestämmelser om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar. När fusionen avser en försäkringsförening och ett helägt dotterbolag, gäller 33–35 §§ i tillämpliga delar. Det som sägs om överlåtande förening ska i stället avse dotterbolaget.

[11] Senaste lydelse 2018:731.
[12] Senaste lydelse 2018:731.
[13] Senaste lydelse 2018:731.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

18 kap.

6 §[14]

Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 § senast den 1 januari 2032 och att inom två månader från dagen då bristen konstaterades överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Företaget ska lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

Företaget ska *varje år* lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

24 §[15]

Om någon i ledningen för ett försäkringsholdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 19 kap. 63 § första stycket, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet.

Om någon i ledningen för ett försäkringsholdingföretag *eller ett blandat finansiellt holdingföretag* inte uppfyller de krav som anges i 19 kap. 63 § första stycket, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet.

Detsamma gäller om ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som ställs på det enligt EU-förordningar som antagits med stöd av Solvens II-direktivet, 19 kap. eller föreskrifter som meddelats med stöd av det kapitlet.

19 kap.

8 §[16]

När Finansinspektionen enligt 7 § ska vara grupptillsynsmyndighet, får inspektionen tillsammans med berörda behöriga myndigheter komma överens om att en annan myndighet inom EES än inspektionen ska utses till grupptillsynsmyndighet. Finansinspektionen får träffa en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen utses till grupptillsynsmyndighet med hänsyn till gruppens struktur och den relativa betydelsen av gruppens verksamhet i olika länder.

[14] Senaste lydelse 2015:700.
[15] Senaste lydelse 2017:233.
[16] Senaste lydelse 2015:700.

Om det i ett annat fall än det som avses i första stycket skulle vara olämpligt med hänsyn till en grupps struktur och den relativa betydelsen av dess verksamhet i olika länder att grupptillsynsmyndigheten utses enligt de grunder som anges i artikel 247.2 i Solvens II-direktivet, får Finansinspektionen träffa en överenskommelse om att inspektionen eller en behörig myndighet ska vara grupptillsynsmyndighet för gruppen.

Om en överenskommelse enligt andra stycket innebär att Finansinspektionen utses till grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen fatta ett beslut om detta och överlämna beslutet till gruppen.

En överenskommelse enligt första eller andra stycket får träffas inom tre månader från den dag då frågan om en sådan överenskommelse väcktes av en berörd myndighet. Den berörda gruppen ska ges tillfälle att yttra sig.

En överenskommelse enligt första eller andra stycket får träffas inom tre månader från den dag då frågan om en sådan överenskommelse väcktes av en berörd myndighet. Den berörda gruppen ska ges tillfälle att yttra sig. *Finansinspektionen får högst en gång om året väcka frågan om en sådan överenskommelse.*

Samordningsöverenskommelse

10 a §

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet eller utövar tillsyn över ett enskilt försäkringsföretag som omfattas av grupptillsyn, ska inspektionen ingå en samordningsöverenskommelse med de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet. En sådan överenskommelse ska avse inrättandet av tillsynskollegiet och verksamheten i det. Överenskommelsen ska undertecknas av inspektionen.

Samordningsöverenskommelsen ska åtminstone innehålla förfaranden för

1. beslutsprocessen vid de beslut som avses i artiklarna 231, 232 och 247 i Solvens II-direktivet, och

2. det samråd som avses i artiklarna 218.5 och 248.4 i Solvens II-direktivet.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett beslut om upprättande av en samordningsöverenskommelse ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsyns-

myndighet, fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Finansinspektionen ska överlämna sitt beslut till de berörda behöriga myndigheterna.

Möte med behöriga myndigheter

10 b §

Finansinspektionen ska omedelbart kalla till möte med de behöriga myndigheter som deltar i grupptillsynen över en grupp, om

1. inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag i gruppen eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett försäkringsföretag i gruppen,

2. inspektionen får kännedom om en betydande överträdelse av det gruppbaserade solvenskapitalkravet för den aktuella gruppen, beräknat enligt den metod som används i gruppen, eller

3. andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat.

Samråd med berörda behöriga myndigheter inom tillsynskollegiet

10 c §

Om ett beslut är av betydelse för behöriga myndigheter inom ett tillsynskollegium, ska Finansinspektionen samråda med dem innan inspektionen fattar beslut om

1. en förändring i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur för ett försäkringsföretag i den aktuella gruppen, om förändringen kräver inspektionens tillstånd,

2. en förlängning av tidsfristerna för upprättande och överlämnande av en återhämtningsplan enligt 18 kap. 4 § 1 eller för att vidta åt-

gärder enligt en åtgärdsplan enligt 18 kap. 4 § 2 eller 5 §, eller

3. betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som ska vidtas.

Om Finansinspektionen inte är grupptillsynsmyndighet, ska samråd ske med grupptillsynsmyndigheten innan inspektionen fattar sådana beslut som avses i första stycket 2 och 3.

Finansinspektionen ska också samråda med en behörig myndighet innan inspektionen fattar ett beslut som bygger på information från den behöriga myndigheten.

Samråd enligt första–tredje styckena behöver inte ske om ett beslut är brådskande eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. I så fall ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta de berörda behöriga myndigheterna om beslutet.

Inhämtande av information med hjälp av en behörig myndighet

50 a §

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet får inspektionen begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES, från ett moderföretag som har sitt huvudkontor i samma land som den myndigheten, inhämtar information som rör grupptillsynsmyndighetens uppgifter och vidarebefordrar informationen till inspektionen.

Om Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, behöver sådan information som avses i artikel 254.2 i Solvens II-direktivet och den informationen redan har lämnats till en behörig myndighet, ska inspektionen begära att få informationen från den myndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud

Härigenom föreskrivs att 11 § lagen (2014:836) om näringsförbud ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

11 §[1]

Den som har näringsförbud får inte

1. driva näringsverksamhet,

2. faktiskt utöva ledningen av en näringsverksamhet eller av en sådan juridisk person som är bokföringspliktig även om den inte driver näring,

3. vara bolagsman i ett annat handelsbolag än ett kommanditbolag eller komplementär i ett kommanditbolag eller medlem i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,

4. vara stiftare av ett aktiebolag eller en sparbank,

5. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för

– ett aktiebolag,

– en ekonomisk förening,

– en sparbank,

– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,

– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,

– en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,

– en pensionsstiftelse, eller

– en sådan ideell förening eller stiftelse som driver näringsverksamhet,

6. vara ledamot eller suppleant i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,

7. vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i

– ett aktiebolag,

– en ekonomisk förening,

– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,

– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,

– ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,

– en sparbank,

– en medlemsbank, eller

– en filial enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,

8. vara företagsledare i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige eller föreståndare enligt 2 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m.,

9. vara firmatecknare eller i annan egenskap vara ställföreträdare för en sådan juridisk person som anges i 3–5 eller vara firmatecknare för ett utländskt bankföretags filial,

[1] Senaste lydelse 2019:770.

10. äga så många aktier i ett aktiebolag eller ett europabolag med säte i Sverige att hans eller hennes andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget överstiger femtio procent,

11. inneha fullmakt att företräda en enskild näringsidkare i dennes näringsverksamhet eller en juridisk person som anges i 3–5,

12. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i en näringsverksamhet som drivs av en närstående till honom eller henne eller där en närstående har en sådan ställning som anges i 3 §, eller

13. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i den näringsverksamhet där han eller hon har åsidosatt sina skyldigheter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

dels att 10 kap. 15, 20, 40, 41, 45, 48 och 61 §§ och 16 kap. 8, 26, 37 och 41 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 3 kap. 3 § ska lyda ”Godkännande av den planerade verksamheten”.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
10 kap.	
15 §	
Vid absorption av ett helägt dotterbolag ska ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen göras av moderbolaget. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att planen har blivit gällande hos moderbolaget. Om planen har registrerats enligt 23 kap. 30 § aktiebolagslagen (2005:551) ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 27 kap. 3 § samma lag.	
Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om en ansökan *och* om beslut som har *fått laga kraft som har* meddelats med anledning av ansökningen.	Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om en ansökan. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av ansökningen *och fått laga kraft*.
Vid behandlingen av en ansökan tillämpas 12 och 13 §§.	
20 §	
Vid tillämpning av sådana bestämmelser i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar som det hänvisas till i 22–46 §§ eller i de bestämmelser som anges i 21 § ska det som sägs om 1. ekonomisk förening avse ömsesidigt tjänstepensionsbolag, 2. medlem avse delägare, 3. stadgar avse bolagsordning, och 4. föreningsstämma avse bolagsstämma. Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag eller i försäkringsrörelselagen (2010:2043) som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar.	
	När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska det som sägs om Bolags-

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828.

verket i stället avse Finansinspektionen.

40 §

Vid fusion med ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag tillämpas 16 kap. 1–16, 20, 24–40 och 42–51 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar med de ändringar och tillägg som föreskrivs i 41–45 §§ i detta kapitel.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

41 §

Ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan ska göras av såväl överlåtande som övertagande bolag. Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan dock göras av det eller de svenska bolag som deltar i fusionen. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att fusionsplanen blivit gällande i samtliga bolag. Om planen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar, ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Vid fusion genom kombination ska bolagen också ansöka om tillstånd enligt 2 kap. 4 § och godkännande av bolagsordningen enligt 2 kap. 9 § för det övertagande bolaget. Vid gränsöverskridande fusion gäller detta bara om det övertagande bolaget ska ha hemvist i Sverige.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket *och* om beslut som har *fått laga kraft och som har* meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar *och fått laga kraft*.

45 §

Bestämmelserna om fusion genom absorption i 16 kap. 28 och 29 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska bara gälla vid fusion mellan bolag enligt 39 § i detta kapitel. Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen ska göras av moderbolaget och ges in till Finansinspektionen inom en månad från det att planen har blivit gällande hos det bolaget. Om planen har registrerats enligt 16 kap. 12 § lagen om ekonomiska föreningar, ska ansökan dessutom ges in senast två år efter det att uppgift om registreringen har kungjorts enligt 19 kap. 5 § samma lag.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket om en ansökan *och* om beslut som har meddelats med anledning av ansökan och som fått laga kraft. Bolagsverket ska registrera tillståndet enligt 16 kap.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket *och Skatteverket* om en ansökan. *Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket* om beslut som har meddelats med anledning av

29 § lagen om ekonomiska föreningar. Det som sägs *där* om föreningsregistret ska i stället avse försäkringsregistret.

ansökan och som fått laga kraft. Bolagsverket ska registrera tillståndet enligt 16 kap. 29 § lagen om ekonomiska föreningar. Det som sägs om föreningsregistret ska i stället avse försäkringsregistret.

Vid behandlingen av en ansökan tillämpas 42 och 43 §§.

48 §

Lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar ska tillämpas på tjänstepensionsföreningar, om inte något annat följer av denna lag eller av sådana bestämmelser i försäkringsrörelselagen (2010:2043) som det hänvisas till i denna lag. Hänvisningar i lagen om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag eller i försäkringsrörelselagen som gäller i stället för eller utöver lagen om ekonomiska föreningar. Vid tillämpningen av lagen om ekonomiska föreningar på tjänstepensionsföreningar ska det som sägs om

1. ekonomisk förening avse tjänstepensionsförening, och
2. föreningsregistret avse försäkringsregistret.

När 7 kap. 8 och 30 §§ lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en tjänstepensionsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

61 §

Vid fusion med en tjänstepensionsförening tillämpas 62–64 §§ i detta kapitel i stället för 16 kap. 17–19, 21–23 och 41 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar. Bestämmelser om tillämpning av 16 kap. 24 § lagen om ekonomiska föreningar finns i 13 kap. 36 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). När fusionen avser en tjänstepensionsförening och ett helägt dotterbolag ska det som sägs i 62–64 §§ om överlåtande förening avse dotterbolaget.

När 16 kap. 20 § lagen om ekonomiska föreningar tillämpas på en försäkringsförening ska det som sägs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

16 kap.

8 §

Om det i toppen av en grupp finns ett tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som är moderföretag till ett sådant moderföretag som avses i 2 § 3 b eller c, ska bestämmelserna om grupptillsyn i detta kapitel tillämpas bara på

Om det i toppen av en grupp finns ett tjänstepensionsföretag, ett utländskt tjänstepensionsinstitut, ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som är moderföretag till ett sådant moderföretag som avses i 2 § 3 *a*, b eller c, ska bestämmelserna om grupptillsyn i detta kapitel tillämpas bara på

nivån för detta yttersta moderföretag.	nivån för detta yttersta moderföretag. *Första stycket gäller även om* *1. det yttersta moderföretaget är ett företag som skulle vara ett försäkringsholdingföretag om tjänstepensionsföretaget som är dotterföretag i stället var ett försäkringsföretag, eller* *2. det yttersta moderföretaget är ett blandat finansiellt holdingföretag.*
26 §	
Finansinspektionen får besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 23 och 24 §§ inte ska utövas på nivån för ett sådant tjänstepensionsföretag som avses i 2 § 1 eller 2 eller på nivån för det moderföretag som avses i 2 § 3 b eller c och som är ett anknutet företag till ett reglerat företag eller självt är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.	Finansinspektionen får besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 23 och 24 §§ inte ska utövas på nivån för ett sådant tjänstepensionsföretag som avses i 2 § 1 eller 2 eller på nivån för det moderföretag som avses i 2 § 3 *a,* b eller c och som är ett anknutet företag till ett reglerat företag eller självt är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.
37 §	
Ett företag som vid fullgörandet av skyldigheter enligt detta kapitel får sådan kunskap som avses i 36 §, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder.	Ett företag som vid fullgörandet av skyldigheter enligt detta kapitel får sådan kunskap som avses i 36 §, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledaren eller om det begärs av åklagare i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål, på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol, eller i ett ärende om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder. *Uppgifterna ska lämnas ut utan dröjsmål och i elektronisk form.*

41 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas enligt 15–17, 20 och 22 §§,	1. hur *och när* den gruppbaserade kapitalbasen och det gruppbaserade kapitalkravet ska beräknas enligt 15–17, 20 och 22 §§,
2. innehållet i samt omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 18 §,	
3. innehållet i en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan enligt 21 § andra stycket,	
4. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 23 och 33 §§,	4. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 23, *27* och 33 §§,
5. företagsstyrningssystem inom en grupp enligt 29 §, *och*	5. företagsstyrningssystem inom en grupp enligt 29 §,
6. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 31 §.	6. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 31 §, *och*
	7. hur uppgifter enligt 37 § ska lämnas.
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur och när ett företag ska lämna upplysningar enligt 23 och 33 §§.	Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om hur och när ett företag ska lämna upplysningar enligt 23, *27* och 33 §§.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud

Härigenom föreskrivs att 11 § lagen (2014:836) om näringsförbud i stället för lydelsen enligt lagen (2020:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Ny associationsrätt för medlemsbanker	*Föreslagen lydelse*
11 §	
Den som har näringsförbud får inte	
1. driva näringsverksamhet,	
2. faktiskt utöva ledningen av en näringsverksamhet eller av en sådan juridisk person som är bokföringspliktig även om den inte driver näring,	
3. vara bolagsman i ett annat handelsbolag än ett kommanditbolag eller komplementär i ett kommanditbolag eller medlem i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,	
4. vara stiftare av ett aktiebolag eller en sparbank,	
5. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för	
– ett aktiebolag,	
– en ekonomisk förening,	
– en sparbank,	
– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,	
– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,	
– en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige,	
– en pensionsstiftelse, eller	
– en sådan ideell förening eller stiftelse som driver näringsverksamhet,	
6. vara ledamot eller suppleant i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,	
7. vara verkställande direktör eller vice verkställande direktör i	
– ett aktiebolag,	
– en ekonomisk förening,	
– ett ömsesidigt försäkringsbolag eller ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag,	
	– en försäkringsförening eller en tjänstepensionsförening,
– ett europabolag eller ett europakooperativ med säte i Sverige,	
– en sparbank, eller	
– en filial enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,	
8. vara företagsledare i en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Sverige eller föreståndare enligt 2 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m.,	
9. vara firmatecknare eller i annan egenskap vara ställföreträdare för en sådan juridisk person som anges i 3–5 eller vara firmatecknare för ett utländskt bankföretags filial,	

10. äga så många aktier i ett aktiebolag eller ett europabolag med säte i Sverige att hans eller hennes andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget överstiger femtio procent,

11. inneha fullmakt att företräda en enskild näringsidkare i dennes näringsverksamhet eller en juridisk person som anges i 3–5,

12. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i en näringsverksamhet som drivs av en närstående till honom eller henne eller där en närstående har en sådan ställning som anges i 3 §, eller

13. vara anställd eller återkommande ta emot uppdrag i den näringsverksamhet där han eller hon har åsidosatt sina skyldigheter.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2020-03-11

Närvarande: F.d. justitierådet Eskil Nord samt justitieråden Inga-Lill Askersjö och Sten Andersson

Vissa frågor om försäkring och tjänstepension

Enligt en lagrådsremiss den 20 februari 2020 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,
2. lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer,
3. lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
4. lag om ändring i lagen (2004:575) om europabolag,
5. lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ,
6. lag om ändring i delgivningslagen (2010:1932),
7. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043),
8. lag om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud,
9. lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,
10. lag om ändring i lagen (2020:000) om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Johan Hedberg och rättssakkunnige Alexander Dahlqvist.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Jämförelsetabell över kompletterande genomförande av andra tjänstepensionsdirektivet

Artikel i andra tjänstepensions-direktivet[1]	**Svenska bestämmelser**
11.11	3 kap. 6 a § andra stycket lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige
23.2	16 g § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.
44 c	10 m § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen.

Jämförelsetabell över kompletterande genomförande av Solvens II-direktivet

Artikel i Solvens II-direktivet[1]	**Svenska bestämmelser i:** **– försäkringsrörelselagen (2010:2043), nedan FRL,** **– försäkringsrörelseförordningen (2011:257), nedan FRF,** **– Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2015:8) om försäkringsrörelse, nedan FFFS 2015:8,** **– Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2015:21) om övergångsreglering för försäkringsrörelse, nedan FFFS 2015:21**
34.3	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt (17 kap. 5 § FRL), se avsnitt 17.3.1 i prop. 2015/16:9
77b.1 andra stycket	Genomförs i Finansinspektionens föreskrifter (4 kap. 15 § 4 FFFS 2015:8)
247.3 första stycket	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt (19 kap. 8 § första och andra styckena FRL), se avsnitt 6.2
247.3 andra stycket	19 kap. 8 § fjärde stycket FRL
247.3 tredje stycket	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt (19 kap. 8 § fjärde stycket FRL), se avsnitt 6.2
247.3 fjärde stycket	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt (19 kap. 8 § tredje stycket FRL), se avsnitt 6.2
248.4 första stycket	19 kap. 10 a § första stycket FRL
248.4 andra stycket	Delvis ny bestämmelse (19 kap. 10 a § tredje stycket FRL), delvis uppfylld i gällande svensk rätt (19 kap. 53 §), se avsnitt 6.2 och prop. 2015/16:9 s. 630
248.4 tredje stycket	Inte längre relevant. I bestämmelsen anges hur grupptillsynsmyndigheten ska förhålla sig till Ceiops
248.5 första stycket	19 kap. 10 a § andra stycket FRL
248.5 andra stycket	Valmöjligheten utnyttjas inte, se avsnitt 6.3
248.5 tredje stycket	Valmöjligheten utnyttjas inte, se avsnitt 6.3
248.6 första stycket första meningen	I bestämmelsen anges uppgifter för Eiopa
248.6 första stycket andra meningen	I bestämmelsen anges uppgifter för Eiopa

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europarlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843.

248.6 första stycket tredje meningen	1 kap. 5 § FRF
248.6 andra stycket	I bestämmelsen anges uppgifter för Eiopa
248.6 tredje stycket	I bestämmelsen anges uppgifter för kommissionen
249.2	19 kap. 10 b § FRL
250.1 första stycket	19 kap. 10 c § första stycket FRL
250.1 andra stycket	19 kap. 10 c § andra stycket FRL
250.1 tredje stycket	19 kap. 10 c § tredje stycket FRL
250.2	19 kap. 10 c § fjärde stycket FRL
251 första stycket	19 kap. 50 a § första stycket FRL
251 andra stycket	19 kap. 50 a § andra stycket FRL
308d.5 a	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt (5 kap. 8 § 1 FFFS 2015:21), se avsnitt 6.7
308d.5 b	18 kap. 6 § andra stycket FRL
308d.5 c	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt (5 kap. 8 § 2 FFFS 2015:21), se avsnitt 6.7

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 mars 2020

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Andersson, Bolund, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Eriksson, Linde, Ekström, Eneroth, Nilsson, Ernkrans, Lindhagen, Lind, Hallberg, Micko

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar proposition Vissa frågor om försäkring och tjänstepension